

سَرَّه دَحْوَالِوَاتَخْرِیجَه

مُكَمَّلَه اَوْ مَدَّ لَهِ

فَتَاوَى یُوسُفِیَه

مَشْهُورَیَه

ستاسو جدید مسائل اود هغی حل

خلورم جلد

تالیف
حضرت مولانا محمد یوسف لیانوی
مفتی اعظم پاکستان

جلد یکم مکتبہ رشیدیہ

جاده مبولند سر چوک مارکیت مرحوم حاجی حسین گل کابل

0782690850 | 0775681606

تقریظونه

شَیْخُ الْحَدِیثِ حَضْرَتُ غَوْلَانَا
سَيِّدُ شَیْخِ عَلَی شَاهِ مُکَنِّی اللّٰهِ
سابق شیخ الحدیث دار العلوم حقانیہ اکوڑہ ختک

شَیْخُ الْفَوَیِّضِ حَضْرَتُ مَوْلَانَا مُحَمَّدُ اَدْرِیسُ صَاحِبُ دِلْلَه
شیخ الحدیث دار العلوم نعمانیہ اتمانزئی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

فتاویٰ یوسفیہ

مشہور ہے

ستاسو جدید مسائل

مکمل
او مدلل

اودھغی حل

سرہ دحوالو او تخریجہ

تالیف

حضرت مولانا محمد یوسف ہیانوی
مفتی اعظم پاکستان

تقریضونہ

شیخ الحدیث حضرت مولانا

سید شیر علی شاہ مدنی رحمہ اللہ
سابق شیخ الحدیث دار العلوم حقانیہ اکوڑہ خٹک

شیخ الحدیث حضرت مولانا محمد ادریس صاحب مدظلہ
شیخ الحدیث دار العلوم نعمانیہ اتمانزئی

د ثلورم جلد اجمالی فہرست

د خطبو متعلق باقی

مسئلی، داخترنود مونخ مسائل
د تراویحو مسائل، نفلی مونخونہ
د سجدہ تلاوت مسائل، دمانخہ
متفرق مسائل، اوراد او وظائف،
دمری حکمونہ، داند امونو پیوند کاری،
د جنازہ مونخ، د قبرونو زیارت، ایصاب
ثواب کول، د قرآن کریم فضائل او مسائل،
د روژہ فضائل او مسائل، د رویت ہلال
مسائل، د اعتکاف مسائل،
د تکبیراتو تشریق مسائل

جانی مکتبہ رشیدیہ

جادہ میوند سر چوک مارکیت مرحوم حاجی حسین گل کابل
0782690850 | 0775681606

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

د کتاب ټول حقوق محفوظ دي

د کتاب نوم : ستاسو جديده مسائل او دهغي حل

مؤلف : حضرت مولانا محمد يوسف هيانوي

ترجمه کونکي : دار الترجمة عبدالغني مارکيت پشاور

جلد : خلورم

صفحات : ۵۸۴

تاريخ : ۲۰۱۷ء

د چاپ زيار : مولانا سيد محمد پرواني

جانيه مکتب رشيدية

جاده ميوند سر چوک مارکيت مرحوم حاجي حسين گل کابل
0782690850 | 0775681606

د کتاب تر لاسه کولو ځايونه

پشاور	کندوز	بغلان
اکوړه خټک	غزني	لوگر
کوټه	جلال آباد	خوست
پروان	قندهار	

فهرست

مضمون	صفحه
❖ د خطبې متعلق باقى مسئلې ❖	
د جمعې د خطبې اوریدو نه پرته د جمعې لمونځ ادا کول	۳۹
د جمعې د خطبې په دوران کې سنت کول	۳۹
د خطبې دوران کې سنت کول	۴۰
د جمعې د خطبې دوران کې دوه رکعت کول	۴۰
یوازې د یو صحابي له پاره استثنی وه	۴۰
د جمعې د خطبې دوران کې نفل او خبرې کول	۴۱
د خطبې په دوران کې تحیة الوضوء یا تحیة المسجد ادا کول	۴۱
د خطبې په مینځنۍ وقفه کې دعا کول	۴۲
د خطبې دوران کې له اذان نه وروسته دعا کول	۴۲
د جمعې د خطبې نه مخکې تسمیه په لور او از سره ولې نه لوستل کیږي؟	۴۲
د جمعې خطبه د مسنونې طریقې خلاف لوستل	۴۳
د خطبې نه مخکې د امام سلام ویل	۴۳
په خطبه کې د خلفاء راشدینو ذکر ضروري دی	۴۳
د جمعې د خطبې دوران کې د درود شریف لوستلو حکم	۴۳
د جمعې د خطبې د اذان نه واخله تر دوه رکعت فرض کولو پورې دنیاوي خبرې کول	۴۴
د خطبې په دوران کې د رسول الله ﷺ په نوم راتلو باندې درود شریف ولولي که خاموشي پاتې شي؟	۴۵
د خطبې په دوران کې دعا غوښتل او د دویم اذان جواب ورکول	۴۵
په خطبه کې د خطیب لاسونه تړلو سره دریدل	۴۵
د جمعې د خطبې د اذان جواب ورکول	۴۶
د جمعې په ورځ د وعظ په دوران کې د الله پاک ذکر کول او درود شریف لوستل	۴۶
د جمعې د خطبې په دوران کې خاموشي او د لاوه سپیکر استعمال	۴۶
د جمعې د خطبې دوران کې آمین ویل صحیح نه دي	۴۸
د خطبې دوران کې سلام کول او جواب ورکول حرام دي	۴۸
د خطبې دوران کې خبرې او د اذان جواب ورکول	۴۸

صفحه	مضمون
٤٩	د خطبې دوران کې چنده ورکول او اخیستل جائز نه دي
٤٩	د جمعې خطبه یوه ولوستله او لمونځ بل ورکړ
٤٩	په خطبه او لمانځه کې د خلکو رعایت ساتل پکار دي
٥٠	د جمعې لمونځ په دویم ځل کول
٥٠	د جمعې د لمانځه د سنتو نیت به څنگه کوي؟
٥٠	ایا د جمعې د سنتو له پاره د جمعې تعیین ضروري دی؟
٥١	د جمعې نه مخکې څلور رکعت کول څنگه دي؟
٥١	د سنت قبل الجمعة ثبوت
٥١	د جمعې په لمونځ کې اوږد قرأت کول
٥٢	د جمعې په وروستیو سنتو کې وقفه کیدل پکار دي
٥٢	د جمعة الوداع په باره کې
٥٣	که د جمعې په ورځ اختروي؛ نو د جمعې لمونځ به هم کیږي
٥٥	ایا بنځه په کور کې د جمعې لمونځ کولی شي؟
٥٥	د بنځو د جمعې او اختر لمونځ
٥٥	بنځه به په کور کې جمعه په جمعې سره ادا کوي او که د ماسپینین لمونځ؟
٥٦	ایا بنځې د جمعې په لمونځ کې شرکت کولی شي؟
٥٦	واړه ماشومان مسجد ته راوستل چې د خلکو لمونځ خرابوي
٥٦	ایا د جمعې په ورځ باندې زوال نه وي؟
٥٧	په لاوډ سپیکر باندې د لمونځ او خطبې شرعي حکم
٥٧	د ښار نه لرې تلونکي باندې د جمعې لمونځ شته
٥٨	د جمعې په ورځ د سهار په لمانځه کې مخصوص سورتونه لوستل
٥٨	د جمعې په لمانځه کې که د امام او دس مات شي؛ نو څه به کوي
٥٨	«ارحم امتي بامتي ابوبکر الخ» حدیث په ترمذي کې دی
٥٩	که په خپته کې درد وي یا د متيازو تقاضا وي؛ نو څه وکړي؟
٥٩	د جمعې او لمانځه نه وروسته اجتماعي دعا نه کول څنگه دي؟
	❖ داختر ونولمونځ ❖
٦٠	داختر ونو د لمانځه نیت
٦٠	له عذر پرته په جومات کې د اختر لمونځ کول مکروه دي
٦٠	د اختر لمونځ په مسجد کې کول ولې مکروه دي؟

صفحه	مضمون
۲۱	د اختر لمونځ په عيدگاه کې کول غوره دي که په مسجد کې
۲۱	د بنځو له پاره داخترانو لمونځ په کور کې ادا کول
۲۱	د بنځو د اختر له پاره عيدگاه ته تلل
۲۱	د قبوليت ورځ به د کوم ملک د اختر وي؟
۲۲	په رمضان کې د يو ملک نه بل ملک ته تلونکي به کله اختر کوي؟
۲۲	له پاکستان نه سعودي عرب ته تلونکي سړي به په سعودي کې په کومه ورځ اختر کوي؟
۲۲	که د اختر په لمانځه کې د مقتدي نه تکبيرونه لار شي؛ نو لمونځ به څنگه پوره کوي؟
۲۳	د اختر په لمانځه کې که له امام نه غلطې وشي؛ نو څه به کوي؟
۲۳	که د اختر تکبيرونه ترې هير شي؛ نو؟
۲۴	که د اختر په تکبيراتو کې ترې يو تکبير هير شي؛ نو د لمانځه حکم
۲۴	چې د اختر لمونځ يو امام وکړي او خطبه بل څوک ورکړي؛ نو څه حکم دی؟
۲۴	له خطبې پرته د اختر د لمانځه حکم
۲۵	د اختر په لمانځه کې خطبه، دعا او غاړه ورکول
۲۵	د اختر د لمانځه نه پاتې کيدونکي سړي به څه کوي؟
۲۵	د لوی اختر په ورځو کې د تکبيرات تشريق حکم
۲۶	تکبيرات تشريق په کومو ورځو کې لوستل کېږي؟
۲۶	ايا د جمعې په ورځ اختر په مسلمانانو بوج وي؟
۲۶	په اختر کې د غير مسلم سره د اختر مبارکي څنگه ده؟
۲۷	د اختر په ورځ (ماشومانو ته) د پيسو ورکولو رسم

❖ د تراويح لمونځ ❖

۲۷	د تراويحو شروع له کوم وخت نه وشوه؟
۲۷	د روژې او تراويحو په خپل مينځ کې څه تعلق دی؟
۲۸	ايا له رمضان پرته تراويح د تهجدو لمانځه ته ويل شوي؟
۲۸	کوم کس چې د روژې طاقت نه لري هغه دې هم تراويح وکړي
۲۹	تراويح جمعې سره کول څنگه دي؟
۲۹	د وترو او تراويحو ثبوت
۷۰	اته رکعاته تراويح کول څنگه دي؟
۷۰	د تراويح په سنت رسول کيدو باندې اعتراض غلط دی
۷۰	د شل رکعاته تراويحو ثبوت د صحيح حديث نه د شلو رکعتو تراويحو د عين سنت کيدو
۷۳	پوره علمي بحث

صفحه	مضمون
٧٣	١..... تراويح د نبي ﷺ په زمانه کې
٨٥	٢..... تراويح د صحابه کرامو رضی الله عنهم
٨٥	او تابعينو رحمهم الله په دور کې
٨٩	٤..... تراويح د څلورو امامانو په نزد
٩٠	د بحث پای او څو ضروري فوائد
٩٠	شل رکعت تراويح سنت مؤکده دي
٩١	٢..... د خلفاء راشدينو جاري شويو سنتو باره کې نبوی وصيت
٩٢	٣..... د څلورو وارو امامانو له مذاهبونه وتل جائزه دي
٩٢	٤..... په شل رکعاته تراويحو کې حکمت
٩٣	د تراويحو له پاره بل مسجد ته تلل
٩٣	د تراويحو د امام شرطونه څه دي؟
٩٣	د ډيره خړيلي امام په اقتداء کې تراويح کول مکروه تحريمي دي
٩٤	د لمونځ پابندي نه کونکي او ډيره خړيلي
٩٤	حافظ په اقتداء کې تراويح کول
٩٤	معاوضه مقرر و نکي حافظ په اقتدا کې تراويح ناجائز دي
٩٤	تراويح ورکونکي حافظ ته هديه اخيستل څنگه دي؟
٩٥	په تراويحو کې تيز رفتار حافظ پسې قرآن اوريدل څنگه دي؟
٩٥	له عذر پرته تراويح په ناسته کول څنگه دي؟
٩٥	په تراويحو کې ذکر کوع پورې ځان ته بيله ناسته مکروه کار دی
٩٦	په تراويحو کې د قرات اندازه
٩٦	په دوه دريو شپو کې قرآن پاک ختمول او باقي تراويح پريښودل
٩٧	ايا د اووه ورځو تراويح جائز دي حالانکې صحيح تلفظ پکې نه کيږي
٩٧	د رمضان په يو څو ورځو کې قرآن اوريدو والا د پاتې مياشتې له تراويحو نه فارغ کيږي
٩٨	د تراويحو په لمانځه کې يوازې هير شوي آيتونه دوباره ويل هم جائز دي
٩٨	ايا په تراويحو کې د ترتيب خلاف سورتونه ويلو سره سجده سهو لازم کيږي؟
٩٨	په تراويحو کې يو ځل بسم الله په په لور او از سره ويل ضروري دي
٩٩	په تراويحو کې، قل هو الله احد، درې ځله ويل څنگه دي؟
٩٩	په تراويحو کې د قرآن پاک د ختم صحيح طريقه څه ده؟
١٠٠	په تراويحو کې که د مقتدي نه رکوع لاره شي؛ نو د لمانځه څه حکم دی؟

صفحہ	مضمون
۱۰۰	د تراويحو په دويم رکعت کې که ناسته هيره شي
۱۰۰	او څلور رکعته وکړي؛ نو څو تراويح وشوي؟
۱۰۱	د تراويحو په مينځ کې وقفه
۱۰۱	د ماسخوتن فرض لمونځ د تراويحونه وروسته
۱۰۱	ادا کولو په باره کې څه حکم دی؟
۱۰۱	له جمعې پاتې تراويح د وترونه وروسته ادا کړل شي که مخکې؟
۱۰۲	د ماسخوتن د جمعې کولونه پرته د تراويحو په جمع کول صحيح نه دي
۱۰۲	ايا د تراويحو قضا راوړل کېږي؟
۱۰۳	د تراويحو د لمانځه نه مخکې وتر کېږي؟
۱۰۳	په رمضان کې د وترونه پرته د جمعې اداء کول
۱۰۳	ځانته تراويح کول څنگه دي؟
۱۰۳	په کور کې تراويح کونکي به وتر په ارام وايي که په جهر؟
۱۰۳	د تراويحو لمونځ په لاود سپيکرباندې کول
۱۰۴	که څوک په تراويحو کې دامام اواز پوره وانه وري؛ نو هم به ورته پوره ثواب ملا ويږي
۱۰۴	په تراويحو کې قرآن کتل او لوستل
۱۰۴	په تراويحو کې قرآن پاک په کتلوسره لوستل جائزه دي
۱۰۵	د تراويحو لمونځ چې څنگه د سړيو په ذمه دی هماغه شان د ښځو په ذمه هم دی
۱۰۵	د تراويحو له پاره د ښځو جومات ته تلل مکروه دي
۱۰۵	د ښځو د تراويح کولو طريقه
۱۰۵	ايا د قرآن حافظه ښځه، د ښځو د تراويحو امامت کولی شي؟
۱۰۶	له رمضان پرته تراويح
۱۰۶	د نفلو په نيت په تراويحو کې شاملیدونکي بيا تراويح کولی شي
۱۰۶	د هيريديونکي او دفتحي نه اخيستونکي قاري سره څه وکړي
	❖ نفل لمونځونه ❖
۱۰۷	په نفل او سنت غير مؤکده کې فرق
۱۰۷	ايا د پنځه وخته لمانځه نه پرته نور لمونځونه هم شته؟
۱۰۸	د اشراق، چاشت، او ابين او تهجد رکعتونه
۱۰۹	نفلي او سنت لمونځونه جهري کول
۱۰۹	په نوافلو کې د ترتيب خلاف سورتونه لوستل

صفحہ	مضمون
۱۰۹	نفلي لمونځ په ناسته کول څنگه دي؟
۱۱۰	ايا سنت او نفل په کور کې کول ضروري دي؟
۱۱۱	د صبح صادق نه وروسته نفل کول مکروه دي
۱۱۱	د سهار لمانځه نه وروسته نفل کول صحيح نه دي
۱۱۲	د سهار د سنتو نه وروسته نفل کول
۱۱۲	په حرم شريف کې هم د سهار او مازديگر د لمانځه نه وروسته نفل مه کوي
۱۱۳	ايا په حضور ﷺ باندې تهجد فرض و؟
۱۱۳	د تهجدو لمونځ په کوم عمر کې کول پکار دي؟
۱۱۴	د شپې د اخري برخې فضليت او تعين
۱۱۴	د تهجدو صحيح وخت کوم دی؟
۱۱۵	د پيشمني په وخت کې تهجد کول
۱۱۵	د تهجدو په لمانځه کې کوم کوم سورتونه لوستل پکار دي؟
۱۱۶	ايا په تهجدو کې درې ځله سوره اخلاص ويل پکار دي؟
۱۱۶	د تهجدو لمونځ په جمعې سره ادا کول صحيح نه دي
۱۱۶	که اخره شپه کې نه راپاڅيدونکي د وټرونه مخکې تهجد وکړي
۱۱۷	د تهجد د لمانځه له پاره که دنه پاڅيدو گمان وي؛ نو څه به کوي؟
۱۱۷	د تهجدو د لمانځه له پاره ويده کيدل يا شب گټره ضروري ده
۱۱۷	که د ماسخوتن لمانځه سره وتر وکړو
۱۱۷	نو ايا د تهجدو سره يې په دويم ځل وکړو؟
۱۱۸	ايا د ماسپنين، مابنام، او ماسخوتن نفل ضروري دي؟
۱۱۸	د مابنام د لمانځه نه مخکې نفل کول جائز؛ خواغوره نه دي
۱۱۹	د مابنام نفلونه پريښودل څنگه دي؟
۱۱۹	د مابنام د اذان نه وروسته دوه رکعتو نفل کول چې کله لمونځ ولاړ وي
۱۱۹	ايا نفل پريښودل کيداى شي؟
۱۱۹	د نفلو له وجې فرض پريښودل غلط دي
۱۲۰	وتر د تهجدو نه مخکې وکړل شي او که وروسته؟
۱۲۰	له وتر وروسته نفل کول بدعت نه دي
۱۲۱	د وتر وروسته د دوو رکعتو نفلو شرعي حيثيت
۱۲۲	ايا د وتر وروسته نفل په ناسته زيات بهتره دي؟

صفحه	مضمون
۱۲۲	نفل لمونخ چي شروع کړي؛ نو ايا د ماتولو نه وروسته فرض کيږي
۱۲۲	نبي کریم صلي الله عليه وسلم به دوه رکعتنه نفل په ناسته باندې کول
۱۲۳	د وترو نه وروسته نفل ضروري نه دي
۱۲۳	د حاجت لمانځه طريقه
۱۲۳	صلوة حاجت څنگه وکړل شي؟ او غوره وخت يې کوم دی؟
۱۲۴	ايا صلوة حاجت د خپلو ټولو حاجتونو له پاره کولی شو؟
۱۲۴	صلوة حاجت تر کومه پورې کول پکار دي؟
۱۲۴	د صلوة حاجت رکعتونه کول پريږدي
۱۲۵	صلوة تسبيح سره د گناهونو معافي
۱۲۵	په صلوة تسبيح سره ټول گناهونه معاف کيږي
۱۲۵	د صلوة تسبيح تسبيح که په يو رکن کې هير شي؛ نو د لمانځه کولو حکم
۱۲۶	د صلوة تسبيح څه طريقه ده؟
۱۲۶	په صلوة تسبيح کې تسبيح په دويم رکعت کې څنگه ويل کيږي؟
۱۲۷	په تياره کې تهجد او صلوة تسبيح کول
۱۲۷	د صلوة تسبيح د لمانځه په جمعې سره د اداء کولو شرعي حيثيت
۱۲۷	ايا د صلوة تسبيح څه خاص وخت شته؟
۱۲۷	د صلوة تسبيح جمعه بدعت حسنه نه ده؟
۱۲۸	د صلوة تسبيح جمعه جائز نه ده
۱۲۹	د استخاري حقيقت
۱۳۰	د اهمو کارونو باره کې استخاره
۱۳۰	د نذر (منبستي) نفل کوم وخت کې ادا کړل شي؟
۱۳۱	د استخاري کولو شرعي طريقه
۱۳۱	د استخاري کولو طريقه او بل دا چې په استخاره
۱۳۱	کې څه شی په نظر راتلل ضروري دي؟
۱۳۱	د استخاري د لمانځه طريقه، نيت او کوم سورتونه پکې ولوستل شي؟
۱۳۲	استخاره د قرآن او سنت نه ثابته ده
۱۳۲	د سنت مطابق دې استخاره و شي
۱۳۳	استخاره په دويم ځل کول څنگه دي؟
۱۳۳	او بل دا چې د استخاري جواب راتلل ضروري دي؟

مضمون	صفحه
د خوب په دوران کې باران ليدل	۱۳۳
ايا د هر عمل نه مخکې استخاره کول ضروري دي؟	۱۳۳
د کاروبار له پاره د استخارې طريقه	۱۳۳
د بيعت کولو استخاره	۱۳۴
په يو وخت کې د ډيرو کارونو له پاره استخاره کول	۱۳۴
ايا د واده له پاره استخاره کول ضروري دي؟	۱۳۴
د واده وغيره له پاره استخاره کول	۱۳۵
ايا د واده له پاره هلک او اينجلی دواړو ته استخاره کول پکار دي؟	۱۳۵
د اشراق لمونځ چې کوم ځای د سهار لمونځ وکړل شي؛ هلته ضروري دي	۱۳۵
د شکرانې لمونځ کله ادا کول پکار دي؟	۱۳۶
د فرض لمونځونو نه مخکې د ستغفار او شکرانې لمونځ کول	۱۳۶
پنځوس رکعته د شکرانې لمونځ څلور څلور رکعته کولو سره ادا کيدای شي	۱۳۶
د ناوې په پروني (لوپټې) باندې د شکرانې لمونځ ادا کول	۱۳۷
د بلاگانو نه د حفاظت اود گناهونو نه د توبې له پاره کوم لمونځ وکړو؟	۱۳۷
ايا بنځه تحية الوضو کولی شي؟	۱۳۷
تحية الوضو د کوم لمانځه په وخت کې کول پکار دي؟	۱۳۸
که وخت کم وي؛ نو تحية الوضو وکړو يا تحية المسجد؟	۱۳۸
د ماښام د لمانځه نه مخکې تحية المسجد کول	۱۳۸
د تحية المسجد حکم او د اوقاتو تعين	۱۳۹
شب برات کې په جمعه نفل لمونځ جائز نه دی	۱۳۹
د نفل لمانځه جمعه	۱۴۰

❖ سجده تلاوت ❖

د سجدې تلاوت شرائط	۱۴۰
د تلاوت د سجدې د اداء کولو شرطونه	۱۴۱
د تلاوت د سجدې د اداء کولو طريقه	۱۴۱
د سجدې تلاوت نيت	۱۴۱
د تلاوت د سجدې صحيح طريقه	۱۴۲
په سجده تلاوت کې يوازې يوه سجده وي	۱۴۲
که چا په لمانځه کې د سجدې ايت ولوست، رکوع او سجده يې وکړه؛ نو سجده تلاوت ادا شوه	۱۴۳

صفحه	مضمون
۱۴۳	ايا سجده تلاوت په سپاري باندې د قبلي له طرف پرته کولی شو؟
۱۴۳	سجده تلاوت ځانته ځانته ادا کړو يا د ختم قرآن
۱۴۳	نه وروسته ټولې سجده يي يو ځای وکړل شي؟
۱۴۴	د تلاوت د سجده صحيح طريقه
۱۴۴	په يو ځای باندې څوارلس سجده کول
۱۴۴	د قرآن مجيد د تلاوت په وخت سجده کول پکار دي او که نه؟
۱۴۴	د سجده تلاوت د پاتې کېدو حکم
۱۴۵	د تلاوت د سجده طريقه
۱۴۵	د کومو سورتونو په اخر کې چې سجده وي
۱۴۵	د هغه لوستونکي کله سجده وکړي؟
۱۴۶	د زوال په وخت تلاوت جائز دی، خو سجده تلاوت جائزه ده
۱۴۶	د سهار او مازديگر د مکروه وخت نه پرته سجده تلاوت جائزه
۱۴۷	د تلاوت او شکر سجده په کوم وخت کې کول پکار دي؟
۱۴۷	د مازديگر نه وروسته د تلاوت سجده کول
۱۴۷	په کټ کې ناست تلاوت کونکي کله سجده تلاوت وکړي؟
۱۴۸	د تلاوت په دوران کې د سجده ايت په کم اواز سره لوستل بهتر دي
۱۴۸	د سجده ايت او ددې ترجمه لوستلو سره يوازې يو ځل سجده لازميږي
۱۴۹	يو د سجده ايت مې ډيرو ماشومانو ته ولوست؛ نو بيا به هم يوه سجده کول وي؟
۱۴۹	دوه کسان يو د سجده ايت ولولي؛ نو څو سجده واجبېږي؟
۱۴۹	د سجده ايت که د لمونځ نه بهر کس واوري؛ نو سجده دې وکړي
۱۵۰	په لاوه سپيکرباندې د تلاوت سجده له لاوه سپيکر، ريډيو او ټيلي ويژن نه
۱۵۰	د سجده ايت اوريدو باندې سجده تلاوت
۱۵۰	ټيپ ريکارډ او سجده تلاوت
۱۵۱	د سجده ايت که معلوم نه وي؛ نو سجده تلاوت نه واجبېږي
۱۵۱	د سجده ايت اوريدو سره سجده نه کونکي به گناه کار وي که لوستونکي؟
۱۵۲	د تلاوت سجده دې تلاوت کونکي په خپله وکړي بل څوک نه
۱۵۲	د سورة السجدة ايت کم اواز سره لوستل پکار دي نه ټول سورت
۱۵۲	د سورت حج څومره سجده کول پکار دي؟
۱۵۳	په قرآن مجيد کې څومره سجده دي؟ او څومره واجب دي؟

صفحه	مضمون
۱۵۳	د تلاوت د سجدي اعلان
۱۵۳	د ژبې دخوزولو نه پرته د تلاوت ثواب ملاویدل
۱۵۳	د لمانځه نه د بهر خلکو له پاره د سجده تلاوت حکم
	❖ د لمانځه متفرق مسائل ❖
۱۵۴	د وظیفې لوستلو له پاره د لمانځه شرط
۱۵۴	په لمانځه کې د ژبې نه چلیدو علاج
۱۵۴	د لمانځه پریښودونکي نعت خوان د احترام حقدارنه دی
۱۵۵	قنوت نازل کله لوستل کیږي؟
۱۵۵	تي وي خودې لږ تر لږه د لمانځه دوخت احترام کوي
۱۵۶	په تي وي باندې د جمعې په وخت کې پروگرامونه وړاندې کول
۱۵۶	په ځای د قرعہ اندازي د استخاري د لمونځ په ذریعہ فیصلہ وکړي
۱۵۷	له ډیرې مجبوري نه په فیکتري کې کم نه کم فرض او وتر ضرور کوي
۱۵۷	په دفتری وخت کې د لمانځه له پاره جومات ته تلل
۱۵۸	په دفتر کې لمونځ څنگه ادا کړو؟
۱۵۸	په دفتری وخت کې د لمانځه د ادا کولو په بدله کې زیات کار
۱۵۹	هر وخت پټکی پسرول سنت دي
۱۵۹	جمعې کې د شریکیدو له پاره منډې وهل جائز نه دي
۱۵۹	د رکوع او سجدي اود تسبیح صحیح تلفظ زده کړئ
	❖ اوراد او وظائف ❖
۱۶۰	له قرض نه دخلاصي وظیفه
۱۶۰	د نوکري له پاره وظیفه
۱۶۰	د رزق د پراخي او د پریشاني نه د بچ کیدو وظیفه
۱۶۰	د کاروبار د بندیدو له پاره وظیفه
۱۶۱	په کاروبار کې د ترقی او د قرض د واپسي طریقه
۱۶۱	سورة فاتحه وایه غوږ پرې دم کړه ان شاء الله صحیح به شي
۱۶۱	د بد تمیز ماشوم له پاره وظیفه
۱۶۲	د ماشوم ناروغي اود هغې وظیفه
۱۶۲	درشتې له پاره وظیفه
۱۶۲	د واده له پاره وظیفه

مضمون

صفحه

۱۲۳	د اولاد له پاره وظيفه
۱۲۳	د خاوند او بنځې په مينځ کې د محبت پيدا کولو وظيفه
۱۲۳	د حافظې د قوي کولو وظيفه
۱۲۳	ايت کړسي ويل په سر باندې لاس کيښودل او (ياقوي) يوولس ځله ويل
۱۲۳	د هر لمانځه نه وروسته ښی لاس په سر باندې کيښودل
۱۲۳	او يوولس ځله (ياقوي) او يوولس ځله (ياحافظ) ويل
۱۲۴	د ياداشت له پاره وظيفه
۱۲۴	گول دايره جوړول او کاني ټکول
۱۲۴	له اوداسه پرته ذکر کول
۱۲۴	د شهدو د مچۍ د چيچلو دم
۱۲۵	د ساه د تکليف وظيفه
۱۲۵	د ذهني او مالي پريشاني د لرې کولو وظيفه
۱۲۵	د پريشانيو نه د نجات وظيفه
۱۲۶	د ناروغي لرې کولو وظيفه
۱۲۶	د خاوند د اصلاح اسانه طريقه
۱۲۶	د جينکو د پابندي سره سورة يسين لوستل
۱۲۶	د جادو اثر ختمول
۱۲۷	د پريشانيو نه د حفاظت وظيفه
۱۲۷	د بې خوبۍ وظيفه
۱۲۸	په تلو راتلو سره "حسبنا الله ونعم الوكيل، نِعْمَ التَّوَلَّى وَنِعْمَ النَّصِيرُ" لوستل
۱۲۸	د آيت کریمه ختمول په څومره وخت کې صحيح دي؟
۱۲۸	د ايت کریمه د ختم په دوران کې دڅه ضرورت له وجې پورته کيدل
۱۲۸	د ايت کریمه په ختم کې د ماشومانو شريکت
۱۲۸	د غير موکده سنتو او نفلونو نه کوونکو په ذکر او اذکار باندې زور کول څنگه دي؟
۱۲۹	ايا په قرآن او حديث کې ذکر شويودعاگانو لوستلو کې له چانه اجازه اخيستل ضروري دي؟
۱۲۹	ايا د اعمال قرآني د وظيفو د اجازې اخيستلو ضرورت نه شته؟
۱۲۹	ايا د وظيفو له پاره پناه کيدل ضروري دي؟
۱۲۹	او بل دا چې په وظيفو سره نقصان کيږي

مضمون	صفحه
ايا د الله تعالى دنومونو د ذکر له پاره له چانه دا جازي اخيستلو ضرورت شته؟	۱۷۰
آيا حصن حصين مستند دی؟	۱۷۰
تې وي ته کتل او تسبيح ويل	۱۷۰
رنگ رنگ دانې لرونکې تسبيح کول	۱۷۰
په تسبيح ذکر کولو باندې اعتراض او دهغه جواب	۱۷۱
په گرځيدو يا په مجلس کې ذکر کول	۱۷۳
چې ذهن متوجه نه وي څنگه دی؟	۱۷۳
آيا درود ابراهيمي يوازې سپړی ويلی شي؟	۱۷۴
اوبل دا چې دا په وظيفو کې مانع دی؟	۱۷۴
درود شريف څومره ويل پکار دي؟	۱۷۵
درود شريف کله واجبيږي؟	۱۷۵
د ټولو نه افضل درود کوم يو دی؟	۱۷۵
آيا په ځانته د درود شريف دومره ثواب ملاويږي؟	۱۷۵
څومره چې په جمع باندې په ناستې ويلو سره؟	۱۷۵
بې اودسه د درود شريف ذکر کول	۱۷۶
د دره د (صلوة تنجينا) حکم	۱۷۶
د ناپاکي په ورځو کې د اسماء حسني تسبيح کول	۱۷۶
نسبيح فاطمه له کومې گوټې نه شروع کړي؟	۱۷۶
له ما بنامه تر ما سخوتنه پورې وخت په مسجد	۱۷۶
کې په تلاوت او تسبيحاتو سره تيره ول	۱۷۶
د (لا اله الا الله وحده لا شريک له. اللهم اجرني من النار)	۱۷۷
اونورو د لوستلو فضيلتونه	۱۷۷
د درجو او چتوالي له پاره وظيفي	۱۷۷
ايا نبي کریم صلی الله عليه وسلم مظلوم د	۱۷۸
ظالم خلاف بد دعا (بنيرا) نه منع کړی دی؟	۱۷۸
د غير مسلم او مذهبي پيشې والا نه دعا اخيستل	۱۷۸
ايا د بنسگرو لاندې پرتوگ اغوستونکي دعا قبلېږي؟	۱۷۸
د بنسگرو پتونکي په دعا نه قبلیدو باندې اعتراض او دهغه جواب	۱۷۹
د دعا قبوليت له پاره د وظيفو کول ولې ضروري دي؟	۱۸۰

صفحه	مضمون
۱۸۰	دعا ضرور قبلېږي، مایوسه کیدل نه دي پکار
۱۸۱	د الحمد شریف او د تعوذ د لوستلو باوجود
۱۸۱	د احکام الهي خلاف ورزي او د شیطان تسلط ولې وي؟
۱۸۱	د حضور ﷺ له پاره موږ دعا گانې ولې کوو؟
۱۸۲	د ماثورو دعاگانو اثر ولې نه کیږي؟
۱۸۲	زموږ دعاگانې ولې نه قبلېږي؟
۱۸۴	کله چې د هریو شي وخت مقرر دی؛ نو بیا دعاگانې ولې غواړو؟
۱۸۵	د حضور ﷺ د زیارت کولو وظیفه
۱۸۵	د دعا تحفه (دانس ﷺ دعا)

❖ دمري حکونه ❖

۱۹۳	نامحرم د کفن دفن له پاره ولې مقررول صحیح نه دي
۱۹۳	د کوم مري چې مذهب معلوم نه وي دهغه کفن دفن به څنگه کیږي؟
۱۹۴	که ښځه مړه ومندل شي؛ نو د دې د مسلمان کیدو نښه به څه وي
۱۹۴	د مړه پیدا شوي ماشوم کفن دفن
۱۹۵	د مري په خوا کې د قرآن کریم تلاوت کول
۱۹۵	قريب الموت ته د کلیمې تلقین کول
۱۹۵	د مري د غسل له پاره په اوبو کې د بیرې پانې اچول
۱۹۶	د غسل ورکولو په وخت کې مري څنگه ځملول شي؟
۱۹۶	مري ته په دویم ځل د غسل ورکولو ضرورت نه شته
۱۹۷	مري ته د غسل ورکولو په وخت کې دې د زخم نه پټېښ لري کړل شي
۱۹۷	د مري مصنوعي غاښ ویستل
۱۹۸	د موټر د ټکر (ایکسیدنټ) په صورت کې د مري غسل
۱۹۸	ایا خاوند ښځې ته او ښځه خاوند ته غسل ورکولی شي؟
۱۹۹	نرښځي (ایجرا) ته به غسل څوک ورکوي؟
۱۹۹	مري ته دوه ځله د غسل ضرورت نه شته
۱۹۹	غسل ورکونکي ته اجرت ورکول
۲۰۰	مري ته غسل ورکونکي باندې غسل نه واجیږي
۲۰۱	مري سره په لاس لگولو باندې غسل نه واجیږي
۲۰۲	که د سفر په دوران کې ښځه وفات شي؛ نو هغې ته څوک غسل ورکړي؟

صفحہ	مضمون
۲۰۲	د سړي او ښځې له پاره مسنون کفن
۲۰۳	د کفن له پاره نوې جامه اخیستل ضروري نه ده
۲۰۳	په کفن کې گنډل شوې جامې استعمالول خلاف سنت دي
۲۰۴	د عام سان کفن تیار ساتلی شی، خو په دې باندې آیتونه یا مقدس نومونه مه لیکئ
۲۰۵	د کفن جامې ته کولو (راټولولو) سره نه حرامیږي
۲۰۵	اب زم زم سره وینځل شوې جامې کفن ورکول جائز دي
۲۰۵	په زم زم سره کفن وینځل او کیښودل، د خپل قبر ځای خاص کول
۲۰۵	مړي ته په کفن کې عهد نامه کیښودل بې ادبي ده
۲۰۶	د وفات شوې ښځې په پښو باندې نکریزې لگول جائزه دي
۲۰۶	د کفن اغوستلو په وخت کې مړي ته کافور لگول او د خوشبو پونه (چرکاؤ) ورکول جائز دي
۲۰۷	د مړي په باره کې د ښځو توهم پرستي
۲۰۸	د مړي له پاره حيله اسقاط او قدمونو شمارلو رسم
۲۰۹	جنازې ته د اوږې ورکولو مسنونه طریقه
۲۰۹	د جنازې له پاره دریدل بهتر دي
۲۱۰	مړی د دفن کولو له پاره په سورلی باندې وړل
۲۱۰	ځاوند د خپلې ښځې په جنازه کې شریکیدای شي
۲۱۰	ځاوند له مرگه وروسته د ښځې مخ لیدی شي لاس نه شي لگولی
۲۱۲	په ښځه ځاوند کې که څوک مړ شي نو د یو بل مخ لیدی شي او که نه؟
۲۱۲	مړی په کور کې تر کوم وخته کیښودل کیدای شي
۲۱۳	د خلکو د انتظار له پاره مړی کیښودل
۲۱۳	د ناپاکه کس جنازې ته اوږه ورکول
۲۱۳	د ښځې مړي ته هر کس اوږه ورکولی شي
۲۱۳	په قبرستان کې د جنازې کیښودنه مخکې ناسته د ادب خلاف ده
۲۱۴	د مړي د دفن کولو په وخت کې رسومات
۲۱۴	په قبر کې مالوچ یا فوم غوړول صحیح نه دي
۲۱۴	په قبر کې قرآن یا کلمه کیښودل جائزه دي
۲۱۵	د مړي صرف مخ قبلې طرف ته کول کافی نه دی
۲۱۵	د وفات شوې زړانه مخ غیر محرمه سړیو ته ښودل جائزه دی
۲۱۶	د قبر د ننه د مړي مخ ښودل ښه نه دي

صفحه	مضمون
۲۱۲	په قبر کې مړی په کوم اړخ کېښودل پکار دي؟
۲۱۲	لحد ته دمړي له کوزولو وروسته دڅاورې اچولو طریقه
۲۱۷	بندیدو ته دنژدې شوي قبر خلاصول
۲۱۷	په قبر باندې اذان کول بدعت دي
۲۱۷	په قبر اذان بدعت دی او لږ ساعت په قبر ایساریدل سنت دي
۲۱۸	کله کله ځمکه ډیر گناهگار مړی نه قبلوي
۲۱۸	مړی په ځمکه کېښمته لوسره دفن کول فرض دي
۲۱۹	مړی دریاب ته ویشتل
۲۱۹	په خپل ژوند کې قبر جوړول مباح دي
۲۲۰	قبر پوخ پکار دی یا کچه؟
۲۲۱	د کچه قبر وضاحت
۲۲۲	د قبر دیوالونه هم د مجبوري له وجې پاڅه کیدای شي
۲۲۳	د قبر څو احکام
۲۲۳	د وران قبر جوړول
۲۲۴	د قبر د شناخت د پاره کانی لگول
۲۲۴	مړي باندې څاوره اچونکي خلک په قبرستان
۲۲۴	کې په کومو شیانو عمل وکړي؟
۲۲۵	په قبر باندې په غلطې سره د پښې کېښودو تلافي څنگه کیدی شي؟
۲۲۵	په قبرونو د پاسه تلو په ځای د لرې نه فاتحه ولولئ
۲۲۵	په قبرونو تگ او ډډه وهل جائزه دي
۲۲۶	په قبر د ځناورو نه د ساتلو له پاره پرده اچول
۲۲۶	مړی امانت خښول جائزه دي
۲۲۷	مړی پلرنی هدیرې ته وړل شرعاً څنگه دي؟
۲۲۸	د قبر په طرفونو کې د گناهونو په وجه مړی بل ځای ته منتقل کول
۲۲۸	د مړي بل ځای ته منتقل کولو له پاره تابوت استعمالول
۲۲۹	وفات شوي ماشومان، د شفاعت ذریعه
۲۳۰	آیا په مړي باندې ژړل هغه ته د تکلیف سبب جوړیږي؟
۲۳۰	د مړي غم تر څو ورځو پکار دی؟
۲۳۰	دمړي دخپلوانو دغم موده اود خوراکي ورکولورسم

مضمون

صفحه

۲۳۱	د مړي کور والوته: یوې ورځې یوې شپې خوراک ورکول مستحب دي
۲۳۱	د مړي په کور کې د نغري بلولو ممانعت
۲۳۲	تعزیت د مړي په کور کې وکړئ او فاتحه ایصال ثواب په خپل کور کې
۲۳۲	کونډې ته په دریمه ورځ باندې نوې لوپته پسرول
۲۳۳	بزرگان په خانقاه یا مدرسه کې دفن کول د فقهاوو په نزد مکروه دي
	❖ مړي سره متعلق متفرق مسائل ❖
۲۳۴	په هر مسلمان په خپل ژوند کې اووه مړیو ته غسل ورکول فرض نه دي
۲۳۴	د غیر مسلم د مرګ خبر اوریدو سره (انالله وانا اليه راجعون) ویل
۲۳۴	د مرحوم قرض دې اداسي ګڼي د عذاب مستحق به وي
۲۳۲	مرحوم که ترکه پرې نږدې: نو وارث د هغه د قرض ادا کولو ذمه وار نه دی
۲۳۲	د مړي د مال او قرض سره څه وکړل شي؟
۲۳۷	که د مرحوم قرض ورکول کیږي: نو شرعي وارثانو ته دې ادا کړي
۲۳۷	د مرحوم قرض که څوک معاف کړي: نو جائز دی
۲۳۷	د مرحوم قضا لمونځونه او روژې څنګه ادا کړل شي؟
۲۳۸	د نیا له وفات وروسته او د څلویښتی نه مخکې د لمسي واده کول څنګه دي؟
۲۳۹	شهید څوک دی؟
۲۳۹	ایا د مرګ د سزا مجرم شهید دی؟
	په اوبو کې ډوبیدونکی او د دین د علم د حاصلولو په دوران کې مړ کېدونکی به معنوي شهید وي
۲۳۹	
۲۴۰	ایا په محرم کې وفات کیدونکي ته به شهید ویل کیږي؟
۲۴۰	د دندې (وظیفې) په ادا کولو کې مسلمان مقتول به شهید وي
۲۴۰	د غسل نه وروسته که د مړي له پوزې وینه روانه شي، هغه شهید نه ګڼل کیږي
۲۴۱	که ښځه په خپل عزت ساتلو کې مړه شي: نو شهیده به وي
۲۴۱	د انساني لاش خیرل او په هغه باندې تجربې کول ناجائز دي
۲۴۱	د پوست مارتېم شرعي حیثیت
۲۴۲	د لاش شلولو شرعي حکم
۲۴۳	د شپږ میاشتو حمل لرونکې ښځې د مرګ
۲۴۳	نه وروسته اپریشن کولو سره مړه شوې راوستل

مضمون

صفحه

❖ سترگې عطيه كول اود اندامونو پيوند كاري ❖

۲۴۳	د سترگو د عطيه كولو له پاره وصيت كول شرعي ډول باندې څنگه دي؟
۲۴۶	د سترگو عطيه كول ولې ناجائز دي حالانكې انسان په قبر كې خرابيږي؟
۲۴۸	د وينې د عطيه اهتمام كول او مريضانو ته ور كول شرعي طور باندې څنگه دي؟
۲۴۸	د انساني اندامونو پيوند كاري اود وينې مسئله
۲۵۱	مقدمه
۲۵۱	څو اصولي مسائل
۲۵۱	اول: هر حرام شي د انسانيت له پاره مضر دی:
۲۵۱	دويم: د انسان تكريم اود هغه دوه طرفونه
۲۵۲	درېم: په علاج كې شرعي اسانتياوې
۲۵۲	څلورم: د اضطرار صحيح درجه څه ده؟
۲۵۳	پنځم: په غير اضطراري حالت كې په علاج كې شرعي سهولتونه
۲۵۴	د وينې مسئله
۲۵۵	د انساني اندامونو مسئله
۲۵۶	د انساني اندامونو حرمت

❖ د جنازې لمونځ ❖

۲۵۹	د حضور ﷺ د جنازې لمونځ او تدفين
۲۵۹	څنگه وشو اود خلافت فيصله څنگه وشوه؟
۲۶۰	د حضور ﷺ د جنازې لمونځ چا ور كړی و؟
۲۶۲	د بيلمازه د جنازې لمونځ وشي او كه نه؟
۲۶۳	د جنازې د لمانځه په وخت د شريكيدو په ځای جدا دريدل
۲۶۳	د بيلمازه د جنازې لمونځ
۲۶۴	د بيلمازه مړي رابنكل جائزه دي او د هغه د جنازې لمونځ هم جائز دی
۲۶۴	د ناواده كړي جنازه جائزه
۲۶۵	د جنازې د لمانځه د جواز له پاره ايمان شرط دی واده نه
۲۶۵	د ځان وژونكي د جنازې لمونځ دې د معاشري ممتاز خلك نه ادا كوي
۲۶۶	د ځان وژونكي د جنازې لمونځ
۲۶۶	د غير الله نه د خير او شر د توقع كونكي د جنازې لمونځ اداء كول
۲۶۶	د مقروض يه جنازه كې د حضور ﷺ شركت او د قرض ادا كول

صفحه	مضمون
۲۲۷	د شهيد د جنازې لمونځ ولې؟ کله چې شهيد ژوندی دی؟
۲۲۷	د باغي، ډاکو او د مورپلار د قاتل د جنازې لمونځ نشته
۲۲۸	د مرتد او غیر مسلم د جنازې لمونځ
۲۲۸	د مرتد مړي ته د غسل ورکونکي شرعي حکم
۲۲۸	د قادياني د جنازې لمونځ اداء کول
۲۲۹	د جنازې په لمانځه کې د کافرانو او بې ايمانه شرکت
۲۲۹	د قاديانانو جنازه جائزه ده
۲۷۲	د مرزايانو ملحدانه عقائد دا دي
۲۷۸	د قاديانيانو مړی د مسلمانانو په مقبره کې خښول
۲۷۸	او فاتحه، دعا او استغفار کول پرې حرام دي
۲۷۸	قادياني مړی د مسلمانانو په مقبره کې دفن کول ناجائز دي
۲۸۷	په نوي زېږېدلي ماشوم کې که ساه وي؛ نو د مرگ نه وروسته به د هغه د جنازې لمونځ کيږي
۲۸۸	د حاملې ښځې هم يوه جنازه وي
۲۸۸	که د پنځو شپږو مياشتو ماشوم لږ وخت ژوندی وي او مړ شي؛ نو ايا د هغه د جنازې لمونځ کيږي؟
۲۸۸	په جومات کې د ننه جنازه کول مکروه دي
۲۸۹	د ماشوم د دفن کولو نه وروسته معلومه شوه چې هغه د پيدايښ په وخت ژوندی و؛ نو اوس څه و شي؟
۲۸۹	په مسجد کې د جنازې لمونځ کول
۲۹۰	په مسجد کې د جنازې لمونځ اداء کول
۲۹۱	د جنازې د لمانځه په ځای کې فرض لمونځ کول
۲۹۱	د جنازې د لمانځه له پاره په حطيم کې دریدل
۲۹۱	په حرمين شريفين کې د جنازې لمونځ ولې کيږي؟
۲۹۲	په بازار کې د جنازې لمونځ مکروه دی
۲۹۲	د سهار او مازديگر نه وروسته د جنازې لمونځ
۲۹۲	د جنازې لمونځ دې د سنتو نه وروسته وکړل شي
۲۹۳	خپليو سره د جنازې لمونځ کول
۲۹۳	د خپليو په پښو کولو سره د جنازې د لمانځه اداء کول
۲۹۴	بیره کې د جنازې لمونځ په تيمم سره جائز دی

صفحه	مضمون
۲۹۴	له او داسه پرته د جنازې لمونځ
۲۹۴	د جنازې د لمانځه له پاره یوازې د مشر زوی اجازه ضروري نه ده
۲۹۵	د سید په موجودیت کې د جنازې لمونځ دویم کس هم ورکولی شي
۲۹۵	د جنازې د لمانځه د اداء کولو حقدار څوک دي؟
۲۹۶	د نږدې ولي له اجازې پرته د اداء شوې جنازې حکم
۲۹۶	د چا د جنازې لمونځ چې غیر مسلم وکړ په هغه دوباره لمونځ کول پکار دي
۲۹۷	د جنازې د لمونځ طریقه
۲۹۷	د جنازې د لمونځ نیت څنگه دی؟ که دعا یاده نه وي نوڅه وکړو؟
۲۹۷	دعاگانې دا دي
۲۹۸	د جنازې په لمونځ کې دعاگانې سنت دي
۲۹۸	که د وږو او لویانو یو د جنازې لمونځ وشي نو د لویانو دعا لولئ!
۲۹۸	که معلومه نه وي چې جنازه د سړي ده یا د ښځې؛ نو د بالغ دعا لولئ!
۲۹۹	د جنازې او اخترونو د لمانځه نیت اورول
۲۹۹	د جنازې په لمونځ کې د دعا شرعي حیثیت
۲۹۹	د جنازې په لمانځه کې رکوع او سجده نشته
۳۰۰	د جنازې په لمونځ کې سوره فاتحه او نور سورتونه ویل څنگه دي؟
۳۰۰	د جنازې د لمونځ د هر تکبیر سره سر د آسمان طرف ته اوچتول
۳۰۰	د جنازې په دوران کې شاملیدونکی لمونځ څنگه پوره کړي؟
۳۰۱	که د جنازې په لمونځ کې د مقتدي نه څه تکبیرونه پاتې شي نوڅه وکړي؟
۳۰۱	د جنازې د لمونځ په پای کې لاسونه پرېښودل
۳۰۱	د جنازې د لمونځ نه وروسته دعا غوښتل
۳۰۲	د جنازې د لمونځ نه وروسته په قبر لاس اوچتول او دعا کول
۳۰۲	که د مړي د جنازې لمونځ ونه شي نوڅه وکړي؟
۳۰۳	د جنازې د کټ سپکیدل د نیکۍ نښه نه ده
۳۰۳	د جنازې سره ټولگی جوړول او په لرې اواز کلمه طیبه یا کلمه شهادت ویل بدعت دي
۳۰۳	د مړي سره د تللو په وخت په اوچت اواز سره د شهادت کلمه ویل
۳۰۴	د یرځله د جنازې لمونځ کولو جواز
۳۰۴	له یو وار څخه زیات د جنازې لمونځ اداء کول
۳۰۴	د غائبانه جنازې شرعي حیثیت

صفحه	مضمون
۳۰۵	د غائبانه جنازې لمونځ .....
۳۰۵	غائبانه جنازه د امام ابو حنيفه <small>رحمته الله عليه</small> او امام مالک <small>رحمته الله عليه</small> په نزد جائزه ده
۳۰۶	د جنازې په لمونځ کې د بنځو شرکت .....
۳۰۶	د حضرت حذیفه بن یمان رضی الله عنه او حضرت جابر بن عبد الله رضی الله عنه دمړي واقعہ
۳۰۶	د مړي وړلو کټ غیر مسلم ته ورکول .....
۳۰۷	د جنازې د لمونځ په آخري صف کې زیات ثواب .....
۳۰۷	آیا د جنازې د لمونځ په صفونو کې طاق تعداد ضروري دی؟ .....
۳۰۷	د جنازې لمونځ او مکروه وخت .....
۳۰۸	د جنازې لمونځ اداء کونکو ته پیسې ورکول .....
۳۰۸	په مزار باندې احتراماً سجده کول .....
۳۰۸	قبرستان ته تلل څنگه دي حالانکې ایصال ثواب د کور نه هم کیږي .....
۳۰۹	د بزرگ په مزار باندې مراقبه کول .....
۳۰۹	د قبر سر ته دریدل او دڅه لوستلو شرعي حیثیت .....
۳۰۹	د قبرستان سره نژدې په اوچت آواز گانې غږول .....
۳۱۰	په قبر باندې اوبه شیندل او شنه لښته څښول .....
۳۱۰	د قبر په شناخته قرآني آیاتونه لیکل .....
❖ د قبرونو زیارت ❖	
۳۱۱	په قبرستان باندې د څومره لرې نه سلام اچول کیږي؟ .....
۳۱۱	قبرستان ته په کومه ورځ او کوم وخت کې تلل پکار دي؟ .....
۳۱۲	پاڅه مزارونه ولې جوړیږي؟ .....
۳۱۲	مزارونو ته تگ جائز دی، خو هلته دې شرک او بدعت نه کوي .....
۳۱۲	د بزرگانو په مزارونو باندې نذر منل حرام دي .....
۳۱۳	په مزارونو باندې پیسې ورکول کله جائز دي او کله حرام؟ .....
۳۱۳	په مزارونو را جمع شوې پیسې چېرته خرچ کول پکار دي؟ .....
۳۱۳	د اولیاء الله په مزارونو باندې چیلۍ (وزه) وغیره ورکول حرام دي .....
۳۱۴	مړی، قبر ته راتلونکی پیژني او د هغه د سلام جواب ورکوي .....
۳۱۴	قبر باندې لاس او چتولو سره دعا غوښتل .....
۳۱۴	قبرستان کې د فاتحې او دعا طریقه .....
۳۱۵	په قبرستان کې مسنونې دعا گانې .....

صفحه	مضمون
۳۱۵	په قبرستان کې د قرآن کریم تلاوت په کم آواز سره جائز دی په لوړ آواز سره مکروه دی
۳۱۶	قبرستان ته د ښځو تگ صحیح نه دی
۳۱۶	د ښځو قبرستان ته تلل
۳۱۷	ایا د ښځو مزارونو ته ور تگ جائز دی؟
۳۱۸	د ښځو او ماشومانو قبرستان ته تگ، او د بزړگ په نامه نذر کول
۳۱۹	قبرستان وقف وي ذاتي تصرفات پکې جائز نه دي
۳۲۰	قبرستان تر کومه پورې قبرستان پاتې کیږي؟
۳۲۰	د چا په مملوکه ځمکه کې قبر جوړول
۳۲۱	د خوب په وجه د چا په ځمکه کې د جوړ کړي مزار څه سره وکړل شي؟
	❖ ایصال ثواب ❖
۳۲۲	ایصال ثواب له پاره د حضور (ﷺ) نه شروع کول پکار دي
۳۲۲	د حضور اکرم (ﷺ) له پاره د نوافلو ایصال ثواب
۳۲۲	حضور (ﷺ) له پاره ایصال ثواب او د یو اشکال جواب
۳۲۷	د ایصال ثواب شرعي حیثیت
۳۲۷	په نبي کریم (ﷺ) باندې د درود او سلام طریقه
۳۲۷	او بل دا چې د ایصال ثواب له پاره فاتحه لوستل
۳۲۹	د ایصال ثواب مرحوم ته پته لگیږي او هغه ته د تحفې په ډول ملاویږي
۳۲۹	مسلمان که هرڅومره گناهگار وي، هغه ته د خیرات نفع رسیږي
۳۳۰	د ورک شوي کس له پاره ایصال ثواب جائز دی
۳۳۰	د مرحومینو له پاره د ایصال ثواب طریقه
۳۳۴	ایا د ثواب بښلونه وروسته هغه سره څه پاتې کیږي؟
۳۳۴	ایصال ثواب ثابت دی او بښونکي ته هم ثواب ملاویږي
۳۳۵	د فرض لمونځ ثواب چاته ورکول
۳۳۵	د نفلي اعمالو ثوابونه
۳۳۶	ټول امت ته د ایصال ثواب طریقه
۳۳۶	د ایصال ثواب طریقه، او دا چې درود شریف په ملاسته ویل هم جائز دي
۳۳۷	ژونديو ته هم ایصال ثواب کول جائز دي
۳۳۷	د خښولونه مخکې ایصال ثواب صحیح دی
۳۳۸	د ایصال ثواب له پاره د څه خاص شي صدقه کول ضروري نه دي

صفحہ	مضمون
۳۳۸	دنیا ته د ښودنې له پاره د خوراک ورکولو مړي ته هيڅ ثواب نه رسيږي
۳۳۹	د قرباني په ذريعه ايصال ثواب
۳۳۹	د ايصال ثواب له پاره کيناستل او خوراک ورکول
۳۳۹	آيا چې ترڅو پورې خوراک ونه خوړل شي د مړي خوله خلاصه پاتې وي؟
۳۴۰	ختم کول بدعت دي خو فقيرانو باندې خوراک خوړل د ثواب کاردی
۳۴۰	تلاوت قرآن پاک سره ايصال ثواب کول
۳۴۱	مړي ته د قرآن خواني د ثواب رسولو صحيح طريقه
۳۴۲	د قرآن خواني په دوران کې غلط کارونه او وبال يې
۳۴۳	د چا په مرگ باندې د رشتدارانو قرآن خواني کول
۳۴۴	د عباداتو ايصال ثواب
۳۴۴	په قرآن خواني کې نالوسته سپاري
۳۴۴	لوستل شويو سپارو سره د کينېدو کفاره
۳۴۵	په دريمه، لسمه، او قرآن خواني کې شرکت کول
۳۴۵	د مړي قبر ته وړلو او ايصال ثواب صحيح طريقه
۳۴۶	دنويو او مخکې ټولو ثواب بښل کيږي
۳۴۷	د پخواني تلاوت ايصال ثواب
۳۴۷	په خپله ثواب حاصلولو له پاره د صدقه جاريه مثالونه
۳۴۸	د وفات شوي د تعزيت له پاره جلسې د صحيحو مقاصدو لاندې جائز دي
۳۴۸	د عذاب قبر د کموالي او د ځنکدن د اساني وظيفه
۳۴۸	په قبرستان کې د ايصال ثواب له پاره د کومو خبرو خيال ساتل پکار دي؟
۳۴۹	که د مور قبر معلوم نه وي نو د مغفرت دعا څنگه وکړم؟
۳۴۹	د کوهي يا سرک ايصال ثواب
۳۵۰	ښځه هم ايصال ثواب کولې شي
۳۵۰	د مرحزه-ينو په قبر باندې د ايصال ثواب د پاره قرآن خواني
۳۵۰	د ايصال ثواب په مجلس کې د قادياني
۳۵۰	شريکت او ددوی ايصال ثواب صحيح دی؟

❖ د قرآن کريم عظمت او تلاوت ❖

۳۵۱	د وړو ماشومانو له پاره د عم پارې ترتيب بدلول جائز دي
۳۵۲	په قرآن مجيد کې د نسخ علی الاطلاق انکار کول گمراهي ده

صفحه	مضمون
۳۵۲	د قرآن کریم ترټولو اوږد آیت د سورت بقرې (۲.۸۲) آیت دی
۳۵۲	په دعا کې قرآني الفاظ یدلول
۳۵۳	د لوح محفوظ نه څه مراد دي؟
۳۵۳	قرآن کریم مجهول لوستل صحیح نه دي
۳۵۴	جامع القرآن څوک دی؟
۳۵۴	د قرآن د تلاوت په دوران کې خبرې کول
۳۵۴	د قرآن پاک د لوستلو طریقه
۳۵۵	د قرآن مجید لوستل فرض دي او که سنت
۳۵۵	آیا په قرآن مجید کې په اعراب لگولو سره تحریف وشو؟
۳۵۵	د قرآن مجید اووه منزله څنگه لوستل پکار دي؟
۳۵۵	قرآن مجید بنکلول
۳۵۶	د قرآن مجید بنکلول جائز دي
۳۵۶	د قرآني حروفو گوتمه موچې په گوته وي بیت الخلاء ته مه ځی
۳۵۶	په تخته چاک سره لیکل شوي قرآني آیاتونه څنگه وړان کړو؟
۳۵۷	زړو مقدسو پاڼو سره څه وکړل شي؟
۳۵۷	په اخبارونو او رسالو کې شائع شويو مقدسو پاڼو سره څه وکړل شي؟
۳۵۹	په اخبارونو کې د قرآني آیاتونو اشاعت بې حرمتي ده
۳۵۹	په اخبارونو کې د قرآن ترجمه چاپ کول
۳۶۰	قرآن مجید د الماری په پورتنۍ برخه کې ږدی
۳۶۰	قرآن مجید په لاندیني منزل کې کینودل جائز دي
۳۶۱	قرآن مجید باندې کتابچه کینودل او لیکل کول سخته بې ادبی ده
۳۶۱	د قرآن پاک په باره کې د گستاخانه خیال راتلو شرعي حکم
۳۶۱	تي وي کې د قرآن مجید د تلاوت په وخت هغه طرف ته پښې غځول
۳۶۲	په ژبې سره د قرآن پاک الفاظ ادا کول ضروري دي
۳۶۲	په ژبه د ویلو نه پرته د تلاوت ثواب نه وي، خود کتو او تصور ثواب به ورکول کیږي
۳۶۲	آیا د ماسخوتن په لمانځه کې لوستلو سره به د شپې د سورتونو فضیلت حاصل شي؟
۳۶۳	تبارک الذي او سورت یس په آواز سره لوستل
۳۶۳	د تلاوت له پاره هروخت صحیح دی
۳۶۳	د لمر راختلو په وخت کې تلاوت جائز دی

صفحہ	مضمون
۳۲۳	د زوال په وخت کې د قرآن پاک تلاوت او ذکر کول جائز دي
۳۲۴	له مازديگره ترمانښامه د تلاوت او تسبیح له پاره بهترين وخت دی
۳۲۴	د قرآن پاک د تلاوت غوره وخت
۳۲۵	قرآني آیتونو والا کتاب ته بې اودسه لاس وروړل
۳۲۵	بې اودسه قرآن شریف لوستل جائز دي خو لاس ورسره لگول جائز نه دي
۳۲۶	د استاذ له ویرې دنایاکي باوجود د قرآن د لوستلو کفارہ
۳۲۶	قرآن مجید بې اودسه مسحه کول
۳۲۶	د ناپاکي په حالت کې د قرآن په لاس کې اخیستلو کفارہ
۳۲۷	نابالغه ماشومان بې اودسه قرآن شریف سره لاس لگولی شي
۳۲۷	قرآن مجید دې که مخکې نه وی ویلی اوس یې ویلې شي
۳۲۷	که زړه لگيږي یا نه قرآن شریف ویل پکار دي
۳۲۸	قرآن مجید په غلاف کې کینودل او ډېر وخت نه ویل موجب وبال دی
۳۲۸	د قرآن مجید تلاوت نه کولو والا د دلوۍ نعمت نه محروم دی
۳۲۸	د سگریټ څکلو سره د قرآن مجید مطالعه کول یا ترجمه لوستل خلاف ادب دي
۳۲۸	د ویده کیدو په وخت کې آیت اکرسی ویلو کې بی ادبي نشته
۳۲۹	تلاوت کونکي ته دې نه څوک سلام کوي اونه دې هغه جواب ورکوي
۳۲۹	د هرتلاوت کونکي له پاره پوهیدل
۳۲۹	ضروري دي چې چهرته ودریږي؟ اوچهرته نه؟
۳۲۹	په جومات کې د قرآن پاک د تلاوت اداب
۳۲۹	که یوکس قرآن پاک لولي نو آیا اوریدل یې ضروري دي؟
۳۷۰	په سورت توبه کې بسم الله الرحمن الرحيم لوستل
۳۷۱	د قرآن شریف په هره کرښه گوته کینودل
۳۷۱	او ،، بسم الله الرحمن الرحيم ،، لوستل
۳۷۱	قرآن کریم گوته کینودو سره یا بغیر د گوټي کینودو نه ویل
۳۷۱	له پوهې پرته د قرآن پاک اوریدل بهتر دي او که اردو ترجمه لوستل؟
۳۷۳	په اردو تلاوت کول
۳۷۴	د اردو په ترجمې د قرآن مجید ثواب
۳۷۴	یوازې په ترجمه لوستلو د تلاوت ثواب نه ملایږي
۳۷۴	د قرآن پاک الفاظ په معنی له پوهې پرته لوستل هم عظیم مقصد دی

صفحه	مضمون
۳۷۵	په معنا باندې د پوهیدو نه پرته هم د قرآن پاک تلاوت مستقل عبادت دی
۳۷۶	قرآن پاک که موپه پوهه ولوست یا بې پوهې صحیح دی خو له ځانه مطلب جوړول غلط دي
۳۷۷	د قرآن پاک ترجمه لوستلو نه پس د عالم نه تصدیق کول ضروري دي
۳۷۸	د ترجمې لوستلو نه ولې منع کیږي
۳۷۸	حالانکې په قرآن باندې د چا اجازه داري نشته؟
۳۸۰	په امریکه کې د مسلمانانو له پاره د قرآن پاک په تلاوت د شکونو جواب
۳۹۳	د تفهیم القرآن تفسیر مطالعه کول
۳۹۳	د ډیپټي نذیر احمد د ترجمې لوستل څنګه دي؟
۳۹۳	د تدبر القرآن مطالعه څنګه ده؟
۳۹۳	د ګرځیدو په حالت کې د قرآن پاک تلاوت او درود شریف لوستل څنګه دي؟
۳۹۴	د تلاوت په وخت کې د (رسول الله) لفظ په راتلو څه ویل کیږي؟
۳۹۴	ختم قرآن کې دعوت بدعت نه دی
۳۹۴	په ختم قرآن کې شیریني تقسیمول
۳۹۵	ختم قرآن باندې دعوت ورکول جائز دي
۳۹۵	او په تحفه کې څه ورکول هم جائز دي
۳۹۵	په یوه ورځ کې قرآن ختمول
۳۹۶	په رمضان کې قرآن تیز ویل څنګه دي؟
۳۹۶	شینه قرآن جائزه که ناجائز؟
۳۹۷	په (۲۷) رمضان باندې شینه کول څنګه دي؟
۳۹۷	د ریډیو دیني پروګرام پرینسودل او ګانې اوریدل
۳۹۷	د ټیپ ریکارډ نه د ګانې اوریدو ګناه ملاویري
۳۹۷	د تلاوت د اوریدو ثواب ولې نه ملاویري؟
۳۹۸	د ټیپ ریکارډ د تلاوت ثواب وي
۳۹۸	په کیسټ باندې د تلاوت ثواب نه ملاویري
۳۹۸	نویا د ګانې د اوریدو ګناه ولې ملاویري؟
۳۹۹	د کیسټ د آواز نه سجده
۳۹۹	د ټیپ ریکارډ نه د تلاوت آوریډل خلاف ادب دي؟
۴۰۰	تلاوت کلام پاک او ګانې په ریډیو یا د کیسټ نه اوریدل
۴۰۰	ایا په ټیپ ریکارډ باندې تلاوت ناجائز دی؟

صفحه	مضمون
۴۰۱	په ټیپ ریکارډ باندې صحیح تلاوت او ترجمه اوریدل موجب برکت دي
۴۰۱	د تلاوت کبسته اوریدل کافي دي که په خپله هم تلاوت کول پکار دي؟
۴۰۲	د ټیپ ریکارډ د تلاوت ثواب چې نشته نو بیا یې په گانو باندې گناه ولې ده؟
۴۰۴	د پی ائی اے په فلانت کې د موسیقي پرځای تلاوت اورول پکار دي
۴۰۵	د قرآن په تعلیم باندې اجرت
۴۰۶	د سړي اسلامي شخص ته د قرآن مجید د بنود لوعملې تربیت ورکول
۴۰۶	د نامحرمه حافظ نه قرآن کریم څنگه ولوستل شي؟
۴۰۷	مراهقې انجیلې ته له پردې پرته سبق بنودل درست نه دي
۴۰۷	په بدځای کې د قرآن خواني هر شریک گناهگار دی
۴۰۷	د ناجائزه کاروبار له پاره قرآني آیات اویزانونه ناجائز دي
۴۰۸	په سینما کې قرآن خواني د سیرت پاک جلسه کول خدای او د هغه رسول سره ټوکې دي
۴	میوزک او د قرآن تلاوت
۴۰۹	د گناه کار د قرآن د تلاوت نه شروع کول
۴۰۹	د فیتري وخت کې د قرآن مجید تلاوت او نفل کول
۴۰۹	قرآن پاک یادولونه پس هیروول لویه گناه ده
۴۱۰	قرآن مجید حفظ کول پکار دي
۴۱۰	د یادولو نه پس د کوشش باوجود هیږېږي نو گناه نشته
۴۱۰	په حرم کې د قرآن کریم تلاوت کول او شا کړې یې هم وي
۴۱۱	قرآن پاک چې دلاس نه پریوځي نوڅه کول پکار دي
۴۱۱	قبر کې قرآن پاک کیښودل بې ادبی ده
۴۱۱	دېر تلاوت مبارک دی او د سورتونو موکل کیدو عقیده غلطه ده
۴۱۲	گجراتي رسم الخط کې د قرآن کریم طباعت جائزه دی
۴۱۲	مونوگرام کې قرآني آیتونه لیکل جائزه دي
۴۱۳	د قرآن پاک په خطاطي کې تصویر جوړول حرام دي
۴۱۳	د قرآني آیتونو په کتابت کې مبهم رسم الخط صحیح نه دی
۴۱۴	د جومات قرآن مجید کورته وړل جائزه دي
۴۱۴	د مسجد نه د قرآن کریم کورته وړلو حکم
۴۱۵	د گټر د ډهکن لاندې اخبار لگول
۴۱۵	د حاجیانو پریښودل شوی قرآن پاک که ځان سره
۴۱۵	کیښودل غواړئ نو د هغه قیمت صدقه کړئ

صفحه	مضمون
------	-------

❖ د روژې نيولو فضائل ❖

۴۱۲	د رمضان ادا د
۴۱۲	د رمضان د مياشتې فضيلت
۴۱۹	د روژې فضيلت
۴۲۰	پيشمنې كول
۴۲۱	د نمر پريوتونه پس په افطار كې جلدې كول
۴۲۱	روژه په څه شي ماته كړل شي؟
۴۲۲	د افطار (روژه ماتي) دُعا
۴۲۳	د رمضان آخري عشره
۴۲۳	ليلة القدر
۴۲۴	د ليلة القدر دعا
۴۲۴	له عذر پرته د رمضان روژه نه نيول
۴۲۵	د رمضان څلور عملونه
۴۲۵	تراويح
۴۲۵	اعتكاف
۴۲۶	روژه ماتي كول
۴۲۶	په رمضان المبارک كې د قرآن پاك دور، جود و سخاوت
۴۲۶	د روژه دار له پاره پرهيز
۴۲۸	د دوو ښځو كيسه
۴۲۸	د روژې درجې
۴۳۰	په روژه كې نقصانونه
۴۳۲	د رمضان المبارک تر ټولو غوره عبادت
۴۳۲	د رمضان المبارک مسنون عبادتونه
۴۳۲	په رمضان المبارک كې د سر كشه شيطانانو قيد كيدل

❖ رويت هلال ❖

۴۳۳	په خپله مياشت ليدوسره روژه ونيسو، اختر و كړو
۴۳۳	كه په رويت هلال كمېټې اعتماد و كړو
۴۳۳	د رويت هلال كمېټې فيصله
۴۳۴	د رويت هلال مسئله

صفحہ	مضمون
------	-------

۴۳۴	د سپوږمۍ په رویت کې د مطلع فرق
۴۳۶	په دې ضمن کې په دریو اصولو باندې پوهیدل ضروري دي
۴۳۷	د رویت هلال کمیټې ناوخته د میاشتې لیدو اعلان کول
۴۳۸	د قمري میاشتې په تعین کې رویت شرط دی
۴۳۸	ایا رویت هلال کمیټې د سپوږمۍ صحیح فیصله نه شي کولی؟
۴۳۹	ایا په رویت هلال کې په فلکیاتو باندې اعتماد کیدای شي؟
۴۶۵	په انگلستان کې د اختر لمونځ
۴۶۶	د چاپه نزد چې په شرعي شهادت سره سپوږمۍ
۴۶۶	ثابته شوه هغوی ته د یوې روژې قضا نیول پکار دي

❖ د روژې نیت ❖

۴۶۶	د روژې نیت کله پکار دی؟
۴۶۷	شرعي نصف النهار نه مخکې د روژې نیت کول پکار دي
۴۶۸	د روژې نیولو او روژه ماتې دعاگانې
۴۶۸	د افطار دعا د کوم حدیث نه ثابته ده؟
۴۶۹	د روژې نیت کوم وخت وشي؟
۴۶۹	د شپې د روژې دنیت کولو نه څه مراد دي؟
۴۷۰	د نفلی روژې نیت
۴۷۰	د پیشمنی کولو نه پرته د روژې نیت کول صحیح دي
۴۷۰	د قضا روژې نیت
۴۷۱	د رمضان روژه نیولونه وروسته مو ماته کړه؛ نو قضا او کفار به لازم وي

❖ پیشمنی او روژه ماتې ❖

۴۷۲	پیشمنی کې خوراک کول مستحب دي
۴۷۲	او که یې ونه خواړه؛ نو بیا هم روژه کیږي
۴۷۳	پیشمنی ناوخته او روژه ماتې کې بیرته کول پکار دي
۴۷۴	که چا د صبح صادق نه وروسته خوراک څښاک وکړ؛ نو روژه ونه شوه
۴۷۴	که پیشمنی ته راپورته نه شي؛ نو څه وکړي؟
۴۷۴	د اوده کیدو نه مخکې یې د روژې نیت وکړ او د صبح صادق نه
۴۷۴	وروسته راپورته شو؛ نو روژه شروع شوه، اوس ددې د ماتولو اختیار نه شته
۴۷۵	د شپې د روژې نیت کولو والا پیشمنی وکړي؛ نو هم به د هغه روژه وشي

صفحہ	مضمون
------	-------

۴۷۵	ايا نفلي روژې نيولو له پاره د اذان پورې خوراک کولی شو؟
۴۷۵	د اذان په وخت کې پيشمني کول
۴۷۵	د پيشمني وخت په سائرن (تالي)، باندې ختمیږي يا په اذان؟
۴۷۲	د سائرن غږېدو په وخت او به څنبل
۴۷۲	د پيشمني وخت ختمیدونه لس منټه وروسته
۴۷۲	خوراک څښاک کولو سره روژه نه کېږي
۴۷۲	د روژه ماتي له پاره نيت شرط نه دی
۴۷۷	پيشمني او روژه ماتي کې د کوم ځای دوخت اعتبار دی
۴۷۷	د ريډيو په اذان روژه ماتي صحيح دی
۴۷۸	په مسجد کې سائرن (تالي)، غږول او په دې سره د روژه ماتي کول
۴۷۸	ايا لمانځه کولو نه وروسته روژه ماتول پکار دي؟
۴۷۸	هوايي جاز کې روژه ماتي د کوم وخت په لحاظ سره کول پکار دي؟
۴۷۹	د هوايي جاز د عملي د پيشمني او روژه ماتي احکام

❖ کومو وجو هاتو سره روژه ماتول جائز دي؟ او کومو سره نه؟ ❖

۴۸۳	دناروغي د زياتيدو يا خپل ماشوم د هلاکت ويره وي؛ نوروژه ماتول جائز دي
۴۸۴	که د ناروغي له وجې روژه ونه نيسي؛ نو قضا دې راوړي
۴۸۴	که چاروژه دناروغي له وجې ماته کړه نو يوازې قضاء ده كفاره نشته
۴۸۵	د بې هوشي په حالت کې که چا او به وڅښلې نو كفاره نشته صرف قضاء ده

❖ کومو وجو هاتو سره روژه نه نيول جائز دي؟ ❖

۴۸۲	کومو عذرونو سره روژه نه نيول جائز دي
۴۸۷	د کار له وجې د روژې د پريښودو اجازه نشته
۴۸۷	د سخت کار له وجې روژه پريښودل
۴۸۸	د امتحان له وجې روژه پريښودل او په بل باندې نيول
۴۸۸	د امتحان او کمزوري له وجې روژې قضا کول گناه ده
۴۸۹	آيا د امتحان په وجه روژه ماتول روا دي؟
۴۹۰	په سفر يا ناروغي کې روژه پريښودل
۴۹۰	د لمونځ او د قرآن نه لوستونکې ښځې له پاره فرض روژې نيول څنگه دي؟
۴۹۱	حامله ښځه د خپل بچي د نقصان له ويرې روژه پريښودلی شي
۴۹۱	که د روژې نيولو سره پي کمې راځي يا پي د بندیدو خطر وي نو آيا روژه پريښودل روا دي؟

صفحه	مضمون
۴۹۱	د پيو ورکونکې ښځې روژه قضا کول
۴۹۲	د ښځې ناروغۍ له وجې د خوړل شويو روژو قضا او فديه
۴۹۳	د متيازو ناروغۍ په روژه کې مانع نه ده
۴۹۳	د مرض دوباره راتلو د ويري نه د روژې فديه ورکول
	❖ رمضان کې د ښځو د خاصو ورځو مسائل ❖
۴۹۴	د حيض په ورځو کې د ښځو روژې نيول جائز نه دي
۴۹۴	دوا خوړلو سره د ناروغۍ (حيض) ودرولو نکو ښځو روژې نيول
۴۹۵	د روژې په دوران کې که بيماري (ماهوارې) شروع شي نو روژه ختمه شوه
۴۹۵	غیر رمضان کې د روژو قضا شته د تراويح نشته
۴۹۵	قضا روژې که پرلپسې يا وقفې سره نيول
۴۹۵	که په ټول عمر کې که هم قضا روژې پوره نه شي نو د خپل مال نه دې وصيت وکړي
۴۹۶	که د ناروغۍ په دوران کې څوک د روژې پوښتنه وکړي خبره په بله اړه وي
۴۹۷	د ښځو ته د کفارې د روژو وخت کې بيماري (حيض) راتلل
	❖ کوموشيا نوسره روژه ماتيري يا مکروه کيږي ❖
۴۹۷	په هيره خوراک کوونکي يا قی کوونکي که قصداً څه و خوري نو يوازې قضا به راوړي
۴۹۸	که په غلطې سره يې روژه ماته کړه نو يوازې قضا واجب ده کفار نه نشته
۴۹۸	که حلق ته وينه لاړه نو روژه ماته شوه
۴۹۹	روژه کې په مخصوص ځای دوايي کينودو سره روژه ماتيري
۴۹۹	د لاملبو په وخت کې په خوله کې اوبه تلوسره روژه ماتيري
۴۹۹	په روژه کې په هيره باندې خوراک خنډ کول
۵۰۰	په روژه کې فرض غسل سره په نوم يا غوږ کې اوبه اچول
۵۰۰	په روژه کې غرغړې کول او په پوزه کې پورته اوبه رانښکل منع دي
۵۰۰	د روژې په حالت کې سگريټ يا چلم څښلو سره روژه ماتيري
۵۰۰	که داسې شي تير شي چې غذا يا دوا نه وي نو صرف قضا به واجب وي
۵۰۱	د پيشمنۍ نه مخکې که څه شي په خوله کې کينېږدول شو او ویده شو نو د روژې څه حکم دی؟
۵۰۱	د چنې د دانې برابر د غوښې ريشې که په غاښونو کې وينښتي او تيري شوې نور روژه ماته شوه
۵۰۱	د روژې په حالت کې په اوبو کې کيناستل او تازه مسواک وهل
۵۰۲	که د چا ښځې ليدو يا ښکلولو سره انزال وشي نو د روژې څه حکم دی؟
۵۰۲	روژه دار که استمنا باليد (حلق) وکړي نو آيا کفار به وي؟

❖ کومو څيزو نوسره روژه نه ماتيري ❖

۵۰۲	انجکشن سره روژه نه ماتيري
۵۰۳	روژه دار که په ژبه څه شی وڅاکه او تويي کړ نو روژه نه ماتيري
۵۰۳	د خولي نه راوتلې وينه که د لارونه کمه وي نو روژه نه ماتيري
۵۰۳	په روژه کې د لارو تيرولو حکم
۵۰۳	که بلغم خيټې ته لاړ شي نو روژه نه ماتيري
۵۰۴	بې ارادې که د حلق د ننه مچۍ، دوړه، گردو غبار وغيره ننوتل نو روژه نه ماتيري
۵۰۴	پوزه او غوږ کې دوايي اچولو سره روژه ماتيري
۵۰۴	د روژې په حالت کې په غوږ کې دوايي اچولو سره قضاء لازميري
۵۰۵	د روژې په حالت کې په خلاصو سترگو او اودس کول
۵۰۵	سترگو کې دوايي اچولو سره روژه ولې نه ماتييري؟
۵۰۵	په روژه کې په هيره سره خوراک څښاک کولو سره روژه نه ماتيري
۵۰۵	که روژه دار په هيره سره کور والی وکړي نو د روژې څه حکم دی؟
۵۰۶	په غوښه او رگ کې د انجکشن لگولو حکم
۵۰۶	د روژې په حالت کې انجکشن لگول او د ساه په ذريعه دوايي راښکل
۵۰۷	د روژه دار گلو کوز (ډراپ) يا انجکشن لگول
۵۰۷	په خپله قې (اولټي) راتلو سره روژه نه ماتيري
۵۰۸	په لمونځ او روژه کې قې راتلل
۵۰۸	وينه ورکولو سره روژه نه ماتيري
۵۰۹	وينه وتلو سره روژه نه ماتيري
۵۰۹	په روژه کې د غاښ نه د وينې وتلو حکم
۵۰۹	که د غاښونو ته وينه راځي نو آیا بيا دې هم روژې نيسي؟
۵۰۹	غاښ ويستلو سره روژه نه ماتيري
۵۱۰	رانجه لگولو سره او په آئينه کې کتلو سره روژه نه ماتيري
۵۱۰	د روژې په صورت کې نوکونه کټ کول
۵۱۰	په سريا پوره بدن باندې تيل لگولو سره روژه نه ماتيري
۵۱۰	په احتلام سره روژه نه ماتيري
۵۱۰	روژه دار په ورځ کې د غسل ضرورت څنگه پوره کړي؟
۵۱۱	د روژې په حالت کې توت پيسټ استعمالول

صفحہ	مضمون
۵۱۱	ماشوم سره مينه کولو سره روژه نه ماتيري
۵۱۱	په روژه کې ترو شو اوبو سره اودس کول
۵۱۱	په روژه کې د ترڅو اوبو استعمال
۵۱۲	روژه کې اودس کولو کې احتياط کوئ وهم مه کوئ
۵۱۲	زهريله شي خوړولو سره روژه نه ماتيري
۵۱۲	د ميرگي دورې سره روژه نه ماتيري
۵۱۲	روژه دار نوکر که په خپل افسرباندي اوبه وڅښي؛ نو د هغه د روژې څه حکم دی؟
۵۱۳	په رمضان کې روژه نه نيونکي افسر له پاره اوبه وغيره راوړل
۵۱۴	روژه داره ښځه د روځې چاته ډوډۍ پخولی شي؟
۵۱۴	د روژو او لمونځونو قضاء کونکي آیا آينده نفل وکړي او که قضاء وکړي؟
۵۱۴	آيا په رمضان کې د شوي خرچ حساب نه کيږي؟

❖ د قضا روژو بيان ❖

۵۱۵	د بالغيدونه وروسته که روژې پاتې شي نوڅه وکړل شي؟
۵۱۵	د څو کلنو قضا روژې څنگه ونيول شي؟
۵۱۵	قضا روژې که په ذمه وي؛ نو ايا نفلي روژې نيول کيدای شي؟
۵۱۶	ايا قضا روژې د مشهورونفلي روژو په ورځو کې نيولی شو؟
۵۱۶	د پاتې شويو روژو قضاء دې راوړي، که نه
۵۱۶	د مرگ په وخت کې دې د فديې وصيت وکړي
۵۱۶	(دحيض دورځو، دروژو قضا شته او د لمانځه نه شته
۵۱۷	دحيض د ورځو د روژو يوازې قضا شته کفار نه شته
۵۱۷	(دنفاس) د ختمېدو نه وروسته قضا روژې ونيسئ
۵۱۷	د نفلي روژې د ماتولو قضا شته کفار نه شته
۵۱۸	له عذر پرته نفلي روژې ماتولو کې گناه شته؟
۵۱۸	تندرست بنده د قضا روژو فديه نه شي ورکولی
۵۱۹	د بل له طرف نه قضا روژې او لمونځ نه شي ادا کيدای
۵۱۹	د غروب نه مخکې په غلطي روژې ماتولو باندې يوازې قضا لازمېږي
۵۲۰	په غلطي د وخت نه مخکې روژه ماتولو باندې قضا ده، کفار نه شته
۵۲۱	د ساه بندي دوايي د روژې په حالت کې
۵۲۱	استعمالولو سره روژه ماتيري، قضاء لازمه ده

صفحه	مضمون
------	-------

۵۲۱ ..... د ماشومتوب د ماتې کړې روژې قضاء نه شته، بله دا چې ترڅو پورې

۵۲۱ ..... د دوه میاشتو د روژو نیولو طاقت وي، فدیو ورکول جائز نه دي

❖ د قضا روژو فدیو ❖

۵۲۲ ..... کمزوری یا ناروغ کس د روژو فدیو ورکولی شي

۵۲۲ ..... د ډیرې زیاتې ناروغې نسخې د روژو له پاره فدیو ورکول جائز دي

۵۲۳ ..... که د قضا اوړلو طاقت نه لري؛ نو څه وکړي؟

۵۲۳ ..... که چاته قی ورځي، روژو سره څه وکړي؟

۵۲۴ ..... د روژې فدیو څومره، چاته او کله ورکړل شي؟

۵۲۴ ..... د روژو فدیو خپل اولاد یا لمسیو ته ورکول جائز نه دي

۵۲۵ ..... د مدرسې غریبو طالبانو ته د روژو فدیو ورکړئ

۵۲۵ ..... د قضا روژو فدیو یو مسکین ته په یو وخت ورکول جائز دي

۵۲۶ ..... د مرحومینو د قضا شویو روژو فدیو ورکول ډیر زیات ضروري دي

۵۲۸ ..... بې وزله مریض د روژې فدیو څنګه ادا کړي؟

۵۲۸ ..... ایا د مړي له طرف نه د هغه ولي روژه نیولی شي؟

۵۲۹ ..... ایا د وفات شوي له طرف نه د کفارې روژې نیول کېدای شي؟

۵۲۹ ..... ایا د بل چا له طرف نه روژه نیول جائز دي؟

۵۲۹ ..... روژې نیولو سره که د ګیس تکلیف پیدا شي؛ نو ایا روژه ماتول روا دي؟

۵۳۰ ..... د ګردو د ناروغ که روژه نه شي نیولی؛ نو څه وکړي؟

۵۳۰ ..... په کټ باندې پرته نسخه د هغې نه پاتې شویو روژو

۵۳۰ ..... سره به څه کېږي ځکه چې هغه وفات شوې ده

۵۳۱ ..... که په روژه نیولو سره د ګردې تکلیف زیاتېږي؛ نو ایا پرېښودل یې جائز دي؟

۵۳۱ ..... که د روژې نیولو نه وروسته یې دوايي وخوره؛ نو ایا کفار به هم وي؟

۵۳۲ ..... له چټ نه د ماشوم په غورځیدو سره د مور حالت خطرناک

۵۳۲ ..... شو، هغې روژه ماته کړه؛ نو یوازې قضا واجب ده

۵۳۳ ..... د بله پرېشر او شوګر مریض که روژې نه شي نیولی؛ نو څه به کوي؟

❖ د روژې ماتولو کفارو ❖

۵۳۴ ..... د روژې ماتونکي په باره کې د کفارې مسائل

۵۳۵ ..... د رمضان د روژې په ماتولو باندې کفارو ده، له مسئلې ناحېري هېڅ عذر نه دی

۵۳۶ ..... که چا قصدا د رمضان روژه ماته کړه؛ نو قضا او کفارو لازم ده

صفحه	مضمون
۵۳۶	قصدا خوراک څښاک کولو سره قضا او کفار دواړه لازميږي
۵۳۶	درانجواو تیل لگونکي په دې گمان چې روژه يې ماته شوه خوراک او څښاک کول
۵۳۷	روژه ماتونکی کس به څومره کفار ادا کوي؟
۵۳۷	روژه کې په کوروالي کفار لازميږي
۵۳۸	د روژې په دوران کې که ښځې خاوند صحبت وکړ، نو کفار په دواړو لازميږي
۵۳۹	قصداً روژه ماتونکي باندې کفار لازميږي
۵۳۹	د ناروغۍ له وجې که د کفارې روژې په مینځ
۵۳۹	کې پاتې شي نو پوره روژې به بيانول وي
۵۳۹	ښځه به د کفارې روژې مسلسلې څنگه نيسي؟

❖ نفل او نذر روژې ❖

۵۴۰	د نفلي روژې نیت يې د شپې نه وکړ، خو د عذر له وجې يې ونه شوه نيولی
۵۴۰	د نذر د روژو شرعي څه حیثیت دی؟
۵۴۱	نفلي روژه ماتولو سره يوازې قضا لازميږي
۵۴۱	که څوک د نذر روژې نه شي نيولی نو څه وکړي؟
۵۴۲	د مجبوري له وجې د نذر روژې پرېښودل
۵۴۲	د نذر روژې په بل چا نيول جائز نه دي
۵۴۳	د نذر روژې نه نيول گناه ده
۵۴۳	د جمعې ورځ د روژې له پاره خاص کول
۵۴۴	آيا د جمعة المبارک روژه نيول يوازې په رمضان کې جائز ده؟
۵۴۴	آيا يواځې د جمعې په ورځ روژه نيول صحيح دي؟
۵۴۴	خاص د جمعې په ورځ روژه نيول موجب فضيلت نه دی
۵۴۵	د جمعة الوداع د روژو ثواب
۵۴۵	آيا د جمعة الوداع روژه نيولو سره تيرې روژې معاف کېږي؟
۵۴۵	د جمعة الوداع د روژې حکم هم د نورو روژو په شان دی
۵۴۶	د رجب، شعبان او رمضان د روژو نيولو عهد کول
۵۴۷	د رجب او د شعبان د روژو شرعي حیثیت
۵۴۸	د رمضان د روژو قضاء د نههم لسم محرم د نفلي روژو سره يوځای نيول
۵۴۸	رسول الله ﷺ له وحې پرته د عاشورا روژه ولې ونيوه؟

صفحہ	مضمون
------	-------

❖ داعتكاف مسائل ❖

- ۵۵۰ ..... د اعتكاف مختلف مسائل
- ۵۵۳ ..... د اعتكاف درې قسمه دی او د نیت الفاظ په ژبې ویل ضروري نه دی
- ۵۵۳ ..... د آخري عشرې نه پرته اعتكاف مستحب دي
- ۵۵۴ ..... اعتكاف له پاره هر مسلمان كېناستى شي
- ۵۵۴ ..... د كوم عمر خلكو له اعتكاف كول پكار دي؟
- ۵۵۵ ..... معتكف د تقرير له پاره بل مسجد ته تلل
- ۵۵۵ ..... كه معتكفه ښځه د مجبوري له وجې په نهمه ورځ پاڅي: نو قضاء به څنگه راوړي؟
- ۵۵۵ ..... د اعتكاف په دوران د ښځو د حيض ورځې شروع كېدل
- ۵۵۵ ..... واده او ناواده دواړه قسمه ښځې اعتكاف ته كېناستلى شي
- ۵۵۶ ..... آیا سړی په كور كې اعتكاف ته كېناستلى شي؟
- ۵۵۶ ..... د ښځو اعتكاف هم جائز دی
- ۵۵۷ ..... كوم جومات كې چې د جمعې لمونځ نه كيږي هلته هم اعتكاف جائز دی
- ۵۵۷ ..... قرآن شريف نه مكمل كولو والا هم اعتكاف كولى شي
- ۵۵۷ ..... په يوجومات كې چې څومره كسان وغواړي اعتكاف كولى شي
- ۵۵۷ ..... معتكف په پوره جومات كې كېناستى او ځملاستى شي
- ۵۵۸ ..... د اعتكاف له پاره څاډرونه لگول ضروري نه دي
- ۵۵۹ ..... د اعتكاف په دوران كې خبرې كول
- ۵۵۹ ..... د اعتكاف په دوران كې مطالعه كول
- ۵۵۹ ..... د اعتكاف په دوران كې قوالي اوريدل، تلویزون كتل او دفتري كار كول
- ۵۶۰ ..... معتكف د جومات په كونج كې كېناستل
- ۵۶۰ ..... اويوازي د سستي لري كولو له پاره غسل كول
- ۵۶۰ ..... آیا په اعتكاف كې غسل كولى شو؟
- ۵۶۱ ..... د اعتكاف په دوران كې د علماء كرامو غيبت كول
- ۵۶۱ ..... آيا د جومات په خاص كونج كې اعتكاف كونكى بل ځای كېناستلى يا ځملاستلى شي؟
- ۵۶۲ ..... په مسنون اعتكاف كې په مسجد كې دننه حجامت
- ۵۶۲ ..... د معتكف له پاره د غسل حكم
- ۵۶۳ ..... له عذر پرته اعتكاف ماتونكى د عظيم دولت نه محروم شو مگر قضا نشته
- ۵۶۴ ..... د نذر اعتكاف كه پوره نه شي نوڅه كول پكار دي؟

مضمون

صفحه

❖ دروژې متفرق مسائل ❖

- ۵۲۵ ..... په رمضان کې د شپې د جماع د اجازې آيت نازلیدل
- ۵۲۶ ..... روژه دار دې فضوليات پريږدي
- ۵۲۷ ..... په روژه کې تلویزون کتل
- ۵۲۸ ..... ایا د ماشومانو روژه نیول ضروري دي؟
- ۵۲۸ ..... د مازیگر او ماښام ترمینځه روژه نیول څنگه دي؟
- ۵۲۹ ..... د مازیگر نه تر ماښام پورې د روژې نیولو شرعي حیثیت
- ۵۲۹ ..... د مازیگر او ماښام ترمینځه روژه او د لسم محرم روژه نیول څنگه دي؟
- ۵۷۰ ..... پنځه ورځې روژې نیول حرام دي
- ۵۷۰ ..... ایا امیر غریب اور شته دار باندې د روژه ماتي کولو ثواب برابر دی؟
- ۵۷۰ ..... د حضور ﷺ روژه ماتي معمول
- ۵۷۱ ..... د تماکو د کارو کونکي د روژې حکم
- ۵۷۱ ..... د روژه دار په جومات کې ویده کیدل
- ۵۷۱ ..... د روژې په حالت کې بار بار غسل کول
- ۵۷۱ ..... ناپاک کس که پيشمني وکړي نو آیا روژه به وشي؟
- ۵۷۲ ..... د ناپاکي په حالت کې روژه نیول
- ۵۷۲ ..... د شوال شپږ روژو سره به د رمضان قضا روژې ادا نه شي
- ۵۷۳ ..... ښځې خپلې قضاء روژې په شوال کې نیولی شي
- ۵۷۳ ..... خود شوال د روژو ثواب به ورته نه ملاوېږي
- ۵۷۳ ..... داسې علاقه چې شپږ میاشتې ورځ او شپږ میاشتې شپه وي روژه څنگه ونيول شي؟
- ۵۷۴ ..... پيشمني نه وروسته ویده کیدل
- ۵۷۴ ..... د لاوډ سپیکر په ذریعه د پيشمني او روژه ماتي اطلاع ورکول صحیح دي
- ۵۷۴ ..... مؤذن دې روژه ماته کړي او اذان دې وکړي
- ۵۷۴ ..... د عرب ملکونو په راتلو باندې د دیر شونه زیاتې روژې نیول
- ۵۷۵ ..... آیا پاکستان والا به هم د سعودی عرب په حساب روژې نیسي؟
- ۵۷۵ ..... چې په سعودی عرب کې روژه شروع کړي او اختر په
- ۵۷۵ ..... کراچۍ کې ولمانځي نو آیا زیاته روژه به نیسي؟
- ۵۷۶ ..... د رمضان په ختمیدو باندې چې کوم ملک ته ورسېږي د هغه ځای پیروي کوي
- ۵۷۶ ..... د وړوګي اختر خوشحالی ولې لمانځل کیږي؟
- ۵۷۷ ..... که روژه ماته شي نو بیا دې هم ټوله ورځ د روژه دار په شان اوسېږي
- ۵۷۷ ..... د ناروغ تراویح او روژه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

❖ د خطبې متعلق باقی مسئلې ❖

د جمعی د خطبې اوریدو نه پرته د جمعی لمونځ ادا کول

سوال: د خطبې اوریدو نه مخکې لمونځ نه کیږي او ځینې خلک وايي چې په کوم جومات کې خطبه نه وي، هلته د جمعی لمونځ نه کیږي او که سړی ناوخته جومات ته اورسیږي او په بل جومات کې هم د جماعت وخت باقی نه وي په دې صورت کې چې کله جومات ته اورسیږي او هلته جمعه دریدلې وي، هغه خطبه اوریدلې نه ده؛ نو ایا دامام سره د جمعی لمونځ ادا کولی شي؟ او ایا لمونځ یې کیږي او که نه؟

جواب: دا خو صحیح ده چې د جمعی لمونځ د خطبې نه پرته نه کیږي^{۱۱}، خو کوم سړی چې په داسې وخت کې راغی چې خطبه ختمه شوې وه، د هغه لمونځ کیږي،^{۱۲} (اگر چې په ناوخته راتلو باندې د سزا مستحق دی)، بلکې د جمعی د لمانځه یو یا دواړه رکعتونه پاتې شي او په التحیات کې راتلو سره شریک شو، بیا به هم هغه د جمعی دوه رکعتونه کوي.^{۱۳}

د جمعی د خطبې په دوران کې سنت کول

سوال: دلته په سعودي عرب کې د جمعی په ورځ اکثر خلک د جمعی د خطبې په دوران کې سنت کوي، ایا دا جائز دي؟ او خطیب حضرات هم ورته څه نه وايي؟

جواب: زموږ په نزد جائز نه دي، [۴] د هغوی په نزد جائز دي.

۱ [وشرائط.....المصر والجماعة والخطبة.....الخ (فتح القدیر ج: ۱ ص: ۴۰۸ باب صلاة الجمعة)۔

۲ [ولا يشترط كونهم ممن حضر الخطبة كذا في فتح القدیر (عالمگیری ج: ۱ ص: ۱۴۸ الباب السادس عشر)۔

۳ [في الدر المختار: ومن ادركها في التشهد أو سجود سهو على القول به فيها يتمها جمعة.....الخ وفي رد المختار: ولهما انه مدرک للجمعة في هذه الحالة حتى تشترط له النية الجمعة وهي ركعتان (الدر المختار مع الرد المختار ج: ۲ ص: ۱۵۸) ايضاً: من ادرك الامام في يوم الجمعة في التشهد اوليما سواه صلى ما ادرك معه وقضى ما فاتاه في قول أبي حنيفة وأبي يوسف.....الحجة للقول الاول: قول النبي صلى الله عليه وسلم: ما ادركتم فصلوا وما فاتكم فاقضوا ومعلوم ان المراد ما فاتكم من صلاة الامام.....الخ (شرح مختصر الطحاوي ج: ۲ ص: ۱۱۸ كتاب الصلاة)۔

۴ [اذا خرج الامام فلا صلاة ولا كلام الى تمامها (شامي ج: ۲ ص: ۱۵۸ باب الجمعة مطلب في شروط وجوب الجمعة)

د خطبې دوران کې سنت کول

سوال: د جمعې د خطبې دوران کې هيڅ قسمه لمونځ کول صحيح نه دي، خو د يو سړي وينا ده چې د خطبې دوران کې چې کله امام کيني؛ نو هغه وخت که يو سړی د امام د دوباره اودريدو نه مخکې د لمانځه نيت وکړي؛ نو هيڅ باک نه شته؟

جواب: د خطبې دوران کې لمونځ کول صحيح نه دي، که د خطبې د شروع کولو نه يې مخکې نيت ترلی وي؛ نو هغه دې د مختصر قرات سره پوره کړي، د دواړو خطبو دوران کې د امام د کيناستو په وخت نيت ترل صحيح نه دي، په درمختار کې دي.

اذا خرج الامام فلا صلوة ولا كلام الى تمامها، ولو خرج وهو في السنة او بعد قيامه لثالثة النفل يتم في الاصح ويخفف القراءة (شامی طبع جديد جلد: ٢ صفحہ: ١٥٨) ^{١١}

د جمعې د خطبې دوران کې دوه رکعتہ کول

يوازي د يو صحابي له پاره استثنی وه

سوال: چې د جمعې خطبه شروع وي؛ نو انسان به دوه رکعتہ کوي او که نه؟

جواب: دا مسئله د امامانو تر مينځه اختلافي ده، د امام صاحب رحمته الله عليه په نزد ناجائز ده ^{١٢}، په دې سلسله کې چې کوم حديث راځي د امام صاحب په نزد هغه هم د هغه صحابي له پاره خاص و او رسول الله صلی الله علیه و آله وسلم د هغه د خاطره خطبه درولي وه. ^{١٣}

^١ [اذا خرج الامام فلا صلاة ولا كلام الى تمامها] شامی ج: ٢ ص: ١٥٨ باب الجمعة مطلب في شروط وجوب الجمعة
^٢ [واذا خرج الامام يوم الجمعة ترك الناس الصلوة والكلام حتى يفرغ من خطبته قال: وهذا عند أبي حنيفة (هداية ج: ١ ص: ١٧١، ايضاً: مختصر الطحاوي ج: ٢ ص: ١٣٠ كتاب الصلاة باب صلاة الجمعة)۔]

^٣ [عن جابر قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم وهو يخطب اذا جاء احدكم يوم الجمعة والامام يخطب فليركع ركعتين وليتجوز فيهما، رواه مسلم (مشكوة ص: ١٢٣ باب الخطبة والصلاة) وفي حاشية المشكوة وقوله فليركع ركعتين حملها ..... الشافعية على تحية المسجد فانها واجبة عندهم وكذا عند احمد وعند الحنفية لما لم تجب في غير وقت الخطبة لم تجب فيه بطريق الاولى وهو مذهب مالک وسفيان الثوري وعليه جمهور الصحابة والتابعين كذا قال النووي وتاوله بان المراد اراد ان يخطب بقرينة الاحاديث الدالة على وجوب حرمة الصلوة في وقت الخطبة وقد ثبت في الصحيحين انه جاء رجل الى النبي صلى الله عليه وسلم وهو يخطب بذاك الرجل الداخل وقيل كانت هذه القصة قبل ان يشرع في الخطبة وقيل كانت الخطبة بغير الجمعة (مشكوة ص: ١٢٣ حاشية نمبر ١١ باب الخطبة والصلاة الفصل الاول)۔]

د جمعې د خطبې دوران کې نفل او خبرې کول

سوال: اکثر د جمعې په لمانځه کې گورو چې امام صاحب خطبه ورکوي او ځينې خلک سنت يا نفل کوي او ځينې په خپل مينځ کې خبرې کوي، څوک هم په ادب سره نه کيني څنگه يې چې خوښه وي پښې خورې کړي او کيني په دې مسئله باندې د احاديثو په رڼا کې جواب راکړي او د ناستې متعلق هم وليکي چې کله امام صاحب خطبه شروع کړي؛ نو چې څنگه مو خوښه وي کينو يا د التحيات شکل کې کينو؟

جواب: د خطبې دوران کې نفل کول حرام دي^(١)، سنت موکده که يې د خطبې نه مخکې شروع کړي وي؛ نو د خطبې دوران کې دې پوره کړي او لږ دې مختصر کړي، د خطبې دوران کې هر قسمه خبرې کول هم حرام دي، په حديث کې دي: "چې چا د جمعې په ورځ د خطبې دوران کې د بل د خاموش کولو له پاره د "خاموش" لفظ هم وويل: هغه لغوه کار وکړ"^(٢) او دا هم ارشاد دی چې: "کوم سړی چې د جمعې په ورځ يو لغوه کار وکړي، د هغه د جمعې ثواب ضائع شو"^(٣). په ځينې جوماتونو کې د خطبې دوران کې د چنډې له پاره جولي گرځول کيږي دا هم ناجائز ده^(٤) او په دې سره د جمعې ثواب ضائع کيږي د خطبې دوران کې د ناستې څه خاص طريقه نه ده مقررې، څنگه چې ورته اساني وي، خو پښو خورولو سره کيناستل د ادب خلاف دي، ددې نه ځان ساتل پکار دي^(٥) او گوندو درولو سره په هغو باندې سر کينښودل هم صحيح نه دي په دې سره خوب راځي.

د خطبې په دوران کې تحية الوضوء يا تحية المسجد ادا کول

سوال: د خطبې په دوران کې تحية الوضوء يا تحية المسجد ادا کيږي؟

^(١) [اذا خرج الامام فلا صلاة ولا كلام الى تمامها (شامي ج: ٢ ص: ١٥٨). ايضاً: ومن دخل المسجد يوم الجمعة والامام يخطب جلس ولم يركع وذلك لقول الله تعالى: واذا قرى القرآن فاستمعوا له وانصتوا، فروى انه نزلت في شان الخطبة، ومن جهة السنة.... قال (ابن عمر) سمعت النبي صلى الله عليه وسلم يقول: اذا دخل احدكم المسجد والامام على المنبر فلا صلاة له ولا كلام حتى يفرغ الامام (مختصر الطحاوي ج: ٢ ص: ١٣١ باب صلاة الجمعة)

^(٢) [عن ابي هريرة رضى الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم اذا قلت لصاحبك يوم الجمعة انصت والامام يخطب فقد لغوت، متفق عليه (مشکوة ص: ١٢٢ باب التنظيف والتكبير).]

^(٣) [عن عبدالله بن عمرو رضى الله عنهما قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: يحضر الجمعة ثلاثة نفر، فرجل حضرها بلغو لذلك حظه منها.... الخ (مشکوة ص: ١٢٣ باب التنظيف والتكبير).]

^(٤) [ويحرم في الخطبة ما يحرم في الصلاة حتى لا ينبغي ان ياكل او يشرب والامام في الخطبة كذا في الخلاصة (عالمگيرى ج: ١ ص: ١٤٧ الباب السادس عشر في صلاة الجمعة).]

^(٥) [اذا شهد الرجل عند الخطبة ان شاء جلس محتباً او متربعا او كماتيسر..... ويستحب ان يقعد كما يقعد في الصلاة (عالمگيرى ج: ١ ص: ١٤٨ الباب السادس عشر في صلاة الجمعة).]

جواب: د خطبې په دوران کې د امام ابوحنيفه رحمته الله عليه په نزد تحية الوضوء يا تحية المسجد ادا کول جائز نه دي. [١]

د خطبې په مينځنۍ وقفه کې دعا کول

سوال: زموږ د محلي د امام صاحب وينا ده چې د جمعې د خطبې په مينځنۍ وقفه کې په زړه کې پرته د ژبې د خوزولو او پرته د لاس پورته کولو دعا غوښتل جائز دي او د يو لمونځ کونکي وينا ده چې دا جائز نه دي او د علماء کرامو نه مو اوريدلي دي چې دا وخت د دعا د قبوليت وخت دی.

جواب: د جمعې د خطبو په مينځنۍ وقفه کې د لاس پورته کولو او ژبې د خوزولو نه پرته په زړه کې دعا غوښتل جائز دي، دا د دعا د قبوليت وخت دی، خو په ژبې سره د دعا کولو اجازه نه شته. [٢]

د خطبې دوران کې له اذان نه وروسته دعا کول

سوال: د جمعې د خطبې دوران کې له اذان نه وروسته دعا کول پکار دي او که نه؟ او د خطبې دوران کې دعا غوښتل پکار دي او که نه؟

جواب: دامام په منبر باندې د ناستې نه وروسته د ذکر او دعا اجازه نه شته، بلکې خاموش اوسيدل او د خطبې اوريدل واجب دي، له دې وجې دې د جمعې د اذان جواب ور نه کړل شي، د خطبې دوران کې که دعا وکړل شي د امام په دعا دې په زړه کې امين وويل شي. [٣]

د جمعې د خطبې نه مخکې تسميه په لوړ اواز سره ولې نه لوستل کيږي؟

سوال: د جمعې خطبه په لوړ اواز بسم الله لوستلو سره ولې شروع نه کيږي؟

[١] واذا خرج الامام يوم الجمعة ترك الناس الصلوة والكلام حتى يفرغ من خطبته قال وهذا عندنا حنيفة (هداية ج: ١ ص: ١٧١) ايضاً: ومن جهة السنة... قال (ابن عمر) سمعت النبي صلى الله عليه وسلم يقول: اذا دخل احدكم المسجد والامام على المنبر فلا صلاة له ولا كلام حتى يفرغ الامام (شرح مختصر الطحاوي ج: ٢ ص: ١٣٠، ١٣١)

[٢] وقال الباقى فى مختصره: واذا شرع فى الدعاء لا يجوز للقوم رفع اليدين ولا تامين باللسان جهراً فان فعلوا ذلك اثماً وقيل اساءوا ولا اثم عليهم، والصحيح هو الاول وعليه الفتوى (شامى ج: ٢ ص: ١٥٨ باب الجمعة)

[٣] واذا خرج الامام فلا صلاة ولا كلام..... سواء كان كلام الناس او التسييح او تسميت العاطس..... الخ (عالمگیری ج: ١ ص: ١٤٧) قال ابو جعفر: ومن دخل المسجد يوم الجمعة والامام يخطب جلس ولم يركع وذلك لقول الله تعالى: واذا قرى القرآن فاستمعوا له وانصتوا، فروى انها نزلت فى شان الخطبة، ومن جهة السنة..... قال (ابن عمر) سمعت النبي صلى الله عليه وسلم يقول: اذا دخل احدكم المسجد والامام على المنبر فلا صلاة له ولا كلام حتى يفرغ الامام (شرح مختصر الطحاوي ج: ٢ ص: ١٣٠، ١٣١ باب صلاة الجمعة طبع دار السراج بيروت)۔

جواب: همدغه شان نقل شوي دي.^(۱۱)

د جمعې خطبه د مسنونې طريقې خلاف لوستل

سوال: د جمعې خطبه به د درود او سلام نه پرته وشي او که نه؟ د جواز په صورت کې به په ثواب کې فرق راشي او که نه؟ مثلاً: چې په لومړۍ خطبه کې سورت فيل او په دويم کې سورت قريش ولوستل شي؛ نو د جمعې خطبه به ادا شي او که نه؟

جواب: د خطبې فرض به ادا شي، خو د سنت خلاف ده او دا ښکاره ده چې کله خطبه د سنت خلاف ده؛ نو په ثواب کې به فرق راځي.

د خطبې نه مخکې د امام سلام ويل

سوال: د خطبې نه مخکې د امام په منبر باندې سلام لوستل نقل دي يا بدعت دي يا د ائمه اربعه په نزد جائز دي؟

جواب: په درمختار کې يې د سلام ترک کول په سنتو کې شمار کړي دي او د امام شافعي رحمته الله عليه قول دی چې کله په منبر کيني؛ نو سلام دې کوي.^(۱۲)

په خطبه کې د خلفاء راشدينو ذکر ضروري دی

سوال: په ځينې جوماتونو کې عالمان (خطيبان) چې د جمعې په لمانځه کې کومه خطبه ورکوي د هغه په دويمه برخه کې چې د خلفاء راشدينو نومونه ذکر کيږي هغه نه ذکر کوي.

جواب: په خطبه کې د خلفاء راشدينو ذکر د خير کار دی، دا د اهل سنت شعار دی، له دې وجې د خلفاء راشدينو ذکر پريښودل ډير نامناسب دي.^(۱۳)

د جمعې د خطبې دوران کې د درود شريف لوستلو حکم

سوال: د جمعې د خطبې دوران کې د رسول الله صلی الله علیه و آله وسلم او د صحابه کرامو رضي الله عنهم مبارک نومونه راځي؛ نو درخواست دادی چې په دې دوران کې په خاموشي سره خطبه واوريدل شي يا درود شريف او (رضي الله عنه) وويل شي؟

[۱] الخطبة تشتمل على فرض وسنة فالفرض شيان الوقت ..... والثاني ذكر الله تعالى وكفت تحميدة اوتهليلة اوتسيحة هذا اذا كان على قصد الخطبة... الخ (عالمگیری ج: ۱ ص: ۱۴۷، الباب السادس عشر في صلاة الجمعة)

[۲] ومن السنة ..... ترك السلام من خروجه الى دخوله في الصلاة وقال الشافعي اذا استوى على المنبر سلم ..... الخ (درمختار مع ردالمحتار ج: ۲ ص: ۱۵۰ باب الجمعة)۔

[۳] ويندب ذكر الخلفاء الراشدين... الخ (شامي ج: ۲ ص: ۱۴۹ باب الجمعة مطلب في قول الخطيب... الخ)

جواب: د خطبې دوران کې په ژبه باندې درود شریف لوستل جائز نه دي، خاموش اوسیدل پکار دي، چې دروسول الله ﷺ ذکر راشي؛ نو په زړه کې دې پرته د ژبې خوځولو نه درود شریف ولولي^{۱۱}، که په صحابه کرامو ﷺ باندې هم په زړه کې ﷻ ولولي؛ نو هیڅ باک نه شته، خو په ژبه دې نه وایي.

سوال: د جمعې د لمانځه نه مخکې چې کومه خطبه په عربي کې لوستل کیږي، ددې په مینځ کې یو ایت داسې هم راځي چې په هغه کې درود شریف لارمي وي، زما د معلوماتو مطابق د خطبې دوران کې هیڅ قسمه تسبیح او لمونځ جائز نه دی؛ نو درود شریف دې هم ونه لوستل شي، ځکه چې په دې آیت کې خطیب په خطبه کې درود ولولي، په لوړاواز کوم چې د ټولو لمونځ کونکو له طرف درود شي، له دې وجې لمونځ کونکو ته د درود لوستلو ضرورت نه شته، خو ما اکثر کتلي دي چې خلک په لوړ اواز سره درود شریف لوستل شروع کړي حال دا چې په خطبه کې د خاموشي حکم دی.

جواب: اوریدونکي دې په خپل زړه کې درود شریف ولولي، د خطبې دوران کې په لوړ اواز سره درود لوستل جائز نه دي.^{۱۲}

د جمعې د خطبې د اذان نه واخله تر دوه رکعتو

فرض کولو پورې د نیاوي خبرې کول

سوال: په اردو کې د بیان کړي وعظ نه وروسته په عربي کې د خطبې د اذان نه واخله د جمعې تر دوه رکعتو فرض ادا کولو پورې په دې دوران وقفه کې که د مسجد امام د لمانځه د اقامت نه لږ وخت مخکې د دنیا د رای څه خبره وکړي؛ نو ایا هغه د جمعې په ادا کولو کې د څه قسم شرعي نقطې یا حدودو باندې د اوښتلو والا خو نه دی؟ ځکه چې په عربي کې خطبه هم مسلسل د جمعې د لمانځه یوه برخه ده په دې دوران کې ځینې نور مسائل هم بیانول پکار دي او که نه؟ وضاحت وکړئ.

جواب: د جمعې د خطبې په دوران کې خبرې کول یا په څه قسم عبادت کې مشغولیدل منع دي، خطبه اوریدل واجب دي، خو په وقفه کې امام څه ضروري شرعي مسئلې بیانولی شي.^{۱۳}

۱ [قوله ولا الكلام..... وكذلك اذا ذكر النبي صلى الله عليه وسلم لا يجوز ان يصلوا عليه بالجهربل بالقلب وعليه الفتوى (رد المختار على الدر المختار ج: ۲ ص: ۱۵۸ باب الجمعة مطلب في شروط وجوب الجمعة)۔

۲ [ايضاً]۔

۳ [ايضاً پورتنی حواله، نیز: ويحرم في الخطبة ما يحرم في الصلاة حتى لا ينبغي ان ياكل او يشرب والامام في الخطبة (عالمگیری ج: ۱ ص: ۱۴۷ کتاب الصلاة الباب السادس عشر في صلاة الجمعة طبع رشيدیه)

د خطبې په دوران کې در رسول الله ﷺ په نوم

راتلو باندې درود شريف ولولي که خاموشي پاتې شي؟

سوال: د جمعې د لمانځه په خطبه کې چې کله مولوي صاحب درود شريف لولي: نو د هغه په جواب کې اکثر لمونځ کونکي هم په لوړ اواز سره درود شريف لوستل شروع کړي، حال دا چې خطبه په خاموشي سره اوريدل واجب دي، د خطبې په دوران کې په لوړ اواز سره درود لوستل کيږي او که نه؟ حال دا چې در رسول الله ﷺ نوم مبارک راشي؛ نو درود شريف لوستل د ثواب او خيراو برکت باعث دی.

جواب: د خطبې په دوران کې د وينا اجازه نه شته، له دې وجې درود شريف په زړه کې لوستل پکار دي، په ژبې سره نه. [١]

د خطبې په دوران کې دعا غوښتل او د دويم اذان جواب ورکول

سوال: ځينې خلک د جمعې د دواړو خطبو په دوران کې چې کله امام د لومړۍ خطبې نه وروسته د لږ ساعت له پاره کيني، دواړه لاسونه اوچتولو سره دعا غواړي، همدغه شان د امام په منبر باندې د کيناستو نه وروسته د کيدونکي دويم اذان نه وروسته لاسونه اوچتولو سره دعا غواړي، پوښتنه داده چې ايا دا طريقه صحيح ده؟

جواب: د امام په منبر باندې د کيناستو نه وروسته د ذکر او دعا اجازه نه شته، بلکې خاموش اوسيدل او د خطبې اوريدل واجب دي، له دې وجې دې نه د جمعې د اذان جواب ورکول کيږي او نه دې د خطبې په دوران کې دعا غوښتل کيږي، د امام په دعا باندې دې په زړه کې آمين وايي. [٢]

په خطبه کې د خطيب لاسونه تر لوسره دريدل

سوال: د جمعې د خطبې د ويلو په وخت خطيب داسې لاسونه وتړي، لکه په لمانځه چې ولاړ وي؟ اوريدلې مې دي دا ادب يوازې د الله پاک د دربار (لمانځه) دی.

[١] کذاک اذا ذکر النبي صلى الله عليه وسلم لا يجوز ان يصلوا عليه بالجهر بل بالقلب (رد المحتار ج: ١ ص: ١٥٨)
[٢] واذا شرع في الدعاء لا يجوز للقوم رفع اليدين ولا تامين باللسان جهراً فان فعلوا ذلك اثماً (شامي ج ٢ ص ١٥٨) قال ابو جعفر: ومن دخل المسجد يوم الجمعة والامام يخطب جلس ولم يركع، وذلك لقول الله تعالى: واذا قرأ القرآن فاستمعوا له وانصتوا، فروى انا نزلت في شأن الخطبة ..... اذا دخل احدكم المسجد والامام على المنبر فلا صلاة له ولا كلام حتى يفرغ الامام، (الحديث) وايضاً: اتفقوا على ان من كان قاعداً في المسجد حتى ابتداء الخطبة لم يركع كذاك الداخل، كما لم يختلف الداخل والجالس في منع الكلام، والعلة الجامعة بينهما كونه مأموراً باستماع الخطبة في الحالين (شرح مختصر الطحاوي ج: ٢ ص: ١٣١)

جواب: په خطبه کې لاسونه پريښودو سره دریدل پکار دي.

د جمعې د خطبې د اذان جواب ورکول

سوال: د جمعې په لمانځه کې د سنتونه مخکې یو اذان کېږي او دویم د سنتونه وروسته، په دواړو

کې د کوم اذان جواب ورکول پکار دي؟

جواب: جمعه کې د خطبې د اذان جواب نه شي ورکول کېدای. [۱]

د جمعې په ورځ د وعظ په دوران کې د الله پاک

ذکر کول او درود شریف لوستل

سوال: ایا د جمعې په لمانځه کې د وعظ په دوران کې د الله پاک ذکر او درود شریف لوستل صحیح دي؟

جواب: د وعظ په دوران کې وعظ طرف ته متوجه کیدل پکار دي، دغه وخت کې څه لوستل صحیح نه دي. [۲]

د جمعې د خطبې په دوران کې خاموشي او د لاود سپیکر استعمال

سوال: د جمعې د خطبې په دوران کې مکمل خاموشي اختيارول او دا چې د سلام د جواب پورې د نه ورکولو احکامات دي، په مسجد کې موجود خلک خو ترڅه حده پورې ددې پابندي کولی شي، خو هر کله چې مولوي صاحب د اذان په لټو سپیکر باندې خطبه لولي؛ نو په دې صورت کې په کورونو کې موجود په زرگونو سړي اوښځې، په سرکونو باندې تیریدونکي او په بازارونو کې اخیستونکي او خرڅونکي خلک، د لمونځ تیاري کونکي او په مختلفو کارونو کې مصروف خلک، واضح او صفا طریقي سره د خطبې د اواز اوریدو باوجود دهغه په احترام کې خاموشي نه شي اختيارولی، پوښتنه دا ده چې دغه شان د اذان په لټو سپیکر باندې لوستلو سره د هغه د احترام نه کیدو په صورت کې به د دې وبال د چا په سر

[۱] قال: وينبغي ان لا يجب بلسانه اتفاقاً في الاذان بين يدي الخطيب... الخ (درمختار ج: ۲ ص: ۳۹۹ باب الاذان)
 [۲] واذا شرع في الدعاء لا يجوز للقوم رفع اليدين ولا تامين باللسان جهراً فان فعلوا ذلك اثموا (شامي ج ۲ ص ۱۵۸) قال ابو جعفر: ومن دخل المسجد يوم الجمعة والامام يخطب لجس ولم يركع، وذلك لقول الله تعالى: واذا قرى القرآن فاستمعوا له وانصتوا، فروى انها نزلت في شان الخطبة..... اذا دخل احدكم المسجد والامام على المنبر فلا صلاة له ولا كلام حتى يفرغ الامام، (الحديث) وايضاً: اتفقوا على ان من كان قاعداً في المسجد حتى ابتداء الخطبة لم يركع كذا لك الداخل، كما لم يختلف الداخل والجالس في منع الكلام، والعلة الجامعة بينهما كونه مأموراً باستماع الخطبة في الحالى (شرح مختصر الطحاوى ج: ۲ ص: ۱۳۱)

وي؟ ايا د مولوي صاحب يا د هغه كسانو چې د هغوی غوږونو ته اواز ورځي او هغوی د احترام كولو نه قاصر وي؟ معلومول دادي چې دغه شان په لاوډ سپيكر باندې د جمعې د خطبې د لوستلو څه مقصد دی؟

جواب: مسئله دا ده چې په اول اذان باندې هر قسم كاروبار بندول او د جمعې د لمانځه له پاره تلل واجبيږي، د جمعې د لمانځه نه وروسته په كاروبار كې مشغول پاتې كيدل حرام دي [١] له دې وجې په بازارونو كې د كاروبار كونكو په باره كې تاسو له د پريشانه كيدو ضرورت نه شته، د اذان جمعه اوريدو نه وروسته د جمعې د لمانځه له پاره نه تلل خپله دومره لويه گناه ده چې درې جمعې په داسې كولو باندې په زړه د منافقت مهر لگيږي، چې د توبې نه پرته ترمرگه پورې نه ختميږي، [٢] داسې خلك كه د كاروبار له وجې د جمعې خطبه نه اوري؛ نو په دې كې قصور د هغوی د نفاق دی، نه د خطبې د اواز.

هر چې د جمعې د تياري كونكو تعلق دی؛ نو ايا د جمعې تياري د خطبې شروع كولو نه وروسته كيږي؟ د جمعې تياري خو دا ده چې انسان كم نه كم د خطبې د شروع كولو نه مخكې خو په مسجد كې موجود وي، په حديث كې راځي چې د جمعې په ورځ باندې ملائكي د مسجد په دروازه باندې كيني او په اول، دويم، دريم او څلورم وخت كې د راتلونكو نومونه په ترتيب باندې ليكي او كله چې امام د خطبې له پاره ووځي؛ نو هغوی خپلې رجستري كيږدي او د ذكر (خطبې) په اوريدو مشغولې شي، گويا د خطبې د شروع كيدو نه وروسته چې كوم خلك راځي، د هغوی د نومونو اندراج په هغه صحيفو كې نه كيږي او د هغوی حاضري نه لگيږي [٣]، له دې وجې د جمعې د لمانځه تياري د خطبې پورې موخر كول غلط او بد دي، مگر دا چې د څه خاص عذر له وجې داسې وشي؛ نو معذوري ده.

هر چې د كور د بنځو تعلق دی د هغوی په ذمه د جمعې لمانځه ته تلل او د خطبې اوريدل فرض

^١ [ويجب السعي وترك البيع بالاذان الاول (عالمگيري ج: ١ ص: ١٤٩). ايضاً: قال: ابو جعفر: واذا زالت الشمس يوم الجمعة جلس الامام على المنبر، واذن المؤذن بين يديه وامتنع الناس من البشاء والبيع واخذوا في السعي الى الجمعة..... الخ. قال ابو بكر بن احمد: وذاك لقول الله عز وجل: يا ايها الذين امنوا اذا نودى للصلاة من يوم الجمعة فاسعوا الى ذكر الله وذروا البيع، فانظمت الآية المعاني، الاذان للجمعة ولزوم السعي اليها، وترك الاشتغال بالبيع (شرح مختصر الطحاوي ج: ٢ ص: ١١٤ باب صلاة الجمعة)

^٢ [عن ابي الجعد الضمري وكانت له صحبة ان رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: من ترك ثلاث جمع قهاونا بها طبع الله على قلبه (ابوداود ج: ١ ص: ١٥٩ باب التشديد في ترك الجمعة)

^٣ [وعنه (اي ابي هريرة) قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: اذا كان يوم الجمعة وقفت الملائكة على باب المسجد يكتبون الاول فالاول..... فاذا خرج الامام طووا صحفهم ويسمعون الذكر. متفق عليه (مشكوة ج: ١ ص: ١٢٢) كتاب الصلاة، باب التنظيف والتكبير، الفصل الاول، طبع قديمي خانه]

نه دي [۱]، خو که په کورونو کې د خطبې اواز راځي او هغوی د هغه په احترام کې خاموشي اختيار کړي؛ نو د هغوی له پاره هم د سعادت او رحمت سبب دی، په سرکونو باندې تیریدو سره د خلکو په غوږونو کې که د جمعې د خطبې اواز راځي؛ نو په سرکونو باندې د هغوی چغې سورې وهلو سره تلل د عیب خبره ده، کوم چې د انساني وقار خلاف ده. خلاصه دا چې تاسو چې ژومره امور ذکر کړي دي، په هغو کې یوه خبره هم داسې نه شته چې هغه په لاوډسپیکر باندې د خطبې ورکولو نه مانع وي، خو که د خطبې اواز د مسجد پورې محدود وي؛ نو غوره ده.

د جمعې د خطبې دوران کې آمین ویل صحیح نه دي

سوال: دلته د جمعې په خطبه کې د دویمې خطبې په دوران کې چې کله خطیب صاحب د دعا کلمات وايي؛ نو تقریباً ټول خلک په لاس اوچتولو سره په ورو اواز سره آمین وايي، ایا دا عمل جائز دی؟

جواب: د خطبې دوران کې په ژبه باندې آمین ویل صحیح نه دي په زړه کې دې وايي [۱۲]

د خطبې دوران کې سلام کول او جواب ورکول حرام دي

سوال: که په جومات کې امام د جمعې خطبه لولي او یو سړی راشي سلام وکړي؛ نو په جومات کې ناستو خلکو ته د هغه د سلام جواب ورکول پکار دي؟

جواب: د خطبې دوران کې سلام کول او د هغه جواب ورکول دواړه حرام دي [۱۳]

د خطبې دوران کې خبرې او د اذان جواب ورکول

سوال: په شریعت کې د خطبې څه احکام دي؟ او د خطبې د اذان په ژبې سره جواب ورکول جائز دي؟ په تفصیل سره جواب راکړئ!

جواب: د خطبې دوران کې خبرې کول تردې چې ذکر کول هم منع دي، د خطبې د اذان جواب هم په زړه کې ورکول پکار دي په ژبې سره نه. [۱۴]

۱ [لاتجب الجمعة على العبيد والنسوان والمسافرين والمرضى . كذا في محيط السرخسی (عالمگیری ج: ۱ ص: ۱۴۴ کتاب الصلاة، الباب السادس عشر في صلاة الجمعة)

۲ [واذا شرع في الدعاء لا يجوز للقوم رفع اليدين ولا تامين باللسان جهراً فان فعلوا ذلك اثموا (شامی ج: ۲ ص: ۱۵۸ باب الجمعة مطلب في شروط وجوب الجمعة)۔

۳ [واذا خرج الامام فلا صلوة ولا كلام.... او رد السلام.... الخ (عالمگیری ج: ۱ ص: ۱۴۷ کتاب الصلاة)

۴ [قال ابو جعفر: ومن دخل المسجد يوم الجمعة والامام يخطب جلس ولم يركع ، وذالك لقول الله تعالى : واذا قرى القرآن فاستمعوا له وانصتوا لروى انها نزلت في شان الخطبة ، ومن جهة السنة ..... قال (ابن عمر) سمعت النبي صلى الله عليه وسلم يقول: اذا دخل احدكم المسجد والامام على المنبر.. [بقية حاشيه په راروانه صفحه

د خطبې دوران کې چنده ورکول او اخیستل جائز نه دي

سوال: د جمعې د خطبې دوران کې اسلام په خبرو کولو باندې سخته پابندي لگولې ده، خو په ځینو جوماتونو کې عین د خطبې دوران د لمونځ کونکو نه چنده اخیستل کېږي او صندوقچې په زوره زوره وهلو سره "د جومات چنده" اواز او چتیرې، چې په دې سره د لمونځ کونکو توجه د لمانځه نه بل خوا شي او لمونځ کونکي خلک د چنډې په ورکولو کې مصروف شي، ایا دا طریقه صحیح ده؟ ایا د جومات په انتظامیه باندې گناه شته؟ ایا په چنده ورکونکو باندې به هم گناه وي کوم چې د خطبې نه توجه واپروي؟

جواب: د جمعې د خطبې دوران کې چې څنگه سلام او کلام جائز نه دی، دغه شان چنده جمع کول هم جائز نه دي انتظامیه، چنده اخیستونکي او چنده ورکونکي ټول گناهگار دي.^{۱۱}

د جمعې خطبه یوه ولوستله او لمونځ بل ورکړ

سوال: مخکې ورځو کې زه د لمونځ کولو له پاره لارم، د جمعې خطبه او د جمعې لمونځ بیل بیل مولوي صاحب ورکړ، ایا په داسې طریقه باندې جمعه ورکول صحیح دي؟ د اسلام په رڼا کې ددې جواب راکړئ!

جواب: غوره داده چې کوم سړی خطبه ولولي هماغه لمونځ هم ورکړي، خو که بل چا لمونځ ورکړ؛ نو بیا هم جائز ده.^{۱۲}

په خطبه او لمانځه کې د خلکو رعایت ساتل پکار دي

سوال: څنگه چې ما کتلي دي چې ځینې علماء په لمونځونو کې او په خاص ډول د جمعې په لمانځه کې اوږد قرات کوي او د لمانځه نه وروسته اوږدې دعا گانې کوي، ایا دا طریقه غلطه نه ده؟ ځکه چې په جومات کې داسې خلک درېږي چې په هغوی کې د چا ضروري کار وي یا د چا په اندام تکلیف وي، د قرآن او سنت په رڼا کې وضاحت وکړئ!

جواب: خطبه او لمونځ دومره اوږدول نه دي پکار چې خلک تنگ شي^{۱۳} او په وروسته دعا کې خلکو ته اختیار دی که شریکېږي او که نه شریکېږي له دې وجې که د چا ضرورت وي؛ نو تللی شي.

...بقیه د تیر مخ].. فلا صلاة له ولا کلام حتی یفرغ الامام (شرح مختصر الطحاوی ج: ۲ ص: ۱۳۰، ۱۳۱ باب صلاة الجمعة)۔

[۱] ایضاً۔

[۲] ولا یبغی ان یصلی غیر الخطیب کذا فی الکافی، واذا حدث الامام بعد الخطبة فاستخلف رجلا ان شهد الخلیفة الخطبة جاز والا فلا (عالمگیری ج: ۱ ص: ۱۴۷ کتاب الصلاة، الباب السادس عشر فی صلاة الجمعة)۔

[۳] تخفیف الخطبتین بقدر سورة من طوال المفصل ویکره التطویل ..... الخ (عالمگیری ج: ۱ ص: ۱۴۷)۔

د جُمعې لمونځ په دویم ځل کول

سوال: یو سړی په څو جوماتونو کې په یوه ورځ د جُمعې لمونځ (دوه رکعتونه فرض، د مجبوري په حالت کې کولی شي اوکه نه؟ یعنې زید په مسجد طوبی کې دوه رکعتونه فرض (د جُمعې کولو نه وروسته په مسجد قباء کې بیا دوه رکعتونه د جُمعې فرض لمونځ کولی شي اوکه نه؟

جواب: یو لمونځ دوباره کول جائز نه دي، خو د نفلو په نیت باندې په دویم جماعت کې شریکیدلی شي.^(۱)

د جُمعې د لمانځه د سنتو نیت به څنګه کوي؟

سوال: د جُمعې لمونځ چې د ماسپښین د لمانځه قائم مقام دی په دې کې لومړی د څلور رکعتو سنتو نیت څنګه کیږي؟ په نیت کې به هغه وخت د جُمعې نوم اخیستل کیږي یا د ماسپښین؟ دغه شان د جُمعې د دوه فرضو نه وروسته څلور رکعتونه سنت او دوه رکعتونه سنت او دوه رکعتونه نفل دي، ددې دنیت کولو په وخت د جُمعې نوم اخیستل پکار دي اوکه نه؟ ددې د نیت هم صحیح طریقه ولیکئ!

جواب: د جُمعې نه مخکې او وروسته سنتو ته د جُمعې سنت ویل کیږي او د جُمعې د سنتو نیت کیږي، هسې خو سنت د مطلق لمانځه په نیت سره هم ادا کیږي، په دې کې د وخت نوم اخیستل هم ضروري نه دي.^(۲)

ایا د جُمعې د سنتو له پاره د جُمعې تعیین ضروري دی؟

سوال: د جُمعې د سنتو له پاره د جُمعې تعیین تاسو ضروري لیکلی دی، حال دا چې د فقه په کتابونو کې وضاحت موجود دی چې د سنتو له پاره د مطلق لمانځه نیت کافي دی، تاسو د حوالې وضاحت وکړئ.

جواب: د جُمعې تعیین ما ضروري نه دی لیکلی، سائل پوښتنه کړې وه چې د جُمعې په سنتو کې د جُمعې نیت پکار دی که د ماسپښین؟ ددې په جواب کې مالیکي و چې: د جُمعې د سنتو نیت وي د ماسپښین د سنتو نیت نه پاتې شوه دا چې د سنتو د صحت له پاره د نیت تعیین شرط دی اوکه نه؟ دا ځانته مسئله ده د دې جواب دا دی چې "سنت پرته د تعیین نه هم

۱ [ویصلی المتفل خلف المفترض، لان الحاجة في حقه الى اصل الصلوة وهو موجود في حق الامام فيتحقق البناء (هذایة ج: ۱ ص: ۱۲۷ کتاب الصلاة باب الامامة)۔

۲ [(وکفی مطلق نية الصلاة) وان لم يقل الله (لنفل وسنة) رتبة (وتراویح) على المعتمد اذ تعينها بوقوعها وقت الشروع. وفي الشامية: (قوله وكفی الخ) ای بان يقصد الصلاة بلاقيد نفل اوسنة اوعدد (قوله لنفل) هذا بالاتفاق (قوله وسنة) ولؤسنة فجر..... (قوله على المعتمد) ای من قولین مصححین (ردالمحتار مع الدر المختار ج: ۱ ص: ۱۷) کتاب الصلاة باب شروط الصلاة مطلب في حضور القلب والخشوع، طبع ایچ ایم سعید کراچی

ادا کيږي، د نیت تعیین د دې له پاره شرط نه دی.^[۱]

د جمعې نه مخکې څلور رکعتہ کول څنګه دي؟

سوال: زه او زما دوست حرم شریف ته د جمعې د لمانځه له پاره لاړو، چې کله موږ ورسیدو؛ نو جمعه ولاړه و، څلور رکعتہ سنت کوم چې د جمعې د دوه رکعتو فرض نه مخکې ادا کيږي په باره کې زما او زما د ملګري ترمینځه تکرار راغی، زه وایم چې دا څلور رکعتہ سنت به کيږي، زما دوست وایي چې نه به کيږي.

جواب: د ماسپښین او د جمعې نه مخکې څلور رکعتہ سنت موکده دي که مخکې موقع ملاو نه شي؛ نو وروسته یې کول ضروري دي.^[۲]

د سنت قبل الجمعة ثبوت

سوال: دې وخت کې زه په دمام کې کار کوم او د جمعې څلور سنت کوم چې به مخکې په پاکستان کې کېدل، دلته وایي چې مخکې نه کيږي، د زوال وخت وي، دلته په پوښتنه کولو باندې څوک وایي چې وکره هیڅ باک نه شته، څوک وایي مه یې کوه، په هر حال څه تسلي بخش جواب ملاو نه شو، له دې وجې تاسو د دې حل لیکلو سره راوړئ چې څه وکړل شي؟

جواب: د رسول الله ﷺ او صحابه کرامو رضی الله عنہم نه قبل الجمعة سنت کول ثابت دي، د دې تفصیل د اعلاء السنن په اووم جلد کې موجود دی.^[۳]

د جمعې په لمونځ کې اوږد قرات کول

سوال: د جمعې په لمانځه کې ډیر کسان داسې هم راشي چې ناروغ یا معذور وي، د دې نه پرته هم ډیرې مجبوري کیدای شي، د جمعې په ورځ باندې دلته یو امام صاحب د لمانځه امامت کوي، خو الله پاک ته پته ده چې د کوم پروفیسر مضمون دی چې هغوی دا هم پته نه شته چې د امامت څه اداب دي؟ د قراءت د فن نه بالکل ناخبره کیدو سره سره اوږد قراءت فرمایي او په کوم انداز یې چې لولي؛ نو ماته معلومه نه ده چې زما لمونځ کيږي او که نه کيږي؟ ځکه چې د هغوی غلط لوستل اوږده اوږده سورتونه په غلط انداز باندې د زیر او زیر په غلطیانو

۱ [ثم ان كانت الصلاة نفلًا يكفيه مطلق النية، وكذلك اذا كانت سنة في الصحيح، هداية، والتعین افضل واحوط..... والمعتبر في النية عمل القلب لانها الارادة السابقة للعمل اللاحق فلا عبرة للذكر باللسان (اللباب في شرح الكتاب ج: ۱ ص: ۷۸ باب شروط الصلاة التي تقدمها، طبع قديمي، ايضاً: رد المختار ج: ۱ ص: ۱۷۴ باب شروط الصلاة).

۲ [بخلاف سنة الظهر وكذا الجمعة انه يتركها ويقتدى ثم يأتي بها في وقته..... الخ (شامي ج: ۲ ص: ۵۸).]

۳ [عن أبي عبد الرحمن السلمي قال: كان عبدالله يامرنا ان نصلي قبل الجمعة اربعاً وبعدها اربعاً (اعلاء السنن ج: ۷ ص: ۷). ايضاً تفصيل دپاره او گوري: اعلاء السنن ج: ۷ ص: ۷ نه ۱۵ پوري باب النوافل والسنن

سره لوستلو باندې زما ذهن ډیر گډوډ شي، د جُمعې په لمانځه کې بهر په انگرې کې گرمي او هغه هم سخته، خلک ولاړ دي او هغوی د اوږدو سورتونو کوشش فرمایي، یوه ورځ خو زما مخکې یو مشر سړی باندې چکر راغی او راپریوت، ایا د داسې امام د پوه کولو څه طریقه شته؟ د حدیث نبوي ﷺ په رڼا کې بیان وفرمایي چې د جُمعې د لمانځه له پاره څه حکم دی؟ او د غلط قرآن لوستلو څه عذاب دی؟ او ددې څوک څوک ذمه دار دي؟

جواب: قرآن د غلط لوستونکي امامت جائز نه دی، [۱] او په لمونځ کې د کمزورو او ناروغانو د رعایت کولو حکم دی، د رسول الله ﷺ واضح ارشاد دی چې کوم سړی امام وي هغه دې لمونځ مختصر کوي، ځکه چې په هغوی کې به څوک ناروغ هم وي، څوک به پکې کمزوری وي، څوک به حاجتمن وي. [۲]

د جُمعې په وروستیو سنتو کې وقفه کیدل پکار دي

سوال: د جُمعې د لمانځه نه وروسته د دعا د ختمیدو سره فوراً څه خلک په جومات کې سنت لوستل شروع کړي او تلونکو ته د یو منډ وقفه هم نه ورکوي او که څوک څومره بچ کیدو سره بهر ته د تلو کوشش کوي؛ نو په هغه پسې خبرې کوي.

جواب: د جُمعې د لمانځه نه وروسته تلونکو ته مهلت ورکول پکار دی، د چا څه اهم ضرورت وي او د هغه له پاره دریدل ممکن نه وي او په یو مسلمان پسې خبرې کول خو ډیره بده خبره ده، کوم خلک چې داسې کوي هغوی د ټیټکي برباد او گناه لارم مصداق دي. [۳]

د جمعة الوداع په باره کې

سوال: د جمعة الوداع د فضیلت څه وجوهات دي؟ حال دا چې په رمضان المبارک کې خو هرې جُمعې ته په خپل ځان کې یو خصوصیت او فضیلت حاصل دی، مهرباني وکړئ په دې سلسله کې تفصیلي جواب راکړئ چې ددې د اهمیت اندازه وشي.

جواب: په عوامو کې د رمضان المبارک اخري جُمعه ډیره په اهمیت سره مشهوره ده او دې ته جُمعة الوداع ویل کیږي، خو په احادیثو کې د اخري جُمعې څه خصوصي فضیلت نه دی ذکر شوی، بلکې دا وینا به صحیح وي چې د اخري جُمعې یا جمعة الوداع کوم تصور چې په موږ کې رواج دی په احادیثو کې د هغه څه ذکر نه شته دا معلومه نه ده چې د رمضان د اخري

[۱] اذا ام امی وقارنا فصلاة الجميع فاسدة عند ابی حنیفة رحمه الله تعالى (عالمگیری ج: ۱ ص: ۵۸)

[۲] عن أبی هريرة رضى الله عنه يقول: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: اذا صلى احدكم للناس فليخفف فان في الناس الضعيف والسقيم وذا الحاجة (مسلم ج: ۱ ص: ۱۸۸ باب امر الأئمة بتخفيف الصلاة في تمام)

[۳] عن عبدالله بن عمرو رضى الله عنهما قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم المسلم من سلم المسلمون من لسانه ويده..... الخ (مشکوٰۃ ص: ۱۲ کتاب الايمان الفصل الاول)۔

جمعي نوم "اخي جمعه" يا "جمعة الوداع" د كله نه جاري شو؟ او دا نوم ولې كينودل شو؟ كيدای شي ددې وجه دا وي چې د مشكوة شريف په يوحديث كې راځي چې: "د رمضان المبارک د ختميدونه وروسته" يعنې د اختر د ورځې نه، د بل رمضان المبارک پورې جنت بنكلي كول شروع كړل شي".^(۱)

دا روايت كمزوری دی، خو د دې حديث مطابق گویا د جنت او اهل جنت نوی کال د وړوکی اختر له ورځې شروع کیږي او په رمضان المبارک باندې ختمیږي. له دې وجې گویا د جنت د تقویم مطابق گویا رمضان المبارک د کال اخري میاشت ده او دا جمعه د کال اخري جمعه ده (والله اعلم) او دا هم ممکنه ده چې د اخري جمعي نه وروسته د رمضان المبارک په ختمیدو کې د هفتې نه د کمو ورځو وقفه پاتې شي، له دې وجې اخري جمعه گویا د رمضان میاشت د جدایي او رخصتیدو علامت دی او هیڅ پته نه لگيږي چې بیا دا مبارک وختونه چا ته نصیب کیږي، د ځینې خلکو عادت دی چې هغوی د اخري جمعي په خطبه کې د رمضان المبارک جدایي او رخصت ډیر په غمژن انداز کې بیانوي، خو فقهاء کرامو د اخري جمعي په خطبه کې د جدایي او رخصت مضمون بیانولو ته مکروه ویلي دي، مولانا زوار حسین مجددي نقشبندی په خپل کتاب "زبدة الفقه" کې لیکي:

"د رمضان المبارک د اخري جمعي په خطبه کې د رخصت او جدایي مضمونونه بیانول د رسول الله ﷺ او صحابه کرامو رضی الله عنهم او سلف صالحینو نه ثابت نه دي، اگر چې في نفسه مباح دي، خو ددې بیانول ضروري گڼل او نه بیانونکي ته بد ویل غلطه خبره ده، نور هم پکې ډیر نقصانونه دي، ددې نقصانونو له وجې ددې کلماتو پریښودل لازمي دي چې ددې نقصاناتو اصلاح وشي". (زبدة الفقه: ج: ۲، ص: ۲۰۶)

که د جمعي په ورځ اختروي؛ نو د جمعي لمونځ به هم کیږي

سوال: د تیر وړوکی اختر په موقع باندې یو مولانا صاحب یو مسئله بیان کړه چې د دوه اخترونو د جمع کیدو په صورت کې (چې جمعه او اختر په یو ورځ راشي)، چې کوم خلک د اختر لمونځ ونکړي په هغوی باندې هیڅ گناه نه شته، ددې مسئلې د بیانولو نه وروسته عامو

۱ [عن ابن عمر رضی الله عنه ان النبی صلی الله علیه وسلم قال: ان الجنة تزخرف رمضان من راس الحول الى حول قابل قال فاذا كان اول يوم من رمضان هبت ریح تحت العرش من ورق الجنة... الخ (مشکوة ص: ۱۷۴ الفصل الثالث) وفي المرقاة: ولا یبعد ان یجعل راس الحول لما بعد رمضان ولعله اصطلاح اهل الجنان ویناسبه کونه يوم عيد وسرور ودقت زينة وحبور ثم رایت ابن حجر قال لعل المراد هنا بالحوّل بان تبتدی الملائكة فی تزويدها اول شوال وتستمر الى الاول رمضان ففتح ابوابها.... قال ابن خزيمة فی القلب من جرید بن ایوب یعنی احد رواته شیء قال المنذرى وجرى بن ایوب البجلي واه والله اعلم اقول وللحديث شاهد آخر من حديث ابن عباس رضی الله عنهما أخرجه ابوالشيخ فی كتاب الثواب واليهيقي ايضاً: قال المنذرى وليس فی اسناده من اجمع على ضعفه لاختلاف طرق الحديث يدل على انه له اصلاً (مرقاة شرح المشكوة ج: ۲، ص: ۵۰۱)۔

خلکو ددې رعایت نه ښه فائده پورته کړه، یعنې اختر یې ښه په شوق ولمانځه او د جمعې د لمانځه له پاره راغلل، خو کوم خلک چې د لمانځه زیات پابند وو، هغوی راغلل، خو هغه وو څومره؟ د لمونځ کونکو تعداد په شلو کسانو کې محدود پاتې شو، حال دا چې عموماً دلته یو لوی رش وي ددې لمونځ کونکو په زړونو کې یو شک پیدا شو چې د هغه د لرې کولو کوشش وشو او تر اوسه پورې چې د کوم عالم نه پوښتنه شوې ده، هغه په دې مسئله باندې رد کړی دی، یوازې دا نه، بلکې ځینې کتابونه هم وکتل شول په هغو کې زیاته هم دا رایه په نظر راغله چې په لمانځه کې رخصت نه شي ورکول کیدای او امام ابوحنیفه رحمته الله علیه هم په واضح ډول سره د دې بیان شوې مسئلې خلاف په نظر راځي، هغه د جمعې او د اختر د لمانځه د فرضیت واجبت د برقرار ساتلو په حق کې دی.

جواب: د اختر لمونځ واجب دی^{۱۱} او د جمعې لمونځ فرض عین دی^{۱۲}، یو واجب د فرض عین قائم مقام څنگه کیدای شي؟ بیا د اختر د لمانځه وخت د زوال نه مخکې دی^{۱۳} او جمعه د زوال نه وروسته فرض کیږي، کوم لمونځ چې د زوال نه مخکې ادا شو هغه د جمعې قائم مقام څنگه کیدای شي؟^{۱۴} له دې وجې د جمهور امامانو په نزد د جمعې لمونځ ساقط نه دی، امام ابوحنیفه، امام مالک او امام شافعي رحمته الله علیهم د دې قائل دي، د کومو روایاتو نه چې دا شک راځي چې د اختر په لمانځه سره د جمعې لمونځ ساقطیږي هغه د ښار والا په باره کې نه ده، بلکې د باندې د خلکو له پاره ده^{۱۵} یعنې د کلي کوم خلک چې د اختر د لمانځه له پاره ښار ته راغلي وي، هغوی که د جمعې د لمانځه نه مخکې تلل غواړي؛ نو تللی شي (هغوی به کور ته تلو سره د ماسپښین په وخت د ماسپښین لمونځ کوي)، ددې له وجې په ځینو روایاتو کې خو ددې ښکاره وضاحت موجود دی او په ځینو کې اگر چې وضاحت نه شته، خو هغه هم په دې باندې حمل دی، په هر حال د هغه امام صاحب فتوا بالکل غلطه او غیر ذمه داره ده د خلکو د جمعې د پرېښودو گناه به د هغه په سر وي.

۱ [وتجب صلاة العیدین علی اهل الامصار کما تجب الجمعة (بدائع الصنائع ج: ۱ ص: ۲۷۵ کتاب الصلاة)۔

۲ [ان الجمعة فریضة محكمة بالكتاب والسنة والاجماع یکفر جاحدها (فتح القدیر ج: ۱ ص: ۴۰۷)۔

۳ [وقت صلاة العیدین حین تبیض الشمس الی ان تزول (بدائع الصنائع ص: ۲۷۶ کتاب الصلاة)۔

۴ [قال: ولا تجزئ الجمعة الا فی وقت الظهر وذلك لان فرض الجمعة لماکان مجملاً فی الكتاب مفتقراً الی البیان، ثم لم یرد عن النبی صلی الله علیه وسلم فعلها الا فی وقت الظهر صار فعله لها علی هذا الوجه علی الوجوب (شرح مختصر الطحاوی ج: ۲ ص: ۱۲۲، ۱۲۳ کتاب الصلاة وقت الجمعة)۔

۵ [قال: اکثر الفقهاء تجب الجمعة لعموم الآیة والاخبار الدالة علی وجوبها، ولانها صلاتان واجبتان فلم یسقط احدهما بالاخری قال ابن عبدالبر سقوط الجمعة بالعید مهجور وعن علی رضی الله عنه ان ذلك فی اهل البادية ومن لا تجب علیه الجمعة (معارف السنن ج: ۴ ص: ۴۳۲، ایضاً اعلاء السنن ج: ۸ ص: ۷۴ باب اذا اجتمع العید والجمعة لا تسقط الجمعة به)۔

ايا بنځه په کور کې د جمعې لمونځ کولی شي؟

سوال: که يوه بنځه په خپل کور کې يوازې پاتې کېږي او هغه د جمعې لمونځ پرته د امام، پرته د خطبې او پرته د لمونځ کونکي نه وکړي؛ نو ايا د هغه لمونځ وشو؟

جواب: د جمعې د لمانځه له پاره خطبه او جمعه شرط ده^[۱] او دا دواړه شيان د سپړو پورې خاص دي، له دې وجې بنځه يو ځای کيدو سره هم د جمعې لمونځ نه شي ادا کولی او ځانته بنځه يې خو په طريقه اولی نه شي لوستلی^[۲]، دې بنځې ته پکار دي چې په کور کې د ماسپښين لمونځ وکړي، گڼي د ماسپښين د لمونځ پريښودو گناه به د هغوی په سر باندې وي، ځينو بنځو باندې د بزرگي هيضه راشي او د خپلې بزرگي د ښودلو له پاره داسې د شريعت خلاف خبرې ښايي.

د بنځود جمعې او اختر لمونځ

سوال: ايا بنځوته د جمعې او اختر لمونځ کول پکار دي؟ زه داسې جمعه کوم: اول څلور رکعتۀ فرض قضا کوم چې د ټولو نه مخکې زما نه شوي دي، (قضاء لمونځ زه د هر لمانځه نه مخکې ادا کوم، بيا څلور سنت، څلور فرض، دوه رکعتۀ د جمعې لمونځ، دوه نفل، دا صحيح دي؟

جواب: اختر او جمعه د بنځو په ذمه نه شته،^[۳] خو که هغه د اختر او جمعې په لمانځه کې شريکې شي؛ نو د هغوی د جمعې او اختر لمونځ به ادا شي^[۴] څنگه چې تاسو جمعه کوئ دا غلطه ده، د جمعې او اختر لمونځ ځانته نه کېږي، تاسو د ماسپښين په شان لمونځ د جمعې په ورځ هم ادا کوئ.^[۵]

بنځه به په کور کې جمعه په جمعې سره ادا کوي او که د ماسپښين لمونځ؟

سوال: بنځه که په مسجد کې د جمعې لمونځ نه شي ادا کولی؛ نو بيا به ايا په کور کې د

۱ [ولو جوها ..... شرائط ..... المصر والجماعة والخطبة ..... الخ (فتح القدیر ج: ۱ ص: ۴۰۸)۔

۲ [واحترز بالرجال عن النساء والصبيان فان الجماعة لاتصح بهم وحدهم لعدم صلاحيتهم للامامة فيها بحال بحر عن المحيط (رد المحتار ج: ۲ ص: ۱۵۱ باب الجمعة مطلب في قول الخطيب ..... الخ (ايضاً بدائع الصنائع ج: ۱ ص: ۲۶۲)۔

[ولاتجب الجمعة على المسافرين ولا مراة ..... فان حضروا فصلوا مع الناس اجزاهم عن فرض الوقت لانهم تحملوه فصاروا كالمسافر اذا صام (هداية ج: ۱ ص: ۱۶۹ باب صلاة الجمعة ايضاً: حلی کبير ص: ۴۷۲ فصل في صلاة الجمعة)

۳ [ايضاً۔

۴ [واحترز بالرجال عن النساء والصبيان فان الجمعة لاتصح بهم وحدهم لعدم صلاحيتهم للامامة فيها بحال بحر عن المحيط (رد المحتار ج: ۲ ص: ۱۵۱ باب الجمعة مطلب في قول الخطيب، ايضاً: بدائع الصنائع ج: ۱ ص: ۲۶۲)۔

جُمعی لمونځ جمعی سره کوي یا که د ماسپښین لمونځ ورته په جمعی سره کول پکار دي یا ځانته لمونځ؟

جواب: ځانته ښځه د جُمعی لمونځ نه شي ادا کولی، هغوی ته د ماسپښین لمونځ ځانته ځانته کول پکار دي. [۱]

ایا ښځې د جُمعی په لمونځ کې شرکت کولی شي؟

سوال: ښځې په جومات کې د جُمعی لمونځ امام صاحب سره په جمعی ادا کولی شي او که نه؟

جواب: د ښځو جوماتونو ته جمعی سره لمونځ کولو له پاره تلل د زمانې د فساد اود فتنې د ویرې له وجې مکروه دي. [۲]

واړه ماشومان مسجد ته راوستل چې د خلکو لمونځ خرابوي

سوال: عام ډول سره دا کتل شوي دي چې د جمعی لمونځ کونکي خپل ځان سره د دوه نیم درې کلونو پورې ماشومان او ماشومانې هم مسجد ته راولي، گویا څه میله یا تماشه کتلو ته راغلي دي، دا ماشومان د مسجد د ادابو او د لمانځه نه قطعي ناخبر وي، لهدا د لمانځه په دوران کې ماشوم د خپلو حرکتونو له وجې د نورو د لمانځه په ادا کولو کې خلل پیدا کوي، پوښتنه داده چې دا واړه ماشومان مسجد ته راوستل پکار دي او که نه؟ او که د هغوی له وجې د چا په لمانځه کې کوتاهي یا خامي واقع شي؛ نو د هغه جزا او سزا په چا باندې لارمیري؟ په ماشوم، که د هغه په راوستونکي او که په لمونځ کونکي باندې؟

جواب: دومره واړه ماشومان مسجد ته راوستل نه دي پکار، د دې نه منع راغلي ده، که د داسې ماشومانو له وجې د خلکو لمونځ خرابیږي؛ نو په راوستونکو باندې به د هغه وبال وي. [۳]

ایا د جُمعی په ورځ باندې زوال نه وي؟

سوال: په اول اگست د جُمعی په ورځ په اخبار کې "ستاسو مسائل او د هغو حل" کې یو سوال و چې ایا د جُمعی په ورځ باندې د زوال په وخت سجده یا قضاء لمونځ ناجائز دی؟ ستاسو جواب و چې: هو! ناجائز دي، تاسو ته په ادب سره عرض دی چې ما په یو کتاب کې لوستلي و چې د جُمعی په ورځ زوال نه وي، وجه یې دا لیکلې وه چې هره ورځ چې د دوزخ اور کله تیزول کیږي؛ نو هغه ته زوال وایي او د جُمعی په ورځ باندې د دوزخ اور نه شي تیزولی، له دې وجې

[۱] ایضاً.

[۲] ویکره حضورهن الجماعة ولولجمعة وعید ووعظ مطلقاً ولوعجزاً لیلاً علی المذهب المفقی به ..... الخ (ردالمحتار مع الدر المختار ج: ۱ ص: ۵۶۶ باب الامامة)

[۳] روی عبدالرازق ..... عن معاذ بن جبل رضی الله عنه ان رسول الله صلی الله علیه وسلم قال: جنبوا مساجدکم صیانکم ومجانینکم وشرانکم.. الخ (حلی کبیر فصل فی احکام المساجد ص: ۶۱۱ طبع سهیل اکیدمی)

د جُمعې په ورځ باندې زوال نه وي، د دې خبرې تصحيح وكړئ چې څه ما لوستلي دي هغه صحيح دي او كه نه؟ او ايا دا خبره صحيح ده چې د زوال وخت هميشه يو شان نه وي؟ ايا د زوال په وخت يوازې نفل لمونځ ناجائز دی؟ يا كه د قرآن تلاوت، سجده تلاوت اود جنازې لمونځ هم ناجائز دی؟

جواب: دا خبره غلطه ده چې د جُمعې په ورځ زوال نه وي، د امام ابوحنيفه رحمته الله عليه په نزد چې څنگه په نورو ورځو کې د نصف النهار په وخت لمونځ جائز نه دی، سجده تلاوت جائز نه ده، همدغه شان د جُمعې په ورځ هم جائز نه دي. [۱]

په لاوه سپيکر باندې د لمونځ او خطبې شرعي حکم

سوال: دلته په ځينو مساجدو کې د جُمعې په خطبه کې د لاوه سپيکر په استعمالولو باندې په سختي سره پابندي کيږي، بالخصوص د رايونډ په تبليغي مرکز کې چيرته چې په هر لمانځه کې په زرگونو کسان وي او د جُمعې په لمانځه کې خو زما د اندازې مطابق څلور پنځه زره کسان شامليږي او د وړاندې دوه صفونو نه وروسته وروستي صفونو کې نه د خطبې اواز راځي او نه د امام صاحب د تکبيراتو او نه د قراءت، ايا په لاوه سپيکر باندې خطبه او لمونځ جائز نه دی؟ كه واقعي داسې وي؛ نو د ټول ملک علماء کرام چې د دې استعمال کوي کوم شی چې ناجائز دی، د هغه په عدم جواز باندې ټول متفقه فيصله او عمل ولې نه کوي؟ او د دې د ناجائز کيدو څه وجه ده؟ بله دا چې كه دا ناجائز وي؛ نو ايا د علماء کرامو فرض نه جوړيږي چې حرمين شرفين (زادهما الله شرفا) علماء کرام هم د دې د عدم جواز قائل کړي کوم چې د لاوه سپيکر نه هم وړاندې لږل او د هغوی اواز موږ د حرم شريف نه براه راست اوړو.

جواب: په لاوه سپيکر باندې خطبه او لمونځ دواړه جائز دي، په دې کې هيڅ شبهه نه شته، خوځينې اکابرینو ته په دې کې شبهه وه، له دې وجې هغوی په دې کې احتياط کوي [۲] د رايونډ د حضراتو به هم غالبا هم دا موقف وي چې په کوم شي کې دځينې حضراتو شبهه ده هغه ولې استعمال کړل شي، دا قسم اختلافات ختمول گران وي، له دې وجې د داسې اختلافاتو د ختمولو په ذکر کې د پريوتلو ضرورت نه شته.

د ښار نه لرې ټلونکي باندې د جُمعې لمونځ شته

سوال: يومسلمان لمونځ کونکی كه د جمعة المبارک د لمانځه پرواه نه کولو سره چيرته لږ شي او هلته د جُمعې لمونځ نه کيږي، يعنې ښکار کولو له پاره او هغه ته معلومه هم وي چې

[۱] ثلاث ساعات لا تجوز فيها المكتوبة ولا صلاة الجنازة ولا سجد التلاوة ..... وعند الانتصاف الى ان تزول ..... الخ (عالمگیری ج: ۱ ص: ۵۲ کتاب الصلاة الباب الاول في المواقيت وما يتصل بها)
[۲] تفصيل دپاره او گوري: آلات جديده ص: ۳۴، از حضرت مولانا مفتي محمد شفيع رحمته الله عليه

نن د جمعې ورځ ده او د جمعې لمونځ کول دي، بيا هم هغه د جمعې د لمانځه له پاره ايسار نه شي، يعنې قصدا يې قضاء کړي.

جواب: جمعه پريښودو سره تلل خو بده خبره ده، خو که څوک سهار د ښار نه بهر لاړو؛ نو په هغه باندې جمعه فرض نه ده. [۱]

د جمعې په ورځ د سهار په لمانځه کې مخصوص سورتونه لوستل

سوال: زموږ امام صاحب هره جمعه دسهار لمانځه کې سجده تلاوت لولي، په لومړي رکعت کې سجده کوي او د دواړو رکعتونو نه وروسته سلام اړوي، داترکومه حده جائز دی؟

جواب: د جمعې په ورځ «د سهار په لمانځه کې» په اول رکعت کې «سورة الم تنزيل» او په دويم رکعت کې «سورة دهر» لوستل د رسول الله ﷺ معمول مبارک و، له دې وجې سنت دادي، خو کله کله دې نور سورتونه هم ولوستل شي. [۲]

د جمعې په لمانځه کې که د امام اودس مات شي؛ نوڅه به کوي

سوال: که د جمعې په لمانځه کې د امام اودس مات شي؛ نو هغه به څه کوي؟ واضحه دې وي چې د ځينې جاهل لمونځ گزارو نه د امام د وهلو ويره هم وي؟

جواب: څوک دې خليفه کړي او خپله دې د اودس کولو نه وروسته په جمعه کې شامل شي. [۳]

«ارحم امتي بامتي ابوبکر الخ» حديث په ترمذي کې دی

سوال: اکثر خطباء د جمعې په خطبه کې يو حديث شريف لولي: «قال النبي ﷺ: أَرْحَمُ أُمَّتِي بِأُمِّي أَبُو بَكْرٍ، وَأَشَدُّهُمْ فِي أَمْرِ اللَّهِ عُمَرُ، وَأَصْدَقُهُمْ حَيَاءً عُثْمَانُ، وَأَقْضَاهُمْ عَلِيٌّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ»

پوښتنه داده چې په همدې حديث کې په دې سند سره «واقضاهم علي» الفاظ راغلي دي او ايا دا حديث همدغه شان د جمعې په خطبه کې لوستل کيدای شي؟

جواب: دا حديث ترمذي کې دی او امام ترمذي رحمه الله ورته «حسن صحيح» ويلي دي. [۴]

[۱] لا تجب الجمعة على المجانين ..... والمسافرين والمرضى ..... الخ (بدائع الصنائع ج: ۱ ص: ۲۵۸ طبع سعيد)

[۲] عن أبي هريرة رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم انه كان يقرأ في الفجر يوم الجمعة بالم تنزيل وهل اتى (مسلم ج: ۱ ص: ۲۸۸ كتاب الجمعة)

[۳] سبق الامام حدث سماوى غير مانع للبناء ..... ولوبعد التشهد ..... استخلف ..... ما لم يجاوز الصفوف لوفى الصحراء ..... وما لم يخرج من المسجد ..... الخ (شامى ج: ۱ ص: ۶۰۱ باب الاستخلاف)

[۴] عن انس رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: ارحم امتى.... [بقية حاشية په راروانه صفحه

که په خپه کې درد وي يا د متيازو تقاضا وي؛ نوڅه وکړي؟

سوال: د جُمعې د خطبې په دوران کې که يو سړي ته د هوا يا د متيازو سخت شدت محسوس شي، اوس که هغه سړی د قضاء حاجت نه فارغ کيدو سره د اودس کولو پورې وخت ولگوي؛ نو د جُمعې لمونځ ترې کيږي او وروسته به بيا د ماسپښين لمونځ کوي، پوښتنه دا ده چې که هغه سړی د خپه هوا، او د متيازو سختی کنترول کولو سره د جُمعې لمونځ د جماعت سره ادا کړي يا که د فراغت نه وروسته په سکون سره د ماسپښين لمونځ کول غوره دي؟ بله دا چې د متيازو د سخت شدت په وخت لمونځ کول مکروه تنزيهي دي که مکروه تحريمي؟

جواب: که د وړو يا غټو بولو سخته تقاضا وي؛ نو اول د هغه نه فارغ کيدل ضروري دي، وروسته که جُمعه ملاو نه شي؛ نو د ماسپښين لمونځ دې وکړي، د داسې سختې تقاضې په وخت کې لمونځ مکروه تحريمي دی [۱]

د جمعې اولمانځه نه وروسته اجتماعي دعا نه کول څنګه دي؟

سوال: زموږ د محلي په مسجد کې د لمانځه نه وروسته امام صاحب اجتماعي دعا نه کوي، نه د جُمعې د لمانځه نه وروسته داسې کوي، په دې حوالې سره بيان کړئ چې د شريعت څه حکم دی؟

جواب: کوم مشائخ چې موږ ليدلي دي، هغوی به د فرضو نه وروسته مختصر دعا کوله او مفتي کفايت الله رحمه الله په دې باندې (النفاثس المرغوبة) نومې رساله هم ليکلې ده، چې بيله هم چاپ شوې وه او د هغوی په کتاب کفايت المفتی کې هم شته، د هغه کتاب دريم جلد صفحه ۲۷۸، دې وکتل شي.

... بقیه د تیر مخ]... بامقې ابوبکر، واشدهم فی امرالله عمر، واصدقهم حیاء عثمان ..... رواه احمد والترمذی، وقال: هذا حدیث حسن صحیح، وروی عن معمر عن قتادة مرسلاً وفيه واقضاهم علی (مشکوة ص: ۵۶۶ باب مناقب العشرة رضی الله عنهم، الفصل الثاني)

[وصلاته مع مدافعتة الاخیین ای البول والغائط قال: فی الخزان سواء کان بعد شروعه او قبله فان شغله قطعها ان لم یخف فوت الوقت واتمها اثم ..... وما ذکره من الاثم صرح به فی شرح المنیة، وقال لادائها مع الکراهة التحریمة (رد المختار علی الدر المختار ج: ۱ ص: ۶۴۱ مطلب فی الخشوع باب ما یفسد الصلاة وما یکره فیها طبع سعید کراچی) . ایضاً: وتکره ..... (ومدافعاً للاحد لاختیث البول والغائط (او الريح) ولو حدث فیها، لقوله علیه السلام لا یجمل لاحد یومن بالله والیوم الآخر ان یصلی وهو حاقن حتی یتخفف (مراقی الفلاح علی هامش الطحاوی ص: ۱۹۷ باب یفسد الصلاة فصل فی المکروهات)

❖ د اختر وټو لمونځ ❖

د اختر وټو د لمانځه نیت

سوال: د اختر د لمانځه نیت څنګه کیږي؟

جواب: د اختر د لمانځه نیت داسې کیږي چې زه دوه رکعت د وړوګي اختر یا لوی اختر واجب لمونځ سره د وارو (ټولو) تکبیرونو (زوايد) ادا کوم.^{۱۱}

له عذر پرته په جومات کې د اختر لمونځ کول مکروه دي

سوال: د اختر لمونځ په جومات کې کول څنګه دي؟

جواب: له عذر پرته د اختر لمونځ په جومات کې کول مکروه دي.^{۱۲}

د اختر لمونځ په مسجد کې کول ولې مکروه دي؟

سوال: ستاسو د کتاب "ستاسو مسائل او د هغو حل" په دویم جلد کې د شایع شوې مسئلې مطابق چا تاسو نه پوښتنه کړې ده، چې د اختر لمونځ په مسجد کې کول څنګه دي؟ تاسو جواب ورکړی دی چې له عذر پرته د اختر لمونځ په مسجد کې کول مکروه دي، زه په دې تفصیل باندې ځان پوهول غواړم چې له څه وجې د اختر لمونځ په مسجد کې کول مکروه دي؟

جواب: مسجد د پنځو لمونځونو له پاره جوړ شوی دی او د رسول الله ﷺ په زمانه کې د اختر او د جنازې د لمونځونو له پاره بیل ځایونه وو، له ضرورت پرته به دا لمونځونه په مسجد کې نه شو کیدلی او ضرورت دادی مثلاً باران وي او یو داسې ځای نه وي چې په هغه کې انسان د اختر لمونځ وکړي، یا بل داسې عذر وي، ددې عذر په بناء باندې د اختر لمونځ کول په مسجد کې صحیح دی، په حرمین شریفین کې دومره مجمع وي چې ددې مجمع بل ځای ته منتقل کول د ناممکن په درجه کې دي، له دې وجې هلته د وارو ځایونو کې د اختر او د جنازې لمونځ په مسجد کې ادا کیږي او دا پوره عذر دی.^{۱۳}

۱ [وکيفية صلاحتهما ای العیدین ان ینوی عند اداء کل منهما صلاة العید بقلبه ویقول بلسانه اصلی صلاة العید لله تعالی ..... الخ (مراقی الفلاح علی هامش الطحطاوی ص: ۲۹۰ باب العیدین، میر محمد کتب خانه)۔

۲ [الخروج الی الجبانه فی صلاة العید سنة وان کان یسعهم المسجد الجامع علی هذا عامة المشائخ وهو الصحیح (عالمگیری ج: ۱ ص: ۱۵۰، الباب السابع عشر فی صلاة العیدین)۔

[وفيه الخروج الی المصلی فی العید وان صلاحتهما فی المسجد لاتکون الا عن ضرورة (فتح الباری ج: ۲ ص: ۵۷۲، کتاب العیدین باب الخروج الی المصلی طبع قدیمی کتب خانه)

د اختر لمونځ په عيدگاه کې کول غوره دي که په مسجد کې

سوال: ايا داختر لمونځ په عيدگاه کې کول غوره دي او که په مسجد کې؟ دويمه خبره دا ده چې که د يو سړي کور ته نژدې په مسجد کې د اختر لمونځ په (٢٠ ٢٠)، باندې دی او په عيدگاه کومه چې په زياته فاصله باندې ده، هلته هم په دې وخت کې دی، نو ددې سړي له پاره کوم ځای کې کول افضل دي؟

جواب: د اختر لمونځ په عيدگاه کې کيږي، له څه خاصې مجبوري پرته په مسجد کې د اختر لمونځ کول مکروه دي، تاسو عيدگاه ته ځئ اگر چې هر څومره سفر وي [١]

د ښځوله پاره داخترو نو لمونځ په کور کې ادا کول

سوال: ښځې دوړوکي يالوی اختر لمونځ جمعې سره يا ځانته په کور کې ادا کولی شي او که نه؟

جواب: د اختر لمونځ د ښځو په ذمه نه شته او د هغوی په جمعې سره يا انفرادي ډول د اختر لمونځ کول صحيح نه دي [٢]

د ښځو داختر له پاره عيدگاه ته تلل

سوال: ايا ښځې عيدگاه ته داختر له پاره تللی شي؟

جواب: د ښځو تلل مکروه دي [٣]

د قبوليت ورځ به د کوم ملک د اختر وي؟

سوال: مسئله دا ده چې د ځمکې په مخ باندې اخترونه په مختلفو ورځو باندې لمانځل کيږي چې په دې کال اختر په سعودي عرب کې درې ورځې مخکې وشو، له دې وجې تاسو مهرباني وکړئ او دا بيان کړئ چې د قبوليت ورځ به د کوم ملک په اختر باندې وي؟

جواب: په کوم ملک کې چې په کومه ورځ باندې اختر وي، په هغه ورځ به هلته د هغه برکتونه هم حاصلیږي، لکه څنگه چې کوم ځای د سهار وخت وي هلته د هغه برکت هم حاصلیدای شي او د سهار لمونځ به هم فرض وي.

[١] الخروج الى الجبنة في صلاة العید سنة وان كان يسعهم المسجد الجامع على هذا عامة المشايخ وهو الصحيح (عالمگیری ج: ١ ص: ١٥٠ الباب السابع عشر في صلاة العیدین)

[٢] اعلم ان صلوة العید واجبة على من تجب عليه الجمعة هذا هو الصحيح من المذهب ..... الخ (حلی کبیر ص: ٥٦٥)

[٣] ويکره حضورهن الجماعة ولو جماعة وعید ووعظ مطلقاً ولو عجزاً لئلا على المذهب المفتي به ..... الخ (الدر المختار باب الامامة ج: ١ ص: ٥٦٦)

په رمضان کې د یو ملک نه بل ملک ته تلونکي به کله اختر کوي؟

سوال: بکر د سعودي نه بیرته پاکستان ته راغی، هلته روژه دوه ورځې مخکې قائمه شوه. اوس په داسې حالت کې چې په پاکستان کې به اته ویشت روژې کیږي او د هغه به دیرش روژې شي، اوس به هغه د سعودي مطابق اختر کوي یا د پاکستان مطابق؟ دا هم واضحه کړئ چې بکر د سعودي عرب مطابق روژه ونیوله چې په کومه ورځ هلته اختر و په هغه ورځ اختر کولی شي او که نه؟ هغه روژې کومې چې زیاتې شي هغه به په کوم حساب کې شمیرل کیږي؟

جواب: اختر خو به چې هغه په کوم ملک (مثلاً پاکستان) کې موجود دی، د همدې مطابق کوي، خو د هغه روژې پوره شوي دي، له دې وجې چې دلته راتلو سره کومې روژې نیسي هغه به نفلي شمیرل کیږي.^{۱۱}

له پاکستان نه سعودي عرب ته تلونکي سړي به

په سعودي کې په کومه ورځ اختر کوي؟

سوال: یو سړی د پاکستان نه سعودي عرب ته لاړ، دهغه دوه روژې کمې شوې، اوس به هغه د سعودي د میاشتې مطابق اختر کوي او کومې روژې چې کمې شوي هغه به وروسته نیسي یا خپلې روژې پوره کولو نه وروسته به د سعودي عرب نه دوه ورځې وروسته د پاکستان مطابق اختر کوي؟

جواب: اختر به د سعودي عرب مطابق کوي او کومې روژې چې پاتې شي د هغو به قضاء راوړي.^{۱۲}

که دا اختر په لمانځه کې د مقتدي نه تکبیرونه

لاړ شي؛ نو لمونځ به څنګه پوره کوي؟

۱ [ولوصام رانی هلال رمضان واكمل العدة لم يفطر الامع الامام لقوله عليه الصلاة السلام صومكم يوم تصومون وفطركم يوم تفطرون (رواه الترمذی قال في البدائع المحققون قالوا لا رواية في وجوب الصوم عليه وانما الرواية انه يصوم وهو محمول على النذب احتياطاً) شامی ج: ۲ ص: ۳۸۴ کتاب الصوم، مبحث في صوم يوم الشك]۔

۲ [ايضاً]۔

سوال: دا خبره لمانځه کې که دمقتدي راتگ ناوخته شي او په داسې صورت کې ترې زاید تکبیرونه لارشي؛ نومقتدي به زاید تکبیرونه څنگه ادا کوي؟ او که پوره رکعت لارشي؛ نو څنگه به یې ادا کوي؟

جواب: که امام د تکبیرونو نه فارغ شوی وي، که قرأت یې شروع کړی وي او که نه وي، وروسته راتلونکی مقتدي دې د تکبیر تحریمه نه وروسته زاید تکبیرونه هم ولولي او که امام صاحب رکوع ته تللی وي او دا گمان یې وي چې تکبیرونه کولو نه وروسته به د امام سره په رکوع کې شامل شي؛ نو د تکبیر تحریمه نه وروسته دې په ولاړه ولاړه باندې درې تکبیرونه ووايي او رکوع ته دې لار شي او که دا خیال یې وي چې په دومره وخت کې به امام د رکوع نه اوچت شي؛ نو تکبیر تحریمه ویلو نه وروسته دې رکوع ته لار شي او په رکوع کې دې د رکوع د تسبیحاتو په ځای له لاس پورته کولو پرته تکبیرات ولولي، او که د هغه تکبیرونه لانه وو پوره شوي چې امام د رکوع نه سر اوچت کړ؛ نو کله چې امام د سلام اړولو نه وروسته خپل رکعت پوره کړي؛ نو لومړی دې قرأت وکړي، بیا دې تکبیرونه ولولي له دې نه وروسته دې د رکوع تکبیر ویلو سره رکوع ته لار شي.^{۱۱}

دا خبره لمانځه کې که له امام نه غلطې وشي؛ نو څه به کوي؟

سوال: که د وړوکي یا غټ اختر د لمونځ کولو دوران کې له امام نه څه غلطې وشي؛ نو لمونځ به په دویم ځل کیږي او که سجده سهوه به کوي؟

جواب: که غلطې داسې وي چې په هغه باندې لمونځ نه فاسدېږي؛ نو د لمونځ راگرځولو ضرورت نه شته او فقهاء کرامو لیکلي دي چې په اخرونو کې که رش زیات وي؛ نو سجده سهوه دې نه کوي چې په دې سره به په لمانځه کې ورانۍ پیدا شي.^{۱۲}

که دا خبره تکبیرونه ترې هیر شي؛ نو؟

سوال: د اخرونو په لمانځه کې که له امام نه شپږ تکبیرونه هیر شي او ددې نه کم یا زیات تکبیرونه ولولي او ددې ورته وروسته احساس وشي؛ نو ایا لمونځ ماتول پکار دي یا جاري ساتل پکار دي؟

جواب: د لمانځه په اخر کې دې سجده سهوه وکړل شي په دې شرط چې مقتديانو ته معلومه

۱ [ولو ادرك الموتر الامام في القيام بعد ما كبر كبر في الحال برای نفسه لانه مسبوق ولوسبق برکعة یقرا ثم یکبر لئلا يتوالی التکبیر فلو لم یکبر حتی رکع الامام قبل ان یکبوا الموتر لا یکبر فی القيام ولكن یرکع ویکبر فی الرکوع علی الصحیح (الدرالمختار مع الرد ج: ۲ ص: ۱۷۴ باب العیدین)۔

۲ [ان مشائخنا قالوا لاسجد للسهو فی العیدین والجمعة لئلا یقع الناس فی الفتنة (عالمگیری ج: ۱ ص: ۱۲۸)]

شي چې سجده سهوه شروع ده^{۱۱} او که د مجمعي د زياتيدو له وجې نه د وراني ويره وي؛ نو سجده سهوه دې هم پرېښودل شي^{۱۲}

که د اختر په تکبيراتو کې ترې يو تکبير هير شي؛ نو د لمانځه حکم

سوال: که د اختر په ورځ د اختر په لمانځه کې د شپږو زياتي تکبيرونو نه يو تکبير هير شي او په اول رکعت کې د درې تکبيرونو په ځای دوه تکبيرونه ووايي؛ نو ايا د اختر دا لمونځ به وشي؟ په تفصيل سره وليکئ.

جواب: دا اختر شپږ تکبيرونه واجب دي، که هغه هير شي؛ نو سجده سهوه واجبېږي^[۱]، فقهاء فرمايي چې په جمعه او اخرونو کې چې کله مجمع زياته وي او په سجده سهوه کول سره د انتشار پيدا کيدو ويره وي؛ نو په دې صورت کې دې سجده سهوه هم پرېښودل شي^[۲].

چې د اختر لمونځ يو امام وکړي او خطبه

بل څوک ورکړي؛ نو څه حکم دی؟

سوال: يو امام د اختر لمونځ ورکوي، خطبه بل څوک لولي، دا څنگه ده؟

جواب: جائز ده^[۳].

له خطبې پرته د اختر د لمانځه حکم

سوال: که يو امام د اختر د لمانځه خطبه لوستل هير کړي يا يې ونه وايي؛ نو ايا د اختر لمونځ به يې وشي؟ که وشي؛ نو د خطبې د پرېښودلو څه حکم دی؟

جواب: د اختر خطبه سنت ده، له دې وجې اختر د سنت خلاف شو^[۴].

[۱] ومنها تكبيرات العيدين قال: في البدائع اذا تركها..... فانه يجب عليه السجود... الخ (ايضاً: ج: ۱ ص: ۱۲۸)
[۲] والمختار عند المتأخرين ان لا يسجد للسهو في الجمعة والعيدين لتوهم الزيادة من الجهال كذا في السراج وغيره بحروليس المراد عدم جوازه بل الاولى تركه كيلا يقع الناس في فتنة ابوسعود عن العزيمة ومثله في الايضاح لابن كمال (ردالمحتار ج: ۲ ص: ۱۵۷ باب الجمعة، مطلب في شروط وجوب الجمعة)۔

[۳] ومنها تكبيرات العيدين قال: في البدائع اذا تركها..... فانه يجب عليه السجود... الخ (ايضاً: ج: ۱ ص: ۱۲۸)
[۴] ان مشائخنا قالوا لا يسجد للسهو في العيدين والجمعة لتلا يقع الناس في الفتنة (عالمگیری ج: ۱ ص: ۱۲۸)
ايضاً: ومنها تكبيرات العيدين قال: في البدائع اذا تركها..... فانه يجب عليه السجود... الخ (ايضاً: ج: ۱ ص: ۱۲۸)

[۵] وفي القنية واتحاد الخطيب والامام ليس بشرط على المختار فخر وفي الذخيرة لو خطب صبي عاقل وصلى بالغ جازلكن الاولى الاتحاد كما في شرح الآثار (مراقي الفلاح مع حاشية طحطاوى ص: ۲۷۶ طبع مير محمد كتب خانه)

[۶] فانها (اي الخطبة) سنة بعد الصلاة وتجاوز الصلاة بدونها وان خطب قبل الصلاة جاز ويكره (عالمگیری ج: ۱ ص: ۱۵۰ الباب السابع عشري صلاة العيدين) وفي المراقي (ص: ۲۸۸) فتصح صلاة العيدين بدونها اي الخطبة لكن مع الاشارة لترك السنة۔

داختر په لمانځه کې خطبه، دعا او غاړه ورکول

سوال: ایا په اختر کې غاړه ورکولو سره ملاویدل سنت دي؟

جواب: دا سنت نه دي، یوازې د خلکو جوړ شوی رسم دی، دا د دین خبره ګڼل او نه کونکو باندې ملامتیا ویل بدعت دی.^[۱]

سوال: خطبه د اختر له لمانځه مخکې لوستل کیږي او که لمانځه نه وروسته؟ دعا د لمانځه نه وروسته که خطبې نه وروسته کول پکار دي؟

جواب: د اختر خطبه د لمانځه نه وروسته وي^[۲] دعا ځینې خلک د لمانځه نه وروسته کوي او ځینې د خطبې نه وروسته د دواړو گنجائش شته د رسول الله ﷺ صحابه کرامو او د امت د فقهاء کرامو نه په دې باره کې څه نقل نه دي.

داختر د لمانځه نه پاتې کیدونکې سړی به څه کوي؟

سوال: که یو سړی د وړوکې اختر یا لوی اختر لمونځ د جمعې سره ونه کړای شي؛ نو ایا هغه په کور کې دا لمونځ ادا کولی شي؟ یا ددې لمانځه په بدل کې یو سړی ته خوراک وغیره ورکړل شي؛ نو ایا لمونځ به پوره شي او که نه؟

جواب: د اختر د لمانځه قضاء نه شته،^[۳] نه ددې څه کفارۀ ادا کیدای شي، یوازې استغفار دې وشي.

د لوی اختر په ورځو کې د تکبیرات تشریق حکم

سوال: تکبیرات تشریق به کله لوستل کیږي؟

جواب: د ذی الحجې په نهم تاریخ د سهار نه تر د دیارلسم تاریخ د مازدیگر پورې د هر لمانځه نه وروسته هر بالغ سړي او ښځې باندې تکبیرات تشریق واجب دي، تکبیر تشریق دادي چې په لږ اوچت (لوړ) اواز سره دا تکبیرونه ولوستل شي: "الله اکبر، الله اکبر، لا اله الا الله، والله اکبر، الله اکبر، والله الحمد".^[۴]

[۱] انه تکره المصافحة بعد اداء الصلاة بكل حال..... الخ (شامی ج: ۶ ص: ۳۸۱) ایضاً: بانها (البدعة) ما احدث علی خلاف الحق الملتقى عن رسول الله صلى الله عليه وسلم من علم او عمل او حال بنوع شبهة واستحسان وجعل دیناً قویاً و صراط مستقیماً (رد المحتار ج: ۱ ص: ۵۶۰ کتاب الصلاة)۔

[۲] اعلم ان الخطبة سنة وتأخیرها الى ما بعد الصلاة سنة ايضاً (حاشیه الطحطاوی علی المراقی ص: ۲۸۸ باب العیدین) ۳ [ولا یصلیها وحده ان فاتت مع الامام ولولا فساد اتفاقاً فی الاصح (شامی ج: ۲ ص: ۱۷۵)۔

۴ [وفی الدر: ويجب تکبیر التشریق فی الاصح..... صفته: الله اکبر الله اکبر لا اله الا الله والله اکبر الله اکبر والله الحمد..... عقب کل فرض..... من فجر عرفة وآخره الى عصر العید..... [بقیه حاشیه په راروانه صفحه

تکبیرات تشریق په کومو ورځو کې لوستل کېږي؟

سوال: تکبیرات تشریق چې د عید الاضحی په ورځو کې لوستل کېږي، د نهم تاریخ نه ترد دیارلسم تاریخ د مازدیگره پورې، مثلاً: په نهم تاریخ باندې هفته ده؛ نودهفتې دسهار د لمانځه نه واخله ترد چارشنبې د مازدیگره پورې، یعنې د مازدیگر دلمانځه نه وروسته هم تکبیرات تشریق لوستل پکار دي؟

جواب: بالکل! د نهم تاریخ دسهار نه د دیارلسم تاریخ تر مازدیگر پورې تکبیرات تشریق لوستل کېږي.^[۱]

ایا د جمعې په ورځ اختر په مسلمانانو بوج وي؟

سوال: د تیرو څو ورځو نه دا مسئله د بحث لاندې ده چې د جمعې د ورځې اختر په حاکم یا په عوامو باندې ډیر بوج وي؟

جواب: د قرآن او حدیث او د مشرانو د ارشاداتو نه ددې خیال څه سند نه پیدا کېږي، له دې وجې دا خیال غلط او وهم پرستي ده، جمعه په خپله اختر دی او که د جمعې په ورځ اختر هم شي؛ نو گویا په اختر کې اختر شو، الله دې نه کړي چې کله اختر هم د مسلمانانو له پاره دروند شي.

په اختر کې د غیر مسلم سره د اختر مبارکي څنګه ده؟

سوال: په اختر کې که د یو خاص غیر مسلمې فرقې کسان د اختر مبارکي له پاره زموږ طرف ته رامنځ کې شي؛ نو ایا موږ هغوی سره اختر مبارکي کولای شو؟

جواب: اختر مبارکي د دوستي علامه ده او د الله پاک د دښمنانو سره دوستي حرامه ده؛ ځکه د دښمن دوست هم دښمن وي.^[۲]

...بقیه د تیر مخ]..وقالا بوجوبه فورکل فرض مطلقاً ولومنفرداً اومسافراً اوامراً لانه تبع للمکتوبة.....وعليه الاعتماد.....الخ وفي الشرح: لانه تبع للمکتوبة فيجب على كل من تجب عليه الصلاة المکتوبة بحر (الدرالمختار مع رد المحتار ج: ۲ ص: ۱۸۰ باب العیدین، ایضاً عالمگیری ج: ۱ ص: ۱۵۲، البحر الرائق ج: ۲ ص: ۱۷۹)۔

[واما وقته فاوله عقيب صلاة الفجر من يوم عرفة وآخره في قول ابی یوسف ومحمد رحمهما الله تعالى عقيب صلاة العصر من آخرایام التشریق، هکذا في التبيين والفتوى والعمل في عامة الامصار وكافة على قولهما (عالمگیری ج: ۱ ص: ۱۵۲، الباب التاسع عشر في صلاة العیدین)

۲ [یاایها الذین امنوا لا تتخذوا الیهود والنصری اولیاء بعضهم اولیاء بعض، ومن یتولهم منکم فانه منهم، ان الله لا یهدی القوم الظالمین،، (المائدة ۵۱) یاایها الذین امنوا لا تتخذوا عدوی وعدوکم اولیاء تلقون الیهم بالمودة وقد کفروا بما جاءکم من الحق،، (المتحنة: ۱)۔

د اختر په ورځ (ماشومانو ته) د پیسو ورکولو رسم

سوال: د اختر په ورځ (ماشومانو ته) د پیسو ورکولو رسم جائز دی او که نه؟ او ایا ورکونکي باندې به خوڅه گناه نه وي؟

جواب: د اختر په ورځ که پیسې ورکول اسلامي عبادت یا سنت نه گڼل کیږي او یوازې د خوشالي نه داسې کیږي: نو په دې کې هیڅ باک نه شته.

❖ د تراویح لمونځ ❖

د تراویحو شروع له کوم وخت نه وشوه؟

سوال: د تراویحو شروع له کوم وخت نه وشوه؟ ایا د شل رکعت تراویحو لمونځ کول افضل دي؟

جواب: د تراویحو شروع، خود حضور ﷺ نه وشوه، مگر حضور ﷺ له دې ویرې چې چیرته فرض نه شي، د دریو ورځونه زیات له جمعې سره ونه کړلې، صحابه کرامو رضی الله عنہم به یوازې یوازې ادا کولې، کله دوه دوه او خلورو خلورو کسانو به جمعې سره هم کولې، د حضرت عمر رضی الله عنہ په زمانه کې دعامې جمعې رواج شو اوله هغه وخت نه د تراویح شل رکعت راروانې دي او شل رکعت تراویح سنت موکد دي^{۱۱}.

د روژې او تراویحوپه خپل مینځ کې څه تعلق دی؟

سوال: د روژې او تراویحوپه خپل مینځ کې څه تعلق دی؟ ایا د روژې نیولوله پاره ضروري ده چې تراویح وکړل شي؟

جواب: درمضان المبارک په میاشت کې دورځې عبادت روژه ده اود شپې عبادت (تراویح) او په حدیث شریف کې د دواړو د ادا کولو حکم ورکړل شوی دی، ارشاد دی: جعل الله صیامه فريضة وقيام ليلة تطوعاً. (مشکوٰۃ ص: ۱۷۳) ترجمه: الله تعالی ددې میاشتې مبارکې روژې فرض کړي دي اود شپې قیام یې نفلي عبادت جوړ کړی دی.

۱ [الاصل فيه ماروى ان النبى صلى الله عليه وسلم خرج ليلة في شهر رمضان فصلى بهم عشرين ركعة، واجتمع الناس في الثانية فخرج فصلى بهم فلما كانت الثالثة كثر الناس فلم يخرج، وقال عرف اجتماعكم لكنني خشيت ان يفترض عليهم فكان الناس يصلونها فرادى الى ايام عمر بن الخطاب رضى الله عنه، ثم تقاعدوا عنها فرأى ان يجمعهم على امام واحد فجمعهم على ابي بن كعب، وكان يصلى بهم خمس ترويجات يجلس بين كل ترويجتين فكانت جملتها عشرين ركعة. (شرح العناية على هامش فتح القدير ج: ۱ ص: ۳۳۴ وايضاً الاختيار لتعليل المختار ج: ۱ ص: ۶۸، وايضاً الفقه الحنفى وادلته ج: ۱ ص: ۲۴۲ دزيات تفصيل دپاره: نماز مسنون كلان، تاليف: مولانا عبدالحميد سواتى رحمه الله، اوگورى!)۔

ددې له وجې دواړه عبادتونه کول ضروري دي، روژه فرض ده او تراویح سنت مؤکده دي.^{١١}

ایاله رمضان پرته تراویح دتهجدولمانځه ته ویل شوي؟

سوال: ایا غیر رمضان کې تراویح، دتهجدولمانځه ته ویل شوي دي؟ اودا دتهجدولمونځ څورکعته دي؟ دقرآن اوحدیث په رڼا کې جواب راکړئ!

جواب: تهجدبیل لمونځ دی، چې په رمضان او غیر رمضان دواړو کې مسنون دی، تراویح یوازې درمضان عبادت دی، تهجد او تراویح ته یو لمونځ نه شي ویل کیدای.^{١٢} دتهجدو رکعتونه دڅلورو نه تر دلسو پورې دي درمیانه درجه داتورکعتو ده، ددې له وجې اتورکعتو ته ترجیح ورکړل شوې ده.^{١٣} لږ او دلس رکعتو پورې هم ثبوت شته.

کوم کس چې د روژې طاقت نه لري هغه دې هم تراویح وکړي

سوال: که یوکس دناروغي له وجې درمضان روژې ونه نیسي؛ نو هغه څه وکړي؟ اوداهم وفرمایئ چې د داسې کس دد تراویح به څه کیږي هغه تراویح وکړي او که نه؟

جواب: کوم کس چې دناروغي له وجې دروژونيو طاقت نه لري، هغه ته د روژو نه نیولوا اجازه ده، د تندرست کیدونه وروسته دې دروژو قضا راوړي.^{١٤} او که ناروغي داسې وي چې دهغې نه دښه کیدو امید نه وي، نو دهرې روژې په بدله کې دې د صدقه فطر د مقدار برابر فذیه

١ [عن ابی سلمة بن عبد الرحمن قال: حدثني ابی ان رسول الله صلى الله عليه وسلم ذكر شهر رمضان فقال: شهر كتب الله عليكم صيامه وسنت لكم قيامه..... الحديث (ابن ماجه ص: ٩٤ نسائي ج: ١ ص: ٣٠٨ كتاب الصيام، مسند احمد ج: ١ ص: ١٩١ مستدرک حاکم ج: ١ ص: ٤٤٠)۔

٢ [تفصيل دپاره اوگورئ: خير الفتاوى ج: ٢ ص: ٥٧٢ الى ٥٧٨)۔

٣ [اقل التهجد ركعتان واوسطه اربع واكثره ثمان (شامي ج: ٢ ص: ٢٥ كتاب الصلاة، مطلب في صلوة الليل) ٠ وايضاً وفي رواية: ان صلاته بالليل خمس عشرة ركعة كما قال النووي في شرح مسلم فاكتره خمس عشرة بركعتي الفجر اهـ وفي أخرى سبع عشرة تردد فيهما الحديثون، روى ابن المبارك من حديث طائوس مرسلاً: كان يصلي صلى الله عليه وسلم سبع عشر ركعة من الليل اهـ أخرج العراقي في تخریج احاديث الاحياء وفي التلخيص (ص: ١١٦) وفي حواشي المنذرى قيل اكثر ما روى في صلاته الليل سبع عشرة وهى عدد ركعات اليوم والليلة اهـ (معارف السنن للعلامة البنورى ج: ٤ ص: ١٣٣) بيان اكثر صلواته بالليل واقل ما ثبت طبع المكتبة البنورية كراچي)۔

٤ [قال تعالى: شهر رمضان الذى فيه القرآن..... فمن شهد منكم الشهر فليصمه ومن كان مريضاً او على سفر فعدة من ايام آخر، يريد الله بكم اليسر ولا يريد بكم العسر، الآية (البقرة: ١٨٥) ايضاً: او مريض خاف الزيادة يوم العذر..... الفطر..... وقضوا لزوماً..... الخ (درمختار مع الشامي ج: ٢ ص: ٤٢٢ فصل في العوارض) ايضاً: قال ومن خاف ان تزداد عينه وجعاً او يزداد حمأ شدة افطر وقضى، وذلك لقول الله تعالى: ومن كان مريضاً او على سفر فعدة من ايام آخر، يقتضى ظاهره اباحة الافطار لكل مريض (شرح مختصر الطحاوى ج: ٢ ص: ٤٤٦، طبع دار السراج بيروت)۔

ورکوي^{١١} اوکه د تراويح کولو طاقت لري: نو تراويح ضرور کول پکار دي، تراويح مستقل عبادت دی، دانه ده چې څوک روژې نيسي هم هغه دې تراويح کوي.^{١٢}

تراويح جمعې سره کول څنگه دي؟

سوال: تراويح جمعې سره کول څنگه دي؟ که په جومات کې د جمعې سره ونه کړل شي؛ نوڅه گناه خوبه نه وي؟

جواب: په رمضان شريف کې په جومات کې په جمعې سره تراويح کول سنت کفايه دي. که يوجومات د تراويح د جمعې نه خالي پاتې شي؛ نو ټول محلي والابه گناه کاروي.^{١٣}

د وترو او تراويحو ثبوت

سوال: زموږ په کلي کې څه اهل حديث حضرات موجود دي چې هيمشه په لمونځ گزارو کې دا وايلا کوي چې د وترو او تراويحو په باره کې د نبی کریم ﷺ په حديث کې چيرته هم د شلو ذکر موجود نه دی، تراويح حضرت عمر رضی اللہ عنہ ايجاد کړي دي، موږ ته د حضور ﷺ په سنت باندې عمل کول ضروري دي، موږ تراوسه پورې شل رکعته تراويح کړي دي، هرکله چې زموږ دادعوه ده چې د صحابه کرام رضی اللہ عنہم عمل د نبی ﷺ دا احاديثو خلاف نه شي کيدای.

جواب: د اهل حديث حضراتو ځينې مسئلې عجيبه دي، چې په هغه کې دوی د ټول امت مسلمه نه خلاف کړي، په هغو کې يوه د دريو طلاقو مسئله ده، د حضرت عمر رضی اللہ عنہ نه واخله تر جمهور امت او ائمه اربعه مسلک دی چې په يومجلس کې درې طلاقه به هم درې طلاقه شماريږي^{١٤} خو شيعه گانو او اهل حديث ته په دې مسئله کې د امت مسلمه سره اختلاف دی، دويمه مسئله د شل رکعته تراويح ده، د حضرت عمر رضی اللہ عنہ د دورنې واخله تر نن پورې په ټولو جوماتونو کې شل رکعته تراويح کيږي او ټول امامان دکم نه کم په شلو رکعتونو باندې متفق دي، هرکله چې اهل حديثو ته په دې کې اختلاف دی.^{١٥}

١ [المريض اذا تحقق الياس من الصحة فعليه الفدية لكل يوم من المرض اه (شامي ج: ٢ ص: ٤٢٧).]

٢ [(التراويح سنة مؤكدة) لان النبي صلى الله عليه وسلم اقامها في بعض الليالي، وبين العذر في ترك المواظبة وهو خشية ان تكتب علينا وواظب عليها الخلفاء الراشدون وجميع المسلمين من زمن عمر بن الخطاب الى يومنا هذا..... الخ (الاختيار لتعليل المختار ج: ١ ص: ٦٨ كتاب الصلاة باب النوافل).]

٣ [قال بعضهم انها سنة على سبيل الكفاية اذا قام بها بعض اهل الحلة في المسجد بجماعة سقط عن الباقي ولو ترك اهل المسجد كلهم اقامتها في المسجد بجماعة فقد اساءوا وانما (بدائع الصنائع ج: ١ ص: ٢٨٨ كتاب الصلاة)]
٤ [قوله ثلاثة متفرقة)..... وذهب جمهور الصحابة والتابعين ومن بعدهم من ائمة المسلمين الى انه يقع ثلاث (شامية ج: ٣ ص: ٢٣٣ كتاب الطلاق، طبع ايج ايم سعيد).]

٥ [واكثر اهل العلم على ما روى عن علي وعمر وغيرهما من اصحاب النبي صلى الله عليه وسلم عشرين ركعة وهو قول سفيان الثوري وابن المبارك والشافعي وقال الشافعي.... [بقية حاشيه په راروانه صفحه

اته رکعاته تراويح کول څنگه دي؟

سوال: اوس هرکله چې درمضان مياشت ده او په رمضان کې تراويح هم کيږي، زموږ کورواله وايي چې تراويح دشل رکعته نه کمې نه دي کول پکار، هرکله چې ډير خلک وايي چې اته رکعته تراويح هم جائز دي او دولس هم جائز دي، اوس تاسو ووايئ چې ايا اته رکعته تراويح کول جائز دي او که نه؟

جواب: د حضرت عمر رضي الله عنه د زمانې نه واخله تراوسه پورې شل رکعته تراويح را روانې دي او په دې مسئله کې دهیڅ امام او مجتهد اختلاف نه شته، ټول د شلوقايل دي، البته اهل حديث حضرات اته کوي، نوکوم کس چې ددې مسلک وي هغه دې اته کوي، مگر د نورو مسلمانانو له پاره اته رکعته کول صحيح نه دي، ګني د سنت موکده پريښودنکي به شي اود ترک سنت عادي ګڼل ګناه ده.^(۱)

د تراويح په سنت رسول کيدو باندې اعتراض غلط دی

سوال: د تراويح لمونځ د شريعت مطابق در رسول الله ﷺ سنت دی، خو ماچې د جستيس (قاضي) قدیرالدين احمد صاحب (ريټايرډ) يومضون په عنوان ،، دور حاضر اوراجتهاد ،، تاريخ (۲-۷-۱۹۸۵)، نوښتې وقت کراچۍ ولوست؛ نوحيران شوم، چې د تراويح د لمانځه شروع تراجهاد لاندې حضرت عمر رضي الله عنه کړې وه، که داصحيح وي؛ نو تاسو ووايئ چې د تراويح لمونځ در رسول الله ﷺ سنت څنگه شو؟

جواب: د تراويح لمونځ ته اجتهاد ويل د جستيس (قاضي) صاحب غلط اجتهاد دی، د تراويح د لمونځ ترغيب په خپله د حضور ﷺ نه ثابت دي^(۲) او تراويح په جمعي سره کول هم د حضور ﷺ نه ثابت دي، خو ددې ويرې نه چې چيرته په امت باندې فرض نه شي، حضور ﷺ د جمعي اهتمام ترک کړ او د حضرت عمر رضي الله عنه په زمانه کې ددې ويره پاتې نه وه، ځکه هغه د جمعي سنت

... بقیه د تیر مخ].. وهكذا ادركت ببلدنا مكة يصلون عشرين ركعة..... الخ (جامع الترمذی ج: ۱ ص: ۹۹ باب ماجاء فی قیام شهر رمضان، طبع رشیدیة دهلی)۔

۱ [ولی ردالمحتار: لکن فی التلویح ترک السنة الموکدة قریب من الحرام يستحق حرمان الشفاعة لقوله علیه الصلاة والسلام من ترک سنتی لم یئل شفاعة اه ۰ وفی التحریر ان تارکها يستوجب التذلیل واللوم اه. والمراد ترک بلا عذر علی سبیل الاصرار کما فی شرح التحریر لابن امیر الحاج.... الخ (ردالمحتار ج: ۱ ص: ۱۰۴ مطلب فی السنة وتعریفها)

۲ [کان رسول الله صلی الله علیه وسلم یرغب فی قیام رمضان من غیر ان یامرهم فیه بعزيمة فیقول: من قام رمضان ایمانا واحتسابا غفرله ماتقدم من ذنبه ۰ فتوفی رسول الله صلی الله علیه وسلم والامر علی ذالک (جامع الاصول ج: ۹ ص: ۴۳۹ بروایت: بخاری، مسلم، ابوداود، ترمذی، نسائی، موطا)۔

جاري كړل^{۱۱}

ددې نه پرته دخلفاء راشدينو عليهم السلام داقتداء لازم كيدل د شريعت يومستقل اصل دى او كه بالفرض د تراويحو لمونځ د حضرت عمر رضي الله عنه په اجتهاد سره شوى وي؛ نو ټولو صحابه كرامو په اتفاق سره قبول كړ او خلفاء راشدينو پرې عمل وكړ، ددې نه وروسته دهيش يو كس له پاره دا جماع صحابه اوسنت خلفاء راشدينو د مخالفت گنجائش پاتې نه دى، همدغه وجه ده چې د اهل حق نه يو كس هم د تراويح د سنت كيدونه منكر نه دى.^{۱۲}

د شل ركعاه تراويحو ثبوت د صحيح حديث نه

سوال: د شلور كعتو تراويح ثبوت د صحيح حديث په حوالې سره وليكي!

جواب: موطا امام مالك رضي الله عنه باب ما جاء في قيام رمضان .. كې ديزيد بن رومان رضي الله عنه نه روايت

دى: «كان يقومون في زمان عمر بن الخطاب في رمضان بثلاث وعشرين ركعة».

او امام بيهقي رحمته الله (ج: ۲ ص ۲۹۶) ^{۱۳} د حضرت سائب بن يزيد صحابي رضي الله عنه نه په صحيح سند سره

نقل كړى دى. (نصب الراية: جلد ۲ ص ۱۵۴) ^{۱۴}

ددې حديثونونه ثابته شوه چې د حضرت عمر رضي الله عنه د زمانې نه د شلور ركعتو تراويح معمول راروان دى او دغه نصاب د الله تعالى او دهغه در رسول صلی الله علیه و آله په نزد محبوب او غوره دى، له

۱ [والاصل فيه ماروى ان النبي عليه الصلوة السلام خرج ليلة في شهر رمضان، فصلى بهم عشرين ركعة، واجتمع الناس في الثانية فخرج فصلى بهم، فلما كانت الثالثة كثر الناس فلم يخرج، وقال: عرفت اجتماعكم، لكنني خشيت ان يفترض عليهم فكان الناس يصلونها فرادى الى ايام عمر بن الخطاب رضى الله عنه، ثم تقاعدوا عنها فرأى ان يجمعهم على امام واحد فجمعهم على ابي بن كعب، وكان يصلى بهم خمس ترويحات يجلس بين كل ترويحتين فكانت جلستها عشرين ركعة (شرح العناية على هامش فتح القدير ج: ۱ ص: ۳۳۴ وايضاً: الاختيار لتعليل المختار ج: ۱ ص: ۶۸)۔

۲ [عن العرياض بن سارية رضى الله عنه قال: صلى بنا رسول الله صلى الله عليه وسلم ثم اقبل علينا بوجهه ..... فقال ..... فانه من يعش منكم بعدى فسرى اختلافاً كثيراً، فعليكم بسنتي وسنة الخلفاء الراشدين المهديين تمسكوا بها وعضوا عليها بالنواجذ! واياكم ومحدثات الامور! فان كل محدثة بدعة وكل بدعة ضلالة۔ رواه احمد وابوداود والترمذى وابن ماجة (مشكوة: ص: ۳۰ باب الاعتصام بالكتاب والسنة)۔

۳ [عن السائب بن يزيد قال: كانوا يقومون على عهد عمر بن الخطاب رضى الله عنه في شهر رمضان بعشرين ركعة عن يزيد بن رومان قال كان الناس يقومون في زمن عمر بن خطاب رضى الله عنه في رمضان بثلاث وعشرين ركعة ويمكن الجمع بين الروایتين فانهم كانوا يقومون باحدى عشرة ثم كانوا يقومون بعشرين ويوترون بثلاث، والله اعلم (سنن بيهقي ج: ۲ ص: ۴۹۶ كتاب الصلاة)۔

۴ [رواه البيهقي في.. المعرفة... عن السائب بن يزيد، قال: كنا نقوم في زمن عمر بن الخطاب بعشرين ركعة والوتر، انتهى قال النووي في الخلاصة، اسناده صحيح (نصب الراية ج: ۲ ص: ۱۵۴ كتاب الصلاة، طبع دار المعرفة)

دې وجې صحابه کرام وړاى الله خصوصاً خلفاء راشدينوپه باره کې دا بدگمانی نه شي کيدای چې هغوی د دين په معامله کې په څه داسې خبره متفق کيدای شي چې دالله تعالى اودرسول الله ﷺ دمنشاء خلاف وي.

حضرت حکيم الامت شاه ولي الله محدث دهلوي رحمته الله عليه فرمايي:

«ومعنى اجماع که بر زبان علماء دين شنیده باشی این نیست که همه مجتهدین لایشذ فرد در عصر واحد بر مسئله اتفاق کنند، زیرا که این صورتی ست غیر واقع بل غیر ممکن عادی، بلکه معنی اجماع حکم خلیفه است بچیزی بعدمشاورة ذوی الراى یا به غیر آن، ونفاذ آن حکم تا انکه شائع شدودر عالم ممکن گشت. قال النبی ﷺ علیکم بسنتی وسنة الخلفاء الراشدين من بعدی. الحديث. (ازاله الخفاء ص: ۲۶)

ترجمه: «د اجماع لفظ به تاسود عالمانوله خولې نه اوریدلی وي، ددې مطلب دانه دی چې په یوه زمانه کې ټول مجتهدین په یوه مسئله اتفاق وکړي اوپه دې شان دهغه نه یوهم بهرنه وي، ځکه چې داصورت نه یوازې چې واقع نه دی، بلکې عاداتاهم ممکن نه دی، بلکې د اجماع مطلب دادی چې خلیفه اواهل رایه حضرات په مشورې سره یاد مشورې نه پرته دڅه شي حکم وکړي او هغه نافذکړي، تردې پورې چې هغه مشهورشي اوپه دنیا کې مستحکم شي. د حضور ﷺ ارشاد دی چې لرم ونیسئ زما سنت اوزمانه وروسته دخلفاء راشدينو سنت...

تاسو غوروکړئ چې په شلورکعتو تراویحوکې همدغه معامله راپیښه شوله، چې خلیفه راشد حضرت عمر رضی الله عنه د اُمت په شلو رکعتو باندې راجمع کړ او مسلمانانوددې اهتمام وکړ، تردې پورې چې د شاه صاحب الفاظ کې، «شایع شده ودرعالم ممکن گشت»، همدغه وجه ده چې اکابرو عالمانوله شل رکعتو تراویحو څخه په «اجماع»، سره تغیر کړی دی.

ملک العلماء کاساني رحمته الله عليه فرمايي: «ان عمر رضی الله عنه جمع اصحاب رسول ﷺ فی شهر رمضان علی ابی بن کعب رضی الله عنه فصلی بهم فی کل لیلة عشرين رکعة ولم ينکر علیه احد فيكون اجماعاً منهم علی ذالک»، (بدائع الصنائع: ج ۱ ص ۲۸۸، مطبوعه ایچ ایم سعید کراچی)

ترجمه: حضرت عمر رضی الله عنه درسول ﷺ صحابه د روژې په میاشت کې دابی بن کعب رضی الله عنه په اقتدا باندې راجمع کړل اونوموړي به هغوی ته هره شپه شل رکعتو تراویح کولې اوددې نه چا انکارونه کړ؛ نو دهغوی له طرف نه په شلورکعتو تراویح باندې اجماع وشوه...

اوموفق ابن قدامة الحنبلي، المغنی (ج: ۱ ص ۸۰۳) کې فرمايي: «وهذا کالاجماع»، او همدغه وجه ده چې ائمه اربعة (امام ابوحنیفه رحمته الله عليه، امام مالک رحمته الله عليه، امام شافعی رحمته الله عليه، او امام احمد بن حنبل رحمته الله عليه) په شلو رکعتو تراویح باندې متفق دي، ځنګه چې دهغوی د فقهې د کتابونونه واضحه

ده^(۱)، د ائمه اربعه اتفاق په خپله ددې خبرې دليل دی چې کوم مسائل دخلفاء راشدينونه په تواتر سره منقول راروان دي اوزما رايه داده چې کوم مسائل دخلفاء راشدينونه مسلسل نقل دي او دهغه وخت نه واخله اوس وخت پورې امت محمديه عليه السلام پری عمل کول ثابت دي، ددې ثبوت ته دڅه دليل يا برهان ضرورت نه شته، بلکې ددې متواتر نقل او مسلسل عمل دسلو ثبوتونو نه يو ثبوت دی، ، آفتاب آمد دليل آفتاب،

د څلور کعتو تراويحود عين سنت کيدو پوره علمي بحث

سوال: زموږ يودوست وايي چې د تراويحواته رکعت هم سنت دي، ځکه چې په صحيح بخاري کې دي چې د حضرت عايشې رضي الله عنها نه کله پوښتنه وشوه، چې د حضور عليه السلام لمونځ به په رمضان کې څنگه و؟ نو هغې وفرمايل چې حضور عليه السلام به په رمضان او غير رمضان کې د اتور کعتونه زيات نه کول اودا چې د حضرت جابر رضي الله عنه نه صحيح روايت دی چې حضور عليه السلام اته رکعت تراويح او وتر ادا کړل.

ددې په خلاف چې کوم روايت د څلور کعتو د کولونقل کيږي هغه په اتفاق سره ضعیف دی، هغه داده چې وايي چې حضرت عمر رضي الله عنه هم د يوولس رکعتو حکم کړی و، څرنگه چې موطا امام مالک رحمه الله کې د صائب بن يزيد رضي الله عنه نه روايت دی اوددې خلاف د څلور کعتو چې کوم روايت دی اول خوصحيح نه دی اوکه صحيح هم وي؛ نو کيدای شي چې اول هغوی د څلور کعتو د کولو حکم ورکړی وي بيا چې کله ورته معلوم شوي و چې حضور عليه السلام اته رکعت کړي دي؛ نو د سنت مطابق د اتور کعتو د کولو حکم يې ورکړی و، پ هر حال اته رکعت تراويح د حضور عليه السلام او دخلفاء راشدينو سنت دي، کوم کسان چې شل رکعت کوي هغوی د سنتو خلاف کوي، تاسو وفرمايئ چې زموږ د دوست دا خبره تر کوم حده صحيح ده؟

جواب: ستاسو دوست دخپل موقف وضاحت کړی دی اوزه درته دخپل موقف وضاحت کوم، په دې کې کوم يو موقف صحيح دی؟ ددې فيصله په خپله وکړئ، زه خپل تحرير په څلور وېرو تقسيموم:

- (۱).... تراويح د نبی عليه السلام په زمانه کې.
- (۲).... تراويح د عمر فاروق رضي الله عنه په زمانه کې.
- (۳).... تراويح د صحابه کرامو او تابعينو په دور کې.
- (۴).... تراويح د څلور و امامانو په نزد.

۱..... تراويح د نبی عليه السلام په زمانه کې

حضور عليه السلام په گڼو احاديثو کې د قيام رمضان تر غيب ورکړی دی، د حضرت ابو هريره رضي الله عنه حديث دی:

۱ [په آنده جواب کښ د حضرت شهيد رحمه الله په قلم سره د ټولو امامانو مذهب مدلل مفصل طور باندې او گوري].

.. كان رسول الله صلى الله عليه وسلم يرغب في قيام رمضان من غير ان يأمرهم فيه بعزيمة فيقول: من قام رمضان ايماناً واحتساباً غفرله ما تقدم من ذنبه، فتوفي رسول الله صلى الله عليه وسلم والامر على ذلك، ثم كان الامر على ذلك في خلافة ابى بكر وصدراً من خلافة عمر... (جامع الاصول: ج ٩، ص ٤٣٩ بروايت بخارى ومسلم، ابوداود، ترمذى نسائى وموطا)

ترجمه: رسول الله صلى الله عليه وسلم به د قيام رمضان ترغيب ورکولو، له دې پرته چې قطعيت سره حکم وکړي او فرمايل به يې: چا چې ايمان سره او د ثواب په نيت سره درمضان قيام وکړ، دهغه تيرگناهونه معاف شول، دامعامله همدغه شان وه چې حضور ﷺ وفات شو، بياد حضرت ابوبکر صديق رضي الله عنه په دور کې همدغه صورت حال و او د حضرت عمر رضي الله عنه دخلافت په شروع کې هم.

اوپه يوبل حديث کې دي: .. ان الله فرض صيام رمضان وسننت لكم قيامه، فمن صامه

وقامه ايماناً واحتساباً خرج من ذنوبه كيوم ولدته امه... (جامع الاصول: ج ٩، ص ٤٤١ بروايت نسائى)

ترجمه: بې شکه الله تعالى په تاسو باندې درمضان روژې فرض کړي دي او ماستاسوله پاره دې کې قيام سنت گرځولى دى؛ نو چا چې دايمان د جذبي او د ثواب په نيت سره صيام اوقيام وکړ، هغه به دخپلو گناهونو نه داسې ووځي څنگه چې په کومه ورځ دخپلې مورد خيتې نه پيدا شوى و. د حضور ﷺ نه د تراويحو لمونځ په جمعې سره ادا کول د ديرو احاديثو نه ثابت دي مثلاً:

١..... حديث عائشة رضي الله عنها، په کوم کې چې په درې شپو کې د لمونځ کولو ذکر دى، په لومړۍ شپه کې تر دريمې برخې پورې، په دويمه شپه دنيمې شپې پورې، دريمه شپه کې تر سهار پورې، (صحيح بخارى: ج ٢، ص ٣٦٩)^{١١}

٢..... حديث ابي ذر رضي الله عنه، په کوم کې چې د (٢٣) شپې دريمې برخې پورې، ٢٥ شپې دنيمې پورې او په ٢٧ شپه د اول فجر پورې د قيام ذکر دى. (جامع الاصول: ج ٦، ص ١٢٠ بروايت ترمذى، ابوداود، نسائى)^{١٢}

١ [ان عائشة اخبرته ان رسول الله صلى الله عليه وسلم خرج ليلة من جوف الليل فصلى في المسجد وصلى رجال بصلاته فاصبح الناس فتحدثوا فاجتمع اكثر منهم فصلى فصلوا معه فاصبح الناس فتحدثوا فكثر اهل المسجد من الليلة الثالثة فخرج رسول الله صلى الله عليه وسلم فصلى فصلوا فلما كانت الليلة الرابعة عجز المسجد عن اهله حتى خرج لصلوة الصبح فلما قضى الفجر اقبل على الناس فتشهد ثم قال: اما بعد فانه لم يخف على مكانكم ولكني خشيت ان تفترض عليكم فتعجزوا عنها فتوفي رسول الله صلى الله عليه وسلم والامر على ذلك (صحيح البخارى ج: ١ ص: ٢٦٩)۔

٢ [ابو ذر الغفاري رضى الله عنه قال: صمنا مع رسول الله صلى الله عليه وسلم رمضان فلم يقم بنا حتى بقى سبع من الشهر، فقام بنا حتى ذهب ثلث الليل، ثم لم يقم بنا في السادسة وقام بنا في الخامسة حتى ذهب شطر الليل..... ثم لم يقم بنا حتى بقى ثلاث ليل من الشهر، فصلى بنا في الثالثة، ودعا اهله ونسائه فقام بنا حتى نخوفنا الفلاح، قلت: وما الفلاح؟ قال السحور (جامع الاصول ج: ٦ ص: ١٢٠، ١٢١ طبع دار البيان بيروت)۔

۳..... حديث نعمان بن بشير رضي الله عنه، ددې مضمون بعينه دحديث ابې ذر رضي الله عنه دى. (نسائي: ج: ۱، ص: ۲۳۸) ^(۱۱)

۴..... حديث زيد بن ثابت رضي الله عنه، په دې کې يوازې ديوې شپې ذکر دى. (جامع الاصول: ج: ۶، ص: ۱۱۹، بروايت بخارى و مسلم، ابوداود، نسائي.) ^(۱۲)

۵..... حديث انس رضي الله عنه، په دې کې هم ديوې شپې ذکر دى. (صحيح مسلم: ج: ۱، ص: ۳۵۲) ^(۱۳)

خو حضور ﷺ ددې په جمعې سره ادا کولو باندې هميش والى ونه فرمايه اوددې ويرې اظهار يې وفرمايلو چې چيرته په تاسو فرض نه شي اوپه خپل ډول سره په کورونو کې د کولو حکم يې وفرمايلو. (حديث زيد بن ثابت رضي الله عنه وغيره) ^(۱۴)

په رمضان المبارک کې به دحضور ﷺ مجاهده ډيره زياتېده، په خاص ډول اخري عشره کې خويې دتولې شپې قيام معمول و، په يو ضعيف روايت کې داهم راغلي دي چې دحضور ﷺ په لمونځونو کې به اضافه وشوله. (فيض القدير شرح جامع الصغير ج: ۵، ص: ۱۳۲ وفيه عبدالباقى بن قانع، قال الدارقطني، يخطئ كثيرا) ^(۱۵)

په هېڅ يو صحيح روايت کې دانه راځي چې حضور ﷺ په رمضان المبارک کې دتراويح دلمونځ جماعت کړې دى، په هغې کې يې څومره رکعتونه وکړل، دحضرت جابر رضي الله عنه نه نقل دي چې يوازې يوه شپه حضور ﷺ اته رکعت وکړل. (مواردلظمان ص: ۲۳۰، قيام الليل مروزي ص: ۱۵۷، مکتبه سبحانيه، مجمع الزوائد ج: ۳، ص: ۱۷۲ بروايت طبراني وابويعلی) ^(۱۶)

۱ [ابوطلحة قال: سمعت النعمان بن بشير على منبر حص يقول: قمنامع رسول الله صلى الله عليه وسلم في شهر رمضان ليلة ثلاث وعشرين الى ثلث الليل الاول، ثم قمنامعه ليلة خمس وعشرين الى نصف الليل، ثم قمنامعه ليلة سبع وعشرين حتى ظننا ان لا ندرک الفلاح وكانوا يسمونه السحور (نسائي ج: ۱، ص: ۲۳۸ باب قيام شهر رمضان)۔

۲ [زيد بن ثابت رضى الله عنه قال..... وقال عبدالاعلى: في رمضان، فخرج رسول الله صلى الله عليه وسلم يصلى فيها قال: فتبع اليه رجال، وجاؤوا يصلون بصلاته، قال: ثم جاؤوا ليلة، فحضروا (جامع الاصول ج: ۶، ص: ۱۱۸)۔

۳ [عن انس قال: كان رسول الله صلى الله عليه وسلم يصلى في رمضان فجت فقمت الى جنبه وجاء رجل فقام ايضا حتى كنا رهطا فلما حس النبي صلى الله عليه وسلم انا خلفه جعل يتجوز في الصلوة ثم دخل رحله فصلى صلاة لا يصليها عندنا (صحيح مسلم ج: ۱، ص: ۳۵۲ باب النهي عن الوصال، طبع قديمي کتب خانه)۔

۴ [زيد بن ثابت رضى الله عنه قال..... فخرج اليهم رسول الله صلى الله عليه وسلم مغضبا، فقال لهم: بما زال بكم صنعكم حتى ظننت انه سيكتب عليكم فعليكم بالصلاة في بيوتكم (جامع الاصول ج: ۶، ص: ۱۱۸ طبع دارالبيان)۔

۵ [كان اذا دخل رمضان تغير لونه، وكثرت صلاته، وابتهل في الدعاء واشفق لونه (فيض القدير شرح جامع الصغير ج: ۵، ص: ۱۳۲ حديث نمبر: ۲۶۸۱ طبع بيروت)۔

۶ [عن جابر بن عبد الله رضى الله عنهما قال: صلى بنا .....] بقيه حاشيه په راروانه صفحه

مگر په دې روایت کې عیسی بن جاریه متفرد دی، چې دا د اهل حدیث په نزد ضعیف او مجروح دی، د جرح او تعدیل امام یحیی بن معین رحمته الله علیه دده په باره کې فرمایي: لیس بذاک.. یعنی هغه قوی نه دی او دا هم فرمایي، عنده مناکیر،، دهغه سره ډیر منکر روایتونه دي، امام ابوداود او امام نسایي هغه ته،، منکر الحدیث،، ویلي دي، امام نسایي هغه متروک بنودلی دی، ساجي او عقيلي دهغه ذکر په ضعف او وې کې کړی دی، ابن عدی رحمته الله علیه فرمایي چې دهغه حدیثونه محفوظ نه دي. (تهذيب التهذيب ج: ۸ ص ۲۰۷، میزان الاعتدال ج: ۳ ص: ۳۱۱) ^{۱۱}

خلاصه: داده چې داراوي په دې حدیث کې متفرد هم دی او ضعیف هم، ددې له وجې دا روایت منکر دی او بیا په دې روایت کې یوازې دیوې شپې د واقعې ذکر دی، هر کله چې داویره ده چې حضور صلی الله علیه و آله وسلم ددې اتو رکعتونو مخکې یا وروسته یوازې څومره رکعتونه کړي دي، څنگه چې د حضرت انس رضی الله عنه په روایت کې ذکر دي. ^{۱۲}

(مجمع الزوائد ج: ۳ ص: ۱۷۳، بروایت طبرانی، وقال رجاله رجال الصحيح)

دویم روایت: دمصف ابن ابي شيبه رحمته الله علیه (ج: ۲ ص ۳۹۴، اوسنن کبری بیهقي ج: ۲ ص: ۴۹۲: مجمع الزوائد ج: ۳ ص: ۱۷۲) کې د حضرت ابن عباس رضی الله عنهما دی چې: حضور صلی الله علیه و آله وسلم په رمضان کې شل رکعت او وتر کول،، مگر ددې په سند کې ابوشيبه ابراهيم بن عثمان راوي کمزوری دی، ددې له وجې دا روایت د سند په لحاظ سره صحیح نه دی ^{۱۳} مگر څنگه چې مخکې به معلوم شي چې د حضرت عمر رضی الله عنه په زمانه کې د امت عمل ددې مطابق وشو.

درېم حدیث: د حضرت عایشې صدیقې رضی الله عنها دی، د کوم چې سوال کې حواله ورکړل شوې ده، مگر په دې کې د تراویحو ذکر نه شته، بلکې دهغه لمنوخ ذکر دی چې په رمضان او غیر رمضان

... بقیه د تیر مخ] رسول الله صلی الله علیه وسلم فی شهر رمضان ثمانی رکعات ووتر (موارد الظمان ج: ۳ ص: ۲۲۶ طبع بیروت)۔

۱ [عیسی بن جارية الانصاری المدنی.... قال ابن ابی خيثمة عن ابن معین لیس بذاک..... وقال الدوری عن ابن معین عنده مناکیر..... وقال الآجری عن ابی داود منکر الحدیث..... وذكر الساجی والعقيلي فی الضعفاء وقال ابن عدی احادیثه غیر محفوظة (تهذيب التهذيب لابن حجر ج: ۸ ص: ۲۰۸، میزان ج: ۳ ص: ۳۱۱)

۲ [عن انس رضی الله عنه: النبی صلی الله علیه وسلم کان یصلی بالیل فی رمضان، فجاء قوم وصلی، وکان یخفف، ثم یدخل بینه فیصلی، ثم یمخرج فیخفف (مجمع الزوائد ج: ۳ ص: ۳۰۴ باب قیام رمضان، طبع دار المعرفه بیروت)۔

۳ [عن ابن عباس رضی الله عنهما قال: کان النبی صلی الله علیه وسلم یصلی فی شهر رمضان فی غیر جماعه بعشرين رکعة والوتر تفرد به ابوشيبه ابراهيم بن عثمان العسبی الکوفي وهو ضعیف (سنن البیهقي واللفظ له ج: ۲ ص: ۴۹۶ باب ماروی فی عدد رکعات القیام فی شهر رمضان، ایضاً: مصنف ابن ابی شيبه ج: ۲ ص: ۳۹۴ مجمع الزوائد ج: ۳ ص: ۳۰۴)۔

کې هميشه کول کيږي^(۱) ددې له وجې د تراويحو درکعتونوپه تعيين کې ددې نه هم مددنه ملاويږي.

حضرت شوکاني رحمته الله عليه نيل الاوطار کې ليکي:

«والحاصل ان الذي دلت عليه احاديث الباب ومايشا بهها هو مشروعية القيام في رمضان والصلوة فيه جماعة وفرادى فقصر الصلوة المسبأة بالتراويح على عدد معين وتخصيصها بقراءة مخصوصة ولم يرد به سنة»، (نيل الاطاريح ج ۴ ص ۶۴).

ترجمه: حاصل داچې ددې باب حديثونه او ددې په شان حديثونه چې په کومه خبره دلالت کوي هغه داده چې په رمضان کې قيام کول او باجماعت يا يوازي کول مشروع دي؛ نو تراويح په څه خاص عدد سره منحصر کول او په دې کې خاص مقدار د تلاوت مقررول داسې خبره ده چې په سنت کې نه ده راغلې،

۲.... د حضور عليه السلام او حضرت ابوبکر صدیق رضي الله عنه په زمانه کې د تراويحو باقاعده د جمعې اهتمام نه و، بلکې خلک يې يوازي ياد وړو، وړو ټولگو په شکل کې ادا کولې، د ټولونه مخکې حضرت عمر رضي الله عنه دوی په يو امام باندې راجمع کړل. (صحيح بخاری ج ۱: ص ۲۶۹، باب فضل من قام رمضان)^(۲)

اودا دخلافت فاروقي رضي الله عنه د دويم کال (۱۴ هجري) واقعې ده. (تاريخ الخلفاء ص ۱۲۱، تاريخ ابن اثير ج ۱: ص ۱۸۹)^(۳)

د حضرت عمر رضي الله عنه په زمانه کې به څومره رکعتونه کيدل؟ ددې ذکر د حضرت سائب بن يزيد صحابي رضي الله عنه حديث کې دي، حضرت سائب رضي الله عنه دا حديث درې شاگردان نقل کوي:

- ۱: حارث بن عبدالرحمان بن ابي ذباب. ۲: يزيد بن خصيفه.
  - ۳: محمد بن يوسف، ددې درې وارو د روايت تفصيل په لاندې ډول دی:
- (۱) د حارث بن عبدالرحمن روايت علامه عيني رحمته الله عليه په شرح بخاری کې د حافظ عبدالبريه حوالې سره نقل کوي:

«قال ابن عبدالبر: وروى الحارث بن عبدالرحمان بن ابي ذباب عن السائب بن يزيد قال: كان

۱ [عن ابي سلمة بن عبدالرحمن انه سال عائشة كيف كانت صلوة رسول الله صلى الله عليه وسلم في رمضان؟ فقالت: ما كان يزيد في رمضان ولا في غيره على احدى عشرة ركعة يصلى اربعاً فلا تسال عن حسنهن وطولهن، ثم يصلى اربعاً ما تسال عن حسنهن وطولهن، ثم يصلى ثلاثاً..... الخ (بخاری ج ۱: ص ۲۶۹، باب فضل من قام رمضان)۔

۲ [عن عبدالرحمن بن عبدالقاري انه قال: خرجت مع عمر بن الخطاب ليلة في رمضان الى المسجد فاذا الناس اوزاع متفرقون يصلى الرجل لنفسه ويصلى الرجل فيصلى بصلاته الرهط، فقال عمر: اني ارى لوجعت هؤلاء على قاري واحد لكان امثل، ثم عزم فجمعهم على ابي بن كعب (بخاری ج ۱: ص ۲۶۹، باب فضل من قام رمضان)

۳ [ففى سنة اربع عشرة..... وفيها جمع الناس على صلاة التراويح (تاريخ الخلفاء ص: ۱۰۴، فصل في خلافته رضى الله عنه)۔

القيام على عهد عمر بثلاث وعشرين ركعة، قال ابن عبد البر: هذا محمول على ان الثلث للوتر (عمدة القارى ج: ۱۱ ص: ۱۲۷)

ترجمه: ابن عبد البر وايي چې حارث بن عبد الرحمن بن ابي ذباب د حضرت سائب بن يزيد رضي الله عنه نقل کړي دي چې: د حضرت عمر رضي الله عنه په زمانه کې به ۲۳ رکعت ته تراويح کيدلې. ابن عبد البر وايي چې په دې کې شل رکعت ته تراويح او درې رکعت ته دوترو و.

۲.... د حضرت سائب دويم راوي يزید بن خصيفه درې شاگردان دي: ابن ابي ذئب، محمد بن جعفر او امام مالک او دادرې واړه په اتفاق سره شل رکعت ته روايت کوي.

الف.... ابن ابي ذئب روايت امام بيهقي رحمته الله عليه په سنن کبری د لاندیني سند سره مروي دی:

اخبرنا ابو عبد الله الحسين بن محمد الحسين بن فنجويه الدينوري بالدامغان، ثنا احمد بن محمد بن اسحاق السني، انبأنا عبد الله بن محمد بن عبد العزيز البغوي، ثنا علي بن الجعد انبأنا ابن ابي ذئب عن يزيد بن خصيفة عن السائب بن يزيد قال: كانوا يقومون على عهد عمر بن الخطاب رضي الله عنه في شهر رمضان بعشرين ركعة، قال: وكانوا يقرءون بالمئين، وكانوا يتكئون على عصيهم في عهد عثمان بن عفان رضي الله عنه من شدة القيام، (سنن كبرى ج: ۲ ص: ۴۹۶)

(يعني ابن ابي ذئب، يزید بن خصيفه نه او هغه د حضرت سائب رضي الله عنه روايت کوي چې د حضرت عمر رضي الله عنه په دور کې په رمضان کې خلکو شل رکعت ته کول او د حضرت عثمان رضي الله عنه په دور کې د شدت قيام له دوچې به يې په امساگانو باندې تکیه لگوله، ددې سند ته امام نووي رحمته الله عليه، امام عراقي رحمته الله عليه او حافظ سيوطي رحمته الله عليه صحيح ويلي دي -

(اثر السنن ص: ۵۲۱ طبع مکتبه امداديه ملتان تحفة الاحوذی ج: ۲ ص: ۷۵)

ب.... د محمد بن جعفر روايت د امام بيهقي رحمته الله عليه په دويم کتاب معرفة السنن والا ثار کې د لاندیني سند سره مروي دی:

اخبرنا ابو طاهر الفقيه، ثنا ابو عثمان البصري، ثنا ابو احمد محمد بن عبد الوهاب، ثنا خالد بن مخلد، ثنا محمد بن جعفر حدثني يزيد بن خصيفة عن السائب بن يزيد قال: كنا نقوم في زمن عمر بن الخطاب بعشرين ركعة والوتر، (نصب الراية ج: ۲ ص: ۱۵۴)

(يعني محمد بن جعفر، يزید بن خصيفه نه او هغه د سائب بن يزيد رضي الله عنه روايت کوي چې: موږ خلکو به د حضرت عمر رضي الله عنه په زمانه کې شل رکعت ته او وتر کول،،

ددې سند ته امام نووي رحمته الله عليه په خلاصه کې، علامه سبكي رحمته الله عليه په شرح منهاج کې او علامه علي قاري رحمته الله عليه په شرح موطا کې صحيح ويلي دي. (اثر السنن ج: ۲ ص: ۵۴، تحفة الاحوذی ج: ۲ ص: ۷۵) ^{۱۱}

ج:.... ديزيد بن خصيفه نه دامام مالک عليه السلام روايت حافظ عليه السلام په فتح الباري کې اوعلامه شوکاني عليه السلام په نيل الاوطار کې ذکر کړی دی.

حافظ عليه السلام ليکي: «وروی مالک من طريق يزيد بن خصيفة عن السائب بن يزيد عشرين ركعة»، (فتح الباري ج: ۴ ص: ۲۵۳ مطبوعه لاهور)

ترجمه: اوامام مالک عليه السلام نه يزيد بن خصيفه په طريق سره حضرت سائب بن يزيد شل رکعتہ نقل کړي دي.

اوعلامه شوکاني عليه السلام ليکي: وفي الموطأ من طريق يزيد بن خصيفة عن السائب بن يزيد انها عشرين ركعة، (نيل الاوطار ج ۳ ص: ۵۳، مطبوعه عثمانیه، مصر ۱۳۵۷ هـ)

مالک عن يزيد بن خصيفة عن السائب بن يزيد، سندبعينه په صحيح بخاري (ج: ۱ ص: ۳۱۲) باندې موجودی، خوداروايت ماته دموطا په موجوده نسخه کې ملاونه شو، ممکن ده چې دموطا په څه نسخه دحافظ له نظرنه تير شوي وي، ياپه غير موطا کې وي اود علامه شوکاني: وفي الموطأ، ويل دسهوي له وجې سره وي فليفتش.

۳:..... دحضرت سائب دريم شاگرد محمد بن يوسف په روايت کې دهغه دشاگردانو په مينځ کې اختلاف شوی دی.

الف:..... دامام مالک عليه السلام وغيره روايت دی چې حضرت عمر رضي الله عنه ابی اوتميم داري ته ديولسو رکعتو کولو حکم ورکړی و، څنگه چې په موطا امام مالک عليه السلام کې دي. (موطا امام مالک ص: ۹۸ مطبوعه نور محمد کراچي)^(۱۱)

ب:..... ابن اسحاق دهغوی نه دديارلسو روايت کوي (فتح الباري ج: ۴ ص: ۲۵۴)^(۱۲)

ج:.... اوداود بن قيس اودنور حضرات دهغوی نه ديويشتور کعتونقل کوي. (مصنف عبدالرزاق ج: ۴ ص: ۴۶۰)^(۱۳)

...بقية د تير مخ].. قال: كنا نقوم في زمان عمر بن الخطاب بعشرين ركعة والوتر وصح اسناده السبكي في شرح المنهاج وعلى القارى في شرح الموطأ (تحفة الاحوذى ج: ۲ ص: ۷۵ واللفظ للتحفة، وايضا في آثار السنن ج: ۲ ص: ۵۴ طبع حقايقه ملتان).

۱ [مالک عن محمد بن يوسف عن السائب ابن يزيد انه قال: امر عمر بن الخطاب ابى بن كعب وقيم الدارى ان يقوم للناس باحدى عشرة ركعة (موطا امام مالک ص: ۹۸ طبع نور محمد كتب خانه).

۲ [واخرج من طريق محمد بن اسحاق حدثني محمد بن يوسف عن جده السائب بن يزيد قال: كنا صلى زمن عمر في رمضان ثلاث عشرة (فتح الباري ج: ۴ ص: ۲۵۴ طبع دار نشر الكتب الاسلامية لاهور).

۳ [عبدالرزاق عن داود بن قيس وغيره عن محمد بن يوسف عن السائب بن يزيد: ان عمر جمع الناس في رمضان على ابى بن كعب وعلى تميمي الدارى، على احدى وعشرين ركعة، يقرون بالمئين وينصرفون عند فروع الفجر (باب قيام رمضان، مصنف عبدالرزاق ج: ۴ ص: ۲۶۰، طبع مكتبة رشيديه كوتته).

ددې تفصيل نه معلومه شوه چې دحضرت سائب دوه شاگردان اویزیدبن خصیفه اود یزید درې شاگردان په دې متفق دي چې حضرت عمر رضی الله عنه په شلورکعتوباندې خلک راجمع کړي وو، هرکله چې دمحمدبن یوسف روایت مضطرب (شکي) دی، ځینې په دې کې یولس نقل کوي اوځینې دیارلس اوځینې یویش د اصول حدیث په قاعدې سره مضطرب حدیث دلیل نه دی، لهندا دحضرت سائب رضی الله عنه حدیث هماغه دی کوم چې حارث اویزیدبن خصیفه رضی الله عنه نقل کړی دی اوکه دمحمدبن یوسف مضطرب اومشکوک حدیث په څه درجه کې قابل لحاظ وگڼل شي؛ نود دواړو ترمینځه د مطابقت هماغه صورت متعین دی کوم چې امام بیهقي رحمه الله ذکر کړی دی، په یولسو څو ورځې عمل وبیا استقرارپه شلوباندې وشو، امام بیهقي رحمه الله ددې دواړو روایتونود ذکر کولونه وروسته لیکي:

«ويمكن الجمع بين الروايتين، فإنهم كانوا يقومون بأحدى عشرة ثم كانوا يقومون

بعشرين ويوترون بثلاث» (سنن کبری ج ۲ ص: ۴۹۶)

ترجمه: په دواړو روایتونو کې مطابقت ممکن دی، ځکه چې هغو خلکو اول یولس کول، ددې نه وروسته شل رکعت ته راوړيچ اودرې وتریې کول.

دامام بیهقي رحمه الله دا قول چې په عهد فاروقي رضی الله عنه کې دصحابه کرامو اخري عمل په کوم باندې چې استقرار وشو. شل رکعت ته راوړيچ و، په دې باندې گڼ شمیر شواهد موجود دي:

اول..... امام مالک رحمه الله چې دمحمدبن یوسف نه دیولسوروايت نقل کوي په خپله دهغه خپل مسلک شل یا شپږديرش رکعت ته راوړيچ و، څنگه چې په څلورم بحث کې به راشي، ددې نه واضحه ده چې دا روایت په خپله دامام مالک په نزد هم مختار او غوره نه دی.

دويم..... ابن اسحاق چې دمحمدبن یوسف نه دیارلس روایتونه نقل کوي هغه هم دشلوروايت ته اثبت (زیات قوي) وايي علامه شوکاني رحمه الله دشلوواله روایت لاندې دهغوی قول نقل کړی دی:

«قال ابن اسحاق وهذا اثبت ما سمعت في ذلك» (شوکاني: نیل الاوطار، ج: ۳ ص: ۵۳)

ترجمه: ابن اسحاق وايي چې: دتراویح درکعتونود تعداد په باره کې چې ماڅه واوریدل په هغو دټولونه زیات ثابت همدغه تعداد دی.

درېم..... اوداچې دمحمدبن یوسف دیولسوواله روایت په تاید کې بل څه روایت موجود نه دی، هرکله چې دحضرت سائب بن یزید رضی الله عنه دشلوواله روایت په تاید کې نورهم روایتونه موجود دي، لکه چې اول دیزید بن رومان روایت دی:

«كان الناس يقومون في زمان عمر بن الخطاب رضی الله عنه في رمضان بثلاث وعشرون ركعة» (موطا امام

مالک رحمه الله، ص: ۹۸ مطبوعه نور محمد کراچی، سنن کبری ج: ۲ ص: ۴۹۶، قیام الیل ص: ۹۱ طبع جدید ص: ۱۵۷)

ترجمه: خلکو دحضرت عمر رضی الله عنه په زمانه کې (۲۳) رکعت کول، (شل تراویح اودرې وتر)،

دا روایت دسندپه لحاظ سره ډیر زیات قوي دی، مگر مرسل دی، ځکه چې یزید بن رومان د حضرت عمر رضی اللہ عنہ زمانه نه وه موندلې، البته حدیث مرسل کله چې ثقه اولئق اعتبار سند سره مروي وي، امام مالک رحمہ اللہ، امام ابو حنیفہ رحمہ اللہ، امام محمد رحمہ اللہ او د جمهورو عالمانو په نزد مطلقاً حجت دی، البته دامام شافعي رحمہ اللہ په نزد باندې حدیث مرسل د حجت کیدو دلیل له پاره دا شرط دی چې دهغه تایید په بل څه مسند یا مرسل سره شوي وي، د یزید بن رومان د زیر بحث روایت تایید په نورو گڼو روایاتو کې موجود دی، له دې وجې په اتفاق اهل علم حجت دی. د ابث خوپه عام مراسیل بابونو کې و، دموطاد مراسیلو په باره کې د اهل حدیث فیصله داده چې هغه ټول صحیح دي.

امام الهند شاه ولي الله محدث دهلوي رحمہ اللہ په حجة الله البالغه کې لیکي:

قال الشافعي اصح الكتب بعد كتاب الله موطأ مالك واتفق اهل الحديث على ان جميع ما فيه صحيح على رأي مالك ومن وافقه واما على رأي غيره فليس فيه مرسل ولا منقطع الا قد اتصل السند به من طريق أخرى جرم انها صحيحة من هذا الوجه وقد صنف في زمان مالك موطأت كثيرة في تخريج احاديثه ووصل منقطعه مثل كتاب ابن ابى ذئب وابن عيينة والثوري ومعر. (حجة الله البالغه ج: ۱ ص: ۱۳۳ مطبوعه منيره)

ترجمه: امام شافعي رحمہ اللہ وايي چې کتاب الله نه وروسته اصح الكتب موطأ امام مالک دی او د اهل حدیثو په دې باندې اتفاق دی، چې په دې کې څومره روایتونه دي هغه ټول دامام مالک او دهغه د موافقینو په رایه صحیح دي او د نورو په رایه په دې کې مرسل او منقطع روایت داسې نه شته چې په نورو طریقو سره دهغه سند متصل نه وي؛ نو په دې لحاظ سره هغه ټول په ټوله صحیح دي او دامام مالک په زمانه کې دموطاد حدیثونو د تخريج له پاره او د دې منقطع د متصل ثابتولو له پاره ډیرې موطاگانې تصنیف شوې، لکه د ابن ابی ذئب، ابن عیینة، ثوري او معمر کتابونه،،،

او بیا په شلور کتبو باندې اصلي استدلال، خود حضرت سائب بن یزید رضی اللہ عنہ دروایت نه دی، د کوم د صحیح کیدو و تصریح چې تیره شوې ده او د یزید بن رومان روایت بطور تایید بیان شوی دی. ۲... د یحیی بن سعید انصاري روایت دی چې:

،ان عمر بن الخطاب امر رجلا ان یصلی بهم عشرين رکعة، (مصنف ابن ابی شیبه ج: ۲ ص: ۳۹۳)

ترجمه: حضرت عمر رضی اللہ عنہ یو کس ته حکم ورکړ چې هغه دې خلکو ته شل رکعت و رکوي.

دا روایت هم دسندپه لحاظ سره قوي، مگر مرسل دی.

۳... د عبد العزيز بن رفيع روایت دی: کان ابی بن کعب یصلی بالناس فی رمضان بالمدینة عشرين

رکعة ویوتر بثلاث. (مصنف ابن شیبه ج: ۲ ص: ۳۹۳)

ترجمه: حضرت ابی بن کعب رضی الله عنه به خلکوته په مدینه کې په رمضان کې شل رکعت ته تراویح اودرې وترکول،،

۴..... دمحمد بن کعب قرظي روايت دی چې: کان الناس يصلون فی زمان عمر بن الخطاب فی رمضان عشرين رکعة يطيلون فيها القراءة ويوترون بثلاث. (قيام الليل ص: ۹۱، طبع جدید ص: ۱۵۷)
ترجمه: خلکوبه د حضرت عمر رضی الله عنه په زمانه کې په رمضان کې شل رکعت کول او په هغه کې به یې اوږد قرات کولو او درې وتر به یې کول،

داروايت مرسل دی او په قيام الليل کې ددې سند نه دی ذکر شوی.

۵..... په کنز العمال کې په خپله د حضرت ابی بن کعب رضی الله عنه نقل دي چې:

ان عمر بن الخطاب امره ان يصل بالليل في رمضان فقال: ان الناس يصومون النهار ولا يحسنون ان يقرأوا فلو قرأت عليهم بالليل فقال: يا امير المؤمنين، هذا شيء لم يكن، فقال: قد علمت ولكنه حسن، فصلی بهم عشرين رکعة،، (کنز العمال طبع جدید بیروت ج: ۸ ص: ۴۰۹، حدیث: ۲۳۴۷۱)

ترجمه: حضرت عمر رضی الله عنه هغه ته حکم وکړ چې هغه دې په رمضان کې خلکوته د شپې لمونځ ورکوي، حضرت عمر رضی الله عنه وفرمایل چې: خلک د ورځې روژه نیسي، مگر په شپې طریقې په لوستلو باندې نه پوهیږي؛ نو کاش، تادشپې دوی ته قرآن اورولې، ابی بن کعب ورته عرض وکړ: یا امیرالمومنین! دا یو داسې شی دی چې مخکې نه دی شوی، ویې فرمایل: داخوماته معلومه ده، خوداښه شی دی، ابی رضی الله عنه خلکوته شل رکعت ته ورکول،،

خلورم:..... دپورتنورو ایتوپه رڼاکې اهل علم ددې قایل دي چې حضرت عمر رضی الله عنه خلک په شلو رکعتو باندې راجمع کړل او حضرات صحابه کرام رضوان الله اجمعین دهغه موافقت وکړ، ځکه چې داداجماع په شان و، دلته دیوڅواکابرواشارات ذکر کيږي:

امام ترمذي رحمه الله لیکي: واختلف اهل العلم في قيام رمضان فرأى بعضهم ان يصل احدى واربعين رکعة مع الترويه و قول اهل المدينة والعمل على هذا عندهم بالمدينة واكثر اهل العلم على ما روى عن علي وعمر وغيرهما من اصحاب النبي صلى الله عليه وسلم عشرين رکعة وهو قول سفيان الثوري وابن المبارك والشافعي، وقال الشافعي: وهكذا ادرکت ببلدنا بركة يصلون عشرين رکعة،، (سنن ترمذي ج: ۱ ص: ۹۹)

ترجمه:..... په تراویحو کې د اهل علم اختلاف دی، ځینې له وترو سره د یوڅلویښتوقایل دي، د اهل مدینه همدغه قول دی اودهغوی په مدینه طیبه کې په دې همدغه شان عمل دی او اکثر اهل علم د شلو رکعتوقایل دي، چې حضرت علي رضی الله عنه، حضرت عمر رضی الله عنه او نور صحابه کرام رضی الله عنهم نه مروي دي، سفيان ثوري رحمه الله، عبدالله بن مبارک رحمه الله او د شافعي رحمه الله همدغه قول

دی، امام شافعي رحمته الله فرمايي چې ما په خپل ښارمکه کې خلک په شلور کعتو کولو باندې ليدلي دي،،

۲.....علامه زرقاني مالکي رحمته الله شرح موطا کې د ابوالوليد سليمان بن خلف القرطبي الباجي المالکي (متوفی ۴۹۴هـ) نه نقل کوي: قال الباجي: فامرهم اولا بتطويل القراءة لانه افضل، ثم ضعف الناس فامرهم بثلاث وعشرين فخفف من طول القراءة واستدرک بعض الفضيلة بزيادة الركعات،، (شرح زرقاني على الموطا ج: ۱ ص: ۲۳۹)

ترجمه: باجي رحمته الله وايي چې: حضرت عمر رضي الله عنه اول هغوی ته د اوږدو رکعتونو حکم ورکړی و او هغه افضل دی، بيا يې دخلکو کمزوري محسوس کړه؛ نو د (۲۳) رکعتو حکم يې ورکړ، په اوږد قرأت کې او په رکعتونو کې اضافه وکړله او د فضيلت تلافي يې وکړه.

،، قال الباجي: وكان الامر على ذلك الى يوم الحرة فثقل عليهم القيام فنقضوا من القراءة وزادوا الركعات فجعلت ستا وثلاثين غير الشفع والوتر،، (زرقاني شرح موطا ج: ۱ ص: ۲۳۹)

ترجمه: باجي رحمته الله فرمايي چې: يوم حرة پورې د شلور کعتو دستور و، بيا په هغوی ولاړه گرانه شوه؛ نو په قرأت يې کمې وکړ او په رکعتونو کې يې نوره اضافه وکړله او د وترونه پرته (۳۲) رکعت ته شول،،

۳.....علامه زرقاني رحمته الله دا خبره د حافظ ابن عبد البر رحمته الله (۳۲۸هـ، ۴۲۳هـ) ابومروان عبد الملك بن حبيب القرطبي المالکي رحمته الله (متوفی ۲۳۷هـ) نه نقل کړې ده. (زرقاني شرح موطا ج: ۱ ص: ۲۳۹)

۴.....حافظ موفق الدين ابن قدامه المقدسي الحنبلي رحمته الله (متوفی ۲۲۰هـ) په المغنی کې ليکي:،، ولنا ان عمر رضي الله عنه لما جمع الناس على ابي بن كعب كان يصلي لهم عشرين ركعة،

ترجمه: زموږ دليل دادی چې حضرت عمر رضي الله عنه خلک په ابي بن كعب رضي الله عنه باندې راجمع کړل او نوموړي به هغوی ته شل رکعت کول،،

ددې سلسلې روايات او دا چې د حضرت علي رضي الله عنه د اثر ذکر کولونه وروسته ليکي:

وهذا كالا جماع... ترجمه: او دا د صحابه د اجماع په شان ده،،،

بيا د مدينې والا په (۳۲) باندې د عمل په ذکر کې ليکي: ثم لو ثبت ان اهل المدينة كلهم فعلة لكان ما فعله عمر واجمع عليه الصحابة في عصره اولى بالاتباع.

قال بعض اهل العلم انما فعل هذا اهل المدينة لانهم ارادوا مساواة اهل مكة، فان اهل مكة يطوفون سبعا بين كل ترويحتين فجعل اهل المدينة مكان كل سبع اربع ركعات، وما كان عليه

اصحاب رسول الله صلى الله عليه وسلم اولى واحق... (ابن قدامه، المغنی مع الشرح الكبير ج: ۱ ص: ۷۹۹)

بيا که ثابت شي چې د مدینې ټولو خلکو (۳۶) رکعتہ کول؛ نو بیا هم چې کوم کار حضرت عمر رضی اللہ عنہ وکړ او په کوم چې دهغه په دور کې صحابه رضوان الله اجمعین اجماع وکړله دهغوی پیروي کول به اولی وي.

ځینې اهل علم وویل چې: د اهل مدینې مقصد په عمل کې د اهل مکې برابري کول و، ځکه چې اهل مکه به د دو ترویحو په مینځ کې طواف کاو، اهل مدینه د طواف په ځای د دو ترویحو مینځ کې څلور رکعتونه مقرر کړل، په هر حال در رسول الله صلی اللہ علیہ وسلم د صحابه وو چې کوم معمول و هماغه اولی او برحق دی،،

۵. امام محي الدين نووي رحمته اللہ علیہ (متوفي ۷۷۲هـ) په شرح مذهب کې لیکي: «واحتج اصحابنا بما رواه البيهقي وغيره بالاسناد الصحيح عن السائب بن يزيد الصحابي رضی اللہ عنہ قال كانوا يقومون على عهد عمر بن الخطاب رضی اللہ عنہ في شهر رمضان بعشرين ركعة. الحديث (المجموع شرح مذهب ج: ۴ ص: ۳۲) ترجمه: زمور اصحابو د دې نه دليل نيولی دی چې امام بیهقي رحمته اللہ علیہ او نورو حضراتو د سائب بن يزيد صحابي رضی اللہ عنہ په صحيح سند سره روايت کړی دی چې خلکو به د حضرت عمر رضی اللہ عنہ په زمانه کې رمضان المبارک کې شل رکعتہ کول،،

مخکې ديزيد بن رومان رضی اللہ عنہ د روايت ذکر کوي او د امام بیهقي رحمته اللہ علیہ تطبيق يې ذکر کړی دی او د حضرت علي رضی اللہ عنہ اثريې ذکر کړی دی او د اهل مدینه په فعل باندې هماغه توجيه کړې ده چې ابن قدامه رحمته اللہ علیہ په عبارت کې تيره شوې ده.

۶. علامه شهاب الدين احمد بن محمد قسطلاني شافعي رحمته اللہ علیہ (متوفي ۹۳۳هـ) شرح بخاري کې لیکي: «وجمع البيهقي بينهما بأنهم كانوا يقومون بأحدى عشرة ثم قاموا بعشرين واثروا بثلاث وقد عدا ما وقع في زمن عمر رضی اللہ عنہ كالا جماع...» (ارشاد الساری ج: ۳ ص: ۴۲۶)

ترجمه: او امام بیهقي رحمته اللہ علیہ د ادواړه روايتونه داسې راجمع کړل چې هغه اول یولس کول او بیا يې شل تراویح او درې وتر شروع کړل او د حضرت عمر رضی اللہ عنہ په زمانه کې چې کوم معمول جاري شو هغه عالمانو په شان د اجماع حساب کړ.

۷. علامه شيخ منصور بن يونس بهوتي حنبلي (متوفي ۱۰۲۴هـ) په كشف القناع عن متن الاقناع، کې لیکي: «وهي عشرون ركعة لما روى مالك عن يزيد بن رومان قال: كان الناس يقومون في زمن عمر في رمضان بثلاث وعشرين ركعة... وهذا في مظنة الشهرة بحضرة الصحابة فكان اجماعاً،،

(كشف القناع عن متن الاقناع ج: ۱ ص: ۳۹۲)

ترجمه: تراویح شل رکعتہ دي، امام مالک رحمته اللہ علیہ ديزيد بن رومان رضی اللہ عنہ نه نقل کړي دي چې خلکو د حضرت عمر رضی اللہ عنہ په زمانه کې په رمضان کې (۲۳) رکعتہ کول....

اود حضرت عمر رضي الله عنه د صحابه وو په موجودگي کې د شلو حکم ورکول د عام شهرت موقع وه، ددې له وجې دا اجماع شوه،،

۸..... مسند الهند شاه ولي الله محدث دهلوي رحمته الله عليه په حجة الله البالغه کې ليکي:
وزادت الصحابة ومن بعدهم في قيام رمضان ثلاثة اشياء: الاجماع له في مساجدهم. وذلك لانه يفيد التيسير على خاصتهم وعامتهم، واداءه في اول الليل مع القول بان صلاة آخر الليل مشهودة وهي افضل كماله عمر رضي الله عنه لهذا التيسير الذي اشرنا اليه، وعدده عشرون ركعة.... (حجة الله البالغه ج: ۲ ص: ۱۸) ترجمه: اوصحابه کرام رضي الله عنهم اوده غوي نه وروسته حضراتو په قيام رمضان کې د درېو شيانو اضافه وکړه.

۱..... د تراويحو له پاره په جوماتونو کې راجمع کيدل، ځکه چې دې سره عام او خاص ته آساني حاصلېږي.

۲..... په اوله شپه کې ادا کول، سره له دې چې په اخره شپه کې د فرشتو حاضري کيږي او هغه افضل دي، څنگه چې حضرت عمر رضي الله عنه په دې باندې خبرداري وفرمايلو، مگر په اوله شپه کې اختيارول هم ددې آساني له پاره و، د کومې طرف ته چې موږ اشاره وکړه.

۳..... د شلور کعتو تعداد.

۲..... تراويح د صحابه کرام مرضي الله عنهم او تابعينو رحمهم الله په دور کې

د حضرت عمر رضي الله عنه په زمانه کې د شلور کعتو تراويح معمول شروع شو؛ نو وروسته هم د کم از کم شلو معمول و، د ځينو صحابه وو رضي الله عنهم او تابعينو نه د زياتو روايات خونقل دي؛ خود چانه هم د اتو روايت نشته.

۱..... د حضرت سائب رضي الله عنه روايت پورته تير شوی دی، چې په هغه کې هغوی د حضرت عمر رضي الله عنه په زمانه کې د شلو معمول ذکر کولو سره په همدې باره کې عهد عثمانی رضي الله عنه ذکر کړی دی.

۲..... د حضرت ابن مسعود رضي الله عنه وفات د حضرت عثمان د زمانې په آخره کې وشو، هغوی به هم شل رکعاته کولې. (قيام الليل ص: ۹۱ طبع جديد ص: ۱۵۷) ^{۱۱}

۳..... عن ابی عبد الرحمن السلمي عن علي رضي الله عنه انه دعا القراء في رمضان فامر منهم رجلا يصلي بالناس عشرين ركعة وكان علي يوتر بهم... (سنن كبرى بيهقي ج: ۲ ص: ۴۹۶)

ترجمه: ابو عبد الرحمن سلمی وايي چې حضرت علي رضي الله عنه په رمضان کې قاريان راوغوښتل، په هغوی کې يو کس ته يې حکم وکړ چې شل رکعت ته وکړي، او ترې به حضرت علي رضي الله عنه خپله ورکول،،

په دې سند کې په حماد بن شعیب باندې محدثینو کلام کړی دی، خوددې گڼ شمیر گواهان موجود دي.

د ابو عبد الرحمن سلمی داراویت شیخ الاسلام حافظ ابن تیمیه رحمته الله علیه په منهاج السنة کې ذکر کړی دی اوددې نه یې داستدلال کړی دی چې حضرت علي رضی الله عنه د حضرت عمر رضی الله عنه جاري شوې تراویح په خپل دور خلافت کې باقی وساتلې. (منهاج السنة ج: ۴ ص: ۲۲۴)^{۱۱}

حافظ ذهبی رحمته الله علیه په „الملتقى مختصر منهاج السنة (المنتقى ص: ۵۴۲) کې د حافظ ابن تیمیه رحمته الله علیه دا استدلال له رد کولو پرته ذکر کړی دی، ددې نه واضحه ده چې ددوی دواړو په نزد د حضرت علي رضی الله عنه په دور خلافت کې د شلور کعتو تراویحو معمول جاري و.

۴..... عن عمرو بن قيس عن ابي الحسناء ان علياً امر رجلاً يصلّي بهم في رمضان عشرين ركعة (مصنف ابن ابي شيبة ج: ۲ ص: ۳۹۳)

ترجمه: عمرو بن قيس، د ابو الحسناء نه نقل کوي چې حضرت علي رضی الله عنه یوسړي ته حکم وکړ چې خلکو ته په رمضان کې شل رکعت وکړي...

۵..... عن ابي سعد البقال عن ابي الحسناء ان علي بن ابي طالب رضی الله عنه امر رجلاً ان يصلّي بالناس خمساً ترويحاً عشرين ركعة وفي هذا الاسناد ضعف... (سنن کبری بیهقی ج: ۲ ص: ۴۹۵)

ترجمه: ابو سعد البقال، د ابو الحسناء نه نقل کوي چې حضرت علي رضی الله عنه یوکس ته حکم وکړ چې خلکو ته پنځه ترویحې یعنې شل رکعت وکړي، امام بیهقی رحمته الله علیه فرمایي چې: ددې په سند کې ضعف دی.

علامه ابن الترمکاني رحمته الله علیه، الجواهر النقي کې لیکي چې: ظاهره خو داده چې ددې د سند ضعف د ابو سعد بقال له وجې دی چې متکلم فيه راوي دی، خو د ابن ابي شيبه روايت کوم چې پورته ذکر شو ددې متابع موجود دی، چې هغه سره د ضعف تلافي کيږي. (ذیل سنن کبری ج: ۲ ص: ۴۹۵)

۶..... عن شتير بن شكل وكان من اصحاب عبي رضی الله عنه انه كان يومهم في شهر رمضان بعشرين ركعة ويوتر بثلاث... (سنن کبری ج: ۲ ص: ۴۹۶، قيام الليل ص: ۹۱ طبع جديد ص: ۱۵۷)^{۱۲}

ترجمه: شتير بن شكل، چې د حضرت علي رضی الله عنه د صحابه وو څخه و، په رمضان کې خلکو ته شل

۱ [وعن ابي عبد الرحمن السلمی ان علياً دعا القراء في رمضان فامر رجلاً منهم يصلّي بالناس عشرين ركعة (منهاج السنة ج: ۳ ص: ۲۲۴، طبع المكتبة السلفية لاهور) وفيه ايضاً: ان هذا لو كان فيخامنهياً عنه لكان على ابطله لما صار امر المؤمنين وهو بالكوفة فلما كان جارياً في ذالك مجرى عمر دل على استحباب ذالك)۔

۲ [قلت: الاظهر ان ضعفه من جهة ابي سعد سعيد بن المربان البقال فانه متكلم فيه فان كان كذا لك فقد تابعه عليه غيره قال ابن شيبه في المصنف ثنا وكيع عن الحسن بن صالح عن عمرو بن قيس عن ابي الحسناء ان علياً امر رجلاً يصلّي بهم في رمضان عشرين ركعة (ذیل سنن الكبری ج: ۲ ص: ۴۹۵ طبع دار الكتب العلمية)۔

رکعتہ تراویح اودری وتره لوستل...

امام بیہقی رحمہ اللہ دا اثر نقل کری دی، وفی ذلک قوۃ، اوپہ دی کی قوت دی، اویا ددی پہ تاید کی هغوی د عبد الرحمان سلمی ذکر کری دی، چي پورته تیرشوی دی^(۱۱)

۷..... عن ابی الخصب قال: کان یومنا سوید بن غفلة فی رمضان فیصلی خمس ترویحات عشرين رکعة، (سنن کبری ج: ۲ ص: ۴۹۶)

ترجمہ: ابو الخصب وایي چي: سوید بن غفله مور ته په رمضان کی لمونخ کولو، پنخه ترویحي شل رکعتونه، به یي کول...

قال النبیوی: واسنادہ حسن... (آثار السنن ج: ۲ ص: ۵۵ طبع هند)

ترجمہ: علامہ نیموی فرمایي چي: ددی سند صحیح دی...

حضرت سوید بن غفله رحمہ اللہ له کبارو تابعینوڅخه گڼل کیږي. هغوی د جاهلیت زمانه بیا موندله، او د حضور رحمہ اللہ په ژوند کې یې ایمان راوړ، خو د حضور رحمہ اللہ زیارت یې ونکړ، ځکه چي مدینې طیبې ته په هغه ورځ راوړ سیده په کومه ورځ چي د حضور رحمہ اللہ تدفین وشو، ددی وجې نه د صحابیت په شرف مشرف نه شو، وروسته یې په کوفه کې استوگنه اختیار کړه، د حضرت عبدالله بن مسعود رحمہ اللہ او د حضرت علي رحمہ اللہ په خاصو صحابه وو کې وو، په (۸۰) هجري کې دیو سل دیرشو کالو په عمر وفات شو. (تقریب التهذیب ج: ۱ ص: ۳۴۱)^(۱۲)

۸..... عن الحارث انه کان یوم الناس فی رمضان باللیل بعشرين رکعة ویوتر بثلث ویقنت قبل الركوع، (مصنف ابن ابی شیبہ ج: ۲ ص: ۳۹۳) ترجمہ: حارث، په رمضان کې خلکو ته شل تراویح اودری وتر کول، اودر کوع نه مخکې به یې قنوت لوسته...

۹..... قیام اللیل په باره کې د عبد الرحمان بن ابی بکره د سعید بن حسن او عمران العبدي نه نقل کری دی چي هغوی به شل شپې شل رکعتہ تراویح کولې اوپه آخري عشره کې به یې یوه ترویحه اضافه کوله. (قیام اللیل ص: ۹۲ طبع جدید ۱۵۸)

حارث، عبد الرحمان بن ابی بکره (متوفی ۹۲ هـ)، اوسعید بن الحسن (متوفی ۱۰۸ هـ) درې واړه د حضرت علي رحمہ اللہ شاگردان وو.

۱ [وفی ذالک قوۃ لما اخبرنا..... عن ابی عبد الرحمن السلمی عن علی رضی الله عنه قال: دعا القراء فی رمضان فامر منهم رجلا یصلی بالناس عشرين رکعة قال وکان علی رضی الله عنه یوترهم وروی ذالک من وجه آخر عن علی (سنن بیہقی ج: ۲ ص: ۴۹۶ طبع دار الکتب العلمیة بیروت)۔

۲ [سوید بن غفلة بفتح المعجمة والفاء ابوامیة الجعفی مخضرم من کبار التابعین قدم المدينة يوم دفن النبی صلی الله علیه وسلم وکان مسلماً فی حیاته ثم نزل الکوفة ومات سنة ثمانین، وله مائة وثلاثون سنة (تقریب التهذیب ج: ۱ ص: ۳۴۱ رقم ۶۰۳ طبع بیروت)۔

۱۰.....ابوالبخترې به هم شل تراويح اودرې وترخلکوته کول. (مصف ابن ابی شيبه ج: ۲ ص: ۳۹۳) ۱۱
 ۱۱.....علی بن ربيعه به، چې د حضرت علي رضي الله عنه اصحابو کې و، شل تراويح اودرې وتر
 کول. (مصف ابن ابی شيبه ج: ۲ ص: ۳۹۳) ۱۲

۱۲.....ابن ابی مليکه (متوفی ۱۱۷ هـ) به هم شل رکعت تراويح کولې. (مصف ابن ابی شيبه ج: ۲
 ص: ۳۹۳) ۱۳

۱۳.....حضرت عطا (متوفی ۱۱۴ هـ) فرمايي چې: ما خلک له وترو سره په دريو بشت رکعت
 کولو بيا موندل. (مصف ابی ابن شيبه ج: ۲ ص: ۳۹۳) ۱۴

۱۴.....په موطا امام مالک رضي الله عنه کې د عبدالرحمان بن هرمز الاعرج (متوفی ۱۱۷ هـ) روايت دی
 چې ما خلک په داسې حالت کې بيا موندل چې هغوی به په رمضان کې په کافرانو باندې لعنت
 کولو او قاري به په اتور کعتونو کې سوره بقره ختموله، او که په دولسور کعتونو کې به يې سوره
 بقره ختموله نو خلکو به داسې گڼل چې ده په قرات کې کمی کړی دی. (موطا امام مالک ص: ۹۹) ۱۵

ددې روايت نه مقصود خوپه تراويحو کې د قرات اوږدوالی دی، خو دروايت دمضمون نه
 معلومېږي چې يوازې په اتور کعتونو به اکتفانه کيده.

خلاصه داده چې دکله نه حضرت عمر رضي الله عنه تراويحود باقاعده جماعت شروع وکړه، هميشه به
 شل ياددې نه زياتې تراويح کيدې، البته ايام حره (۲۳ هـ) سره خواوشا دمدينې والودهرې
 ترويحې په مينځ کې دڅلورور کعتونو اضافه وکړه، ددې وجې نه هغوی به سره د وترو
 يوڅلو بڼت رکعتونه کول، اوځينو نورو تابعينو به هم په آخري عشره کې اضافه کوله، په هر حال
 صحابه رضوان الله اجمعين، او تابعينو په دور کې د اتور کعتونو د کمزوري نه کمزوری ثبوت هم
 نه ملاوېږي، له دې وجې چې کومو حضراتو داويلي دي چې د حضرت عمر رضي الله عنه زمانه کې په
 شلور کعتونو باندې د صحابه کرام رضي الله عنهم اجمع شوي وه، دهغوی داوينا حقيقت ده، ځکه چې
 حضرات سلف ددې په دې تعداد باندې د اضافې خوقائل وو، مگر په دې کې دکمي قول هيچانه

۱ [عن ابی البختری : انه کان یصلی خمس ترویجات فی رمضان ، ویوتر بثلاث (المصف لابن ابی شيبه ج: ۵
 ص: ۲۲۴ ، حدیث نمبر: ۷۷۶۸ طبع المجلس العلمی بیروت) .

۲ [ان علی بن ربیعۃ کان یصلی بهم فی رمضان خمس ترویجات ، ویوتر بثلاث (المصف لابن ابی شيبه
 ج: ۵ ص: ۲۲۴ ، حدیث نمبر: ۷۷۷۲ طبع المجلس العلمی بیروت) .

۳ [وکیع عن نافع بن عمر قال : کان ابن ابی ملیکۃ یصلی بنا فی رمضان عشرين رکعة (المصف لابن ابی شيبه
 ج: ۵ ص: ۲۲۳ ، ۲۲۴ حدیث نمبر: ۷۷۶۵ طبع المجلس العلمی بیروت) .

۴ [ابن نمیر عن عبدالمملک عن عطاء قال : ادركت الناس وهم یصلون ثلاثا وعشرين رکعة بالوتر (المصف لابن
 ابی شيبه ج: ۵ ص: ۲۲۴ حدیث نمبر: ۷۷۷۰ طبع المجلس العلمی بیروت) .

۵ [مالک عن داود بن الحصین انه سمع الاعرج یقول : ما درکت الناس الا وهم یلعنون الکفرة فی رمضان قال
 وکان القاری یقرأ بسورة البقرة فی ثمان رکعات فاذا قام بها فی اثني عشر رکعة رای الناس انه قد خفف (موطا
 امام مالک ص: ۹۹ طبع نور محمد کتب خانه کراچی) .

نقل نه دی، له دې وجې نه دا وینا صحیح ده چې په دې خبره د سلف اجماع وه چې د تراویح د کم نه کم تعداد شل رکعته دی.

۴..... تراویح د څلورو امامانو په نزد

دامام ابوحنیفه رحمته الله، امام شافعی رحمته الله او امام احمد بن حنبل رحمته الله په نزد تراویح شل رکعته دي، دامام مالک رحمته الله نه په دې سلسله کې دوه روایتونه نقل دي، یو د شلواو بل د شپږ دیرشو، خو د مالکي مذهب په متونو کې د شلوروايت اختيار شوی دی، د فقه حنفي د حوالې وړ کولو ضرورت نشته، د نورو مذاهبو د مستندو کتابونو حوالې وړاندې کېږي:

فقه مالکي:

قاضی ابوالولید ابن رشد مالکي (متوفی ۵۹۵ هـ) په (بداية المجتهد) کې لیکي: «وآختلفوا في المختار من عدد الركعات التي يقوم بها الناس في رمضان فاختار مالك في احد قوليه وابو حنيفة والشافعي واحمد وداود والقيام بعشرين ركعة سوى الوتر، وذكر ابن القاسم عن مالك انه كان يستحسن ستاً وثلاثين ركعة والوتر ثلاث...» (بداية المجتهد ج: ۱ ص: ۱۵۶ مکتبه علميه لاهور)

ترجمه: په رمضان کې څومره رکعتونه کول غوره دي؟

په دې کې د عالمانو اختلاف دی، امام مالک رحمته الله په یو قول کې او امام ابوحنیفه رحمته الله، شافعی رحمته الله او احمد رحمته الله د وترونه پرته شل رکعتونه اختیار کړي دي او ابن قاسم رحمته الله دامام مالک رحمته الله نه نقل کړي دي چې هغوی به درې وتر او شپږ دیرش رکعته تراویح خوښولې... د مختصر خلیل شارح علامه شیخ احمد الدردیر المالکي (متوفی ۱۲۰۱ هـ) لیکي:

وهی (ثلاث وعشرون) ركعة بالشفع والوتر كما كان عليه العمل (ای عمل الصحابة والتابعين، الدسوقي). (ثم جعلت) في زمن عمر بن عبد العزيز رحمته الله (ستاً وثلاثين) بغير الشفع والوتر لكن الذي جرى عليه العمل سلفاً وخلفاً الاول... (شرح الكبير للدردير مع حاشية الدسوقي ج: ۱ ص: ۳۱۵)

ترجمه: او تراویح، له وترو سره (۲۳) رکعته دي، څنگه چې د دې مطابق (د صحابه و اتباعینو) عمل و، بیا د حضرت عمر بن عبد العزيز رحمته الله په زمانه کې له وترو پرته شپږ دیرش رکعته شوې، خو په کوم تعداد باندې چې د سلف او خلف عمل همیشې جاري و، هغه اول قول دی، (شل تراویح او درې وتر)

فقه شافعي:

امام محي الدين نووي رحمته الله (متوفی ۲۷۲ هـ) په المجموع شرح مذهب کې لیکي: (فرع) في مذاهب العلماء في عدد ركعات التراويح مذهبنا انها عشرون ركعة بعشر تسليمات

غير الوترو ذالك خمس ترويحات الترويحة اربع ركعات بتسليبتين هذا مذهبننا وبه قال ابو حنيفه و اصحابه واحمد و داود وغيرهم ونقله القاضي عياض عن جمهور العلماء وحكى ان الاسود بن يزيد رضي الله عنه كان يقوم بأربعين ركعة يوتر بسبع وقال مالك التراويح تسع ترويحات وهي ستة وثلاثون ركعة غير الوتر... (مجموع شرح مذهب ج: ٤ ص: ٣٢)

ترجمه: د تراويحود ركعتونود تعداديه باره كي د علماوو مذاهب، زمونږ مذهب دادی چې تراويح شل ركعته دي، دلسو سلامونو سره له وترو پرته، داپنځه ترويحې شوې، يوه ترويحې دخلورو ركعتونو د دوو سلامونو سره، امام ابو حنيفه اودهغه اصحاب، امام احمد او امام داود وغيره هم ددې قائل دي. او قاضي عياض رحمته الله دا د جمهور عالمانو نه نقل كړی دی، نقل شوي دي چې اسود بن يزيد به يو څلويښت تراويح او اووه وتر كول، او امام مالك فرمايی چې تراويح نهه ترويحې دي او دادو ترونه پرته شپږ ديرش ركعتونه شول،،

فقه حنبلي:

حافظ ابن قدامة المقدسي الحنبلي (متوفى ٥٢٠ هـ) په المغني کې ليكي:
والمختار عند أبي عبد الله رحمته الله فيها عشرون ركعة وبهذا قال الثوري، ابو حنيفة والشافعي، وقال مالك ستة وثلاثون... (مغني ابن قدامة ج: ١ ص: ٧٩٩، ٧٩٨ مع الشرح الكبير)
ترجمه: امام احمد رحمته الله په نزد باندې په تراويح کې شل ركعتونه غوره دي، امام ثوري رحمته الله، او ابو حنيفه رحمته الله هم ددې قائل دي او امام مالك رحمته الله د شپږ ديرشو قائل دی،،

د بحث پای او څو ضروري فوائد

داختتام په ټول څو فوائد وړاندې كول غواړم چې د شلو ركعتو تراويحو اهميت موبنه په ذهن كې كېښي.

شل ركعته تراويح سنت مؤكده دي

١... د حضرت عمر رضي الله عنه د اكايزو صحابه وويه موجودگي كې شل تراويح جاري كول، د صحابه كرامويه دې باندې نكيزنه كول اود صحابه كرامود وخت نه واخله تراوسه پورې دمشق نه تر مغرب پورې شل ركعتيه مسلسل په عمل كې پاتې كيدل، ددې امر دليل دی، چې دادالله تعالى په خوښ دين كې داخل دی لقوله تعالى: وليمكنن لهم دينهم الذي ارتضى لهم... الله تعالى به يد خلفاء راشدينو له پاره دهغوی دين ته قرار و تمكين وربښي، چې الله تعالى دهغوی له پاره خوښ كړی دی.

په الاختيار شرح المختار كې دي: روى اسد بن عمرو عن ابي يوسف قال: سئلت ابا حنيفة رحمته الله

عن التراويح وما فعله عمر رضي الله عنه، فقال: التراويح سنة مؤكدة ولم يتخرصه عمر من تلقاء نفسه ولم يكن فيه مبتدعاً ولم يأمر به الا عن اصل لديه وعهد من رسول الله صلى الله عليه وسلم ولقد سن عمر هذا وجميع الناس على ابي بن كعب فصلاها جماعة والصحابة متوافرون منهم عثمان وعلي وابن مسعود والعباس وابنه وطلحة والزبير ومعاذ وابي وغيرهم من المهاجرين والانصار رضي الله عنهم اجمعين وما رد عليه واحد منهم بل ساعدوه ووافقوه وامروا بذلك.. (الاختيار، التعليل المختار ج: ۲ ص: ۶۸ الشيخ الامام ابي الفضل مجد الدين عبدالله بن محمود الموصلی الحنفی، متوفى ۶۸۳ هـ)

ترجمه: اسد بن عمرو، امام ابو يوسف نه روايت کوي چې: مادامام ابو حنيفه رضي الله عنه خخه د تراويح اود حضرت عمر رضي الله عنه دفعل په باره کې سوال وکړ، نو هغوی وفرمايل چې: تراويح سنت موکده دي، او حضرت عمر رضي الله عنه دا دخپل طرف نه شروع کړي نه دي اونه دخه قسم بدعت پيدا کولو واله و. هغوی چې کوم حکم ورکړ، هغه دخه اصل په بنياد باندې و، چې دهغوی سره موجود و، او در رسول الله صلى الله عليه وسلم په عهد باندې مبني و، حضرت عمر رضي الله عنه دا سنت جاري کړل او خلک يې په ابي بن کعب رضي الله عنه باندې راجمع کړل، هغوی د تراويح جو جمعه وکړه، په هغه وخت کې صحابه کرام په گڼ شمير کې موجود وو، حضرت عثمان، علي، ابن مسعود، عباس، ابن عباس، طلحه، زبير، معاذ، ابي اود نور مهاجرين او انصار رضي الله عنهم ټول موجود وو، خو يو هم داردنه کړ، بلکې ټولو د حضرت عمر رضي الله عنه موافقت وکړه او ددې حکم يې ورکړ.

۲..... د خلفاء راشدينو جاري شويو سنتو باره کې نبوي وصيت

پورته معلوم شوي دي چې تراويح د دريو خلفاء راشدينو سنت دي، او د خلفاء راشدينو د سنتو په باره کې د حضور صلى الله عليه وسلم ارشاد مبارک دی:

«انه من يعش منكم بعدي فسيرى اختلافاً كثيراً فعليكم بسنتي وسنة الخلفاء الراشدين المهديين تمسكوا بها وعضوا عليها بالنواجذ، وإياكم ومحدثات الامور فان كل محدثة بدعة وكل بدعة ضلالة...» (رواه احمد، ابوداود والترمذي وابن ماجه مشكوة ص: ۳۰)

ترجمه: کوم کس چې په تاسو کې زمانه پس ژوندی پاتې شي، هغه به ډیر اختلاف وويني، زما سنت او زما د خلفاء راشدينو مهديينو سنت لازم او ټينگ ونيسئ، او په غاښونو سره يې مضبوط ونيسئ، او دنوي نوي خبرونه ځانونه وساتئ، او هره نوي خبره بدعت دی او هر بدعت گمراهي ده...»

ددې حديث پاک نه د خلفاء راشدينو د سنتو د پيروي تاکيد معلومېږي او دا چې مخالفت بدعت او گمراهي ده.

۳: د څلورو وارو امامانو له مذاهبونه وتل جائزه دي

پورته معلوم شوي دي چې څلورو وارو امامانو د کم از کم شلو تراويحو قائل دي د څلورو وارو امامانو د مذاهبو اتباع سواد اعظم دی، او د څلورو وارو امامانو د مذاهبونه وتل د سواد اعظم نه وتل دي، مسند الهند شاه ولي الله محدث دهلوي رحمته الله عليه، عقد الجيد،، کې ليکي

قال رسول الله ﷺ: اتبعوا السواد الاعظم، ولما درست المذاهب الحققة الا هذا الاربعة كان اتباعها اتباعاً للسواد الاعظم، والخروج عنها خرجاً عن السواد الاعظم،، (رواه ابن ماجه حديث انس رضي الله عنه، كما في مشكاة ص: ۳۰، وتامه: فانه شذذ في النار، عقد الجيد ص: ۳۷، مطبوعه تركيه)

ترجمه: در رسول الله ﷺ ارشاد مبارک دی چې د سواد اعظم پیروي کوی، او کله چې د دې څلورو وارو مذاهبونه پرته نور مذاهب مکمل ختم شوي دي: نو د دې اتباع به د سواد اعظم اتباع وي، او د دې نه خارجیدل به د سواد اعظم نه خارجیدل وي،،

۴: په شل رکعاته تراويحو کې حکمت

حکماء امت دخپل خپل ذوق مطابق د شلو تراويحو حکمتونه هم بیان کړي دي، دلته د دریو بزرگانو ارشادات نقل کيږي.

۱: البحر الرائق کې شیخ ابراهیم الحلبي الحنفی (متوفی ۹۵۶ هـ) نه نقل شوي دي.

«وذكر العلامة الحلبي ان الحكمة في كونها عشرين ان السنن شرعت مكملات للواجبات وهي عشرون بالوتر فكانت التراويح كذلك لتقع المساوات بين المكمل والمكمل انتهى،، (البحر الرائق ج: ۲ ص: ۷۲) ترجمه: علامه حلبي رحمته الله عليه ذکر کړي دي چې د تراويحو د شل رکعتونو کیدو حکمت دادی چې سنت د فرائضو او واجباتو د تکمیل له پاره مشروع شوي دي او پینځه فرض لمونځونه له وترو سره شل رکعت دي، لهذا تراويح هم شل رکعت شول چې دمکمل او مکمل ترمینځه مساوات راشي،،

۲: علامه منصور بن حنبلې رحمته الله عليه (متوفی ۱۰۴۲ هـ) په (کشف القناع) کې ليکي: والسرفيه

ان الراتبه عشر فضوعفت في رمضان لانه وقت جد... (کشف القناع عن متن الاقناع ج: ۱ ص: ۳۹۲)

ترجمه: اود شلو تراويحو حکمت دادی چې سنت موکده لس دي، نو په رمضان کې دا دوچند شول، ځکه چې هغه دمحنث او مشقت وخت دی،،

۳: حکیم الامت شاه ولي الله محدث دهلوي رحمته الله عليه دا امر ذکر کوي چې صحابه کرام رضي الله عنهم تراويح شل رکعت وگرځولې او په حکمت کې یې د ابيان فرمایي:

وذلك انهم رأوا النبي صلى الله عليه وسلم شرع للمحسنين احدى عشر ركعة في جميع السنة فحكموا أنه لا ينبغي أن يكون حظ السلم في رمضان عند قصده الاقتحام في لجة التشبه

بالمملکوت اقل من ضعفها... (حجة الله البالغة ج: ۲ ص: ۱۸)

ترجمه: اوداله دې وجې نه چې هغوی وکتل چې نبي کریم ﷺ د محسنينو له پاره (صلوة اللیل) یولس رکعتونه دټول کال له پاره مشروع کړي دي؛ نو دهغوی فیصله دا وشوه چې په رمضان المبارک کې کله مسلمان په تشبه بالمملکوت په دریاب کې د غوږی وهلو اراده لري؛ نو ددې برخه دټول کال درکعتونونه ددوچنده نه کمیدل پکار نه دي،،

د تراویحو له پاره بل مسجد ته تلل

سوال: دخپلې محلې جومات پرینودل اوبل جومات ته د تراویحو له پاره تلل څنگه دي؟

جواب: که په خپله محله کې دقرآن مجید ختم نه وي، یا امام قرآن مجید غلط لولي؛ نو هغه د تراویحو له پاره دخپلې محلې جومات پرینودی شي اوبل ځای ته تلل جائز دي.^{۱۱}

د تراویحو د امام شرطونه څه دي؟

سوال: د تراویحو له پاره دڅه قسم حافظ کیدل ضروري دي؟

جواب: د تراویحو د امامت له پاره هماغه شرطونه دي چې دعامو لمونځونو د امامت له پاره دي، ددې وجې نه دحافظ متبع سنت کیدل ضروري دي، ډیره خریلی یا کمونکی دې د تراویح امام جوړنه کړل شي، همدغه شان په معاوضه اخیستونکي امام پسې تراویح کول جائزه دي، ددې په ځای (لَمْ تَرَ كَيْفَ) سره کول بهتر دي.^{۱۲}

د ډیره خریلي امام په اقتداء کې تراویح کول مکروه تحریمي دي

سوال: ډیره خریلي حافظ پسې لمونځ که فرض وي یا تراویح دهغه څه حکم دی؟ ځکه چې نن سبا په تراویحو کې عام طور سره لیدل شوي دي چې ډیر حافظان دوې ډیرې یا له ډیرې پرته تراویح ورکوي، که هغوی ته وویل شي چې تا ډیره ولې نه ده ساتلې؟ نو هغوی وايي چې ډیرې څه خاص اهمیت نشته، که اهمیت یې وای؛ نو په سعودي عرب کې وې وې ډیرې دي، مصر هم مسلمان ملک دی (۹۵) پنځه نوي فیصد خلک ډیرې خریي یاوې کوي، صحیح جواب راکړی!

جواب: ډیره ساتل واجب دي، خریل یا کټ کول (هرکله چې دیوموتې نه کمه وي) په اتفاق سره حرام دي.^{۱۳} اود داسې کس په اقتداء کې لمونځ که څه هم تراویح وي کول مکروه تحریمي

۱ [و اذا كان امام المسجد حية لا يهتم فله ان يترك الى غيره (البحر الرائق ج: ۲ ص: ۷۴ باب الوتر والنفل) -
 ۲ [ويكره امامة عبد... وفاسق (وفى الشامية) اما الفاسق فقد عللوا كراهة تقديمه بأنه لا يهتم لامر دينه، وبأن في تقديمه للإمامة تعظيمه وقد وجب عليهم اهانتة شرعاً... الخ (رد المحتار على الدر المختار ج: ۱ ص: ۵۶۰ باب الإمامة)
 ۳ [ولذا يحرم على الرجل قطع لحيته... الخ (در مختار مع الشامى ج: ۶ ص: ۴۰۷)... [بقية حاشيه به راروانه صفحه

دي،^(۱) گناه كه عامه شي؛ نوهغه نه ثواب كيږي، هماغه گناه وي، ځكه د سعوديانو يا مصريانو حواله وركول غلطه ده.

د لمونځ پابندي نه كونكي او بيره خريلي حافظ په اقتداء كې تراويح كول

سوال: يو حافظ قرآن ټول كال په پابندي سره لمونځ نه كوي، مگر كله چې درمضان مياشت راشي نو په يوجومات كې ختم قرآن اوروي، سوال دادى چې د داسې قسم حافظ پسې د تراويح لمونځ كولوپه باره كې د شريعت څه حكم دى؟ نور دا چې د يوموتي دننه بيره خريلي حافظ يعنى د يوموتي نه ئې چې بيره كمه وي؛ نو د داسې قسم حافظ پسې د تراويح لمونځ كول جائز دي او كه نه؟

جواب: داسې حافظ د تراويح امام جوړول جائزه دي، د دې په ځاى په الم تركيب سره تراويح كول بهتر دي، معاوضه مقررونكي حافظ په اقتداء كې هم تراويح ناجائز دي.^(۲)

معاوضه مقررونكي حافظ په اقتداء كې تراويح ناجائز دي

سوال: اكثر حافظان صاحبان د چاچې د خوراك څښاك څه ذريعه نه وي، هغوى باقاعده معاوضه مقرروي او بيا د تراويحو لمونځ كولوله پاره تيار كيږي، آيا په داسې صورت كې چې څه كار روزگار يې نه وي، قرآن مجيد د آمدني ذريعه جوړول جائز دي؟

جواب: اجرت اخيستوسره تراويح كول جائزه دي، او د داسې حافظ پسې تراويح مكروه تحريمي دي د دې په ځاى په (الم تركيب) سره كول بهتر دي.^(۳)

تراويح وركونكي حافظ ته هديه اخيستل څنگه دي؟

سوال: داخوموږ ته معلومه ده چې د قرآن پاك په اورولو باندې اجرت اخيستل ناجائز دي، خو كه څوك حافظ په تراويح كې قرآن پاك واوروي او څه اجرت وانخلي، مگر مقتديان په خپلې خوښې سره هغه ته څه روپۍ يا جامه وغيره وركړي؛ نو آيا دا دهغه له پاره جائز دي او كه نه؟

... بقيه د تير مخ... كتاب الخطر والاباحة وايضا واما الاخذ منها وهى دون ذلك كما يفعله بعض المغاربة ومحنة الرجال فلم يبحه احد واخذ كلها فعل يهود الهند ومجوس الاعاجم (الدر المختار مع الشامى ج: ۲ ص: ۴۱۸ باب ما يفسد الصوم وما لا يفسده مطلب فى الاخذ من اللحية) وايضا: خلق كردن لحه حرام است و گذاشتن آن بقدر قبضه واجب است (اشعة اللمعات شرح مشكوة ج: ۱ ص: ۲۲۸)

۱ [ويكره امامة عبد... وفاسق وفى الشامية: اما الفاسق فقد عللوا كراهة تقديمه بانه لا يهتم لامردينه ۰ بان فى تقديمه للإمامة تعظيمه وقد وجب عليهم اهانتته شرعاً (رد المختار على الدر المختار ج: ۱ ص: ۵۶۰ باب الامامة)۔

۲ [ايضا]۔

۳ [وان القراءة لشي من الدنيا لا تجوز وان الاخذ والمعطى آثم، لان ذلك يشبه الاستئجار على القراءة ونفس الاستئجار عليها لا يجوز فكذا ما شبه... ولا ضرورة فى جواز الاستئجار على التلاوة... الخ (فتاوى شامى ج: ۲ ص: ۷۳)

جواب: په کومه علاقه کې چې حافظانوته داجرت ورکولورواج وي، هلته داهديه هم اجرت گڼل کيږي^{۱۱}، که هيڅ ورنه کړای شي؛ نو خلک په دې بد گڼي، ددې وجې نه تراويح کونکي ته هديه اخيستل هم پکارنه دي.

په تراويحوکې تيز رفتار حافظ پسې قرآن اوريدل څنګه دي؟

سوال: دسورة مزمل ديو آيت په ذريعه تاکيد شوی دی چې قرآن په مزه مزه لولۍ، ددې برعکس په تراويحوکې دقرآن حافظان په دومره رواني سره لولي چې الفاظ په پوهه کې نه راځي اوکه هغوی داسې ونه کړي؛ نوپوره قرآن په مقرر شوي وخت کې ختمولی نه شي، پلاراوزوې دواړه حافظان دي، زوی دپلارنه ډيرزيات په رواني سره لولي، چې دهغه په وجه پلارته خلکود حافظ ريل، اوزوی ته حافظ انجن، لقب ورکړی دی، اواوس هغوی هم په دې نوم سره پيژندل کيږي، آيا په تراويحوکې داشان لوستل جائز دي؟

جواب: دتراويحولمونځ دعام لمونځ په نسبت لږ تيزکول معمول دی،^{۱۲} مگرداسې تيزکول چې الفاظ په صحيح طورسره ادانه شي او اوريدونکي له، يعلمون، اوتعلمون، پرته په هيڅ پوه نه شي حرام دي. دداسې حافظ په ځای په (الم ترکیف) سره تراويح لوستل زيات بهتردي^{۱۳}.

له عذرپرته تراويح په ناسته کول څنګه دي؟

سوال: دنورونفلوپه شان تراويح هم په ناسته کولی شو؟

جواب: تراويح له عذر پرته په ناسته کول پکارنه دي اوداستحباب خلاف ده، اوثواب به هم درته نيم ملاويږي^{۱۴}.

په تراويحوکې درکوع پورې ځان ته بيله ناسته مکروه کار دی

سوال: په تراويحوکې کله چې حافظ نيت وتړي اوقرات کوي اکثرلمونځ کونکي هسې شاته ناست وي ياگرځي راگرځي اوحافظ چې څنگه رکوع ته بنسټه کيږي؛ نوخلک زرزنيتونه وتړي اوپه لمونځ کې شامل شي، دا حرکت ترکومې پورې صحيح دی؟

۱ [المعروف عرفاً كالمشروط شرطاً] (شرح المجلة لسليم رستم باز، ص: ۳۷، المادّة: ۴۳ طبع كونه).

۲ [وفي الدر: يقرأ في الفرض بالترسل حرفاً حرفاً، وفي التراويح بين بين وفي الشامية (قوله بين بين) أي بان تكون بين الترسل والاسراع..... الخ (درمختارمع الشامي ج: ۱ ص: ۵۴۱ فصل في القراءة طبع سعيد).

۳ [وشروط الامامة للرجال الاصحاء ستة اشياء: الاسلام..... والقراءة والسلامة من الاعذار كالعرفاف الفاقة والتمتة واللشغ..... الخ (شامي، باب الامامة ج: ۱ ص: ۵۵۰) وايضاً ويكره الاسراع في القراءة..... الخ (عالمگیری ج: ۱ ص: ۱۱۷ كتاب الصلاة فصل في التراويح طبع رشيديه).

۴ [اتفقوا على ان اداء التراويح قاعداً لا يستحب بغير عذر واختلفوا في الجواز، قال بعضهم يجوز وهو الصحيح الا ان ثوابه يكون على النصف من صلاة القانم... الخ (عالمگیری ج: ۱ ص: ۱۱۸ كتاب الصلاة فصل في التراويح).

جواب: په تراويحو کې يوځل پوره قرآن مجيد اوريدل ضروري اوسنت موکده دی ^{۱۱} کوم کسان چې امام سره نه شاملیږي، دهغوی هغومره برخه په قرآن کې فوت شي، ځکه دا خلک نه يوازې يو ثواب نه محروم پاتې شي، بلکې د ديزيات مکروه فعل ارتکاب هم کوي، ځکه چې دهغوی دا فعل د قرآن کریم نه د مخ گرځولوپه شان دی ^{۱۲}.

په تراويحو کې د قرات اندازه

سوال: په تراويحو کې څومره قرآن لوستل پکاردی؟

جواب: په تراويح کې کم نه کم يوځل قرآن پاک ختمول سنت دي، لهذا دومره لوستل پکاردی چې د (۲۹)، رمضان پورې ټول قرآن پاک ختم شي ^{۱۳}.

په دوه دريو شپو کې قرآن پاک ختمول او باقي تراويح پريښودل

سوال: زماځينې دوستان داسې دي چې په رمضان کې په يوه شپه کې ياپه دوه درې شپو کې پوره قرآن پاک په تراويحو کې واوروي او بيا په باقي رمضان کې تراويح نه کوي، آيا داسې کول صحيح دي؟ دويم دا چې ماڅه کسان ليدلي دي چې هغوی پوره قرآن پاک په يوه شپه کې واوروي او په باقي شپو کې دامام سره فرض لمونځ وکړي او تراويح ځانته زرزر وکړي، آيا دا صحيح دي؟

جواب: تراويح کول يومستقل سنت دي او په تراويح کې پوره قرآن پاک اوريدل بيل سنت دي، کوم کس چې په دې کې دکوم سنت پريښودونکی شي، هغه به گناه کاروي ^{۱۴}.

[۱] السنة في التراويح انما هو الختم مرة فلا يترك لكسـل القوم كذا في الكافي (عالمگیری ج: ۱ ص: ۱۱۷ فصل في التراويح)
 [۲] وفي البحر عن الخاتمة يكره للمقتدى ان يقعد في التراويح فاذا اراد الامام ان يركع يقوم لان فيه اظهار التكاثر في الصلاة والتشبه بالمنافقين، قال تعالى: واذا قاموا الى الصلاة قاموا كسالى..... الخ (شامي ج: ۲ ص: ۴۸ كتاب الصلوة) مبحث صلاة التراويح، طبع سعيد، البحر الرائق ج: ۲ ص: ۷۵ كتاب الصلاة.
 [۳] وصرح في الهداية بان اكثر المشايخ على ان السنة فيها الختم، وفي مختارات النوازل انه يقرأ في كل ركعة عشرايات وهو الصحيح لان السنة فيها الختم لان جميع عدد الركعات في جميع الشهر ستمانة ركعة وجميع آيات القرآن ستة آلاف (البحر الرائق ج: ۲ ص: ۷۴ ايضاً: حبلی كبير ص: ۴۰۶) (وايضاً: وحنكى ان المشايخ رحمهم الله تعالى جعلوا القرآن على خمس مائة واربعين ركوعاً واعلموا ذلك في المصاحف حتى يحصل الختم في ليلة السابع والعشرين..... الخ (عالمگیری ج: ۱ ص: ۱۱۸) (وايضاً) وما في الخلاصة من انه يقرأ في كل ركعة عشرايات حتى يحصل الختم في ليلة السابع والعشرين ونحوه..... الخ (شامي ج: ۲ ص: ۴۶) (وايضاً) والجمهور على ان السنة الختم مرة فلا يترك لكسـل القوم ويختم في ليلة السابع والعشرين لكثرة الاخبار انه ليلة القدر..... الخ (البحر الرائق ج: ۲ ص: ۷۴).
 [۴] لو حصل الختم ليلة التاسع عشر والحادى والعشرين. لا يترك التراويح في بقية الشهر لانهما سنة كذا في الجوهرة النيرة الاصح انه يكره له الترك كذا في السراج الوهاج..... [بقية حاشيه په راروانه صفحه

ايا د اووه ورځو تراويح جائز دي حالانكي صحيح تلفظ پکې نه کيږي

سوال: ايا د پنځو ورځو يا د اوو ورځو تراويحو کې ختم د اسلام د ابتداء نه رائج دی يا موږ د خپل سهولت له پاره اسلامي انداز د خپلې خوښې سره جوړې کړی دی؟ حالانکې تلفظ او صحيح ادایگي ډيره ضروري ده، دلته دا پته نه لگيږي چې امام څه وايي، بس چې قرآن په پنځو ورځو کې پوره کړي.

جواب: د تراويحو لمونځ په پوره رمضان المبارک کې سنت موکده دی ^{۱۱} په تراويحو کې پوره قرآن کریم اورول مستقل سنت دي ^{۱۲} کوم حضرات چې پنځو يا اوو ورځو کې قرآن اورو، هغوی د تراويحو د لمونځ نه نه فارغيږي، بلکې پوره رمضان تراويح دده په ذمه باندې دي، ^{۱۳} په تراويحو کې د قرآن د اوریدلو له پاره شرط دادی چې داسې صفا ولوستل شي چې يو يو لفظ باندې پوهیدل وشي، کوم خلک يې چې دومره تيز لولي چې هيڅ پته نه لگيږي چې دی څه لولي، هغوی ډيره غلطې کوي، د دوی لوستل او نه لوستل دواړه برابر دي، بلکې داسې لوستل د ثواب په ځای گناه ده. ^{۱۴}

د رمضان په يو څو ورځو کې قرآن اوریدو

والا د پاتې مياشتې له تراويحو نه فارغيږي

سوال: اسلام د لمونځونو او د نورو معمولاتو له پاره يو نظام متعين کړی دی او د وخت او د ادایگي له پاره يې يوسستم دی، بيا دا چې په هرځای کې که هغه سړک وي، کوڅه وي او په هر ځای کې په پنځو يا په اوو ورځو کې پوره قرآن د ټولې مياشتې کار راغونډ کړه او په خپله دوکانداري کې لگيا شه؛ ځکه رمضان د لوټ مياشت ده، ما د خپل ژوند په ديرشو کلونو کې په هندوستان کې داسې نظام نه دی ليدلی.

جواب: د لمونځ، روژې، زکات، حج، قرباني او داسې نورو... ټولو عبادتونو وختونه او شرطونه اسلام مقرر کړي دي، ما پورته ليکلي دي چې د تراويحو لمونځ په پوره رمضان المبارک کې سنت موکده دی، هغه په درې يا پنځو يا په اوو ورځو کې نه اداء کيږي، البته د

...بقية د تير مخ] .. (عالمگيری ج: ۱ ص: ۱۱۸ کتاب الصلاة فصل في التراويح)۔

^۱ [ونفس التراويح سنة على الاعيان عندنا كماروى الحسن عن ابى حنيفة رحمه الله تعالى (عالمگيری ج: ۱ ص: ۱۱۶ کتاب الصلاة، الباب التاسع في النوافل فصل في التراويح طبع رشيديه)

^۲ [السنة في التراويح انما هو الختم مرة فلا يترك لكسل القوم (عالمگيری ج: ۱ ص: ۱۱۷)

^۳ [لوحصل ختم ليلة التاسع عشر والحادى والعشرين لا تترك التراويح في بقية الشهر لانها سنة كذا في الجوهره النيرة الاصح انه يكره الترك كذا في السراج الوهاج (عالمگيری ج: ۱ ص: ۱۲۱ طبع رشيديه)

^۴ [ويكره الاسراع في القراءة وفي اداء الاركان (عالمگيری ج: ۱ ص: ۱۱۷) فصل في التراويح]

قرآن کریم د پوره اوریدلو سنت اداء کیږي په دې شرط چې صحیح او صفا ولوستل شي، کوم خلک چې په پنځو یا په اوو ورځو کې د قرآن کریم سره د پوره میاشتې له پاره ځان فارغوي؛ نو هغوی غلطې کوي، کوم حافظان چې په پنځو یا اوو ورځو کې قرآن کریم اوروې په دوی باندې دا لارم دي چې دوی په دې مسئله باندې پوه کړي چې تاسو خلک د پوره رمضان د تراویح نه نه یی فارغ شوي، بلکې د رمضان د هرې شپې تراویح دستاسو په ذمه باندې لارم دي.^{۱۱}

د تراویحوپه لمانځه کې یوازې هیر شوي آیتونه دوباره ویل هم جائز دي

سوال: د تراویحو په تلاوت کې که حافظ صاحب مخکې لارشي او وروسته ورته پته ولگيږي چې په مینځ کې څه آیتونه پاتې شول؛ نو ایا په داسې صورت کې ټول تلاوت شوی کلام پاک په دویم ځل ووايي او که پاتې شوي یا غلط ولوستل شوي آیتونه په دویم ځل ووايي؟

جواب: پوره واپس ویل افضل دي او یوازې دهغومره آیتونو ویل هم جائز دي.^{۱۲}

ایا په تراویحو کې د ترتیب خلاف سورتونه ویلوسره سجده سهو لازميږي؟

سوال: په تراویح کې دالم ترکیف نه واخله ترقل اعوذ برب الناس پورې ولوستل کیږي، ایا دادې سلسله وار په هر رکعت کې ولوستل شی؟ او که هیڅ سره مخکې وروسته شي؛ نو ایاسجده سهو لازميږي او که نه؟

جواب: په لمانځه کې قصدا سورتونه خلاف ترتیب ویل مکروه دي، مگر دې سره سجده سهو نه لازميږي او که په هیرې یې خلاف ترتیب ولولي؛ نو هیڅ کراهت نه شته.^{۱۳}

په تراویحو کې یوځل بسم الله په په لوړ اواز سره ویل ضروري دي

سوال: ځینې حافظان په قرآن کریم کې یوځل **بسم الله الرحمن الرحيم** په لوړ اواز سره لولي، که په پټه وویل شي؛ نوڅه نقصان دی؟

جواب: په تراویحو کې دیوسورت په شروع کې یوځل **بسم الله الرحمن الرحيم** آیت په لوړ آواز سره هم ولوستل پکاردی، ځکه چې دا د قرآن پاک یومستقل آیت دی او که دا په لوړ اواز سره ونه

^۱ [لوحصل الختم ..... لا تترك التراویح في بقية الشهر لانها سنة كذا في الجوهره النيرة الاصح انه يكره له الترك كذا في السراج الوهاج (عالمگیری ج: ۱ ص: ۱۱۸، الباب التاسع في النوافل فصل في التراویح)

^۲ [واذا غلط في القراءة في التراویح فترك سورة او آية وقرا مابعدھا فالمستحب له ان يقرأ المتروكة ثم المقرءة ليكون على الترتیب كذا في فتاوی قاضیخان (عالمگیری ج: ۱ ص: ۱۱۸ ایضاً في حلی کبیر ص: ۴۰۷)۔

^۳ [وفي الدر: ويكره الفصل بسورة قصيرة وان يقرأ منكوساً ..... ثم ذكریتم وفي الشامية (قوله ثم ذكریتم) افاده ان التنكيس او الفصل بالقصيرة انما يكره اذا كان عن قصد فلو سهواً فلا كما في شرح المنية (الدر المختار مع الشامي ج: ۱ ص: ۵۴۶، ۵۴۷ باب صفة الصلاة مطلب الاستماع للقرآن فرض كفاية)۔

لوستل شو؛ نو د مقتديانو د قرآن پاک اوریدل به پوره نه شي.^{۱۱}

په تراويحوکې، قل هو الله احد،، درې ځله ويل څنګه دي؟

سوال: د تراويح په دوران کې ياپه شپينه ثلاث کلام پاک کې، قل هو الله،، سورت درې ځله ويل پکار دي؟

جواب: په تراويح کې درې ځله، قل هو الله احد،، ويل جائز دي، مګر بهتره دي، هسې نه چې د لارمي سنت جوړ کړل شي.^{۱۲}

په تراويحوکې د قرآن پاک د ختم صحيح طريقه څه ده؟

سوال: په تراويحوکې چې کله د قرآن پاک ختم کېږي؛ نو ځينې حافظان صاحبان په اخري دوو رکعتونو کې درې ځله سوره اخلاص، يو ځل سوره فلق او سورة الناس او په دويم رکعت کې د البقرې لومړنۍ رکوع لولي او ځينې حافظان سوره اخلاص يوازې يو ځل لولي او په اخري رکعت کې د سورة بقرې لومړۍ رکوع او په دويم رکعت کې د سوره الصافات اخري ايتونه لولي، په تراويحوکې د قرآن پاک د ختمولو صحيح طريقه څه ده؟

جواب: قرآن پاک په سورة والناس باندې ختم شي، لهدا که يو حافظ سوره الناس په اخري رکعت کې ولولي او سوره بقره شروع نه کړي؛ نو دا صحيح ده، خو چې کوم حافظان د سورة الناس نه وروسته په شلم رکعت کې سوره بقره شروع کړي، ياپه نولسم رکعت کې سوره بقره او په شلم رکعت کې د سورة الصافات دعائيه اياتونه لولي؛ نو که دا طريقه لارمي نه ګڼي؛ نو داسې د قرآن په ختم کولو کې هيڅ نقصان نه شته، بلکې د سورة الناس نه وروسته د سورة بقرې په شروع کولو کې ددې خبرې طرف ته يوه لطيف اشاره موجوده چې په تلاوت کې تسلسل پکاردی او په حديث شريف کې ددې تعريف راځي چې بنده په خپله قرآن پاک ختم کړي او بيا دې دوباره شروع کړي ددې له وجې دا بهتره چې يو قرآن پاک ختمولونه وروسته فوراً دې دويم قرآن شروع کړل شي، البته که دا طريقه لارم وګڼل شي؛ نو بيا صحيح نه ده.^{۱۳}

۱ [وذلک ان مذهب الجمهور انما من القرآن لتواترها في محلها..... الخ (شامي ج: ۱ ص: ۴۹۱ وايضا في البحر الرائق ج: ۱ ص: ۳۳۰ باب صفة الصلاة طبع دار الكتب العلمية).]

۲ [قراءة قل هو الله احد ثلاث مرات عند ختم القرآن لم يستحسنها بعض المشايخ، وقال الفقيه ابواليث هذا شيء استحسنه اهل القرآن وائمة الامصار فلا بأس به..... الخ (حلي كبير ص: ۴۹۶ طبع سهيل اكيدي).]

۳ [وفي اللؤلؤ الجية من يختم القرآن في الصلوة اذا فرغ من المعوذتين في الركعة الاولى يركع ثم يقوم في الركعة الثانية ويقرأ بفاتحة الكتاب وشيء من سورة البقرة لان النبي صلى الله عليه وسلم قال: خير الناس الحال المرتحل اي الخاتم المفتتح (حلي كبير ص: ۴۹۴ تنمات فيما يكره من القرآن في الصلاة، طبع سهيل اكيدي).]

په تراويحو کې که دمقتدي نه رکوع لاره شي؛ نو دلما نڅه څه حکم دی؟

سوال: په تراويحو کې امام صاحب وويل چې په دويم رکعت کې سجده ده، خو په دويم رکعت کې امام صاحب دڅه مصلحت دلاندې دسجدي آيت تلاوت کولونه مخکې رکوع وکړه، هرکله چې څه مقتديان په کونجونو (گوتونو) او شاته طرف ته وو، هغوی ددویم رکعت دسجدي له وجې په سجده پريوتل، خو امام صاحب، «سمع الله الحمد»، وويل، او هغوی حيرانه او پريشانه ودریدل، امام صاحب، «الله اکبر»، وويل او سجدي ته لاړ او باقي لمونځ يې ادا کړ، يعنې د امام صاحب لمونځ خودرست وهرکله چې دمقتديانونه رکوع پاتې شوه او دهغوی دامام دسلام سره سلام واپرولو، ايا دمقتدي لمونځ صحيح شو؟ او که نه وي؛ نو په داسې صورت کې مقتدي ته څه کول پکار دي؟

جواب: مقتديانوته پکار و چې هغوی خپله رکوع کړې وای او دامام صاحب سره شامل شوي وای، په هر حال رکوع په لمانځه کې فرض ده، کله چې هغه پاتې شوه؛ نو لمونځ ونه شو، دې کسانوته پکار ده چې دخپلو دوو رکعتونو قضا راوړي.^(۱)

د تراويحو په دويم رکعت کې که ناسته هيره شي

او څلور رکعت وکړي؛ نو څو تراويح وشوي؟

سوال: ددو رکعتو سنت تراويحو نيت يې وکړ او حافظ صاحب لمونځ شروع کړ او په دويم رکعت کې په (التحيات) باندې کې نه ناست، دريم او څلورم رکعت يې وکړل او بيا يې تشهده وروسته سلام وگرځاؤ، د تراويحو د لمونځ څلور رکعتونه وشول، يادوه سنتونه او دوه نفل يا څلور واړه نفل شول؟

جواب: د صحيح قول مطابق په دې صورت کې د تراويحو دوه رکعتونه وشول.

«فلو صلى الامام اربعاً بتسليمه ولم يقعد في الثانية فأظهر الروايتين عن أبي حنيفة وأبي يوسف عدم الفساد ثم اختلفوا هل تنوب عن تسليمه أو تسليمتين؟ قال أبو الليث تنوب عن تسليمتين، وقال أبو جعفر وابن الفضل تنوب عن واحدة وهو الصحيح، كذا في الظهيرية والخانية وفي المجتبى وعليه الفتوى...» (البحر الرائق ج: ۲ ص: ۷۲)

۱ [قوله ومتابعته لامامه في الفروض] اى بان ياتى بجماعه اوبعده، حتى لو ركع امامه ورفع فرقع هو بعد، صح بخلاف ما لو ركع قبل امامه ورفع ثم ركع امامه ولم يركع ثانياً مع امامه اوبعده بطلت صلوته ..... الخ (شامي ج: ۱ ص: ۴۵۰ كتاب الصلاة مطلب الخروج بصنعه طبع ايج ايم سعيد)۔

د تراويحوپه مينځ کې وقفه

سوال: د تراويح په دوران کې څومره وقفه کول پکار دي؟

جواب: تراويح په لمانځه کې د هر څلور ورکعتونو نه وروسته دويمره ساعت پورې کېناستل په څومره ساعت کې چې څلور ورکعتونه لوستل شوي وومستحب دي، څوکه په دويمره ساعت ناستې سره خلک تنگيږي؛ نو وقفه کميدای هم شي^{۱۱}

د ماسخوتن فرض لمونځ د تراويحونه وروسته

ادا کولو په باره کې څه حکم دی؟

سوال: يو صاحب د ماسخوتن په وخت کې جومات ته داخل شو، د ماسخوتن لمونځ شوی و او تراويح شروع وې، دا صاحب په تراويحو کې شامل شو او د تراويح نه وروسته يې فرض لمونځ وکړ، ايا داسې لمونځ وشو او که نه؟ له پوښتنې وروسته معلومه شوه چې داسې يې قصداً نه دي کړي، بلکې دناپوهي له وجې شوي دي.

جواب: کوم کس چې داسې وخت کې راشي چې د ماسخوتن لمونځ شوی وي، په هغه لارم دي چې اول د ماسخوتن فرض لمونځ اوسنت موکده ادا کړي، له هغه وروسته دې په تراويحو کې شامل شي، ددې صاحب د تراويحو لمونځ ونه شو، د تراويح لمونځ د ماسخوتن د لمونځ تابع دی^{۱۲}، ددې مثال داسې دی چې وروستني سنتونه څوک مخکې وکړي او د هغه واپس گرځول ضروري دي، خود تراويحو قضانه شته^{۱۳}.

له جمعي پاتې تراويح د وترونه وروسته ادا کړل شي که مخکې؟

سوال: موږ که تراويحو ته ناوخته ورورسيږو؛ نو اول مو د ماسخوتن لمونځ وکړ او بيا د امام سره په تراويحو کې شامل شو او کومې تراويح چې زموږ پاتې شي هغه د وترونه مخکې کول پکار دي او که وروسته؟ او که باقي تراويح ونه کړو؛ نو څه گناه خويه نه وي؟

جواب: و ترجمعي سره مخکې وکړئ وروسته باقي پاتې تراويح وکړئ^{۱۴}.

۱ [واما الاستراحة في الناء التراويح (فيجلس بين كل ترويحتين مقدار ترويحة) ای بین کل اربع رکعات ..... وهذا الانتظار مستحب ..... الخ (حلی کبر ص: ۴۰۴ طبع سهیل اکیدمی لاهور)۔

۲ [وروقتہ ای وقت التراويح ..... وقال القاضي الامام ابوعلی النسفی الصحيح ان وقتها (بعد العشاء) لا تجوز قبلها ..... الخ (حلی کبر ص: ۴۰۳، طبع سهیل اکیدمی لاهور)۔

۳ [واذا فاتت التراويح لا تقضى بجماعة والاصح لها لا تقضى اصلا ..... الخ (البحر الرائق ج: ۲ ص: ۷۳ باب الوتر والنوافل، طبع دارالمعرفة بيروت وايضا في الدرمع الشامي ج: ۲ ص: ۴۴ مبحث صلوة التراويح)۔

۴ [فلو فاتت بعضها (ای التراويح) وقام الامام الى الوتر وتر مع ثم صلى مالفاته (درمختار ج: ۲ ص: ۴۴)۔

د ماسخوتن د جمعې کولونه پرته د تراويحوپه جمع کول صحيح نه دي

سوال: که په يوجومات کې د ماسخوتن لمونځ جمعې سره نه وي شوی؛ نو هلته تراويح جمعې سره کول څنگه دي؟

جواب: که د ماسخوتن لمونځ د جمعې سره ادا شوی نه وي؛ نو تراويح دې هم د جمعې سره ونه کړل شي، ځکه چې تراويح د ماسخوتن د لمونه تابع دي^{۱۱} البته که څه کسان د ماسخوتن لمونځ د جمعې سره وکړي او ور سره تراويح هم کوي او يو کس وروسته راشي او خپل د ماسخوتن لمونځ ځانته وکړي؛ نو د تراويحوپه لمانځه کې شامليدای شي^{۱۲}.

ايا د تراويحوقضا راوړل کيږي؟

سوال: په جازکې زموږ د ډيوټي د شپې داتونه د دولسو پورې وي، په دغه وخت کې زموږ نه اکثر خلک د ماسخوتن لمونځ قضا ادا کوي، ايا دغه وخت موږ د ماسخوتن لمونځ وکړو يا قضا تراويح هم کولی شو؟

جواب: د ماسخوتن د لمانځه وخت د صبح صادق پورې وي، که ته د ډيوټي نه مخکې د ماسخوتن لمونځ نه شې کولی؛ نو چې د ډيوټي نه فارغ شئ او د ماسخوتن لمونځ وکړې؛ نو ادا کيږي، ځکه چې د ماسخوتن لمونځ تادخپل وخت دننه ادا کړي^{۱۳} او د تراويح وخت هم د ماسخوتن د لمانځه نه واخله تر د صبح صادق نه لږ شان مخکې پورې دی، ددې له وجې کله چې تاسو خلک د ماسخوتن لمونځ وکړئ؛ نو تراويح هم کوئ، په دغه وخت کې تراويح هم نه قضا کيږي، بلکې ادا کيږي^{۱۴} که يو کس د صبح صادق نه مخکې تراويح ونکړي؛ نو دهغه تراويح قضا شولې، اوس ددې قضا نه شي راوړی، ځکه چې د تراويحوقضانه شته^{۱۵}.

۱ [ولو تر کوا الجماعة في الفرض ليس لهم ان يصلوا التراويح جماعة لانها تبع للجماعة ..... الخ (البحر الرائق ج: ۲ ص: ۷۵ باب الوتر والنوافل، وايضا في الدر المختار مع الشامي ج: ۱ ص: ۴۸)۔

۲ [اما لو صليت بجماعة الفرض وكان رجل قد صلى الفرض وحده فله ان يصلها مع ذلك الامام لان جماعتهم مشروعة فله الدخول فيها معهم لعدم الخذور ..... الخ (شامي ج: ۲ ص: ۴۸ وايضا في البحر الرائق ج: ۲ ص: ۷۵)

۳ [واما آخر وقت العشاء فحين يطلع الفجر الصادق ..... الخ (البدائع الصنائع ج: ۱ ص: ۱۲۴ وايضا في الدر مع الشامي ج: ۱ ص: ۳۶۱ مطلب في الصلوة الوسطى)۔

۴ [وقال عامتهم وقتها مابعد العشاء الى طلوع الفجر فلا تجوز قبل العشاء لانها تبع للعشاء ..... الخ (البدائع الصنائع ج: ۱ ص: ۲۸۸ وايضا در مختار مع الشامي ج: ۲ ص: ۴۴ باب الوتر والنوافل، مبحث صلاة التراويح)۔

۵ [والصحيح انها لا تقضى، لانها ليست باكد من سنة المغرب والعشاء وتلك لا تقضى وكذلك هذه (البدائع الصنائع ج: ۱ ص: ۲۹۰، وايضا در مختار مع الشامي ج: ۲ ص: ۴۴ باب الوتر والنوافل، مبحث صلاة التراويح)۔

د تراويحود لمانځه نه مخکې وتر کيږي؟

سوال: له تراويحو مخکې وتر ادا کول څنگه دي؟

جواب: وتر له تراويحو وروسته ادا کول غوره دي؛ خو که مخکې ادا کړل شي بيا هم سهې کيږي.^[۱]

په رمضان کې د وترو نه پرته د جمعې اداء کول

سوال: که موږ په بېړه يو؛ نو تراويحو نه وروسته وتر پرله جمعې پرته کولی شو؟ دې سره خوبه په باقي لمونځ څه اثر نه پريوځي او که وتر په جمعې سره کول لازمي دي؟

جواب: په رمضان المبارک کې وتر د جمعې سره ادا کول افضل دي او يوازې کول يې هم جائز دي.^[۲]

ځانته تراويح کول څنگه دي؟

سوال: که يوانسان تراويح د جمعې سره ونه کړای شي؛ نو آيا ځانته يې کولی شي؟

جواب: که دڅه غږ له وجې تراويح د جمعې سره ادا نه شي؛ نو ځانته دې وکړي، هيڅ نقصان نشته.^[۳]

په کور کې تراويح کونکي به وتر په ارام وايي که په جهر؟

سوال: ايا په کور کې يوازې تراويح کونکي او وتر به په جهر سره لولي؟

جواب: دواړه قسمه جائز دي په مزه هم او په جهر سره هم.^[۴]

د تراويحو لمونځ په لاوه سپيکربا ندې کول

سوال: په لاوه سپيکربا ندې د مجبوري له وجې چې کوم د تراويحو لمونځ کيږي، هغه کې څه کراهت شته؟

جواب: د ضرورت له وجې خوپکې هيڅ کراهت نه شته، خو د ضرورت شې د ضرورت په اندازه

[۱] ثم يوتر بهم ..... والاصح ان وقتها بعد العشاء الى آخر الليل قبل الوتر وبعده ..... الخ (الجوهره النيرة ج: ۱ ص: ۱۰۰ وايضا در مختار مع الشامى ج: ۲ ص: ۴۴ باب الوتر والنوافل، مبحث صلاة التراويح)۔

[۲] وامای رمضان فهى بجماعة افضل من ادائها فى منزله ..... الخ (الجوهره النيرة ج: ۱ ص: ۱۰۰ وايضا فى الدر مع الشامى ج: ۲ ص: ۴۹ وايضا فى الاختيار ج: ۱ ص: ۶۹)

[۳] اما لو تخلف عنها رجل من افراد الناس وصلى فى بيته فقد ترك الفضيلة... الخ (شامى ج: ۲ ص: ۴۵، مبحث صلاة التراويح)

[۴] وفى الليل يتخير اعتبارا بالفرض فى حق المنفرد وهذا لانه مكمل له فيكون تبعاله (هداية ج: ۱ ص: ۱۱۶ كتاب الصلوة باب صفة الصلاة وايضا فى الدر مع الشامى ج: ۱ ص: ۵۳۳ وايضا فى فتح القدير ج: ۱ ص: ۲۳۰)۔

اختيار يري، لهاد لاو سپيکراواز ترجمات پوري محدود پاتې کيدل پکار دي، په تراويحو کې پورتنی سپيکرونه خلاصول چې دهغه له وجې دټولې محلې ارام برباد شي جائزه دي.^{۱۱}

که څوک په تراويحو کې دامام اواز پوره

وانه وري؛ نوهم به ورته پوره ثواب ملاويږي

سوال: که په تراويحو کې مخلوق زيات وي اود وروستيو صفونو والا قرآن پاک وانه وري؛ نو ايا هم هغه ثواب به ورته ملاويږي کوم چې اوريدونکي ته ملاويږي؟

جواب: هو! هغه ته به هم پوره ثواب ملاويږي.

په تراويحو کې قرآن کتل او لوستل

سوال: ايا تراويحو کې قرآن ته کتل او لوستل جائز دي؟

جواب: په تراويح کې قرآن مجيد ته کتل او لوستل صحيح نه دي، که چيرې چا داسې وکړل؛ نو لمونځ به يې فاسد شي.^{۱۲}

په تراويحو کې قرآن پاک په کتلوسره لوستل جائزه دي

سوال: ماقرآن پاک حفظ کړی دی اوهرکال په رمضان کې په تراويح کې داوريډلواهتمام هم کوم، خو چې کومه ښځه زماقرآن پاک اوري هغه حافظه نه ده او قرآن پاک يې په لاس کې نيولی وي او اوري يې، يانابالغه حافظ هلک دسامع په ډول مقررولوسره دا اهتمام کيدای شي؟ په دواړو صورتونو کې جائز صورت کوم يودی؟

جواب: په لاس کې قرآن پاک نيولوسره اوريدل غلط دي^{۱۳} اودښځې له پاره څوک نابالغ سامع جوړول هم جائزه دي.^{۱۴}

۱ [قال في الدر: ويجهرالامام وجوباً بحسب الجماعة فان زاد عليه اساء وفي الشامية تحت قوله زاد عليه اساء، وفي الزاهدي عن ابي جعفر لو زاد على الحاجة فهو الفضل الا اذا اجهد نفسه او آذى غيره قهستاني (شامي ج: ۱ ص: ۵۳۲ فصل في القراءة)۔

۲ [ولوقرا المصلى من المصحف فصلوته فاسدة ..... الخ (البدائع الصنائع ج: ۱ ص: ۲۳۶)۔

۳ [ولوقرا المصلى من المصحف فصلوته فاسدة ..... الخ (البدائع الصنائع ج: ۱ ص: ۲۳۶)۔

۴ [ولايصح اقتداء الرجل بالمرأة وفي الشرح: اما غير البالغ فان كان ذكراً تصح امامته لمثله من ذكراً وانثى وخشى، ويصح اقتداء بالذكر مطلقاً فقط، وان كان انثى تصح امامتها لمثله فقط (شامي ج: ۱ ص: ۵۷۷ باب الامامة)۔

د تراویحو لمونځ چې څنګه د سړیوپه ذمه

دی هماغه شان د بنځوپه ذمه هم دی

سوال: ایا د تراویحو لمونځ د بنځوله پاره ضروري دی؟ کومې بنځې چې په دې کې کوتاهي کوي دهغوی څه حکم دی؟

جواب: تراویح سنت دي او د تراویح لمونځ چې څنګه د سړیوپه ذمه دی، هماغه شان د بنځوپه ذمه هم دی، مګر اکثر بنځې په دې کې کوتاهي کوي او ترې غافله وي، دا پوره بده خبره ده.^{۱۱}

د تراویحو له پاره د بنځو جومات ته تلل مکروه دي

سوال: د بنځوله پاره په جومات کې د تراویحو انتظام کول څنګه دي؟ ایا هغوی یې په کور کې نه شي کولی؟

جواب: په ځینو جوماتونو کې د بنځوله پاره هم د تراویح انتظام موجود وي، مګر دامام ابوحنیفه رحمته الله علیه په نزد باندې د بنځو جومات ته تلل مکروه دي، دهغوی په خپل کور کې لمونځ کول په جومات کې د قرآن پاک داوړیدو په نسبت زیات افضل دي.^{۱۲}

د بنځود تراویح کولو طریقه

سوال: د بنځود تراویح کولو صحیح طریقه څه ده؟ هغوی په تراویح کې څنګه قرآن پاک ختم کړي؟

جواب: که حافظ محرم وي؛ نودهغه نه دې په کور کې قرآن پاک اوري او که نامحرم وي؛ نو د پردې له شانه اوري او په کور کې د حافظ انتظام ونه شي؛ نو (الم ترکیف) سره تراویح کوي.^{۱۳}

ایا د قرآن حافظه بنځه، د بنځود تراویحو امامت کولی شي؟

سوال: که بنځه حافظه وي نو ایا هغه تراویح ورکولی شي؟ او د بنځو د تراویح کولو څه طریقه ده؟

جواب: د بنځو جمععه مکروه تحریمي ده او که یې وکړي؛ نو امام دې وړاندې نه درېږي، لکه

۱ [التراویح سنة مؤكدة] لمواظبة الخلفاء الراشدين (للرجال والنساء) اجمالاً..... الخ (درمختار مع الشامی ج: ۲ ص: ۴۳ باب الوتر والنوافل مبحث صلاة التراویح طبع ایچ ایم سعید)۔

۲ [(ولا یحضرن الجماعات) لقوله صلى الله عليه وسلم: صلاة المرأة في بيتها افضل من صلاحها في حجرها، وصلاحها في محضها افضل من صلاحها في بيتها. فالافضل لها ما كان استرها، لافرق بين الفرائض وغيرها كالتراویح (حاشیه الطحطاوی علی مرقی الفلاح ص: ۱۶۶ فصل فی بیان الاحق بالامامة وايضاً الشامية ج: ۱ ص: ۵۶۶)۔

۳ [ايضاً]۔

څنگه چې دامام مصلی جدا وي، بلکې په صف کې دې لږه شان مخکې ودرېږي^{۱۱} او بڼه که تراویح اوروې؛ نو د هیڅ یوسرې له پاره (که څه هم محرم وي) په دې لمانځه کې شاملیدل جائز نه دي.^{۱۲}

له رمضان پرته تراویح

سوال: درمضان په میاشت کې د مجبوري له وجې روژې نیول پاتې شي اوبیاچې کله داروژي نیول کیږي؛ نو ایا په هغه کې د تراویحو لمونځ هم ادا کیږي او که نه؟

جواب: تراویح یوازې په رمضان کې کیږي.^{۱۳}

د نفلو په نیت په تراویحو کې شاملیدونکي بیا تراویح کولی شي

سوال: یو قاري صاحب د مسجد امام صاحب پسې په رمضان المبارک کې د تراویح د نفل په نیت سره وکړې او د دې نه وروسته یې په خپله هم تراویح وکړې، ایا دا طریقه صحیح ده؟

جواب: د قاري صاحب عمل صحیح و.^{۱۴}

د هیریدونکي او دفتحي نه اخیستونکي قاري سره څه وکړي

سوال: زموږ په مسجد کې چې کوم امام صاحب دی هغه عالم دین هم دی او حافظ او قاري هم دی کله چې هغه دې مسجد ته د تراویح د کولو له پاره راتلو؛ نو ډیر به سهوه کیده، دوی دا تاویل وکړ چې ما مخکې د یو څو کسانو امامت کولو او دلته د لمونځگذارو تعداد ډیر زیات دی له دې وجې (شاید چې د سام (اثر) له وجې) هیرېږي، خواوس څه کم لس کاله یې د تراویح د کولو وشو او سهوه یې د هغې په نسبت زیاتېږي، که چیرې څوک بل حافظ (دده مقرر کولو سامع نه پرته) فتحه ورکړي؛ نو نه یې قبله وي انتظامیه د شکایت باوجود خپل ځان له دې وجې مجبوره گڼي چې:

- ۱- مکان یې د اوسیدو له پاره ورکړی دی چې هغه د مسجد ملکیت دی.
- ۲- د شمالي علاقې سره تعلق لري، هغوی خپلې حلقې ته وسعت ورکړی دی، کم نه کوم بل ځای کې د جنگ نه پرته د مکان خالي کولو خطر له لاسه لاړمي محسوسوي، په دې حالاتو کې مقتدي

۱ [ویکړه تحریمًا جماعة النساء ولو التراویح ..... فان فعلن تقف الامام وسطهن ..... الخ (التنوير مع شرحه ج: ۱ ص: ۵۶۵، عالمگیری ج: ۱ ص: ۸۵ حاشیه الطحطاوی علی مراقی الفلاح ص: ۴۰۴).]

۲ [ولا يجوز اقتداء رجل بامرأة هكذا في الهداية (عالمگیری ج: ۱ ص: ۸۵ الباب الخامس في الامامة).]

۳ [التراویح سنة مؤكدة وينبغي ان يجمع الناس في كل ليلة من شهر رمضان بعد العشاء (الاختیار لتعلیل المختار ج: ۱ ص: ۶۹ کتاب الصلاة، باب النوافل، فصل في التراویح، طبع دارالمعرفة بیروت).]

۴ [لاباس لغیر الامام ان یصلی فی مسجدین لانه اقتداء المتطوع بمن یصلی السنة وانه جائز کما لوصلی المكتوبة ثم ادرك الجماعة ودخل فيها ..... الخ (بدائع ج: ۱ ص: ۲۹۰ فصل واما بیان سنتها ای التراویح)

څه وکړي؟ او په دې مسجد کې پاس په منزل باندې دويم حافظ صاحب (کله کم عمره حافظ هم) تراويح ورکوي، خو کمزوري خلکو ته پاس ختل هم مشکل دي، ايا اوس هغه خلک د الم ترکيف سره خپلې تراويح جدا پوره کولی شي؟

جواب: که چيرې قاري صاحب ډير زيات غلطیږي او د شاته نه فتحه هم نه اخلي؛ نو دده په ځای بل کس مقرر ول پکار دي^{۱۱} د خلکو د قرآن نه اوریدل د افسوس خبره ده. خو قاري صاحب شاته که د اودريدلو برداشت نه وي؛ نو خپلې تراويح دې وکړي، بهتره داده چې د دوی له پاره د جدا جمعې انتظام وکړل شي.

❖ نفل لمونځونه ❖

په نفل اوسنت غیر مؤکده کې فرق

سوال: په نفل اوسنت غیر مؤکده لمانځه کې څه فرق دی؟ هرکله چې ددواړوله پاره داویل کيږي چې که وکړل شي؛ نو ثواب دی، که ونه کړل شي؛ نو څه گناه نه شته.

جواب: سنت غیر مؤکده او نفل نژدې نژدې دي او دې کې زیات فرق نه شته، البته دافرق په کې دی چې سنن غیر مؤکده منقول دي ځکه چې ددې درجه بطور خاص مستحب ده او نور نوافل منقول نه دي ددې له وجې ددې درجه دعام نفلي عبادت په شان ده.^{۱۲}

ايا د پنځه وخته لمانځه نه پرته نور لمونځونه هم شته؟

سوال: په قرآن پاک کې يوازې د پنځو لمونځونو ويل شوي دي يا زيات هم کيدلی شي؟

جواب: د پنځو وختونو لمونځونه خوبه هر مسلمان نارینه او ښځې باندې فرض دي^{۱۳} ددې نه پرته نفلي لمونځونه دي، هغه موچې څومره خوښه وي کوی يې، دځينو خاصو لمونځونو ثواب

۱ [لا ينبغي ان يقدموا في التراويح الخوشخوان ولكن يقدموا الدرستخوان ..... الخ (عالمگیری ج: ۱ ص: ۱۱۸ الباب التاسع في النوافل) ويكره الاسراع في القراءة في اداء الاركان (ايضاً ج: ۱ ص: ۱۱۸ فصل واما شرائط الاركان كتاب الصلاة)

۲ [اقول فلا فرق بين النفل وسنن الزوائد من حيث الحكم لانه لا يكره ترك كل منهما ..... فالنفل ما ورد به دليل ندب عموماً او خصوصاً ولم يواظب عليه النبي صلى الله عليه وسلم ولذا كان دون سنة الزوائد كما صرح به في التنقيح (فتاوى الشامية ج: ۱ ص: ۱۰۳ مطلب في السنة وتعريفها)۔

۳ [عن عبادة بن الصامت رضى الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: خمس صلوات افتراضهن الله تعالى، من احسن وضوءهن وصلاحهن لوقتهن واتم ركوعهن وخشوعهن كان له على الله عهد ان يغفرله، ومن لم يفعل فليس له على الله عهد ان شاء غفرله وان شاء عذبه. رواه احمد وابوداود وروى مالك والنسائي نحوه (مشكوة ص: ۵۸ الفصل الثاني، كتاب الصلاة)۔

هم حضور ﷺ فرمايلي دي، مثلاً: د تهجد لمونځ^{۱۱۱}، اشراق^{۱۲۱}، چاشت^{۱۳۱}، اوابين^{۱۴۱}، د استخاري لمونځ^{۱۵۱}، د حاجت لمونځ^{۱۶۱} او داسې نور....

د اشراق، چاشت، اوابين او تهجد ركعتونه

سوال: په نفلي لمونځونو مثلاً: اشراق، چاشت، اوابين او تهجدو كې د كم نه كم او د زيات نه زيات څومره ركعتونه كيدلى شي؟

جواب: په نوافلو كې څه پابندي نه شته، څومره ركعتونه موچي خوښه وي كوي يې، په حديث شريف كې د دې لمونځونو ركعتونه په لاندې ډول نقل شوي دي:

اشراق: څلور ركعتونه.^{۱۷۱} **چاشت:** اته ركعتونه.^{۱۸۱}

اوابين: شپږ ركعتونه.^{۱۹۱} **تهجد:** دولس ركعتونه.^{۲۰۱}

۱ [عن ابى امامة رضى الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: عليكم بقيام الليل فانه داب الصالحين قبلكم وهو قربة لكم الى ربكم ومكفرة للسيئات ومنهاة عن الاثم. رواه الترمذى (مشكوة ص: ۱۰۹ الفصل الثانى باب التحريض على القيام).]

۲ [عن معاذ بن انس الجهنى رضى الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: من قعد فى مصلاه حين ينصرف من صلاة الصبح حتى يسبح ركعتى الضحى لا يقول الا الخير غفر له خطاياه وان كانت اكثر من زبد البحر. رواه ابوداود (مشكوة ص: ۱۱۶ الفصل الثانى باب صلاة الضحى).]

۳ [عن ام هانى رضى الله عنها قالت: ان النبى صلى الله عليه وسلم دخل بيتها يوم فتح مكة فاغتسل وصلى ثمانى ركعات فلم ار صلاة قط اخف منها غير انه يتم الركوع والسجود. قالت فى رواية اخرى: ذلك ضحى. متفق عليه (مشكوة ص: ۱۱۵، الفصل الاول باب صلاة الضحى).]

۴ [عن ابى هريرة رضى الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: من صلى بعد المغرب ست ركعات لم يتكلم فيما بينهن بسوء عدلن له بعبادة ثنتى عشرة سنة. رواه الترمذى (مشكوة ص: ۱۰۴ الفصل الثانى باب السنن).]

۵ [عن جابر رضى الله عنه قال: كان رسول الله صلى الله عليه وسلم يعلمنا الاستخارة فى الامور كما يعلمنا السورة من القرآن، يقول اذ هم احدكم بالامر فليركع ركعتين من غير الفريضة ثم ليقل: اللهم انى استخيرك بعلمك واستقدرك بقدرتك ..... الخ (مشكوة ص: ۱۱۶ الفصل الاول باب التطوع).]

۶ [عن عبدالله بن ابى اوفى رضى الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: من كان له حاجة الى الله اوالى احد من بنى آدم فليتوضا فليحسن الوضوء ثم ليصل ركعتين ثم ليثنى على الله تعالى وليصل على النبى صلى الله عليه وسلم ..... الخ (مشكوة ص: ۱۱۷ الفصل الثانى باب التطوع).]

۷ [عن معاذة قالت: سألت عائشة كم كان رسول الله صلى الله عليه وسلم يصلى صلاة الضحى؟ قالت: اربع ركعات ويزيد ما شاء الله. رواه مسلم (مشكوة ص: ۱۱۵ باب صلاة الضحى الفصل الاول).]

۸ [عن ام هانى رضى الله عنها قالت: ان النبى صلى الله عليه وسلم دخل بيتها يوم فتح مكة فاغتسل وصلى ثمانى ركعات فلم ار صلاة قط اخف منها غير انه يتم الركوع والسجود. قالت فى رواية اخرى: ذلك ضحى. متفق عليه (مشكوة ص: ۱۱۵، الفصل الاول باب صلاة الضحى).]

۹ [ايضاً اوگورئ تيره شوى حاشيه (عن ابى هريرة رضى الله عنه قال: .... [بقية حاشيه په راروانه صفحه

جواب: دښې په سنتواونوافلوکې اختيارشته چې خپله خوښه په مزه لولې اوکه په جهر سره. ددې له وجې دښې په سنتواونوافلوباندې په جهر سره لوستلوسره سجده سهوه نه لارمېږي. دورځې سنت او نوافل په جهر سره کول صحيح نه دي، بلکې په مزه ويل واجب دي^{۱۲} که په هيره درې ياددريونه زيات ايتونه يې ولوستل؛ نوسجده سهوه به لارمه وي اوکه نه؟ په دې کې اختلاف دی، دقواعدو تقاضا داده چې سجده سهوه واجبيدل پکار دي اوهمدغه داحتياط تقاضاه.^{۱۳}

سوال: په نوافلو کې که څوک د ترتیب عثمانی نه خلاف سورتونه ولولي؛ نو څه پړواه خو به نه وي؟ او ایا په سنت مؤکده کې همدغه حکم جائز دی او که نه؟

نڦلي لمونڇيه ناسته ڪول ڇنڳهه ڏي؟

...بقيه د تبر مخ].. قال رسول الله صلى الله عليه وسلم من صلى بعد المغرب ست ركعات .... الخ رواه الترمذى (مشكوة ص: ١٠٤ الفصل الثاني باب السنن)۔

[illegible]

٢] فإن كان متفلاً ان كان في النهار يخاف وان كان في الليل يخير بين الجهر والمخافة والجهر افضل..... الخ
(خلاصة الفتاوى ج: ١ ص: ٩٤ كتاب الصلاة طبع رشيدية كوثته)۔

ج: اص: ٥٣٣ كتاب الصلاة فصل القراءة)۔

هذا اذا كان قصداً واماسهوا فلا(حلى كبير ص: ٤٤) تمت فيما يكره من القرآن في الصلاة وما لا يذكر..... الخ

کول څنگه چې فرض اوسنت کيږي، خوزماترور او نیا وویل چې نفل همیشه په ناسته کيږي او اکثر خلکو ویل چې نفل په ناسته کيږي، زما تسلي ونه شوه، تاسو راته دا ووايي چې نفل څنگه کيږي؟

جواب: ستانیا او ترور غلط وایي، داخلکو د ځان نه جوړ کړي دي، چې په ټولو لمونځونو کې هغوی پوره لمونځ په ولاړه کوي مگر نفل په ناسته کوي، د نفلونه ناسته دکولو اجازه ضرور شته، خو په ناسته د نفلو کولو ثواب نیم ملاویري، د دې له وجې نفل په ولاړه کول افضل دي^[۱] د پنځه وخته لمونځ پابندي هر مسلمان ته کول پکار دي، په دې کې کوتاهي کول په دنیا او آخرت کې د الله تعالی د غضب او لعنت موجب دی^[۲].

ایا سنت او نفل په کور کې کول ضروري دي؟

سوال: زموږ مشر ورور، اوس اوس د سعودي عرب نه راغلی دی، هغه موږ ته تاکید کوي چې یوازې فرض لمونځ په جومات کې ادا کوئ او باقي ټول سنت او نوافل په کور کې ادا کوئ، ځکه چې د نبی کریم ﷺ فرمان مبارک دی چې دخپلو کورونو نه هدیرې مه جوړوئ او په خپلو کورونو کې لمونځونه کوئ، لهذا موږ خلکو د حضور ﷺ د فرمان مبارک دخپل مشر ورور نه واوریده؛ نوموږ هم په هغه عمل کوو، دکوم چې موږ ته حکم راکړل شوی دی، تاسو راته دا ولیکئ چې سنت او نفل په کور کې کول لازمي دي؟

جواب: دا، حدیث شریف، دکوم حواله چې ستا ورور ورکړې ده صحیح دی، د دې حدیث له وجې سنت او نفل په کور کې کول افضل دي،^[۳] خو شرط دادی چې دکور ماحول پرسکون وي او بنده په کور کې په اطمینان سره سنت او نفل ادا کړای شي، خو که دکور ماحول پرسکون نه وي، لکه څنگه چې په عام ډول سره زموږ په کورونو کې لیدل کيږي؛ نودستو په جومات کې ادا کول به تر دي.^[۴]

۱ [وینفل مع قدرته علی القيام قاعدًا..... وفيه اجر غیر النبی صلی الله علیه وسلم علی النصف الا بعذر
۰ در مختار وفي الشامي ويويده حديث البخاري من صلى قائمًا فهو افضل، ومن صلى قاعدًا فله نصف
الجر قائم... الخ (در مختار مع الشامي ج: ۱ ص: ۳۶، ۳۷ باب الوتر والنوافل، مبحث المسائل الستة عشرية)۔

۲ [وفي حديث معاذ اوصاني رسول الله صلى الله عليه وسلم ولا تترك صلوة مكتوبة متعمدًا فان من ترك
صلوة مكتوبة متعمدًا فقد برئت منه ذمة الله (مسند احمد ج: ۵ ص: ۲۳۸)۔

۳ [عن ابن عمر رضي الله عنهما قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: اجعلوا في بيوتكم من صلوتكم
ولا تتخذوها قبورًا ۰ متفق عليه (مشکوٰۃ ص: ۶۹ الفصل الاول باب المساجد ومواضع الصلاة)۔

۴ [والافضل في النفل غير التراويح المنزل الا لخوف شغل عنها، والاصح افضلية ما كان إخشع واخلص
(در مختار) وفي الشامي تحت قوله والافضل في النفل... الخ... وحيث كان هذا افضل يراعى ما لم يلزمه منه
خوف شغل عنها لو ذهب لبيته، او كان في بيته ما يشغل باله ويقلل.... [بقية حاشيه په راروانه صفحه

د صبح صادق نه وروسته نفل کول مکروه دي

سوال: يو بزرگ ماته د صبح صادق د لمانځه په وخت د دوو رکعتو نفلو کولو له پاره ويلي دي، هغه زه د دوو کلونو راهيسې کوم، د سهار د سنتو نه مخکې يې کوم، يو بل بزرگ وفرمايل چې د تهجدو د لمونځ نه وروسته د سهار د سنتو نه مخکې سجده هم حرامه ده، صحيح مسئله کومه ده؟

جواب: د صبح صادق نه وروسته د سهار د سنتو نه پرته نور نفلونه مکروه دي، د سنتو نه مخکې هم او وروسته هم ^(۱) او کوم صاحب چې دا ويلي دي چې د تهجدو نه وروسته او د سهار د سنتو نه مخکې سجده هم حرامه ده دا مسئله بلکل غلطه ده، د سهار د سنتو نه مخکې د تلاوت سجده کيږي اود قضاء لمونځونه هم کيږي ^(۲) البته د صبح صادق نه وروسته د سهار د سنتو نه پرته نفل جائز نه دي ^(۳)

د سهار لمانځه نه وروسته نفل کول صحيح نه دي

سوال: زما معمول داو چې د فرض د اداء کولو نه وروسته دوه رکعتي نفل به مې کول، يو څو ورځې مخکې ما په يو کتاب کې لوستلي و چې د سهار د لمانځه نه وروسته نفل نه دي کول پکار، ايا دا صحيح دي؟

جواب: د سهار د لمانځه نه وروسته د لمر ختلو نه وروسته (د اشراق تر وخته) پورې او مازديگر د لمانځه نه د لمر تر پريوتلو پورې نفل لمونځ جائز نه دی ^(۴)

... پقيه د تير مخ].. خشوعه، فيصليها حينئذ في المسجد، لان اعتبار الخشوع ارجح (در مختار مع الشامى ج: ۲

ص: ۲۲ باب الوتر والنوافل، مطلب في الكلام على حديث النهي عن النذر)۔

[ويكره ان يتنفل بعد طلوع الفجر باكثر من ركعتي الفجر، لانه عليه السلام لم يزد عليهما مع حرصه على الصلوة (هداية ج: ۱ ص: ۸۶ باب المواقيت) ايضاً: ووقتان لا يصلى فيهما نفل ويصلى فيهما الفرض بعد العصر حتى تغرب الشمس وبعد الفجر حتى تطلع الشمس..... عن النبي صلى الله عليه وسلم لا يتحرى احدكم فيصلى عند طلوع الشمس ولا عند غروبها فانها تطلع بين قرني شيطان (شرح مختصر الطحاوى ج: ۱ ص: ۵۲۸)۔
[تسعة اوقات يكره فيها النفل وما في معناها لا الفرائض هكذا في النهاية والكفاية فيجوز قضاء الفائتة وصلاة الجنابة وسجدة التلاوة كذا في فتاوى قاضيخان منها ما بعد طلوع الفجر كذا في النهاية والكفاية (عالمگیری ج: ۱ ص: ۵۲ الفصل الثالث في بيان الاوقات التي لا تجوز فيها الصلاة وتكره فيها)

[وكذا الحكم من كراهة نفل وواجب لغيره لا فرض وواجب لعينه بعد طلوع فجر سوى سنته لشغل الوقت به تقدیرا (در مختار مع الشامى ج: ۱ ص: ۳۷۵ كتاب الصلاة ومطلب يشترط العلم بدخول الوقت)

[تسعة اوقات يكره فيها النوافل ..... منها ما بعد صلاة الفجر قبل طلوع الشمس ..... ومنها ما بعد صلاة العصر قبل التغير ..... الخ (عالمگیری ج: ۱ ص: ۵۳ كتاب الصلاة الباب الاول في المواقيت وما يتصل بها)

د سهار د سنتو نه وروسته نفل كول

سوال: د سهار د اذان نه وروسته د سهار د سنتو نه پرته يو بل لمونځ كولى شو؟ مثلاً د قضايي لمونځ، صلوٰه حاجت، دوه ركعته نفل تحية المسجد يا دوه ركعته نفل تحية الوضوء؟ په دې وخت كې ددې ټولو لمونځونو د كولو څه حكم دى؟ او كه يو سړى په دې مذكوره لمونځونو كې يو لمونځ وكړي؛ نو ددې به څه حكم وي؟

جواب: صبح صادق نه وروسته د سهار د سنتونه پرته بل لمونځ جائز نه دى ^{۱۱} نه صلاوة حاجت، نه تحية الوضوء، نه تحية المسجد او نه نور نفل، كه چيرې چا وكړل؛ نو بد يې وكړل. د الله تعالى نه دې معافي وغواړي، په دې وخت كې قضاء لمونځ كول جائز دي، خو په كور كې يې په پټه كوه د خلكو په مخكې قضاء لمونځ كول جائز نه دي. ^{۱۲}

په حرم شريف كې هم د سهار او مازديگر د لمانځه نه وروسته نفل مه كوئ

سوال: په خانه كعبه كې هروخت نفل ادا كيږي او كه نه؟ يعنې كله چې موږ عمرې كوو؛ نوڅه خلك وايي چې د مازديگر د لمانځه نه وروسته نفل نه شي كيدلى؛ نو ايا موږ په مقام ابراهيم باندې دوه ركعته نفل د مازديگر نه وروسته ادا نه كړو؟

جواب: په ډير احاديثو كې د سهار او مازديگر نه وروسته د نوافلونه ممانعت راغلى دى، دامام ابو حنيفه رحمته الله په نزد باندې ددې احاديثوله وجې په حرم شريف كې هم د سهار او مازديگر د لمانځه نه وروسته نوافل جائز نه دي، كوم كس چې په دې وختونو كې طواف كوي هغه دوه ركعته د طواف لمونځ د لمر دراختلونه او پريوتلونه وروسته ادا كول پكار دي. ^{۱۳}

^۱ [تسعة اوقات يكره فيها النوافل ..... فيجوز فيها قضاء الفائتة منها ما بعد طلوع الفجر قبل صلاة الفجر ..... يكره فيه التطوع باكثر من سنة الفجر ... الخ (عالمگیری ج ۱ ص ۵۲) ايضاً فضل: وقتان يصلى فيهما الفرض دون النفل واما بعد العصر وبعد الفجر فاما ينهى فيهما عن النوافل والنذور وصلوة الطواف ويجوز فيهما فعل الفرض وذلك لما روى ابو سعيد الخدرى ومعاذ بن عفراء وابن عمر، وابو هريرة رضى الله عنهم: ان النبى صلى الله صلى عليه وسلم فى عن صلوتين بعد الصبح وبعد الفجر وفى حديث ابن مسعود فى سؤال عمرو بن عنبسة رضى الله عنهما النبى صلى الله عليه وسلم عن الاوقات: ان الصلاة بالليل مقبولة مشهودة حتى تصلى الفجر، ثم اجتنب الصلوة حتى ترتفع الشمس وقال ابن عباس رضى الله عنهما حدثنى رجال مرضيون، وارضاهم عمر رضى الله عنه ان رسول الله صلى الله عليه وسلم فى عن الصلوة بعد الفجر حتى تطلع الشمس وبعد العصر حتى تغرب (شرح مختصر الطحاوى ج: ۱ ص: ۵۳۶، ۵۳۷ كتاب الصلاة)

^۲ [وينبغى ان لا يطلع غيره على قضائه لان التأخير معصية فلا يظهرها ..... الخ (شامى ج: ۲ ص: ۷۷)

^۳ [وفى التنوير (وكره نفل وكل ما كان واجباً لغيره كمندور وركعتى طواف) وفى الشامية تحت قوله وركعتى طواف ظاهره ولو كان الطواف فى ذلك الوقت المكروه لم اره صريحاً ويبدل عليه ماخرجه الطحاوى فى شرح الآثار عن معاذ بن عفراء انه طاف بعد العصر او بعد صلاة الصبح ولم يصل ..... [بقية حاشيه په راروانه صفحه

ايا په حضور ﷺ باندې تهجد فرض و؟

سوال: ما ماشومانو ته دقرآن پاک تعليم ورکاو، چې ناڅاپه دلمانځه په باره کې يومولنا ماشومانو ته دپوهولو په انداز کې وويل چې: په عام مسلمانانو باندې پنځه لمونځونه فرض دي او په حضور ﷺ باندې شپږ لمونځونه فرض و اود تهجدو لمونځ يې په حضور ﷺ باندې فرض وباله، لهذا ددې په باره کې په تفصيل سره جواب راکړئ، ستاسو به ډيره مهرباني وي.

جواب: په حضور ﷺ باندې دتهجدو لمونځ فرض و اوکه نه، په دې باره کې دوه قولونه دي اود اختلاف وجه هم داده چې داسلام په شروع کې کله چې پنځه وخته لمونځونه فرض شوي نه وو، هغه وخت دتهجدو لمونځ په ټولوباندې فرض و، وروسته دامت په حق کې فرضيت ختم شو، خو دحضور ﷺ په حق کې دافرضيت ختم شو اوکه نه؟ په دې کې اختلاف دی، علامه قاضي ثناء الله پاني پتي دې ته ترجيح ورکړه چې دحضور ﷺ په حق کې هم فرضيت باقي پاتې نه شو، ددې باوجود به حضور ﷺ ددې پابندي کوله او په سفراو حضر دواړو کې ترې تهجد پاتې شوي نه و.^(۱)

د تهجدو لمونځ په کوم عمر کې کول پکار دي؟

سوال: زما سوال دادی چې ايا تهجد يوازې بوډاگان کوي؟ اود تهجدو نفلو اوداسې نورو... قضا کول نه دي پکار؟ زما عمر د (۴۵) کالونه زيات دی زه کله تهجد کوم اوکله نه؟

جواب: دتهجدو کولو له پاره د عمر هيڅ تخصيص نه شته، الله تعالی چې توفيق ورکړي؛ نو هر مسلمان ته کول پکار دي، دخپل طرف نه خودا اهتمام کول پکار دي چې تهجد کله هم پاتې نه شي، خو که کله ونه شو؛ نو بيا هم څه گناه نه شته هو! که ښه په پوهې سره دې همته له وجې يې پرېږدي دې سره بې برکتې راځي.^(۲)

...بقیه د تیر مخ].. فسئل عن ذلك فقال: نهی رسول الله صلى الله عليه وسلم من صلاة بعد الصبح حتى تطلع الشمس وعن صلاة بعد العصر حتى تغرب الشمس، ثم رايته مصرحاً به في الحلية وشرح اللباب (الدر المختار مع الرد المختار ج: ۱ ص: ۳۷۵ مطلب يشترط العلم بدخول الوقت)۔

[۱] وقالت طائفة: كان فرضاً عليه فلا تفيد مواظبته عليه السنة في حقنا لکن صرح مافي مسلم وغيره عن عائشة انه كان فريضة ثم نسخ، هذا خلاصة ما ذكره، ومفاده اعتماد السنة في حقنا لانه صلى الله عليه وسلم واظب عليه بعد نسخ الفريضة، ولذا قال في الحلية: والاشبه انه سنة (در مختار مع الشامی ج: ۲ ص: ۲۴ مطلب في صلاة الليل، وايضاً الجامع لاحكام القرآن (القرطبي) ج: ۱۹ ص: ۵۴ طبع مصر، تفسير مظهری ج: ۱۰ ص: ۱۱۶ تحت آية: فافروا ماتيسر من القرآن سورة المزمل)۔

[۲] من المندوبات صلاة الليل حثت السنة الشريفة عليها كثيراً وافادت ان لفاعله اجراً كبيراً ..... وروى ابن خزيمة مرفوعاً عليكم بقيام الليل فانه داب الصالحين قبلكم وقرية الى ربكم ومكفرة للسيئات ومنهاة عن الاثم. وروى الطبراني مرفوعاً: لا بد من صلاة ليل ولو حلب شاة ..... الخ. [بقیه حاشیه په راروانه صفحه

د شپې د اخري برخې فضليت او تعين

سوال: ما په کتابونو کې لوستلي دي چې کله د شپې يوه برخه باقي پاتې شي: نو الله تعالی د اسمانونو نه دنيا ته راکوځيږي او کومه دعا چې وشي: نو هغه قبلېږي، (چې يوه دريمه برخه پاتې وي، ددې نه څو بجې مراد دي؟ يعنې درې بجې يا دوه بجې؟ صحيح وخت کوم يودی؟ او بل دا چې اودس وشي او دوه رکعتونه نفل وکړل شي او بيا دعا غوښتل پکار دي يا څه بله طريقه وي؟ مهرباني وکړئ دخپل کالم (تحریر) په راتلونکي اشاعت کې جواب ضرور راکړئ، په انتظار به يم، ډيره شکريه.

جواب: دلمر د پريوتلو نه وروسته تر صبح صادق پورې وخت دې په دريوو برخو تقسيم کړل شي؛ نو اخري برخه مراد ده، مثلاً: نن سبا د ماښام نه تر صبح صادق پورې تقريبا ۹ گتې شپه وي او پاو باندې يوې بجې پورې دوه برخې تيرېږي او د پاو باندې يوې نه تر صبح صادق پورې وخت دی، چې د هغه فضيلت په حديث کې بيان شوی دی^{۱۱} په دې وخت کې اودس کول او د څلورو نه تر دولسو رکعتونو پورې څومره چې الله تعالی توفيق درکړي د تهجدو لمونځ کول پکار دي^{۱۲} ددې نه وروسته چې څومره دعا غوښتل کيدای شي ودي غوښتل شي.

د تهجدو صحيح وخت کوم دی؟

سوال: په تهجدو کې اته، لس يا دولس رکعتونه درسول کریم ﷺ نه ثابت دي، خودځينو بزرگانو او شيخانو په باره کې ليکل شوي دي چې هغوی به ټوله شپه نفلونه کول، ايا دانفلونه په تهجدو کې شمارېږي؟ د تهجدو صحيح تعداد څو رکعتونه دی او ددې صحيح وخت کوم دی؟

جواب: دويده کيدونه وروسته چې راپاسې او د شپې کوم لمونځ وکړل شي هغه ته تهجد

...بقية د تير مخ] .. (البحر الرائق ج: ۲ ص: ۵۶) وفي الشامی: انه يكره ترك تهجد اعتاده بلا عذر..... الخ (در مختار مع الشامی ج: ۲ ص: ۲۵ باب الوتر والنوافل، مطلب في صلاة الليل)۔

۱] عن ابي هريرة رضى الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: يترل ربنا تبارك وتعالى كل ليلة الى السماء الدنيا حين يبقى ثلث الليل الآخر يقول: من يدعوني فاستجب له! من يسألني فاعطيه! من يستغفرني فاغفر له! متفق عليه (مشكوة ص: ۱۰۹ الفصل الاول باب التحريض على قيام الليل)

۲] ايضاً پورتنی حواله۔ ايضاً: وفي رواية: ان صلواته بالليل خمس عشرة ركعة..... وفي أخرى سبع عشرة..... كان يصلي صلى الله عليه وسلم سبع عشرة ركعة من الليل..... الخ (معارف السنن ج: ۴ ص: ۱۳۳ بيان اكثر صلاته بالليل واقل ما ثبت) ايضاً ان ابن عباس رضى الله عنهما اخبره انه بات عند ميمونة وهي خالته..... ثم قام رسول الله صلى الله عليه وسلم الى شن معلقة فتوضا فاحسن الوضوء..... ثم صلى ركعتين ثم ركعتين ثم ركعتين ثم ركعتين ثم اوتر ثم اضطجع حتى جاءه المؤذن فقام فصلى ركعتين ثم خرج فصلى الصبح (صحيح البخارى ج: ۱ ص: ۱۳۵ باب ما جاء في الوتر)۔

وايي^{۱۱} رکعتونه که خه هم زیات وي اوکه کم، د حضور ﷺ نه د خلورونه واخله ترد ولسوپورې رکعتونه نقل دي^{۱۲} اوکه بنده ټوله شپه نه ویده کيږي، ټوله شپه په عبادت کې مشغول وي؛ نوهیڅ نقصان په کې نه شته، هغه ته به د قیام لیل اوتهدو ثواب ملاویري، مگر دا د عامو خلکو د وس خبره نه ده، ددې له وجې د کومو بزرگانو نه چې ټوله شپه وینس پاتې کیدل او په عبادت کې مشغول تیا نقل ده، په هغوی خودې اعتراض ونکړل شي او په خپل خپل عادت دخپل همت او استطاعت مطابق وساتل شي^{۱۳}.

د پېشمني په وخت کې تهجد کول

سوال: زما د تهجد و د لمونځ کولو شوق دی او زه اکثر دوه بجې راپاخیږم او دا لمونځ کوم. درمضان په میاشت کې د المونځ کيږي او که نه؟ (د صبح صادق داډان نه مخکې).
جواب: د صبح صادق نه مخکې د تهجد وخت دی؛ نو که صبح صادق شوی نه وي؛ نو د پېشمني په وخت کې تهجد کولی شئ^{۱۴}.

د تهجد و په لمانځه کې کوم کوم سورتونه لوستل پکار دي؟

سوال: د تهجد و په لمانځه کې څه لوستل کيږي؟ څوک وايي چې په دوو رکعتونو کې (۱۲) قل ويل پکار دي، تاسو راته ددې صحيح طريقه وښايئ!

۱ [وايد بما في معجم الطبراني من حديث الحجاج بن عمرو رضى الله عنه قال: يحسب احدكم اذا قام من الليل يصلى حتى يصبح انه قد تهجد انما التهجد المراءى يصلى الصلاة بعد رقدة... الخ (رد المحتار ج: ۲ ص: ۲۴ مطلب في صلوته الليل)

۲ [وفي رواية: ان صلوته بالليل خمس عشرة ركعة..... وفي أخرى سبع عشرة..... كان يصلى صلى الله عليه وسلم سبع عشرة ركعة من الليل..... الخ (معارف السنن ج: ۴ ص: ۱۳۳ بيان اكثر صلاته بالليل واقل ثابت) ايضا ان ابن عباس اخبره انه بات عند ميمونة وهي خالته..... ثم قام رسول الله صلى الله عليه وسلم الى ثن معلقة فتوضا فاحسن الوضوء..... ثم صلى ركعتين ثم ركعتين ثم ركعتين ثم ركعتين ثم ركعتين ثم اوتر ثم اضطجع حتى جاءه المؤذن فقام فصلى ركعتين ثم خرج فصلى الصبح (صحيح البخاري ج: ۱ ص: ۱۳۵ باب ما جاء في الوتر)۔

۳ [واقل ما ينبغي ان يتفل بالليل ثمان ركعات كذا في الجوهره وفضلها لا يحصر قال تعالى: فلا تعلم نفس ما اخفى لهم من قرة اعين. وفي صحيح مسلم قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: عليكم بصلاة الليل فانه داب الصالحين قبلكم وقربة الى ربكم ومكفرة للسيئات ومنهاة عن الاثم (طحطاوى على مراقى الفلاح ص: ۲۱۷ فصل في تحية المسجد، وايضا: در مختار مع شامى ج: ۲ ص: ۲۶، ۲۵ عالمگیری ج: ۱ ص: ۵۹ امداد الفتاوى ج: ۱ ص: ۳۰۹ ابن ماجة ص: ۹۷)

۴ [عن عائشة رضى الله عنها قالت: كان النبي صلى الله عليه وسلم يصلى فيما بين ان يفرغ من صلوة العشاء الى الفجر احدى عشر ركعة يسلم من كل ركعتين... الخ (مشكوة ص: ۱۰۵ الفصل الاول، باب صلوة الليل)

جواب: کوم سورتونه چې درته يادوي هغه لولئ، شريعت کوم سورتونه مقرر کړي نه دي.^{۱۱}

ايا په تهجدو کې درې ځله سوره اخلاص ويل پکار دي؟

سوال: دتهجدوپه لمانځه کې څورکعتونه وي، په هر رکعت کې درې ځله سوره اخلاص ويل لارمي وي؟

جواب: د تهجدوپه لمانځه کې دڅلورونه واخله تردولسوپورې رکعتونه وي، ددې داداکولوڅه خاص طريقه نه شته، دعامو نفلوپه شان اداکيږي. په هر رکعت کې درې ځله سوره اخلاص ويل جائز دي مگر لازم نه دي، دکوموخلکوپه ذمه چې قضالمونځونه وي هغوی ته مشوره ورکوم چې هغوی دې دتهجدوپه وخت کې هم دنوافلوپه ځای خپل قضا لمونځونه کوي، دوی ته به ان شاء الله دتهجدو ثواب هم ملاويږي اود سر نه به يې فرض هم کوزشي.^{۱۲}

دتهجدولمونځ په جمعي سره اداکول صحيح نه دي

سوال: مسئله داده چې زه په يوجومات کې يم، په تير رمضان کې ددريوورځوله پاره په اعتکاف کې کيناستم، دجماعت په وينابه باندې به موږ ټوله شپه وينس پاتې کيدو او عبادت به موکولو، دتهجدوپه وخت کې دې خلکو دتهجدولمونځ په جمعي سره کولو، ايا دا جائز دي، چې دتهجدولمونځ دې په جمعي سره وکړل شي؟ ما ترې پوښتنه وکړه: نو هغوی وويل چې داسې خونبي کريم ﷺ هم

کړي دي، هرکله چې ماخوچيرته هم اوريدلي نه دي چې دتهجدولمونځ په جمعي سره کيږي.

جواب: دامام ابوحنيفه رحمه الله په زردباندې دنوافلو جمعه (هرکله چې مقتديان ددوودريونه زيات وي، مکروه ده، ځکه چې دتهجدوپه لمانځه کې جمعه صحيح نه ده، حضور ﷺ دتراويح جمعه کړې وه او دتهجدولمونځ باجماعت اداکولو معمول يې نه و.^{۱۳}

که اخره شپه کې نه راپاڅيدونکي د وترونه مخکې تهجد وکړي

سوال: يوصاحب وايي چې تهجد دنيمې شپې نه پرته دماسخوتن د لمانځه نه وروسته هم کيږي، لږ دا خوراته ووايي چې دا خبره څومره حد پورې صحيح ده؟

۱ [ويکره ان يوقت شيئامن القرآن بشيء من الصلوة ..... الخ (عالمگيرى ج: ۱ ص: ۴۹ وايضاً هداية ج: ۱ ص: ۱۰۰ وايضاً درمختارمع الشامى ج: ۱ ص: ۵۴۴) _

۲ [وفي الحجة والاشتغال اولى واهم من النوافل الا السنن المعروفة وصلوة الضحى وصلوة التسبيح والصلوات التي رويت في الاخبار فيها سور معدودة واذكار معدودة فتلک بنية النفل وغير هابنية القضاء (عالمگيرى ج: ۱ ص: ۱۲۵، كتاب الصلاة، الباب الحادى عشر في قضاء الفوائت) _

۳ [واعلم ان النفل بالجماعة على سبيل التداعى مكروه على ماتقدم ماعدا التروايح ..... الخ (حلبى كبير ص: ۴۳۲، تمات من النوافل، ايضاً: عالمگيرى ج: ۱ ص: ۸۳ وايضاً درمختارمع الشامى ج: ۲ ص: ۴۸، ۴۹) _

جواب: کوم کس چې په اخره شپه کې نه شي راپورته کيدای، هغه دې د وترونه مخکې څلوررکعتونه د تهجد په نيت سره کوي ان شاء الله هغه ته به ثواب ملاويږي^(۱۱) اگرچې په اخره شپه کې د راپورته کيدو ثواب ډيرزيات دی، ددې هم کوشش کول پکار دي^(۱۲).

د تهجد د لمانځه له پاره که د نه پاڅيدو گمان وي؛ نوڅه به کوي؟

سوال: يو سړي ته گمان وشو چې هغه د شپې د تهجدو له پاره نه شي پاڅيدلی؛ نو هغه بيا د ماسخوتن او د ويده کيدو نه مخکې د تهجدو لمونځ کولی شي؟

جواب: هو، کولی يې شي، خو هميشه د شپې په اخر کې د پاڅيدو په نيت ويده کيدل پکار دي^(۱۳).

د تهجدو د لمانځه له پاره ويده کيدل يا شب کيره ضروري ده

سوال: ايا د تهجدو د لمانځه له پاره د ماسخوتن لمانځه نه وروسته ويده کيدل يا شب کيره ضروري ده؟

جواب: تهجد په اصل کې د نيت وایي چې د خوب نه وروسته وکړل شي^(۱۴) خو د چا چې د پاڅيدو يقين نه وي، هغه دې د ماسخوتن نه وروسته وکړي، ان شاء الله ده ته به ثواب ملاو شي.

که د ماسخوتن لمانځه سره وتروکړو

نو ايا د تهجدو سره يې په دويم ځل وکړو؟

سوال: دوتر لمانځه ته د شپې اخري لمونځ هم ويل کيږي، که چا د ماسخوتن د لمانځه نه وروسته وتروکړل او د شپې د تهجدو په وخت کې راپاڅيده؛ نو ايا هغه ته تهجد کول پکار دي يا وتر دوباره کول پکار دي؟

جواب: که وتر يې مخکې وکړل؛ نو د تهجدو په وخت کې دی دوباره وتر نه کوي، يوازې تهجد دې وکړي^(۱۵).

۱ [وما كان بعد صلاة العشاء فهو من الليل وهذا يفيد ان هذه السنة تحصل بالنفل بعد صلاة العشاء قبل النوم اه (شامی مطلب في صلاة الليل ج: ۲ ص: ۲۴)۔

۲ [عن ابی هريرة رضى الله عنه (مرفوعاً) وافضل الصلاة بعد الفريضة صلاة الليل (ترمذی ج: ۱ ص: ۹۰)۔
۳ [وما كان بعد صلاة العشاء فهو من الليل ،، وهذا يفيد ان هذه السنة تحصل بالنفل بعد صلاة العشاء قبل النوم..... الخ (شامی ج: ۲ ص: ۲۴ مطلب في صلاة الليل)

۴ [وقد ذكر القاضي حسين من الشافعية انه في الاصطلاح التطوع بعد النوم وايد بما في معجم الطبراني من حديث الحجاج بن عمرو رضى الله عنه قال: يحسب احدكم اذا قام من الليل يصلي حتى يصبح انه قد تجدد انما التهجد المرء يصلي الصلاة بعد رقدة..... اقول الظاهر ان حديث الطبراني الاول بيان لكون وقته بعد صلاة العشاء..... الخ (شامی ج: ۲ ص: ۲۴ مطلب في صلاة الليل)

۵ [وفي مراقي الفلاح: اذا صلى الوتر قبل النوم ثم تجدد لا يعيد الوتر.... [بقية حاشيه په راروانه صفحه

ايا د ماسپينين، مابنام، اوماسخوتن نفل ضروري دي؟

سوال: ايا ماسپينين، مابنام اوماسخوتن نه وروسته نفل په دې لمونځونو کې شامل دي؟ ايا ددې نفلونونه پرته به دا لمونځونه وشي؟ که يو کس دانفلونه ددې لمونځونو لارمي برخه وگڼي اوددې نفلونه نه پرته خپل لمونځ نيم گړي وگڼي، ايا داپه بدعت کې شامل دی؟

جواب: د ماسپينين نه مخکې خلور رکعتونه اود ماسپينين نه وروسته دوه رکعتونه اود مابنام او ماسخوتن نه وروسته دوه رکعتونه خوست موکده دي داپريښودل پکار نه دي^(۱) او د ماسخوتن نه وروسته دوترور رکعتونه واجب دي ددې هم دپريښودو اجازه نه شته^(۲)، باقي رکعتونه دنفلو دي که ويې کړي؛ نولوی ثواب دی او که يې ونه کړي؛ نو هيڅ نقصان نه شته، دا ضروري گڼل صحيح نه دي^(۳).

د مابنام دلما نځه نه مخکې نفل کول جائز؛ خواغوره نه دي

سوال: زموږ په حنفي مذهب کې دماز ديگر نه وروسته اود مابنام دلما نځه نه مخکې نفل کول جائز دي او که نه؟ ځکه چې دلته په سعودي عرب کې د مابنام دا اذان کيدونه وروسته دوه رکعت نفل کيږي دقرآن اوسنت په رڼا کې راته واضحه کړئ

جواب: د مابنام دلمونځ دفوري ادا کولو حکم دی، ددې له وجې دحنفي مذهب په نزد د مابنام دلمونځ نه مخکې نفل کول مناسب نه دي، گویا جائز دي ددې له وجې په خپله خومه کوه مگر کوم حضرات يې چې کوي هغوی مه منع کوه^(۴).

... بقیه د تیر مخ].. لقوله تعالى صلى الله عليه وسلم لا وتران في ليلة (حاشية الطحطاوى على مراقى الفلاح ص: ۲۱۱ فصل في بيان التوافل)۔

۱ [السنة رکعتان قبل الفجر واربع قبل الظهر ورکعتان بعد المغرب واربع قبل العشاء..... الخ (هداية ج: ۱ ص: ۱۴۶) وايضا: وسنن موکذا اربع قبل الظهر واربع قبل الجمعة واربع بعدها بتسليمه..... ورکعتان قبل الصبح وبعد الظهر والمغرب والعشاء..... الخ (الدر المختار مع الرد ج: ۲ ص: ۱۲، ۱۳ باب الوتر والتوافل)۔

۲ [عن ابي حنيفة رحمه الله في الوتر ثلاث روايات..... وفي رواية واجب وهي آخر اقواله وهو الصحيح كذا في محيط السرخسي (عالمگیری ج: ۱ ص: ۱۱۰ وايضا في الدر المختار مع الشامي ج: ۱ ص: ۴، ۵)۔

۳ [والنفل ومنه المندوب يثاب لفاعله ولا يسي تاركه..... الخ (شامي ج: ۱ ص: ۱۰۳ مطلب في السنة وتعريفها)

۴ [عن منصور عن ابيه قال: ماصلى ابوبكر ولا عمرو ولا عثمان الركعتين قبل المغرب (كثر العمل ج: ۸ ص: ۵۰ باب المغرب وما يتعلق به، طبع بيروت) وايضا عن ابن عمر قال: ماريت احدا يصليهما على عهد النبي صلى الله عليه وسلم وعن الخلفاء الاربعة وجماعة من الصحابة انهم كانوا لا يصلونهما (فتح الباري ج: ۲ ص: ۱۰۸ باب كم بين الاذان والاقامة، وايضا في الدر المختار مع الشامي ج: ۱ ص: ۳۶۹ وايضا اعلاء السنن ج: ۲ ص: ۵۸)۔

د مابنام نفلونه پريښودل څنګه دي؟

سوال: د مابنام په لمانځه کې د فرضونه وروسته اود دوو سنتونه وروسته دوه رکعت نفل کول ضروري دي؟ او که څوک يې ونه کړي گناه کار خوبه نه وي؟

جواب: د نفلو معنی داده چې د دې په کولو ثواب شته او په پريښودو کې يې څه گناه نه شته.^(۱)

د مابنام د اذان نه وروسته دوه رکعت نفل کول چې کله لمونځ ولاړ وي

سوال: که چيرې زه د مسلم شريف او د ابو داود شريف د حديث په رڼا کې د مابنام د اذان نه فوراً وروسته دوه رکعت نفل لمونځ وکړم، حالانکې زما نه پرته ټول مقتديان د امام پسې وروسته په جمعې کې شامل وي، کله چې زه (د نفل لمونځ د کولو نه وروسته، د جمعې د يو رکعت کيدو نه وروسته شاملېږم، نو ايا زما دا عمل جائز دی؟

جواب: که چيرې جمعې ولاړه وي؛ نو د مابنام د اذان نه وروسته نفل کول جائز نه دي.^(۲)

ايا نفل پريښودل کيداى شي؟

سوال: ځينې خلک ما ليدلي دي چې د ماسخوتن د فرض لمانځه نه وروسته سنت کوي او د نفلو د اداء کيدو نه پرته وتر اداء کول شروع کوي او څوک څوک خو د سنتو او د وترو نه وروسته نوافل پريږدي، داسې کول تر کومه پورې صحيح دي؟

جواب: د نفلو تعريف هم دادی چې څوک غواړي؛ نو ودي کړي او چې څوک غواړي؛ نو نه دي کوي.^(۳)

د نفلوله وجې فرض پريښودل غلط دي

سوال: موږ خلک دلته په جده کې اوسېږو، زموږ داوسيدويه کمره کې ځينې ملګري د ماسخوتن لمونځ اکثر قضا کړي، دهغوی استدلال دادی چې اوولس (۱۷)، رکعتونه څوک کوي؟ دهغوی په ذهنونو کې دا خبره ناسته ده چې له (۱۷) رکعتونو پرته لمونځ نه کيږي، موږ هغوی ته زرخله وويل چې (۹) رکعتونه کوه، (۴) فرض، (۲) سنت، او (۳) وتر، خو هغوی يې نه مني،

[۱] نافله وهوى اللغة الزيادة وفى الشرع العبادة التى ليست بفرض ولا واجب... الخ حلى كبير ج: ۱ ص: ۳۸۳ والنفل فى اللغة الزيادة وفى الشريعة زيادة عبادة شرعت لنا لا علينا (شامى ج: ۲ ص: ۳ باب الوتر والنفل)۔
[۲] لقيام الاجماع عليه كونه سنة وكرهوا النفل قبلها لان فعل المباح والمستحب اذا افضى الى الاخلال بالسنة يكون مكروهاً..... الخ (علاء السنن ج: ۲ ص: ۵۸ طبع ادارة القرآن)

[۳] نافله وهوى اللغة الزيادة وفى الشرع العبادة التى ليست بفرض ولا واجب..... الخ حلى كبير ج: ۱ ص: ۳۸۳ والنفل فى اللغة الزيادة وفى الشريعة زيادة عبادة شرعت لنا لا علينا (شامى ج: ۲ ص: ۳ باب الوتر والنفل)

داوولسو رکعتونه کول هغوی ته بوج محسوسیږي ددې له وجې ټول لمونځ پریږدي. مهرباني وکړئ او ددې وضاحت وکړئ چې واقعي د (۱۷) رکعتونونه پرته د ماسخوتن لمونځ نه کیږي؟ ایا د ماسخوتن پوره (۱۷) رکعتونه کول ضروري دي؟ ایا یوازې (۹) رکعت، یعنې (۴) فرض، (۲) سنت او (۳) وترواجب کولو سره به د ماسخوتن لمونځ مکمل نه شي؟

جواب: د ماسخوتن په لمانځه کې خورکعتونه هم دومره دي څومره چې تاسولیکلي دي. یعنې (۴) فرض، (۲) سنت، (۳) وترواجب، ټول (۹) رکعتونه، که د ماسخوتن نه مخکې سنت وکړي؛ نولوی ثواب دی او که یې ونه کړي؛ نو هیڅ نقصان نه شته او د وترونه مخکې دوه څلور رکعتونه د تهجد په نیت سره هم وکړي؛ نو بڼه ده، خو نفلونه داسې ضروري گڼل چې دهغو له وجې سره فرض لمونځونه هم پریښودل شي ډیره غلطه خبره ده.

وترد تهجدونه مخکې وکړل شي او که وروسته؟

سوال: که وتر د ماسخوتن د لمانځه نه وروسته ونه کړل شي، بلکې د تهجدو سره وکړل شي په دې صورت کې اول درې رکعت ته وتر وکړل شي او وروسته د تهجد رکعتونه، یا اول تهجد وکړل شي او وروسته درې رکعت ته وتر؟ نور دا چې که د تهجدو رکعتونه کله څلور، کله اته، کله دولس وکړل شي؛ نو څه نقصان خوپه کې نه شته؟

جواب: که د پاڅیدو باور یې وي؛ نو وتر د تهجد د لمونځ نه وروسته کول غوره دي، که د صبح صادق نه مخکې په وخت کې دومره گنجائش وي چې د نفلونه وروسته وکړل شي؛ نو اول دې د تهجدو نفل وکړي او ددې نه وروسته دې وکړي^(۱) او که ځینې ورځ ناوخته راپورته شي او داویره وي چې که په نفلونو کې مشغول شوم؛ نو چیرته وترانه قضانه شي؛ نو په داسې صورت کې دې اول د وتر ودرې رکعتونه وکړي او که په صبح صادق کې څه وخت باقی پاتې وي؛ نو نفل دې هم وکړي، د تهجدو د لمانځه یو عادت مقررول پکار دي چې دومره رکعتونه به کوم، بیا که دوخت له وجې کمی زیاتې وشي؛ نو هیڅ نقصان نه شته.

له وټرو وروسته نفل کول بدعت نه دي

سوال: ایا د وټرو کولونه وروسته نفل کولی شو او که نه؟ زیدوايي چې د وترونه وروسته نفل کول بدعت دي، ایا د زید دا وینا صحیح ده او که غلطه؟

جواب: د وترونه وروسته په ناسته دوه رکعت نفل کول په صحیح احادیثو کې موجود دي،

۱ [واخیر الوترالی آخر اللیل لوائق بالانتباه والا قبل النوم ..... الخ (در مختار مع تنویر الابصار، کتاب الصلاة ج: ۱ ص: ۳۶۹، طبع ایچ ایم سعید)، وايضا ويستحب تاخيره الى آخر اللیل ..... الخ (هندية ج: ۱ ص: ۱۱۱ کتاب الصلاة الباب الثامن فی صلاة الوتر طبع رشديه کوئته).]

ځکه دې ته بدعت ويل مشکل دي^{۱۱} خو که دوترونه وروسته نفل کول وغواړي؛ نو هغه هم په ولاړه کول افضل دي^{۱۲}.

د وترونه وروسته د دوو رکعتو نفلو شرعي حيثيت

سوال: زه د ستاسو حضراتو نه داپوښتنه کول غواړم چې د ستاسو مسائل او دهغو حل په دويم جلد (۳۳۶) صفحه باندې د وترونه وروسته دوه رکعتو نفلو د کولو په باره کې دا عبارت ليکل شوی دی: اودنبي کریم صلي الله عليه وسلم څخه د وترونه وروسته دوه رکعتو ثابت دي، خو عام معمول يې د وترونه وروسته د نفلو نه و، له دې وجې چې که څوک د وترونه وروسته نفل کوي؛ نو دی دې منع نه کړل شي، خو عام خلک دې دا نفل په ناستې باندې وکړي، دا غلطه ده دا نفل هم په ولاړه باندې کول پکار دي، ددې کرښې دا عبارت چې په ناسته باندې نفل کولو ته يې غلط ويلې دي، ايا په شريعت کې ددې نفلونو په ولاړه باندې د کولو څه خاص حکم شته؟ ځکه چې نفل لمونځ خو په ناسته باندې هم کيږي، خو ثواب به نيم ملاويږي، يا داسې کول مکروه دي؟ يا له سر نه به لمونځ فاسديږي؟ تاسو په جواب کې ليکلي و چې: په دې عبارت کې واقعي غلطې ده، ددې اصلاح به په نظر ثاني کې وکړل شي، ، اميد دی چې تاسو حضراتو به نظر ثاني کړې وي، لهذا فيصله شوې جواب وفرمائې.

جواب: ما چې کوم ويلې و ددې مطلب دا وو چې د عامو نفلو په شان دا نفل هم اداء کيږي، د خلکو د طرز عمل نه دا ثابتيږي چې هغوی دا نفل په ناسته باندې کول ضروري گڼي، دا غلطه ده په ناسته باندې کول ضروري مه گڼي، بيا که غواړي؛ نو په ناسته دې وکړي او که غواړي؛ نو په ولاړه دې وکړي او دا مسئله هم په ذهن کې کينوي چې په ناسته به نيم ثواب ملاويږي^{۱۳}.

۱ [عن ام سلمة رضى الله عنها ان النبي صلى الله عليه وسلم كان يصلى بعد الوتر ركعتين، وقد روى نحوه عن ابي امامة وعائشة وغير واحد من اصحاب النبي صلى الله عليه وسلم ((سنن الترمذى ج: ۱ ص: ۱۰۸، وايضا رواية عائشة مرفوعا بسند صحيح (بخارى ج: ۱ ص: ۱۵۵ ابن ماجه ص: ۸۳ طحاوى ج: ۱ ص: ۲۰۲ وايضا رواية ثوبان مرفوعا بسند حسن (دارمى ج: ۱ ص: ۳۱۲ طحاوى ج: ۱ ص: ۲۰۲ دارقطنى ج: ۲ ص: ۳۶) وايضا رواية ابي امامة مرفوعا بسند حسن (طحاوى ج: ۱ ص: ۲۰۲ مسند احمد ج: ۵ ص: ۲۶۰)

۲ [ويتنفل مع قدرته على القيام قاعداً..... وفيه اجر غير النبي صلى الله عليه وسلم على النصف الابعذر. وفي الشامى ويؤيده حديث البخارى من صلى قائماً فهو افضل ومن صلى قاعداً فله نصف اجر القائم..... الخ (درمختار مع الشامى ج: ۲ ص: ۳۶، ۳۷، باب الوتر والنوافل، مبحث المسائل الستة عشرية).

۳ [ويتنفل مع قدرته على القيام قاعداً..... وفيه اجر غير النبي صلى الله عليه وسلم على النصف الابعذر. ودرمختار وفي الشامى ويؤيده حديث البخارى من صلى قائماً فهو افضل، ومن صلى قاعداً فله نصف اجر قائم... الخ (درمختار مع الشامى ج: ۱ ص: ۳۶، ۳۷، باب الوتر والنوافل، مبحث المسائل الستة عشرية).

ایا د وترو نه وروسته نفل په ناسته زیات بهتره دي؟

سوال: د نفل لمانځه په ولاړه کولو زیات او په ناسته کولو سره لږ ثواب ملاوېږي، یو مولوي صاحب وايي چې د وترو نه وروسته دوه رکعت نفل دې د ولاړې په نسبت باندې په ناسته باندې کولو سره زیات ثواب ملاوېږي، ځکه چې نبي کریم صلي الله عليه وسلم دا دوه نفلونه د تهجد په وخت همیشہ په ناسته باندې کړي دي، ددې دواړو نفلونو په باره کې تاسو وفرمایي چې دا په ناسته باندې بهتره دي او که په ولاړه؟

جواب: ثواب خو به ددې نفلونو په ناسته باندې نیم ملاوېږي ^(۱) نبي کریم صلي الله عليه وسلم دا نفلونه همیشہ له پاره په ناسته نه دي کړي او بیا دا چې د تهجد په لمانځه کې به د نبي عليه السلام قیام طویل و، له دې وجې به یې نفل کله کله په ناسته کول.

نفل لمونځ چې شروع کړي؛ نو ایا د ماتولو نه وروسته فرض کيږي

سوال: اوریدلي مې دي چې په ناستې سره په نفل کولو باندې نیم ثواب ملاوېږي، حالانکې قیام فرض دی، مسئله دا ده چې که په ناسته یې نیت وتاړه او په مینځ کې یې له څه وجې لمونځ مات کړ، اوس دا لازم شو، دې لازم ته موږ فرض ویلی شو او که نه؟ که چیرې فرض وي؛ نو اوس په ناسته باندې اعاده وکړي او که په ولاړه؟

جواب: په ولاړه باندې دې وکړي، دې ته فرض ویل صحیح نه دي، خو نفل لمونځ په شروع سره واجبېږي ^(۲).

نبي کریم صلي الله عليه وسلم به دوه رکعت نفل په ناسته باندې کول

سوال: ټول نوافل کوم چې په هر لمانځه کې کيږي په ولاړه باندې کيږي، خو د وترو نه وروسته دوه رکعت نفل حضور صلي الله عليه وسلم اکثر کړي دي، هغه هم په ناسته، ایا دا صحیح ده؟

جواب: نفل په ناسته باندې جائز دي، د وترو نه وروسته د نبي کریم صلي الله عليه وسلم نه په ناسته باندې نفل منقول دي، خوداسې کله کله شوي دي، همیشہ معمول یې نه و. ^(۳)

^(۱) [و يجوز التطوع قاعداً بغير عذر..... الخ (حلی کبرج: ۱ ص: ۲۷۰) وايضا: اکثر الصحابة ومن بعدهم من اهل العلم على تركها اهـ واخفقون من اکابرنا على ان اتيانها قياماً الفضل اهـ (اعلاء السنن ج: ۶ ص: ۱۰۹) ايضا قلت: الصواب ان هاتين الركعتين فعلهما صلى الله عليه وسلم بعد الوتر جالساً لبيان جواز الصلوة بعد الوترو بيان جواز النفل جالساً ولم يواظب على ذلك بل فعله مرة او مرتين او مرات قليلة (شرح الكامل للنووي على مسلم ج: ۱ ص: ۲۵۴)

^(۲) [ولزم نفل شرع فيه.... الخ اي لزم المضى فيه حتى اذا أفسده لزم قضاءه..... الخ (شامي ج: ۱ ص: ۲۹)]
^(۳) [وقد ثبت انه عليه الصلوة السلام شفع بعد الوتر روى الترمذی عن.... [بقية حاشيه به راروانه صفحه

د وترو نه وروسته نفل ضروري نه دي

سوال: ايا د تهجد لمانځه نه وروسته د وترو لمونځ اود وترو نه وروسته نفل كول ضروري دي او يوازې وتر كافي دي؟

جواب: د وترو نه وروسته نفل ضروري نه وي.^(۱)

د حاجت لمانځه طريقه

سوال: د حاجت لمانځه څه طريقه ده؟

جواب: حضور ﷺ د صلوٰۃ الحاجت د طريقه ښودلې ده چې بنده په ښه طريقې سره اودس وکړي اود دې نه وروسته دوه رکعتې نفل وکړي د لمانځه نه فارغ شي؛ نو د الله تعالیٰ حمد او ثناء دې وکړي په رسول الله ﷺ دې درود شريف وليږي، د مسلمانانو له پاره دې د مغفرت دعا وکړي اود ډيرو توبو او استغفار نه وروسته دې دادعا ولولي: «لا اله الا الله الحليم الكريم سبحان الله رب العرش العظيم الحمد لله رب العالمين، اسالك موجبات رحمتک ومنجيات امرک وعزائم مغفرتک والغنيمة من کل بر والسلامة من کل اثم لا تدع لي ذنباً الا غفرته ولا هماً الا فرجته ولا حاجة هي لك رضا الا فضيتها يا ارحم الراحمين...»^(۲)

ددې نه وروسته دې دخپل حاجت له پاره ښه په منت زاری سره دعا وکړي که صحيح شرطونو سره يې دعا وکړه؛ نوان شاء الله ضروريه قبلېږي.

صلوة حاجت څنګه وکړل شي؟ او غوره وخت يې کوم دی؟

سوال: د صلوٰۃ حاجت د کولو څه طريقه ده؟ څومره رکعتونه دي؟ او د کولو افضل وخت کوم يودی؟

جواب: د صلوٰۃ حاجت دوه رکعتې دي، دوه رکعتې وکړه او د الله تعالیٰ حمد او ثناء وکړه بيا درود شريف ووايه، بيا د ټولو مسلمانانو د ښلولو له پاره دعا وغواړه او بيا دخپل حاجت له

... بقیه د تیر مخ] .. ام سلمة انه عليه السلام كان يصلي بعد الوتر ركعتين وزاد ابن ماجة خفيفتين وهو جالس (حلمی کبیج: ۱ ص: ۲۴۰) . ايضاً: هذا الحديث اخذ بظاهره الاوزاعي واحمد فيما حكاه القاضي عنهما فاباحا ركعتين بعد الوتر جالساً، وقال احمد: لا الفعل ولا امنعه من قوله . قال : وانكره مالك، قلت : الصواب ان هاتين الركعتين فعلهما صلى الله تعالى عليه وسلم بعد الوتر جالساً لبيان جواز الصلوٰۃ بعد الوتر وبيان جواز النفل جالساً، ولم يواظب على ذلك بل فعله مرة او مرتين او مرات قليلة اه (شرح الكامل للنووي على الصحيح المسلم ج: ۱ ص: ۲۵۴ كتاب صلوٰۃ المسافرين وقصرها باب صلوٰۃ الليل وعدد ركعات النبي صلى الله عليه وسلم) [والنفل في اللغة: الزيادة، وفي الشريعة: زيادة عبادة شرعت لنا لا علينا (شامي ج: ۲ ص: ۳، باب الوتر والنوافل) ۲] [ترمذی ج: ۱ ص: ۱۰۸ ماجاء في صلاة الحاجة، طبع قديمی کتب خانه] .

پاره دعا وغواړه، يوه دعا په حديث کې راځي، هغه دې په فضائل نماز کې وکتل شي.^(۱۱)

ايا صلوٰة حاجت د خپلو ټولو حاجتونو له پاره کولی شو؟

سوال: يو کال مخکې زه د خپلې مور د طبيعت د خرابيدو له وجې پريشانه شوم او ما د الله تعالى په حضور کې دوه رکعتي صلوٰة حاجت وکړه، بيا به ما مسلسل هميشه کول، خواوس صورت حال دادی چې اوس زه د الله تعالى نه د خپل ټول حاجتونو له پاره دعا غواړم، ايا دا صحيح دي؟

جواب: د الله تعالى نه خپل ټول حاجتونه غوښتل پکار دي، ددې د نه صحيح کيدو شک ولې راغی؟^(۱۲)

صلوٰة حاجت تر کومه پورې کول پکار دي؟

سوال: ايا د حاجت رکعتونه تر هغه وخته پورې کول پکار دي تر څو پورې چې حاجت نه وي پوره شوی؟

جواب: هو! تر څو پورې چې حاجت نه وي پوره شوی مسلسل غوښتل پکار دي او که د غوښتلو له پاره صلوٰة حاجت هم کوی؛ نو نورې نور به وي.^(۱۳)

د صلوٰة حاجت رکعتونه کول پريردی

سوال: که چيرې زما سره وخت نه وي او ماته د پوره حاجت لمونځ کول مشکل وي، په داسې صورت کې ماته د حاجت لمونځ کول ډير زيات مشکل وي، که چيرې زه د دې حاجت لمونځ کول پريردم او يوازې د يو حاجت له پاره يې د حاجت په موقع باندې وکړم؛ نو څه گناه خوره

[۱] عن عبدالله بن ابي اوفى رضى الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: من كانت له الى الله حاجة او الى احد من بنى آدم فليتوضا وليحسن الوضوء ثم ليصل ركعتين ثم ليثن على الله تعالى وليصل على النبي صلى الله عليه وسلم ثم ليقل لا اله الا الله الحليم الكريم، سبحان الله رب العرش العظيم، الحمد لله رب العالمين، اسالك موجبات رحمتك، وعزائم مغفرتك، والغنيمة من كل بر والسلامة من كل اثم، لا تدع لى ذنبالا غفرته، ولاهما الا فرجته ولا حاجة هي لك رضا الا قضيتها يا ارحم الراحمين (جامع ترمذى ج: ۱ ص: ۶۳ باب ماجاء فى صلاة الحاجة، طبع رشيديه ساهيوال، ايضاً: فتاوى شامى ج: ۲ ص: ۲۸۰، ايضاً: فضائل نماز ص: ۱۴ فضائل اعمال ص: ۳۰۲)

[۲] واذا سألَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ (البقرة: ۱۸۶) (ومن المندوبات صلاة الحاجة ..... قال مشايخنا: صليناها هذه الصلوة فقضيت حوائجنا مذكورى الملتقط ..... الخ (شامى ج: ۲ ص: ۲۸، باب الترو والنوافل، مطلب فى صلاة الحاجة)

[۳] ومن المندوبات صلاة الحاجة ..... قال مشايخنا: صليناها هذه الصلوة فقضيت حوائجنا مذكورى الملتقط والتجنيس ..... الخ (شامى ج: ۲ ص: ۲۸، باب الترو والنفل، مطلب فى صلاة الحاجة)

نه ملاويږي؟ ځکه چې د حاجت رکعتونه اوس زما په ترتيب کې شامل شوي دي او ايا الله تعالي به زما ددې رکعتونو په پريښودو سره په ماباندې رحم او کرم کوي، اوس زما والده هم تقريباً صحيح شوې ده.

جواب: نماز حاجت نفلي لمونځ دی که چيرې يو سړی يې هميشه کوي او خپل معمول يې جوړ کړي؛ نو ډير ښه ده، په نه کولو سره يې څه گناه نه شته.^[۱]

صلوة تسبيح سره د گناهونو معافي

سوال: صلوة تسبيح سره مخکيني وروستني، لوی واړه، نوي، زاړه، قصدا يا خطا سره ټول گناهونو معاف کيږي، ايا دا حديث صحيح دی؟

جواب: ځينې محدثين دې ته صحيح وايي او ځينې ضعيف.^[۲]

په صلوة تسبيح سره ټول گناهونه معاف کيږي

سوال: په کتاب کې يې د صلوة تسبيح په باره کې ليکلي دي چې ددې په کولو سره ټول گناهونه معاف کيږي، ددې تصديق هم وکړئ!

جواب: د صلوة تسبيح په باره کې ذکر شوي رواياتو په باره کې اگر چې کلام شوی دی، خوفي نفسه دا روايات د قبلولو لائق دي او د پخوا زمانې نه صلوة تسبيح د اکابرينو په معمول کې شامل دی؛ له دې وجې دا ضرور کول پکار دي.^[۳]

د صلوة تسبيح کيږي که په يوړکن کې هير شي؛ نو د لمانځه کولو حکم

سوال: ايا که چيرې يو سړی په صلوة تسبيح کې چې کوم خاص تسبيح لوستل کيږي د لمانځه په وخت کې ددې تعداد هير شي يا په سجده کې د سبحان ربی الاعلی په ځای هغه تسبيح لوستل شروع کړي، يعنې په لسو کې يو ځل هم پوره ونه وايي؛ نو پته به ولگيږي چې سبحان ربی الاعلی ووايي او بيا وروسته پوره لمونځ اداء کړي؟

[۱] ومن المندوبات صلاة الحاجة ..... قال: مشايخنا: صلينا هذه الصلاة فقضيت حوائجنا مذكور في المتن والتجسس ..... الخ (شامي ج: ۲ ص: ۲۸ باب الوتر والنفل، مطلب في صلاة الحاجة)

[۲] والحديث في صلاة التسبيح مختلف فيه قيل ضعيف وقيل انه حسن وهو المختار عن جمهور المحدثين ..... الخ (حاشية عرف الشذی علی الترمذی ج: ۱ ص: ۱۰۹) وايضاً وبالجملة لم يذهب احدهم قدماء المحدثين الى وضعه وبطلانه وانما ذهب جمهورهم الى التصحيح او التحسن ولو كان ضعيفاً لكفى حجة في باب الفضائل ..... الخ (معارف السنن شرح ترمذی ج: ۴ ص: ۲۸۵)۔

[۳] (واربع صلاة التسبيح) يفعلها في كل وقت لا كراهة فيه او في كل يوم اوليلة مرة والا ففي كل اسبوع اوجمة او شهر او العمر، وحديثها حسن لكثرة طريقة، ووهم من زعم وضعه وفيها ثواب لا يتناهى ..... الخ (شامي ج: ۲ ص: ۲۷)

جواب: لمونځ يې کيږي، دا تسبيح که چيرې په يو رکن کې هير شي؛ نو په دويم کې دې پوره کړي مثلاً: په رکوع کې هير شي؛ نو په سجده کې دې شل ځله ووايي.^{۱۱}

د صلوٰة تسبيح څه طريقه ده؟

سوال: په مختلفو کتابونو کې د صلوٰة تسبيح د اداء کولو مختلفې طريقې دي، خو لږ شان فرق لري، سړی چې کومه طريقه هم خپله کړي؛ نو په دې سره لمونځ اداء کيږي، حالانکې زه دا گڼم چې يوازې دا مخصوص تسبيح (۳۰۰) ځله مکمل کول پکار دي.

جواب: ته ښه پوهيږې د صلوٰة تسبيح دوه طريقې يې ليکلې دي او دواړه صحيح دي.^{۱۲}

په صلوٰة تسبيح کې تسبيح په دويم رکعت کې څنګه ويل کيږي؟

سوال: په صلوٰة تسبيح کې دا مخصوص تسبيح په دويم رکعت کې د التحيات نه وروسته وويل شي او که مخکې؟ او الله اکبر ويلو او د پاڅيدو نه پرته الله اکبر ووايي لکه څنګه چې په اول رکعت کې د الله اکبر نه پرته پاڅيدل وي؟

جواب: ددې تسبيح د ويلو نه وروسته التحيات ووايه او اول او دويم رکعت کې د تسبيح ويلو نه وروسته له تکبير پرته پاڅه.^{۱۳}

^۱ [قال الملاعلى في شرح المشكوة: مفهومه انه ان سها ونقص عدداً من محل معين ياتي به في محل آخر تكملة للعدد المطلوب ..... الخ (شامي ج: ۲ ص: ۲۷ باب الوتر والنوافل، مطلب في صلاة التسبيح)

^۲ [الكيفية هي التي رواها الترمذی في جامعه عن عبدالله بن المبارك احد اصحاب ابی حنيفة الذي شاركه في العلم والزهد والورع وعليها اقتصر في القنية وقال انها المختار من الروايتين ..... الخ (شامي ج: ۲ ص: ۲۷ طبع سعيد) . طريقه اول: عن ابی رافع قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم للعباس: يا عجم! الا اصلك الا احبوك، الا انفعك؟ قال: بلى يا رسول الله! قال يا عجم! اصل اربع ركعات تقرأ في كل ركعة بفاتحة الكتاب وسورة، فاذا انقضت القراءة فقل: الله اكبر والحمد لله وسبحان الله خمس عشرة مرة قبل ان ترکع، ثم اركع فقلها عشرًا، ثم ارفع راسك فقلها عشرًا، ثم اسجد فقلها عشرًا، ثم ارفع راسك فقلها عشرًا، ثم اسجد فقلها عشرًا، ثم ارفع راسك فقلها عشرًا قبل ان تقوم فذلك خمس وسبعون في كل ركعة، وهي ثلاث مائة في اربع ركعات ..... الخ (جامع ترمذی ج: ۱ ص: ۶۳ باب ما جاء في صلوٰة التسبيح) (طريقه دوم: حدثنا احمد بن عبدة الضبي نا ابو وهب قال: سالت عبدالله بن المبارك عن الصلوٰة التي يسبح فيها قال: يكبر ثم يقول سبحانك اللهم وبحمدك ..... ثم يقول خمس عشرة مرة سبحان الله والحمد لله ولا اله الا الله والله اكبر، ثم يتعوذ ويقرأ بسم الله الرحمن الرحيم وفاتحة الكتاب وسورة، ثم يقول عشر مرات سبحان الله والحمد لله، ثم يركع فيقلها عشرًا، ثم يرفع راسه فيقولها عشرًا، ثم يسجد فيقولها عشرًا، ثم يرفع راسه ويقولها عشرًا، ثم يسجد الثانية فيقولها عشرًا يصلي اربع ركعات على هذا، فذلك خمس وسبعون تسبيحة في كل ركعة ..... الخ (جامع الترمذی ج: ۱ ص: ۶۴، باب ما جاء في صلوٰة التسبيح)

^۳ [وفي الجلسة بينها عشرًا عشرًا بعد تسبيح الركوع والسجود ..... الخ (شامي ج: ۲ ص: ۲۷ باب الوتر والنوافل)

په تياره کې تهجد او صلوٰة تسبيح کول

سوال: د شپې په کمره کې له څه رڼا پرته هريو لمونځ چې وي يعنې تهجد، يا صلوٰة تسبيح اوداسې نور... اداء کيږي او که څراغ لگول لازمي دي؟ ځکه چې زه دا لمونځ په پټه باندې اداء کول غواړم، له دې وجې په کمره کې رڼا وغيره نه بلوم.

جواب: رڼا کول ضروري نه دي، که قبلې ته دې مخ صحيح وي؛ نو په تياره کې يې هم کولی شې.^{۱۱}

د صلوٰة تسبيح د لمانځه په جمعې سره د اداء کولو شرعي حيثيت

سوال: زموږ د محلي په مسجد کې د هرې پانشنبې (زيارت) په ورځ د ماسخوتن د لمانځه نه وروسته باقاعده د اقامت سره په جهرا صلوٰة تسبيح کيږي، داسې کول د فقه حنفي په اعتبار سره څنگه دي؟ او د دې امام پسې لمونځ کول څنگه دي؟

جواب: د صلوٰة تسبيح لمونځ په جمعې سره کول بدعت او مکروه دی، دې امام ته دې وويل شي چې آينده ددې نه توبه وباسي او لمونځ دده پسې جائز دی که نه؛ نو مکروه تخريمي دی.^{۱۲}

ايا د صلوٰة تسبيح څه خاص وخت شته؟

سوال: د صلوٰة تسبيح له پاره څه مقرر وخت يا وخت شته؟

جواب: د صلوٰة تسبيح له پاره څه وخت يا وخت مقرر نه دی، که توفيق وي؛ نو هميشه يې کولی، گني چې په کومه ورځ درته موقعه ملاوشي کولی يې اود مکروه وختونونه پرته د شپې ورځې چې کله وغواړئ کولی، البته د زوال نه وروسته افضل دی، يا بيا د شپې، په خاص ډول د تهجد وپه وخت کې.^{۱۳}

د صلوٰة تسبيح جمعه بدعت حسنه نه ده؟

سوال: د ډير تحقيق نه وروسته هم راته دا پته ونه لگيده چې صلوٰة تسبيح کله په جمعه هم

^۱ [لايجوز لاحد اداء فريضة ولا نافلة ..... الا متوجها الى القبلة ..... الخ (عالمگیری ج: ۱ ص: ۶۳)]

^۲ [التطوع بالجماعة اذا كان على سبيل التداعى يكره ..... الخ (عالمگیری ج: ۱ ص: ۸۳)]، ايضاً: واعلم ان النفل بالجماعة على سبيل التداعى مكروه على ماتقدم ماعدا التراويح (حلي كبير ص: ۴۳۲) ايضاً: فتاوى شامی ج: ۲ ص: ۴۹]

^۳ [واربع صلوٰة التسبيح يفعلها في كل وقت لا كراهة فيه اوفى كل يوم اوليلة مرة والا في كل اسبوع اوجمة اوشهر اوالعمر وحديثهما حسن لكثرة طرقه ووهم من زعم وصنعه وفيها ثواب لايتناهى .. الخ (شامی ج: ۲ ص: ۲۷)] وقال الملاعلى في شرح مشکوة مفهومه انه ان سها ونقص عددا من محل معين ياتى به في محل آخر تكملة للعدد المطلوب... الخ (شامی ج: ۲ ص: ۲۹ باب الوتر والنوافل مطلب في صلوٰة التسبيح..... وقال المعلى: يصليها قبل الظهر..... الخ (شامی مطلب في صلوٰة التسبيح ج: ۲ ص: ۲۷)] -

شوی دي، ایا دانفل لمونځ په جمعې سره هم کېږي او که دافعل ، بدعت حسنه ، شمیرلو سره دا جائز ګرځېدلی شي؟

جواب: دحنفيه په نزدباندي دنفلو جمعه مکروه ده، هرکله چې مقتديان ددریونه زیات وي، همدغه حکم دصلوة تسبیح هم دی، ددې جمعه بدعت حسنه نه ، بلکه بدعت سیئه ده.^{۱۱}

د صلوة تسبیح جمعه جائز نه ده

سوال: دصلوة تسبیح په باره کې راته ارشاد وفرمایئ، چې په جمعې سره یې کول جائز دي او که غلط؟ زه اوزماډیزیات پاکستاني ملګري دترکي ملګرو سره تقریباً دپنځو کلونورا هیسې په کیمپ کې په جمعه اداکوو، دهمدې کال (۱۵) شعبان دشب برات په شپه زمور یوملګري صوفي صاحب اعتراض وکړ چې: دنبی کریم ﷺ څخه صلوة تسبیح په جمعه ثابت نه دي اونه دحضور ﷺ ددې په باره کې فرمان شته چې په جمعه یې اداکړئ: نوبیامور ته هم په جمعه اداکول پکار نه دي، بلکه یوازې یوازې یې کول پکار دي ، باجماعت کولوزمور مقصديوازې دا وي چې کوم ان پره ملګري ترتیب وار (۷۵) ځله تسبیح ویلی نه شي هغوی هم اداکړل شي.

جواب: شریعت چې عبادت په کوم انداز کې مشروع کړی دی، هغه په هغې طریقې سره اداکول مطلوب دي، شریعت پنځه وخته لمونځ او دجمعي او اختر ونولمونځ په جمعه اداکولو حکم ورکړی دی، خو نوافل یې انفرادي عبادت ګرځولی دی، ددې له وجې نفلي لمونځ (که څه هم صلوة تسبیح وي یا بل څه) په جمعه اداکول دشریعت دمنشا نه خلاف دي، له دې وجې فقهاوو حضراتو دنفل جمعه (چې مقتديان په کې د دوو نه زیات وي) مکروه لیکلي دي اوپه خاصو شپوکې اجتماعي لمونځ اداکول یې بدعت ګرځولي دي^{۱۲}، ددې له وجې صلوة التسبیح په جمعې سره اداکول صحیح نه دي اوتاسوچې کوم مصلحت لیکلی دی هغه دالتفات لائق نه دی، دچاچې دصلوة تسبیح دکولوشوق وي، هغوی ته ددې کلماتو یادول اوپه ترتیب سره زده کول څه ګران دي؟

۱ [ولا یصلی الوتر ولا التطوع بجماعة خارج رمضان ای یکره ذلک علی سبیل التداعی بان یقتدی اربعة بواحدة کما فی الدرر (قوله علی السبیل التداعی) هو ان يدعو بعضهم بعضاً کما فی المغرب وفسره الوافی بالکثرة وهو لازم معناه قوله اربعة بواحدة اما اقتداء واحد بواحد او اثنين بواحد فلا یکره وثلاثة بواحد فیه خلاف بحر عن الکافی (ردالمحتار علی درالمختار ج: ۲ ص: ۹۴ مطلب فی کراهة الاقتداء فی النفل علی سبیل التداعی)۔

۲ [وبعد ذلک فالصلوة خیر موضوع مالم یلزم منها ارتکاب کراهة ، واعلم ان النفل بالجماعة علی سبیل التداعی مکروه ..... فعلم ان کلاً من صلاة الرغائب ..... بالجماعة بدعة مکروهة (حلی کبیر ص: ۳۲ طبع لاهور)

د استخارې حقيقت

سوال: حديث شريف كې دي چې استخاره كول دمومن خوش بختي ده اونه كول بدبختي ده او د استخارې طريقه يې دابنودلې ده چې انسان دې دوه ركعتنه نفل لمونځ وكړي اوبيا دې د استخارې دعا وكړي، زما سوال دادې چې دنفل كولواودعاغونښتلونه وروسته دې انسان دخپل مقصدله پاره روان شي دكوم له پاره يې چې استخاره كړې وي؟ مثلاً: يوكس يو كوراخيستل غواړي، ايا هغه داستخارې نه وروسته دكور باره كې خبره وكړي ياداچې دالله تعالى له طرف نه ورته داستخارې دجواب څه اشاره ورته په خوب كې ملاوشي، يازره كې يې داسې خيال پيداشي؛ نودهغي نه وروسته دكوراخيستلوله پاره ووځي، دير عالمان وايي چې كوم كار يامقصدوي، هغه له پاره دې انسان درې يا اووه ورځې استخاره وكړي، دغه دوران كې خويابه هغه خوب وويني، يا به يې الله تعالى زړه كې داسې خيال پيدا كړي چې داكاروكړه يايې مه كوه، خوكه چيرې داسې وي؛ نوبيادخوب وغيره ذكرپه حديث كې ولې نه شته؟ ماته ديو جماعت يوسړي وويل چې خوب وغيره هيڅ نه راځي، وروسته ته دخپل مقصدله پاره استخاره وكړه اوبيا دهغه مقصد له پاره روان شه، كه دالله تعالى خوښه وي؛ نوهغه مقصدبه تاته سمدستي حاصل شي، گني څه داسې بنديبه په كې واچوي چې ته به پوه شې، چې الله تعالى ته هم دا منظورده چې داكارونه شي، په هرحال تاسو بيان كړئ، مهرباني.

جواب: داستخارې حقيقت دالله تعالى نه خيرغونښتل اوخپله معامله د الله تعالى ته حواله كول دي، يعنې كه چيرې دابهتروي؛ نوالله تعالى دې وكړي، كه نه وي؛ نوختم دې كړي، د استخارې نه وروسته خوب ليدل ضروري نه دي، بلكې زړه كې خيال پيدا كيدل كافي دي، د استخارې نه وروسته چې دزړه كوم طرف ته رغبت وي، هغه اختيارول پكاردې، الله دې نه كړي كه چيرې دكار كولونه وروسته داسې محسوس شي چې دابنه ونه شو؛ نوداسې وگڼئ چې د الله تعالى په علم كې هم دې كې ښه والې دې ځكه چې ځينې شيان په ښكاره باندې په نظرښه ښكاري، خو په حقيقت كې هغه زموږله پاره ښه نه وي اوځينې بدښكاري، خوهم هغه كې زموږ له پاره ښه والې وي.

غرض داچې داستخارې حقيقت دالله تعالى په فيصلوباندې مكمل توكل اورضامندي

ښكاره كول دي.^(۱)

۱ [وعن جابر قال: كان رسول الله صلى الله عليه وسلم يعلمنا الاستخارة اى طلب تيسر الخير فى الامرين من الفعل او الترك من الخير وهو ضد الشر فى الامور اى التى نريد الاقدام عليها مباحة كانت او عبادة ..... ومعنى بعد الاستخارة لما يشرح له صدره انشراحاً خالياً عن هوى النفس فان لم يشرح لشيء فالذى يظهر انه يكرر الصلاة حتى يظهر له الخير قيل الى سبع مرات (مرقاة شرح مشکوة ج: ۲ ص: ۱۸۷، باب التطوع) —

د اهمو کارونو باره کې استخاره

سوال: د ژوند د ټولو اهمو کارونو نه مخکې ایا استخاره کول واجب دي؟

جواب: استخاره واجب نه ده، البته اهمو کارونو باره کې استخاره کول مستحب دي، حدیث کې دي: عن سعد قال: قال رسول الله ﷺ: من سعادة ابن آدم رضاه بما قضى الله له، ومن شقاوة ابن آدم تركه استخارة الله ومن شقاوة ابن آدم سخطه بما قضى الله له. (مشکوٰۃ ص ۴۵۳)

ترجمه: د ابن ادم له نیکبختي نه دادي چې نوموړی په هغه څه خوښ شي د کوم باره کې چې الله تعالی دهغه له پاره فیصله کړې وي اود ابن ادم بدبختي دې کې ده چې هغه د الله تعالی د قدر او قضا په فیصلې باندې خفه وي. (مشکوٰۃ ص ۴۵۳ بروایت مسند احمد و ترمذی)

یو بل حدیث کې دي: من سعادة ابن آدم استخارته الى الله ومن شقاوة ابن آدم تركه استخارة الله. (مستدرک حاکم ج ۱ ص ۵۱۸)

ترجمه: د الله تعالی نه استخاره کول د ابن ادم له پاره نیکبختي ده اود الله تعالی نه استخاره پرېښودل بدبختي ده.

د نذر (منبتي) نفل کوم وخت کې ادا کړل شي؟

سوال: ماويلي و چې اې الله تعالی! که زه په امتحان کې کامياب شوم؛ نو (۱۰۰) رکعت نفل به ادا کوم، زه کامياب شوم، تاسوراته ووايي چې ددې (۱۰۰) رکعتونفلوله پاره څه وخت شته يا چې کله مې خوښه وي ادا يې کړم؟

جواب: کله چې موخوښه وي ادا کولی يې شي په شرط ددې چې مکروه وخت نه وي اود سهار او مازديگر نه وروسته يې هم نه شي کولی.^{۱۱}

۱ [قال ابو جعفر: ولا يصلي احد عند طلوع الشمس، وعند الزوال، وعند الغروب قال احمد: ثلاثة اوقات لا يصلي فيها نفل ولا فرض: عند طلوع الشمس، وعند الزوال، وعند الغروب ..... ووقتان لا يصلي فيهما نفل، ويصلي فيهما الفرض بعد العصر حتى تغرب الشمس، وبعد الفجر حتى تطلع الشمس، فاما الصلاة في الاوقات الثلاثة فالاصل: ما روى عن النبي صلى الله عليه وسلم في الآثار المتواترة هي عن الصلاة في هذه الاوقات الثلاثة منها حديث ابن عمر رضي الله عنهما عن النبي صلى الله عليه وسلم: لا يتحرى احدكم فيصلي عند طلوع الشمس، ولا عند غروبها، فانها تطلع بين قرني شيطان (شرح مختصر الطحاوي ج: ۱ ص: ۵۲۸ كتاب الصلاة)، وفيه ايضا: واما بعد العصر، بعد الفجر فانها تنهى فيهما عن النوافل والنذور..... وذلك لما روى ابو سعيد الخدري، ومعاذ بن عفراء، وابن عمر، وابو هريرة رضي الله عنهم ان النبي صلى الله عليه وسلم هي عن صلاتين بعد الصبح وبعد العصر..... قال ابن عباس رضي الله عنهما..... ان رسول الله صلى الله عليه وسلم هي عن الصلاة بعد الفجر حتى تطلع الشمس وبعد العصر حتى تغرب (شرح مختصر الطحاوي ج: ۱ ص: ۵۳۶، ۵۳۷) -

د استخاري کولو شرعي طريقه

سوال: د استخاري کولو صحيح طريقه څه ده؟ او د اسلام په نزد د استخاري څه طريقه ده؟

جواب: دوه رکعت له مونځ کولو سره دې د استخاري دعا وويل شي، په حديث شريف کې د استخاري کولو ترغيب ورکړل شوی دی د استخاري نه وروسته الله تعالی په کار کې بهتروالی پيدا کوي^{۱۱}

د استخاري کولو طريقه اوبل دا چې په استخاره

کې څه شی په نظر راتلل ضروري دي؟

سوال: ما ته د استخاري په باره کې لاندې معلومات پکار دي:

۱- د استخاري کولو له پاره د اجازې ضرورت شته او که نه؟

۲- د يو مقصد له پاره څو ځله استخاره کول پکار دي؟

۳- ايا په استخاره کې د څه شي په نظر راتلل ضروري دي او که نه؟

جواب: د استخاري له پاره له چانه اجازه غوښتل ضروري نه دي، د کوم کار له پاره چې اراده

وي، دوه رکعت له مونځ کول او د استخاري دعا کول پکار دي، درې ورځې اوو ورځې يا ددې

نه زياته استخاره کيږي، په استخاري کې په خوب کې د يوشي راتلل ضروري نه دي، بلکې

چې استخاره وکړي او د کوم کار نه چې دې زړه مطمئن شي؛ نو هغه کول پکار دي^{۱۲}

د استخاري د لمانځه طريقه، نيت او کوم صورتونه پکې ولوستل شي؟

سوال: د استخاري د لمانځه طريقه کومه ده؟ ددې نيت څنگه کول پکار دي؟ او د لمونځ په

دوران کې کوم کوم اياتونه لوستل پکار دي؟ او د تهجد د لمونځ کولو څه طريقه ده؟ او په دې

کې کوم کوم اياتونه لوستل پکار دي؟

جواب: د استخاري لمونځ دوه رکعت نفل دی، ددې نه وروسته حمد او ثناء او استغفار کيږي

او د استخاري دعا ويل کيږي، هغه مشهوره دعا ده، په يو کتاب (مثلاً: بهشتي زيور) کې دې

وکتل شي^{۱۳} د تهجد د لمانځه له پاره څه خاص طريقه نه شته (۱۲، ۱۰، ۸، ۶، ۴) څومره رکعتونه

چې کولی شي ودي کړي او په دې کې چې کوم صورتونه ده ته ياد وي؛ نو هغه دې ووايي.

^۱ [تفصيل او حوالو د پاره مخکنی صفحه او گوري!]

^۲ [تفصيل د پاره او گوري ص: ۲۱۹ د استخاري حقيقت،،]

^۳ [د استخاري د مونځ طريقه داده چې دوه رکعت نفل اوکړي، ددې نه پس ښه دزړه په اخلاص سره دادعا اواني: اللهم اني استخيرک بعلمک واستقدرک بقدرتک واسالک... [بقیه حاشیه په راروانه صفحه

استخاره د قرآن او سنت نه ثابته ده

سوال: استخاره څه شی دی؟ ایا چیرته ددې عمل بنیاد د قرآني احکامو یا د رسول الله صلي الله عليه وسلم د سنتو نه ثابته ده؟ یا ددې څه بل مذهبي او عملي منطق موجود دی؟

جواب: د استخارې معنا ده: د الله تعالی سره په څه معامله کې مشوره کول، ددې تعلیم نبي کریم صلي الله عليه وسلم فرمایلی دی چې کله چاته څه اهمه معامله راپېښه شي؛ نو دوه رکعت له منځ دې وکړي، د الله تعالی حمد او ثناء او د درود شریف نه وروسته دې دا دعا ووايي (د استخارې دعا مشهوره ده)^(۱)

د سنت مطابق دې استخاره وشي

سوال: په اسلام کې د هر قسم کار د شروع کولو په سلسله کې چې استخاره کیږي، درې، پنځه، اووه ورځو پورې، زما سوال دا دی چې که چیرې په استخاره کې څه محسوس نه شي (لکه چې یو شی په نظر راځي یا یو شی ونښودل شي)؛ نو بیا هغه کار وکړل شي؟ څنگه فیصله وکړل شي؟

جواب: د سنتو مطابق دې استخاره وشي (په بهشتي زیور کې ددې طریقه لیکل شوې ده) او بیا کوم طرف ته چې د زړه رجحان وي؛ نو هغه کار دې وکړل شي، ان شاء الله په دې کې به دهغه له پاره خیر او برکت وي، په استخاره کې د یو شی په نظر راتلل ضروري نه دي، د فیصلې له پاره یو طرف ته رجحان کافي دی، سل فیصده اطمینان ضروري نه دی.^(۲)

...بقیه د تیر مخ] من فضلك العظيم فانك تقدرولا اقدر، وتعلم ولا اعلم، وانت علام الغيوب، اللهم ان كنت تعلم ان هذا الامر خير لي في ديني ومعاشي وعاقبة امري، فاقدرة ويسره لي ثم بارك لي فيه، وان كنت تعلم ان هذا الامر شر لي في ديني ومعاشي وعاقبة امري فاصرفه عني واصرفني عنه، واقدر لي الخير كان ثم ارضني به، او كله ج هذا الامر، ته راورسي په کوم چې لکیر جوړ شوې دې ددې دلوستلو په وخت کې به دهغه کار خیال راولي د کوم دپاره چې استخار کولی شي، ددې نه پس په صفا بستره باندې د قبلي طرفته مخ کړي په اوداسه به ویده شي په دې وخت چې کوم خیال په مضبوط تیاراشی هم هغه به بهتر دی هم هغه کول پکار دي (جنتی کالی، حصه دوم ص: ۱۳۵، استخارې دلمونځ بیان)

[۱] عن جابر بن عبد الله قال: كان رسول الله صلى الله عليه وسلم يعلمنا الاستخارة في الامور كلها كما يعلمنا السورة من القرآن الكريم، يقول: اذا هم احدكم بالامر فليركع ركعتين من غير الفريضة ثم ليقل: اللهم اني استخيرك بعلمك واستقدرك بقدرتك، واسالك من فضلك العظيم، فانك تقدرولا اقدر، وتعلم ولا اعلم، وانت علام الغيوب، اللهم ان كنت تعلم ان هذا الامر خير لي في ديني ومعاشي وعاقبة امري، او قال: في عاجل امري واجله فيسره لي ثم بارك لي فيه عنه واقدر لي الخير حيث كان ثم ارضني به، قال ويسمى حاجته (جامع ترمذی واللفظ له، ج: ۱ ص: ۶۳ باب ماجاء في الاستخارة، ايضاً: فتاوى شامي ج: ۲ ص: ۲۶ مطلب في ركعتي الاستخارة)

[۲] واذا استخار مضى لما ينشرح له صوره وينبغي ان يكررها سبع مرات.. [بقیه حاشیه په راروانه صفحه

استخاره په دویم ځل کول څنګه دي؟

اوبل دا چې د استخارې جواب راتلل ضروري دي؟

سوال: د استخارې د نتیجې په صورت کې د جواب د نه راتللو یا د یو جواب د نه راتللو په صورت کې، ایا دی په دویم ځل کولی شي؟ نو ایا یو سړي ته په دویم ځل درخواست کولی شي یا بل چاته رجوع کول پکار دي؟

جواب: د استخارې جواب راتلل ضروري نه دي، بلکې د استخارې نه وروسته چې کوم طرف ته د زړه رجحان وي، هغه وکړل شي، درې ورځې، اووه ورځې، څلویښت ورځې هم اکابرینو استخاره کړې ده.^(۱)

د خوب په دوران کې باران لیدل

سوال: زما د خور رشته د تره په کور کې راغلې وه، اول د خفګان له وجې زړه مطمئن نه و، له دې وجې موږ استخاره وکړه، په خوب کې ډیر زیات باران راغی د یو عالم نه مې پوښتنه وکړه: نو معلومه شوه چې بازان د خوشالي اظهار دی، ایا دا خبره صحیح ده؟

جواب: هو! صحیح ده.

ایا د هر عمل نه مخکې استخاره کول ضروري دي؟

سوال: ایا د هر عمل نه مخکې استخاره کول ضروري دي؟ یا د یو عمل له وجې د زړه د شک له وجې د اطمینان د نه کیدو په صورت کې استخاره کول څنګه دي؟

جواب: پورته مې لیکلي دي چې د اهم کار له پاره استخاره کیږي او استخاره په بل چا باندې نه کیږي، بلکې په خپله د استخارې حکم دی.^(۲)

د کاروبار له پاره د استخارې طریقه

سوال: زه چې په کومې کارخانې کې ملازمت کوم هغه خلک ملاوت کوي، زه غواړم چې څه

...بقیه د تیر مخ].. لماړوی ابن السنی عن الس قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: يا انس! اذا همت بامر فاستخربك فيه سبع مرات، ثم انظر الى الذي سبق الى قلبك فان الخیر فيه (حلی کبیر ص: ۴۳) تتمات من النوافل، طبع سهیل اکیدمی لاهور

[۱] وینځی ان یکررها سبعاً لماړوی ابن السنی یا انس! اذا همت بامر فاستخربک فيه سبع مرات ثم انظر الى الذي سبق الى قلبك فان الخیر فيه (شامی ج: ۲ ص: ۲۷ باب الوترو النوافل، مطلب فی صلاة التسبیح)

[۲] عن جابر بن عبد الله رضى الله عنه قال: كان رسول الله صلى الله عليه وسلم يعلمنا الاستخارة في الامر كلها كما يعلمنا السورة من القرآن يقول: اذا هم احدكم بالامر فليركع ركعتين من غير الفريضة ثم ليقل: اللهم اني استخيرك... الخ (جامع ترمذی ج: ۱ ص: ۶۲ باب ماجاء فی الاستخارة، ايضاً: رد المحتار ج: ۲ ص: ۲۶ باب الوترو النوافل)

لږ ډير رقم د کارخانې نه ملاوشي او په دې سره خپل کاروبار وکړم، ايازه داسې استخاره کولی شم چې کوم يو کاروبار وکړم؟ چې هغه زما او زما د اولاد له پاره حلال رزق او خير او برکت والاوي؟

جواب: استخاره کول پکار دي چې زه فلانکې کاروبار وکړم او که نه.^{۱۱}

د بيعت کولو استخاره

سوال: ايا د يو پير صاحب نه د بيعت کولو له پاره هم استخاره کيږي؟

جواب: د يو بزرگ نه د بيعت کولو له پاره هم استخاره کول پکار دي.^{۱۲}

په يو وخت کې د ډيرو کارونو له پاره استخاره کول

سوال: ايا د استخارې لمونځ يوازې د يو کار له پاره کيږي؟ که چيرې په يو وخت کې ډيرو امور لاحق وي؛ نو د ټولو له پاره يوازې يو ځل نفل کول او د استخارې په دوران کې په مقررو ځايونو باندې د ډيرو کارونو په باره کې خيال کيږي؟

جواب: د ډيرو کارونو تصور هم کيږي.

ايا د واده له پاره استخاره کول ضروري دي؟

سوال: نن سبا د واده په معامله کې خلکو ته چې کله د انکار له پاره بانه نه ملاويږي؛ نو دا ووايي چې موږ استخاره کړې وه چې په هغه کې پته لگيدلې ده چې دا واده صحيح نه ثابتيږي او له دې وجې انکار کيږي، ايا دا صحيح ده؟ زه دا پوښتنه کول غواړم چې د واده په معامله کې استخاره ضروري ده؟ استخاره څنگه کول پکار دي؟ په خپله کول پکار دي يا د بل په ذريعه سره کول پکار دي او د استخارې د کولو صحيح طريقه څه ده؟

جواب: د استخارې کولو طريقه صحيح ده او د واده په معامله کې استخاره کول ضرور پکار ده ددې طريقه په بهشتي زبور کې ليکل شوې ده، ددې مطابق دې عمل وکړل شي.^{۱۳}

^۱ قال الشيخ اسماعيل في شرح الشريعة من هم بامروكان لايدري عاقبته ولايعرف ان الخيرى تركه او الاقدام عليه فقدمه رسول الله صلى الله عليه وسلم ان يركع ركعتين..... فاذا فرغ اللهم..... الخ (منحة الخائف على البحر الرائق ج: ۲ ص: ۵۶ كتاب الصلاة، بيروت)

^۲ [ايضا حواله بالا]

^۳ [د جنتي کالي عبارت دادې: مسئله ۲: د استخارې د مونځ طريقه داده چې رومبې دوه رکعتونه نفل لمونځ او کړې د دينه پس بنه د زړه دا خلاص نه دادعاوئى: اللهم انى استخيرک بعلمک واستقدرک بقدرتک واسالک من فضلک العظيم فانک تقدر ولا اقدر، وتعلم ولا اعلم، وانت علام الغيوب، اللهم ان كنت تعلم ان هذا الامر خير لى دىنى ومعاشى وعاقبة امرى فاقدره ويسره لى، ثم بارک لى فيه، وان كنت تعلم ان هذا الامر شر لى دىنى ومعاشى وعاقبة امرى فاصرفه عنى ..] بقيه حاشيه په راروانه صفحه

د واده وغیره له پاره استخاره کول

سوال: د هر کار نه مخکې د یو بزړگ نه استخاره کیږي یا په خپله دې وکړل شي، مثلاً: د واده له پاره یا د مکان، پلاټ د اخیستو له پاره، په تجارت کې د لین دین یا د ملازمت له پاره ځینې خلک مې لیدلي دي چې فال کوي، ځینې خلک په سرک باندې طوطي کینوي، ایا فال نیول د شریعت په لحاظ سره صحیح دي؟ او که نه؟ جواب راکړئ او موږ مشکور کړئ.

جواب: د سنت طریقې مطابق استخاره مسنون ده، په حدیث شریف کې ددې ترغیب راغلی دی^{۱۱} او فال نیول ناجائز دي^{۱۲}.

ایا د واده له پاره هلک او اینجلی دواړو ته استخاره کول پکار دي؟

سوال: که چیرې د یو واده په باره کې استخاره کول وي؛ نو هلک والا او اینجلی والا کې یوازې یو کس ته استخاره کول پکار دي یا دواړه دې جدا جدا استخاره وکړي؟ او په دواړو صورتونو کې هو کولو سره رسته کیږي؟

جواب: هلک والا دې هم وکړي او اینجلی والا دې هم وکړي.^{۱۳}

د اشراق لمونځ چې کوم ځای د سهار لمونځ وکړل شي؛ هلته ضروري دي

سوال: د سهار لمونځ یې په یو مسجد کې وکړ او بیا دڅه کار له پاره د مسجد نه بهر وتل وشول.

د اشراق لمونځ په بل مسجد کې یا په کور کې کیږي او که په دغه مسجد کې به ناست وي؟

جواب: که چیرې د یو ضرورت له پاره تلل وي؛ نو په بل ځای کې هم اشراق کیږي، که په کور کې یې کوي یا په بل مسجد کې، خو په حدیث شریف کې راغلي دي چې څوک د سهار لمونځ

...بقیه د تیر مخ].. واصرلنی عنه، واقدرلی الخیر حیث کان ثم ارضی به،، اوکله چی ..... هذا الامر، ته اورسې په کوم چې لکیر رابښکلې شوې دې ددې دوو یلویه وخت به هغه کار په خیال کښ راوړي د کوم دپاره چې استخاره کوي د دینه پس به په پاکه بستره باندې قبلې طرفته مخ کولو سره ځمکې په اودس کښ به اوده شي دغه وخت چې څه خبره په زړه کښ په مضبوطیاسره راشی هم هغه بهتره ده هغه کول پکار دي [جنتی کالی حصه دوم ص ۱۳۵، داستخاری دمونځ بیان]

[۱] عن جابر رضي الله عنه قال: كان رسول الله صلى الله عليه وسلم يعلمنا الاستخارة في الامور كما يعلمنا السورة من القرآن، يقول اذ هم احدكم بالامر فليركع ركعتين من غير الفريضة ثم ليقل: اللهم اني استخيرك بعلمك واستقدرك بقدرتك.... الخ (سنن ترمذی ج: ۱ ص ۶۲ باب ما جاء في الاستخارة، ايضاً رد المحتار ج ۲ ص ۲۶ باب الوتر والنوافل)

[۲] عن ابي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: لا عدوى ولا طيرة ولا هامة ولا صفر..... الخ (مشكوة ص: ۳۹۱، باب الفال والطيرة، الفصل الاول)

[۳] اوگورئ پورتنئ حاشيه يعنى دجنتئ كالى عبارت دادئ: مسئله ۲..... الخ.

په جومات سره وکړي او بيا په خپل ځای باندې ناست وي تردې پورې چې د اشراق وخت راشي او بيا پاڅي دوه يا څلور رکعت د اشراق لمونځ وکړي؛ نو ده ته به د يو حج او د يوې عمرې ثواب ملاوېږي^(۱)

د شکرانې لمونځ کله ادا کول پکار دي؟

سوال: د شکرانې د لمونځ له پاره څه مقرر وخت شته او که نه؟ اودا چې ددې تعداد څومره وي؟ دوه رکعت څه څلور؟

جواب: نه وخت مقرر دی اونه تعداد، خو په مکروه وخت کې نه دی پکار^(۲) او تعداد د دوو رکعتونه کم پکار نه دی^(۳).

د فرض لمونځونو نه مخکې دستغفار او شکرانې لمونځ کول

سوال: دسهار، ماسپښين او مازديگر نه مخکې دوه رکعت د استغفار او دوه رکعت د شکرانې لمونځ کول جائز دي او که وروسته؟

جواب: دالمونځونه د ماسپښين او مازديگر نه مخکې کولو کې، خو هيڅ مشکل نه شته، خو دسهار نه مخکې اود صبح صادق نه وروسته پرته دسهار د دوو سنتونو نه نفلونه کول صحيح نه دي^(۴).

پنځوس رکعت د شکرانې لمونځ څلور څلور رکعت کولو سره ادا کيدای شي

سوال: د شکرانې پنځوس رکعت نفل لمونځ ادا کول دي؛ نو ايا د دوو، دوو په ځای څلور څلور رکعت نفل لمونځ ادا کيدای شي؟

۱ [من صلى الفجر في جماعة ثم يذکر الله تعالى حتى تطلع الشمس، ثم صلى رکعتين کانت له کاجر حجة وعمره تامة تامة تامة (کتر العمال ج: ۷ ص: ۸۰۸ ايضاً: مشکوة ص: ۸۹ باب الذکر بعد الصلاة)]

۲ [وکذا الحكم من کراهة نفل وواجب لغيره ..... بعد طلوع فجر سوى سنته لشغل الوقت به (التنوير وشرحه ج: ۱ ص: ۳۷۵) ايضاً: فصل (وقت ان يصلى فيهما الفرض دون النفل اما بعد العصر وبعد الفجر فاما ينبغي فيهما عن النوافل والنذور وصلوة الطواف ويجوز فيهما فعل الفرض، وذلك لما روى ابو سعيد الخدري، ومعاذ بن عفراء، وابن عمر و ابو هريرة رضى الله عنهم ان النبي صلى الله عليه وسلم نهى عن صلاتين بعد الصبح وبعد العصر ..... وقال ابن عباس رضى الله عنهما: حدثني رجال مرضيون، وارضاهم عمر رضى الله عنه ان رسول الله صلى الله عليه وسلم نهى عن الصلاة بعد الفجر حتى تطلع الشمس، وبعد العصر حتى تغرب (شرح مختصر الطحاوى للامام ابوبکر الجصاص الرازى ج: ۱ ص: ۵۳۶، ۵۳۷)]

۳ [ځکه چې د دوو رکعتونو د کم تعداد لمونځ جائز نه دي: وفي الدر المختار: وسجدة الشکر: مستحبة به يفتي (قوله به يفتي) هو قولهما واما عند الامام ..... وقيل شکرًا تأملًا ان تمامه بصلاة رکعتين کما فعل عليه الصلوة والسلام يوم الفتح (در مختار مع الرد المختار، مطلب في سجدة الشکر ج: ۲ ص: ۱۹۹)]

۴ [ايضاً تيره شوى حاشيه او گورى: (وکذا الحكم من کراهة نفل وواجب لغيره ..... الخ)]

جواب: کولی یې شی.^[۱]

د ناوې په پروني (لوپټې) باندې د شکرانې لمونځ ادا کول

سوال: نن سبا یو رسم دی چې کله واده وشي؛ نو اکثر خلک وايي چې د واده په لومړۍ شپه کوم دوه رکعتۀ نفلي لمونځ چې هلک ادا کوي، ایا هغه د ناوې په لوپټه باندې جائز دی؟ چې کوم سړي سره یې نکاح شوې وي، یعنې زوم، د ناوې په لوپټه باندې لمونځ کولی شي او که نه؟

جواب: په لوپټه باندې لمونځ کول یوازې یو رسم دی، د شکرانې لمونځ د عام معمول مطابق هم ل کیدای شي.^[۲]

د بلاګانو نه د حفاظت اود ګناهونو نه د ټوټې له پاره کوم لمونځ وکړو؟

سوال: ایا زه په دې نیت سره نفل کولی شم چې الله تعالی مایا زما کور والادهر قسم بلا، دهر قسم ناروغۍ نه په امن کې وساتي؟ یا زه دخپل امتحان دکامیابي له پاره یا دخپلو ګناهونو دبېنې له پاره نفلونۀ ادا کولی شم؟

جواب: که څه کاردرېښ وي په هغه کې داساني له پاره شریعت "صلوة حاجت"، بنودلی دی^[۳] او که څه ګناه ترې وشي؛ نو دهغه نه دټوټې له پاره، صلوة التوبه، فرمایلی دی او دا نفلي لمونځونه دي.^[۴]

ایا بنځه تحیة الوضو کولی شي؟

سوال: که بنځه دپنځه وخته لمونځ پابنده وي؛ نو ایا هغه په پنځو لمونځونو کې تحیة الوضو

کولی شي؟ او ایا د مازدیګراو د سهار دلمونځ نه مخکې تحیة الوضو کولی شي؟

جواب: دماسپښین، مازدیګراو ماخسوتن نه مخکې کیدلی شي، د صبح صادق نه وروسته د نماز فجر پورې یوازې دسهارسنت کیږي، نور نفلونۀ صحیح نه دي^[۵] په سنتونو کې د تحیة الوضو نیت کولوسره هغه هم ادا شي^[۶] اود ماښام نه مخکې کول ښه نه دي، ځکه چې دې سره د ماښام په لمانځه کې تاخیر کیږي، ځکه دې د ماښام د لمانځه نه مخکې تحیة الوضو لمونځ

۱ [قوله والافضل فيهما في صلاة الليل والنهار الرباع ..... الخ (شامي ج: ۲ ص: ۱۱ باب الوتر والنوافل)

۲ [تیره شوی حاشیه او گوری: (و کذا الحکم من کراهة نفل و واجب لغيره ..... الخ)۔

۳ [تفصیل دپاره او گوره: جامع ترمذی ج: ۸ ص: ۱۰۸، باب ماجاء في صلاة الحاجة، طبع قدیمی کتب خانه)۔

۴ [او گوری: جامع الترمذی ج ۱ ص ۹۲، باب ماجاء في الصلاة عند التوبة، طبع قدیمی کتب خانه)۔

۵ [تیره شوی حاشیه او گوری: (و کذا الحکم من کراهة نفل و واجب لغيره ..... الخ)۔

۶ [قال في النهر: وينوب عنها كل صلاة صلاها عند الدخول فرضا كانت اوسنة ..... الخ (شامي مطلب في تحية المسجد ج: ۲ ص: ۱۸)۔

ونه كرل شي^(۱)، په هر حال په دې مسئله کې دسړيو او ښځو له پاره يوشان حكم دى.

تحية الوضوء كوم لمانځه په وخت کې كول پكاردې؟

سوال: تحية الوضوء كوم لمانځه په وخت کې كول پكاردې؟ ماډل مانځه په كتاب کې لوستلې دي چې كوم وخت کې نفل لمونځ كول مكروه وي هغه وخت يې كول پكارنه دي، مگر ماته بيا هم دا پته نه لگيږي چې كوم وخت کې تحية الوضوء كړم او كوم وخت کې يې ونه كړم؟

جواب: په پنځو وختونو کې دنفلو دكولو اجازه نه شته، دسهارنه مخكې او وروسته، د مازديگر نه وروسته، دلمر د راختلو او غورځيدو په وخت کې او نصف النهار په وخت کې، ددې وختونو نه پرته چې كله هم تاسو اودس وكړئ؛ نو تحية الوضوء كولې شي^(۲).

كه وخت كم وي؛ نو تحية الوضوء كړو يا تحية المسجد؟

سوال: كه يو كس جومات ته ځي او په جمعه كيدو کې دوه درې منته باقي وي؛ نو ايا هغه تحية الوضوء وكړي يا تحية المسجد؟

جواب: د دواړو نيت دې وكړي^(۳) او كه په وخت کې گنجائش وي؛ نو دواړو جدا جدا كول مستحب دي.

د ماښام د لمانځه نه مخكې تحية المسجد كول

سوال: د حرم او مسجد نبوي ﷺ نه پرته په ټول سعودي عرب کې د ماښام داذان نه لس منته وروسته لمونځ ادا كېږي او په دې وخت کې راتلونكي د تحية المسجد دوه ركعتي نفل ادا كوي، موږ حنفيه دوه ركعتي تحية المسجد د ماښام داذان وروسته ادا كولى شو او كه نه؟ ځينې حنفيه وايي چې دلمر د پريوتونه وروسته تاسو نفل ادا كولى شئ.

جواب: دامام ابو حنيفه رحمه الله په نژدې باندې دلمر پريوتونه وروسته او د ماښام د فرض ادا كولو نه

۱ [و تعجيل مغرب مطلقاً و تاخيره قدر ركعتين يكره تزيهاً..... الخ (در مختار مع الشامى، ج: ۱، ص: ۳۶۹ و ايضاً تسعة اوقات يكره فيها النوافل وما فى معناها لا الفرائض..... منها ما بعد غروب الشمس قبل صلاة المغرب..... الخ (هندية، ج: ۱، ص: ۵۳ كتاب الصلاة، الباب الاول).]

۲ [تسعة اوقات يكره فيها النوافل وما فى معناها لا الفرائض..... منها ما بعد طلوع الفجر قبل صلاة الفجر كذا فى النهاية والكفاية..... ومنها ما بعد الفجر قبل طلوع الشمس، قبل صلاة الفجر كذا فى النهاية والكفاية..... ومنها ما بعد صلاة الفجر قبل طلوع الشمس هكذا فى النهاية والكفاية..... ومنها ما بعد صلاة العصر قبل التغير..... ومنها ما بعد غروب الشمس قبل صلاة المغرب..... الخ (فتاوى عالمگیری، ج: ۱، ص: ۵۲ كتاب الصلاة، الباب الاول الفصل الثالث).]

۳ [قال فى النهر: وينوب عنها كل صلاة صلاها عند الدخول لفضا كانت او سنة..... الخ (شامى مطلب فى تحية المسجد، ج: ۲، ص: ۱۸).]

مخکې نفلونولوستل ددې له وجې مکروه دی چې دې سره دمانبام په لمونځ کې تاخیر کېږي، ګڼې بذات خود په دې کې هیڅ کراهت نه شته^{۱۱} استاسودلته دمانبام دلمانځه نه مخکې دنفلو معمول دی اوپه جمعه کې تاخیر کېږي ددې له وجې په تحية المسجد کولو کې څه حرج نه شته.

د تحية المسجد حکم اود اوقاتو تعین

سوال: په حدیث شریف کې دي چې کله تاسو مسجد ته ولاړ شي؛ نو هلته دوه رکعتہ اداء کوئ، ایا دا دوه رکعتونه په مسجد کې د هر لمونځ سره ضروري دي یا په یو نوي مسجد کې د لمونځ یا د چا د روح د ایصال ثواب له پاره لاړ شي؛ نو بیا به یې هم کوي.

جواب: سړی چې یو مسجد ته لاړ شي؛ نو دوه رکعتہ د تحية المسجد په ارادې سره کول پکار دي، خو شرط دادی چې لمونځ هم مثلاً: د مازدیګر نه وروسته د غروب نه مخکې نفل کول صحیح نه دي، دا رنگې د سهار د لمانځه نه وروسته د اشراق نه مخکې نفل کول صحیح نه دي او د نصف النهار په وخت کې نفل کول ممنوع دي، الغرض دا دی وکتل شي چې په داسې وخت کې کول جائز دي او که نه؟^{۱۲}

شب برات کې په جمعه نفل لمونځ جائز نه دی

سوال: په تیرشوي شب برات کې په یوجومات کې دمانبام دلمانځه نه وروسته شپږ رکعتہ لمونځ، دوه دوه رکعتہ نفل لمونځ په ترتیب باجماعت ادا کړل شول اوپه آخره کې دسوره یاسین تلاوت وکړای شو، بیا اوږده اجتماعي دعا وغوښتل شوه، بیا تقریباً درې بجې د تهجد نفل هم په جمعه ادا کړل شو، دڅه کسانوپه اعتراض کولو باندې امام صاحب هم ددې نفلو یا د باجماعت په حمایت کې د جمعي په تقریر کې وفرمایل چې دادحدیث شریف نه ثابت دي او د مشکوة شریف په فلانی فلانی صفحه کې ددې حواله ده، عرض مې داو چې ددې شب برات دنفلونو داصل حقیقت په باره کې مو خبر کړئ چې که دادخان ادا کړی شوي وي؛ نوچې دآینده له پاره منع کړل شي او که نه وي؛ نوچې بیا دآینده هرشب برات باندې دامعمول جوړ کړل شي اوددې دادایګي اهتمام وشي.

۱ [ایضاً تیره شوی حاشیه (وتعجیل مغرب مطلقاً و تاخیر قدر رکعتین پکړه ترېها..... الخ) او گوری]۔
 ۲ [ویسن تحية المسجد وهی رکعتان] ولی الشامية: بحزن الحلية ثم قال وقد حكي الاجماع على سنيها غير ان اصحابنا يكرهونها في الاوقات المكروهة..... الخ (شامي ج: ۲ ص: ۱۸)۔ مسالة: الاوقات المنهى عن الصلاة فيها: قال ابو جعفر ولا يصلى احد عند طلوع الشمس، وعند الزوال، وعند الغروب..... فالاصل ماروى عن النبى صلى الله عليه وسلم.... لا يتحرى احدكم ليصلى عند طلوع الشمس، ولا عند غروبها، فانها تطلع بين قرني شيطان، وحديث عقبة بن عامر رضى الله عنه: لما ارسل الله صلى الله عليه وسلم ان نصلى في ثلاث ساعات وان نقبر ليهن موتانا: عند طلوع الشمس، وعند الزوال، وعند الغروب (شرح مختصر الطحاوى ج: ۱ ص: ۵۲۷، ۵۲۸)

جواب: په شب برات کې اجتماعي نفلو نه ادا کول بدعت دي^{۱۱} امام صاحب چې دمشکوة شريف کومه حواله ورکړې ده هغه دهغوی غلط فهمي ده په مشکوة شريف کې هيڅ داسې روايت نه شته چې په هغه کې په شب برات کې د باجماعت نفل ادا کولو حکم ورکړل شوی وي.

د نفل لمانځه جمعه

سوال: که چيرې په مسجد کې په رمضان المبارک کې د تراويحو نه وروسته په داسې طريقې سره د نفلو جمعه وکړل شي چې حافظ بدليزې او د مقتديانو تعداد پنځه شپږ وي او پرته د لاوه سپيکر نه پوره قرآن واورول شي؛ نو ايا دا طريقه به جائزه وي؟

جواب: نفل لمونځ په جمعي سره اداء کول چې مقتديان درې يا د دې نه زيات وي د احنافو په نزد مکروه دي^{۱۲} عام ډول داسې کيدای شي چې کومو حافظانو ته د تراويحو نه وروسته قرآن واورول وي هغوي دې دومره رکعتونه د تراويحو پرېږدي، که چيرې امام تراويح ورکوي او مقتدي نفل کونکي وي؛ نو پرته د کراهت نه جائز دي^{۱۳} والله اعلم!

❖ سجده تلاوت ❖

د سجدې تلاوت شرائط

سوال: ايا د سجدې تلاوت له پاره دهغو ټولو شرطونو پوره کول ضروري دي چې دلمانځه د سجدې له پاره دي (پاک ځای، دکعبې طرف ته مخ کول او داسې نور...)؟

جواب: هو! د لمونځ شرائط د تلاوت د سجدې له پاره ضروري دي^{۱۴}.

۱ [ويکړه الاقتداء في صلاة زغائب وبراءة وقدر..... الخ وفي الشامية: قوله وبراءة هي ليلة النصف من شعبان ..... الخ (رد المحتار على الدر المختار ج: ۲ ص: ۴۹ باب الترتيب والنوافل)۔

۲ [وقيده في الكافي بان يكون على سبيل التداعي اما لو اقتدى واحدة او اثنان بواحد لا يكره واذا اقتدى ثلاثة بواحد اختلفوا فيه وان اقتدى اربعة بواحدة كره اتفاقاً (البحر الرائق ج: ۲ ص: ۷۵)

۳ [وكره ان يوم في التراويح مرتين في ليلة واحدة وعليه الفتوى لان السنة لا تتكرر في الوقت الواحد فتقع الثانية نفلاً مضمراً، بخلاف ما لو صلاها مأموراً مرتين لا يكره كما لوام فيها (حاشية الطحاوي على مراقي الفلاح ص: ۲۲۴ فصل في التراويح) ايضاً: امام يصلي التراويح في مسجدين في كل مسجد على الكمال لا يجوز كذا في محيط السرخسي والفتوى على ذلك كذا في المضممرات والمقتدى اذا صلاها في مسجدين لا بأس به (عالمگیری ج: ۱ ص: ۱۱۶ حلی کبیر ص: ۴۰۸، رد المحتار ج: ۲ ص: ۴۶)

۴ [لكل ما هو شرط جواز الصلاة من طهارة الحدث وهي الوضوء والغسل ..... فهو شرط جواز السجدة، لانها جزء من اجزاء الصلاة ..... الخ (البدائع الصنائع ج: ۱ ص: ۱۸۶) ايضاً: وشرط لصحتها ان تكون شرائط الصلوة موجودة في المساجد الطهارة من الحدث والخبث وستر العورة واستقبال القبلة ..... الخ (مراقی الفلاح ص: ۲۷۱)۔

د تلاوت د سجدي د اداء کولو شرطونه

سوال: د جمعې په ورځ په محله کې د ختم القرآن په موقع باندې زما نظر په يو سړي باندې پريوت، ما ويل که دی د مازديگر لمونځ کوي او ما دا وگڼله چې کيدای شي چې ده ته د قبلې طرف نه وي معلوم، ځکه چې هغه د قبلې مخالف (مشرق) طرف ته سجده کوله، ما نژدې ناستو خلکو ته دده د قبلې طرف ته د نه کيدو له پاره توجه ورکړه، هغه لمونځ نه کاو، بلکې د تلاوت سجده يې کوله، په خپله هم په تلوارې سره ودرید چې ما خو تلاوت سجده کوله او دا خو چې کوم طرف ته وکړل شي؛ نو صحيح وي او د قبلې تعين او د قبلې ته د نه مخ کولو سره هم اداء کيږي، دده سره يو سړي هم دده تاييد وکړ چې هو د تلاوت سجده هر طرف ته جائز ده او که قبلې طرف ته يې مخ نه هم وي؛ نو اداء کيږي، تاسو ووايئ چې صحيح مسئله څه ده؟

جواب: د تلاوت د سجدي د جواز له پاره هماغه شرطونه دي کوم چې د لمانځه له پاره شرط وي يعنې د بدن پاکيدل، د جامو پاکيدل، د ستر پټول، قبلې ته مخ کول، قبلې ته د مخ کولو نه پرته د تلاوت سجده نه اداء کيږي.^(۱)

د تلاوت د سجدي د اداء کولو طريقه

سوال: په قرآن مجيد کې (۱۴) سجدي دي، ددې د اداء کولو څه طريقه ده؟

جواب: کله چې د سجدي ايت ولوستل شي، که اودس يې وي؛ نو په هغه وخت کې دې فورا سجده وکړي، په دې شرط چې وخت مکروه نه وي او که چيرې اودس يې نه وي؛ نو اودس دې وکړي او سجده دې وکړي.^(۲) د سجدي طريقه داده چې په اودس کې دې قبلې طرف ته مخ کړي او تکبير دې ووايي او سجدي ته دې لار شي او په تکبير ويلو سره دې سجدي ته لار شي؛ نو سجده يې اداء شوه.^(۳)

د سجدي تلاوت نيت

سوال: د قرآن مجيد د تلاوت سره د تلاوت د سجدي څه نيت دی؟

[۱] فاذا قرأ آية السجدة ..... فانه يجب عليه ان يسجد بشرائط الصلاة الا التحريم سجدة بين تكبيرتين مستجبتين ..... الخ (حلی کتب ج: ۱ ص: ۴۹۸۸)، لا يجوز لاحد اداء فريضة ولا نافلة ولا سجدة تلاوة ولا صلاة جنازة الا متوجهاً الى القبلة (عالمگیری ج: ۱ ص: ۶۳) ايضاً پورتنی حواله۔

[۲] وفي المراقى: وغيرها تجب موسعاً ولكن كره تأخيرها السجود عن وقت التلاوة في الاصح اذا لم يكن مكروهاً وفي الحاشية الطحطاوى: اى اذا لم يكن وقت التلاوة وقتاً مكروهاً (حاشية الطحطاوى مع المراقى ص: ۳۶۱)

[۳] فاذا اراد السجود كبر ولا يرفع يديه وسجدهم كبر ورفعه راسه ولا تشهد عليه ولا سلام (عالمگیری ج: ۱ ص: ۱۳۵، كتاب الصلاة، الباب الثالث عشر في سجود التلاوة)

جواب: دانیت دی چې زه د تلاوت سجده اداء کوم.^(۱)

د تلاوت د سجدې صحیح طریقه

سوال: ډیر ځله مې خلک په مختلف طریقو سره په سجده تلاوت ادا کولو سره لیدلي دي، مهرباني وکړئ اود سجده تلاوت صحیح طریقه راته ولیکئ!

جواب: ،الله اکبر، ویلوسره دې سجدې ته لارشي او په سجده کې دې درې ځله، سبحان ربی الاعلی، ووايي، الله اکبر دې ووايي اود سجدې نه دې راپورته شي، بس دغه د تلاوت سجده ده.^(۲) په ولاړه الله اکبر ویل اوسجدې ته تلل غوره دي او که په ناسته وکړل شي؛ نوبیا هم جائزه ده.^(۳)

په سجده تلاوت کې یوازې یوه سجده وي

سوال: په سجده تلاوت کې دوه سجدې وي او که یوه؟

جواب: دیوایت په تلاوت سره یوه سجده واجبېږي، خو په مجلس بدلولو سره که څه هم هغه ایت په دویم ځل ولوستل شي؛ نو د هغه سجده به بیا واجب شي.^(۴)

په سجده تلاوت کې نیت نه تړل کیږي، بلکې د سجدې دنیت نه وروسته دې، الله اکبر، ویلوسره سجدې ته لارشي او الله اکبر ویلوسره پورته شي، د سلام گرځولو ضرورت نه شته، په ناسته سجده تلاوت کول جائز دي او په ولاړه سجده تلاوت ته تلل غوره دي.^(۵)

۱ [ثم اراد السجود ينويها بقلبه ويقول بلسانه اسجد لله تعالى سجدة التلاوة الله اكبر (عالمگیری ج: ۱ ص: ۱۳۵)]
 ۲ [فاذا اراد السجود كبر ولا يرفع يديه وسجد ثم كبر ورفع راسه ولا تشهد عليه ولا سلام كذا في الهداية ويقول في سجوده سبحان ربی الاعلى ثلاثا... الخ (هندية ج: ۱ ص: ۱۳۵ كتاب الصلاة، الباب الثالث عشر في سجود التلاوة، طبع رشيدية) وفي البحر الرائق (ج: ۲ ص: ۲۲۳، طبع رشيدية) وكيفيته ان يسجد بشرائط الصلاة بين تكبيرتين بالرفع يد وتشهد وتسليم... والمراد بالتكبيرتين تكبيرة الوضع وتكبير الرفع وكل منهما سنة كما صححه في البدائع لحديث أبي داود]

۳ [وما يستحب لادائها ان يقوم فيسجد لان الخرور سقوط من القيام والقراآن ورد به وهو مروى عن عائشة رضی الله عنها وان لم يفعل لم يضره (البحر الرائق ج: ۲ ص: ۱۳۷)]

۴ [ولو كررها في مجلسين تكررت وفي مجلس واحد لا تتكبر بل كفته واحدة (الدر المختار مع الرد ج: ۲ ص: ۱۱۴، باب سجود التلاوة)]

۵ [وما يستحب لادائها ان يقوم فيسجد لان الخرور سقوط من القيام والقراآن ورد به وهو مروى عن عائشة رضی الله عنها وان لم يفعل لم يضره (البحر الرائق ج: ۲ ص: ۱۳۷) وايضا في السراج الوهاج ثم اذا اراد السجود ينويها بقلبه ويقول بلسانه اسجد لله سجدة التلاوة الله اكبر... الخ (البحر الرائق ج: ۲ ص: ۱۳۷، وايضا في الهندية ج: ۱ ص: ۱۳۵)]

که چاپه لمانخه کې د سجدې ایت ولوست، رکوع

او سجده یې وکړه؛ نو سجده تلاوت داشوه

سوال: که چاپه لمانخه کې د سجدې ایت ولوست او په فورا رکوع ته لاړ او په رکوع کې یې د سجدې ایت نیت ونه کړ او بیا یې د لمونځ سجده وکړه؛ نو ایا سجده تلاوت هم په دې سجده کې داشوه او که نه؟

جواب: په دې صورت کې سجده داشوه.^{۱۱}

ایا سجده تلاوت په سپارې باندې د قبلي له طرف پرته کولی شو؟

سوال: د قرآن پاک سجده تلاوت ایا په هغه وخت کې کول پکار دي کوم وخت کې چې د سجدې ایت ولوستل شي، یا بیا وروسته یې هم کولی شو؟ او ایا په سپارې باندې سجده کولی شو، هرکله چې مخامخ قبله نه وي؟ ځینې خلک داسې کوي چې د قرآن پاک د لوستلو نه وروسته وایي چې یو انسان څوارلس سجدې وکړي، ایا دا صحیح ده او که نه؟

جواب: سجده تلاوت فورا کول افضل دي، خو ضروري نه ده وروسته هم کیدای شي او که قرآن کریم ختم کړي او ټولې سجدې وکړي؛ نو هم صحیح ده، مگر دومره تاخیر نه نه دی^{۱۲} هیڅ خبر نه شته چې د قرآن د ختمولو نه مخکې مرگ راشي او سجدې کومې چې واجب دي دهغه په ذمه پاتې شي، په سپارې باندې سجده نه کیږي، مخ په قبله په ځمکه باندې سجده کول پکار دي، د سپارې د پاسه سجده کول د قرآن کریم بې ادبي ده.

سجده تلاوت ځانته ادا کړو یا د ختم قرآن

نه وروسته ټولې سجدې یوځای وکړل شي؟

سوال: هره د تلاوت سجده د سجدې د ایت لوستلو په هغه وخت کې کول مسنون دي یا په ختم قرآن باندې ټولې سجدې د تلاوت ادا کړل شي؟ کوم یوه طریقه غوره ده؟

جواب: د قرآن کریم ټولې سجدې را یوځای کول خلاف سنت دي، په تلاوت کې چې کومه

۱ [قوله نعم لورکع وسجدها ای للصلاة فوراً ناب ای سجود المقتدی عن سجود التلاوة بلانية تعال سجود امامه ..... الخ (شامی ج: ۲ ص: ۱۱۲) وايضا فی البحر: واما ان رکع او سجد صلیبة فانه ینوب عنها اذا کان علی الفور ..... الخ (ج: ۲ ص: ۱۳۳)۔

۲ [ولی التجنيس وهل يكره تاخيرها عن وقت القراءة؟ ذكر في بعض المواضع انه اذا قرأها في الصلاة فتاخيرها مكروه وان قرأها خارج الصلاة لا يكره تاخيرها وذكر الطحاوي أن تاخيرها مكروه مطلقاً وهو الاصح وهي كراهة تزيهية في غير الصلاة، لأنها لو كانت تحرمة لكان وجوبها على الفور وليس كذلك (البحر الرائق ج: ۲ ص: ۱۲۹)

سجده راشي؛ نوحتې الوسع هغه دې زرتزره د ادا کولو کوشش وکړل شي، بيا هم که په يوځای سجدي وکړل شي؛ نو ادا به شي.^(۱۱)

د تلاوت د سجدي صحيح طريقه

سوال: په قرآن مجيد کې چې کوم ځای سجده راشي؛ نو د اداء کولو صحيح طريقه يې کومه ده؟
جواب: په اودس سره به الله اکبر ووايي او سجدي ته به لاړ شي او د الله اکبر ويلو سره به پورته شي، بس سجده اداء شوه.^(۱۲)

په يوځای باندې څوارلس سجدي کول

سوال: د تلاوت د سجدي طريقه بيان کړئ، په يوځای څوارلس سجدي کيدای شي؟
جواب: هره سجده يوازې کول پکار دي^(۱۳) د څوارلسو سجده جمع کول ښه نه دي.

د قرآن مجيد د تلاوت په وخت سجده کول پکار دي او که نه؟

سوال: د قرآن مجيد د لوستلو په وخت د تلاوت سجده کول پکار دي او که نه؟
جواب: په هغه وخت يې هم اداء کولی شئ او بيا وروسته يې هم اداء کولی شئ.^(۱۴)

د سجدي تلاوت د پاتې کېدو حکم

سوال: په قرآن مجيد کې چې کومې سجدي راځي، هغه بالکل داسې کيږي لکه څنگه چې په لمونځ کې سجده کيږي؟ ماته مخکې معلومه نه وه، له دې وجې ما چې څومره سپارې لوستلي دي يا په قرآن خوانې ته تللي يم، کله مې هم سجده نه ده کړې، مهرباني وکړئ چې اوس هغه سجدي د هغې د تعداد ماته هم پته نه شته اوس څه وکړم؟ او د تلاوت سجدي په

[۱] وفي التجنيس وهل يكره تاخيرها عن وقت القراءة؟ ذكر في بعض المواضع انه اذا قرأها في الصلاة فتأخيرها مكروه وان قرأها خارج الصلاة لا يكره تأخيرها وذكر الطحاوي ان تأخيرها مكروه مطلقاً وهو الاصح وهي كراهة تعريية في غير الصلاة، لأنها لو كانت تحريمية لكان وجوبها على الفور وليس كذلك (البحر الرائق ج: ۲ ص: ۱۲۹) وايضاً في الهندية ج: ۱ ص: ۱۳۵] -

[۲] فاذا اراد السجود كبر ولا يرفع يديه وسجدهم كبر ورفع راسه ولا تشهد عليه ولا سلام كذا في الهداية ويقول في سجوده سبحان ربّي الاعلى ثلاثاً..... الخ (هندية ج: ۱ ص: ۱۳۵ كتاب الصلاة، الباب الثالث عشر في سجود التلاوة، طبع رشيدية) وفي البحر الرائق (ج: ۲ ص: ۲۲۳، طبع رشيدية) وكيفيته ان يسجد بشرائط الصلاة بين تكبيرتين بلارفع يده وتشهد وتسليم... والمراد بالتكبيرتين تكبيرة الوضع وتكبير الرفع وكل منهما سنة كما صححه في البدائع للحدیث ابی داود.

[۳] ولو كان عليه سجدة متعده فعليه ان يسجد عددها وليس عليه ان يعين ان هذه السجدة لآية كذا هذه الآية كذا (حلی كبرج: ۱ ص: ۵۰۱، ايضاً: حاشية الطحاوي على المراقي ص: ۲۶۱)

[۴] واداهاليس على الفور حتى لو اداهافي اي وقت كان يكون مودياً لا قاضياً (عالمگیری ج: ۱ ص: ۱۳۵)

لمونخ کي د سجدو په شان دي يا څه بله طريقه ده؟

جواب: سوچ وکړه اندازه وکړه چې څومره سجدې ستا په ذمه باندې وي هغه اداء کړه.^(۱)

د تلاوت د سجدې طريقه

سوال: ما نذر (منبسته) کړې وه، چې يو قرآن کریم به ختموم، پوښتنه دا کول پکار دي چې په قرآن کریم کې چې کوم ځای د سجدې ايت راځي په دغه وخت کې سجده لږمېږي يا چې کله پوره قرآن مجيد ختم شي او سجدې وکړل شي؛ نو گناه خو به نه وي؟ او دا هم ووايي چې سجده څنگه کول دي؟ بالکل داسې لکه څنگه چې د لمونخ سجده وي او په سجده کې سبحان ربی الاعلی ويل لږمي دي؟

جواب: د تلاوت سجده که چيرې د تلاوت سره اداء کړل شي؛ نو بهتره به وي په يو مجلس باندې چې کله تلاوت ختم کړل شي دغه وخت سجده کوه، په يو ځای باندې څوارلس سجدې کول هم جائز دي، خو بهتره دي، د سجده تلاوت طريقه داده چې الله اکبر به ووايي او سجدې ته لارشي او په سجده کې به سبحان ربی الاعلی ووايي، کم نه کم درې ځله، بيا به تکبير ووايي او بيا به ودرېږي، بس سجده اداء شوه.^(۲)

د کومو سورتونو په اخر کې چې سجدې وي

د هغه لوستونکي کله سجده وکړي؟

سوال: د کومو سورتونو په اخر کې چې سجدې وي که هغه په لمانځه کې وويل شي؛ نو سجده څنگه وکړل شي؟ ايا درې سجدې وکړي يادوه سجدې، يعنې د لمانځه د دوو سجدو نه وروسته د تلاوت سجده به هم اداسي؟

جواب: د سجدې واله ايت باندې دې تلاوت ختم کړي او رکوع ته دې لارشي او په رکوع کې د سجده تلاوت نيت کيدای شي او درکوع نه وروسته د لمانځه په سجده کې د تلاوت سجده هم ادا کيږي په دې صورت کې دمستقلي سجدې تلاوت کولو ضرورت نه شته^(۳) او که سجده

^(۱) [واداهاليس على الفور حتى لو اداهافي اى وقت كان يكون موديا لا قاضيا (عالمگيرى ج: ۱ ص: ۱۳۵)]

^(۲) [وفى الغياية واداءها ليس على الفور حتى لو اداهافي اى وقت كان يكون موديا لا قاضيا كذا فى التارخانية (عالمگيرى ج: ۱ ص: ۱۳۵)]، فاذا اراد السجود كبر ولا يرفع يديه وسجده ثم كبر ورفع راسه ولا تشهد عليه ولا سلام ويقول فى سجوده سبحان ربى الاعلى ثلاثا ولا ينقص عن الثلاث كما فى المكتوبة ..... الخ (عالمگيرى ج: ۱ ص: ۱۳۵) (ايضا: وفى المراقى: وغيرهاتجب موسعا ولكن كره تاخير السجود عن وقت التلاوة فى الاصح اذالم يكن مكروها: اى اذالم يكن وقت التلاوة مكروها بان كان احد اوقات الثلاثة (حاشيه الطحطاوى على مراقى الفلاح ص: ۲۶۱ باب سجود التلاوة، ايضا فى البدائع ج: ۱ ص: ۱۸۰ فصل واماسبب وجوب السجدة طبع سعيد)

^(۳) [قوله نعم لوركع وسجدهاى للصلاة لورانا بان اى سجود المقتدى ..] بقيه حاشيه په راروانه صفحه

تلاوت واله ايت نه وروسته هم دنوروايتونوتلاوت كول وي؛ نواول دې سجده تلاوت وكړي بيا دې راپورته شي اوتلاوت دې وكړي.^(۱۱)

د زوال په وخت تلاوت جائز دی، خو سجده تلاوت جائز نه ده

سوال: ايا د ورځې دولس بجې دقرآن مجيد تلاوت كيداى شي؟

جواب: دټكندې غرمې په وخت كې هر كله چې لمربالكل په سرباندې وي، لمونځ اوسجده تلاوت منع ده^(۱۲)، مگر دقرآن مجيد تلاوت جائز دی.

د سهار او مازديكرد مكره وخت نه پرته سجده تلاوت جائز ده

سوال: دتلاوت سجده دمازديكردلمانځه نه وروسته دماښام پورې يا دسهار دلمانځه نه وروسته جائز ده او كه نه؟ يعنې په دې دواړو وختونوكې سجده ادا كيداى شي او كه نه؟ موږ داهل سنت عالمانومنع كړي يو، موږ په خپله هم داهل سنت سره وابسته يو، موږ دوه په خپل مينځ كې دوستان هم يو، ماهغه دسجده نه منع كړ، خو هغه ستاسوحواله راكړه.

جواب: د فقه حنفي مطابق دسهار دلمانځه نه وروسته اودمازديكردلمانځه نه وروسته سجده تلاوت جائز ده^(۱۳) البته دلمردراختونه واخله درڼا تر سپينيدو پورې اودلمردپريوتونه واخله د رڼا تر زيريدو پورې، په دې حالت كې سجده تلاوت هم منع ده.^(۱۴)

...بقية د تير مخ].. عن سجود التلاوة بلانية تبعا لسجود امامه ..... الخ (شامي ج: ۲ ص: ۱۱۲) وايضا في البحر: وامان ركع اوسجد صليبة فانه ينوب عنها اذا كان على الفور ..... الخ (ج: ۲ ص: ۱۳۳) و ايضا: وتودی بر كوع صلاة اذا كان الركوع على الفور من قراءة آية ..... ان نواه اى كون الركوع لسجود التلاوة على الراجع ..... الخ (التوير وشرحه ج: ۲ ص: ۱۱۱، ۱۱۲)۔

۱ [وان كانت عند ختم السورة فينبغي ان يقرأ آيات من سورة أخرى ثم يركع... الخ (البدائع الصنائع ج: ۱ ص: ۱۸۸)۔

۲ [ثلاث ساعات لا تجوز فيها المكتوبة ولا صلوة الجنائز ولا سجدة التلاوة: اذا طلعت الشمس حتى ترتفع، وعند الانتصاف الى ان تزول، عند احمرارها الى ان تغيب ..... الخ (هندية ج: ۱ ص: ۵۲)۔

۳ [تسعة اوقات يكره فيها النوافل وما في معناها لا الفرائض ..... فيجوز فيها قضاء الفائتة وصلاة الجنائز وسجدة التلاوة ..... منها ما بعد صلاة الفجر قبل طلوع الشمس ..... ومنها ما بعد صلوة العصر قبل مغيب الشمس ..... الخ (هندية ج: ۱ ص: ۵۲، ۵۳ كتاب الصلاة الباب الاول في المواقيت وما يتصل بها)۔

۴ [ثلاث ساعات لا تجوز فيها المكتوبة ولا صلوة الجنائز ولا سجدة التلاوة: اذا طلعت الشمس حتى ترتفع، وعند الانتصاف الى ان تزول، وعند احمرارها الى ان تغيب ..... الخ (هندية ج: ۱ ص: ۵۲، كتاب الصلاة الباب الاول في المواقيت وما يتصل بها، طبع رشيدية) (ويكره ان يسجد شكراً بعد الصلاة في الوقت الذي يكره فيه النفل ولا يكره في غيره (عالمگیری ج: ۱ ص: ۱۳۶، الباب الثالث عشر في سجود التلاوة)؛ وايضا: وسجدة الشكر مستحبة به يفتى لكنها تكره بعد الصلاة لان الجهلة يعتقدونها سنة او واجبة وكل مباح يودى اليه فمكرهه (در مختار ج: ۲ ص: ۱۱۹، ۱۲۱) كتاب الصلاة مطلب في سجدة الشكر، طبع ايج ايم سعيد)۔

دتلاوت اوشکر سجده په کوم وخت کې کول پکار دي؟

سوال: د سجدې تلاوت او د سجدې شکر اوداسې نورو... وضاحت وکړئ دا په کوم وخت کې کول پکار دي؟ اکثر خلک وايي چې د سهار د لمانځه نه تر ماسپښين پورې يوه سجدې هم نه کيږي، دا رنگه د مازديگر د لمانځه نه وروسته يوه سجدې هم نه کيږي تر څو پورې چې د ماښام لمونځ ونه کړل شي، مهرباني وکړئ جواب په وضاحت سره راکړئ!

جواب: درې وختونه مکروه دي: د طلوع وخت د لمر تر اوچتيدو پورې، د غروب وخت او ددې نه مخکې پنځلس شل منټه، د ماسپښين وخت، په دې دريو وختونو کې د تلاوت سجدې ممنوع ده، په باقي ټولو وختونو کې جائز ده، د شکر سجدې هم ددې دريو وختونو نه پرته جائز ده، خود خلکو په مخکې دې نه کيږي.^(۱)

د مازديگر نه وروسته د تلاوت سجدې کول

سوال: که چيرې موږ د مازديگر نه وروسته د قرآن کریم تلاوت کوو او په دې دوران کې د سجدې ايت راشي؛ نو ايا د تلاوت سجدې په دې وخت کې اداء کول پکار دي يا په بل وخت کې اداء کيدلی شي؟

جواب: د مازديگر نه وروسته د تلاوت سجدې جائز ده.^(۲)

په کټ کې ناست تلاوت کونکي کله سجدې تلاوت وکړي؟

سوال: که په کټ کې ناست يو اود قرآن پاک تلاوت کوواو په دې دوران کې ايت سجدې هم په تلاوت کې راځي، لهدا ددې له پاره سجدې کول فوري ضروري ده يا د تلاوت نه وروسته (خومره قرآن پاک چې وويل شي) سجدې وکړل شي، صحيح طريقه راته تحرير کړئ!

جواب: فوري کول غوره دي اود تلاوت د ختمولونه وروسته کول هم جائز دي^(۳) که کټ سخت

^(۱) [ثلاث ساعات لا تجوز فيها المكتوبة ولا صلوة الجنائز ولا سجدة التلاوة: اذا طلعت الشمس حتى ترتفع، وعند الانتصاف الى ان تزول، وعند احرارها الى ان تغيب..... الخ (هندية ج: ۱ ص: ۵۲، كتاب الصلاة الباب الاول في المواقيت وما يتصل بها، طبع رشيدية) (ويكره ان يسجد شكراً بعد الصلاة في الوقت الذي يكره فيه النفل ولا يكره في غيره (عالمگیری ج: ۱ ص: ۱۳۶، الباب الثالث عشر في سجود التلاوة) ۱۰ ايضاً: وسجدة الشكر مستحبة به يفتي لكنها تكره بعد الصلاة لان الجهلة يعتقدونها سنة او واجبة وكل مباح يودی اليه فمكروه (درمختار ج: ۲ ص: ۱۱۹، ۱۲۱) كتاب الصلاة مطلب في سجدة الشكر، طبع ايچ ايم سعيد]

^(۲) [تسع اوقات يكره فيها النوافل وما في معناها لا الفرائض..... فيجوز فيها قضاء الفائتة وصلاة الجنائز وسجدة التلاوة..... منها ما بعد صلاة العصر قبل التغير (عالمگیری ج: ۱ ص: ۵۳۰، كتاب الصلاة الباب الاول)]

^(۳) [وفي المراقى: وغيرها تجب موسعاً ولكن كره تأخيرها السجود عن وقت التلاوة في الاصح اذ لم يكن مكروهاً..... الخ وفي حاشية الطحطاوى: اى اذا لم يكن وقت التلاوة.... [بقية حاشيه په راروانه صفحه....]

وي اوبه هغه کې تندى نه خنښيري اوبه هغه باندې صفا جامه هم خوره شوې وي؛ نوپه کټ کې سجده کيدلى شي، گني نه.^(۱۱)

د تلاوت په دوران کې د سجدې ايت په کم اواز سره لوستل بهتري

د قرآن پاک د تلاوت د کولو په دوران کې چې په کومه رکوع کې سجده راشي؛ نو هغه په زړه کې ويل جائز دي، بيا په لوړ اواز سره ولولي؟ وايي چې که څوک د سجدې واله ايت ووري؛ نوپه هغه هم سجده واجب ده او که سجده ونه کړي؛ نو ددې څه کفاره ده؟ او سجدې کولو طريقه څه ده؟ په تفصيل سره راته ووايي؟

جواب: د سجدې ايت لوستلو سره، په ويونکي او اوريدونکي دواړو باندې سجده واجبېږي.^(۱۲) ددې له وجې د بل کس په وړاندې د سجدې ايت په کم اواز سره لولئ، چې دهغه په ذمه سجده واجب نه شي.^(۱۳) د کوم کس په ذمه چې سجده تلاوت واجب وه او هغه ونه کړه، نو ددې کفاره هم داده چې سجده وکړي، د تلاوت د سجدې کولو طريقه داده چې تکبير ويلوسره دې سجدې ته لاړشي، په سجده کې درې ځله، ، سبحان ربی الاعلی، ، ووايي او تکبير ويلوسره دې راپورته شي، بس دا سجده تلاوت وشوه.^(۱۴)

د سجدې ايت او ددې ترجمه لوستلو سره يوازې يوځل سجده لازميږي

سوال: زه قرآن شريف د ترجمې سره وایم او داسې وایم چې اول څومره ويل وي هغه زه ووايم او دبيا دهغه نه وروسته دهغه ترجمه؛ نو اياماته په قرآن مجيد کې چې کومه سجده راځي هغه به دوه ځله کول وي؟

جواب: نه! سجده در باندې يوازې يوځل واجبېږي، آيت سجده که په يو مجلس کې هر څو ځله وويل شي؛ نو سجده هم يوه واجبېږي.^(۱۵) او د قرآن کریم الفاظ ويلوسره سجده واجبېږي ددې ترجمه ويلوسره سجده نه واجبېږي.^(۱۶)

... بقیه د تیر مخ] وقتاً مکروهاً ..... الخ (حاشیه الطحطاوی علی مراقی الفلاح ص: ۲۶۱ باب سجودا لتلاوة، وایضاً فی الهندیة ج: ۱ ص: ۱۳۵، وایضاً فی البدائع ج: ۱ ص: ۱۸۰)۔

۱ [ولوسجد ..... ان استقرت جبهته وانفه ویمجد حجه یجوز وان لم تستقر لا ..... الخ (هندیة ج: ۱ ص: ۷۰)۔
۲ [لمسب وجوها احدیثین التلاوة او السماع ..... الخ (البدائع الصنائع ج: ۱ ص: ۱۸۰، وایضاً هندیة ج: ۱ ص: ۱۳۲)۔

۳ [ولوقرا آية السجدة وعنده ناس ..... ینبغی ان یخفص قراها لانه لوجهر به الصار موجبا علیهم شیئا ربما یتکاسلون عن ادائه فیعون فی المعصية (البحر الرائق ج: ۲ ص: ۱۳۸، باب سجود التلاوة)۔

۴ [فاذا اراد السجود کبر ولا یرفع یدیه سجده کبر ویرفع راسه ولا تشهد علیه ولا سلام کذا فی الهدایة ویقول فی سجوده ثلاثا سبحان ربی الاعلی ..... الخ (هندیة ج: ۱ ص: ۱۳۵، وایضاً فی البحر ج: ۲ ص: ۱۳۷)۔

۵ [حتی ان من تلا آية واحدة مرارا فی مجلس واحدة تکفیه سجدة واحدة (البدائع الصنائع ج: ۱ ص: ۱۸۱)۔

يودسجدي ايت مي ڊيرو ماشوما نوته ولوست؛ نوبيا به هم يوه سجده ڪول وي؟

سوال: يواستاد ڄو هلڪانوته په يوڄاي دسجدي ايت جدا جدا بنايي؛ نو معلم ته به هم يوه سجده ڪول وي يا چي څومره هلڪان وي هماغومره سجدې به ڪوي؟ يعني معلم په يوڄاي ناست وي او هلڪان نمبر په نمبر لوستلو له پاره راځي.

جواب: داستاد په ويلوسره به هم يوه سجده واجبيږي، په شرط ددي چي په يومجلس ڪي وي^{۱۲}، خواستاد چي دماشومانونه څومره ايت سجده واري هماغومره سجدې به پرې واجبيږي^{۱۳}.

دوه ڪسان يودسجدي ايت ولولي؛ نوڅو سجدې واجبيږي؟

سوال: ڪه دسجدي ايت استادو بنايي، شاگرد يي ولولي؛ نو ايا هريوه يوه يوه سجده ڪوي او ڪه دوه؟ هر ڪله چي ايت سجده دواړه ولوسته هم او واوريدله هم؟

جواب: په دواړو دوه سجدې واجب شوې، يوه په خپله دويلو، دويمه داوريدلو^{۱۴}.

دسجدي ايت ڪه دلمونځ نه بهر ڪس واري؛ نو سجده ڊي وکري

سوال: په تراويحو ڪي دسجدي ايت هم راځي؛ نو ظاهره ده چي څوڪ دلمونځ نه بهروي، هغه به يي هم وري، ايا په هغه باندې هم سجده واجب ده؟

جواب: هو! نه هغه به هم سجده واجبيږي^{۱۵}.

په لاوه سپيکرباندي دتلاوت سجده

سوال: ڪه يو ڪس په لاوه سپيکرباندي دقرآن پاڪ تلاوت واوريده او په هغه ڪي سجده راشي؛ نو په هغه اوريدونکي باندې سجده واجب ده او ڪه نه؟ او سجده نه ڪونکي ڪس گناهگار ڀږي او ڪه نه؟

۱ [فتاوى قاضى خان كى دى : ولوتلى بالفارسية تجب وعلى من سمعها السجدة فهم السامع اولم يفهم ..... الخ (فتاوى قاضى خان على هامش الهندية ج: ۱ ص: ۱۵۶ فتاوى هندية ص: ۱۳۳، اذا قراء آية السجدة بالفارسية ..... الخ)۔

۲ [ومن كررتلاوة سجدة واحدة فى مجلس واحداجزاته سجدة واحدة ..... الخ (هداية ج: ۱ ص: ۱۴۴)۔

۳ [قال الاصل ان التلاوة سبب بالاجماع لان سجدة تضاف اليها وتكرر بتكررها ..... الخ (فتح القدیر ج: ۱ ص: ۳۱۹)۔

۴ [والسجدة واجبة فى هذه المواضع على التالى والسامع ..... الخ (هندية ج: ۱ ص: ۱۳۲) ۰ فسبب وجوبها احد الشئين ، التلاوة او السماع (البدائع الصنائع ج: ۱ ص: ۱۸۰)۔

۵ [ولوسمعها من الامام اجنبى ليس معهم فى الصلاة ولم يدخل معهم فى الصلاة لزمه السجود وكذا فى الجوهرية النيرة وهو الصحيح كذا فى الهداية (هندية ج: ۱ ص: ۱۳۳ كتاب الصلاة ، الباب الثالث عشر فى سجود التلاوة)۔

جواب: چي کوم کس ته معلوم شي چي دا ايت سجدي دي په هغه سجده واجب ده او تر کي واجب گناه ده.^(۱۱)

له لاود سپيکر، ريډيو او ټيلي ويژن نه د سجدي ايت اوريدو باندې سجده تلاوت

سوال: په عام ډول تراويح لاود سپيکر سره کيږي، د سجدي کوم ايتونو چي تلاوت کيږي دهغه اواز بهرته هم ځي، که څوک بهر په کور کي د سجدي ايات واورې؛ نو په هغه باندې سجده واجبېږي او که نه؟ همدغه شان د ختم په ورځ په ريډيو او ټيلي ويژن باندې براه راست د سعودي عرب نه تراويح اوريدل کيږي او هم بنودل کيږي او خلک په ډير شوق سره (خاصکر بنځي) دا واورې، هر کله چي په اخري سپاره کي دوه سجدي دي؛ نو ايا عوام چي کله هغه د سجدي ايتونه واورې؛ نو په هغوی هم سجده واجبېږي او که نه؟ حالانکي دخلکو اکثريت يې يوازې په ذوق اوشوق سره گوري، په عملي ډول سره نه، يعني اکثر خلک يوازې واورې او وگوري، سجده اوداسې نور... نه ادا کوي؟

جواب: د کومو خلکو تر غوږو پورې چي دايت سجده تلاوت ورشي، که څه هم هغوی د اوريدو اراده کړې وه او که يې نه وه کړې، په هغوی ټولو باندې سجده واجبېږي^(۱۲) په شرط ددې چي هغوی ته معلومه شي چي ايت سجده تلاوت شوی دی^(۱۳) (که د څه تراويح ريکارډنگ په دويم ځل په ريډيو يا ټيلي ويژن باندې براه کاست کړل شي؛ نو سجده تلاوت نه واجبېږي)^(۱۴) خو که بنځي په خپلو خاصو ورځو کي واورې؛ نو سجده پرې نه واجبېږي.^(۱۵)

ټيپ ريکارډ او سجده تلاوت

سوال: ايا په ټيپ ريکارډ باندې ايت سجدي اوريدو سره سجده واجبېږي؟

جواب: دې سره سجده نه واجبېږي.^(۱۶)

- ۱ [ولولتيت بالعربية تجب على كل من سمعها ولم يفهمها من العجم اذا خبرها اجماعاً (حلي كبير ص: ۵۰۱).]
- ۲ [والسجدة واجبة في هذه المواضع على التالى والسماع سواء قصد سماع القرآن او لم يقصد كذا في الهداية (هندية ج: ۱ ص: ۱۳۲) كتاب الصلاة، الباب الثالث عشر في سجود التلاوة].
- ۳ [ولوقرا بالعربية يلزمه مطلقاً لكن يعذر بالتأخير ما لم يعلم (هندية ج: ۱ ص: ۱۳۳) الباب الثالث عشر في سجود التلاوة].

۴ [ولا تجب اذا سمعها من الطائر او الصدى لا تجب لانه محاكاة وليس بقراءة (حلي كبير ص: ۵۰۰). تفصيل دپاره او گوري: آلات جديده، تاليف مفتي محمد شفيع رحمه الله، ص: ۱۶۵ طبع اداره المعارف کراچي].

۵ [حتى لا تجب على الكافر..... والحائض والنفساء قرأوا وسمعوا لان هؤلاء ليسوا من اهل وجوب الصلاة عليهم (البدائع الصنائع ج: ۱ ص: ۱۸۶، فصل في بيان من تجب عليه السجدة).]

۶ [او گوري تيره شوی حاشيه (ولا تجب اذا سمعها من الطائر او الصدى لا تجب.... الخ) وايضاً البدائع الصنائع ج: ۱ ص: ۱۸۶ فصل وامايان من تجب عليه السجدة، طبع سعيد،.... [بقية حاشيه په راورانه صفحه....]

د سجدي ايت که معلوم نه وي؛ نو سجده تلاوت نه واجبيږي

سوال: د قرآن پاک په مختلفو اياتونو په تلاوت سره سجده لارمېږي، ما اوريدلي دي چې لوستونکو او اوريدونکو باندې سجده فرض ده، زما مسئله دا ده چې نن سبا ريډيو، ټي وي، تر دې پورې چې په مسجدونو کې هم اکثر ټيپ ريکارډ باندې د قرآن پاک کيسټ لگول کيږي چې هغه د لوډ سپيکر په ذريعه سره په لوړ اواز سره غږيږي، ماتول قرآن پاک نه دی ویلی؛ نو له دې وجې ما ته دا پته نه شته چې په کومو ايتونو باندې سجده فرض ده؟ که چيرې د مذکوره ذرايعو په ذريعه سره هغه د سجدي اياتونه واورول شي او د بې علمې له وجې زه سجده ونه کړم؛ نو ايا گناه به وي او که نه؟

جواب: د کيسټ په اواز سره د تلاوت سجده نه واجبيږي، په ريډيو باندې هم که چيرې کيسټ لگيدلې وي؛ نو ددې به همدغه حکم وي^(۱) او که چيرې براه راست تلاوت کيږي؛ نو کومو خلکو ته چې معلوم وي چې دا د سجدي ايت دی؛ نو په هغوی باندې سجده واجبه ده او چاته چې نه وي معلومه؛ نو هغوی د معذور په حکم کې دي.

د سجدي ايت اوريدوسره سجده نه کونکي

به گناه کاروي که لوستونکي؟

سوال: د سجدي د ايت له وجې په تلاوت کونکي اوتولو اوريدونکو باندې سجده واجبيږي، خو چاته چې د سجدي په باره کې پته نه وي اوتلاوت کونکي ورته وويل؛ نو ايا هغه اوريدونکي به گناه کاروي؟

جواب: کومو خلکو ته چې معلومه نه ده چې ايت سجده تلاوت شو اوتلاوت کونکي يابل چاهغوی ته ونه ويل؛ نو هغوی گناهکار نه دي او کومو خلکو ته چې معلومه شوه چې د ايت سجده تلاوت شو او ددې باوجود يې سجده ونکړه، هغوی به گناهکاروي او په داسې صورت کې به تلاوت کونکي هم گناهکاروي، هغه ته پکارو چې ايت سجده تلاوت يې په کم اواز سره کولی^(۲).

سوال: اوداهم که آيت سجده په خاموشي سره وويل شي؛ نو جائزه؟

... بقیه د تیر مخ].. تفصیل دپاه او گوری: دآلات جدیدہ شرعی احکام ص: ۱۶۵ طبع اداره المعارف کراچی)
[۱] وگوری تیره شوی حاشیه (ولانجب اذا سمعها من الطائر والصدی لانجب.... الخ) وايضا البدائع الصنائع ج: ۱ ص: ۱۸۶ فصل وامایان من تجب علیه السجدة، طبع سعید، تفصیل دپاه او گوری: دآلات جدیدہ شرعی احکام ص: ۱۶۵ طبع اداره المعارف کراچی)۔

[۲] ويستحب للتالی اخفانها اذا لم یکن السامع متھینا للسجود وان کان متھینا یستحب جهرها..... الخ (حلی کبیر ص: ۵۰۱ القراءة خارج الصلوة طبع سهیل اکیدمی)۔

جواب: که بنده خائنه تلاوت کوي هغه ته هم ایت سجده په کم اواز سره لوستل پکار دي،^{۱۱} خو که په لمانځه کې مثلاً تراویحو کې لولي؛ نو په کم اواز سره لوستلو له وجې به اوریدونکي د ایت دا وریدونه محروم پاتې شي ددې له وجې په لوړ اواز سره لوستل پکار دي.

د تلاوت سجده دې تلاوت کونکي په خپله وکړي بل څوک نه

سوال: قرآن خواني کيږي چې کله چې ټول قرآن پاک ختم شي؛ نویوه بنځه دهغوی ټولر سجدي (چې ۱۴ دي) ادا کړي، تاسو وضاحت وکړئ چې کوم ځای کې سجدي راغلې دي څه وکړل شي؟ یا جدا ټولې سجدي ادا کړل شي؟ یا څه قید یا پابندي، خونه شته؟

جواب: د قرآن کریم سجدي په یو ځای کول هم جائز دي.^{۱۲} مگر چا چې ایت سجده تلاوت کړي وي دهماغه په ادا کولو سره به سجده ادا کيږي، بل څوک دهغه په ځای سجده نه شي کولی، تاسو چې لیکلي دي چې یوه بنځه دهغو ټولو سجدي ادا کړي دا غلطه ده، د تلاوت کونکو په ذمه سجده تلاوت واجب ده.^{۱۳}

د سورة السجدة ایت کم اواز سره لوستل پکار دي نه ټول سورت

سوال: په قرآن کریم کې یو سورت سجده دی، ددې څه حکم دی؟ آیا دا ټول سورت په زړه کې ولولو؟

جواب: په دې سورت کې چې کوم د سجدي ایت راځي هغه دنور وپه نسبت په کم اواز سره لولی، د ټول سورت په زړه کې د ویلو ضرورت نه شته.^{۱۴}

د سورت حج څومره سجدي کول پکار دي؟

سوال: د قرآن کریم په سورت حج کې دوه ځایه سجده تلاوت راځي، په دې سجديو کې دیوې سجدي سره شافعي لیکل شوی دی، ایاموږ حنفي عقیده لرونکو ته هم په دې ایت سجده باندې سجده کول لازم دي او که نه؟

جواب: د حنفي په نزد په سورت حج کې دویمه سجده، سجده تلاوت نه ده، ځکه چې په دې ایت کې درکوع او سجدي دواړو حکم ورکړل شوی دی، ددې له وجې په دې ایت کې گویا د لمونځ کولو حکم ورکړل شوی دی.^{۱۵}

۱ [ایضاً]۔

۲ [فاما خارج الصلاة فانها تجب على سبيل التراخي دون الفور عند عامة اهل الاصول لان دلائل الوجوب مطلقة عن تعيين الوقت (البدائع الصنائع ج: ۱ ص: ۱۸۰ کتاب الصلاة، واما بيان كيفية وجوبها)۔

۳ [والحاصل ان الوجوب انما يكون باحدا الامرین اما بالتلاوة او بالسماع... الخ (خلاصة الفتاوى ج: ۱ ص: ۱۸۴)۔

۴ [ولاباس بان يخفى آية السجدة اذا كان بقربة قوم يسمعون ولا يسجدون (فتاوى سراجية ص: ۱۴)۔

۵ [وقال عبدالله بن عباس وعبدالله بن عمر رضی الله عنهم: سجدة التلاوة.... [بقیه حاشیه په راروانه صفحه]۔

په قرآن مجيد کې څومره سجدي دي؟ او څومره واجب دي؟

سوال: په قرآن مجيد کې (۱۴) سجدي دي، زه ستاسو نه دا معلومول غواړم چې په دې څوارلسو سجديو کې څو واجب دي؟ څو فرض دي؟ او څو سنت دي؟

جواب: دامام ابوحنيفه رحمه الله په نزد څوارلس ټولې واجب دي^(۱)

د تلاوت د سجدي اعلان

سوال: په تراويح کې د سجدي د ايت اعلان کيږي چې په فلانکي ايت کې سجده ده، ددې شرعا څه حکم دی؟ حالانکې ځينې مقتديان واپس کيدونکي وي چې اعلان وکړل شي؟

جواب: د تلاوت د سجدي د اعلان ضرورت نه شته، خوکه چيرې مقتديانو ته شک وي؛ نو اعلان دې وکړل شي.

د ژبې دخوړولو نه پرته د تلاوت ثواب ملاويدل

سوال: عامې نسخې مالىدلې دي چې د قرآن پاک د لوستلو نه پرته يوازې گوري، يعنې په زړه کې يې وايي لکه څنگه چې موږ د اخبار يا د کتاب مطالعه کوو، ايا په دې صورت کې هم ثواب دومره ملاويږي څومره چې قرآن په ژبې سره لوستل کيږي او ايا داسې تلاوت کول جائز دي اوکه نه؟

جواب: تر څو پورې چې په ژبې سره تلفظ ونه کړل شي؛ نو د تلاوت ثواب به نه ملاويږي.

د لمانځه نه دبهر خلکوله پاره د سجده تلاوت حکم

سوال: په مکه مکرمه او په مدينه طيبه کې لمونځ لکه سهار، ماښام او ماخسوتن په بيړه کيږي او د لوډسپيکر بندوبست هم ماشاء الله ډير وسيع وي، اکثر امام صاحب هغه سورت چې سجده پکې راځي لولي، څومره کسان چې لمونځ کوي ددې په يونيم چنده باندې د اودس انتظار او په بازارونو کې موجود وي، هغوی د سجدي اياتونه اوري هيچاته پته نه وي اوځينو ته، خو بلکل پته نه وي، ايا د احمد بن حنبل رحمه الله په نزد سجده تلاوت لازمه نه ده؟ که چيرې وکړي؛ نو دا اواز دې هلته اورسوي، ددې له پاره چې خلک ددې گناه نه بچ شي.

...بقية د تير مخ].. في الحج هي الاولى، والثانية سجدة الصلاة..... وهذا لان السجدة متى قرنت بالركوع كانت عبارة عن سجدة الصلاة كما في قوله تعالى: فاسجدى واركعى..... الخ (البدائع الصنائع ج: ۱ ص: ۹۳، واما بيان مواضع السجدة في القرآن، طبع سعيد).

[۱] فاذا قرأ آية السجدة وهي في اربعة عشر موضعاً..... فكان الثابت الوجوب..... الخ (حلي كبير ج: ۱ ص: ۴۸ القراءة خارج الصلاة، طبع سهيل اكيدي لاهور، ايضاً: بدائع ج: ۱ ص: ۹۳، واما بيان مواضع السجدة)

جواب: د حنبلي مذهب په نزد د تلاوت سجده سنت مؤکده ده، واجب نه ده او زموږ په نزد واجب ده، خو يو سړی چې هغه پوهيږي د سجدې ايت ولوستل شو داسې خلک که چيرې په دې رکعت کې د امام سره شريک شي چې په کوم کې د سجدې ايت ولوستل شو؛ نو ددوی سجده اداء کيږي برابره خبره ده که د امام د سجدې کولو نه مخکې شريک وي او که وروسته او که چيرې په دې رکعت کې شريک نه وي؛ نو دی دې خپله سجده بيا جدا وکړي.^{۱۱}

❖ د لمانځه متفرق مسائل ❖

د وظيفې لوستلو له پاره د لمانځه شرط

سوال: دا راته ووايئ که موږ څه وظيفه شروع کړو چې دکومې له پاره پنځه وخته لمونځ ضروري وي، خو له څه وجې لمونځ قضاشي؛ نو ايا موږ وظيفه جاري ساتلی شو او که نه؟

جواب: کله چې لمونځ د وظيفې له پاره شرط وي؛ نو هغه وظيفه د لمانځه نه پرته به کاره ده.^{۱۲}

په لمانځه کې د ژبې نه چلیدو علاج

سوال: زه الحمد لله د لمانځه پابندي کوم، خو بوه لويه پريشاني راسره ده، چې کله لمونځ کوم؛ نو ژبه مې نه چليږي او يو يوايت څو څو ځله وایم او داسې راته محسوسيږي چې ژبه کې مې تتوالی دی، خو په عامو خبرو اترو کې راته داسې نه محسوسيږي، مهرباني وکړئ او ددې راته څه وظيفه وښايئ ستاسو به ډيره مهرباني وي.

جواب: ددې له پاره د وظيفې ضرورت نه شته، بس دا وکړئ چې کوم ايت مړيو ځل ووايه هغه دويم ځل مه وايئ، که څه هم تاسو يو څو سيکنده ودریږئ، ان شاء الله يو څو ورځې وروسته به مو د پريشاني ختمه شي او که تاسو دغه شان ويل جاري وساتل؛ نو د اناروغي به مو پخه شي.

د لمانځه پرېښودونکي نعت خوان د احترام حقدار نه دی

سوال: ايا د تارک الصلوة نعت خوان احترام کول صحيح دي؟

جواب: داسې کس د احترام قابل نه دی.^{۱۳} او د داسې کس نعت خواني کول هم دنعت توهين دی.

[۱] ومن سمعها من مصل واقتدى به قبل ان يسجد المصلی لها سجداً المصلی معه وان اقتدى بعد ما سجدها فان كان اقتداه في الركعة التي تلاها فيها سقطت عنه ..... ولولم يدرک معه تلك الركعة ا ولم يقتد لا تسقط فلا بد من سجوده لها (حلی کبیر ص: ۵۰۱ القراءة خارج الصلاة)

[۲] المعلق بالشرط معدوم قبل الشرط (قواعد الفقه ص: ۱۲۶ طبع صدف پبلشرز)۔

[۳] هي (ای الصلاة فرض عين على كل مكلف بالاجماع ..... وتاركها عمداً مجاناً ای تكسلاً فاسق (در مختار ج: ۱ ص: ۳۵۲ كتاب الصلاة، طبع سعيد) (قوله وفاسق) من الفسق.... [بقیه حاشیه په راروانه صفحه

قنوت نازلہ کله لوستل کیږي؟

سوال: په اخبارونو کې مې ولوستل چې ممتاز علماء کرامو اپیل کړی دی چې دسهار په لمانځه کې ددعايې قنوت اهتمام کوي، مهرباني وکړئ او داراته ووايئ چې دعايې قنوت په فرض لمانځه کې ووايو او که په سنت لمانځه؟ ايا دا قنوت دماسخوتن لمانځه والادی؟

جواب: کله چې په مسلمانانو باندې څه لوی افت نازل وي مثلاً: د کافران په پنجه کې گرفتار شي، یا په اسلامي ملک باندې کافران حمله وکړي؛ نو دسهار د لمانځه په جمعه کې په دویم رکعت درکوع نه وروسته، امام دې،، قنوت نازل ووايي او مقتديان دې امین پرې وایي، په سنتونو کې یا یوازې ادا کیدونکو لمونځونو کې قنوت نازل نه ویل کیږي او د تروپه دریم رکعت کې چې کوم دعا قنوت ویل کیږي هغه جداده.^(۱)

تي وي خودې لږ تر لږه د لمانځه دوخت احترام کوي

سوال: مولانا صاحب! د تي وي فضول نشریاتو مسلمانان او خاص کر زموږ نسل د تباهي په موږ باندې درولی دی، د کوم ځای نه وتل که ناممکن نه دي؛ نو گران ضروري دي او په دې بس نه دی، بلکې هغه پروگرامونه په داسې موقعه نشر کوي کوم چې عین د لمونځه وخت وي د ایمان د کمزوري له وجې د لمانځه په شان اهم عبادت هم پرېږدي، د مسلمان کار خودادی چې په خپله د بدې نه بچ شي او دنورو بدې نه بچ کولو محنت او کوشش وکړي، ایا داخلک د لمانځه په وخت کې د پروگرام وخت کم یازیات کولی نه شي؟

جواب: اول خو هم تي وي د قوم د صحت له پاره، تي بي،، او ام الخبائث دی، کوم چې شیطان د الله تعالی د مخلوق د گمراه کولو له پاره ایجاد کړی دی، بیاد دې نشریات لغوا و فضول دي، چې سراسر د گناه نه ډک او وبال دي، بیاد لمونځونو په وختونو کې د گندگي خورول ډیره سنگینه گناه ده، الله تعالی دې موږ دخپل قهر او غضب نه وساتي، د تي وي مشرانو ته پکار دي چې هغوی که ددې گندگي نه د مسلمانانو معاشره (جامعه) بچ کولی نه شي؛ نو کم نه کم د لمونځه دوختونو احترام خودې کوي.^(۲)

... بقیه د تیر مخ].. وهو الخروج عن الاستقامة ولعل المراد به من يرتكب الكبائر كشارب الخمر وآكل الربا ونحو ذلك، کذا فی البرجندی والمعراج قال اصحابنا لا ينبغي ان يقتدى بالفاسق.... واما الفاسق فقد عللو كراهة تقديمه بانه لا يهتم الامر دينه وبان في تقديمه للامامة تعظيمه وقد وجب عليهم اهانتة شرعاً (ج: ۱ ص: ۵۶۰)۔

۱ [وقال الحافظ ابو جعفر الطحاوي: انما لا يقنت عندنا في صلوة الفجر من غير بلية فان وقعت فتنة اوبلية فلا باس به، فعلة رسول الله صلى الله عليه وسلم ..... وظاهر تقييدهم بالامام انه لا يقنت المنفرد ..... والذي يظهر لي ان المقتدى يتابع امامه الا اذا جهر فيؤمن وانه يقنت بعد الركوع لاقبله ..... الخ (حاشية رد المحتار ج: ۲ ص: ۱۱ باب الوتر والنوافل، وايضاً في البحر الرائق ج: ۳ ص: ۴۷ باب الوتر)۔

۲ [..... ان الذين يحبون ان تشيع الفاحشة في الذين امنوا لهم عذاب اليم ..... [بقيه حاشيه په راروانه صفحه.

په ټي وي باندې د جمعې په وخت کې پروگرامونه وړاندې کول

سوال: نن سبا په ټي وي باندې د جمعې کوم نشریات چې سهار وي په هغه کې عین هم هغه وخت ډرامه شروع کیږي کله چې جمعه شروع شي، چې دهغې له وجې د ډیردتي وي شوقیانو اوجمه لوستونکو لمونځونه قضاشي، راته ووايي چې داگناه دچاپه سرده؟

جواب: د جمعې لمونځ قضا کونکو باندې به هم دا وبال پریوځي^(۱) اوتې وي واله باندې هم، معلوم نه ده چې ایا داخلک مسلمانان نه دي چې خلکو ته د جمعې د لمانځه نه د منع کیدو سبب جوړیږي؟^(۲)

په ځای د قرعه اندازي د استخاري د لمونځ په ذریعه فیصله وکړي

سوال: زما عادت دی چې کله هم څه فیصله ونه کړای شم او ډیر زیات پریشانه شم او په هیڅ پوه نه شم چې څه فیصله وکړم؟ نوزه دوه رکعت له لمونځ وکړم او د قرعه اندازي دوه شیان ولیکم او کیږم او بیا د الله تعالی نه سوال وکړم او اوچت یې کړم او نیت وکړم چې د الله تعالی د حکم نه پرته یوه پاڼه هم خوزیدای نه شي، کومه قرعه چې زما په لاس کې راځي ددې په فیصله باندې به هغه کار کوم، یا بیا د الله تعالی په دربار کې ډیریه ژرافریاد سره دعا غواړم چې خدایه پاکه! قرآن پاک ستا کلام دی او په دې کې د هر قسمه مثالونه او حالات موجود دي، ستا په مبارک نوم سره زه داسپرم په دې صفحه باندې چې کومه فیصله زما د پریشاني مطابق وي ماته وښايه چې زه هماغه شان وکړم او ستاد خوښې او خوشالۍ مطابق وي، بیا د الله تعالی نوم واخلم او قرآن پاک خلاص کړم او په هغه صفحه باندې مسئلې مطابق چې کوم حال راته ملاوشي هغه د خدای رایه گڼم او دهغه مطابق عمل کوم، آیا په په پورتنو دواړو صورتونو کې د کفر او شرک څه خطر هڅه شته؟ جواب ضرور را کړئ، چې زه بیا آینه داسم کوم، اکثر چې کله ډیرد پریشانی واله مسئله

...بقیه د تیر مخ] فی الدنيا والاخرة والله يعلم وانتم لاتعلمون (النور: ۱۹)۔

۱ [عن ابن مسعود رضی الله عنه ان النبی صلی الله علیه وسلم قال لقوم يتخلفون عن الجمعة: لقد همت ان آمر رجلاً یصلی بالناس ثم احرق علی رجال يتخلفون عن الجمعة بیوتهم، رواه مسلم، عن ابن عباس رضی الله عنهما ان النبی صلی الله علیه وسلم قال: من ترک الجمعة من غیر ضرورة، کتب منافقاً فی کتاب لا یمحی ولا یبدل، ولی بعض الروایات ثلاثاً، رواه الشافعی (مشکوٰۃ ج: ۱ ص: ۱۲۱ کتاب الصلاة، باب وجوبها)۔

۲ [ان الاعانة علی المعصية حرام مطلقاً بنص القرآن اعنی قوله تعالی: ولا تعاونوا علی الاثم والعدوان، وقوله تعالی: فلن اکون ظهیراً للمجرمین، ولكن الاعانة حقيقة هی ما قامت المعصية بعین فعل المعین ولا يتحقق الا بنية الاعانة او التصريح بها وتعینها فی استعمال هذا الشئ بحيث لا یحتمل غیر المعصية، وما لم تقم المعصية بعینه لم یکن من الاعانة حقيقة بل من التنبیء..... ثم السبب ان کان سبباً محرکاً وداعياً الی المعصية فالتنسب لیه حرام کالاعانة علی المعصية بنص القرآن کقوله تعالی: ولا تنسبوا الذین یدعون من دون الله (تفصیل الکلام فی مسئله الاعانة علی الحرام ص: ۱۵، جواهر الفقه ج: ۲ ص: ۴۵۳)۔

وي اوزماپه پوه کې فيصله نه راځي؛ نوزه داسې وکړم اوفیصله پرې کوم.

جواب: کفراو شرک خونه دی، بلکې یو فضول حرکت دی، دې یوې طریقې سره فال ویستل دي، له کوم نه چې منع شوې ده اودالله تعالی طرف ته منسوب کول، دادفساد عقیده ده^(۱۱) الله تعالی چې دحضور ﷺ په ذریعه کوم تعلیم ورکړی دی هغه دادی چې کله څه اهم کارمویه سروي؛ نو دوه رکعت له مونځ وکړئ اوداستخارې دعا وکړئ بیاچې موزره کوم طرفته مایل وي هغه صورت اختیاروي، ان شاء الله په دې کې به خپروي^(۱۲).

له ډیرې مجبوري نه په فیکتري کې کم نه کم فرض او وتر ضرور کوئ !

سوال: نن دامریکې نه زمادیو دوست خط راغلی دی، چې دیویشتنو کلنو راهیسې هلته اوسېږي، اوس هغه لمونځ کول شروع کړي دي، هغه چې په کومه فیکتري کې کارکوي په هغه کې په درې شفتیه کې کارکېږي، یوه هفته دورځي، یوه هفته ماښام او یوه هفته دشبې، دد یوتی په وخت کې زه پوره لمونځ نه شم کولی، هغه دسهار په لمونځ کې دوه سنتونه اودوه فرض، دماسپښین څلور فرض دوه سنت، دماز دیگر څلور فرض، دماښام درې فرض اودوه سنت اود ماخوستن څلور فرض، دوه سنت اودرې وترکوي، هغه لیکلي دي چې له کوم عالم نه پوښتنه وکړه چې ایا دا صحیح دی؟

جواب: ستادوست چې څومره رکعتونه لیکلي دي هغه صحیح دي، البته دماسپښین دڅلور فرضونه مخکې دې څلور رکعتونه سنت هم کوي^(۱۳).

په دفتری وخت کې دلمانځه له پاره جومات ته تلل

سوال: زیداکثر دماسپښین لمونځ دجمعي سره اداکوي، هرکله چې جومات ددفترنه یومیل لیرې دی، زید جومات ته پیدل ځي اود جمعي سره لمونځ اداکولونه وروسته پیدل واپس راځي، ایا دزید دا طریقه صحیح ده؟

جواب: که ددفتر له طرف نه ورته ددې اجازه وي؛ نودومره لیرې تلل صحیح دي، ګني هم په

۱ [قوله والكهانة) ..... ومنهم انه يعرف الامور بمقدمات يستدل بها على مرافقها من كلام من يساله احواله اوفعله ..... الخ (فتاوى شامى ج: ۱ ص: ۴۵، طبع ايج ايم سعيد)۔

۲ [قوله ومنها ركعتا الاستخارة) عن جابر بن عبد الله رضي الله عنه قال: كان رسول الله صلى الله عليه وسلم يعلمنا الاستخارة في الامور كلها كما يعلمنا السورة من القرآن يقول اذ هم احدكم بالامر فليركع ركعتين من غير الفريضة ثم ليقل اللهم استخبرك بعلمك ..... الخ (فتاوى شامى ج: ۲ ص: ۲۶ مطلب في ركعتي الاستخارة)۔

۳ [وسن) مؤكدا (اربع قبل الظهر) (قوله وسن مؤكدا) اى استنانا مؤكدا بمعنى انه طلب طلبا مؤكدا زيادة على بقية النوافل ولهذا كانت السنة المؤكدة قريبة من الواجب في حقوق الاثم كما في البحر ويستوجب تاركها التضييل واللوم كما في التحرير. (الدر المختار مع الشامى ج ۲ ص ۱۲، باب الوتر والنوافل)۔

د فترکې دې د جمعې لمونځ اهتمام وکړل شي^(۱۱)

په دفترکې لمونځ څنګه ادا کړو؟

سوال: موږ د پورټ قاسم په شاړه علاقه کې د کسې ایس سي په دفتر کې کار کوو اوزموږ د یو ټي څلیرویشته گنتې وي، هلته نژدې جومات نه شته اونه داډان اواز راځي، څه موده مخکې په دفتر کې دننه څو کسانو د جومات په شان یوځای جوړ کړی و، چیرته چې به هغوی لمونځونه کول، موږ ټول چې تعداد مو تقریباً ته دی ماشاء الله په پابندي سره لمونځونه کوو، خوموږ خلک خاتنه خاتنه لمونځونه کوو او پرته داډان ویلو لمونځونه کوو، یعنې کله چې دلمانځه وخت شي دهغه وخت نه واخله دوخت د ختمیدو پورې په وقفې وقفې سره اوکله کله په یوځای خپل خپل لمونځونه ادا کوو جمعه ددې له وجې نه ادا کوو چې موږ خلک په علم کې دیرزیات کم یواوچا شرعي ډیره هم ساتلې نه ده، خو دا خبره ضرورده چې لمونځ په جمعې سره ادا کولی شو، اوس مسئله داده چې ایایرته داډان کولو لمونځ کول جائز دي، هرکله چې داډان اواز هم نه تر غوږو کیږي، ایا په داسې صورت کې یواځې یواځې خپل خپل لمونځ وشي، هرکله چې د کولو ځای هم یووي؟ دا وضاحت هم وکړئ چې که جمعه ضروري وي؛ نو شرعي ډیرې واله یا پرته ډیرې واله حضراتو په اقتداء کې لمونځ کېدلی شي؟

جواب: اذان او اقامت دلمانځه سنت دي^(۱۲) ډیره خړیلي په اقتداء کې لمونځ مکروه دی^(۱۳) خو دیواځې کولونه بهتر دي، تاسو حضرات داډان او اقامت او جماعت سره لمونځ ادا کوئ^(۱۴) څه به ښه وي چې په تاسو کې څوک دتوفیق واله ډیره هم وساتي، بلکې ټوله ساتل پکار دي چې لمونځ مو مکروه نه شي^(۱۵)

په دفتری وخت کې دلمانځه د ادا کولو په بدله کې زیات کار

سوال: که موږ دچانوکران یو او دلمانځه په وختونو کې دلمانځه له پاره څو؛ نو ایاموږ ته ددې

۱ [واذا استاجر رجلاً يوماً يعمل كذا فعليه ان يعمل ذلك العمل الى تمام المدة ولا يشتغل بشئ آخر سوى المكتوبة.... الخ (شامی ج ۶ ص ۷۰، مطلب ليس للاجير الخاص ان يصل النافلة، طبع ايج ام سعيد).]

۲ [ثم هما (الاذان والاقامة) سنة للصلوات الخمس.... الخ (حلی کبر، فصل في السنن ص ۳۷۲).]

۳ [ويكره امامة عبد واعرابي وفاسق.... الخ، وفي الشامية: واما الفاسق فقد عللوا كراهة تقديمه بانه لا يهتم لامر دينه وبان في تقديمه للامامة تعظيمه وقد وجب عليهم اهانتة شرعاً.... الخ (ردالمحتار، باب الامامة ج ۱ ص ۵۵۹، ۵۶۰).]

۴ [فان امكن الصلاة خلف غيرهم فهو افضل والا فالافتداء اولى من الانفراد (شامی، باب الامامة ج ۱ ص ۵۵۹).]

۵ [اوگوری تره شوی حاشیه (ویکره امامة عبد واعرابي وفاسق.... الخ) وايضاً: والسنة فيها القبضة ولذا يحرم على الرجل قطع لحيته.... الخ، (درمختار، كتاب الحظر والاباحه، فصل في البيع ج ۶ ص ۴۰۷).]

وختونوپه بدله کې زیات کارکول پکار دي؟

جواب: لمونځ فرض دی، ددومره وخت په بدله کې دزیات کارکولو ضرورت نه شته، که په دفتری وخت کې په ایماندارۍ سره کار وکړل شي؛ نوهم ډیره ده. ^{۱۱}

هر وخت پټکی پسرول سنت دي

سوال: پټکی اوتوپۍ پسرول څنگه دي؟ فرض، واجب، سنت موکده، یا مستحب اوکله پسرول دي، یوازې دلمانځه له پاره، یا ټوله ورځ (خلیرویشته گنتې)؟ یا یوازې په بازارونو کې، یعنې کله چې دکورنه بهریو، هغه وخت کې؟

جواب: پټکی پسرول سنت مستحبه دي اودایوازې دلمانځه سره خاص نه دی. بلکې یومستقل سنت دی اودهیښه سنت دی. ^{۱۲}

جمعي کې د شریکیدوله پاره منډې وهل جائز نه دي

سوال: کله چې جمعه ولاړه وي؛ نوډیر خلک په منډه راځي اوپه جمعه کې شامل شي، تاسوراته ووايي چې په جومات کې منډې وهل څنگه دي؟

جواب: په حدیث کې ددې نه منع راغلي ده. ^{۱۳}

درکوع اوسجدي اود تسبیح صحیح تلفظ زده کړئ

سوال: زموږ ځای کې یوصاحب وایي چې په رکوع اوسجده کې په سبحان ربی الاعلی او سبحان ربی العظیم ویلوکې به د، د، ی، استعمال نه کوي، دقرآن اوحديث په رڼا کې جواب راکړئ، چې آیا دا طریقه صحیح ده اوکه نه؟

جواب: غلطه ده، دچا عربي دان تلفظ وي زده یې کړئ او، وایی یې. ^{۱۴}

۱ [واذا استاجر رجلاً يوماً يعمل كذا فعليه ان يعمل ذلك العمل الى تمام المدة ولا يشتغل بشئ آخر سوى المكتوبة.... الخ (شامی ج ۶ ص ۷۰، مطلب ليس للاجير الخاص ان يصل النافلة، طبع ايج ايم سعيد)۔

۲ [عن جابر رضى الله عنه قال: دخل النبي صلى الله عليه وسلم مكة يوم الفتح وعليه عمامة سوداء، وعن ابن عمر رضى الله عنهما قال: كان النبي صلى الله عليه وسلم اذا اعتم سدل عمامته من كتفيه، قال نافع: وكان ابن عمر يسدل عمامته بين كتفيه. (ترمذی ج ۱ ص ۳۰۴، باب ماجاء في العمامة السوداء)۔

۳ [عن ابي هريرة رضى الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: اذا قيمت الصلاة فلاتاتوها وانتم تسعون واتوها تمشون وعليكم السكينة.... الخ (ابن ماجه ص: ۵۶ باب المشي الى الصلاة)۔

۴ [السنة في تسبيح الركوع سبحان ربی العظیم (شامی ج: ۱ ص: ۴۹۴ قبل مطلب في اطالة الركوع)، ويقول في سجوده سبحان ربی الاعلى ثلاثا (عالمگیری ج: ۱ ص: ۷۵، كتاب الصلاة، الباب الرابع)۔

❖ اوراد او وظائف ❖

له قرض نه دخلاصې وظيفه

سوال: په ماباندې درې لکه روپۍ قرضه ده، تاسو راته دلو ستلوله پاره څه وښايئ؟
جواب: د سورة الشورى (د پنځه ويشتې سپارې) د دويمې ركوع اخري ايت ،، الله لطيف بعباده،، اخره پورې اتيا ځله دسهارنه وروسته لولئ، كه ډيره كټ كوى يايې وړه كوى؛ نوددې نه توبه وكړئ. والسلام!

د نوكرې له پاره وظيفه

سوال: مولانا صاحب! مادولسيم پايښ كړى دى، نو كړي راته نه پيدا كيږي، څه وظيفه راته وښايئ؟

جواب: د هر جمعې لمونځ تكبير سره په پابندي كوى او د لمانځه نه وروسته درې ځله سورة فاتحه او درې ځله ايت كرسى لوستلونه وروسته دعا كوى. والسلام!

د رزق د پراخې او د پريشانې نه د بچ كيدو وظيفه

سوال: يوه بله وظيفه وليكئ چې په هغه كې د دين او د دنيا خير خواهي وي، قرضې ختمې شي، تنگي لرې شي، رزق پراخه وي او برکت زيات شي او د نياوي مسئلې ختمې شي، كافي پريشانې ده، د وظيفو وخت او تعداد ضرور وليكئ. شكرية!

جواب: ټول كور والا پنځه وخته لمونځ كوى او د شپې سورة واقعه تلاوت كوى، د ماسخوتن نه وروسته تيلي ويژن مه لگوى!

د كاروبار د بنديدو له پاره وظيفه

سوال: بنده تراوسه پورې د مسايلو ښكار دى، ورځ په ورځ حالت غورځيږي، د الله شكر دى چې زما كورنۍ دينداره ده، زموږ يو دكان دى، يونيم كال مخكې زموږ كاروبار بالكل صحيح و، په دغه وخت زما والد صاحب حج ته تللى و، دده د راتللو نه وروسته زموږ كار ودرېده، په دكان كې په خپل مينځ كې بې اتفاقي، د كاريگرانو سره جنگونه يو معمول جوړ شو، د عاملانو نه پته ولگيده چې د دكان بنديدل په تور جادو سره شوي دي، ددې د ختميدو له پاره ډيرو ځايونو ته تللى يم، خود هيچا سره ددې حل نه شته، زړه مې خودكشي كول غواړي، قرآني علمياتو واله ددې تور جادو حل نه شي راويستلى، ايا زما له پاره، اوس د غير مسلمو نه امداد اخيستل جواز لري؟ په شريعت كې دا شى تر كومه پورې جائز دى.

جواب: تا دومره اوږد خط لیکلی دی چې زه به ددې څه جواب درکړم؟ زه خو عامل نه یم چې ددې تور به وکړم، خو دا وایم چې د الله تعالی د ذات نه امید ساته، هغه ماتونکی دی. د ماښام د لمانځه نه وروسته د کور ټول کسان په یو ځای درې سوه دیارلس ځله د قرآن کریم آخري دوه سورتونه معوذتین لولئ او د الله تعالی په بارگاه کې ددې مصیبت د ختمیدو دعا گانې کول. که چیرې خودکشي دې وکړه؛ نو جهنم ته به ځي، سړي ته پکار دي چې کوم حالات هم راپیښ شي، په الله تعالی باندې توکل ولري او د هغه په بارگاه عالي کې دعا کوي. والسلام!

په کاروبار کې د ترقی او د قرض د واپسي طريقه

سوال: زما یو وړوکی دکان دی، په دې سره د وخت گذاره کیږي، خوددې دکان نه کافي خلکو په قرض باندې سامان وړی دی او ددوی نه د پیسو د واپس کولو زما هیڅ امید نه شته، چې د هغه له وجې زما دکان په ځای ولاړ دی، لهذا مهرباني وکړئ بنده ته یوه وظیفه وښائی چې په هغه سره پیسې واپس ملاوشي او په کاروبار کې ترقی هم وي.

جواب: د تکبیر تحریمې اهتمام کوه، د لمانځه نه وروسته سورة فاتحه، آیت کرسی، آیت "شهد الله"، (آل عمران: ۱۸) او آیت "قل اللهم ملک الملک نه تر بغیر حساب" (آل عمران: ۲۶، ۲۷)، پورې وایه او دعا وکړه، الله تعالی به دې پریشاني ختمې کړي. والله اعلم!

سورة فاتحه وایه غوږ پرې دم کړه ان شاء الله صحیح به شي

سوال: ماته په اوریدلو کې پریشاني وي، خصوصاً د ښي غوږ نه خو په کراره خبره له سره اوریدلی هم نه شم او گس غوږ بلکل صحیح دی، ماته داسې محسوسیږي چې دا پریشاني به ورځ په ورځ زیاتېږي، زموږ په خاندان کې دا کونډ والی خانداني ناروغي ده، ما په دوو ځایونو کې علاج هم کړی دی، خو څه خاص شفا ونه شوه، زما په ذهن کې دا خبره هم ده چې دا خانداني ناروغي ده دا څنگه ختمیدلی شي؟ خو بیا خیال راغی چې کوم الله دا پیدا کړی دی: نو ختمول دده د اختیار نه څه بهر خو نه دي؟ ما د الله تعالی نه د خپل ناامیده خیال توبه وکړه او اوس په ډیر امید سره یم چې ان شاء الله دا ناروغي به لرې شي، تاسو که چیرې څه دعا ښودلی شئ؛ نو ډیره مهرباني به مووي.

جواب: سورة فاتحه وایه او دعا وکړه، په حدیث شریف کې دي چې که چیرې (اول او اخر درود شریف، درې درې ځله او په مینځ کې) دا دعا وایه او دم یې کړه؛ نو الله تعالی به شفا درکړي.

د بدتمیز ماشوم له پاره وظیفه

سوال: زما ماشوم چې د هغه عمر لس نیم کاله دی، ډیر غوسناک دی، چې هغه انتهایي د بدتمیزې خبرې کوي، چې د هغه له وجې ځینې وخت د نورو خلکو په مخکې زه سخت

شرميرېم، څه داسې وظيفه راوليږي چې د هغه له وجې هغه بدتميزي پرېږدي او په سبق ويلو شروع وکړي.

جواب: د ماشومانو بدتميزي عموماً د والدينو گناهونه وي، د الله تعالى سره خپله معامله درسته کړئ او درې ځله سورة فاتحې باندې اوبه دم کړئ او ماشوم باندې يې وڅښئ.

د ماشوم ناروغي اودهغي وظيفه

سوال: خواست دی چې زما د لمسي نوم محمد عمر خان دی، اکثره ناروغ وي. د مور و پلار يې خيال دی چې کيدای شي نوم يې صحيح نه وي، که چيرې داسې وي: نو چې نوم يې بدل کړو؟

جواب: نوم صحيح دی، د بدلولو ضرورت نه شته. سورة فاتحه اووه ځله، ايت کړسي او څلور واړه (چار قل) سورتونه درې درې ځله لوستلونه وروسته هغه باندې د موی.

درشتې له پاره وظيفه

سوال: زه يوه کونډه ښځه يم، زما يوه لورده چې د پيړوخت کوششونو باوجود دهغې رشته نه کيږي. زما خواهش دی چې دهغې رشته چيرته په دين دارا ونيک خاندان کې وشي، تاسو راته څه وظيفه وښايئ، زما زوی په دې کې نوکري کوي، مخکې يې کار صحيح و، خو اوس له څه وخت راهيسې حالات صحيح نه دي، زموږ کورته څوک تعويذ هم راغورځوي، دهغه نه وروسته پريشاني راځي.

جواب: د زړه نه دعا کوږم، د ماسخوتن د لمانځه نه مخکې او وروسته يوولس ځله درود شريف او مينځ کې يوولس سوه ځله (يا لطيف) لوستلونه وروسته د زړه دا خلاص نه دعا کوئ، الله تعالى به ستاسو تکليف اسان کړي.

د واده له پاره وظيفه

سوال: زما د والد صاحب د تربيت او رهنمايي له وجې په ټولو بچيو باندې قرآن مجيد حفظ کړی دی، د يو نه پرته چې هغه گونگي او کون دی، ماشومه مې هم حافظه ده، ايم اې اسلاميات يې هم کړي دي، شرعي پرده هم کوي، زموږ کونښن دی چې ددې رشته د داسې خلکو سره وشي چې هغوی پرده خوښوي خصوصاً دعا وکړي او په سلسله کې که يوه وظيفه د لوستلو له پاره راکړي، نو مهرباني به وي.

جواب: الله تعالى دې د بچۍ له پاره ښه مزيداره رشته درکړي، د ماسخوتن د لمانځه نه وروسته اول او اخر يوولس يوولس ځله درود شريف او په مينځ کې (يا لطيف) دعا وکړي او ماشومه دې هم وايي، ددې مور دې هم او تاسو هم يې وايئ.

د اولاد له پاره وظیفه

سوال: زما د واده لس کاله وشول، خواولاد مې نه دی شوی، د ډاکټرانو نه مې کافي علاج کړی دی، خو تر اوسه پورې شفا نه ده نصیب شوې، ډاکټرانو ویلې دي چې کمزوري په ما کې ده، تاسو مهرباني وکړئ ما ته داسې کلمې یا وظیفه وښایئ چې د هغه زه ذکر جاري وساتم ددې له پاره چې الله تعالی ماته کامله شفا راکړي، د کلمو د ویلو طریقه او وخت هم وښایئ!

جواب: څلویښت دانې لونگ واخله د سورة نور ایت نمبر (۴۰) چې د (او کظلمات) نه شروع کيږي او (فبالهم من نور) باندې ختمیږي وایه، کله چې ښځه د ماهواري (میاشتني ناروغۍ) نه فارغه شي؛ نو د شپې یو لونگ خولې ته واچوه او ویې خوره، ورپسې اوبه مه څښه پي در پي تر څلویښت ورځو پورې پرته د څه ناغې نه وخوره او په دې دوران کې چې خاوند ښځه کله ملاوشي، که الله تعالی ته منظوره وي؛ نو اولاد به یې وشي.

د خاوند او ښځې په مینځ کې د محبت پیدا کولو وظیفه

سوال: د خاوند او ښځې په مینځ کې د محبت پیدا کولو یوه وظیفه ولیکئ! مهرباني به مووي.

جواب: د ماسخوتن د لمانځه نه وروسته یوولس دانې تور مرچ را واخله، مخکې وروسته یوولس یوولس ځله درود شریف او په مینځ کې یوولس ځله تسبیح، یالطیف یا ودود ووايه او د دواړو د خاوند او ښځې په مینځ کې دې د محبت خیال وساتل شي، کله چې ټول ووايي؛ نو دا تور مرچ دې دم کړي او په تیز اور کې دې واچوي او دواړه دې د محبت له پاره دې دعا وکړي، کم نه کم تر څلویښتو ورځو پورې دې دا عمل وکړي، الله تعالی به خپل فضل وکړي.

د حافظې د قوي کولو وظیفه

سوال: د حافظې د قوي کولو له پاره یوه اسانه وظیفه ولیکئ!

جواب: د هر لمانځه نه وروسته په سر باندې لاس ږده لس ځله یا قوي یا عزیز وایه.

ایت کرسی ویل په سر باندې لاس کیښودل او (یا قوي) یوولس ځله ویل

سوال: د ایت کرسی د لوستلو نه وروسته خلک په سر باندې لاس ږدي او یوولس ځله یا قوي وایي ددې څه فایده ده؟ او یا قوي دې وویل شي یا څه نور څه دې وویل شي؟

جواب: د حافظې د قوت له پاره لوستل کیږي.

د هر لمانځه نه وروسته ښی لاس په سر باندې کیښودل

او یوولس ځله (یا قوي) او یوولس ځله (یا حافظ) ویل

سوال: د هر لمانځه نه وروسته ښی لاس په سر باندې ږدم یوولس ځله (یا قوي) او یوولس ځله

(يا حافظ، په حافظې کې د اضافې له پاره وايم، دا ما ته يو شيخ نه دي ويلي، د يو ملگري نه مې اوريدلي دي او دا عمل مې شروع کړی دی، ايا دا صحيح دی؟
جواب: د ستا دا عمل صحيح دی کوه يې!

د ياداشت له پاره وظيفه

سوال: زه طالب علم يم، سوالات په ډير مشکل سره راته ياديري او ډير زر هيريږي، څه حل راته وښايي!

جواب: سورة فاتحه اووه ځله ووايه او په سينه باندې دم اچوه!

ګول دايره جوړول او کاني ټکول

سوال: ځينې خلک څه وايي او په ګول دايره کې کيني او وايي چې اوس موږه کيږه اچولې ده او بيا کاني ټکوي او ګوتې گرځوي او وايي چې اوس تر کومې پورې چې موږ په دې دايره کې موجود يو؛ نو تر هغې پورې هيڅ مصيبت نه راځي، داسې کول څنگه دي؟ زما په نيمگړي خيال کې دا صحيح نه دي.

جواب: آيت کوسي اوداسې نور... لوستل او څلورو طرفونو ته چپ کول کافي دي، د کاني ټکولو يا ګوتې گرځولو هيڅ ضرورت نه شته.

له اوداسه پرته ذکر کول

سوال: زما دا معمول دی چې د شپې د ویده کیدو نه مخکې د شپې ذکرونه، سورت فاتحه، څلور قل چارقل، درود شریف او ځينې نور تسبیحات وايم بيا ویده کيږم، خودا ذکرونه چې يوازې خوله ووينځم؛ نو وايم يې، (له اوداسه پرته) ايا زما دا عمل صحيح دی؟ يا ددې ذکرولو له پاره اودس ضروري دی، حالانکې دا ځويوازې په ژبې سره وايم او بل دا چې، ايا ددې ذکرولو د لوستلو د پاره اودس کول ضروري دي؟

جواب: له اوداسه پرته ذکر کول جائز دي، خو که اودس وي؛ نو بيا غوره دی.^{۱۱}

د شهود مچۍ د چيچلودم

سوال: زموږ کور کې که چيرې څوک د شهود مچۍ وخورل؛ نو زموږ موربه پرې سورة الناس دم کړي، خو سورة الناس ويلو کې به يې دناس نه...س... جدا کړ او يوازې... نا... به يې لوستل. څه ورځې مخکې ما همدغه شان سورة ولوست؛ نو بيا مې سوچ وکړ چې ايا دا د قرآن مجيد

^۱ [(ولا يكره النظر اليه) اى القرآن (لجنب وحائض ونفسا) ان الجنابة لا تحل العين كمالاتكره (ادعية) اى تحريماً والا فالوضوء لمطلق الذكر مندوب وترکه خلاف الاولى (ردالمحتار ج: ۱ ص: ۱۷۴)]

تحريف خونه دي؟ تاسو زما راښمايي وکړئ.

جواب: که چيرې (نا) لفظ دايت سره ملاونه وي. بلکې پوره آيت لوستلو نه وروسته د لفظ وويل شي: نو هيڅ بده خبره په کې نه معلومېږي.

د ساه د تکليف وظيفه

سوال: زما ورورته ډاکټران وايي چې ستا تبه ډېره شوې ده، د ساه د تکليف له وجې يو ډاکټور ورته د پوزې اپريشن هم وکړ، اکثريې په ناسته ناسته باندې دماغ بې هوشه شي. څه اسانه عمل راته وښايئ!

جواب: السلام عليكم! دې نا کاره ته عمليات او داسې نور... خونه ورځي، خو دعا کوم، سورة فاتحه ته په حديث کې شفا ويل شوي دي، يو څلويښت ځله يې اوبو باندې دم کړئ او هغه باندې يې وڅښئ، د اممکن ده چې د الله تعالی د کلام د برکت له وجې ورته شفا حاصله شي.

د ذهني او مالي پرېشاني د لرې کولو وظيفه

سوال: زموږ په کور کې د تير شويو دوه نيمو کلونو نه ډيره پرېشاني ده، والد صاحب په بينک کې ملازم و، د ريتائر کيدو نه وروسته يې د پراپرټي د اخيستلو او خرڅولو کار شروع کړ، خو هيڅ فايده هم ونه شوه، زه په نيوه کې په حيثيت د آفيسر منتخب شوم، چې په هغه کې زما ډير شوق هم و، د تريننگ په وخت کې زما زړه په ملازمت کې نه لگيده او ما سروس پرېښود، بيا مې د چارټر ډاکاوټيټينټ ټسټ ورکړ، خو د دوباره امتحان د ورکولو باوجود فيل شوم، زه نه پوهېږم چې داسې ناڅاپه حالات څنگه پيدا شول؟ د کور د خلکو خو دا حال دی چې په اکثر وختونو کې په معمولي خبرو باندې نا اتفاقي او په خبره خبره باندې جگړه راځي، ډيره ذهني او مالي پرېشاني ده، د دې حالاتو په بنا باندې د خپل مستقبل په باره کې ډير پرېشانه يم، په دې حوالي سره څه عمل يا وظيفه وښايئ!

جواب: تاسو د مابنام نه وروسته سورة قريش (۴۱) ځله او د ماسخوتن نه وروسته سورة واقعه او د سهار نه سورة بقره يو ځل وايئ او دعا کوئ، الله تعالی به فضل وکړي.

د پرېشانيو نه د نجات وظيفه

سوال: په امتحان کې د ناکامي خطر ده، زړه مې خود کشي کول غواړي، د دې پرېشانيو حل راته ذکر کړئ!

جواب: پرېشاني سړي ته راځي او په دې باندې الله تعالی د انسانانو درجې او پتوي له دې وجې د جهان نه د رخصت کيدو خيال ازادانه نه دی، بچکانه دی، تاسو د سورة برات اخري دوه ايتونه د سهار او د مابنام نه وروسته يوولس دولس ځله وايئ، زه به ستاسو له پاره د زړه نه

دعا غواړم چې الله تعالى دساسو تولې پرېښايې څمې کړي په دواړو جهلو بوکې راحت او سکون درته نصیب کړي

د ناروغي لرې کولو وظیفه

سوال: زما والده صاحبه تقریبا د یو کال نه وخت به وخت ناروغي، د ډېرو ډاکټرانو نه مې علاج وکړ د یو څو ورځو د بنو تیریدو نه وروسته بیا هغه حالت وې، اکثر جگر پرې راځي، ځینې ډاکټران وايي چې ددې بلډپریشر دی او ځینې وايي چې بلډپریشر یې نه شته، ابکسري مو هم وکړې هغه هم صحیح دي، له دې وجې څه اسانه او مضبوطه وظیفه وښايې؟

جواب: د پنځه وخته لمونځونه وروسته په اوږد باندې سورة فاتحه درې ځله، درود شریف درې ځله وایه او دم یې کړه او یو گوت (غرپ) اوبه ورکوه

د خاوند د اصلاح اسانه طریقه

سوال: زما خاوند په ډیر زیات غلط حرکاتو کې مبتلا دی، د شپې ناوخته راځي، زیات وخت دوستانو سره تیروي، چیرته چې هم ځي: نو وايي نه، د شرابو او د زناگانو په شان په گناه کبیره کې مبتلا دی، زه دده د حرکاتو نه ډیر پرېشانه یم، زما دوه بچي هم دي، ما دی ډېر پټه کړ، د خپل مور پلار کره ترې لارمه، خو په ده باندې دیوې خبرې اثر هم ونه شو، یو داسې وظیفه راته وښايې چې دی په صحیح لاره راشي

جواب: تاسو چې کوم حالات لیکلي دي، په دې سره راته ډیر تکلیف وشو، په اصل کې موږ خلکو ته د مرگ نه وروسته د ژوند علم نه شته او کله چې علم وشي: نو موږ به ژاړو، چوو به، خو هیڅ به نه کړي، زه تاته نصیحت کوم چې ستا خپل قبر ته تلل دي او د ستا د خاوند خپل قبر ته، ته چې څومره هم کولی شي: نو د مینې او محبت سره اوسېږه او د الله تعالى نه دعا غواړه چې الله تعالى ده ته دبدو عادتونو نه نجات ورکړي

د جینکو د پابندي سره سورة یسین لوستل

سوال: زه پنځه وخته لمونځونه په پابندي سره کوم، سورة یسین ما ته په یادو یاد دی له دې وجې زه د درود شریف او د یسین شریف یو خاص تعداد روزانه لولم او دعا کوم چې الله تعالى دا قبول کړي، مسئله په اصل کې دا ده چې د ځینې خلکو وینا ده چې دا شان د جینکو له پاره روزانه د هیڅ شي لوستل صحیح نه دي

جواب: د جینکو له پاره روزانه لوستل هیڅ معنعت نه شته، دیو عمل پابندي کول به خړه ده

د جادو اثر ختمول

سوال: زه تقریبا د نهه لس کلونو راهیسې تجارت کوم، څو ډیر زیات کوشش او محنت

باوجود حالات ورځ په ورځ خرابيږي، تردې چې حالات دې ته رسيدلي دي چې د کور خرچې اود ماشومانو فيس ادا کول راته هم مشکل دي، شک مې دی چې چاپه ماباندې جادونه وي کړي. د ځينې خلکو خيال دی چې ماباندې حسب البحر نومي جادوشوی دی، دې باره کې تاسو زما رهنمايي وکړئ!

جواب: ستا په پريشانۍ باندې زړه ډير خفه شو، دعا کوم چې الله تعالی ستا پريشانۍ ختمې کړي يوبنه عالم ته يې وښايئ؛ نوبه به وي، زه خودې عمليات باندې نه پوهيږم، يو عمل درته ښاييم هغه وکړئ، ان شاء الله، الله تعالی به مومدو کړي، د ما ښام يا ماسخوتن نه وروسته د کور ټول څه، راجمع شئ اودرې سوه ديارلس ځله اخري درې سورتونه (معوذتين) لوستلونه وروسته دعا کوئ او کور کې ټي وي وغيره مه لگوئ، دعا کوم چې ستاسو ټول مشکلات الله تعالی په خپل رحمت باندې اسان کړي.

د پريشانۍ نه د حفاظت وظيفه

سوال: زموږ ژوند په عذاب کې تير شو، پلارمونشي و اود غلطو ښځو په چکر کې به اوسيده، مور موددې غم له وجې مړه شوه، يو اميد مو و چې واده مې وشو؛ نو اوس به حالات صحيح شي، خو خاوند مې هم نشي وخت، موږ څلور خويندې يو، خويوه هم خوشاله نه ده، يوه طلاقه شوې ده، د يوې عمر کيدو باوجود واده نه دی شوی، زما خاوند روزانه د شرابو په نشه کې وي، طلاق پورې خبره رسيدلې ده، د څلور مې هم دا حال دی، څه وظيفه راته وښايئ اود عا هم وکړئ!

جواب: تاسو چې کوم حالات ليکلي دي، هغې باندې مې زړه ډير زيات خفه شو، الله تعالی دې ستاسو پريشانۍ ختمې کړي، د دنيا ژوند د خوشاليو نه دی، بلکې دا څرک ژوند د خوشاليو دی، الله تعالی دې تاسو ته نصيب کړي، چې هر څنگه حالات وي، صبر او شکر سره وخت تيرول پکار دي، پنځه وخته د لمانځه پابندي کوئ اود هر لمونځ نه وروسته سورة فاتحه اووه ځله لوستلو سره د الله تعالی نه دعا کوئ، دا ټولونه ښه وظيفه ده خپلو بچيو ته د دين تعليم ورکړئ، که چيرې ټي وي وغيره وي؛ نو هغه دکور نه بهر کړئ او خپل خاوند ماته راوليږئ، زه به هغه ته څه ښه مشوره ورکړم.

د بې خوبۍ وظيفه

سوال: زه د بې خوبۍ له وجې ډير زيات پريشان يم، يو صاحب ماته د درود تاج او سورت توبه اخري دوه ايتونو په اوبو باندې د دم کولو او څښلو ويلي و، ماته دمخکې څه ارام ملاوشوی دی، خو څه خلک وايي چې درود تاج نه دي لوستل پکار، ايا دا صحيح دی؟

جواب: سورة ياسين لولئ او اوبو باندې دم کولونه وروسته څښئ، الله تعالی به درته شفاء درکړي.

په تلوراتلو سره ``حسبنا الله ونعم الوكيل، نِعْمَ الْمَوْلَى وَنِعْمَ النَّصِيرُ``، لوستل

سوال: زه اکثر د تلوراتلو په وخت کې حسبنا الله ونعم الوكيل، نعم المولى ونعم النصير وايم، ايا دا صحيح دي؟ ځكه چې زما د ځينې دوستانو وينا ده چې د چا نه د اجازې د غوښتلو نه پرته داسې څه ذكر كول نه دي پكار، ځكه چې ددې تسبيحاتو خپل خاص اثرات وي چې هغه پرته د اجازې نه د لوستلو په صورت کې د نقصان سبب جوړېږي، ددې دوستانو دا مشوره تر كومې پورې صحيح ده؟ اميد دى چې په تفصيل سره به يې وليكئ.

جواب: ستا دوستان غلط وايي.

د آيت كريمه ختمول په څومره وخت کې صحيح دي؟

سوال: د اسلامي فقهې په اعتبار سره وفرمايئ چې يو ټاكنلى ايت كريمه يونيم لك ځله لوستل په يوه ورځ کې ډير خلك كينول او ختمول غوره دي، يا په پنځو شپږو ورځو کې يوازې ختمېږي؟

جواب: په څومره وخت کې چې ممكنه وي كول يې صحيح دي.

د ايت كريمه د ختم په دوران کې د څه ضرورت له وجې پورته كيدل

سوال: زموږ په خاندان کې اکثر د ايت كريمه ختم كيږي چې په هغو کې اكثر بنځې شركت كوي، د ختم په دوران کې نه هغه د څه ضرورت له پاره پاڅي او نه خبرې كوي، ايا د آيت كريمه د ختم په دوران کې د څه ضرورت له پاره پاڅيدل او بهر تلل جواز لري؟ او ايا شريك كسان په خپل مابين کې خبرې كولې شي؟ ايا په دې سره د ايت كريمه په ختم کې څه فرق راځي؟

جواب: جائز دي او د آرام كولو په غرض د لږ وخت له پاره بهر تللى شي، د ضرورت خبرې هم كولې شي.

د ايت كريمه په ختم کې د ماشوما نو شريكت

سوال: كومو ماشومانو ته چې د ايت كريمه او درود شريف لوستل ورځي او پاك هم وي، نو هغوى ورسره په ختم کې كيناستلى شي او كه نه؟

جواب: كه چيرې يې هغوى صحيح لوستلى شي؛ نو د دوى ژبه خو معصومه ده، ډيره ښه خبره ده.

د غيرموكده سنتواو نفلونو نه كوونكوپه

ذكر او اذكار با ندې زور كول څنكه دي؟

سوال: اكثر كتل شوي دي چې ځينې خلك د ذكر، دعاگانو او وظيفو ډير اهتمام كوي او

حالانکې غیر مؤکده سنت، نفل، صلوٰه او ابین، چاشت، د ماښام نفل او د ماسپښین د نفلو اهتمام دومره نه کوي، ایا ددوی دا عمل صحیح دی؟

جواب: که چیرې فرض اداء کوي او د الله تعالی ذکر هم کوي؛ نو تاته د دوی په دې عمل باندې خوشالیدل پکار دي، الله تعالی دې دوی ته د نفلونو د اداء کولو نور هم توفیق ورکړي.

ایا په قرآن او حدیث کې ذکر شویو دعا گانو

لوستلو کې له چانه اجازه اخیستل ضروري دي؟

سوال: په قرآن او حدیث کې چې کومې دعا گانې او ذکرونه دي او د کومو په لوستلو باندې چې حضور پاک رسول الله صلی الله علیه وسلم تاکید فرمایلی دی، ددې د لوستلو اجازه ضروري ده؟ که چیرې وي؛ نو له چانه اخیستل پکار دي؟

جواب: ددې مسنونه ذکر وکړو او منقوله دعا گانو له پاره خصوصي اجازه اخیستل ضروري نه دي، هر مسلمان ته ددې اجازه شته، خو که چیرې د شیخ او د مرشد په حکم باندې و کرل شي؛ نو برکت به زیات وي، نورې وظیفې او عملیات چې د یو خاص مقصد له پاره کیږي هغه د چا د اجازې او د رهنمایي نه پرته نه کیږي، که نه؛ نو ځینې وخت نقصان ترې جوړیږي.

ایا د اعمال قرآني دوظیفو د اجازې اخیستلو ضرورت نه شته؟

سوال: ځینې وخت انسان ته د خپل یوې ناروغې یا د څه حاجت د حاصلولو له پاره د تعویذ ضرورت وي؛ نو هغه د حضرت مولانا اشرف علي تهانوي رحمه الله کتاب،، اعمال قرآني،، کې چې وگوري؛ نو دخپل ځان له پاره په خپله تعویذ لیکلی شي؟ یا د یو بزرگ نه به اجازه ضروري وي؟

جواب: داسې خو د (اعمال قرآني) دوظیفو د حضرت مؤلف (رحمه الله) د طرف نه اجازه ده، خو وظیفې د چا د مشورې نه پرته کول پکار نه دي.

ایا د وظیفو له پاره پناه کیدل ضروري دي؟

اوبل دا چې په وظیفو سره نقصان کیږي

سوال: د وظیفو د لوستلو متعلق څه حکم دی؟ ایا د چا پناه کیدل ضروري دي؟ د زیاتو وظیفو په لوستلو سره د نقصان احتمال شته؟ حالانکې هر وخت د الله تعالی تعریف کولی شي.

جواب: د کومو دعا گانو او وظیفو چې په قرآن کریم کې تعلیم ورکړل شوی دی، دا یوازې د الله تعالی د رضا له پاره لوستل کیږي؛ نو د هیڅ نقصان احتمال نه شته او که چیرې د خاص مقصد له پاره ورد او وظیفه کول وي؛ نو ددې له پاره د چانه اجازه اخیستل پکار دي.

ايا د الله تعالى د نومونو د ذکر له پاره له چانه د اجازې اخيستلو ضرورت شته؟

سوال: ايا د الله تعالى د نومونو په څه خاص تعداد کې په مقرر وختونو کې د لوستلو د يو بزرگ يا د پير نه اجازه ضروري ده؟ ځکه چې د پير خلک وايي چې د الله تعالى نوم يا ايت کریمه د پير جلايي وي، ددې وظيفه يا مسلسل ذکر پرته د اجازې نه نه دي کول پکار. ايا دا صحيح دی؟

جواب: بهتره دا ده چې د يو بزرگ نه اجازه واخيستل شي، ځکه چې که سړی يې د خپل طرف نه وايي؛ نو ده ته به دا احساس نه کيږي چې ما ته څومره ويل پکار دي او څومره نه دي ويل پکار.

آيا حصن حصين مستند دی؟

سوال: (د ۲۲) جون د اقرء په صفحې باندې يو کس سوال کړی دی چې: ،، حصن حصين،، مستند کتاب دی او که نه؟ خوتاسو ددې جواب نه دی ورکړی، مهرباني وکړئ تاسو دا ووايئ چې دا کتاب مستند دی او که نه؟

جواب: په حصن حصين کې ټولې دعا گانې په حوالې سره نقل شوې دي، اگر چې ځينې روايات کمزوري هم دي.

ټي وي ته کتل او تسبيح ويل

سوال: زه ټي وي ته د کتلو په دوران کې په تسبيح باندې درود يا نورې مبارکې کليمې واييم. په دې سره څه گناه خويه نه وي؟ که چيرې په داسې کولو سره څه گناه وي؛ نو ددې کفار به څه وي؟

جواب: د ټي وي کتل گناه کبیره ده او دا ملعون شی دی، يو طرف ته په ژبې سره پاکې کليمې لوستل او بل طرف ته دې ملعون شي کتل د گناه کبیرې پرته نور څه دي؟

رنګ رنګ دانې لرونکې تسبيح کول

سوال: په يو تار کې مختلف قسمه رنګونو والا دانې اچولو سره چې کومې تسبيح جوړيږي او په دې باندې کليمه يا درود او داسې نور... ذکر کيږي، ځينې خلک وايي چې دا د هندوانو د (مالا) نقل دی، سوال دادی چې ايا د الله تعالى د ذکر له پاره په قرون اولی کې داسې تسبيح استعماليدې؟ که چيرې نه؛ نو دې ته بدعت ويل کيږي او که نه؟

جواب: د الله تعالى د ذکر د شميرلو خو په بيشميره حديثونو کې يادونه راغلې ده ^{۱۱}

[^۱] وعن عكرمة عن ابن عباس قال: جاء الفقراء الى رسول الله صلى الله عليه وسلم فقالوا..... فإذا صليهم فقولوا سبحان الله ثلاثاً وثلاثين مرة، والحمد لله ثلاثاً وثلاثين مرة والله أكبر... [بقية حاشية په راروانه صفحه...]

که چیرې دا حدیثونه جمع کړم؛ نو یوه ښه رساله به ترې جوړه شي، اوس که د شمیر له پاره یو طریقه اختیاره کړل شي، (مثلاً هډوکي کینودل شي یا تسبیح جوړې شي، نو دا به د مطلوب شرعي د پوره کولو له پاره یوه ذریعه جوړه شي او د مطلوب شرعي ذریعو ته بدعت نه شي ویل کیدای، مثلاً: د بیت الله شریف سفر کول مطلوب شرعي دی او د اوبښ نه واخله تر هوایی جازه پورې ټولې سورلۍ ددې ذریعه ده ددې سورلو استعمالولو ته بدعت نه شي ویل کیدای. احادیث نبویه (علی صاحبها الصلوة والتسلیات) زده کول او ښودل هم مطلوب شرعي دي او د حدیثو کتابونه چې کوم لیکل شوي دي یا لیکل کيږي دا ددې مطلوب شرعي ذریعه ده، کله به چا نه وي اوریدلي چې کتابونه لیکل بدعت دي، دغه شان دې تسبیح هم وگڼل شي، دا تسبیح هم د الله تعالی د ذکر - چې مطلوب شرعي دی - یوه ذریعه ده، ددې د بدعت کیدو څه سوال دی؟ په عربي کې تسبیح ته ،، مذکرة ،، (یادونکې) ویل کيږي دا چې په لاس کې وي؛ نو ژبه به هم په ذکر باندې لږمه وي، گڼي په غفلت کې به وي.

که چیرې یوازې ددې مصلحت له پاره تسبیح وساتې چې د دې په ذریعې سره د حدیث نبوي تعميل کيږي؛ نو بیا خو دې ته بدعت نه شي ویل کېدای؛ ځکه چې هر څوک پوهیږي چې د واجب مقدمه هم واجب وي او د حرامو مقدمه حرامه وي، د مستحب مقدمه مستحبه وي، د هندوانو د (مالا) نقل شبه له دې وجې غلطه ده چې په ټول ژوند کې ددې وسوسه هم نه دا راغلې چې د تسبیح تخیل د هندوانو نه اخیستل شوی دی، ځکه چې په خپله زموږ په شریعت کې د ذکر الهي د خاص خاص مقدارونو ذکر دی، (نعوذ بالله) څوک به دا وایي چې دا مقدارونه هم د هندوانو نه اخیستل شوي دي.

تاته دا خیال ولې نه دی راځي چې هندوانو د مالا تصور د مسلمانانو نه اخیستی دی؛ په مسلمانانو کې تسبیح خو د پخوا زمانې نه راغلې دي، لکه څنګه چې د جنید بغدادی رحمه الله نه منقول دي چې دده نه پوښتنه وشوه چې تاته خو د معیت الله او د په ذکر الهي باندې دوام نصیب شوی دی اوس د تسبیح څه ضرورت دی؟ وینې فرمایلي چې د کوم ملګري په معیت سره د لارې سفر شوی دی اوس دده سره تعلق ختمول بې وفايي ده.

په تسبیح ذکر کولو باندې اعتراض او دهغه جواب

سوال: تاسو په (۲۴) تاریخ په روزنامه جنگ کې په اسلامي صفحه باندې د نجمه رفیق د

...بقیه د تیر مخ] ثلاثاً وثلاثین مرة، ولا اله الا الله عشر مرات ..... الخ (ترمذی ج: ۱ ص: ۵۵ باب ماجاء فی التسبیح اذبار الصلاة) ایضاً: عن صفیة رضی الله عنها قالت: دخل علی رسول الله صلی الله علیه وسلم و بین یدي اربعة آلاف نواة اسبح هن، فقال: یا بنت حی! اما هذا؟ قلت: اسبح هن! قال: سحت منذ قمت علی راسک اکثر من هذا. قلت: علمنی یا رسول الله! قال: قولي: سبحان الله عدد ما خلق من شی، هذا حدیث صحیح الاسناد ولم یخرجاه. (مستدرک حاکم ج ۱ ص ۵۴۷)۔

سوال په جواب کې په تلو راتلو سره تسبیح کولو جائز بلکې ډیره ښه خبره لیکلې ده، دلته زما مقصود ستا په علم کې څه قسم شک او شبه کول نه دي، بلاشبه ستاسو علم وسیع دی، خو تر څو پورې چې زما د معلوماتو تعلق دی هغه دا چې د تسبیح دانې لوستل د حضور اکرم صلي الله عليه وسلم په سنتو کې داخل نه و، او نه دیته ذکر الله ویل کیدای شي، د ذکر الله عملي معنا د دینه بلکل مختلفه ده، دا یو شرعي بدعت دی چې نن سبا زموږ په ژوند کې د فیشن په شکل کې داخل شوی دی.

جواب: تسبیح په خپله مقصود نه دي، بلکې د ذکر د شمیر له پاره یوه ذریعه ده، په ډیرو حدیثونو کې دا مضمون ذکر شوی دی چې فلانکې ذکر او فلانکې کلیمې سل ځله چې ویل شي؛ نو دا اجر به ملاویري^۱ د حدیث د طالبانو نه دا حدیث پټ نه دی او ظاهره ده چې ددې تعداد د شمیرلو له پاره به یوه نه یوه ذریعه ضرور اختیار یږي، که هغه په گوتو سره شمیرل وي، یا په کاڼو سره، یا په دانو سره او کومه ذریعه چې هم اختیار کړل شي؛ نو هغه په هر حال ددې شرعي مقصد د حاصلولو لپاره ذریعه وي او کوم شی چې د مطلوب شرعي ذریعه وي دیته بدعت نه شي ویل کیدای، بلکې د فرضو له پاره داسې ذریعه اختیارول فرض دي، او د واجبو له پاره داسې ذریعه اختیارول واجب دي، دغه شان د مستحبو له پاره داسې ذریعه اختیارول مستحب دي.

تاسو ته پته ده چې حج ته د تللو له پاره بحري، بري او فضائي دریواړه لارې اختیار یږي، خو که چیرې په یوه زمانه کې ددې لارو نه دوه لارې بندې شي، یوه آزاده وي؛ نو ددې اختیارول به فرض وي، او که چیرې درې واړه لارې آزادې وي؛ نو په دیکې به یوه اختیارول فرض وي، دغه شان چې د تسبیحاتو او د ذکرولو شمیر په شریعت کې مطلوب دي او ددې د حصول ذریعه تسبیح هم دي، نو دیته بدعت نه شي ویل کیدای.

۲- د ډیرو حدیثونو نه ثابت دي چې په کاڼو او په دانو باندې شمیر نبي کریم صلي الله عليه وسلم کړی دی او د دینه یې منع نه ده کړې لکه څنگه چې:

(الف، سنن ابی داؤد^۲ (ج ۱ ص ۲۱۰ باب التسبیح بالحصى، او مستدرک حاکم (ج ۱ ص ۵۴۸)، کې د حضرت سعد بن ابی وقاص رضي الله عنه نه روایت دی چې: نبي اکرم صلي الله عليه وسلم، د یوې ښځې خواته لاړ چې دهغې مخې ته د کجورو زړې (هډوکي)، یا کاڼي

^۱ [وعن عكرمة عن ابن عباس قال: جاء الفقراء الى رسول الله صلى الله عليه وسلم فقالوا..... فإذا صليتم فقولوا سبحان الله ثلاثاً وثلاثين مرة، والحمد لله ثلاثاً وثلاثين مرة، والله أكبر ثلاثاً وثلاثين مرة، ولا اله الا الله عشر مرات... الخ (ترمذی ج ۱ ص ۵۵ باب ماجاء في التسبیح اذ بار الصلاة)۔

^۲ [عن عائشة بنت سعد بن ابی وقاص عن ابیها انه دخل مع رسول الله صلى الله عليه وسلم علي امرأة وبين يديها نوى او حصى تسبح به فقال: اخبرك بما هو ايسر عليك من هذا او افضل؟ فقال: سبحان الله عدد ما خلق في السماء..... الخ سنن ابی داؤد ج: ۱ ص: ۲۱۰ باب التسبیح بالحصى، طبع ایچ ایم سعید)

پراته وو چې په هغو يې تسبيح ويل، نبي کریم صلي الله عليه وسلم وفرمايل چې زه تاسو ته داسې شی وښایم چې هغه د دینه زیات آسان او افضل وي؟

(ب): ترمذي شریف او مستدرک حاکم (ج: ۱ ص: ۵۴۷) د حضرت صفیه (رضی الله عنها) نه روایت کوي چې نبي علیه السلام زما خواته تشریف راوړ، زما مخې ته څلور زره زېري (هډوکي) وو چې په هغو ما تسبیح وئيله، نبي کریم (صلي الله عليه وسلم) وفرمايل چې دا څه دي؟ عرض مې وکړ چې په دې باندې زه تسبیح وایم! هغه وفريل زه چې تاسره د کوم وخت نه ولاړیم نو ما ستانه ډیر تسبیح کړی دی، ماعرض وکړ چې یا رسول الله! ماته یې هم وښایی، ویې فرمايل چې داسې وایه: «سبحان الله عدد ما خلق من شیء»^{۱۱} د اول حدیث لاندې د (عون المعبود) مصنف لیکي:

د نبي کریم (صلي الله عليه وسلم) په زړو (هډوکو) نکیر نه کول د تسبیح د جائز کیدو له پاره صحیح اصل دی؛ ځکه چې تسبیح هم د هډوکو پشان دي؛ ځکه چې د شمیر کولو له پاره په دې باندې هېڅ فرق نه پریوځي چې هډوکي دې په تار کې یو ځای کړي وي یا بغير د یوځای کولو نه وي، او کوم خلک چې دا بدعت گڼي دهغوی قول د اعتبار وړ نه دی.^{۱۲}

۳- تسبیح په یو بل لحاظ سره هم د ذکر الهي یوه ذریعه ده هغه دا چې تسبیح دې په لاس کې وي؛ نو په ژبه به خود به خود ذکر جاري وي او تسبیح چې نه وي نو سړي ته ذکر نه یادېږي، په دې وجه تسبیح ته (مذکره)، (یادونکې) ویل کېږي او په دې وجه صوفیان دیته د شیطان کوږه وایي چې ددې په ذریعې سره شیطان دفع کېږي او سړي ته په ذکر کولو کې په غافل کیدو کې نه گامیابېږي، بس چې کله په ذکر الهي کې د مشغول اوسیدل مطلوب دي او د تسبیح په لاس کې کیدل ددې مشغولي ذریعه ده؛ نو دیته بدعت ویل غلط دي، بلکې د ذکر الهي د کیدو په وجه که دیته مستحب وویل شي؛ نولري به نه وي.

په کرځیدو یا په مجلس کې ذکر کول چې ذهن متوجه نه وي څنګه دی؟

سوال: زما عادت دی چې زه اکثر د اکوشت کوم چې د (لا اله الا الله) ذکر وکړم، داسې وي چې زه په یو مجلس کې ناست یم او زړه کی ورد کوم، دغه شان کالج ته تلور اتلو وخت کې یا کلاس

^۱ [عن صفية رضى الله عنها قالت: دخل على رسول الله صلى الله عليه وسلم وبين يدي أربعة آلاف نواة اسبح بهن فقال: يا بنت حبي! ما هذا؟ قلت اسبح بهن! قال: سبحت منذ قمت على راسك اكثر من هذا، قلت: علمني يا رسول الله! قال: قولي: سبحان الله عدد ما خلق من شيء هذا حديث صحيح الاسناد ولم يخرجاه (مستدرک حاکم ج: ۱ ص: ۴۷)

^۲ [نوی] جمع نواة وهی عظم التمر (او حصی) شک من الراوی (تسبیح) ای المراء (به) ای بما ذکر من النوى: او الحصى وهذا اصل صحيح لتجوز السبحة بتقريره صلى الله عليه وسلم فانه في معناها اذ لا فرق بين المنظومة والمنثورة فيما يعد به ولا يعتد بقول من عداه بدعة (عون المعبود ج: ۱ ص: ۵۵۵، ۵۵۶ طبع نشر السنة ملتان)

کې دناستې وخت کې، یا خلکوسره دخبرو کولو وخت کې هم ذکر کوم، یعنې دې کې خشوع او خضوع شامل نه وي او اکثرې خیال بل طرف ته وي. آیا داسې کول صحیح دي او که ذکرې ادبي ده؟ یو عالم داسې هم فرمایي چې یوازې د (لا اله الا الله) ورد کول صحیح نه دي. بلکې نهه لس ځله د (لا اله الا الله) نه پس کم از کم یو ځل محمدرسول الله (ﷺ) ویل ضروري دي. او صرف دا ذکر مه کوئ بلکې جدا جدا یعنې سبحان الله. الحمد لله. الله اکبر وغیره د ټولو ورد کوئ! اوزمایه خیال کې دا پابندي کول لازم نه دي. بلکې احادیثو کې کثرت سره د کلیمې طیبې ترغیب راغلی دی او چېرته هم دانه دي ویل شوي چې صرف دا ذکر منع دي. دې باره کې هم زما رهنمایي وکړئ!

جواب: د کلیمې شریفې ذکر په خوله اوزره باندې کول مقصد او محمود دي^{۱۱}. اوددې په مینځ کې ضروري خبرې کول د ادب خلاف نه دي، خشوع او خضوع که چیرې نصیب شي؛ نو سبحان الله، که نه، صرف ذکر کول هم د فائدې نه خالي نه دي چې ددې په برکت به ان شاء الله خشوع هم نصیب شي. په مینځ مینځ کې محمدرسول الله (ﷺ) ضرور ویل پکار دی. او که نور ذکرونه هم وخت په وخت باندې وکړل شي؛ نو ډیره ښه خبره ده. که نه، کوم ذکر سره چې د زړه مناسبت وشي، هم هغه فائده ورکونکې دی، ان شاء الله هم ددې په وجه به کشتی پارشي

آیا درود ابراهیمي یوازې سړی ویلی شي؟

اوبل دا چې دا په وظیفو کې مانع دی؟

سوال: ماته د درود ابراهیمي په باره کې ووايي: ځکه چې زه د ډیر وخت نه په پابندي سره وایم: خواوس ما آوریدلي دي چې دا صرف سړي ویلی شي او د ښځو له پاره د دې سخت ممانعت دی، ددې لوستل په نورو وظیفو کې مانع هم دی. مولانا صاحب! ماته تفصیلاً د درود ابراهیمي فضیلت او د آدابو په باره کې معلومات راکړئ!

جواب: د لمونځ په آخري قعده کې (التحیات) نه وروسته چې کوم درود ویل کیږي هغه ته درود ابراهیمي ویل کیږي دا د درود په ټولو صیغو کې افضل دی، تاته چا غلط ویلي دي چې د ښځو له پاره ددې د لوستلو ممانعت دی، او دا هم غلطه ده چې دا په نورو وظیفو کې د ممانعت سبب دی.

۱ [عن عبدالله بن بسران رجلاً قال: یارسول الله! ان شرائع الاسلام قد کثرت علی فاختیرنی بشیء اتشبت به قال: لا یزال لسانک رطباً من ذکر الله، وعن ابی سعید الخدری ان رسول الله صلی الله علیه وسلم سنل ای العباد افضل درجه عند الله يوم القيامة؟ قال: الذاکرین الله کثیراً.] الخ (ترمذی ج: ۲ ص: ۱۷۳، باب ماجاء فی فضل الذکر)

د درود شریف څومره ویل پکار دي؟

سوال: زه د هر لمانځه نه وروسته د درود شریف یو تسبیح وایم، آیا درود شریف زیات زیات لوستل کیدای شي؟

جواب: د خپل صحت، قوت او د فرصت لحاظ ساتلو سره سره څومره زیات چې لوستل کیري، د سعادت او د برکت موجب دی.

د درود شریف کله واجبیري؟

سوال: ما لوستلې دي چې د حضور (صلي الله عليه وسلم) نوم مبارک د ویلو او د آوريدلو سره درود شریف ویل پکار دي، سوال دادی چې د ویلو او د آوريدلو په وخت د نبی (عليه السلام) نوم مبارک د یو نه ډیر ځله که ذکر شوی وي؛ نو د هر نوم مبارک نه وروسته درود شریف ویل پکار دي یا یو ځل درود شریف ویل شي نوبه تره به وي؟ او په داسې کولو سره ګناه خوبه نه وي؟

جواب: کله چې د نبی (عليه السلام) نوم مبارک په یو مجلس کې اول ځل راشي؛ نو په ټول مجلس والو باندې درود شریف ویل واجب دي، صلي الله عليه وسلم، او کله چې مکرر راشي نو هر ځل درود شریف ویل واجب نه، بلکې مستحب دي.^{۱۱}

د ټولو نه افضل درود کوم یو دی؟

سوال: د ټولو نه افضل درود کوم یو دی چې افضل هم وي او مختصر هم وي؟ مثلاً زه د لمانځه له درود شریف (هغه درود شریف چې د التحیات نه وروسته په لمانځه کې ویل کیري) نه پرته د لاندیني درود شریف زیات ذکر کوم:

اللهم صل على سيدنا محمد وعلى آل سيدنا محمد وبأرك وسلم.

جواب: د ټولو نه افضل خو د لمانځه درود شریف دی، کوم الفاظ چې تا لیکلي دي دا هم ډیر ښه دي، د مختصر کیدو په وجه ددې ذکر آسان دی.

آیا په ځانته د درود شریف دومره ثواب ملاویري

څومره چې په جمع باندې په ناستې ویلو سره؟

سوال: آیا په یواځې والي باندې په خضوع او خشوع سره د درود شریف د ذکر کولو سره دومره ثواب ملاویري څومره چې په دائره کې دخلکوسره په ناسته کې د درود شریف په ختم باندې ملاویري؟

^{۱۱} [وحاصله ان الوجوب يتداخل في المجلس فيكتفى بمرّة للحزج كما في السجود الا انه يندب تكرار الصلوة في المجلس الواحد] (رد المحتار ج ۱ ص: ۵۱۶ باب صفة الصلاة مطلب في وجوب الصلاة عليه كلما ذكر عليه الصلاة والسلام)

جواب: په يواځې والي باندې د ويلو سره زيات ثواب ملاويږي؛ ځكه چې په دې کې د رڼا کاري ويړه نه وي.

بې اودسه د درود شريف ذکر کول

سوال: له اوداسه پرته درود شريف ويل څنگه دي؟ يو سړی بې اودسه په لاره روان وي او په خله باندې د درود شريف ذکر کوي دده دا کار د نيولو لائق خو نه دی؟

جواب: درود شريف په اوداسه ويل افضل دي او له اوداسه پرته جائز دي.

د درود (صلوة تنجينا) حکم

سوال: ما لوستلي و چې د (صلوة تنجينا) زر ځله لوستلو سره الله تعالي هر مشکل آسانه کوي يا په کوم مشکل کې چې وويل شي؛ نو مراد به پوره شي، آيا زه د هر يو نیک حاجت له پاره بيا بيا لوستلی شم؟ يعنې تر څو پورې چې هغه پوره شوی نه وي؟

جواب: ما ته دا معلومه نه ده؛ خو په هر حال دا درود ښه دی او د الله تعالي له پاره څه گرانه ده چې الله تعالي د دې درود شريف په برکت سره مشکلات آسان کړي.

د ناپاکي په ورځو کې د اسماء حسني تسبيح کول

سوال: آيا د اسماء حسني تسبيح د ناپاکي (حيض) په ورځو کې کول روا دي؟

جواب: هيڅ گناه نشته، د ناپاکي (حيض) په ورځو کې د قرآن کریم تلاوت ممنوع دی، کوم بل ذکر ممنوع نه دی.

تسبيح فاطمه له کومې گوټې نه شروع کړي؟

سوال: تسبيح فاطمه د لوستلو په وخت د شهادت د گوټې نه شروع کړو يا غچې گوټې نه شروع کړو.

جواب: د کومې نه چې غواړې نو شروع کړه!

له ماښامه تر ماسخوتنه پورې وخت په مسجد

کې په تلاوت او تسبيحاتو سره تيره ول

سوال: موږه يو څو ملگري عموماً روزانه د ماښام نه تر ماسخوتنه پورې په مسجد کې کيڼو، په دې مختصر وخت کې کله مونږ انفرادي تلاوت او تسبيحات کوو، کله د روژې، لمونځ او د طهارت مسئلې زده کوو او ښايو، کله د مستندو عالمانو صاحبانو نه کتابونه وغيره وايو او آورو، په موږه کې ملازمت والا و تاجران هم دي، زمونږ يو ازينی مقصد په دې قيام کې دا

وي چې د روږ او پیسو د گټلو نه نجات حاصل کړو او دا مختصر وخت د الله او د رسول په ذکر کې تیر کړو، ځینې حضرات وايي چې دا بدعت او د سنتو خلاف دی
جواب: په دې کې درې عملونه ذکر شوي دي:

- ۱- د مابنېام نه تر ماسخوتنه پورې وخت په مسجد کې تیږول، او دا تر ټولو ښه عبادت دی.
- ۲- انفرادي اعمال تلاوت او تسبیحات، ددې عبادت کیدل واضح دي.
- ۳- د دین مسئلې زده کول او ښودل او علمي مذاکره کول. دا هم بهترین عبادت دی، الغرض د ستاسو دا معمول شرعاً مامور به مستحب دی، دیته بدعت ویل غلط دي.

د(لا اله الا الله وحده لا شریک له ، اللهم اجرني من النار)

او نور د لوستلو فضیلتونه

سوال: یو ځای په کتاب کې ما ولوستل چې «اللهم اصبحنا شهدک» چې کوم سړی په ورځ کې وایي؛ نو د ورځې گناهونه یې معاف کیږي او که په شپه کې یې وایي؛ نو د شپې گناهونه یې معاف کیږي، دغه شان (لا اله الا الله وحده لا شریک له) په لوستلو سره لس گناهونه ختمیږي او د لسو نیکو اضافو کیږي، دغه شان د سهار په وخت کې د سهار د لمانځه نه وروسته او د مابنېام په وخت کې د مابنېام د لمانځه نه وروسته «اللهم اجرني من النار» اووه یا یوولس ځله ولولي؛ نو که چیرې په دغه ورځ وفات شو؛ نو د جهنم نه به ازاد شي، دا درې واړه خبرې تر کومې پورې صحیح دي.

جواب: دریواړه خبرې صحیح دي ^(۱) والله اعلم !

د درجود او چتوالي له پاره وظیفې

سوال: سوال دادی چې د حضور ﷺ حدیث مبارک دی، چې کوم کس د جمعې په ورځ دماز دیګر د لمانځه نه وروسته په هغه ځای کیني او اتیاځله درود شریف ولولي، دهغه به داتیا کلنو گناهونه معاف شي او جنت کې به یې اتیادرجې اوچتې شي، سوال دادی چې دچا عمر اتیا کاله نه وي؛ نو دهغه به داتیا کالو گناهونه څنګه معاف کیږي؟

جواب: که چیرې اتیا کاله یې عمروي؛ نو دهغومره کلنو گناهونه به یې معاف شي، که نه هغومره درجې به یې اوچتې شي.

^۱ [اللهم انی اصبحنا شهدک ، (ابوداود) ، لا اله الا الله وحده لا شریک له ..... الخ (مشکوٰۃ ص: ۲۱۰ باب ما یقول عند الصبح والمساء) ، اللهم اجرني من النار ، (ابوداود)

سوال: استغفار، درود شریف، دعاګانې، دریمه کلیمه د ټولونه زیات ثواب د کوم شي په لوستلو کې دی؟

جواب: کلیمه شریفه د ټولونه غوره ده (دریمه کلیمه دې کې داخل ده) ^{۱۱} دویمه مرتبه باندې درود شریف دی او په دریمه مرتبه باندې استغفار دی. خوزموږ په شان خلک کوم چې ګناهونو کې مبتلا دي هغوی له پاره استغفار افضل دي چې د ظاهري اوباطني ګناهونو په پاک او درود شریف او کلیمه ولوستل شي.

ایا نبی کریم صلی الله علیه وسلم مظلوم د

ظالم خلاف بد دعا (بنیرا) نه منع کړی دی؟

سوال: ما یو ځای کې لوستلي و چې حضور صلی الله علیه وسلم د ظالم له پاره د بد دعایي (بنیرا) نه مظلوم منع کړی و، د حقیقت نه مو خبر کړی؟

جواب: ماته دا حدیث یاد نه دی، البته په یو حدیث کې ذکر شوي دي چې: حضرت عائشې (رضي الله عنها) یو سړي ته بد دعا کوله، حضور صلی الله علیه وسلم وفرمایلو چې ته د هغه بوج ولې سپکوي؟ ^{۱۲}

د غیر مسلم او مذهبي پېښې والا نه دعا اخیستل

سوال: ایا مسلمان د یو بل مذهب والا عالم یا مذهبي پېښوا څخه غوښتنه کولی شي چې هغه دده له پاره یا دده د ګناهونو د مغفرت له پاره د الله تعالی نه دعا وغواړي؟

جواب: غیر مذهب یا مذهبي پېښوا خو په خپله په عذاب کې مبتلا دي، ده ته دا ویل چې زما له پاره دعا وکړئ چې الله تعالی ما د عذاب نه بچ کړي، دا بلکل فضول خبره ده.

ایا د ښکرو لا ندې پرتوګ اغوستونکي دعا قبلېږي؟

سوال: که چیرې یو سړی د ښنګرو (ګیتو) نه لاندې پرتوګ اغوندي او بیا په دغه حالت کې دعا هم کوي؛ نو شرعا ددې سړي دعا قبلېږي او که نه؟

۱ [قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: افضل الذكر لا اله الا الله، وافضل الدعاء الحمد لله (ترمذی ج: ۲ ص: ۱۷۶، باب الدعوات)۔]

۲ [عن عائشة قالت: سرق لها تدعو عليه فقال لها رسول الله صلى الله عليه وسلم: لا تسبحي عنه. وفي الحاشية: قوله لا تسبحي عنه ..... اي لا تحففي اثم السرقة عنه او العقوبة بدعائك عليه. زاد احمد اى الامام دعيه بذنه وكانه صلى الله عليه وسلم رآها وهي في الغضب فاشار الى ان مقتضى الغضب تتميم العقوبة له والدعاء عليه يخفف العقوبة عنه فاللائق بذلك ترك الدعاء ومراده صلى الله عليه وسلم ان تترك الدعاء الا ان تتم له العقوبة (سنن ابى داود ج: ۲ ص: ۳۱۶ كتاب الادب، باب فيمن دعا على من ظلمه)]

جواب: په خپله دې سوچ وکړي چې په عين هغه وخت کې چې کله سړی د الله تعالی نافرمانی کوي دده دعا به څه قبوله شي؟^{۱۱}

د بنډکرو پټونکي په دعا نه قبلیدو باندې اعتراض او د هغه جواب

سوال: دویمه مسئله د دعا سره متعلقه ده، چې په هغه کې سایل سوال کړی دی چې: که چیرې یو سړی د گیتو نه لاندې پایجامه یا پرتوگ و اچولو او بیا په دغه حالت کې دعا هم گوي: نو شرعا ایا دده دعا به قبوله شي او که نه؟ جواب ورکړل شو چې په خپله دې سوچ وکړي چې په عين دغه حالت کې چې کله سړی د الله تعالی نافرمانی هم کوي دده دعا به قبوله شي؟ جناب والا! څه خیال دی؟ یو ډیره خړیلی سړی او د منافق نه پرته مشرک، کافر، زندیق او په خپله د شیطان په هغه وخت کې دعا چې کله هغه د نافرمانی په عروج باندې و او د الله تعالی نه یې دعا وکړه او خپل ژوند یې تر قیامته پورې قبولیت یې حاصل کړ، مولانا تهانوي رحمه الله، ډاکټر عبدالحي رحمه الله او مولانا روم رحمه الله، ټول ستاسو په نظر کې دي او د دوی تعلیمات ستاسو مخې ته دي، ایا دعا هم رد کیږي؟ بس ددې درجې مختلفې دي، څه فورا او څه په اخرت کې.

ستاسو په خدمت کې عرض دی چې ته ما پیژنې هم او زه یو علمي جواب غواړم یوازې خوله بندولو والا یا عوام الناس چې کولو والا جواب ما ته نه دی پکار، الله تعالی دې وکړي چې تاسو په خیریت سره یی، په دعاگانو کې مو یاد ساتی، امید دې چې زما لهجه به په تاسو بده ونه لگيږي.

جواب: تاسو جناب د حضرت تهانوي رحمه الله، حضرت عارفي رحمه الله او د حضرت رومي رحمه الله حواله چې کومه نقل کړې ده، هغه په سر او سترگو باندې، خو زه تا ته د صحیح مسلم حدیث اوروم..... د حضرت ابوهریره رضي الله عنه نه روایت دی چې ویې فرمایيل رسول الله صلي الله عليه وسلم: بې شکه الله تعالی پاک (طیب) دی نه قبلوي مگر پاک شی او بې شکه الله تعالی ایمان والاو ته هم ددې خبرې حکم کوي چې د کومې یې رسولانو ته کړی دی او ارشاد یې وفرمایلو چې: ای ایمان والاو! موږ چې تاسو ته کوم رزق درکړی دی ددې د پاکیزه شیانو نه خوری، بیا نبی علیه السلام د یو سړي ذکر وکړ چې هغه (د حج له پاره) اوږد سفر کوي، وینسته بیر، بدن یې په دوږو سره گنده وي او هغه د اسمان طرف ته لاس خواره کړي الله تعالی ته ای ربه ای ربه وایي او رابلي یې، حالانکې دده خوراک حرام، دده څښاک حرام، دده لباس حرام، او دده غذا حرامه، اوس دده دعا به څنگه قبوله شي؟^{۱۲}

[۱] وعن ابن عمر ان النبي صلى الله عليه وسلم قال: لا ينظر الله يوم القيامة الى من جر ازاره بطراً، متفق عليه (مشکوٰۃ ص: ۳۷۳ کتاب اللباس الفصل الاول).

[۲] عن أبي هريرة قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: يا أيها الناس..... [بقیه حاشیه په راروانه صفحه...]

د حديث شريف په اخري فقرې کې ستاسو د سوال جواب دى چې د داسې نافرمان دعا به څنگه قبلېږي؟ د گيتو نه ښکته پاچامه ساتل تکبري ده^{۱۱} او تکبري د ټولو باطني گناهونو نه بدترينه گناه ده چې هغې ته ام الکبائر ويل شوي دي او ام الخباثت ورته ويل شوي دي کوم سړي چې عين د دعا په حالت کې د ام الکبائر مرتکب وي؛ نو تاسو ووايئ چې دده دعا به څنگه قبوله شي؟

پاتې شو ددې اکابرينو رحمه الله حواله؛ نو په دې پوه شه چې د دعا د قبلېدو دوه معناوې دي يو د مطلوبه شى ملاويدل دي، ددې اکابرو د حوالو نه دغه مراد دى او دويم په دعا باندې د الله تعالى د رضامندي مرتکب کيدل او د الله تعالى د دعا کولو په بنده باندې خوشاليدل. په حديث شريف کې ددې قبوليت نفي شوې ده او زما په فقرې کې هم دغه مراد دى، عين د دعا په حالت کې هم چې کوم سړي د الله تعالى نافرمانې کوي کبيره گناه دى (بلکه ام الکبائر) مرتکب وي، ددې په دعا باندې به دالله تعالى د رضامندي څه مرتکب شي؟ اميد دى چې مزاج به مو په عافيت سره وي.

د دعا د قبوليت له پاره د وظيفو کول ولې ضروري دي؟

سوال: موږ د الله پاک نه په ساده الفاظو کې دعا غواړو او خپل مقصد وړاندې کوو له څه وجې دعا نه قبلېږي، که چيرې يو بوزرگ وايي (يا ډير کتابونه هم ملاويږي) چې د هر لمانځه نه وروسته يا د سهار د لمونځ نه وروسته (اوداسې نور...) چې دا ايت دومره ځله په پابندي سره لوله، ددې نه وروسته مقصد هم پوره کېږي؛ نو داسې ولې دي؟ د دعا گانو قبلولو والا خو يوازې الله تعالى دى، نو دا فرق ولې دى؟ چې وظيفه ووايئ؛ نو بيا به کاميابي وي او که نه؟

جواب: دعا دهر چا قبلېږي، خوشرط دا دى چې د حضور قلب سره وي او ځينې وظيفې چې کومې د دعا د قبوليت له پاره ښودل کېږي ددې حيثيت د يوې وسيلې وي، هره ورځ چې د مسلسل کومه دعا وکړل شي؛ نو هغه قبلېدو ته زياته نژدې وي له دې وجې هيڅ اشکال نه شته.

دعا ضرور قبلېږي، مايوسه کيدل نه دي پکار

سوال: محترمه! د دعا د قبوليت له پاره کوم يو عمل الله تعالى ته قبول دى چې په هغه سره دعا زر قبلېږي؟ له دې وجې دعا کېږي او قبلېږي نه؛ نو بيا انسان د مايوسي ښکار شي او

... بقيه د تير مخ] ان الله طيب لا يقبل الا طيباً، وان الله امر المؤمنين بما امر المرسلين، فقال: يا ايها الرسل كلوا من الطيبات واعملوا صالحاً، انى بما تعملون عليم. قال يا ايها الناس كلوا من طيبات ما رزقناكم. قال: وذكر الرجل يطيل السفر اشعث اغبر يده الى السماء يارب! يارب! ومطعمه حرام ومشربه وملبسه حرام وغذى بالحرام فانى يستجاب لذالك. (سنن الترمذى ج: ۲ ص: ۱۲۳، باب ومن سورة البقرة طبع دهلى)

^۱ [وعن ابن عمر ان النبي صلى الله عليه وسلم قال: لا ينظر الله يوم القيمة الى من جر ازاره بطراً. متفق عليه (مشکوٰۃ ص: ۳۷۳ کتاب اللباس، الفصل الاول)

ځينې وخت په يقين کې کمزوري راځي.

جواب: دعا د الله تعالی په بارگاه کې خپله عاجزي او بندگي د وړاندې کولوله پاره وي او د الله تعالی وعده ده چې تاسو دعا کوئ، زه به يې قبولم، له دې وجې دعا خو په هر حال کې قبلېږي، البته د قبوليت صورتونه مختلف دي.

۱- کوم شی چې د الله په حکمت کې بهتر وي؛ نو هغه شی ورکوي.

۲- کله د دې نه بهتر شی ورکوي.

۳- کله دا دعاگانې دده د آخرت ذخيره جوړولی شي.

په هر حال يقين ساتل پکار دي چې دعا به ضرور قبلېږي، مايوسه کيدل نه دي پکار.

د الحمد شريف او د تعوذ د لوستلو باوجود

د احکام الهي خلاف ورزي او د شيطان تسلط ولې وي؟

سوال: موږ په هر لمانځه کې الحمد شريف وايو، چې دا د الله تعالی نه خاص دعا ده او د دې نه وروسته د الله تعالی د احکامو خلاف ورزي هم کوو، دويم دا چې شيطان ته کلاو چټي ملاوشوي ده چې هغه خلکو ته دوکه کوي، دويم ظرف ته موږ په هر لمانځه کې اعوذ وايو د دې نه باوجود شيطان مو دوکه کوي اعوذ بالله چې وايو، موږ د الله تعالی نه پناه غواړو، کله چې د الله تعالی نه پناه حاصله شي؛ نو بيا شيطان يې څنگه دوکه کوي؟ يعنې يوازې د شيطان غلبه وي داسې ولې دي؟

جواب: اول خو د زړه د توجه له پاره دعا کول پکار دي هغه موږ نه کوو، د دې نه پرته چې الله تعالی کومو بندگانو له پناه ورکړي، د دې مطلب دا نه دی چې شيطان د دوی د دوکه کولو کوشش هم نه کوي، هغه کوشش کوي، خو الله تعالی د دې بندگانو حفاظت کوي او کله چې د نفس او د شيطان د شرارت نه د دوی نه غلطي کېږي؛ نو فوراً الله تعالی ته رجوع کوي او توبه او استغفار کوي چې په هغه سره د دوی گناهونه معاف کېږي، داهم د پناه يو صورت دی چې په دوی باندې د شيطان هر وخت تسلط نه وي، بلکې د توبې او د استغفار په برکت سره د دوی درجې نژدې او اوچتې کېږي.

د حضور ﷺ له پاره موږ دعا گانې ولې کوو؟

سوال: حضور ﷺ دامت دعاگانو ته محتاج نه دی، که چيرې داصحيح وي؛ نو د حضور ﷺ

له پاره دعاگانې ولې غوښتل کېږي؟

جواب: دوه وجوهات دي، يوه دا چې حضور ﷺ محتاج نه دی، موږ محتاج يو اود حضور ﷺ له پاره د غوښتلو حکم ورکول زموږ د احتياج له وجې دی، چې د حضور ﷺ د برکت

له وجې دالله تعالى رحمت زموږ طرف ته متوجه شي او زموږ حضور ﷺ سره په تعلق او محبت کې اضافه نصيب شي، خلاصه داده چې دا زموږ دمحبت تقاضاه ده..... دويمه وجه داده چې حضور ﷺ دالله تعالى دنزدېکت او اوچتو درجو باندې فائز دي، خو هروخت په هغه درجو کې اضافه کيږي اودامت مخلصان چې خومره دعاگانې او درود سلام حضور ﷺ باندې کوي هغومره به درجو کې اضافه کيږي اودحضور ﷺ درجې اودالله تعالى درضا نور به دامت طرف ته هم راځي.^(۱)

د ماښورو دعاگانو اثر ولې نه کيږي؟

سوال: مختلفو حديثونو کې دځينو دعاگانو په لوستلو باندې دمال او جان دحفاظت وعده فرمايل شوې ده، يادخواهش ديوره کيدو خوشخبري اوداسې نور... دې باره کې ديوکس داسوچ دی چې دمسلمان کيدو له وجې دازموږ ايمان دی چې دحضور ﷺ يوه خبره هم غلطه نه شي کيدای، بل طرف ته موږ اکثروينو چې موږ دنقل شوي حديث دعا کوو، خودهغه حديث مقصد راته نه حاصل کيږي، ددې له وجې په حقيقت کې دعملونو اويقين کمښت وي، ايا دا خبره صحيح ده؟

جواب: دحضور ﷺ خبره حق ده^(۲)، خواکثر زموږ په دعاگانو کې چې په لوستلو کې څنگه استحضرارپکاروي هغه نه وي^(۳) اوکله کله زموږ بد عملونه ددې مقصدپه حاصلولو کې خنډوي^(۴)، ددې مثال داسې دی چې ډاکټران ديوې دوايې خاصيت بيانوي اودهغې باربار تجربه شوې وي، خو کله کله دهغې دوا اثر نه ښکاره کيږي؛ نو ددې دا وجه نه وي چې دې دوايې کې اثر نه وي، بلکې ددې دا وجه وي چې څه وجه ددې په اثر کې خنډ جوړ کيږي.

زموږ دعاگانې ولې نه قبل کيږي؟

سوال: له تاسونه ديوې خبرې پوښتنه کول غواړم. هغه داچې زموږ دعاگانې ولې نه قبل کيږي؟ ځينې خلک نه قرآن لولي اونه دحقوق العباد خيال ساتي، خوبياهم هغوی ته هيڅ

۱ [دزيات تفصيل احوالو دپاره اوگوري: تير شوی عنوان..... "ايصال ثواب"، سره د مسائلو او حوالو)۔

۲ [وماينطق عن الهوى ان هو الا وحى يوحى،، (النجم: ۴)۔

۳ [عن ابى هريرة رضى الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: ادعوا الله وانتم موقنون بالاجابة، واعلموا ان الله لا يستجيب دعاء من قلب غافل لاه، رواه الترمذى (مشكوة ص: ۱۵۹، كتاب الدعوات، الفصل الثانى)۔

۴ [عن حذيفة بن اليمان رضى الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: والذى نفسى بيده! التامرن بالمعروف ولتنهون عن المنكر، اوليوشكن الله ان يبعث عليهم عذابا منه فتدعونوه فلا يستجيب لكم (ترمذى ج: ۲ ص: ۳۹)۔

پريشاني، غم ياناروغي نه وي، بلکې خوشاله وي او هغه قسمه خوشالي او دنياداري کې مبتلاوي او ځينې خلک د لمانځه او قرآن پابندوي او مختلف قسمه پريشانو کې مبتلاوي، له ناروغي نه خلاصیږي، داسې ليدو سره ډير افسوس راشي، اخرداسې ولې دي؟ الله تعالى دهغوی ولې نه اوري؟ او ددې له وجې د خودکشي خيال راځي.

جواب: دلته په يو څو خبرو باندې ځان پوهول پکار دي:

لومړی دا چې د يو کس په ښکاره باندې دعا قبليدل، دهغه د الله تعالى په نږدې باندې د قبلیدو دليل نه دی او د چا دعا نه قبليدل دهغه د مردود کيدو نښه نه ده، بلکې اکثر معاملې الهه وي. چې يو کس د الله تعالى په نږدې باندې قبول وي، خود هغه دعا گانې په ظاهره باندې نه قبلېږي او بل کس د الله تعالى ته نږدې باندې ناخوښه وي، خود هغه دعا سمدستي قبوله شي، د شيخ تاج الدين بن عطاء الله اسکندري رحمه الله کتاب کې مې حديث لوستلی دی، دهغه مفهوم داسې دی چې يو کس دعا له پاره لاس پورته کوي، الله تعالى فرېستوته فرمايي چې دده کار سمدستي وکړئ، ځکه چې دده لاس پورته کول زما خوښ نه دي او يو کس دعا کوي؛ نو الله تعالى فرېستوته فرمايي چې دده کار کولو کې صبر وکړئ، ځکه چې دده زما مخکې لاس پورته کول او منت کول زما خوښ دي.

دویم دا چې يو کس ته دعا کولو توفيق ملاویدل ډير غټ نعمت دی، کوم کس چې د الله تعالى مخکې لاس پورته کړي هغه ته دا بد گمانې چيرې هم نه دي کول پکار چې دهغه به دعا قبوله شي او که نه؟ بلکې يقين ساتل پکار دي، چې الله تعالى به يې دخپل رحمت له وجې ضرور قبلوي د ابوداود، ترمذي، ابن ماجه او مستدرک حاکم په حديث کې دي چې الله تعالى ډير زيات د کرم او حيا مالک دی، کله چې بندگان دهغه په پاک دربار کې لاس پورته کوي؛ نو هغه ته شرم ورځي او هغوی خالي لاس نه واپس کوي.^{۱۱}

درېم دا چې زموږ کوتاهي او غلط فهمي ده چې کوم شی موږ د الله تعالى نه غواړو، که چيرې هماغه شی ملاوشي؛ نو موږ دا گڼو چې زموږ دعا قبوله شوه او که چيرې هغه غوښتل شوی شی راته ملاونه شي؛ نو موږ دا گڼو چې زموږ دعا قبوله نه شوه، حالانکې د دعا د قبلیدو يوازې دا يوشکل نه دی، د مسند احمد يو حديث کې دي چې حضور ﷺ فرمايلي دي چې کله هم مسلمان بنده دعا کوي؛ نو الله تعالى دخپل برکت له وجې دهغه په دعا کې د دريو شيانو نه يوشی ضرور ورکوي، يا خو چې هغه څه غوښتي وي هماغه ورته ورکړي، يا دهغه دعا د آخرت له پاره ذخيره کړي يا دهغه د دعاه له وجې دهغه کس نه څه مصيبت لرې کړي (مشکو)^{۱۲}

۱ [حدیثی ابو عثمان رضی الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: ان ربکم حی کریم یستحي من عبده اذا رفع یدیه اليه ان یردهما صغراً (ابوداود ج: ۱ ص: ۲۱۶ باب الدعاء طبع ایچ ایم سعید)۔

۲ [عن ابی سعید الخدری رضی الله عنه النبی صلى الله عليه وسلم.... [بقیه حاشیه په راروانه صفحه....

غرض دا چې ضرور قبلېږي، خود قبوليت شکلونه بيل بيل دي. له دې وجې په بنده فرض دي. چې دالله تعالى نه هروخت غواړي او پوره اطمینان وساتي چې الله تعالى به دهغه په حق کې ښه فيصله فرمايي. د دعاگانو دغه قبلیدوله وجې زړه تنگول نه دي پکار او دالله تعالى نه خفه کیدوله وجې دخودکشي خیالات ذهن ته راوستل دانسان کم ظرفي ده. حدیث شریف کې دي چې دبنده دعا ضرور قبلېږي، خودې شرط باندې چې هغه دبېرې نه کار وانه خلي، عرض وشو چې دبېرې کولوڅه مطلب دی؟ حضور ﷺ وفرمايل چې: بېره کول دادي چې انسان داسوچ وکړي چې ما دبېرې زیاتې دعاگانې وکړې خو قبولې نه شوې او دعا کول پرېږدي.^{۱۱}

کله چې د هريوشي وخت مقرر دی؛ نو بيا دعاگانې ولې غواړو؟

سوال: ما اوریدلي دي او په دې خبره باندې مې یقین هم دی چې د هريوشي وخت مقرر دی. مثلاً: دواډه، مرگ، پیدایښ او داسې نورو...؛ نو بيا موږ دعاگانې ولې غواړو؟ مثلاً: ځینې جینکې د ودونو له پاره وظیفې کوي: نوددې څه فایده؟ ځکه چې الله تعالى دواډه له پاره کوم وخت مقرر کړی وي، واده، خوښه هم هغه وخت باندې کیږي، ایا موږ وظیفې لوستلو او دعاگانو کولوله وجې به هغه مخکې وشي؟ زموږ دعاگانو غوښتلوسره به ایا الله تعالى تقدیر بدل کړي؟

جواب: الله تعالى دنیا دارالاسباب جوړه کړې ده او دعا هم اسبابونه یو سبب دی او اسباب د تقدیر مخالف نه دي، بلکې د تقدیر ماتحت دي.^{۱۲} گورئ! کله چې موږ ناروغان شو؛ نو موږ علاج کوو، دا علاج کول هم د تقدیر له وجې وي، که چیرې دالله تعالى خوښه وي؛ نو د علاج له وجې به موږ ته شفا ملاوشي او که چیرې منظورنه وي؛ نو نه به کیږي، همدغه حال د دعاگانو هم گڼل پکار دي چې دا هم د تقدیر ماتحت دی، که چیرې الله تعالى ته منظوروي؛

...بقیه د تیر مخ].. قال: مامن مسلم يدعو بدعوة ليس فيها اثم ولا قطيعة رحم الا اعطاه الله بها إحدى ثلاث، اما ان يعجل له دعوته، واما ان يدخرها له في الآخرة، واما ان يصرف عنه من السوء مثلها قالوا: اذا انكثر كثر، قال: الله اكثر، رواه احمد (مشكوة ص: ۱۹۶ كتاب الدعوات)۔

۱ [قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: يستجاب للعبد ما لم يدع باثم او قطيعة رحم ما لم يستعجل، رقیل: یا رسول الله! ما الاستعجال؟ قال: يقول: قد دعوت، وقد دعوت فلم اریستجاب لی. فیستحسر عند ذالک ويدع الدعاء (مشكوة ص: ۱۹۴ كتاب الدعوات)۔

۲ [عن سلمان الفارسی رضی الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: لا یرد القضاء الا الدعاء ولا یزید فی العمر الا البر (رواه الترمذی) عن ابن عمر قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: ان الدعاء ینفع ما نزل وما لم یزل، فعلیکم عباد الله بالدعاء رواه الترمذی (مشكوة ص: ۱۹۵، كتاب الدعوات، الفصل الثاني). ایضاً: ان من القضاء رد البلاء بالدعاء فالدعاء سبب لرد البلاء (احیاء العلوم ج: ۱ ص: ۳۲۸، كتاب الاذکار والدعوات، الباب الخامس..... الخ)۔

نو غوښتل شوی شی به راته ملاوشي، که منظوره نه وي؛ نونه به ملاويږي اوداهم يادساتل پکار دي چې دعادخپل احتياج اوبندگي د اظهار له پاره ده، له دې وجې انسان ته ښه کار (عاجزي اظهار اوبندگي)، کول پکار دي، دالله تعالی کارونه هم هغه ته پريښودل پکار دي. حافظ وظيفه تودعا گفتن است و بس در بند آن مباش که نه شنيد يا شنيد

د حضور ﷺ د زیارت کولو وظيفه

سوال: زه د حضور ﷺ زیارت کول غواړم، مهرباني وکړئ دلوستلوڅه داسې عمل راته وښايئ چې موږ ته په خوب کې يابيداري کې د حضور ﷺ زیارت نصيب شي، زما ډيرزيات شوق دی، څه داسې عمل راته وښايئ چې موږ يې اساني سره وکړو اوزما په شان چې نورکوم خلک ددې خواهش لري هغوی يې وکړي.

جواب: د حضور ﷺ زیارت په خوب کې کيدل ډير غټ سعادت دی، دا عاجزانسان، خود حضرت حاجي امداد الله مهاجر مکي ﷺ دذوق عاشق دی، دهغه په خدمت کې چا عرض وکړ، چې حضرت! دعا وکړئ چې په خوب کې راته د حضور ﷺ زیارت وشي، ويې وفرمايل: وروره! ستا غټه حوصله ده چې د حضور ﷺ زیارت غواړي، موږ خوځان ددې لائق هم نه گڼو چې خوب کې د روضې مبارکې زیارت وکړو. په هرحال اکابرین فرمايي چې دوه شيان په زیارت کولو کې مددگار دي، يوپه هريوشي کې د سنت اتباع کول، دويم درود شريف ډيرزيات لوستل.

د دعا تحفه (د انس رضي الله عنه دعا)

سوال: نن سبا څنگه چې تاسوته پته ده، ملکي حالات ډيرزيات خراب دي، هر طرف ته هنگامي دي، دچا عزت اوما ل اوداسې نور... محفوظ نه دي، له دې وجې راته دعا وښايئ، موږ اوريدلي دي چې حضور ﷺ داسې يوه دعا حضرت انس رضي الله عنه ته ښودلې وه، که چيرې هغه راته وښايئ؛ نو ستاسو مهرباني به وي.

جواب: ستاسو د خواهش له وجې هغه دعا ليکم، کومه چې حضور ﷺ خپل خاص خادم حضرت انس رضي الله عنه ته ښودلې وه، ددې ډبرکت له وجې هغه دهر قسمه ظلمونو او فتنو نه محفوظ و، دا دعا علامه سيوطي رحمه الله په (جمع الجوامع) کې نقل کړې ده او شيخ عبدالحق محدث دهلوي رحمه الله ددې شرح په فارسي ژبه کې ليکلې ده اودهغې نوم يې «استيئاس انوار القبس في شرح دعا انس... تجويز کړی دی. دلته موږ د انس رضي الله عنه دعا اود فارسي شرح په پښتو ترجمه کې وړاندې کوو، عالمان او طالبان، داسلام مبلغين او ټول مسلمانان دې داسهار اومانام لولي، ان شاء الله هغوی ته به هيڅ تکليف نه رسيږي... دعاداده:

بسم الله على نفسى ودينى، بسم الله على اهلى ومالى وولدى، بسم الله على ما اعطانى الله، الله ربى لا اشرك به شيئاً، الله اكبر، الله اكبر، واعز واجل واعظم مما اخاف واحذر عز جارك وجل ثناوك ولا اله غيرك، اللهم انى اعوذ بك من شر نفسى ومن شر كل شيطان مرید، ومن شر كل جبار عنيد، فان تولوا فقل حسبى الله لا اله الا هو عليه توكلت وهو رب العرش العظيم، ان ولى الله الذى نزل الكتب وهو يتولى الصالحين.

«دا دحضرت انس بن مالك رضي الله عنه دعاده، چې د حضور صلی الله علیه و آله وسلم خاص خادم و، لس كاله يې د حضور صلی الله علیه و آله وسلم په خدمت كې تير كړي وو او حضور صلی الله علیه و آله وسلم ورته دهغه دمورپه عرض كولو باندې د دين او دنيا له پاره خاص ډول دعا كړې وه او الله تعالى د حضور صلی الله علیه و آله وسلم د دعا د برکت له وجې دهغه په عمر مال او اولاد كې ډير زيات برکت اچولى و؛ نو دهغه عمر د سلو كلونو نه زيات و او د صليبي اولاد تعداد يې سلو ته رسيدلى و، هغو كې درې اويا سړي او پاتې پنځې وې، دهغه باغ په كال كې دوه ځله ميوه كوله، دا دنيا برکتونه وو (كوم چې ورته د حضور صلی الله علیه و آله وسلم د دعاه له وجې حاصل شوي وو، د آخرت د برکاتو اندازه يې څوك كولى شي).

شيخ جلال الدين سيوطي رحمته الله د حديثو يو جليل القدر حافظ دى، هغه په (جمع الجوامع) كې نقل كړي دي چې ابو الشيخ رحمته الله په (كتاب الثواب) او ابن عساكر رحمته الله په خپل تاريخ كې دا واقعې نقل كړې ده، چې يوه ورځ حضرت انس رضي الله عنه د حجاج بن يوسف ثقفى سره ناست و، حجاج حكم وكړ چې ده ته دې څلور سوه مختلف اسونه وښودل شي، د حكم تعميل وشو، حجاج حضرت انس رضي الله عنه ته وويل چې وفرمايئ (۱) خپل اقا (حضور صلی الله علیه و آله وسلم) سره هم تاسو چيرته داسې ښه اسونه اود ناز او نعمت سامان ليدلى و، ويې فرمايل چې په الله تعالى مې دې قسم وي چې ما حضور صلی الله علیه و آله وسلم سره له دې نه ډير زيات ښه شيان ليدلي دي او ما د حضور صلی الله علیه و آله وسلم نه اوريدلي دي، حضور صلی الله علیه و آله وسلم به فرمايل: كوم اسونه چې خلك ساتي، هغه درې قسمه دي:

(۱): يوسړى اس په دې نيت باندې ساتي چې په دې باندې به د الله تعالى په لار كې جهاد كوم او د بهادري د ادبه حاصلوم، دهغه اس متيازې، سوتي، غوښه، هډوكي او وينه به د قيامت په ورځ باندې دهغه د اعمالو په تله كې تلل كيږي.

(۲): دويم كس اس دې نيت باندې ساتي چې د ضرورت په وخت كې به پرې سورلى كوم او د پيدل گرځيدو د زحمت نه به بچ شم (دې نه د ثواب مستحق اونه د عذاب).

(۱) د صحت په وجه باندې د فقره د حجاج د غرور نشه ده، دهغه په حالاتو باندې غور كولو نه معلومېږي چې د مالدارۍ او دولت دشپي په وجه باندې هغه د خود پسندۍ په مرض كې مبتلا شوې وو. د حضور صلی الله علیه و آله وسلم په اصحابو باندې خپل فضيلت خود لودپاره بعضي غلط كارونه به دهغه نه كيدل. د فقره هم د دې سلسله يوه فقره ده. مترجم

(۳): دريم هغه کس دی کوم چې اسونه يوازې دشهرت اونوم کولوله پاره ساتي، چې خلک وگوري چې فلانکي سره دومره ښائسته اسونه دي، دداسې کس ځای دوزخ دی.

اې حجاج! ستا اسونه هم دې کې شامل دي. حجاج دې خبرې اوریدو سره غوسه شو او غوسه يې ډیره سخته شوه او ويې ويل اې انس! کوم خدمت چې تاد حضور ﷺ کړی دی که چيرې دهغه لحاظ نه وای..... او که چيرې ماته اميرالمومنين عبدالملک بن مروان ستا په سفارش اورعايت له پاره خط نه وای ليکلی؛ نوپته نه شته چې نن به تاسره څه کيدل؟ حضرت انس رضی الله عنه وفرمايل، په الله مې دې قسم وي ته ماته هيڅ نه شې ويلی اونه تا کې دومره همت شته چې ته ماته په بدنظر سره وگورې. ما د حضور ﷺ نه يوڅو داسې کليمې زده کړې دي، چې زه هميشه دهغو په پناه کې يم او هغو کليمو له وجې ماته نه دبادشاه دبادشاهت نه اونه دشيطان دشرنه څه ويره شته، حجاج دې کيلمو ذهيت له وجې بې خوده اومبهوت شو. يوڅه وخت وروسته يې سرپورته کړ او ويې ويل اې ابو حمزه! هغه کليمې ماته هم وښايه. ويې فرمايل چې تاته به يې بالکل نه ښيم. په الله تعالى مې دې قسم وي ته دهغو اهل نه يې کله چې دحضرت انس رضی الله عنه دوفات وخت راغی، ابا ن چې دحضرت انس رضی الله عنه خادم و. حاضر شو او اواز يې وکړ. حضرت وفرمايل څه غواړې؟ عرض يې وکړ، هغه کليمې زده کول غواړم کومې چې حجاج ستاسونه زده کول غوښتل، خوتاسوهغه ته ونه ښودلې، ويې فرمايل اوتاته يې ښيم، ته دهغو اهل يې، مادحضور ﷺ لس کاله خدمت وکړ او دحضور ﷺ وړت داسې وخت کې وشو چې هغه زمانه راضي و، دغه شان تازمالس کاله خدمت وکړ او زه دنيانه داسې حالت کې رخصتيرم، چې زه ستانه راضي يم. سهار اوماښام دا کليمې لوله. الله تعالى به دې دهرقسمه افتونو او مصيبتونو نه محفوظ ساتي هغه کليمې دادي:

(بسم الله على نفسى ودينى)، يعنې حفاظت غواړم او پناه غواړم دالله تعالى په نوم دخپل نفس اوددين، کيدای شي چې دبسم الله نه مراد پوره **بسم الله الرحمن الرحيم** وي، چې دهغې په لومړۍ جز باندې صبر شوی وي، څنگه چې وويل شي چې څه لولې؟ اوجواب وشي چې الحمد لله لولم، مراد پوره سورت وي، حفاظت کې دنفس تخصيص اوددين له دې وجې فرمايلي دي چې دهرکمال حاصلولو د بنياد اصل نفس اوددين دی، بيانفس يې مقدم فرمايلي دي، ځکه چې نفس ددنيا اود ديني هرکمال حاصلولو لپاره موقوف عليه دی، له دې وجې نفس هلاکت ته اچول حرام او دخپل طاقت مطابق ددې حفاظت واجب دی، شرعي مسائلو کې ليکل شوي دي که چيرې مړۍ دچامړۍ کې ونښلي (چې دهغې له وجې تکليف وي) او هلته اوبه موجودې نه وي چې دهغو په ذريعه باندې اينښتي مړۍ کښته کړل شي (اونه دهغې دکښته کولو څه صورت وي)؛ نو داسې وخت کې دشرايوگوت کول چې هغه قطعي حرام دي، دهغه له پاره حلال دي، بلکې واجب به وي، چې نفس کوم چې دژوند دحقيقت حاصلولو

ذريعه ده باقي پاتې شي، د جبر او ظلم په وخت کې د کفر کليمه په خوله باندې راوستل. خودې شرط سره چې په زړه کې د ايمان نه مطمئن وي. همدغه شان دی، يعنې که چيرې د مجبوري په حالت کې د ځان بچ کولو له پاره څه نامناسب الفاظ وويل شي اوزړه يې په ايمان باندې قائم وي؛ نودنفس اودين له پاره اجازه شته او که چيرې څوک همت دارپه عزيمت باندې عمل وکړي او ځان قربان کړي اود کفر کليمه په خوله باندې رانه ولي؛ نو ډيرنه او اعلى کار دی. دلته ددې مسئلې د پوره تفصيل موقع نه شته. له دې وجې يې د فقهې په کتابونو کې وگورئ، يا عالم ته رجوع وکړئ!

«بسم الله على اهلى ومالى وولدى» دنفس اودين د حفاظت نه وروسته کورنۍ، مال اود دولت ياد شوي دي، ځکه چې دا شيان هم دنفس اود دين د حفاظت له پاره ذريعه اومددگار دي اودې باندې بسم الله جدا ذکر شوې ده. هغې بسم الله باندې چې مخکې ذکر شوې ده کفايت کولو سره يې نه دي ويلې چې «بسم الله على نفسى ودينى واهلى ومالى وولدى»، عبارت کې دا طريقه اختيارول د اصحاب بلاغت په زړه باندې دې طرف ته اشاره کوي چې مخکې ذکر شوې او وروسته ذکر شويو دواړه حالتونه مقصدي اود دواړو قصد او اهتمام يوشان دی، اهل او آل دواړو الفاظ د يوې معنا دي، کله د تابع اوزوى په معنا کې استعمال يږي او کله دا ولاد په معنا کې. دلته دا ولاد ذکر وروسته موجود دی، له دې وجې لومړۍ معنا مناسبه ده. دا يادساتل پکار دي چې کله د مال او اسبابو ذکر د تعريف او خوبې په موقع باندې اداسي؛ نو هلته ترې مراد حلال مال وي، کوم چې داخرت له پاره وسيله وي اودهغه جمع کول د سعادت اود کمال ذريعه ده، باقي ټول د گناه او عذاب ذريعه ده اود ولد معنا اولاد ده، که مذکروي او که مؤنث اود اولاد وجود هم د قوت د اسبابو له پاره دی، کوم چې د دين اود دولت له پاره مددگار وي. يوهلک که چيرې نیک اورشيد وي؛ نو د دنيا او داخرت د سعادت ذريعه وي... حديث کې دي چې دانسان دنيا نه درخصت کيدونه وروسته درې شيان پاتې شي:

(۱): د دين علم، کوم چې دهغه اهل خلکو ته بنودل شوى وي او کوم چې علمي سلسله د جناب رسول الله ﷺ په پناه کې قائم ساتي.

(۲): صدقه جاريه، چې هغه کې د الله تعالى د بندگانو نفع وي اود مړې شوي نه وروسته تر قيامت پورې جاري وي، مبارک دی هغه کس چې دهغه له مرگ نه وروسته پل، کوهى، جومات يا ميل مستون (مهمانخانه) پاتې شي.

(۳): نیک زوى کوم چې دهغه له وفات نه وروسته د ايمان دعا سره هغه يادساتي، چې دخپل پلار د گناهونو معافي اودهغه د درجاتو د لوړوالي ذريعه جوړه شي.

حديث کې ددې دريو واړو شيانو ذکر هم دې ترتيب سره ذکر شوى دی. دې ذکر شوي ترتيب کې دې طرف ته اشاره ده چې علم، مال او اولاد، په دې باب کې فضيلت لري، ځکه د صالح

زوی وجود اخري زمانه کې ډیر کم وي او ځینې روایتونو کې د زوی ذکر د مال نه مخکې دی. بې شکه اولاد، د مال نه خوږ او محبوب وي، دهغه حفاظت او خیال ساتل هم ډیر مقدم وي.

(بسم الله على ما اعطاني الله، دالله تعالی په نوم سره پناه غواړم دالله تعالی په هر هغه نعمت باندې کوم چې ماته الله تعالی نصیب کړی دی، کله چې دیوڅو نعمتونو چې د دنیا او اخرت د نعمتونو اصل مدار دی، ذکر وکړ. له هغه نه وروسته عام لفظ ذکر شوی دی. چې اصل و فرع او واړه غټ ټول نعمتونه په کې شامل دي. حقیقت کې دالله تعالی نعمتونه شمیرل د امکان نه بهر دي. فرمایلي دي وان تعدوا نعمة الله لا تحصوها. ان الانسان لظلوم كفار. دبالغې صیغې سره فرمایلي دي. (یعنې بې شکه انسان ډیر غټ ظالم او ناشکره دی. غټ ظالم له دې وجې چې دخالق اومالک د نعمتونو شکر ادا کولو په ځای دهغه نور وړو نعمتونو ته نسبت کوي. بل ځای کې دي: ان الله لغفور رحيم. فرمایي... که دخالق (الله تعالی) مغفرت او رحمت نه وای؛ نو ددې ناسپاسي له وجې به په انسان باندې کار تنگ شوی و، دالله تعالی رحمت او مغفرت په خپله یو نعمت دی. بلکې اصل نعمت دی. ددې په مقابله کې باقي هر څه بې کاره دي... په حدیث کې دي چې دالله تعالی درحمت نه پرته به څوک جنت ته نه داخلېږي، ددې نعمت شکر ادا کول پکار دي، بیکاره ناسته نه ده پکار، سید العالمین عليه السلام به د تهجد په لمانځه کې دویمه قیام کاو چې قدمونو مبارکو باندې به یې ورم راغی اوله هغونه به وینه شروع شوه، عرض وشو، یا رسول الله صلی الله علیه و آله وسلم ایاستاسو مخکني او وروستي ټول گناهونه نه دي معاف، پخپله دجل مجده ارشاد دی لیغفر لک الله ما تقدم من ذنبک وما تاخر بیا دویمه تکلیف او مشقت دڅه له پاره کوی؟ ویې فرمایلي: چې الله تعالی زه بښلی یم او دهغه بښنه کول ډیر غټ نعمت دی، که چیرې ددې نعمت شکر ادا نه کړم؛ نو شکر کونکي بنده به څنگه جوړېږم، دغور کولو مقام دی چې سید اولین و اخرین چې عالم او عالمین دهغه له وجې دي، کله دامشقت برداشت کوي او بندگي کې مشغول دی؛ نو نورو ته به ضرورت ولې نه وي؟

(الله ربی لا شرک به شیئ) الله تعالی زما پروردگار دی، زه به هغه سره څوک نه شریکوم، انسان باندې چې کوم مصیبتونه او حادثې راځي دهغو شدت او محنت ختمولو کې ددې کلیمو فضیلت او خاصیت په احادیثو کې ډیر زیات بیان شوي دي او ددې حقیقت دالله تعالی د توحید د کارونو مشاهده کول دي. چې څه وشي، هر څه دهغه وړاندې گاه ته تلونه او د خفي شرک نه بچ شي، خپل پروردگار سره ښه گمان ساتئ، کله چې انسان دهغه واحد لاشریک ذات په تربیت کې دی؛ نو چې کومه معامله دهغه د طرف نه وشي، دانسان صلاح او فلاح به هم هغه کې وي، خودا دهغه کس له پاره دی کوم چې هروخت دهغه دلطف او کرم طرف ته متوجه او غوښتونکی وي او خپل ټول کارونه یې هغه ته حواله کړي وي او د ولایت

نور عکس دهغه په تندي باندې وي او الله تعالى دخپل خاص لطف سره دهغه دکارونو متولي وي، گني مذهب هم دادی چې اصلح په الله تعالى باندې واجب نه ده، هغه چې څه غواړي ودې کړي، دچاهيخ طاقت نه شته چې دهغه خلاف څه وکړي.

يادونه: دکومې دعا باره کې شريعت راغلی دی چې ددې په لوستلو باندې داجزاده، ددې صحيح مطلب دادی چې هغه حال په خپل ځان کې پيدا کړل شي اودې معنا سره متصف شي، گني د اندامونو خالي حرکت اويوازې ژبه باندې دکليماتو لوستل کافي نه دي، خوداچې دشارع له طرف نه تصريح وشي چې داخاصيت يوازې په نفس اودالفاظوکې دی، نوهغه وخت کې به هغه اثر خاص ډول ددې لفظ وي اومعنا باندې دپوهيدو ضرورت به نه وي خوددې باوجود بې کاره ناسته نه ده پکاراوعمل ددې حال په حاصليدو باندې موقوف ساتل نه دي پکار، دالله تعالى فضل ډير زيات دی او الله تعالى دبندگانو دعا قبلوي، د شرطونو او قدرونوچې څومره هم قدروساتل شي هغه به په هر حال محدودوي، خودالله تعالى فضل اوکرم دحساب نه بهر دی، کوم شي چې پوره حاصل نه شي، هغه بالکل پريښودل کيدلی نه شي، الله تعالى دې توفيق راکړي؛ نوداخلاص او ریا په باره کې د حضرت شيخ شهاب الدين سهروردي رحمته الله عليه نه سوال وشو چې څه کول پکار دي؟ که چيرې موږ عمل وکړو؛ نو ریا په کې ښکاري، که اونه کړونوبې کاري ده، ويې فرمايل عمل کوئ اودريانه استغفار کوئ، بې کاره ناسته مصلحت نه دی، عمل که چيرې جاري وساتل شي؛ نودعمل دنورانيت له وجې به په زړه کې اخلاص هم پيداشي... ان شاء الله!

(الله اکبر، الله اکبر، الله اکبر واعز واجل واعظم مياخاف واحذر) الله تعالى لوی او غالب دی، دهرهغه شي نه چې زه ويريم اوويره ساتم، ځينې روايتونوکې د(اجل) نه وروسته اعظم هم ذکر شوی دی، کبريائي، عزت، عظمت اوجلالات يوشان معنا لري، که چيرې د کبريا تعلق ذات سره، دعزت کارونوسره، دعظمت نومونوسره اودجلالت صفاتوسره اعتبار کړل شي؛ نوهيخ بعد نه شته، نفس جبلي ډول بې يقيني، خودترسي اواساني خوبنونکی دی، خاص ډول چې معامله دخان نه غالب سره وي، لکه بادشاه اوجبار، له دې وجې په دې کليمې کې دالله تعالى عظمت اوکبريائي استحضار سره (چې دهغه نه لازمي ډول دنوراويقين شغله وځي، هغه زړه ور جوړ کړي.

چې اواې نفسه! مه ويريره، ستا پروردگار ددښمن نه اوچت او غالب دی، دښمن که چيرې مضبوط دی؛ نوساتونکی دهغه نه زيات مضبوط دی؛ نودخپل الله تعالى نه ويريره، چې ټول ستانه ويريري، رښتيادی چې څوک دالله تعالى نه ويريري، دهغه نه هريوشی ويريري دې کليمې کې دی خبرې باندې هم تنبيه ده چې معامله کله دغالب سره وي؛ نوباطن به دالله تعالى کبريائي سره معمور کولی شي، چې دبل هيبت اودعظمت په زړه کې گنجاش

پاتې نه شي اود الله تعالى د عظمت په غلبه کې دنور قهر او جبر ختم شي.

(عز جارك) غالب دی ستا گاونډی اوستا پناه اخیستونکى، کله چې د الله تعالى د کبريايي اودهغه عظمت وليدل شو، غيبت نه د حضور مقام نصيب شو او د خطاب شرف حاصل شو، د الله تعالى د گاونډيتوب توجه، د جناب په لطف کې التجا اودهغه لمن مضبوطي سره نيولوله وجې حاصلېږي. کوم کس چې د جناب په عزت کې التجاء کوي هغه چيرې هم مغلوب او مقهور نه شي کيدلى.

(وجل ثناؤک) ستا ثنا لويه ده، ستا د کمال صفتونه اود نه ختميدونکي قدرت ژور والى څوک موندلى شي؟ کمزور طاقتور جوړ کړې او طاقتور کمزورى جوړ کړې، چاته چې غواړې عزت ورکړې او څوک چې غواړې ذليل يې کړې، دا ستا شان دی.

(والله غيرک) اوستانه پرته څوک د عبادت لائق نه شته، (اللهم انى اعوذ بک من شر نفسى) د هر قسمه شر او قباحت وجه اوبې يقيني اونا اعتباري وجه نفس دی له دې وجې د الله تعالى پناه واخيستل شوه، دهغه شر نه کوم چې انسان ته پېښيده، ټول دهغه د نفس طرف ته دي، حضور ﷺ به د عافر مايله «رب لا تکلنى الى نفسى طرفه عين ولا اقل من ذلک» اي پرورد گاره! ما ديوې لمحې له پاره هم خپل نفس ته حواله نه کړې، بلکې هروخت مې په خود کې ساته او دخپل عظمت په مشاهده کې مې مشغول ساته، چې دلروخت له پاره غيرو خلکو ته ماباندې د غلبې او تصرف موقع ملاونه شي.

(ومن شر کل شیطان مرید، ومن شر کل جبار عنید) اوزه ستا پناه اخلم د هر شیطان مردود له شر نه اود هر کبر کونکي شیطان له شر نه کوم چې د حق په لار کې خنډوي، د عناد معنا د صحيح لارې نه جدا کيدل او د حق پيژندلو باوجود دهغه مخالف کيدل، د شر دکار تدبير اود دوکه کولو او گمراه کولو سلطنت شیطان ته حواله کړل شوى دی، بالکل همدغه حال دهغه جبار او قهار قسمه خلکو دی، کوم چې په مخلوق باندې مسلط شوي دي، له دې وجې دهغوى د شر نه پناه غوښتل هم شامل دي اود شیطانوندوه قسمونه دي، لومړى جناتي شیطانون په کومو کې چې ابليس اودهغه اولاد شامل دي، دويم انسي شيطان، دا ظالمان اودهغوى ملگري دي، په لومړۍ فقره کې دلومړي ته اودويمه کې د دويم طرف ته اشاره شوې ده او دوهم قوت کوم چې دانسان په فطرت کې داخل دی اوهغه ته شيطان عالم انفس ويل کيږي، دا د شيطان عالم افاق نمونه ده چې په عقل او شعور باندې اثر لري او کوم عقل چې دنور او يقين باندې منور او صفا وي هغې باندې اثر نه شي قائمولى، حکم: «ان عبادى ليس لک عليهم سلطان»، وروسته دا قوت معدوم ته د موجود په شکل کې اوباطل د حق په شکل کې د بنودلو جوگه کړې دی، ددې نه استعاذه ضروري ده، سوا د الله تعالى دويرې د ختميدونه بل

د ختمیدو هیڅ صورت نه شته، د اهرم حقیقت کې د نفوس د شر نه استعاضې د ختمولو طریقې ده. څنگه چې لومړۍ فقره کې بیان شوی دی.

(فان تولوا فقل حسبى الله لا اله الا هو عليه توكلت وهو رب العرش العظيم) داد قرآن مجید یوایت دی چې په دې کې الله تعالیٰ نبی کریم ﷺ ته حکم کوي ورته فرمایي چې.. که کافران مخ واپروي حق طرف ته متوجه نه شي اوددې د قبلولونه ډډه وکړي؛ نو اې محمد ﷺ! اې محبوب! اې زما محبوب او معصوم! تاسو ووايئ،، حسبى الله،، الله زما له پاره کافي دی، لا اله الا هو،، دهغه نه پرته څوک معبود نه شته،، علیه توکل،، ما خپل ټول کارو بار هغه (الله) ته سپارلی دی، هغه مې خپل کار ساز جوړ کړی،، وهو رب العرش العظيم،، او هغه د لوی عرش مالک دی چې دهغه نه لوی او لوړ په عالم اجسام کې څوک مخلوق نه دی پیدا کړل شوی.

سیاق دکلام د جابرانو او قاهرانو دفع کولو اود هغوی د ویرې او خوف لرې کولو کې وو اوددې اصل او ماده ده د عظمت او قهر خداوندې مشاهده کول له دې وجې طرز دکلام د خبرداري په طرز باندې واپل شو او خبره په عظمت باندې ختمه شوه، که اصحاب حفظ او دعوت ورکونکي د عرش الهي د احاطې مراقبه سره د ملاحظې نه وکړي؛ نو په حفظ او صیانت کې به زیات دخل کونکي وي.

لکه چې قطب د زمانې شیخ ابوالحسن شافعي رحمه الله په حزب البحر کې (چې د حضرت خاتم الانبیاء ﷺ نه یې حاصل کړې ده اود حفاظت باره یې ډیر مجرب ثابت شوی دی) فرمایي:،، ستر العرش مسبول علینا وعین الله ناظره الینا وبحول الله لا یقدر احد علینا، والله من ورائهم محیط،، یعنې پرده د عرش په موږ رازوړنده شوې ده اود الله تعالیٰ د رحمت او عظمت نظر زموږ نگراني کوي بیا به د الله تعالیٰ په قدرت سره په موږ د چا قدرت نه وي. دهغه قوت ټولو لره راگیرونکی دی چې ددې قدرت د احاطې نه بهرته د وتلو لار ناممکن ده. **فانده:**،، شاذلیه مشائخو (قدس الله اسرارهم) مریدانوته ددې دعا لوستلو وصیت کړی دی، یعنې،، حسبى الله لا اله الا هو عليه توكلت وهو رب العرش العظيم،، او ددوی ارشاد دی که چایوازې هم دا وظیفه اختیار کړې وي؛ نو دابه دهغه له پاره د ټولو وظائفونه کافي شي. ددوی دا ارشاد هم دی چې که ددې دعا په لوستلو کې پوهه اود زړه حاضري نه وي بیا هم اثر کونکې او مقبوله ده، ددې تعداد لس لس ځله دسهار او ماښام لمانځه نه وروسته دی، که اووه اووه ځله ولوستل شي؛ نو بیا هم کافي ده، بلکې دا د روایت صحت ته نژدې ده، ددې خلاصه داده چې خپل ځان متوجه کړي او اخلاص وکړي، ددې نه پرته د الله تعالیٰ د عظمت مشاهده کول اود غیر الله نه بیزاري کول اود تدبیر اختیارولونه فارغ کیدل. الله تعالیٰ دې

خپل خاص فضل سره موږ هم ددې صحيح طريقې توفيق رانصيب کړي او په دې مودې ثابت قدم وساتي.

په ځينې رواياتو کې دا کليمه هم په مذکوره دعا (يعنې په دعا انس رضي الله عنه) کې ذکرده...
ان ولي الله الذي نزل الكتب وهو يتولى الصالحين...
ددې ترجمه داده... بې شکه زما دټولو کارونو دوست او متولي الله تعالى دی. هغه داسې کتاب نازل کړی چې په هغه کې ددنیا او اخرت دټولو کارونو تدبير دی. يعنې قرآن مجيد او هم هغه خلکو دټول کارونه پوره کوي اودهغوی دوستي کوي. اي الله خپل رحمت سره موږ په نیکو خلکو کې شامل کړې، آمين...!

❖ د مړي حکونه ❖

نامحرم دکفن دفن له پاره ولي مقررول صحيح نه دي

سوال: سوال دادی چې یوې ښځې دځنګدن په وخت کې خپلې مشرې خورته وصیت وکړ چې زماله مرګ نه وروسته دې زمادولي وارث په حیثیت سره ستا خاوند زما دکفن دفن انتظام وکړي دمرحومې دوصیت مطابق دهغې اوبنې په دې عمل وکړ، خو ددې وصیت په خپلو خپلوان کې ډیر چرچه ده، چې دیو خوشال خاوند اوبنه ټکره ځوانانو زامنو او حقیقي ورڼو او بزرګانو په موجودګي کې دمرحومې دخپل خور د خاوند وارث او ولي مقررول شرعاً چا ترکیدای شي او که نه؟ او که اینده له پاره داسې قسم صورت حال راپېښ شي؛ نو دشریعت مطابق څنګه عمل کول پکار دي؟ چې ټول مسلمانان ددې مسئلې نه خبر او په څه مضیبت کې راګیرنه شي او ددین او ایمان دسلامتیا سره سره اخرت خیر شي، مسئله دمحرم اونا محرم ده، مهرباني وکړئ په دې باره کې چې کوم حکم دالله اودهغه درسول صلی الله علیه و آله وسلم دی، دهغه نه په موفتفصیل سره خبر کړئ!

جواب: دیوې ښځې ولي دهغې زامن او او وروڼه دي^{۱۱} اوبنې ولي او وارث نه دی، له دې وجې دهغې ولي مقررول غلط دي، البته که هغه نیک او دین دار او شرعي مسائیلونه خبروي: نو دا وصیت کول چې هغه دې دکفن دفن نګراني وکړي، صحيح دي.

د کوم مړي چې مذهب معلوم نه وي دهغه کفن دفن به څنګه کيږي؟

سوال: که چا په لاره کې یومړی وموند (سړی یا ښځه)، اودمړي د مذهب په باره معلومه نه ده؛ نو یو مسلمان هغه څنګه دفن کړي؟

۱ [واقرب الاولیاء الی المراته الابن ثم ابن الابن وان سفل ثم الاب ..... ثم الاخ لاب وام ..... الخ (عالمگیری ج: ۱ ص: ۲۸۳، الباب الرابع فی الاولیاء، کتاب النکاح، طبع رشیدیه کوئته).]

جواب: که په اسلامي ملک کې وي؛ نو هغه به مسلمان گڼل کېږي، که د هغه د کفر څه نښه نه وي، لهذا د هغه کفن به د اسلام مطابق وي او که د هغه د کفر څه ښکاره نښه موجوده وي (مثلاً د ښځې په تندي باندې ټکۍ ده، چې دهغې دهندو کيدو علامت دی؛ نو هغه به غیر مسلمه گڼل کېږي.^{۱۱}

که ښځه مړه ومندل شي؛ نو د دې د مسلمان کيدو نښه به څه وي

سوال: يوه مسلمانې ښځه که مړه ومندل شي؛ نو د دې ښځې د مسلمان کيدو به څه نښه وي؟
جواب: په کومه علاقه کې چې ښځه مړه ومندل شوې وي که چيرې دا د مسلمانانو علاقه وي؛ نو دا ښځه به مسلمانې وي او که چيرې د غیر مسلمو علاقه وي؛ نو دا ښځه به غیر مسلمه گڼل کېږي، البته که چيرې څه بله نښه د غیر مسلم کيدو ښکاره وي؛ نو په دې باندې به عمل کېږي.^{۱۲}

د مړه پيدا شوي ماشوم کفن دفن

سوال: زما يودوست کره دميرمنې دخيتې نه يو ماشوم مړ پيدا شو، موږ اوريدلي دي چې ده ته غسل وغيره ورکول نه دي پکار اودې دې په يوه سپينه کپړه کې ونغښتل شي اودفن دې کړل شي زما يودوست د جومات د پيش امام نه پوښتنه وکړه چې چيرته يې دفن کول پکار دي؟
مولوي صاحب ورته وويل چې د ماشوم دې د قبرستان نه بهر دفن کړل شي، د شريعت له مخې تاسوته درخواست دی چې په دې معامله کې تاسو زموږ رهنمايي وکړئ!
ماشوم ته غسل ورکول پکار دی او که نه؟ د ماشوم نوم کيښودل ضروري دي او که نه؟
ماشوم د قبرستان دننه دفن کړل شي يا بهر په بل ځای کې؟

جواب: کوم ماشوم چې مړ پيدا شي، هغه ته په غسل ورکولو کې او په نوم کيښودو کې اختلاف دی، په هدايه کې يې دې ته مختار ويلي دي چې ده ته دې غسل ورکړل شي اونوم دې پرې

۱ [(فروع) لومړی د اسلامي ام کافرو لاء علامه فان في دارنا غسل و صلى عليه والا لا (قوله فان في دارنا..... الخ) افادې ذکر التفصيل في المكان بعد انتفاء العلامة ان العلامة مقدمة وعند فقدها يعتبر المكان في الصحيح لانه يحصل به غلبة الظن كما في النهر عن البدائع وفيها ان علامة المسلمين اربعة الختان والحضاب ولبس الثوب وحلق العانة (رد المختار مع الدر المختار ج: ۲ ص: ۲۰۰، باب صلاة الجنائز)، ومن لا يدرى انه مسلم او كافر فان كان عليه سيما المسلمين اوفى بقاع دار الاسلام يغسل والا فلا (فتاوى عالمگیری ج: ۱ ص: ۱۵۹، كتاب الصلاة، الباب الحادى والعشرون في الجنائز)

۲ [ان كان للمسلمين علامة يعرفون بها يميز بينهم وان لم تكن علامة ان كانت الغلبة للمسلمين صلى على الكل ..... وان كانت الغلبة للمشركين فانه لا يصلى على الكل ..... الخ (عالمگیری ج: ۱ ص: ۱۵۹، الباب الحادى والعشرون في الجنائز، كتاب الصلاة)

کينډول شي، البته دده جنازه نه شته، بلکې په کپړه کې دې ونغښتل شي او په قبرستان کې دې خښ کړل شي، د قبرستان نه بهر د دفن کول غلط دي.^{۱۱}

د مري په خوا کې د قرآن کریم تلاوت کول

سوال: که یوکس وفات شو او دهغه مړی چې ترخوپورې په کور کې موجود وي؛ نو په هغه ځای کې د قرآن کریم تلاوت کول پکار دی او که نه؟

جواب: مړی چې په کومه کمره کې وي، دهغې په ځای دې په بله کمره کې تلاوت وکړل شي، البته د غسل ورکولونه وروسته د مري په خوا کې په تلاوت کولو کې هېڅ مضائقه نه شته.^{۱۲}

قريب الموت ته د کليمې تلقين کول

سوال: د قريب الموت مريض ته د وارثانو له لوري د کليمې طبيې د ويلو تلقين کول يا په خپله په اواز سره ويل څنگه دي؟

جواب: مړ کيدونکي ته د کليمې شريفې د تلقين حکم کولو دي او د تلقين مطلب دادی چې دده سره په دومره تيز اواز سره کيلمه شريفه ولوستل شي چې هغه يې واورې ددې له پاره چې ده ته هم د کليمې د لوستلو ترغيب وي، خو په خپله به ده ته د کليمې د ويلو له پاره نه ويل کيږي.^{۱۳}

د مري د غسل له پاره په اوبو کې دبيري پانې اچول

سوال: اکثر خلک ليدل کيږي چې مري ته د غسل ورکولو په وخت کې په اوبو کې دبيري پانې اچوي، ددې شرعی حيثيت څه دی؟ ضرور مو خبر کړئ!

جواب: دبيري پانې اچول د سنت نه ثابت دي.^{۱۴}

۱ [ومن لم يستهل ادرج في خرقة كرامة لبني آدم ولم يصل عليه لم روينا ويغسل في غير ظاهر من الرواية لانه نفس من وجه وهو المختار (هداية ج: ۱ ص: ۱۸۱ باب الجنائز، وايضا في در المختار مع رد المختار ج: ۲ ص: ۲۲۸).
۲ [وعبارة الزيلعي وغيره تكره القراءة عنده حتى يغسل..... الخ (در مختار مع الشامى ج: ۲ ص: ۱۹۳)، وايضا في العالمگيريه ج: ۱ ص: ۱۵۷ ويكره قراءة القرآن عنده حتى يغسل كذا في التبيين ۱۰ الباب الحادى والعشرون، كتاب الصلاة]

۳ [ولقن الشهادتين وصورة التلقين ان يقال عنده في حالة الترع قبل الغرغرة جهراً اشهدان لا اله الا الله واشهد ان محمداً رسول الله، ولا يقال له: قل! (عالمگيرى ج: ۱ ص: ۱۵۷، الباب الحادى والعشرون في الجنائز، كتاب الصلاة)]

۴ [عن عبدالله بن عباس رضى الله عنهما قال: ان رجلاً كان مع رسول الله صلى الله عليه وسلم فوقصته ناقته وهو محرم فمات، فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم: اغسلوه بماء وسدر، الحديث (مشكوة المصابيح، باب غسل الميت وتكفينه ج: ۱ ص: ۱۴۳ انسانى ج: ۱ ص: ۲۶۶ وايضاً..... [بقية حاشيه په راروانه صفحه....]

د غسل ورکولوپه وخت کې مړي څنګه ځملول شي؟

سوال: تیرو ورځو کې زید وفات شو، دهغه خپلوانو مړي ته د غسل ورکولونه مخکې او وروسته دهغه مخ او سر لمرخاته طرف ته کړل او پښې یې مغرب (قبلې) طرفته کړې، دهغوی حضراتو د وینا مطابق چې هغوی په هغه وخت کې ویل چې دا عمل ددې وجې نه کیږي چې دمړي مخ د قبلې ته طرف وي، دهغوی دا عمل تر کوم حد پورې جائز دی؟ او ایا د مرګ نه وروسته دمړي سر د مشرق طرف ته او پښې د مغرب طرف ته کول پکار دي؟

جواب: د غسل له پاره دمړي په تخته باندې د کینودو دوه صورتونه لیکل شوي دي، یو خودا چې د قبلې طرف ته پښو کولوسره ځملول، دویم دا چې د قبلې طرف ته مخ کول څنګه چې په قبر کې ځملول کیږي، په دواړو کې چې د ځای د سهولت مطابق کوم صورت هم اختیار کړل شي، هغه جائز دی، مګر زیات بهتر دویم صورت دی.^(۱)

مړي ته په دویم ځل د غسل ورکولو ضرورت نه شته

سوال: مړی د غسل ورکولونه وروسته تر څومره وخت پورې په کورساتل کیدای شي، هرکله چې دهغه خپل خپلوان زر رارسیدي نه شي؟ که مړي ته غسل ورکړل شي او یوه شپه په کور کې ایسار شي؛ نو ایا په دویمه ورځ دهغه د جنازې د لمونځ نه مخکې هغه ته دوهم ځل غسل ورکول لازم دي؟ ایا ځاوند د خپلې بنځې جنازې ته اوږه ورکولی شي اولحد ته یې کوزولی شي؟ هرکله چې د څه خلکو خیال ددې برعکس دی.

جواب: په شریعت کې دمړي د زر تر زره د دفن کولو حکم دی، د خپلوانو په انتظار کې ټوله شپه ایسارول بده خبره ده.^(۲)

...بقیه د تیر مخ [فی العالمگیری ج: ۱ ص: ۱۵۸ وایضاً فی الدر المختار مع الشامی ج: ۲ ص: ۱۹۶]۔

۱ [وکیفیه الوضع عند بعض اصحابنا الوضع طویلاً کما فی حاله المرض اذا اراد الصلاة بايماء ومنهم من اختار الوضع کما یوضع فی القبر والاصح یوضع کما تیسر کذا فی الظهیریة (عالمگیری، کتاب الصلاة، الباب الحادی والعشرون فی الجنائز، الفصل الثانی فی الغسل ج: ۱ ص: ۱۵۸، وایضاً بدائع ج: ۱ ص: ۳۰۰ وایضاً فی الدر المع الرد ج: ۲ ص: ۱۹۵)۔

۲ [عن عبدالله بن عمر رضی الله عنهما: اذا مات احدکم فلا تحبسوه واسراعوا به الی قبره ..... الخ (مشکوٰۃ ج: ۱ ص: ۱۴۹)، (وفی المرقاة) فلا تحبسوه ای لا تؤخروا دفنه من غیر عذر قال ابن الهمام یستحب الاسراع بتجهیزه کله من حین یموت (واسرعوا به الی قبره) هو تاکید و اشاره الی سنة الاسراع فی الجنائز (مرقاۃ ج: ۲ ص: ۳۸۱، باب دفن المیت، طبع بمبئی) وایضاً ویستحب ان یسرع فی جهازه لما روی عن رسول الله صلی الله علیه وسلم انه قال: عجلوا بموتاکم فان یک خیراً قدمتموه الیه وان یک شراً فبعداً لاهل النار، ندب النبی صلی الله علیه وسلم الی التعجیل ونبه علی المعنی - (البدائع الصنائع ج: ۱ ص: ۲۹۹ فصل واما صلاة الجنائز طبع ایچ ایم سعید) واذا یتیقن موته یعجل بتجهیزه.... [بقیه حاشیه په راروانه صفحه....]

۲..... یوځل غسل ورکولونه وروسته د دویم ځل غسل ضرورت نه شته. ^{۱۱}

۳..... د خاوند دخپلې بنڅې جنازې ته اوږه ورکول جائز دي. ^{۱۲}

۴..... که د بنڅې مجرم موجود وي؛ نو هغوی ته په لحد کې کوزول پکار دي او که مجرم موجود نه وي یا کافي نه وي؛ نو لحد په کوزولو کې د خاوند په شریکیدو کې څه نقصان نه شته. ^{۱۳}

مړي ته د غسل ورکولوپه وخت کې دې د زخم نه پټېن لري کرل شي

سوال: یوکس زخمي و، په زخم باندې پټۍ تړل شوې وه، بیا په دې حالت کې هغه وفات شو، اوس به دهغه ته د غسل ورکولوپه وخت کې هغه پټۍ لري کیږي، یا به په هماغه حالت کې به غسل ورکولونه وروسته دفن کیږي؟

جواب: د غسل ورکولوپه وخت کې دې د زخم نه پټۍ لري کرل شي. ^{۱۴}

د مړي مصنوعي غاښ ویستل

سوال: مسئله داده چې ما یو څو غاښونه ویستلي دي او اوس زه فکس (مصنوعي) غاښونه لگول غواړم که چیرې د سرو زرو غاښ ولگوم؛ نو غسل به کیږي او که نه؟ او ایا لمونځ به اداء کیږي او که نه؟ او بل دا چې د مړي نه د سرو زرو غاښونه ویستل پکار دي یا له هغه سره دفن کول پکار دي، (یا څه نور مصنوعي غاښونه وي)؟

جواب: که چیرې نور غاښونه خرابیږي؛ نو د سرو زرو غاښ لگول جائز دي ^{۱۵} او د دې سره

...بقیه د تیر مخ].. اکراماً له لمای الحدیث وعجلوا به فانه لا ینبغی لجیفة مسلم ان تحبس بین ظهراي اهلہ (مراقی الفلاح علی هامش الطحطاوی ص: ۳۰۹، باب احکام الجنائز، طبع میر محمد کتب خانہ) و بیاداری تجهیزه ولایوخر..... الخ (عالمگیری ج: ۱ ص: ۱۸۷ و ایضاً فی الدر مع الردج: ۲ ص: ۱۹۳)۔

۱ [ولا یعید غسله ولا وضوءه (عالمگیری ج: ۱ ص: ۱۵۸، کتاب الصلاة، الباب الحادی والعشرون فی الجنائز، و ایضاً فی الدر مع الردج: ۲ ص: ۱۹۷، و ایضاً بدائع ج: ۱ ص: ۳۰۱)۔

۲ [سن فی حمل الجنایة اربعة من الرجال... الخ (هندي ج: ۱ ص: ۱۶۲، کتاب الصلاة، الباب الحادی والعشرون) ۳ [وذوالرحم المحرم اولی بادخال المرأة من غیرهم کذا فی الجوهرۃ النيرة وكذا ذوالرحم غیر المحرم اولی من الاجنبی فان لم یکن فلا یاس للأجانب وضعها کذا فی البحر الرائق (هندي ج: ۱ ص: ۱۶۶، کتاب الصلاة الجنائز)

۴ [ويجرد الميت اذا ارید غسله وهذا مذهبنا کذا فی الظهيرية (هندي ج: ۱ ص: ۱۵۸)، واما كيفية الغسل فنقول یجرد الميت اذا ارید غسله عندنا..... ان المقصود من الغسل هو التطهير ومعنی التطهير لا یحصل بالغسل وعلیه الثواب لتنجس الثوب بالغسلات التي تنجست بما علیه من النجاسات الحقيقية وتعذر عصره - (البدائع الصنائع ج: ۱ ص: ۳۰۰ فصل واما بیان كيفية الغسل ما جاز لعذر بطل بزواله، شرح المجلة لرستم باز اللبانی ج: ۱ ص: ۳۰، المادة ۲۳، المقالة الثانية، طبع مكتبة حبيبيه كوئته)۔

۵ [وفي التارخانيه وعلى هذا الاختلاف اذا جدع انفه او اذنه او سقط سنه فاراد ان يتخذ سنًا آخرًا فعند الامام يتخذ ذلك من الفضة فقط وعند محمد من الذهب ايضاً (شامي ج: ۶ ص: ۳۶۲ ما جاز لعذر بطل بزواله (شرح المجلة ج: ۱ ص: ۳۰، المادة ۲۳، المقالة الثانية)

(چې کله ددې ويستل ممکن نه وي، غسل او اودس کول صحيح دي، د مري مصنوعي غاښونه که چيرې ويستل کيږي؛ نو ويستل يې پکار دي.

د موټر د ټکر (ايکسيډنټ) په صورت کې د مري غسل

سوال: زموږ په علاقه (روهي) کې يو ترک د خر گاډي سره وجنگيده، چې په نتيجه کې يې گاډي والا وفات شو کله چې دده لاش کور ته ورسیده؛ نو د هغه ځای د مسجد امام هغه د غسل نه پرته دفن کړ، د جنگيدو له وجې د مري د جسم نه وينه وتله او کافي زخمونه جوړ شو او دده جسم په وينو کې لرلی و، ددې ټولې گنده گي سره په ده باندې جنازه وکړه او دفن يې کړ، ويې ويل دا د جنگي شهيدانو په حکم کې دی او په دې صورت کې دده جنازه وشوه؟ که چيرې نه وي شوې؛ نو اوس څه کول پکار دي؟

جواب: ده ته غسل ورکول ضروري و او د غسل نه پرته دده جنازه صحيح نه وه، خو اوس هيڅ نه کيږي داسې سړی په جنگ کې د شهيد شوي په حکم کې نه دی.^{١١}

ايا خاوند بنځې ته او بنځه خاوند ته غسل ورکولی شي؟

سوال: مري ته غسل څوک ورکولی شي؟ بنځه خاوند ته يا خاوند بنځې ته غسل ورکولی شي؟

جواب: بنځه خاوند ته غسل ورکولی شي، خو خاوند بنځې ته غسل نه شي ورکولی،^{١٢} سړی

^١ [لومات حتف انفه اوتردی من موضع او احتراق بالنار اومات تحت هدم او غرق لا يكون شهيداً ای فی حکم الدنيا والا فقد شهد رسول الله صلى الله عليه وسلم للغريق وللحريق والمبطون والغريب بانهم شهداء فينالون ثواب الشهداء (البحر الرائق باب الشهيد ج: ٢ ص: ١٩٦) وعامة مشايخنا قالوا: ان بالموت يتنجس الميت لما فيه من الدم المسفوح كما يتنجس سائر الحيوانات ..... الا انه اذا غسل بحكم بطهارته كرامة له (البدائع الصنائع ج: ١ ص: ٢٩٩، فصل والكلام في الغسل)، الصلاة على الجنازة فرض كفاية ..... وشرطها اسلام الميت وطهارته مادام الغسل ممكناً وان لم يمكن بان يدفن قبل الغسل ولم يمكن اخراجه الا بالنيش تجوز الصلاة على قبره للضرورة (الفتاوى الهندية ص: ١٦٣، الفصل الخامس في الصلاة على الميت، كتاب الصلاة، باب الجنائز)، ولوصلی عليه بلا غسل ودفن واهیل علیه التراب تعاد لفساد الاولى، وقيل تنقلب الاولى صحيحه لتحقيق العجز فلا تعاد (حلی کبر ص: ٥٨٣، طبع سهیل اکیدمی لاهور)

^٢ [ويغسل الرجال الرجال والنساء النساء ولا يغسل احدهما الآخر ..... ويجوز للمرأة ان تغسل زوجها اذا لم يحدث بعد موته ما يوجب البينونة ..... واما هو فلا يغسلها عندنا كذا في السراج الوهاج ..... اذا كان للمرأة محرم يتيممها باليد واما الاجنبى فبخرقه على يده ..... ويغض بصره عن ذراعيها وكذا الرجل في امراته الا في غض البصر ..... الخ (الفتاوى الهندية ج: ١ ص: ١٦٠ باب الجنائز، الفصل الثاني في الغسل) والمرأة تغسل زوجها ..... بخلافه ای الرجل لانه لا يغسل زوجته لانقطاع النكاح، واذا لم توجد امرأة لتغسلها يتيممها ای زوجها بخلاف الاجنبى ای لانه يلف يده بخرقه ويتيممها مع كف بصره عن ذراعيها (مراقى الفلاح مع حاشيه الطحطاوى ص: ٣١٣ باب الاحكام الجنائز، طبع مير محمد كتب خانه)

سړي ته غسل ورکولی شي او ښځه ښځې ته، که چیرې سړي ته غسل ورکونکي څوک سړي نه وي، یا ښځې ته غسل ورکونکي څوک ښځه نه وي؛ نو تیمم دې ورکړل شي.^{۱۱}

نرښځي (ایجرا) ته به غسل څوک ورکوي؟

سوال: زموږ په علاقه کې نرښځي (ایجرا) له ډیر وخت نه اوسیدري، مړ شوی خولانه دی، خو که چیرې مړ شي؛ نو ده ته به سړی غسل ورکوي او که ښځه؟ او ایا دده د جنازې لمونځ به کیږي؟

جواب: ده ته به غسل نه ورکول کیږي که چیرې دده څوک محرم وي؛ نو ده ته دې تیمم ورکړل شي او که چیرې محرم نه وي؛ نو اجنبي سړی دې لاس ته کپړه واچوي او تیمم دې ورکړي، دا تیمم به د غسل قائم مقام وي او د جنازې لمونځ دې پرې وکړل شي.^{۱۲}

مړي ته دوه ځله د غسل ضرورت نه شته

سوال: زما د ترور لور دبچي له پیدا کېدو وروسته وفات شوه او اوس یې درې کاله تیر شوي دي، د مرګ نه یوه ورځ مخکې یې ماته ویلي و چې کله زه وفات شم؛ نو ما ته دې دوه ځله غسل راکړل شي، په دویمه ورځ وفات شو، زما غسل ورکونکو ښځو ته دا خبره بلکل هیږه شوه اوس زه دا معلومول غواړم چې ما ته به ددې څه ګناه وي او که نه؟ دویمه خبره دا ده چې دې د دوو ځلو د غسل ولې ویلي و؟ او بل دا چې مړي ته د دوو ځلو غسل څه د وجې نه ورکول کیږي او که نه؟ موږ خو یوازې دا اوریدلي دي چې که ډیرې ناپاکې هم وي؛ نو یوازې یو ځل به غسل ورکول کیږي، جواب راکړی او زموږ شک او پریشاني ختمه کړی!

جواب: د دوه ځله غسل ضرورت نه و، دیو ځل غسل د ټولو ناپاکو له پاره کافي دی، دې مرحومې به د چانه داسې اوریدلي وي، دې ته د مسئلې علم نه و.^{۱۳}

غسل ورکونکي ته اجرت ورکول

سوال: مړي ته چې کوم کس غسل ورکوي، هغه د بهر سړی وي په وارثانو کې نه وي؛ نو ایا

^۱ [لومات امرأة مع الرجال تیمموها، كعكسه بخرقه، وان وجد ذو رحم محرم تیمم بلا خرقه (نورالایضاح مع مراقی الفلاح، كتاب الصلاة، باب احكام الجنائز ص: ۵۷۲). ایضاً: ماتت بین رجال او هو بین نساء یتیمه المحرم فان لم یکن فالاجنبی بخرقه (الدرالمختار، باب الجنائز ج: ۲ ص: ۲۰۱، طبع ایچ ایم سعید کراچی)

^۲ [جرد عن ثیابه ان لم یکن خنثی ..... والا بان كان خنثی یتیم وقیل یغسل فی ثیابه ..... الخ (حاشیه الطحطاوی علی مراقی الفلاح ص: ۳۱۰ باب احكام الجنائز وایضاً عالمگیری ج: ۱ ص: ۱۶۰ الباب الحادی والعشرون فی الجنائز)

^۳ [وماخرج منه غسله فقط تنظیفاً ولم یعد غسله ولا وضوءه ..... الخ (مراقی الفلاح علی هامش الطحطاوی ص: ۳۱۱ باب احكام الجنائز، ایضاً: فتاوی عالمگیری ص: ۱۵۸، الباب الحادی والعشرون فی الجنائز، الفصل الثانی)

ده ته به څه ورکول کيږي او که نه؟ زموږ د کلي د رواج مطابق صابون او خوشبو او د مري کيږي يا نوې کيږي غسل ورکونکي ته ورکول کيږي.

جواب: مري ته بايد خپل وارثان غسل ورکړي، خو که هغوی اجرت ورکړي او په چا باندې غسل ورکړي؛ نو جائز ده.^(۱)

مري ته غسل ورکونکي باندې غسل نه واجبېږي

سوال: يو کس چې خان ته د جماعت المسلمين ممبروايي هغه يو کس مري ته د غسل ورکولونه د دېله وجې منع کړ چې د غسل ورکولونه وروسته به په هغه باندې غسل واجبېږي او پرته د غسل نه هغه د جنازې لمونځ نه شي کولی، د پوښتنې مطلب مودادۍ چې ايامري ته غسل ورکونکي کس باندې په خپله هم غسل کول واجبېږي او که نه؟

سوال: کوم کس چې مري ته غسل ورکړي، په هغه غسل واجب نه دی، خو مستحب ده چې غسل وکړي اودا د څلورو وارو امامانو (امام ابو حنيفه رحمه الله، امام مالک رحمه الله، امام شافعي رحمه الله او امام احمد بن حنبل رحمه الله اجماعي مسئله ده).^(۲)

په ځينو رواياتو کې راځي، چې کوم کس مري ته غسل ورکړي هغه دې غسل وکړي او کوم کس چې جنازه اوچته کړي هغه دې اودس وکړي (مشکوٰۃ ص: ۵۵)^(۳) مگر اول خو اکابرو محدثينو دا روايات کمزوري گڼلې دي. امام ترمذي رحمه الله د امام بخاري رحمه الله نه نقل کړي دي چې امام احمد بن حنبل رحمه الله او امام علي بن المديني رحمه الله فرمايي چې په دې باب کې هيڅ شی صحيح نه شته اود امام بخاري رحمه الله استاد محمد بن يحيى الذهلي رحمه الله فرمايي چې په دې مسئله کې دڅه حديث علم نه شته چې ثابت شي. (شرح مهذب ج: ۵ ص: ۱۸۵)^(۴)

۱ [واما ما يستحب للغاسل فلاولى ان يكون اقرب الناس الى الميت فان لم يعلم الغسل فاهل الامانة والورع (البحر الرائق ج: ۲ ص: ۳۶ باب الجنائز طبع رشيدية) ويستحب ان يكون اقرب الناس الى الميت فان لم يعلم الغسل فاهل الامانة والورع كذا في الزاهدى (عالمگیری ج: ۱ ص: ۱۵۹، وايضاً درمختار ج: ۲ ص: ۲۰۲)، والافضل ان يغسل الميت مجانا وان ابتغى الغاسل الاجر فان كان هناك غيره يجوز اخذ الاجر.... الخ (فتاوى عالمگیری ج: ۱ ص: ۱۶۰ الباب الحادى والعشرون، الفصل الثانى فى الغسل، وايضاً فى البحر ج: ۲ ص: ۳۰۴)]

۲ [قال الخطابي لا اعلم احدا اوجب الغسل من غسل الميت ..... قال ابن المنذر فى الاشراف رحمه الله قال ابن عمرو ابن عباس والحسن البصرى والنخعى والشافعى واحمد واسحاق وابوثور واصحاب الراى لا غسل عليه (المجموع شرح المهذب ج: ۵ ص: ۱۸۵، ۱۸۶، باب غسل الميت طبع دارالفكر بيروت).]

۳ [عن ابى هريرة رضى الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: من غسل ميتا فليغتسل. رواه ابن ماجه وزاد احمد والترمذى وابوداود: ومن حمه فليتوضأ (مشکوٰۃ ج: ۱ ص: ۵۵ باب الغسل المسنون، كتاب الطهارة)]

۴ [حديث ابى هريرة رضى الله عنه هذا رواه ابوداود وغيره وبسط البيهقى رحمه الله القول فى ذكر طرقة وقال الصحيح انه موقوف على ابى هريرة قال: وقال الترمذى عن البخارى قال ان احمد بن حنبل وعلى بن المدينى قالوا لا يصح فى الباب شىء وكذا قال محمد بن يحيى الذهلى.... [بقية حاشيه په راروانه صفحه....]

له دې نه پرته هغه روايت په كوم كې چې د غسل حكم وركړل شوى دى هغه په استحباب باندې محمول دي، څنگه چې په جنازه اوچتونكي باندې اودس نه لارميرې همدغه شان مري ته غسل وركونكي باندې غسل نه واجبيږي، بلكې دواړه حكمونه به په استحباب باندې محمول وي، لكه چې امام خطابي رحمته الله عليه په (معالم السنن) كې ليكي: ماته په فقهاوو كې هيڅ يوداسې كس معلوم نه دى چې دمري د غسل له وجې غسل واجب گرځوي اونه راته داسې كس معلوم دى چې د جنازې اوچتولوله وجې اودس واجب گرځونكي وي اوداسې معلوميرې چې د احكم داستحباب له پاره دى، بطور استحباب غسل ددې وجې نه كيداى شي چې دمري په بدن باندې نجاست وي اودهغې ددروسره د بدن دناپاكه كيدو ويره وي، ددې له وجې د غسل حكم وركړل شوى دى چې كه چيرته گنده څاڅكي پرې پريوتې وي چې هغه صفاشي^{۱۱} (مختصر سنن ابى داود للمندرى مع معالم السنن ج: ۴ ص: ۳۰۵)

مري سره په لاس لگولو باندې غسل نه واجبيږي

سوال: عرض دادى چې موږ ته يومسئله راپيښه ده، هغه دا چې دمري په لاس لگولو سره غسل واجبيږي او كه نه؟ موږ ته كه دامعلومات حاصل شي چې نور فقهاوو ددې مسئلې په باره كې څه ليكلي دي؛ نوموړ ته به ډير اطمينان حاصل شي؟ اميد دى چې تاسو دبه د فقه حنفي، شافعي، مالكي او حنبلي نه موږ ته ددې مسئلې حل وښايئ!

جواب: تر څوپورې چې ماته معلومات شته مري سره په لاس لگولو باندې دهیچا په نژدېم غسل نه واجبيږي، په يوحديث كې دي چې چا چې مري ته غسل وركړ، هغه دې غسل وكړي او څوك چې مري اوچت كړ هغه دې اودس وكړي... ددې په سند كې محدثينو ته شك دى^{۱۲} او فقهاوو دا په استحباب محمول كړى دى، امام ابوسليمان خطابي رحمته الله عليه په (معالم السنن) كې ليكي: ماته

...بقية د تير مخ].. شيخ البخارى لا اعلم فيه حديثاً ثابثاً (شرح المذهب ج: ۵ ص: ۱۸۵، باب غسل الميت طبع دار الفکر)۔

۱ [قلت لا اعلم احداً من الفقهاء يوجب الاغتسال من غسل الميت ولا الوضوء من حملة ويشبه ان يكون الامر في ذلك على الاستحباب، وقد يحتمل ان يكون المعنى فيه: ان غاسل الميت لا يكاد يامن ان يصيبه نضح من رشاش الغسول، وربما كان على بدن الميت لحاسة فاذا اصابه نضحه وهو لا يعلم مكانه كان عليه غسل جميع البدن، ليكون الماء قذاتى على المواضع الذى اصابه النجس من بدنه..... الخ (مختصر سنن ابى داود للمندرى مع معالم السنن ج: ۴ ص: ۳۰۵، باب فى الغسل من غسل الميت . طبع المكتبة الاثرية . باكستان). وفى المرقاة المفاتيح: . فليغتسل) لا زالة الرائحة الكريهة التى حصلت له منه، والامر للاستحباب وعليه الاكثر للخبر الصحيح ليس عليكم فى ميتكم غسل اذا غسلكموه (رواه ابن ماجه قال ابوداود وهذا منسوخ سمعت احمد بن حنبل سئل عن غسل الميت قال يجزئه الوضوء كذا فى التصحيح ..... وعلى كل فالامر هنا للندب اتفاقاً (مرقاة المفاتيح ج: ۱ ص: ۳۷۱ طبع اصح المطابع بمبى)۔

۲ [تيرې شوى څلور واړه حاشيې او گورئ)۔

هيڅ يوداسې فقيه معلوم نه دی چې مړي ته په غسل ورکولوباندې او دمړي په اوچتولوباندې دغسل او اودس دواجبیدو حکم ورکوي، په هرحال دمړي بدن ته په لاس لگولوسره غسل يا اودس نه واجبېږي يوازې لاس وينځل کافي دي.^{۱۱}

که د سفر په دوران کې بنځه وفات شي؛ نو هغې ته څوک غسل ورکړي؟

سوال: موږ درې کسان په سفر کې وو اوزموږ سفر په ريگستان کې و اوزمانسره زما يو ډير گران ملگری هم و، دهغه بنځه وفات شوه، اوس تاسوراته ووايئ هغې ته څوک غسل ورکړي؟

جواب: بنځې ته سړی اوسړیو ته بنځې غسل نه شي ورکولی^{۱۲}، که خدای مکره داسې صورت حال راپېښ شي اوبنځې ته دغسل ورکولو له پاره څوک بنځه نه وي، ياسړي ته دغسل ورکولو له پاره څوک سړی موجود نه وي؛ نو هغه ته دې تیمم ورکړل شي او که دبنځې څوک محرم سړی يادسړي څوک محرمه بنځه موجوده وي؛ نو هغه دې تیمم ورکړی او که محرم نه وي؛ نواجبې دې دخپل لاس نه کپړه تاوکړي اوتیمم دې ورکړي، په ذکر شوې مسئله کې دې خاوند د لاس نه کپړه تاوکړي اوتیمم دې ورکړي^{۱۳}، ددې مسئلې پوره تفصیل دې دچا عالم نه وپوښتل شي.

د سړي اوبنځې له پاره مسنون کفن

سوال: دکفن دفن له پاره لکه څنگه چې نن سبا عام رواج دې ۲۲ گزه استعمالېږي، ايا په شرعي ډول داپابندي ضروري ده او که نه ده؛ نوصحيح طريقه څه ده؟

جواب: دسړي له پاره مسنون کفن دادی:

- (۱) لوی څادر يا وکم درې گزه اوږد او دپاوباندې يو گز نه واخله تريونيم گز پورې پلن.
- (۲) وړوکی څادر، دوه نیم گزه اوږد، دپاوباندې يو گز نه واخله تريونيم گز پورې پلن.
- (۳) کفني يا کُرته (قیمص)، دوه نیم گزه اوږد او يو گز پلن، دبنځې دکفن له پاره دوه کپړې

۱ [قلت لا اعلم احدا من الفقهاء يوجب الاغتسال من غسل الميت ولا الوضوء من جملة (مختصر سنن ابی داود للمندری مع معالم السنن ج: ۴ ص: ۳۰۵)۔

۲ [واما الغاسل فمن شرطه ان يحل له النظر الى المغسول فلا يغسل الرجل المرأة ولا المرأة الرجل..... الخ (البحر الرائق ج: ۲ ص: ۱۸۸ کتاب الجنائز، طبع دارالمعرفة، بيروت، وايضا في الشامي ج: ۲ ص: ۱۹۸ طبع سعيد)۔

۳ [واذا ماتت المرأة في السفر بين الرجال يتيممها ذو رحم محرم منهما وان لم يكن لف الاجنبي على يده خرقه ثم يتيممها وكذا اذا مات رجل بين النساء يتيممهمه رحم محرم منه او زوجته او امته بغير ثوب وغيرهن بثوب..... ولا يغسل الرجل زوجته..... الخ (البحر الرائق ج: ۲ ص: ۱۸۸)، ماتت بين رجال او هو بين نساء يتيممهم المحرم، فان لم يكن فالاجنبي بخرقه (درمختار، كتاب الصلاة، باب الجنائز ج: ۲ ص: ۲۱۰، دزيات تفصيل دپاره اوگوري: بدائع الصنائع، كتاب الصلاة، باب الجنائز ص: ۳۰۴ نه تر ۳۰۶ پوري، فصل واما بيان الكلام ليمن يغسل)۔

زیاتې وي. ^{۱۱} (۱) سینه بند دوه گزه اوږد او یو گزیلن. ^{۱۲}

(۲) لویته یونیم گزاوږده او تقریباً یو گزیلنه، د لامبولو له پاره ته بند او د ستانې ددې نه پرته وي.

د کفن له پاره نوې جامه اخیستل ضروري نه ده

سوال: که څوک له مخکې نه د کفن له پاره جامه واخلي؛ نو ایا هغه ته به هرکال د کفن له پاره نوې جامه په دویم ځل اخیستل وي؟ اکثر خلک همدغه وایي چې د کفن جامه یوازې د یو کال له پاره کارامدوي ددې شرعی حیثیت څه دی؟

جواب: ددې هیڅ شرعی حیثیت نه شته، د کفن له پاره نوې جامه اخیستل هم ضروري نه دي په وینځل شوې څادرونو کې هم کفن ورکول صحیح دي. ^{۱۳}

په کفن کې گنډل شوې جامې استعمالول خلاف سنت دي

سوال: کله چې یوه ښځه یاسړی وفات شي، دهغه له پاره گنډل شوې جامې چې هغه په خپل ژوند کې اغوستې، په کور کې موجودې وي او ددې باوجود پیسې خرچ کولی شي او د کفن اخیستې او گنډلې شي، ایا په پاچهامه قميص یا پرتوړ کې کفن کیدای نه شی؟

جواب: په کفن کې گنډل شوې جامې نه استعمالیږي، گنډل شوې جامې په کفن کې استعمالول خلاف سنت دي. ^{۱۴}

- ۱ [عن ابن عباس رضی الله عنهما قال: کفن رسول الله صلى الله عليه وسلم في ثلاثة أثواب نجرانية: الحلة ثوبان: وقميصه الذي مات فيه (سنن أبي داود، كتاب الجنائز، باب في الكفن ج: ۲ ص: ۹۳ طبع امدادی ملتان) قوله وكفنه سنة ازار وقميص ولقافة لحديث البخاري كفن رسول الله صلى الله عليه وسلم في ثلاثة أثواب سحولية (البحر الرائق كتاب الصلاة باب الجنائز، ج: ۲ ص: ۱۸۹، طبع دارالمعرفة بيروت، وايضاً عالمگیری، ألفصل الثالث في التكفين، الباب الحادي والعشرون ج: ۱ ص: ۱۶۰ طبع رشيدية، درمختار ج: ۲ ص: ۲۰۲ طبع سعيد)
- ۲ [عن رجل من بني عروة بن مسعود يقال له داؤد وقد ولدته ام حبيبة بنت أبي سفيان زوج النبي صلى الله عليه وسلم ان ليلى بنت قانف الثقفية قالت: كنت فيمن غسل ام كلثوم ابنة رسول الله صلى الله عليه وسلم عند وفاتها، فكان اول ما اعطانا رسول الله صلى الله عليه وسلم الحقاء، ثم الدرع، ثم الخمار، ثم الملحفة، ثم ادرجت بعد في ثوب آخر ورسول الله (ص) جالس عند الباب ومعه كفنها يناولناها ثوباً ثوباً (سنن أبي داود، كتاب الجنائز، باب في كفن المرأة ج: ۲ ص: ۹۴ طبع امدادی ملتان) قوله وكفنها سنة درع وازار ولقافة وخمار) وخرقة تربط بها ثدياها لحديث ام عطية ان النبي صلى الله عليه وسلم اعطى اللواتي غسلن ابنته خمسة أثواب (البحر الرائق ج: ۲ ص: ۱۹۰ كتاب الجنائز طبع دارالمعرفة بيروت، وايضاً درمختار ج: ۲ ص: ۲۰۳ كتاب الجنائز)
- ۳ [وفي المجتبى: والجديد والخلق فيه سواء بعد ان يكون نظيفاً من الوسخ والحدث ..... الخ (البحر الرائق ج: ۲ ص: ۱۸۹، كتاب الجنائز، طبع دارالمعرفة، وايضاً في الهندي ج: ۱ ص: ۱۶۱ فصل في التكفين، طبع رشيدية)
- ۴ [(وكفنه سنة ازار وقميص ولقافة) لحديث البخاري ..... والا زار واللقافة من القرن الى القدم والقرن هنا بمعنى الشعر واللقافة هي الرداء طولاً ..... والقميص من المنكب الى القدم بلاد حاريص لانها تفعل في قميص الحى ليتسع اسفله للمشى وبلا جيب ولا كمين ولا يكف اطرافه ..... الخ... [بقية حاشيه په راروانه صفحه....

د عام سان کفن تيار ساتلی شي، خوپه دي باندې آيتونه يا مقدس نومونه مه ليکي

سوال: ايا يومسلمان په ژوند کې د ځان له پاره کفن اخيستی شي؟ او په هغې باندې قرآني ايتونه يا مقدس نومونه ليکلی شي؟ او کفن د بڼه نه بڼه واخلې يا يوازې دلته يې؟ کفن دخپل ځان له پاره، دمور پلار له پاره، وروڼو خویندو له پاره اخيستی شم او که نه؟

جواب: ۱: کفن تيار ساتل صحيح دي.^(۱)

۲: په کفن باندې ايتونه يا مقدس نومونه ليکل صحيح نه دي، دې سره دايات مقدسه او پاکو نومونو بې حرمتي به وشي.^(۲)

۳: ... مړ شوی کس چې به څنگه جامې د جمعې په ورځ او په اخرونو کې اغوستې او بڼې چې په دېلار کورته د تگ له پاره کومه جامې استعمالولې دهغې معيار د جامې کفن استعمالول پکار دي.^(۳) مگر حکم دادی چې مړی د سپين رنگ په کفن کې دفن کړل شي.^(۴) ددې له وجې په عام ډول د سپين رنگ لټه کفن استعمالیږي.

... بقیه د تیر مخ] .. (البحر الرائق ج: ۲ ص: ۱۸۹ کتاب الجنائز، طبع دار المعرفة، بیروت، رد المحتار کتاب الصلاة، باب الجنائز ج: ۲ ص: ۲۰۲ طبع سعید)۔

۱ [عن سهل ان امرأة جئت النبي صلى الله عليه وسلم ببردة منسوجة فيها حاشيتها تدرون ما البردة قالوا الشملة قال نعم قالت نسجتها بيدي فجئت لأكسوكها فآخذها النبي صلى الله عليه وسلم محتاجاً إليها فخرج إليها فلان فقال أكسبها ما أحسنها فقال القوم: ما أحسن لبسها النبي صلى الله عليه وسلم محتاجاً إليها ثم سألته وعلمت أنه لا يروه قال: إني والله ما سألته لا لبسه وإنما سألته لتكون كفي، قال سهل: فكانت كفيه (صحيح البخاري، كتاب الجنائز، باب من استعد الكفن في زمن النبي صلى الله عليه وسلم فلم ينكر عليه، ج: ۱ ص: ۱۷۰ طبع قديمي، ابن ماجه ص: ۲۵۴ طبع قديمي) والذى ينبغي ان لا يكرهه هينه نحو الكفن ..... الخ (قوله والذى ينبغي الخ) كذا قاله في شرح المنية، وقال لان الحاجة اليه متحققة غالباً (درمختار مع رد المحتار ج: ۲ ص: ۲۴۴ باب الجنائز، كتاب الصلاة)۔

۲ [وقد افق ابن الصلاح بانه لا يجوز ان يكتب على الكفن يس والكهف ونحوهما خوفاً من صديد الميت ..... وقد منا قبيل باب المياه عن الفتح انه تكره كتابة القرآن واسماء الله تعالى على الدراهم والحارب والجدران وما يفرش وما ذالك الا لاحترامه وخشية وطينه نحوه مما فيه اهانة فالمنع هنا اولى ما لم يثبت عن المنجهد او ينقل فيه حديث ثابت (شامي ج: ۲ ص: ۲۴۶، ۲۴۷، باب الجنائز)۔

۳ [ويكفن بكفن مثله وهوان ينظر الى مثل ثيابه في الحياة لخروج العيدين وفي المرأة ينظر الى ما تلبس اذا خرجت الى زيارة ابويها كذا في الزاهدي (هندي ج: ۱ ص: ۱۶۱ كتاب الصلاة في الشامية ج: ۲ ص: ۲۰۲ طبع سعید) ۴ [واجب الاكفان الثياب البيض هكذا في النهاية (هندي ج: ۱ ص: ۱۶۱ كتاب الصلاة، الباب الحادي والعشرون، فصل في التكفين وايضا في البخاري، باب الثياب البيض في الكفن، ج: ۱ ص: ۱۶۹)۔

د کفن جامې ته کولو (راټولولو) سره نه حرامیږي

سوال: دا خبره تر کومه حده پورې صحیح ده چې مړي ته کوم کفن اغوستل کیږي که هغه داخیستلونه وروسته راټول کړل شي؛ نو دا دمړي له پاره حرام شي.

جواب: د ابا لکل مهمل خبره ده.

اب زم زم سره وینځل شوې جامې کفن ورکول جائز دي

سوال: د اب زم زم په اوبو سره وینځل شوې جامې کفن ورکول جائز دي او که نه؟

جواب: اب زم زم سره وینځل شوې جامې کفن ورکول جائز دي، البته دغه شان اب زم زم سره د کفن وینځل د بزرگانو نه ثابت نه دي. غالباً د برکت د حاصلولو له پاره په خلکو کې د دې رواج شو. ^(۱)

په زم زم سره کفن وینځل او کیښودل، د خپل قبر ځای خاص کول

سوال: که یو سړی د ځوانۍ په حالت کې د خپل ځان له پاره او د خپلې ښځې له پاره د مکې معظمې نه کفن واخیست او دې ته یې د زم زم په اوبو باندې غسل ورکړ او کې یې ښوده؛ نو ایا دې ته بدعت ویل کیږي؟ او که د مرګ نه مخکې د خپل ځان له پاره قبر او کني او تیار یې کړ او خپلو متعلقینو ته یې خبر ورکړ چې له وفات نه وروسته ما په دې ځای کې ښخ کړئ؛ نو ایا دا فعل بدعت دی؟

جواب: دواړه خبرې جائز دي، بدعت نه دی، خو د ذاتي ملکیت په ځای کې دې جوړ کړي د وقف ځای منع کول صحیح نه دي؟ ^(۲)

مړي ته په کفن کې عهد نامه کیښودل بې ادبي ده

سوال: دمړي په کفن کې عهد نامه اچول کیږي، وایي چې ددې په برکت سره بخشش کیږي، ایا دا صحیح ده؟

۱ [ویمفرقراً لنفسه وقيل يكره والذي ينبغي ان لا يكره هيئة نحو الكفن بخلاف القبر وفي شرحه: لا باس به وفي التارخانية: لا باس به ويوجرعليه، هكذا عمل عمر بن عبدالعزيز والربيع بن خيثم وغيرهما، قوله والذي ينبغي ..... الخ، كذا قاله في شرح النية، وقال: لان الحاجة اليه متحققة غالباً بخلاف القبر لقوله تعالى وماتدرى نفس باى ارض تموت (شامي ج: ۲ ص: ۲۴۴ باب الجنائز، كتاب الصلاة، طبع سعيد).

۲ [ویمفرقراً لنفسه وقيل يكره والذي ينبغي ان لا يكره هيئة نحو الكفن بخلاف القبر وفي شرحه: لا باس به وفي التارخانية: لا باس به ويوجرعليه، هكذا عمل عمر بن عبدالعزيز والربيع بن خيثم وغيرهما، قوله والذي ينبغي ..... الخ، كذا قاله في شرح النية، وقال: لان الحاجة اليه متحققة غالباً بخلاف القبر لقوله تعالى وماتدرى نفس باى ارض تموت (شامي ج: ۲ ص: ۲۴۴ باب الجنائز، كتاب الصلاة، طبع سعيد).

جواب: عهدنامه په قبر کې کینودل بې ادبي ده، کینودل پکار نه دي، په درمختار کې دي چې: که دمړي په تندۍ باندې یا په پټکي باندې یا په کفن باندې، عهدنامه، ولیکل شوه؛ نو امید دی چې الله تعالی به د دې مړي بښنه وکړي، خو علامه شامي رحمته الله علیه د دې پُرزور تردید کړی دی.^{۱۱}

دوفات شوې ښځې په پښو باندې نکریزې لگول جائز نه دي

سوال: زما مورو فات شوه؛ نو مایوه دمړولامبولوواله ښځه راوسته، هغې په ماباندې نکریزې راوغوښتل، دمور دلامبولونه وروسته مې د موريه دواړو پښو یغني ددواړو پښو په تلوباندې یې نکریزې ولگول، زموږ کوروالو خوډیره منع کړله، خو هغې ښځې راته مسئلې مسائل ښودل. مختصر دا چې زه دامعلومول غواړم چې کفن کړل شوی لاش (ښځه) ته په پښو باندې نکریزې لگولو ذکر چیرته راغلی دی او که نه؟

جواب: هغې غلطې وکړه، مړي ته نکریزې لگول پکار نه و.^{۱۲}

د کفن اغوستلو په وخت کې مړي ته کافور

لگول اود خوشبو پونه (چرکاؤ) ورکول جائز دي

سوال: څنگه چې نن سبا په موږ مسلمانانو کې رواج دی چې که د مړي په خوا کې گرتی اولوبان لوږې کیږي، همدغه شان په قبرونو باندې گرتی اوموم بتی لگوو، حالانکې زما د معلوماتو مطابق حضور صلی الله علیه و آله وسلم فرمایلي دي چې داوور سره مړو ته تکلیف ملاویري څه احکام دي؟ اودا چې مړي ته څنگه خوشبو ولگول شي؟ دگلونوهاراچولوسره یا خوشبو پوري اچولوسره؟

جواب: ۱: مړي ته د کفن اغوستلونه مخکې دلوبانولو کې ورکول مسنون دی.^{۱۳}

۱ [کتب علی جبهه المیت او عمامته او کفنه عهدنامه یرجی ان یغفر الله للمیت، درمختار: وفي الشامية: وقد اذنی ابن الصلاح بانه لا یجوز ان یکتب علی الکفن یس والکفف ونحوهما خوفاً من صدید المیت..... وقد قدمنا قبیل باب المیاه عن الفتح انه تکره کتابه القرآن واسماء الله تعالی علی دراهم والمخاریب والجدران وما یفرش وما ذلک الا لاحترامه وخشیه وطنه ونحوه مما فی هاته فاما المنع بالاولی مالم یثبت عن المجتهد او ینقل فی حدیث ثابت فتامل (رد المحتار علی الدر المختار ج: ۲ ص ۲۴۶ مطلب فیما ینکتب علی کفن المیت) الاستفسار: قد تعارف فی بلادنا انهم یلقون علی قبر الصلحاء ثوباً مکتوباً فیهِ سورة الاخلاص هل فیهِ باس؟ الاستبصار: هو استهانة بالقرآن، لان هذا الثوب انما یلقى تعظیماً للمیت، ویصیر هذا الثوب مستعملاً مبتدلاً وابتدال کتاب الله من اسباب عذاب الله (فتاوی لکهنوی ص ۴۰۳)

۲ [قال فی القنیة: اما التزین بعد موتها لا یجوز..... الخ (البحر الرائق ج: ۲ ص: ۱۸۷)۔

۳ [قوله وتجرم الاکفان اولا وترا لانه علیه السلام امر باجمار اکفان امراته والمراد به التطیب قبل ان یدرج فیها المیت..... الخ (البحر الرائق ج: ۲ ص: ۱۹۱ کتاب الصلاة باب الجنائز طبع دار المعرفة بیروت)۔

- ۲: دمړی په سر کې، ږیره اوپه پوره بدن باندې خوشبولگول اود سجدې په ځایونو (تندی، پوزه، دواړو لاسونو، دواړو ګونډو او دواړو پښو) باندې کافور لگول مستحب دي.^{۱۱}
- ۳: په مړي یا په قبر باندې گلونه اچول اوپه قبرونو باندې ګرېټی، بلول غلط دي.^{۱۲}

د مړي په باره کې د بنځو توهم پرستي

سوال: دا ویل کیږي چې دمړي خوځول او اخوا دیخوا کول سهې نه دي، ځکه چې دې سره مړي ته سخت تکلیف ورکول کیږي که په هغه کې ساه وای؛ نو ټول به یې شلولي و، زما محترم بزرګه! په نواب شاه کې داسې یو کار وشو، یوه اینجلی وفات شوه، پته نه شته چې غسل یې ورکړ؛ نورایې وسته، د کفن اغوستلونه وروسته هغه اینجلی څوک چې وفات شوې وه، غسل ورکونکې دهغې په سترګو کې کاجل ولگول، زما محترمه! په نواب شاه کې یو غسل واله نه، بلکې په نواب شاه کې چې څومره داسې بنځې دي هغوی ټولې دارسم کوي، کاجل په ګوتې سره لگول، هسې د اترکومه حده پورې صحیح ده؟

که د چاپه کور کې څوک ماشوم، هلک یا اینجلی، بنځه سړی، بدی یا بوډا یا د ډیر عمر واله څوک چې هم وفات شي؛ نو بنځې پرهیز کوي، چې زموږ پرهیز یا تعویذ دی، داسې بنځې د مړي کورته نه ځي، حتی چې دهغوی د لسو یا دولسو کلنو اینجلیو هم پرهیزوي او تر دې پورې چې د مړي د کور مخې ته به هم نه تیرېږي، خدای دې نه کړي دوی پورې د مړي څه روح وې ننځلي، دا پرهیز څلویښت یا ددې نه زیاتې ورځې هم چلیږي، دا پرهیز دهغوی دخپلو سکه خپلوانو یعنې ورپرونو، خوریونو، یاد برادرئ وغیره نورو عزیزانو خپلوانو ګواندیانو پورې چلیږي.

۱ [قوله وجعل الخنوط على راسه ولحيته لان التطيب سنة ..... والكافور على مساجده زيادة في تكريمها وصيانة للميت عن سرعة الفساد وهي موضع سجوده ..... الخ (البحر الرائق ج: ۲ ص: ۱۸۷ باب الجنائز) وكذا في الفتاوى العالمگیریة، كتاب الصلاة الفصل الثالث في التكفين، الباب الحادی والعشرون في الجنائز ج: ۱ ص: ۱۶۱] -

۲ [وذكر ابن الحاج في المدخل، انه ينبغي ان يحجب ما احداثه بعضهم من اهم ياتون بماء الورد فيجعلونه على الميت في قبره وان ذالك لم يرو عن السلف رضى الله عنهم فهو بدعة قال ويكفيه من الطيب ما عمل له وهو في البيت فنحن متبعون لامتدعون فحيث وقف سلفنا وقفنا (حاشيه الطحطاوى على مراقى الفلاح، فصل في حملها ودفنها ص: ۳۳۳ طبع مير محمد كتب خانه) واعلم ان النذر الذي يقع للاموات من اكثر العوام وما يوخذ من الدراهم والشمع والزيت ونحوها الى ضرائح الاولياء الكرام تقربا اليهم فهو بالاجماع باطل وحرام ..... وقد ابتلى الناس بذلك لاسيما في هذه الاعصار وقد بسطه العلامة قاسم في شرح درر البحار (در مختار، قيل باب الاعتكاف ج: ۲ ص: ۴۳۹ طبع ايج ايم سعيد)، تفصيل دپاره اوگوري: اختلاف امت اوصراط مستقيم ص: ۶۹ نه تر ۷۴ پوري] -

جواب: داهم توهم پرستي ده، چې مړی دخپل ځای نه اخواد یخوانه کړل شي، مړي ته کاجل یا رانجه لگول منع دي^{۱۱} ځینې ښځې چې دمړي کورته نه ځي همدغه شان دزچگي واله کورنه پرهیزکوي داد غلطو خلکو خوره شوې گمراهي ده، هغوی دوی ته داسې تعویذونه ورکوي چې هغوی ټول عمر ددوی دچکر نه ونه وځي

د مړي له پاره حيله اسقاط او قدمونو شمار لورسم

سوال: زموږ په کلي کې چې کله څوک وفات شي؛ نواول چې کله دجنازې کټ پورته کوي: نو مولوي صاحب قدمونه شماري، پته نه شته چې دا خبره صحيح ده او که نه؟ بیا دجنازې لمونځ کولونه وروسته مولويان صاحبان یوه دایره جوړه کړي او کیني په لاس کې قرآن پاک واخلي اودې ته هغوی دحیلې نوم وايي، خدای مکره که چا دخپل مړ شوي حضرت حيله ونکړه؛ نومولويان صاحبان دټولونه مخکې فتوا لگوي، وگوره، پرته دحیلې نه یې خښ کړ، ددې بښنه نه کیږي، ایا دا حيله په اسلام کې جائزه ده، همدغه شان قرآن پاک دځان سره اوړل، ایا دقرآن پاک بې حرمتي نه ده؟

جواب: مستحب داده چې بنده دجنازې کټ ترڅلو بڼستو قدمونو پورې اوچت کړي، اول په بڼي اوږه باندې دمخکني طرف نه لس قدمه دې واخلي، بیا په گسه اوږه باندې دې لس قدمه دوروسته نه دې واخلي، په گسه اوږه دې دمخکې طرف نه لس قدمه، بیا په گسه اوږه د وروسته طرف نه دې لس قدمه واخلي^{۱۲}، ظاهره ده چې هرکس دې خپل قدمونه په خپله وشماري، دمولوي صاحب دخلکو قدمونه شمارل بې معنا ده او خپل قدمونه دې وشماري. ترڅو پورې چې داسقاط دحیلې تعلق دی په کوم شکل کې چې نن سبا حيله رائج ده دا خالص بدعت دی او دیرزیا ت قبیح بدعت^{۱۳}، اوددې بدعت له پاره دقرآن کریم استعمالول بې شکه دقرآن کریم بې حرمتي ده.

۱ [ایضا]۔

۲ [واما نفس السنة فهي ان نأخذ بقوائهما الأربع على طريق التعاقب بان تحمل من كل جانب عشر خطوات ..... فيحمله على عاتقه الايمن ثم الموقر الايمن على عاتقه ثم المقدم الايسر على عاتقه الايسر ثم الموقر الايسر على عاتقه الايسر ..... الخ (فتاوى عالمگیری، كتاب الصلاة، الباب الحادى والعشرون فى الجنائز، الفصل الرابع فى حمل الجنائز ج: ۱ ص: ۱۶۲)، وينبغى ان يحمل من كل جانب عشر خطوات لما روى فى الحديث من حمل جنازة اربعين خطوة كفرت اربعين كبيرة (البدائع الصنائع، فصل والكلام فى جملة على الجنائز، ج: ۱ ص: ۳۰۹ البحر ج: ۳ ص: ۳۳۸)۔

۳ [عن عائشة رضى الله عنها قالت: قال النبى صلى الله عليه وسلم: من احدث فى امرنا هذا ما ليس منه فهو رد (صحيح بخارى، كتاب الصلح ج: ۱ ص: ۳۷۰ طبع قديمى) وعرفها (ابى البدعة) الثمى بانها ما احدث على خلاف الحق المتلقى عن رسول الله صلى الله عليه وسلم من علم او عمل او حال بنوع شبهة واستحسان، وجعل ديننا قوينما وصراطا مستقيما (رد المختار باب الامامة مطلب البدعة خمسة اقسام ج: ۱ ص: ۵۶۰)۔

جنازې ته د اوږې ورکولو مسنونه طریقه

سوال: کله چې دیوکس جنازه دهغه دکورنه پورته کیږي؛ نو اکثر لیدل کیږي چې خلک جنازې ته اوږه ورکوي او بیا څه مخصوص قدمونو تلوونه وروسته هغه بدل کړي او کافي لیرې پورې دا عمل جاري وي، دې عمل ته داخلک، ده قدم، وایي ددې عمل (ده قدم) اصل حقیقت څه دی؟ لږ په تفصیل سره مو پوه کړئ، ځکه چې زه دکومې علاقې اوسیدونکی یم، هلته سل په سل خلک داسې کوي.

جواب: دمړي جنازې ته اوږه ورکول مسنون دي او په ځینو احادیثو کې جنازې ته د څلورو واړو طرفونه د اوږې ورکولو فضیلت هم راغلی دی. د طبراني په (معجم اوسط) کې په ضعیف سند سره د حضرت انس بن مالک رضی الله عنه روایت دی چې رسول الله ﷺ وفرمایيل:

من حمل جوانب السریر الاربع کفر الله عنه اربعین کبیره، (مجمع الزوائد ج: ۳ ص: ۲۶)

ترجمه: کوم کس چې د جنازې دکت څلورو واړو پښوته اوږه ورکړه الله تعالی به دا د څلویښتو لویو گناهونو کفار ه جوړه کړي.

امام سیوطي رحمته الله علیه په (الجامع الصغیر) جلد ۳ صفحه ۱۷۰ کې د ابن عساکر رحمته الله علیه په روایت سره د حضرت واثله رضی الله عنه دا حدیث نقل کړی دی.

دامت فقهاوو جنازې ته د اوږې ورکولو سنت طریقه دا لیکلې ده چې لومړیو لسو قدمونو پورې دې ښي طرف ته مخکینیو پښوته اوږه ورکړي، بیا لس قدمه دې هم ددې طرف روستنیو پښوته اوږه ورکړي، بیا لس قدمه گس (چپ) طرف ته مخکینیو پښوته، بیا لس قدمه گس طرف ته روستنیو پښوته، که پرته د تکلیف ورکولو په دې طریقه باندې عمل وشي؛ نو به ترده ^{۱۱}.

د جنازې له پاره دریدل بهتر دي

سوال: کله چې زمونږ په خوا کې جنازه تیرېږي او موږ ناست یو؛ نو په احترام کې دریدل پکار دي او که نه؟ ځکه چې ځینې کسان په دکانونو کې ناست وي؛ نو د درېږي او ځینې نه درېږي؟

جواب: دریدل بهتر دي. ^{۱۲}

۱ [تیره شوی حاشیه (واما نفس السنة فهي ان ناخذ بقوائهما الاربع... الخ) او گوري!]

۲ [ولا يقوم للجنازة الا ان يريد ان يشهدا كذا في الايضاح (هندية كتاب الصلاة الباب الحادى والعشرون فى الجنائز، الفصل الرابع فى حمل الجنازة)، ولا يقوم احد للجنازة اذا مرت به الا اذا اراد ان يتبعها، وعليه الجمهور، وما ورد فى الاحاديث الصحيحة من القيام لها منسوخ بما روى عن على رضى الله عنه قال كان: رسول الله صلى الله عليه وسلم امرنا بالقيام فى الجنازة ثم جلس بعد ذلك وامرنا بالجلوس، رواه ابو داود ..... الخ (حلبى كبير فصل فى الجنازة ص: ۵۹۳)]

مړی د دفن کولو له پاره په سورلی باندي وړل

سوال: مړی د دفن کولو له پاره په سورلی باندي وړل پکار دي او که پلي پیدل؟

جواب: که قبرستان لرې وي؛ نو بیا په سورلی باندي د وړلو هیڅ باک نشته دی.^{۱۱}

خاوند د خپلي ښځې په جنازه کې شریکیدای شي

سوال: په ځینو خلکو کې دا خبره مشهوره ده چې کله ښځه وفات شي؛ نو خاوند نه خود خپلې ښځې مخ ته کتې شي اونه هغې ته لاس لگولی شي، تردې پورې چې د جنازې کټ ته اوږه هم نه ورکوي اونه دې د جنازې په لمونځ کې شریکيږي، په قبر کې هم خاوند خپله ښځه نه شي کوزولی، اوس تاسو راته معلومات راکړئ چې دا خبرې تر کومه حده پورې صحیح دي؟ تسو ووايي چې د ښځې د مرگ نه وروسته آیا خاوند غیر محرم گرځي؟

جواب: د ښځې د مرگ نه پس خاوند هغې مخ لیدي شي لاس ورسره نه شي لگولی،^{۱۲} جنازې ته اوږه ورکولی شي، د جنازې په لمونځ کې شریکیدای شي، اود ښځې لحد کې د کوزولو له پاره دهغې محرم رشته دار پکار دی، که هغوی نه وي، نو نور خلک دې ښکته کړي، په دوی کې خاوند هم شریکیدای شي^{۱۳} دا صحیح ده چې د ښځې د مرگ سره د دنیاوي احکامو په اعتبار سره د ښځې خاوند رشته ختمه شي، اود خاوند په حیثیت سره په یو لحاظ سره هغه اجنبی شي.^{۱۴}

خاوند له مرگه وروسته د ښځې مخ لیدي شي لاس نه شي لگولی

سوال: تاسو دیو صاحب د سوال په جواب کې فرمایلي دي چې د خاوند د خپلې ښځې مخ ته کتل جائز دي اودهغې بدن ته لاس لگول جائز نه دي،، تاسو ته درخواست دی چې د قرآن پاک نه څه حواله یا دلیل راکړئ، ځکه چې زما په علم کې خود حقیقت دی چې حضرت علي عليه السلام له وفات نه وروسته حضرت فاطمه عليها السلام ته په خپله غسل ورکړی و او همدغه شان د حضرت ابوبکر صدیق رضي الله عنه له وفات وروسته دهغه بي بي محترمه هغوی ته غسل ورکړی و، ددې وجې

[۱] اما اذا كان عذريان كان المحل بعيدا يشق حمل الرجال له اولم يكن الحامل الا واحد فحمله على ظهره فلا كراهة اذن (حاشية الطحطاوى على مراقى الفلاح كتاب الجنائز ص: ۳۳۱)

[۲] ويمنع زوجها من غسلها ومسها لا من النظر اليها على الاصح (درمختار مع الشامى، كتاب الصلاة باب صلاة الجنائز ج: ۲ ص: ۱۹۸ طبع ايج ايم سعيد)۔

[۳] وذى الرحم المحرم اولى بادخل المرأة من غيرهم وكذا ذوالرحم غير المحرم اولى من الاجنبى . هندية ج: ۱ ص: ۱۶۶، كتاب الصلاة الباب الحادى والعشرون فى الجنائز، الفصل السادس)۔

[۴] بخلاف ما اذا ماتت المرأة حيث لا يغسلها الزوج لان هناك انتهى ملك النكاح لا نعدام المحل فصار الزوج اجنبيا..... الخ (البدائع الصنائع ج: ۱ ص: ۳۰۴ طبع ايج ايم سعيد)، واما بيان الكلام فيمن يغسل (وايضاً رد المختار كتاب الصلاة، باب الجنائز ج: ۲ ص: ۱۹۸ طبع ايج ايم سعيد)۔

نه دا خبره خو ضرور بيا ثبوت او شرعي دليل ته رسيږي چې د وفات نه پس د خاوند ښځې يا د ښځې د خاوند مخ ته کتل ورسره لاس لگول وغيره نه صرف جائز دي، بلکې غسل ورکول افضل هم دي، صحابه کرامو خوبه جائز، بلکې بهترين او افضل افعال او اعمال سرته رسول، په موږ عامو مسلمانانو کې چې کومې خبرې مشهورې دي چې د وفات نه پس نکاح ختمه شي، کتل او لاس لگول ورته منع دي او داسې نور، دا ټولې خبرې غلطې او د کم علمۍ له وجې دي، که زما خبرې غلطې وي؛ نو مهرباني وکړئ اوڅه شرعي دليل راته پيش کړئ!

جواب: د ښځې د وفات سره نکاح ختمه شي، همدغه وجه ده چې دهغې د خورسره نکاح کولی شي. د دې وجې نه د خاوند له پاره د ښځې له مرگ نه وروسته دهغې ته لاس لگول او غسل ورکول جائز نه دي^(۱) او د خاوند په مرگ باندې د نکاح اثر د عدت پورې باقي وي، ځکه ښځې ته د خاوند له وفات وروسته هغه سره لاس لگول او غسل ورکول صحيح دي، حضرت ابوبکر صديق رضي الله عنه ته دهغوی دميرمنې په غسل ورکولو کې خوهيڅ شک نشته^(۲) خو د حضرت علي رضي الله عنه واقعه کې شک دی، اول خوبه دې سلسله کې درې روايات مروي دي: يو دا چې حضرت علي رضي الله عنه غسل ورکړی و، دويم دا چې حضرت اسماء بن عميس رضي الله عنها او حضرت علي رضي الله عنه غسل ورکړی و^(۳) او دريم دا چې حضرت فاطمې رضي الله عنها د وفات نه مخکې غسل وکړ، نوې جامې

۱ [ولنا روى عن ابن عباس رضى الله عنهما ان رسول الله صلى الله عليه وسلم سئل عن امرأة تموت بين رجال فقال يتيمن بالصعيد ولم يفصل بين ان يكون فيهم زوجها اولايكون، ولان النكاح ارتفع بموتها فلا يبقى حل المس والنظر كمالو طلقها قبل الدخول ودلالة الوصف انما صارت محرمه على التاييد والحرمه على التاييد تنافي النكاح ابتداء وبقاء ولهذا جاز للزوج ان يتزوج باختها وارب سواها واذا زال النكاح صارت اجنبية فبطل حل المس والنظر بخلاف ما اذا مات الزوج لان هناك ملك النكاح قائم ..... الخ (البدائع الصنائع، فصل وما بيان الكلام فيمن يغسل ج: ۱ ص: ۳۰۵)۔

۲ [اما المرأة فتغسل زوجها ..... وروى ان ابا بكر الصديق رضى الله عنه اوصى الى امراته اسماء بنت عميس ان تغسله بعد وفاته ..... ولان اباحة الغسل مستفادة بالنكاح فتبقى مابقي النكاح بعد الموت باق الى وقت انقطاع العدة بخلاف ما اذا ماتت المرأة حيث لا يغسلها الزوج لان هناك انتهى ملك النكاح لانعدام المحل فصار الزوج اجنبياً فلا يحل له غسلها (بدائع الصنائع فصل وما بيان الكلام فيمن يغسل ج: ۱ ص: ۳۰۴ طبع ايج ايم سعيد، وايضاً في البحر ج: ۲ ص: ۱۸۸ كتاب الصلاة، باب الجنائز، طبع دار المعرفة بيروت)۔

۳ [قلنا هذا محمول على بقاء الزوجية لقوله عليه السلام كل سب ونسب ينقطع بالموت الا سبى ونسبى مع ان بعض الصحابة انكر عليه شرح المجمع للعيني (قوله قولنا ..... الخ) قال في شرح المجمع لمصنفه فاطمة رضى الله عنها غسلتها ام ايمن ..... ولئن ثبت الرواية فهو مختص به الا ان ابن مسعود رضى الله عنه لما اعترض عليه بذلك اجابه بقوله: اما علمت ان رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: ان فاطمة زوجتك في الدنيا والاخرة فادعاه الخصوصية دليل على ان المذهب عندهم عدم الجواز (فتاوى شامى، باب صلاة الجنائز ج: ۲ ص: ۱۹۸)، وروى البيهقي وابو الفرج عن فاطمة رضى الله عنها قالت لاسماء بنت عميس: يا اسماء! اذا مت فاغسليني انت وعلى فغسلها قال ابو الفرج في اسناده عبدالله بن نافع ..... [بقية حاشيه په راروانه صفحه ....]

يې واغوستې اوويې فرمايل چې زه رخصتيرم، ماغسل هم كړي دي او كفن مې هم واغوستي دي، دمرگ نه پس دې زما جامې ونه وېستل شي،، دا يې وويل او مخ په قبله ځملاسته او روح ترې پرواز وكړ، دهغې دوصيت مطابق غسل ورنكړل شو؛ كله چې روايات په دې سلسله كې متعارض وي؛ نو په دې واقعه باندې څه شرعي مسئلې له پاره بنياد جوړول به هم صحيح نه وي او كه د حضرت علي عليه السلام د غسل وركولو روايت صحيح ومنل شي؛ نو زيات نه زيات داويلي شو چې: داد حضرت فاطمې عليها السلام او حضرت علي عليه السلام خصوصيت و، دې سره عام حكم نه ثابتيږي، له دې وجې نه صحيح مسئله هماغه ده چې ماليكلې ده، چې د بنځې له وفات نه وروسته خاوند دهغې مخ ليدى شي، مگر لاس ورسره نه شي لگولى.^{۱۱}

په بنځه خاوند كې كه څوك مړ شي نو د يو بل مخ ليدى شي او كه نه؟

سوال: د ځينې خلكو نه مې آوريدلي دي چې په بنځه او خاوند كې يو كس مړ شي؛ نو خاوند د خپلې مړې بنځې مخ نه شي ليدلى، او دا رنگه بنځه د خپل مړ خاوند مخ هم نه شي ليدلى، اوس كه چيرې بنځه د خپل مړ خاوند او خاوند د خپلې مړې بنځې د آخري ديدار د پاره يو بل ته گوري؛ نو په اسلام كې به دا څه قسمه گناه وي؟

جواب: دواړه د يو بل مخ ليدلى شي، بنځه خپل مړ خاوند ته لاس هم لگولى شي، خاوند مرحومې بنځې ته لاس نه شي لگولى.^{۱۲}

مړى په كور كې تر كوم وخته كيښودل كيداى شي

سوال: چې كله مرگ وشي؛ نو مړى تر كوم وخته پورې كيښودل كيداى شي؟

جواب: له وفات نه وروسته چې څومره ممكن وي، زر تر زره يې تجهيز، تكفين او تدفين كول پكار دي.^{۱۳}

... بقيه د تير مخ].. قال يحيى ليس بشيء وقال النسائي متروك ورووا احاديث آخر ليس فيها ما يعتمد عليه (حلى كبير فصل في الجنائز: ۶۰۴ طبع سهيل اكيدي).

[۱] عن ام سلمة رضى الله عنها قالت: اشتكت فاطمة شكواها الذى قبضت فيه فكنيت امرضا فاصبحت يوما كاملا ماريتها، وخرج على لبعض حاجته فقالت: يا امه ! اسكني لي غسلا فاعتسلت كاحسن ماريتها تغتسل، ثم قالت: يا امه ! اغطني ثيابي الجدد فاعطيتها، فلبستها، ثم قالت: يا امه ! قدمي لي فراشي وسط البيت ففعلت واضطجعت، فاستقلت القبلة وجعلت يدها تحت خدها ثم قالت: يا امه ! انه مقبوضة الان وقد تطهرت فلايكشفني احد فقبضت مكانها.. انتهى، واعلم ان الحديث ذكره ابن الجوزي في الموضوعات ..... هذا مما لا ينسب الى علي وفاطمة بل يزعمون عن مثل هذا - (نصب الراية لاحاديث الهداية، كتاب الصلاة، باب الجنائز: ۲ ص: ۲۵۰، ۲۵۱ طبع مؤسسة الريان المكتبة الملكية).

[۲] ويمنع زوجها من غسلها ومسها لا من النظر اليها على الاصح... وهي لا تمنع من ذلك... الخ. وفي الشرح ولعل وجهه ان النظر اخف من المس فجاز لشبهة الاختلاف (شامى ج: ۲ ص: ۱۹۸ باب الجنائز، كتاب الصلاة).

[۳] ويستحب ايضا ان يسارع الى قضاء دينه ابرائه منه ويبادر الى تجهيزه.... [بقية حاشيه په راروانه صفحه..

د خلکو د انتظار له پاره مړی کيښودل

سوال: د څه خلکو د انتظار له پاره مړی کيښودل څنگه دي؟

جواب: د لرې رشتدارو د انتظار دپاره مړی ډیرې گټې کيښودل او پريښودل ډیره بده خبره ده.^{۱۱}

د ناپاکه کس جنازې ته اوږه ورکول

سوال: کله چې جنازه پورته کيږي؛ نو ډیر خلک جنازې ته اوږه ورکوي، که څوک د ناپاکي

(جنابت) په حالت کې جنازې ته اوږه ورکړي؛ نو څه به کيږي؟ که د دغه کس زړه پاک وي او کپړې

یې ناپاکه وي نو هغه په دې حالت کې جنازې ته اوږه ورکولی شي او که نه؟

جواب: د ناپاکه (جنب) کس له لوري جنازې ته اوږه ورکول مکروه دي، د زړه سره جامې او بدن

هم پاکول پکار دي، د کوم کس چې دخپل بدن او جامو پاکو ساتلو اهتمام نه وي؛ نو د زړه د پاک

ساتلویه خاورې اهتمام وکړای شي.

د ښځې مړي ته هر کس اوږه ورکولی شي

سوال: ایا د ښځې جنازې ته هر کس اوږه ورکولی شي او که یوازې محرم سړي اوږه ورکولی شي؟

جواب: قبر ته خوښې یوازې محرمو سړيو ته ښکته کول پکار دي، (که محرم نه وي یا کافي نه

وي؛ نو غیر محرم هم شاملیدای شي)^{۱۲} خود اوږې ورکولو ته اجازت دی.^{۱۳}

په قبرستان کې د جنازې کيښودونه مخکې ناسته د ادب خلاف ده

سوال: په قبرستان کې د جنازې په ځمکه باندې د کيښودونه مخکې د کسانو ناسته څنگه ده؟

جواب: د ادب خلاف ده، د جنازې د کيښودونه وروسته ناسته پکار ده.^{۱۴}

...بقیه د تیر مخ].. ولا یوخر (عالمگیری ج: ۱ ص: ۱۵۷)

۱ [وکړه تاخیر صلاته ودفنه لیصلی علیه جمع عظیم بعد صلاة الجمعة الا اذا خیف فوقها بسبب دفنه

(الدرالمختار مع الردج: ۲ ص: ۲۳۲) والا فضل ان يجعل بتجهيزه كله من حين يموت ..... وفي القنية ولو

جهزالمیت صبیحة يوم الجمعة یکره تاخیر الصلاة ودفنه لیصلی علیه الجمع العظیم..... الخ (البحر الرائق

ج: ۲ ص: ۱۹۱ باب الجنائز)

۲ [وذر الرحم المحرم اولی با دخال المرأة من غیرهم کذا فی الجوهره النيرة وکذا ذوالرحم غیر المحرم اولی من

الاجنبی فان لم یکن فلا بأس للاجانب وضعها کذا فی البحر الرائق (هندیه ج: ۱ ص: ۱۶۶ کتاب الصلاة)۔

۳ [سن فی حمل الجنائزة اربعة من الرجال ..... الخ (هندیه ج: ۱ ص: ۱۶۲ کتاب الصلاة، الباب الحادی

والعشرون فی الجنائز)، وایضا یکره الناس ان یمنعوا حمل جنازة المرأة لزوجها ..... الخ (خلاصة الفتاوی

ج: ۱ ص: ۲۲۵)

د مړي د دفن کولوپه وخت کې رسومات

سوال: کله چې قبر ته مړی ښکته کېږي؛ نو د قبر په دیوالونو باندې او په مړي باندې د ګلابو عرق او نورې خوشبویي شیندي، په مړي باندې، عهد نامه، وغیره ږدي، دکورنه دمړي دوتوپه وخت کې دمړي له پاره توبڼه باقاعده خوراک وغیره وږي، او په قبر باندې گلونه او خوشبویني استعمالوي ایادي شيانوسره مړي ته څه فائده حاصلېږي؟ شرعي حیثیت سره یې بیان کړی

جواب: دا ټول رسمونه غلط دي اوددې هیڅ شرعي سند نشته.^{۱۱}

په قبر کې مالوچ یا فوم غوړول صحیح نه دي

سوال: آیا په قبر کې څه شی غوړول مثلاً مالوچ، فوم واوداسې نور... جائز دي؟

جواب: په قبر کې هیڅ شی غوړول درست نه دي.^{۱۲}

په قبر کې قرآن یا کلمه کینودل جائز نه دي

پرسوال: آیا دمړي سره په قبر کې قرآن مجید، یاد قرآن مجید څه حصه یا څه دعایا کلمه طیبه کینودل جائز دي او که نه؟ د قرآن، حدیث، فقه حنفي، او سلف صالحینو د عمل په رڼا کې په تفصیل سره راته جواب را کړئ ډیره مهربانی به مو وي

جواب: په قبر کې دمړي سره قرآن کریم یا دفران کریم څه حصه دفن کول ناجائز دي، ځکه چې مړی په قبر کې پرسیږي او خرابیږي، د قرآن کریم په داسې ځای کې کینودل بې ادبی ده، همدغه حکم دنورو مقدسو کلماتو هم دی، سلف صالحینوپه دې عمل نه دی کړی.^{۱۳}

...بقیه د تیر مخ].. (هندیه ج: ۱ ص: ۱۶۲)، وایضا ویکړه لمبعی الجنائزه ان یقعد و اقبل وضع الجنائزه لاهم اتباع الجنائزه والتبع لایقعد قبل قعود والاصل ولاهم انما حضروا تعظیماً للمیت و لیس من التعظیم الجلوس قبل الوضع (البدائع الصنائع فصل الکلام فی حمله علی الجنائزه ج: ۱ ص: ۳۱۰)۔

۱ [کتب علی جبهه المیت او عمامته او کفنه عهدنامه ..... وقد ائقی ابن الصلاح بانه لایجوز ان یکتب علی الکفن یرس الکفیف و لحوها خوفاً من صدید المیت ..... تکره کتابه القرآن ..... و لحوه مالمیه اهانة فالمنع بالاولی مالم یثبت عن المجتهد او ینقبل فیه حدیث ثابت فتامل (رد المحتار مع الدر المختار، مطلب فیما یکتب علی الکفن ج: ۲ ص: ۲۴۶)، و ذکر ابن الحاج فی المدخل انه ینبغی ان یجتنب ما احده بعضهم من انهم یاتون بماء الورد فیجعلونه علی المیت فی قبره وان ذلک لم یرو عن السلف رضی الله عنهم فهو بدعة قال و یکفیه من الطب ما عمل له وهو فی البیت فنحن متبعون لامبتدعون فحیث وقف سلفنا وقفنا (حاشیه الطحطاوی علی مرآی الفلاح فصل فی حملها ص: ۳۳۳ طبع میر محمد کتب خانہ)، و کذا لک ما یفعله اکثر الناس من وضع مالمیه رطوبة من الریاحین و البقول و لحوها علی القبور لیس بشیء (عمدة القاری، کتاب الوضوء ج: ۳ ص: ۱۲، طبع منیریه)

۲ [ویکره ان یوضع تحت المیت فی القبر مضربة او مخدع او حصيرة او لحو ذلک اه ..... الخ (شامی ج: ۲ ص: ۲۳۴)۔

۳ [او گوری تیره شوی حاشیه (کتب علی جبهه المیت او عمامته او کفنه عهدنامه ..... الخ)۔

د مړي صرف مخ قبلې طرف ته کول کافي نه دی

سوال: زموږ د یو خپلوان موروفات شوه. د مرحومې وړوکی زوی اهل حدیث دی، هغه قبرستان ته لاړ او قبر ته ښکته شو او موریې په ډډه څملوه او شاته یې ورته کاني کینودل، د تدفین نه وروسته خبره وشوه؛ نو هلک وویل چې خدای دې ماته معافې وکړي ددې نه مخکې ما خپل مرحوم ورور ستوني ستغ څملولی و او مخ مې ورته قبلې ته کړی و، خو داخل مې صحیح طریقه اختیار کړه، واضح دې وي چې باقی ټول خلک اهل سنت والجماعت دي، داسې اوریدوسره هغه هلک موږ ټولوته وویل چې موږ ته په خپل جماعت کې هم داسې ویل شوي و، مولانا صاحب! تاسو راته ووايئ چې مړی په ډډه باندې څملول جائز و؟ (چې مخ یې د قبلې طرف ته و) او که اوس څملول شوی وي؛ نو په دې غلطې باندې دوباره څه کیدای شي؟

جواب: مړی په قبر کې مخ په قبله څملول پکار دي، ستوني ستغ څملول او یوازې مخ قبلې طرف ته کول یې کافي نه دي، دامسئله یوازې اهل حدیث نه ده، د فقه حنفی همدغه مسئله ده، خومړی پسې شاته کانی لگولوپه ځای دې د خاورې پشتي سره سهاره ورکړل شي، چې دمړي مخ قبلې طرف ته شي.^(۱)

د وفات شوې زنانه مخ غیر محرمه سړیو ته ښودل جائز نه دی

سوال: دا خبره ترکومې پورې صحیح ده چې که وفات شوې زنانه مخ دهغې کور والو چا غیر محرمه سړي ته اوښود؛ نو ددې گناه به هم په وفات شوې زنانه ته ملاویري؟

جواب: غیر محرمه سړیو ته د مړې شوې زنانه مخ ښودل جائز نه دي^(۲) او گناه به دمخ ښودونکو کیږي او که وفات شوې زنانه په ژوند کې په دې باندې راضي وه؛ نو هغه به هم گناه گاره وي، گني نه^(۳)، ښځوته وصیت کول پکار دي چې دهغوی وفات نه وروسته دې دهغوی مخ نامحرمو ته ونه ښودل شي.^(۴)

۱ [قوله وجه الى القبلة بذلك امر رسول الله صلى الله عليه وسلم ويكون على شقه اليمين ..... الخ (البحر الرائق ج: ۲ ص: ۲۰۸ کتاب الجنائز)، وايضا ويوضع في القبر على جنبه اليمين مستقبل القبلة ..... الخ (هندية ج: ۱ ص: ۱۶۶)۔

۲ [وقد رويت انها (اي فاطمة الزهراء بنت رسول الله صلى الله عليه وسلم) اغتسلت لما حضرها الموت وتكفنت وامرت عليا ان لا يكشفها اذا توفيت ..... الخ (اسد الغابة في معرفة الصحابة رقم ۷۱۷۵، مناقب فاطمة بنت رسول الله صلى الله عليه وسلم)۔

۳ [والحاصل ان الميت اذا كان له تسبب في هذه المعصية فالعذاب على حقيقة ويعذب يفعل نفسه حيث تسبب في ذلك لافعل غيره ..... الخ (حاشية الطحطاوي على المراقي الفلاح، باب احكام الجنائز، ص: ۳۰۹ طبع مير محمد كتب خان)۔

۴ [ايضا تبره شوى حاشيه (وقد رويت انها (اي فاطمة الزهراء بنت رسول الله صلى الله عليه وسلم) اغتسلت.. الخ)

د قبر د ننه د مړي مخ بنودل ښه نه دي

سوال: نن سبا کثرداسې لیدل شوي دي چې کله مړی په قبر کې کینودل شي؛ نو قبر ته دننه یوکس لارشي اودمړي دمخ نه کفن لرې کړي، دقبر چارچاپیره ولاړ خلک دمړي آخري دیدار کوي، او ددې نه پس دمړي مخ پټ کړل شي، ایا قبر ته ددنه کولونه پس یاپه قبرستان کې دمړي مخ خلکو ته بنودل جائز دي؟

جواب: په قبر کې د کینودو نه وروسته دمړي مخ بنودنه ښه نه ده، کله ناکله په مخ باندې دبرزخ اثرات ښکاره کیږي په داسې صورت کې دمرحوم په باره کې خلکو ته دبدگمانی موقع ملاوشي^[۱]

په قبر کې مړی په کوم اړخ کینودل پکار دي؟

سوال: ما یو ځای لوستلي و چې مړی کله په قبر کې کینودل کیږي؛ نو له ښي اړخ څخه، ددې وضاحت باندې پوهیدل غواړم چې مړی په ښي اړخ باندې کولو سره کیږي او که یوازې دده مخ به قبلي طرف ته کیږي او مړی به نیغ څملولی شي؟ که مړی په ښي اړخ باندې کول وي؛ نو هغه ټینګیږي څنگه؟

جواب: په اړخ باندې سملول پکار دي لږه شان تکیه به د ملا طرف ته ورکړل شي، نیغ څملول او یوازې مخ قبلي طرف ته کول د سنت خلاف دي^[۲]

لحد ته دمړي له کوزولو وروسته دخاوړې اچولو طریقه

سوال: مسئله داده چې کله مړی دفن کیږي؛ نو چې څنگه په عام طور سره کیږي چې مړی په لحد کې دڅملولو اولحد پټولو نه پس په جنازې کې راغلي ټول خلق درې درې موتي خاوره اچوي اوددې نه وروسته پرې خاوره اچول کیږي، مهرباني وکړئ اوتاسوموږ ته دخاوړې داچولو داهمیت په باره کې وفرمایئ!

جواب: دخاوړې درې موتي اچول مستحب دي، دلومړي موتي اچولو سره دې،، منها خلقنکم، او وائی، دویم موتی سره دې،، وفيها نعیدکم، اودریم موتی سره،،، منها اخرجکم

۱ [وينبغي للغسل ولن حضرا إذا رأى ما يجب الميت ستره ان يستره ولا يحدث به لانه غيبة، وكذا اذا كان عينا حادثا بعد الموت كسواد وجه ونحوه ما لم يكن مشهورا ببدعة فلا بأس بذكره تحذيرا من بدعته (رد المختار باب صلاة الجنائز ج: ۲ ص: ۲۰۲ طبع ايج ايم سعيد، حلبی كبير ص: ۵۸۰ طبع سهيل اكيدي)۔

۲ [ويوضع في القبر على جنبه الايمن مستقبل القبلة (عالمگیری ج: ۱ ص: ۱۶۶: كتاب الصلاة آليات الحادی و العشرون في الجنائز) ويوضع على شقه الايمن متوجها الى القبلة (بدائع الصنائع ج: ۱ ص: ۳۱۹) (فصل) وامانة الدفن

تارۍ اخري.. ولولي، که دا عمل ونه کړل شي؛ نوهم څه گناه نه شته.^(۱)

بنديدو ته د نژدې شوي قبر خلاصول

سوال: يو مړی د جنازې د لمونځ نه وروسته دفن کيږي، اوس يوازې تختې کيښودل شوې دي او خاوره اچولو والا چې د مړي يو رشتدار وروسته راغې اصرار يې کاو چې ما ته د مړي مخ وښايي، ده ته تختې لرې کيږي او مخ ورته ښودل کيږي آيا دا عمل درست دی؟

جواب: قبر د بنديدو نه وروسته خلاصول بدکار دی، خدای دې نه کړي که چيرې نامناسبه حالت وويني؛ نو خلک به واپس وتښتي.^(۲)

په قبر باندې اذان کول بدعت دي

سوال: قبر کې دمړي د دفن کولونه پس اذان کول جائز دي او که ناجائز؟ چونکې په ريډيو چې کوم سوال او جواب کيږي په هغه کې يو مولوی صاحب ويلي دي چې جائز دی.

جواب: علامه شامي په باب الاذان او کتاب الجنائز کې نقل کړي دي چې په قبر اذان کول بدعت دی.^(۳)

په قبر اذان بدعت دی او لږ ساعت په قبر ايساريدل سنت دي

سوال: آيا دمړي د دفن کولونه وروسته په قبر باندې اذان کول جائز دي؟ اود اذان نه وروسته په قبر باندې ايساريدل اود مړي له پاره استغفار لوستل جائز دي؟

جواب: په قبر باندې اذان کول بدعت او د سلف صالحينونه ثابت نه دی.^(۴) البته د دفن کولونه وروسته لږ ساعت پورې په قبر ايساريدل اود مړي له پاره دعا او استغفار کول د سنت نه ثابت

۱ [ولى الهندية: ويستحب لمن شهد دفن الميت ان يحثو في قبره ثلاث حثيات من التراب بيديه جميعاً ويكون من قبل راس الميت ويقول في الحثية الاولى: منها خلقناكم، وفى الثانية وفيها نعيدكم، وفى الثالثة: ومنها نخرجكم تارة أخرى، كذا فى الجوهرۃ النيرة (الهندية ج: ص: ۱۶۶ كتاب الصلاة وايضاً فى الشامية ج: ۲ ص: ۲۳۷ كتاب الجنائز)

[ولا ينبغي اخراج الميت من القبر بعد ما دفن (عالمگیری ج: ۱ ص: ۱۶۷) ايضاً: وينبغي للغاسل لمن حضر اذا رأى ما يجب الميت ستره ان يستره ولا يحدث به لانه غيبة، وكذا اذا كان عيباً حادثاً بعد الموت كسواد وجهه ونحوه ما لم يكن مشهوراً ببذعة فلا لباس بذكره تحذيراً من بدعته (ردا مختار باب صلاة الجنائز ج: ۲ ص: ۲۰۲ طبع ايج ايم سعيد، حلبى كبير ص: ۵۸۰ طبع سهيل اكيديم)۔

۲ [لايسن الاذان عند ادخال الميت فى قبره كما هو المعتاد الآن وقد صرح ابن حجر فى فتاويه بانه بدعة ..... الخ (شامى، مطلب فى دفن الميت ج: ۲ ص: ۲۳۵ وايضاً فتاوى شامى مطلب فى المواضع التى يندب لها الاذان ..... الخ) (ج: ۱ ص: ۳۸۵ طبع ايج ايم سعيد)۔

۳ [تيره شوى حواله)۔

دي. (۱)

کله کله ځمکه ډیر گناهکار مری نه قبلوي

سوال: دا خبره د ټول (لاندې) په خلکو کې عامه شوې ده چې د گیدې کالونۍ په قبرستان کې یو مری دفن کړل شو، کله چې دهغه د دفن کولونه وروسته خلکو یو څو قدمه راواخیستل نو هغه مری به د ځمکې نه راوتلی او دوباره به په ځمکه باندې پروت و، کافي ځله دهغه جنازه وشوه او دفن شو، مگر هر ځل کومو خلکو به مری دفن کولوناکامه شول، په آخره کې مولوی صاحب وویل چې دی دې په ځمکه باندې واچول شي او خاوره دې پرې واچول شي او په همدې باندې عمل وشو، تاسونه دا پوښتنه کول غواړم چې آخر داسې ولې کیږي؟ څه خلک وایي چې ډیر گناهکار و.

جواب: غالباً په څه ښکاره گناه کې په مبتلا و، حضور ﷺ په زمانه کې هم ددې شان گڼ واقعات پېښ شوي وو، چې یو مری څو څو ځله دفن کړل شو، مگر ځمکې به واپس راوښکلو (نعوذ بالله من ذالک) په دې باندې حضور ﷺ فرمایلي و چې ځمکه خوددې هم زیات گناه کار خلک قبلوي، مگر الله تعالی تاسوته عبرت درکول غواړي. (۱)، ددې واقعاتو تفصیل ماهنامه "بینات"، بابت ربیع الثاني (۱۴۱۰) کې له حوالې سره درج کړل شوی دی.

مری په ځمکه کنيستلو سره دفن کول فرض دي

سوال: زموږ په محله کې یو صاحب وفات شو، دهغه مری د سوسایتي په قبرستان کې دفن شو، بلکې خښول به دلته صحیح نه وي، ځکه چې قبر د ځمکه کنيستلو سره نه جوړ شوی، بلکې د ځمکې د پاسه چار دیواري جوړه شوې وه چې په هغې کې هغه مری کښودل شو او د پاسه پرې د سیمټو تختې څلورواړه طرفوته کښودلې شوې او په خاورې سره لیووکړې شو، ظاهره ده چې کله باران وشي نو خاوره به ترې وبهیري او دا وواو او کالو ماشوم دغه تختې په آسانۍ سره لرې کولی شوې، دا قسم ډیر قبرونه د مسجد رحمانیه په گوټ کې دي، تاسوراته ووايي چې آیا مری داسې دفن کیدای شي اونه؟ هر کله چې په قرآن پاک کې په ځمکه کې دننه د خښولو راغلي دي.

۱ [قوله وجلس ساعة بعد دفنه..... الخ (لمای سنن ابی داود کان النبی صلی الله علیه وسلم اذا فرغ من دفن الميت وقف علی قبره وقال استغفروا لایحکم واسألوا الله له التثبيت فانه الان یسنل (فتاوی شامی ج: ۲ ص: ۲۳۷)۔

۲ [عن عمران بن حصین رضی الله عنه قال: بعثنا رسول الله صلی الله علیه وسلم فی سرية فحمل رجل من المسلمین علی رجل من المشرکین فذكر الحديث وزاد فيه: فنبذته الارض فاخبر النبی صلی الله علیه وسلم وقال: ان الارض لتقبل من هو اشر منه ولكن الله احب ان یریکم تعظیم حرمة لا اله الا الله (سنن ابن ماجه، ابواب الفتن ص: ۲۸۱ طبع نور محمد) دزیات تفصیل دپاره اوگوری: دلالل النبوة للبيهقي، باب مظهر علی من ارتد عن الاسلام ج: ۷ ص: ۱۲۶ نه تر ۱۲۸ پوری)۔

جواب: علامه شامي رحمته الله د درمختار په حاشيه كې ليكي: په دې باندې اجماع ده چې كه دمري دفن كول ممكن وي؛ نو دفن كول يې فرض دي، ددې مطلب دادې چې كه مري په ځمكه باندې كينودل شي او پرې د پاسه د قبر شكل جوړ كړل شي؛ نو كافي نه ده او فرض به ادا نه شي. (ردالمحتار ج: ۲ ص: ۳۲۲) ^(۱۱)

مري درياب ته ويشتل

سوال: په جاپان كې مري د دفن كولو په ځاى سوځول كيږي، د جاپاني مسلمانانو د دفن كولو له پاره د قبرستان د حاصليدو رقم موجود وي، عموماً د مرگ نه پس د چنډې د جمع كولو ضرورت نه راځي، مري وطن ته په ليرلو باندې هم د ډير رقم ضرورت وي چې ډير خلك هغه نه شي برداشت كولې په دې ملك كې دفن كول قانوناً منع دي، او په يو څو ځايونو كې هلته اجازت دى، هلته هم خلك مخالفت كوي آيا په داسې صورت كې په قبرستان كې دفن كول واجب دي او يا فرض دي؟ په دې ملك كې (۹۹) فيصده دمريو سوځولو رواج دى، ددې له پاره خاص ځايونه دي، مسلمان مري نه شي سوځولى؛ نو آيا مري درياب ته ويشتلى شي او كه نه؟

جواب: مسلمان مري سوځولى خو نه شي، البته دده د تجهيز او د تكفين نه پس كه د دفن كولو ځاى ملاو نه شي، نو درياب ته ويشتل يې صحيح دي. ^(۱۲)

په خپل ژوند كې قبر جوړول مباح دي

سوال: جنگ كې تاسو فتوى وركړې ده چې په ژوند كې انسان دخان له پاره قبر تيارولى شي. حالانكې داد ((وما تدرى نفس باى ارض تموت)) خلاف ده او فتاوى دارالعلوم ديو بند كې مكروه ليكل شوي ده او په تفسير مدارك كې هم دنظر نه مې تير شوي دي لهذا سره د حوالې څه وضاحت وكړئ!

جواب: فتاوى دارالعلوم ديو بند كې خوداليكل شوي دي، مخكې په كفن او قبر تيارولو كې څه حرج او گناه نشته، (ج: ۵ ص: ۴۰۶)

او په كفايت المفتي كې ليكل شوي دي: په خپل ژوند كې قبر تيارول مباح دي، (ج: ۴ ص: ۳۸) علامه شامي رحمته الله د تاتار خانیه په حوالې سره نقل كړي دي چې دخپل ځان له پاره په قبر

۱ [شروع في مسائل الدفن - هو فرض كفاية ان امكن اجماعاً..... ومفاده انه لايجزى دفنه على وجه الارض ببناء عليه..... الخ (ردالمحتار ج: ۲ ص: ۲۳۳ باب صلاة الجنائز) -

۲ [مات في سفينة غسل وكفن وصلى عليه والقي في البحر ان لم يكن قريباً من البر، وفي الشرح: قوله والقي في البحر، قال في الفتح وعن احمد ينقل ليرسب وعن الشافعية كذلك ان كان قريباً من دار الحرب والا شدين لو حين ليقذفه البحر فدفن (الدر المختار مع الرد ج: ۲ ص: ۲۳۵ باب صلاة الجنائز دفن الميت) -

تیارولو کي هيڅ مضائقه نشته او په دې باندې به اجر ملاويږي، حضرت عمر بن عبدالعزيز رضي الله عنه، ربع بن خيشم رضي الله عنه او نورو حضراتو هم دغه شان کړي وو. ^(۱۱) (شامي ج: ۲، ص: ۲۴۴ مطبوعه مصر جديد)

په فتاوی عالمگیری کې داهم دتاتارخانيه نه نقل شوي دي. (ج: ۱، ص: ۱۶۶) ^(۱۲)

ترکومې پورې چې ددې آيت شريف تعلق دی په دې کې دقطعي علم نفی نه ده شوې، په زرگونو کارونه دي چې دهغې په باره کې موږ ته قطعي علم نه وي چې ددې آخري انجام به څه وي؟ ددې باوجود هم دظاهري حالاتو مطابق موږ دغه کارونه کوو، هم دغه صورت دلته هم گڼل پکار دي.

قبر پوخ پکاردی یا کچه؟

سوال: خلک په شوق کې عموماً قبرونه په سمیتو بنائسته جوړوي، ځينې خلک وايي چې پوخ قبر منع دی، تاسوراته ووايي چې ایا پوخ او بنائسته قبر جوړول جائز نه دي؟

جواب: په حديث کې دپوخ قبر دجوړولو ممانعت راغلی دی، دحضرت جابر رضي الله عنه روايت دی چې: حضور صلی الله علیه و آله وسلم دقبرونو د پخولو نه، په دې باندې دليکلو نه اوددې دپاسه تيريدونه منع وفرمايله. (ترمذی مشکوٰه ص: ۱۴۸) ^(۱۳)

حضرت علي رضي الله عنه فرمايي چې: حضور صلی الله علیه و آله وسلم زه په دې مهم (کار) وليږلم چې کوم بت ووينم هغه مات کړم او کوم اوچت قبر چې اووينم هغه هوار کړم. (صحيح مسلم مشکوٰه) ^(۱۴)

قاسم بن محمد دام المومنين حضرت عائشه رضي الله عنها وراړه دی، فرمايي چې: زه دحضرت عائشه رضي الله عنها په خدمت کې حاضر شوم، او هغوی ته مې درخواست وکړ چې: مورجانې! ماته د حضور صلی الله علیه و آله وسلم د ستاسود دواړو رفيقانو رضي الله عنهما دقبرونو مبارکو ديدار راکړه، هغوی زما په درخواست باندې درې قبرونه ونيودل چې اوچت نه و او نه بالکل دځمکې برابر وو، (چې دقبر نشان نه وي) او په هغو باندې د بطحاسره واره واره کاني پراته وو. (ابوداود، مشکوٰه ص: ۱۴۹) ^(۱۵)

۱ [وفي التارخانية: لا باس به ويوجر عليه كذا عمل عمر بن عبدالعزيز والربع بن خيشم وغيرهما (ردالمحتار على الدر المختار ج: ۲، ص: ۲۴۴ باب صلاة الجنائز، مطلب في اهداء ثواب القراءة للنبي صلى الله عليه وسلم).]

۲ [من حفر قبراً لنفسه فلا باس به ويوجر عليه كذا في التارخانية (هندية ج: ۱، ص: ۱۶۶ كتاب الصلاة).]

۳ [وعن جابر رضي الله عنه قال: فني رسول الله صلى الله عليه وسلم ان يحصص القبر وان يبنى عليه وان يقعد عليه - (مشكوٰه باب دفن الميت ص: ۱۴۸ طبع قديمي كتب خانه).]

۴ [عن ابي الهياج الاسدي قال: قال لي علي: الا ابعثك على ما بعثني عليه رسول الله صلى الله عليه وسلم ان لا تدع تمناً الا اطمسته ولا قبراً مشرفاً الا سويته، رواه مسلم (مشكوٰه ص: ۱۴۸ باب دفن الميت).]

۵ [وعن القاسم بن محمد قال: دخلت على عائشة فقلت: يا امه! اكشفي لي عن قبر النبي صلى الله عليه وسلم وصاحبه فكشفت لي عن ثلاثة قبور لا مشرفة ولا لا طنة.... [بقية حاشيه په راروانه صفحه....]

ددې حديث نه معلومېږي چې د حضور ﷺ اود حضرت ابوبکر رضی اللہ عنہ اوحضرت عمر رضی اللہ عنہ قبرونه هم په روضه اقدس کې پاڅه نه دي.

دلته داهم يادساتل پکار دي چې دامت فقهاوو د ضرورت په وخت د کچه قبرونو د ليولو اجازه ورکړې ده^{۱۱} او که ضرورت وي نو دنوم دتختې (شناختې) اجازه هم شته، چې هغې سره دقبرپته ولگيږي، مگر قبرونه پاڅه جوړول، اوپه هغو باندې دالاتونه جوړول، اوپه قبرونو باندې دقرآن کریم آيتونه يادمري په تعريف کې دشعرونو ليکلو اجازه نشته، په اصل کې قبرونه دزینت شی نه دي، بلکې دعبرت شی دی، په شرح صدور کې حافظ سيوطي رحمه الله ليکلي دي چې نبی (صلی الله عليه وسلم) په قبرستان باندې تيريدو؛ نوهغوی ته کشف وشو چې قبرستان والاو ته عذاب ورکول کيږي، څه موده پس بياپه هغه قبرستان باندې تيريدو؛ نومعلومه شوه چې عذاب لرې شوی دی، نبی (صلی الله عليه وسلم) دالله تعالی د عذاب دلرې کولو سبب معلوم کړ، نوارشادورته وشو چې اول ددوي قبرونه تازه وو، اوس زاړه شوي دي اوماته شرم راځي چې داسې خلکو ته عذاب ورکړم دچادقبرونونښې چې ورانې شوې وي^{۱۲}.

د کچه قبر وضاحت

سوال: تاسو ديو سوال په جواب کې فرمايلي دي چې قبر کچه پکار دی، په ليدو کې راځي چې اکثر قبرونه دڅلورو وارو طرفونو نه پاڅه وي، البته پورتنی مينځ يې کچه وي، مهرباني وکړئ اود کچه قبر وضاحت وکړئ، ځکه چې په ظاهري اواندروني کيفيت باندې مشتمل وي ۲: ايا دقبر دننه ځمکه (فرش) اود څلورو وارو طرفونو ديوالونه کچه وي، ياپورتنی سطح دسميتوب لاکونوسره بنده کړل شي اوپورته پرې خاوره واچول شي؟ ياڅه نورڅه؟

...بقية د تير مخ].. مطبوعة ببطحاء العرصة الحمراء، رواه ابو داود (مشکوة ص: ۱۴۹)۔

۱ [وقال في الشرح: وقد اعتاد اهل مصر وضع الاحجار حفظاً للقبور عن الانداس والنش ولا باس به، وفي الدر: ولا يخصص ولا يطين ولا يرفع عليه بناء وقيل لا باس به وهو المختار، وفي النوازل لا باس بتطينه وفي التجنيس والمزيد لا باس بتطين القبور (حاشية الطحطاوى مع المراقى ص: ۳۳۵، وايضاً في ود المختار ج: ۲ ص: ۲۳۷)، وفي الهندية: واذا آخريت القبور فلا باس بتطينها ..... الخ ..... وان احتيج الى الكتابة حتى لا يذهب الاثر ولا يمتحن فلا باس به فاما الكتابة بغير عذر فلا حتى انه يكره كتابة شيء عليه من القرآن او الشعر او اطراء مدح ونحو ذلك، حلية ملخصاً ..... الخ (فتاوى شامى ص: ۲۳۸)۔

۲ [حدثنا عبد الصمد ابن معقل عن وهب بن منبه قال: مر ارميا النبي صلى الله عليه وسلم بقبور يعذب اهلها فلما ان كان بعد سنة مر بها فاذا العذاب قد سكن عنها فقال: قدوس قدوس مررت بهذه القبور عام اول واهلها يعذبون ومررت في هذه السنة وقد سكن العذاب عنها فاذا النداء من السماء: يا ارميا! تمزقت اكفاهم وتمعطت شعورهم ودرست قبورهم فنظرت اليهم فرحتهم وهكذا افعل باهل القبور الدراسات والاكفان المتمزقات والشعور المتمعطات (شرح الصدور ص: ۳۱۳، ۳۱۴ طبع دار الكتب العلمية بيروت)۔

جواب: قبر ددنه نه اوبهرنه کچه پکاردی، داصورت چې قبر دخلورو وارو طرفونونه پوخ کړل شي او په پورتنۍ سطح باندې څه لږ شان نښه کچه پرېښودل شي دا هم صحيح نه ده.^{۱۱}

۲. دقبرچت هم کچه پکاردی، خو که ځمکه نرمه وي چې دسیمتو دبلالک نه بغیرچت ټینګیدی نه شي (ځنګه چې په کراچۍ کې هم دغه شان صورت حال دی) نو دمجبوري له وجې داصورت جائز دی.^{۱۲}

د قبر دیوالونه هم د مجبوري له وجې پاڅه کیدای شي

سوال: دقبر احاطه پخول ځنګه دي؟ او دا هم راته ووايي چې په قبر باندې دنوم تخته (شناخته، لګولی شویانه)؟

جواب: که قبر بغیر ددې نه نه ټینګېږي؛ نو دیوالونه پاڅه کیدای شي.^{۱۳} مګر قبر پوخ جوړول ګناه ده.^{۱۴} دشناخت له پاره تختۍ (شناخته) لګول جائز دي، مګر شرط دادی چې آیتونه او مقدس کلمات پرې ونه لیکل شي، چې دهغې بې حرمتي ونه شي.^{۱۵}

۱ [(قال) ويسنهم القبر ولا يزيه لحديث النخعي قال: حدثني من رأى قبر رسول الله صلى الله عليه وسلم واني بكر وعمر رضي الله عنهما منسمة عليها فلق من مدبريض ولان التريبع في الابنية للاحكام ويختار للقبور ماهو ابعد من احكام الابنية وعلى قول الروافض السنة التريبع في القبور ولا تخصص لما روى ان النبي صلى الله عليه وسلم هي عن تخصيص القبور وتربيعةا ولان التخصيص في الابنية اما للزينة اولا احكام البناء (المبسوط السرخسي ج: ۲ ص: ۶۲ باب غسل الميت)۔

۲ [وصفة اللحدان يحضر القبر بتمامه ثم يحفر في جانب القبلة منه حفرة فيوضع فيه الميت كذا في المحيط ويجعل ذالك كالبيت المسقف كذا في البحر الزانق فان كانت الارض رخوة فلا باس بالشق كذا في فتاوى قاضي خان وصفة الشق ان تحفر حفرة كالنهر وسط القبر ويبني جانباه بالبن او غيره ويوضع الميت فيه ويسقف كذا في معراج الدراية (هندي ج: ۱ ص: ۱۶۶ كتاب الصلاة الباب الحادي والعشرون في الجنائز، وايضاً في البحر الرائق ج: ۲ ص: ۲۰۹ باب الجنائز)۔

۳ [في مبسوط للسرخسي: وانما اختاروا الشق في ديارنا لتعذر اللحد فان الارض فيها رخاوة فاذا الحد انما عليه فلهذا استعملوا الشق..... لا باس باستعمال اللبن ويكره الاجر لانه انما استعمل في الابنية للزينة اولا احكام البناء والقبر موضع البلى فلا يستعمل فيه الاجر وكان الشيخ الامام ابو بكر محمد بن الفضل رحمه الله تعالى يقول: لا باس به في ديارنا لرخاوة الارض وكان يجوز استعمال رفوف الخشب واتخاذ التابوت للميت حتى قالوا لو اتخذوا تابوتاً من حديد لم اربه باساً في هذه الديار..... الخ (المبسوط للسرخسي ج: ۲ ص: ۶۲ باب الجنائز)۔

۴ [عن جابر رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم ان يخصص القبر وان يبني عليه وان يقعد عليه (مشكوة ص: ۱۴۸ باب دفن الميت طبع قديمي)۔

۵ [وان احتيج الى الكتابة حتى لا يذهب الاثر ولا يمتحن فلا باس به فاما الكتابة بغير عذر فلا اهـ، حتى انه يكره كتابة شيء عليه من القرآن او الشعر..... الخ (شامي ج: ۲ ص: ۲۳۸ باب صلاة الجنائز)۔

د قبر خواحکام

سوال: په اسلام کې قبر څنگه جوړېږي پوخ او که کچه؟ د قرآن او حدیث په رڼا کې جواب راکړئ مهرباني به مووی.

جواب: اسلام چې د قبر په باره کې کوم تعلیم ورکړی دی دهغه خلاصه داده:

- (۱) قبر دې کشاده او ژور وکنستل شي (کم از کم د بنده د سینې پورې چې وي) ^{۱۱}
- (۲) قبر دې زیات اوچت نه شي اونه دې بالکل د ځمکې سره برابر وي، بلکې تقریباً یوه لویشت دې د ځمکې نه اوچت وي. ^{۱۲}
- (۳) قبر دې پوخ نه کړل شي، اونه دې پرې څه دالان جوړېږي، بلکې قبر کچه پکار دی، په خپله د حضور ﷺ په روضه مبارک کې د شیخینو رضی الله عنہم قبرونه مبارک هم کچه دي، البته پرې د خاورې لیوول جائز دي. ^{۱۳}

- (۴) د قبر دې داسې تعظیم ونه شي چې د عبادت شک پرې وشي، مثلاً: سجده کول، دهغه طرف ته لمونځ کول، دهغه چاپیره طواف کول، دهغه طرف تړلی دریدل او داسې نور. ^{۱۴} اونه دې د قبر بې حرمتي وشي مثلاً: دهغه د پاسه تیریدل، هغه ته ډډه وهل، په هغه باندې متیازې پاڅنه وغیره کول، په هغه باندې گندگي ورغوځول او په هغې باندې توکل وغیره. ^{۱۵}

د وران قبر جوړول

سوال: زما د والد محترم وفات (۳۱) دسمبر (۱۹۹۲ء) کې شوی و، تقریباً دوه میاشتې

- ۱ [و مقدار عمق القبر قدر نصف قامه وذكره في الروضة وفي الذخيرة الى صدر الرجل او وسط القامة فان زاد او قل افضل وان عمقوا القبر مقدار قامه فهو احسن فعلم بهذا ان الاولى نصف القامة والا على القامة وما بينهما ..... الخ (حلی کبیر ص: ۵۹۶ فصل في الجنائز، وايضاً في الشامية ج: ۲ ص: ۲۳۴ باب صلاة الجنائز)
- ۲ [ورفع قبره من الارض نحو شبر ..... الخ (حلی کبیر ص: ۵۹۵ وايضاً في الشامية ج: ۲ ص: ۲۳۷)۔
- ۳ [قوله ولا يحصص الحديث جابر بنی رسول الله صلى الله عليه وسلم ان يحصص القبر وان يقعد عليه وان يني عليه ..... وقال في الفتاوى اليوم اعتاد والسفط ولا باس بالتطين ..... الخ (البحر الرائق ج: ۲ ص: ۲۰۹ وايضاً في الشامية ج: ۲ ص: ۲۳۷ والبدائع الصنائع ج: ۱ ص: ۳۲۰ فصل واماسة الدفن)۔
- ۴ [سجده کردن بسوئی قبور انبیاء واولیاء وطواف کردن ودعا ازان ها خواستن ونذر برائی آن ها قبول کردن حرام است، بلکه چیزها ازان بکفر میرساند پیغمبر صلی الله علیه وسلم برآن ها لعنت گفته وازان منع فرمودند گفته که قبر مرابت نه کنند (مالا بدمنه ص: ۸۸، ارشاد الطالبین ص: ۱۸) وايضاً فتاوی عالمگیری ج: ۵ ص: ۳۵۱ کتاب الکراهية، الباب السادس عشر في زيارة القبور)۔
- ۵ [وکره ابو حنیفة (رح) ان یوطا علی قبر ویجلس علیه اوینام علیه اتقضى علیه حاجته من بول او غائط لما روی عن النبی صلی الله علیه وسلم انه نهی عن المجلس علی القبور ..... الخ (البدائع الصنائع ج: ۱ ص: ۳۲۰) (فصل) واما سنة الدفن، وايضاً في الشامية ج: ۲ ص: ۲۴۵ باب صلاة الجنائز، وفي البحر الرائق ج: ۲ ص: ۲۰۹)۔

وروسته (۲۷) فروري (۱۹۹۳ء) کې د باران په وجه قبر غرق شو، کله چې هلته لارم نو گورکن او يو کس وکتل چې د والد مرحوم لاش بلکل داسې پروت و لکه چې نن دفن شوی وي، داسې کول څه ظاهره وي؟ او دويمه خبره دا چې اوس د قبر سره څه وکړو؟

جواب: دمري د بدن محفوظ کيدل (ان شاء الله) بڼه علامه ده، د شهيدانو بدن محفوظ وي او د الله تعالي څه نور نيك بندگان هم د دوی سره ملحق دي،^{۱۱} وران شوی قبر دوباره جوړول پکار دي^{۱۲}

د قبر د شناخت د پاره کانی لگول

سوال: زما د دوست پلاروفات شوی دی، هغه وايي چې په قبرباندي داسې کانی چې پرې ليکل شوی وي لگولی شواوکه نه؟

جواب: دشناخت له پاره کانی لگول جائز دي، مگر په هغه دې آيتونه وغيره نه ليکل کيږي. دشناخت له پاره دې پرې نوم وليکل شي.^{۱۳}

مري باندي خاوره اچونکي خلک په قبرستان کې په کومو شيانو عمل وکړي؟

سوال: مري سره خلک د خاورې اچلوله پاره ځي، مگر د خلکو اکثریت خپلې پښو کړې وي او په قبرباندي خاوره اچوي او دفاتحي ختميدو نه بغير لارشي او يو طرف ته کښي اياددي خلکو دا حرکت جائز دی او که نه؟ پوره په تفصيل سره راته جواب راکړئ چې خاوره اچونکو ته په قبرستان کې په کومو خبرو باندي عمل کول پکار دي؟

[۱] واخرج مالک عن عبدالرحمن بن صعصعة انه بلغه ان عمرو بن الجموح، وعبدالله بن عمرو الانصاريين كانا قد حفرا السيل قبرهما، وكان قبرهما مائلي السيل، وكانا قبر واحد، وهما ممن استشهد يوم احد فحفرا لغيرا من مكاهما، فوجد الم يتغيرا كاهما مائا بالامس، وكان احدهما قد جرح فوضع يده على جرحه فدفن وهو كذلك فامطيت يده عن جرحه، ثم ارسلت فرجعت كما كانت وكان بين احد وبين يوم حفر عنهما ست واربعون سنة. واخرج البيهقي في الدلائل من وجه آخر وزاد بعد قوله: فامطيت يده عن جرحه فانبعث الدم فردت الى مكاهما، فرد الدم..... واخرج الطبراني عن ابن عمرو قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: المؤمن المحتسب كالشهيد المشحط في ذمه، واذا مات لم يدوده في قبره..... واخرج ابن منده عن جابر بن عبد الله قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: اذا مات حامل القرآن اوحى الله الى الارض ان لاتاكل لحمه، فتقول الارض: اي رب! كيف اكل لحمه وكلامك في جوفه؟ قال ابن منده: وفي الباب عن ابي هريرة وعبد الله بن مسعود، واخرج المروزي عن قتاده قال: بلغني ان الارض لاتسلط على جسد الذي لم يعمل خطيئة (شرح الصدور ص: ۳۱۶ نه تر ۳۱۸ پوري، باب نقن الميت وبلاء جسده الانبياء ومن الحق بهم، طبع بيروت)

[۲] واذا خرجت القبور فلا باس بتطينها كذا في التارخانية وهو الاصح وعليه الفتوى (عالمگیری ج: ۱ ص: ۱۶۶)

[۳] وان احتيج الى الكتابة حتى لا يذهب الاثر ولا يمتحن فلا باس به فاما الكتابة بغير عذر فلا. حتى انه يكره كتابة شيء عليه من القرآن..... الخ (شامي ج: ۲ ص: ۲۳۸ باب صلاة الجنائز).

جواب: په عالمگيري کې دې چې په قبرستان کې دخپليوسره گرځيدل جائز دي^(۱) بيا هم ادب دادی چې خپلې وباسي اوداهم ليکل شوي دي چې دمړي ددفن کيدونه وروسته دواپسي له پاره دچانه داجازې اخيستو ضرورت نشته^(۲) کوم حضرات چې ددفن کولوپه وخت کې موجودوو، هغوی دې دتدفين نه وروسته څه لږ ساعت له پاره هلته ايسار شي اودمړی له پاره دې دعاگانې اواستغفارکې مشغول وي. اود مړی له پاره دې دمنکرنکيريې سوال اوجواب کې دثابت قدمۍ دعاوکړي.^(۳)

په قبرباندي په غلطي سره دپښې کيښودو تلافی څنگه کيدی شي؟

سوال: يوځل مې په غلطي سره پهقبرباندي پښه کيښودې وه، نوددې تلافی څنگه ممکن ده؟ اوريدلې مې دي چې ددې سزايره زياته سخته وي.

جواب: استغفار کول اوخداى ته توبه کول پکار دي.^(۴)

په قبرونودپاسه تلوپه ځای دلرې نه فاتحه ولولئ

سوال: په قبرستانونوکې قبرونه اکثرنژدې نژدې وي اويو مخصوص قبرته درسيدلوله پاره په قبرونوباندي تگ ناگزيردی، نوپه داسې حالت کې څه وکړل شي؟

جواب: په قبرونوباندي دپاسه تگ جائز نه دی، که بچ بچاوسره هغه قبرپورې تگ کيداى شي نولارشي، گنى دلرې نه فاتحه ولولئ اودقبرونودپاسه تگ نه پرهيز وکړئ.^(۵)

په قبرونوتک اوده وهل جائز نه دي

- ۱ [والمشى فى المقابر بتعين لا يكره عندنا (عالمگيرى ج: ۱ ص: ۱۶۷ كتاب الصلاة، الباب الحادى والعشرون فى الجنائز، الفصل السادس)، فى شرعة الاسلام من السنة ان لا يتطأ القبور فى نعليه ويستحب ان يمشى على القبور حافيا ويدعو الله لهم (حاشية طحطاوى على المراقى، فصل فى زيارة القبور ص: ۳۴۰ طبع مير محمد).]
- ۲ [وبعد الدفن يسعه الرجوع بغير اذنه كذا فى المحيط (عالمگيرى ج: ۱ ص: ۱۶۵ كتاب الصلاة).]
- ۳ [ويستحب اذا دفن الميت ان يجلسوا ساعة عند القبر بعد الفراغ بقدر ما ينحرجزور ويقسم لحمها يتلون القرآن ويدعون للميت كذا فى الجوهرة النيرة (هندي ج: ۱ ص: ۱۶۶ وايضا فى الشامية ج: ۲ ص: ۲۳۷).]
- ۴ [وعن عائشة رضى الله عنها قالت: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: ان العبد اذا اعترف ثم تاب، تاب الله عليه. متفق عليه (مشكوة المصابيح ج: ۱ ص: ۲۰۳ باب الاستغفار و التوبة، الفصل الاول).]
- ۵ [ويكره الجلوس على القبر ووطوه ..... وفى خزانة الفتاوى وعن ابى حنيفة (رح) لا يوطأ القبرا لا لضرورة ويزار من بعد ..... الخ (شامى ص: ۲۴۵ باب صلاة الجنائز).]

سوال: ځينې خلک د تگ راتگ له پاره په قبرستانو کې خپلې لارې جوړې کړي او ددې د وجې نه کله کله دهغوی پښې د قبرونو د پاسه هم راشي او کله د قبر پټه هم نه لگيږي، ما خلکو ته وويل چې د اښه خبره نه ده چې تاسو د قبرونو د پاسه تير پرئ، او د قبرونو بې حرمتي کوئ، مگر په دې خلکو هيڅ اثر نه کيږي آيا په داسې طريقې سره په قبرستان کې د ښځو سر يو تگ راتگ جائز دی؟

جواب: په حديث کې د قبرونو د پاسه تگ، په هغو دناسټې، او تکیه لگولو ممانعت راغلی دی. ددې وجې نه دا کارونه جائز نه دي.^{۱۱}

په قبر د ځناورو نه د ساتلو له پاره پرده اچول

سوال: د چا چې د موټر ټکر (ايکسيډنټ) شوی دی، موږ هغه د خپل پلار نيکه په کلي کې دفن کړی دی، خو هلته د ځنگل په وجه ځناور يا بيزې، مينځې وغيره په قبرستان کې په قبر باندې کيږي، يا د دوي د گرځيدو په وجه قبر کيږي يا قبر ته نقصان رسوي، موږ غواړو چې په قبر باندې څادر (برده) وغورځوو، چې په دې سره به د قبر بې قدرې نه کيږي، هسې دده عمر خو (۱۳) کاله او (۷) مياشتې دي او ډير نیک او ښه ماشوم و.

جواب: قبرونه خو د ختمولو د پاره دي چې کله سړی نه پاتې کيږي نو قبر کله پاتې کيدای شي؟ په قبر دې پرده نه غورځول کيږي.^{۱۲}

مړي امانت خښول جائز نه دي

سوال: زما د ډيروخت نه دا خواهش و، چې د يوې اهمې قومې مسئلې په باره کې تاسو ته رجوع وکړم، څنگه چې به تاسو ته هم معلومه وي چې زموږ عظيم شوی رهبر او ره نما چوهدري (رحمت علي) مرحوم باني تحریک پاکستان چاچې مونږ ته د تقسيم بر صغیر اصول وښودل، او ددې سلطنت خداداد ته يې د، پاکستان، نامه ورکړه، بطور امانت دانگریزانو په وطن د کيمبرج په قبرستان کې دفن دی، دهغه يو معتقد عيسايي پروفيسر (مسترويلبورن) هغه دخپلې عقيدې مطابق دفن کړی و، دهغه دوفات په (۳) فروري باندې ديرش کاله پوره شول، اوریدلي مودی چې (جمال الدين افغاني) هم خپل يوهم وطن څلوېښت کاله پس په خپل

۱ [وعن جابر رضي الله عنه قال: نهى رسول الله صلى الله عليه وسلم ان يخصص القبر وان يبنى عليه وان يقعد عليه. رواه مسلم. وايضا عن جابر رضي الله عنه قال: نهى رسول الله صلى الله عليه وسلم ان يخصص القبر وان يكتب عليها وان توطأ. رواه الترمذی - (مشکوٰۃ المصابيح ج: ۱ ص: ۱۴۹، ۱۴۸ باب دفن الميت الفصل الثاني)]

۲ [في الاحكام عن الحجة: تكره الستور على القبور (شامي ج: ۲ ص: ۲۳۸ باب صلاة الجنائز). ويكره عند القبر ما لم يعهد من السنة والمعهود منها ليس الازيارته والدعاء عنده قائما كذا في البحار الرائق (عالمگیری ج: ۱ ص: ۱۶۶) لا تجصوا القبور ولا تنوعوا عليها..... لان ذلك من باب الزينة ولا حاجة بالميت اليها ولانه تضيع المال بلا فائدة فكان مكروها (بدائع الصنائع ج: ۱ ص: ۳۲) (فصل) واما سنة الدفن

پلرني وطن کې دفن کړی و، اوس ستاسونه تپوس دادی چې که موجوده حکومت یادچوهدري رحمت علی میموریل ترست د چوهدري دلاش پاکستان ته دراوړلو بندوبست وکړي؛ نو دهغوی آخري رسومات د دین اسلام مطابق څنگه به ادا کيږي؟ اونور دا چې مړی دخومره وخت پورې امانت دفن کیدای شي؟

جواب: مړی دامانت په طور د دفن کولو هیڅ معنا نشته اود دفن کولونه پس مړی واپس راویستل درست نه دي، عالمگیریه کې له تبیین څخه نقل شوي دي چې: که غلطې سره دمړي مخ د قبلې په ځای په بل طرف ته کړل شو، یا هغه په گس طرف باندې خملول شو، یا دهغه سردېنبو طرف ته اوېښې دسړ طرف شوې، نو دخاورې اچولونه پس دهغه دوباره راویستل جائز نه دي او که لاتراوسه پورې پرې خاوره اچول شوې نه وه اودیوازې دلحد خښتې لگول شوې وې؛ نو خښتې دې لرې کړل شي اود سنت مطابق دې بدل کړل شي. (ج: ۱ ص: ۱۶۷) ^{۱۱}

مړی پلرنی هدیرې ته وړل شرعاً څنگه دي؟

سوال: یو سړی په کراچی یا حیدرآباد کې مړ شي، ددې په ځای چې مړي ته غسل ورکړي او کفن او جنازې نه فارغ شي او مړې د مسلمانانو قبرستان کې دفن کړل شي، ځینې خلک زمونږه مسلمانانو ورونو یو رسم قائم کړی دی چې مړی به خپل پلرني کلي یا ښار ته ضرور وړل کيږي، که رشتدار د ده د لرې لرې سفر ډیر خرچونه برداشت کولی شي او که نه؟ قرض وغیره راواخلي او مړی د هوایي جهاز یا د موټر په ذریعه وړي، گني؛ نو د پوزې د کټ کیدو خطر محسوسوي، د قرآن او د حدیث په رڼا کې وضاحت وکړئ آیا دا ضروري ده چې که مړي وصیت کړی وي او که نه، د کراچی نه د پاکستان د نورو کونجونو نه پلرني کلي (ښار) په سونو یا زرگونو میله لرې وړل جائز دي؟ آیا مرحوم په هغه ځای کې چې په کوم ځای کې یې ساه ورکړې ده، د نورو مسلمانانو قبرستان کې چې هغه په هر ځای کې موجود وي، مړی د دومره مالي او جاني تکلیفونو نه وروسته هلته صرف په دې خیال دفن کول چې د مرحوم نور رشتداران او پلرنی قبرستان هلته دی، صحیح دي؟

جواب: شرعي حکم دادی چې څوک په کوم ښار کې وفات شي؛ نو هغه دې دغه ښار په قبرستان کې دفن شي، د هغه ځای نه بل ځای ته منتقل کول مکروه تحریمي دي، ^{۱۲} د کوم رواج چې

۱ [ولووضع الميت لغير القبلة او علی شقة الايسر او جعل راسه موضع رجليه واهيل عليه التراب لم ينش ولو سوى عليه اللبن ولم يهل عليه التراب نزع اللبن وروعى السنة كذا فى التبيين (هندية ج: ۱ ص: ۱۶۷) كتاب الصلاة، الباب الحادى والعشرون، وفى الشامية: (واما نقله (ای الميت) بعد دفنه فلا مطلقاً قال فى الفتح: واتفقت كلمة المشايخ فى امراة دفن ابنها وهى غائبة فى غير بلدها فلم تصبر وارادت نقله على انه لا يسعها ذلك (فتاوى شامى ج: ۲ ص: ۲۳۹)۔

^۲ [قال فى البرازية: نقل الميت من بلد الى بلد قبل الدفن لا يكره .... [بقية حاشيه په راروانه صفحه....

تاسو ذکر کړی دی، هغه په یو څو وجو ناجائز دی او د پریښودلو لائق دی.
اول: مړی دده پلرني کلي یا ښار ته منتقل کول ضروري گڼل گویا د خپل طرف نه د نوي شریعت جوړول دي.

دویم: د یو ناجائز شي له پاره قرضه اخیستل او بې ځایه مصارف برداشت کول حرام کار دی.
دریم: او دې ناجائزه شي نه د پوزې او د عزت مسئله جوړول د حرامو له پاسه حرام دي.
څلورم: په دې منتقل کولو کې ځینې وخت ډیرې ډیرې ورځې لگيږي چې په هغه سره د لاش بې حرمتي کيږي او د مسلمانانو لاشونه داسې ذلیلله او خوارول هم حرام دي.
ددې وجو په بنا باندې مړی د یو ښار نه بل ښار ته د منتقل کولو رواج ډیر غلط او د اصلاح لائق دی.

د قبر په طرفونو کې د گناهونو په وجه مړی بل ځای ته منتقل کول

سوال: د کوم قبر په طرفونو کې چې گناهونه شروع شي؛ نو مړی بل ځای ته منتقل کولی شي، آیا دا ټیټک دی؟

جواب: د مړي منتقل کول جائز نه دي، گناهونه بندول پکار دي^(۱)

د مړي بل ځای ته منتقل کولو له پاره تابوت استعمالول

سوال: ایا مړی بل ځای ته منتقل کېدای شي؟ او که وړل کېدای شي نو د تابوت رواج سهي دی؟ او د تابوت جسماني اوساخت څنگه پکار دی؟ اکثر چې تابوت لیدوسره ماته دامشکل راپیښيږي چې کله زه د کراچۍ تابوتونه وینم چې دهغي اوچت والی په مشکله سره دوه (۲) فته وي.

جواب: دلته دوه مسئلې جدا جداد دي، یوه مسئله د مړي بل ځای ته وړل، ددې حکم دادی چې ځینې حضراتو د ابالکل جائز گرځولی دی، او ځینې فرمایي چې کم از کم د (۴۸) میله پورې وړل خوصحیح دي، ددې نه زیات مسافت باندې منتقل کول مکروه دي.^(۲)

...بقیه د تیر مخ]..وبعدہ بحرم ۰ قال السرخسی: وقبله یکره ایضاً الا قدر میل اومیلین (شامی ج: ۶ ص: ۴۲۸ فصل فی البیع) ۰ قوله ولا باس بنقله قبل دفنه، قيل مطلقاً وقيل الى مادون مدة السفر، وقیده محمد بقدر میل اومیلین، لان مقابر البلد ربما بلغت هذه المسافة فيكره زاد، قال في النهر عن عقد الفرائد: وهو الظاهر (شامی ج: ۲ ص: ۲۳۹ باب صلاة الجنائز)

[ولا ينبغي اخراج الميت من القبر بعد ما دفن (عالمگیری ج: ۱ ص: ۱۶۷ کتاب الصلاة الباب الحادی والعشرون فی الجنائز)، قال فی رد المحتار: واما نقله بعد دفنه فلا مطلقاً قال فی الفتح واتفقت كلمة الشيخ فی امراة دفن ابنها وهي غائبة فی غیر بلدها فلم تصبر وارتدت نقله علی انه لا یسعها ذالك (شامی ج: ۲ ص: ۲۳۹ باب صلاة الجنائز)

۲ [قوله ولا باس بنقله قبل دفنه) قيل مطلقاً، وقيل الى مادون مدة السفر..... فيكره فيما زاد..... الخ (الفتاوى الشامية ج: ۲ ص: ۲۳۹ باب صلاة الجنائز)۔

دامسئله خود خنبولونه مخکې دمنتقل کولوده، خو یوځای کې ددفن کولونه پس د مړي بل ځای ته منتقل کول قطعي ناجائز دي.^(۱۱)

پاتې شوه دتابوت مسئله، نوپه درمختار کې لیکل شوي دي چې که ځمکه نرمه وي؛ نوپه تابوت کې دفن کول جائز دي، گني مکروه دي.^(۱۲) دتابوت اوچت والی دومره پکار دی چې بنده پکې کېناستی شي، نن سبا چې کوم رواج دی چې مړي دلرې لرې ملکونو نه راوړل کیږي اوڅو څو ورځو پورې لاش خرابیږي، دارسم په ډیر وجوهاتوسره قبیح دی.^(۱۳)

وفات شوي ماشومان، د شفاعت ذریعه

سوال: زما د زوی درې میاشتې شوې دي چې وفات شوی دی، د هغې ورځې نه واخله ترننه پورې ما ته آرام نشته، شپه او ورځ ما ته دماشوم یاد بې آرامي راکوي، ترننه پورې راته سکون نشته، ماته دا ووايه چې زما دماشوم زوی زما له پاره د څه اجر او ثواب مستحق جوړیږي؟ ما ته زما کور والا د هیرولو د پاره ډیرې خبرې کوي، ځینې خلک ووايي چې دا ماشوم د مورو پلار له پاره د جنت د لارو نشانه وي، حالانکې زما خیال دی چې هر څوک که هغه سپری وي یا بنځه د خپل خپل عمل جواب ورکونکي به وي، الله تعالی دې هیچاته هم د اولاد جدایي نه ورکوي، ما ته ووايي چې ماته به صبر څنگه راځي او زه د دې د پاره څه وکړم؟ آیا دا خبره صحیح ده چې مرحوم ماشوم د والدینو له پاره د رحمت باعث وي؟

جواب: الله تعالی دې تاسوته ددغه ماشوم نعم البدل درکړی، د مسلمان مورپلار ماشوم بچی چې مړشي؛ نو دهغوی د شفاعت او بښنې ذریعه جوړیږي، په دې شرط چې د بې صبري څه خبره د خولې نه ونه باسي، بلکې د صبر او شکر نه کارواخلي، ان شاء الله ستاسو ماشوم به ستاسو له پاره د مغفرت ذریعه جوړیږي.^(۱۴)

۱ [قوله ولاباس بنقله قبل دفنه قبل مطلقاً وقيل الى مادون مدة السفروقيده محمدبقدرميل اوميلين لان مقابرالبلاد ربمابلغت هذه المسافة فيكره فيما زاد ..... واما نقله بعددفنه فلامطلقاً (شامی ج: ۲ ص: ۲۳۹ باب صلاة الجنائزة، دفن الميت وايضاً الهندية ج: ۱ ص: ۱۶۷ طبع رشيدية)۔

۲ [قوله ولاباس بالتخاذ التابوت ..... الخ، اي يرخص ذلك عند الحاجة والا كره ..... الخ (شامی ج: ۲ ص: ۲۳۴، وايضاً الهندية ج: ۱ ص: ۱۶۶ طبع رشيدية)۔

۳ [عن ابی هريرة رضى الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: اسرعوا بالجنائزة فان تك صالحة فخيرتقدموها وان تك سوى ذلك فشرتضعونها عن رقابكم. متفق عليه (مشكوة المصابيح ج: ۱ ص: ۱۴۴ باب المشي بالجنائزة والصلاة عليها وايضاً البدائع ج: ۱ ص: ۲۹۹، واما صلاة الجنائزة طبع سعيد)

۴ [عن ابی هريرة رضى الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم لنسوة من الانصار: لايموت لاحد لكن ثلاثة من الولد فتحتسبه الا دخلت الجنة فقاتل امرأة منهن: او اثنان يارسول الله؟ قال: او اثنان (مشكوة باب البكاء على الميت ص: ۱۵۰) وعن ابی موسى الاشعري رضى الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: اذا مات ولد العبد قال الله تعالى للملائكة: قبضتم ولد عبدي؟ ..... [بقية حاشيه په راروانه صفحه ....

آيا په مري باندې ژړل هغه ته د تكليف سبب جوړيږي؟

سوال: ويل كيږي چې د مرگ نه وروسته په مري باندې ژړل د مري د تكليف سبب جوړيږي. زه دا پوښتنه كول غواړم چې تكليف سره د مري څه تعلق دی؟ او هركله چې روح د بدن نه ووت؛ نو روح چې لطيف شى دى د ژړا د تكليف احساس ولې او څنگه ورته كيږي؟ ځكه چې ژړل يو قسم وزن دى، آيا دا وزن روح محسوسولى شي؟ يا ددې ژړا تكليف د غوښې او څرمې بې ساه بدن ته كيږي؟ حالانكې روح او جسم يو صورت يعنې د لازم او ملزوم كيدو په صورت كې تكليف محسوسوي، د مرگ نه وروسته نه، ځكه چې د مرگ نه پس روح او بدن د يو بل نه جدا كيږي؟

جواب: دمرگ نه وروسته د روح اوبدن داتعلق نه پاتې كيږي، خو يو خاص قسم بل تعلق د دواړو سره قايمېږي چې په هغه سره مري ته د برزخ واقعات اودعذاب او د ثواب احساس كيږي^{۱۱} او د دې تعلق نوم برزخي ژوندون دى چې هغه د دنيا د ژوند نه مختلف دى، خلاصه دا ده چې په قبر كې مري يوازې جماد نه دى، بلكې ديوخاص نوعيت ژوند لري په دې وخت كې هم ده ته ژوند حاصلېږي چې په وجه يې ده ته ثواب او عذاب اود خوند او درد احساس د برزخ د شان مطابق كيږي.

د مري غم تر څو ورځو پكار دى؟

سوال: د مري وارثانو ته څو ورځې غم كول پكار دي؟

جواب: درې ورځې.^{۱۲}

د مري دخپلوانو د غم موده اود خوراك وركولورسم

سوال: ځينې خلك وايي چې دمري كوروالو ته غم (وير) كول پكار دي اوپه كوركې دې خوراك نه پخپري، بلكې په برداري كې دې خوراك تقسيم كړل شي، ددې شرعي حكم څه دى؟

جواب: دمري كونډې نه پرته باقي كوروالو ته ددريوورځوپورې دغم كولواجازت دى اوپه كونډه باندې دعدت دختميدوپورې غم كول واجب دي^{۱۳} دمري والا په كوركې دروتې پخولو

...بقية دتريمخ[فيقولون: نعم! فيقول: قبضتم ثمرة فواده؟ فيقولون: نعم فيقول: ماذا قال عبدی؟ فيقولون: حمدك واسترجع، فيقول الله: ابنوا لعبدي بيتاً في الجنة وسموه بيت الحمد. رواه احمد والترمذی (مشكوة ص: ۱۵۱)
^۱ [واعلم ان اهل الحق اتفقوا على ان الله تعالى يخلق في الميت نوع حيوة في القبر مايتالم او يتلذذ (شرح فقه اكبر ص: ۱۲۲ طبع مجتبانى دهلى)

^۲ [ولاباس لاهل المصيبة ان يجلسوا في البيت اوفى مسجد ثلاثة ايام والناس ياتونهم ويعزونهم (عالمگري ج: ۱ ص: ۱۶۷ كتاب الصلاة الباب الحادى والعشرون في الجنائز الفصل السادس)

^۳ [وفى رواية زينب بنت ابي سلمة رضى الله عنها ..... سمعت ..... [بقية حاشيه په راروايه صفحه....

ممانعت نشته، مگر چونکې هغه خلق به د غم د وجې نه دروتی. انتظام نه شي کولای، له دې وجې نه دمري د کورواله نژدې عزیزانو او گاونډيانو د طرف نه د دوو وختو خوراک ورلیږل مستحب دي،^{۱۱} په برادري والو کې روتي تقسیمول محض ریا اود ښودنې رسم دی اونا جائزه دی.^{۱۲}

دمري کوروالوته د یوې ورځې یوې شپې خوراک ورکول مستحب دي

سوال: په کوم کور کې چې مړی وشي، هغوی ته څو ورځو پورې نور گاونډیان خوراک ورکړي؟ دا واجب دي که مستحب؟

جواب: دمري کوروالوته د یوې ورځې یوې شپې خوراک ورکول مستحب دي.^{۱۳}

دمري په کور کې د نغري بلولو ممانعت

سوال: دامشهوره ده چې په کوم کور کې څوک مړ شي، هلته تر درې ورځو پورې نغری بلیدل پکار نه دي، اواکثر داسې کیږي چې رشته دارو غیره درې ورځې یا کم ویش هلته روتي وروړي، ددې په باره کې ستاسو څه رایه ده؟ په دې باندې که دیو صاحبې واقعه ملاوشي؛ نوډیره به ښه وي.

جواب: په کوم کور کې چې مړی وشي، هلته د اخلي پخلی څه ممانعت نه شته، خو چونکې دمري کوروالا به د غم له وجې د خوراک د پخولو څه اهتمام نه کوي، ځکه خپلو خپلوانو او گاونډیانو ته حکم دی چې هغوی کره دې وږی رسوي، او په هغوی دې دخوړلو کوشش کوي، دخپل تره زوی جعفر طیار رحمه الله د شهادت په موقعه باندې حضور عليه السلام خپل کوروالوته حکم کړی و اود احکم بطور استحباب و، که دمري کوروالا داخلي پخلي څه انتظام وکړي؛ نو هیڅ گناه نه ده، اونه څه د شرم یا عیب خبره ده.^{۱۴}

...بقیه د تیر مخ].. رسول الله صلی الله علیه وسلم یقول: لا یحل لامرأة تؤمن بالله والیوم الآخر ان تحد علی میت فوق ثلاث لیل الی علی زوج اربعة اشهر وعشرا..... الحدیث (ترمذی شریف ج: ۱ ص: ۱۴۳ وایضاً فی الهندیه ج: ۱ ص: ۱۶۷ کتاب الصلاة الباب الحادی والعشرون)۔

۱ [قوله وياتخذ الطعام لهم قال فی الفتح: ويستحب لجيران اهل الميت والاقرباء الی بعد قهينة طعام لهم یشبعهم یومهم ولیتهم لقوله صلی الله علیه وسلم: اصنعوا لآل جعفر طعاما، فقد جاءهم ما یشغلهم..... الخ (شامی ج: ۲ ص: ۲۴۰)۔

۲ [ویکره اتخاذ الضیافة من الطعام من اهل الميت لانه شرع فی السرور لافى الشرور وهی بدعة مستقبحة..... الخ (ردالمحتار علی الدر المختار ج: ۲ ص: ۲۴۰ مطلب فی کراهة الضیافة من اهل الميت)۔

۳ [ایضاً قوله وياتخذ الطعام لهم قال فی الفتح: ويستحب لجيران اهل الميت والاقرباء..... الخ (شامی ج: ۲ ص: ۲۴۰)۔

۴ [قال فی الفتح: ويستحب لجيران اهل الميت والاقرباء الی بعد قهينة طعام....] بقیه حاشیه په راروانه صفحه.

تعزيت دمري په کورکې وکړئ او فاتحه ايصال ثواب په خپل کورکې

سوال: زموږ په کلي کې ځينې خلک دمري کيدوبه صورت کې هلته دفاتحې کولوبه غرض نه ځي، چې هلته فاتحه کول بدعت دي، موږ دامام صاحب نه پوښتنه وکړه، نو هغه وفرمايل چې: په کوم کورکې مړی وشي هلته يوازې درې ورځو پورې تعزيت له پاره تگ پکاردی، خو زموږ په ځای کې اکثر خلک پوره يوه هفته دفاتحې له پاره ناست وي، تاسوراته ووايئ چې دا بدعت دی يا د ثواب کار؟ چې دواړه فريقه په نيغه لار باندې راشي.

جواب: تعزيت سنت دی، مطلب يې دمري کوروالو ته تسلي ورکول، دفاتحې لوستلو له پاره دمري کورته د تلو ضرورت نشته، د تعزيت له پاره تلل پکاردی، فاتحه او ايصال ثواب په خپل کور کې هم کولی شئ، کوم کس چې يوځل تعزيت وکړي دهغه په دويم ځل د تعزيت له پاره تلل سنت نه دي، تر دريو ورځو پورې د افسوس حکم دی، دلرې ځايونو کسان ددې نه پس هم افسوس کولی شي دفاتحې په غرض کېناستل خلاف سنت دي.^(۱)

کونډې ته په دريمه ورځ باندې نوې لوپټه پسرول

سوال: زموږ طرف ته رواج دی چې کله څوک وفات شي؛ نو دهغه کونډې ته دهغه خپل خپلوان د دريمې په ورځ نوې لوپټه پسرولي، دغه شان د کونډې سره سپينې لوپټې ډيرې زياتې راشي، که دنوې سپينې لوپټې په ځای څه نغدې پيسې دمددله پاره ورکړي؛ نو په دې کې څه نقصان خونشته؟ او بيا دا خوندي و فات باندې څلورمياشتې لس ورځې غم کول او ښځې ته ډډول او سنگار نه ممانعت دی، ددې وجې په نوې لوپټه پسرولو کې څه رازيت دی؟ په دې کې د ذکر کړې شوې مسئلې خلاف ورزی خونه کيږي؟ وضاحت راته وکړئ!

جواب: کونډې ته د دريمې په ورځ نوې لوپټه پسرولو کوم رسم چې تاسو ليکلې دی دا غلط

... بقیه د تیر مخ].. هم يشبعهم يومهم وليتهم لقوله صلى الله عليه وسلم: اصنعوا لآل جعفر طعاماً، فقد جاءهم ما يشغلهم. الترمذی (رد المحتار مع الدر المختار مطلب فی الثواب علی المصيبة، ص: ۲۴۰ وايضاً فتح القدير، باب صلوة الجنائزۃ قبل باب الشہيد ج: ۲ ص: ۱۴۲)۔

۱ [التعزية لصاحب المصيبة حسن كذا في الظهيرية وروى الحسن بن زياد اذا عزى اهل الميت مرة فلا ينبغي ان يعزیه مرة اخرى كذا في المضرات ووقتها من حين يموت الى ثلاثة ايام ويكره بعدها الا ان يكون المعزى او المعزى اليه غائباً فلا بأس بما..... الخ (هنديۃ ج: ۱ ص: ۱۶۷ طبع رشيديه، وايضاً في الشامى ج: ۲ ص: ۲۴۰، ۲۴۱ مطلب في كراهة الضيافة)۔

او د شریعت خلاف دی^{۱۱}، د کونډې عدت څلور میاشتې او لس ورځې دی^{۱۲}، او په دې دوران کې کونډې ته د نویو جامو اغوستلو اجازت نشته،^{۱۳} معلومه نه ده چې ددې رسم جاري کولو مقصد به څه وي؟ کیدای شي چې په نورو قومونو کې دارسم د مسلمانانو نه راغلی وي، مقصد ترې د کونډې خدمت کول وي، په هر حال دارسم خلاف شرع دی، او د اپریښودل پکار دي، د کونډې خدمت او مدد له پاره که نغده پیسه ورکړل شي نو په دې کې هیڅ نقصان نشته، خو د اهرم رسم جوړول پکار نه دي.

بزرگان په خانقاه یا مدرسه کې دفن کول د فقهاوو په نزد مکروه دي

سوال: بزرگان عام طور سره د عام قبرستان په ځای په خانقاه یا مدرسه کې دفن کول (هرکله چې تاریخ صفاوایی چې په اسلافو د صدۍ یا نیمه صدۍ تیریدونه وروسته د بزرگانو مقبرې د شرک او بدعت اډې جوړې شوې دي، څنگه دي؟

جواب: بزرگان او مشائخ په جوماتونو او د مدرسو په احاطو کې دفن کولو ته فقهاء کرامو مکروه لیکلي دي.^{۱۴}

۱ [عن عائشة رضي الله عنها قالت: قال النبي صلى الله عليه وسلم: من احدث في امرنا هذا ما ليس منه فهو رد (الصحيح البخاري، كتاب الصلح ج: ۱ ص: ۳۷۰).]

۲ [وعدة المتوفى عنها زوجها اربعة اشهر وعشرًا، سواء دخل بها ولم يدخل بها اذا كانت حرة لقول الله تعالى: والذين يتوفون منكم ويذرون ازواجًا يتربصن بانفسهن اربعة اشهر وعشرًا (شرح مختصر الطحاوي ج: ۵ ص: ۲۳۹ كتاب الطلاق باب العدد والاستبراء) (ايضًا: وعدة الوفاة على الحرة اربعة اشهر وعشرًا..... الخ (قاضي خان على هامش الهندية ج: ۱ ص: ۵۵۰ باب العدة).]

۳ [وتجنت المعتدة كل زينة نحو الكحل والحناء والخضاب والدهن والتحلي والتطيب ولبس المطيب والمصبوع بالمصفر والزعفران..... الخ (قاضي خان على هامش الهندية ج: ۱ ص: ۵۵۴).]

۴ [ولا يدفن صغير ولا كبير في البيت الذي مات فيه فان ذلك خاص بالانبياء بل ينقل الى مقابر المسلمين اه ومقتضاه انه لا يدفن في مدفن خاص كما يفعله من يبني المدرسة ونحوها ويبني له بقرها مدفنًا كامل (شامي كتاب الصلاة باب الجنائز، مطلب في دفن الميت، ج: ۲ ص: ۲۳۵ طبع ايج ايم سعيد).]

❖ مړي سره متعلق متفرق مسائل ❖

په هر مسلمان په خپل ژوند کې اووه مړيوته غسل ورکول فرض نه دي

سوال: عام طور سره دامشهوره ده چې په هر مسلمان باندې په خپل ژوند کې اووه مړي لمبول فرض دي؟ د قرآن او حديث په رڼا کې د دې مسئلې وضاحت و فرمائي چې دا خبره ترکومي پورې صحيح ده؟

جواب: مړي ته غسل ورکول فرض کفايي دي، که څه کسان دا کار وکړي، د ټولو د طرف نه به دافرض اداسي، د هر مسلمان په ذمه فرض نه دي.^(۱)

د غير مسلم د مرگ خبر اوريدو سره (انالله وانا اليه راجعون) ويل

سوال: کله چې موږ د يو مسلمان د مرگ خبر ورو؛ نو داوريدونه پس «انالله وانا اليه راجعون» وايو خو که د بل مذهب يا د غير مسلم د مرگ خبر واورو؛ نو د دې په باره کې څه حکم دی؟

جواب: هغه وخت کې هم خپل مرگ راياد کړئ او دا ايت دې ولوستل شي.

د مرحوم قرض دې اداسي گڼي د عذاب مستحق به وي

سوال: که د مرحوم په ذمه داسې قرضې وي، چې دهغه وارثانوته معلومې نه وي او قرض ورکونکي ونه وايي؛ نو په دې سلسله کې څه حکم دی؟

جواب: کوم کس چې قرض واخلي او مړ شي دهغه معامله ډيره شديدده، الله تعالى دې هر مسلمان بچ کړي، حضور ﷺ په داسې کس جنازه نه کوله، د چاپه ذمه به چې قرض و، وروسته چې بيا کله فتوحات وشول؛ نو حضور ﷺ به د مړي قرضه په خپله ذمه اخيستې.^(۲)

په يو حديث شريف کې دی چې د مومن روح دهغه د قرض سره اويزان وي، ترڅو پورې چې دهغه قرضه ادا نه کړل شي. (ترمذی، ابن ماجه)^(۳)

۱ [غسل الميت حق واجب على الاحياء بالسنة واجماع الامة كذا في النهاية ولكن اذا قام به البعض سقط عن الباقي كذا في الكافي (هندية ج: ۱ ص: ۱۵۸ كتاب الصلاة، الباب الحادى والعشرون فى الجنائز، الفصل الثانى فى الغسل طبع رشيديه كونه)۔

۲ [عن ابى هريرة رضى الله عنه ان رسول الله صلى الله عليه وسلم كان يوتى بالرجال المتوفى عليه الدين فيقول: هل ترك لدينه من قضاء ؟ فان حدث انه ترك وفاء صلى الله عليه والا قال للمسلمين صلوا على صاحبكم، فلما فتح الله عليه الفتوح قام فقال: انا اولى بالمؤمنين من انفسهم .... الحديث (ترمذى شريف ج: ۱ ص: ۲۰۵ باب ماجاء فى المديون)

۳ [عن ابى هريرة رضى الله عنه عن النبى صلى الله عليه وسلم انه قال: ..... [بقية حاشيه په راروانه صفحه...

په يو حديث كې دې چې حضور ﷺ د سهار لمونځه نه وورسته وفرمايل چې: ايا دلته دفلاني قبيلې خلك شته؟ گوري ستاسو كس د جنت په دروازه باندې ايساردى، دهغه قرض له وجې چې دهغه په ذمه دى، اوس كه ستاسو زړه غواړي نو دهغه فديه (قرضه) ادا كړئ او هغه خلاص كړئ او كه زړه مو غواړي نو هغه د الله تعالى عذاب ته حواله كړئ. (طبراني، بيهقي) ^{۱۱}

يوصحابي فرمايي چې زموږ پلاروفات شو، درې سوه درهمه دهغوى تركه وه، وروسته دهغه اهل عيال هم وو، او دهغه په ذمه قرض هم و، ما دهغه په اهل عيال باندې د خرچ كولو اراده وكړه؛ نو رسول الله ﷺ وفرمايل: ستا پلار په قرضه كې نيول شوى دى، دهغه قرضه ادا كړه! (مسند احمد) ^{۱۲}

د مسلمان بنده په ذمه خاويل قرض پكارنه دى، او كه د مجبوري نه يې قرض واخيست؛ نو دخپل وس مطابق يې د زرنه زر ادا كيدل پكار دي، خداى مكره كه په داسې حالت كې مرگ راغى نو دا خود غرضه وارثان به يې خداى ته پته ده چې ادا هم كړي او كه نه؟ كه په ژوند باندې د قرض د ادا كيدو امكان نه وي؛ نو وصيت كول فرض دي، چې دهغه په ذمه دومره دومره د فلاني قرضه ده، هغه دې ادا كړل شي ^{۱۳}، او كه د وصيت نه بغير مړ شواو كوروالوته څه پته نشته، نو گناهگار به هم وي او وبه هم نيول شي، اوس به نه دهغه قرضه ادا كېږي اونه به خلاصېږي. (نعوذ بالله).

او كه الله تعالى په خپل رحمت سره څه صورت پيدا كړي؛ نو دهغه كرم دى.

ددې تقرير خلاصه داده چې تاسو كوم صورت ليكلې دى؛ نو يو مسلمان ته پكار دي چې داسې صورت بېخې راپېښ نه شي او كه بالفرض داسې صورت حال راپېښ شي؛ نو عام اعلان دې وكړل شي چې ددې مړى په ذمه كه د چا قرض وي؛ نو زموږ نه دې وصول كړي، حضرت جابر رضي الله عنه فرمايي چې: د حضور ﷺ په وفات باندې حضرت ابو بكر صديق رضي الله عنه اعلان وكړ چې د كوم كس د حضور ﷺ په ذمه قرض وي يا حضور ﷺ د چا سره څه وعده كړې وه هغه دې زموږ خوا ته

...بقية د تير مخ].. نفس المومن معلقة بدينه حتى يقضى عنه (ترمذى، باب ماجاء ان نفس المومن معلقة بدينه ج: ۱ ص: ۲۰۶ طبع قديمى كتب خانه).

[۱] عن سمرة رضى الله عنه من هاهنا من رهط فلان ان صاحبكم قد احتبس عن الجنة بدين كان عليه فاما ان تغدوه من عذاب الله واما ان تسلموه (كثر العمال ج: ۶ ص: ۲۳۵، حديث نمبر: ۱۵۵۰۴ طبع مؤسسة الرسالة)

[۲] عن سعد بن الاطول قال: مات اخى وترك ثلاث مائة دينار وترك ولدا صغارا فاردت ان انفق عليهم فقال لى رسول الله صلى الله عليه وسلم: ان اخاك محبوس بدينه فاذهب فاقتض عنه ..... الخ (مسند احمد ج: ۴ ص: ۱۳۶ طبع المكتب الاسلامى بيروت).

[۳] الوصية اربعة اقسام، واجبة كالوصية بردالودائع والديون المجهولة ..... وفي المواهب تجب على مديون بما عليه لله تعالى اوللعباد (رد المحتار ج: ۶ ص: ۶۴۸ كتاب الوصايا، طبع ايج ايم سعيد).

راشي^{۱۱} مگروارث دڅه ثبوت شرعي نه پرته دقرضې اداکولو پابند نه دی^{۱۲} دامسئله هم يادساتل پکار دي چې دمړي قرضه به دهغه دټول مال نه اداکيږي، که څه هم دهغه د وارثانو له پاره يوپيسه هم پاتې نه شي^{۱۳}.

مرحوم که ترکه پرې نږدي؛ نو وارث دهغه دقرض اداکولو ذمه وار نه دی

سوال: کله چې څوک وفات شي او هغه څه مال پرېږدي، هغه به دهغه رشته دار، عزيز ورور او داسې نور... د يو حد مطابق تقسيم کړي، داڅو سمه خبره ده، ددې نه علاوه يوبل کس وفات شي په چا چې دخلکوبې حساب به قرض دی، هرکله چې دهغه زوی هم نشته، باقي خلک دي، مثلاً: بنځه، لونه، سکه ورونه، ميرني ورونه او داسې نور... هغه قرض چې په دنيا کې يرېښودو او لارلو، دهغه رشته دارو ته شرعا څه حکم دی؟ هرکله چې د متعلقه کس په وراثت کې دخلور گزه جوښې نه پرته هيڅ نشته، رشته دار او ورونه وغيره هم غريبان دي او دقرض اداکولو قابل نه دي؛ نو قرض به څنگه اداکيږي؟

جواب: کله چې مرحوم څه ترکه پرې ښودله؛ نو د وارثانو په ذمه دهغه قرض اداکول لازم نه دي.^{۱۴}

دمړي د مال او قرض سره څه وکړل شي؟

سوال: زما د ورور واده په (۱۹ ستمبر ۱۹۸۰) کې وشو او دوه مياشتې وروسته (۲۸) نومبر باندې هغه وفات شو، زما ورور د مرگ نه مخکې (۱۴) ټولې گانه (زبورات) چې جوړه کړې وه، دهغه څه پيسې باقي پاتې وې، زما ورور د دوو مياشتو وعده کړې وه، خو هغه د پيسو ادا کولو نه مخکې وفات شو، تاسو راته د قرآن اوسنت په رڼا کې جواب راکړئ، چې رقم به دهلک مور وېلار اداکوي يا دهلک جوړ شويو زبوراتو نه به هغه رقم ادا کيږي؟

۱ [لما قبض رسول الله صلى الله عليه وسلم قال ابو بكر لما جاءه مال من البحرين: من كان له على النبي عده ياتيني، قال فجاء جابر بن عبد الله الانصاري فقال: ان النبي وعدني اذا اتاه مال البحرين ان يعطيني هكذا هكذا هكذا، واشار بكفيه فقال ابو بكر: خذ! فاخذ بكفيه فعده خمسمائة درهم فاعطاه اياه والفاء، ثم جاء ناس كان وعدهم رسول الله صلى الله عليه وسلم فاخذ كل انسان ما كان وعده ثم قسم ما بقي من المال فاصاب كل انسان منهم عشرة دارهم (الطبقات الكبرى لابن سعد ج: ۲ ص: ۳۱۷ طبع بيروت)۔

۲ [قوله ويقدم دين الصحة وهو ما كان ثابتا بالبينة مطلقا وبالاقرار في حال الصحة ..... الخ (شامي ج: ۶ ص: ۷۶۰)۔

۳ [يبداء من تركه الميت بتجهيزه ودفنه ثم قضا ديونه ثم تنفيذ وصاياه، والباقي لوارثه (فتاوى بزازية على الهندية، كتاب الفرائض ج: ۶ ص: ۴۴۷) وايضا يبداء من تركه الميت الخالية عن تعلق حق الغير بعينها كالرهن .... ثم تقدم ديونه التي لها مطالب من جهة العباد ..... الخ (در مختار ج: ۶ ص: ۷۶۰ كتاب الفرائض، طبع سعيد)

۴ [احكام ميت ص: ۱۶۰ او ۱۶۳، تاليف: داکتر عبدالحی عارفی رحمه الله)۔

جواب: که ستاد ورور مرحوم په ذمه قرض دی، کوم زیورات چې هغه جوړ کړي و، هغه دې خرڅ شي او قرض ادا کول ضروري دي^(۱) دمور وپلار په ذمه نه دي، هغه زیورات چې له چاسره وي هغه به د قرض نه ادا کولوپه صورت کې گناهگار وي، دمړي په مال باندې ناجائزه قبضه کول سنگینه خبره ده.

که د مرحوم قرض ورکول کيږي؛ نو شرعي وارثا نوته دې ادا کړي

سوال: مولانا صاحب! ماديودوست نه لس روپۍ قرض اخيستي وې او له هغه سره مې وعده کړې وه چې دوه ورځې وروسته به داپيسې واپس کړم، خواسوس چې دپيسو واپس کولونه مخکې زما دوست ددې فاني دنيا نه رخصت شو، دا راته ووايي چې اوس زه څه وکړم؟ هغه لس روپۍ اوس زه چاته ورکړم؟

جواب: د مړي چې کوم قرض د خلکو په ذمه وي هغه دهغه په ميراث کې شامل دی او د کومو خلکو په ذمه چې قرض وي په هغوی فرض دي چې د مړي شرعي وارثانوته قرض ادا کړي او که د چا څوک وارث موجود نه وي يا معلوم نه وي؛ نو د مړي له طرفه دې هغومره روپۍ صدقه کړي^(۲)

د مرحوم قرض که څوک معاف کړي؛ نو جائز دی

سوال: مرحوم ته يود ووکسانوپيسې ورکړې دي، دبهترين دوست کيدو له وجې هغوی هغه پيسې نه اخلي اوس څه وکړل شي؟

جواب: که هغوی يې معاف کړي؛ نو سهي ده^(۳)

د مرحوم قضا لمونځونه او روژې څنګه ادا کړل شي؟

سوال: زما محترمه مورد معراج په شپه باندې وفات شوه، الله تعالی دې هغې ته په جنت الفردوس کې ځای ورکړي امين، اوس زه د هغې قضا لمونځونه ادا کول غواړم، بلکې نن سبا ادا کوم، خود مختلفو خلکو مختلفو خبرو زه په شک کې اچولی يم، مثلاً خلک وايي چې هرکس دخپل عمل په خپله ذمه واردی، لهذا دمړ شوي کس قضا لمونځونه نه شي کيدای، خو

[۱] ثم تقدم ديونه التي لها مطالب من جهة العباد ويقدم دين الصحة على دين المرض... الخ (درمختار ج: ۶ ص: ۷۶۰)
[۲] عليه ديون ومظالم جهل اربابها وايس من عليه ذالك من معرفتهم فعليه التصديق بقدرها من ماله وان استغرقت جميع ماله هذا مذهب اصحابنا..... ومتى فعل ذالك سقط عنه المطالبة من اصحاب الديون سرق الشامية: وان لم يجد المديون ولا وارثه صاحب الدين ولا وارثه فتصدق المديون او وارثه عن صاحب الدين برى في الاخرة (ردالمحتار على الدر المختار، كتاب اللقطة ج: ۴ ص: ۲۸۳)۔

[۳] الدين الصحيح وهو الدين الثابت بحيث لا يسقط الا بالاداء او البراء كدين القرض ودين المهرودين الاستهلاك وامثالها (كشف اصطلاحات الفنون ج: ۱ ص: ۵۰۲ طبع سهيل اكيدي لاهور)۔

ځينې خلک وايي چې هرکله دمري د گناهونو بوج کمولو له پاره د قرآن کریم ختم لوستلوسره ورته وربښل کيدای شي دمري دقرض بوج کمولو له پاره دهغه قرض خلاصيدای شي؛ نو اخر بيا قضا لمونځونه ولې نه شي ادا کيدای، تاسو زما ددې د دوه سوالونو زر ترزره جواب راکړئ:

۱: ايا زه دخپلې مور محترمې قضا لمونځونه ادا کولی شم.

۲: د قضا لمانځه دا ادا کولو صحيح طريقه څه ده؟

جواب: فرض لمونځ او روژه يوکس دبل له طرف نه نه شي ادا کولی ^{۱۱} البته د لمونځ روژې فديه د مرحوم له طرف نه دهغه وارثان ادا کولی شي، نو که ته دخپلې مور له طرف نه قضا شوي لمونځونه ادا کول غواړئ؛ نو ددې طريقه داده چې که تاسره گنجائش وي؛ نو دهغو لمونځونه حساب وکړه او دهر لمانځه فديه د صدقه فطر برابر ورکړه، دوترو سره به دهرې ورځې شپږ فديې شي، ^{۱۲} هسې تاسو دنفلونو ايصال ثواب هم مورتو وربښلی شئ ^{۱۳}

د نيا له وفات وروسته او د څلوېښتې نه مخکې د لمسي واده کول څنگه دي؟

سوال: زما د يو خپلوان دلور د واده نيټه چې يو کال مخکې مقرر شوې وه چې د واده د تاريخ نه لس ورځې وړاندې دهغه بډۍ موروفات شوه، د دريمې اولسمې نه وروسته هغه دخپلې لور په مقرر شوې ورځ باندې نکاح او رخصتي وکړه، چې دهغې له وجې دهغه خپلوان په هغه باندې بدوايي چې تا واده کولوسره د شريعت خلاف ورزي کړې ده، په دې ته گناهگار شولې.

جواب: شرعا سوگ (غم) درې ورځې وي اوله دې نه وروسته سوگ کول شرعاً منع دي (البته هغه ښځه دچا چې خاوند وفات شوی وي هغه به څلور مياشتې لس ورځې سوگ کوي) ^{۱۴} ستا رشته دار په مقرر تاريخ باندې دخپلې ماشوم نکاح وکړه، بالکل سهي يې وکړل، کوم

۱ [ولا يصح ان يصوم الولي ولا غيره عن الميت ولا يصح ان يصلي احد عنه لقوله صلى الله عليه وسلم: لا يصوم احد عن احد ولا يصلي احد عن احد ولكن يطعم عنه..... الخ (مراقى الفلاح على هامش الطحطاوى، فصل في اسقاط الصلاة والصوم ص: ۲۳۸)، قوله فلا ياباة فيها اصلاً لان المقصود من العبادة البدنية اتعاب البدن وقهر النفس الامارة بالسوء ولا يحصل بفعل النائب..... الخ (شامى ج: ۱ ص: ۳۵۵ مطلب فيما يصير الكافريه مسلمان من الافعال)۔

۲ [اذا مات وعليه فوائت فدفع الوارث عن الميت لكل صلاة نصف صاع من بر اوقيمته لكل مسكين او مسكين واحد عن كل الفوائت يجوز..... الخ (فتاوى سراجيه ص: ۱۷)۔

۳ [الاصل في هذا الباب ان الانسان له ان يجعل ثواب عمله لغيره صلاة كان اوصوماً او صدقة..... الخ (هندي ج: ۱ ص: ۲۵۷، وايضاً في الشامى ج: ۲ ص: ۵۹۵، مطلب في اهداء ثواب الاعمال للغير)۔

۴ [ووقتها من حين يموت الى ثلاثة ايام ويكره بعدها..... الخ (هندي ج: ۱ ص: ۱۶۷)، وايضاً في رواية زينب بنت ابي سلمة رضى الله عنها..... سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: لا يحل لامرأة تؤمن بالله واليوم الآخر ان تحمد على ميت فوق ثلاث ليال الا على زوج اربعة اشهر وعشراً..... الحديث (ترمذى ج: ۱ ص: ۴۳ باب ماجاء في عدة المتوفى عنها زوجها)۔

خلک چې هغه ته گناهگار وایي دادهغوی ناداني اوجهالت دی.

شهید څوک دی؟

سوال: د تیرتحرېک (نظام مصطفی ﷺ) په دوران کې چې کوم کسان د پولیسو له لاسه په گوليو لگیدلي وو او له دې دنیا نه رخصت شوي وو هغوی ته شهیدان ویل کیږي، بل طرف که دپولسو اوډاکوانو ترمینځه مقابله وي او په هغو کې څوک ووژل شي اونورکوم چې قتل کوي په هغو کې قاتل هم مسلمان وي او مقتول هم، مهرباني وکړئ اودا راته ووايئ چې مسلمان ته کله شهید ویل کیږي؟ یوازې د غیرمسلم له لاسه قتل کیدونکي ته، یادچامسلمان له لاسه هم؟ امیدلرم چې تسلي بخش جواب به راکړئ!

جواب: د دنیاوي احکامو په لحاظ سره شهید هغه دی:

الف..... څوک چې کافرانو، یا باغیانو یا ډاکوانو قتل کړی وي.

ب..... یا هغه د مسلمانانو او کافرانو ترمینځه د جنگ په دوران کې مقتول وموندل شي.

ج..... یا چا مسلمان په ظلم او قصد قتل کړی وي.

دا اصول په جزیاتو باندې په خپله منطبق کړئ! ۱۱

ایا دمرگ دسزا مجرم شهید دی؟

سوال: ایا یوکس دچاپه باره کې چې عدالت دپانسي یا دمرگ دسزا فیصله ورکړي، دپانسي کیدو نه وروسته به ورته شهید ویل کیږي؟

جواب: ..... داسې مجرم ته شهید نه ویل کیږي! ۱۲

په اوبوکې ډوبیدونکی اود دین د علم د حاصلولو

په دوران کې مړکیدونکی به معنوي شهید وي

سوال: ایا په اوبوکې ډوبیدونکی شهید دی؟

جواب: هو! خو په ده به د دنیاوي شهید احکام نه جاري کیږي، معنوي شهید دی! ۱۳

۱ [وهوفی الشرع من قتله اهل الحرب والبیغی وقطاع الطرق او وجد فی معركة وبه جرح ..... او قتله مسلم ظلماً..... الخ (هندیة ج: ۱ ص: ۱۶۷، ۱۶۸ کتاب الصلاة، الفصل السابع، وایضاً فی الدرعم الردج: ۲ ص: ۲۴۸، ۲۴۹)۔

۲ [قتل ظلماً بغیر حق..... الخ ووفی الشرح: ویقوله ظلماً لما یاتی من انه لو قتل بحد او قصاص مثلاً لایکون شهیداً (الدر المختار مع رد المحتار ج: ۲ ص: ۲۴۸) وایضاً: وکل من صار مقتولاً بمعنی غیر مضاف الی العدو لایکون شهیداً کذا فی المحیط (هندیة ج: ۱ ص: ۱۶۹، کتاب الصلاة، الباب الحادی والعشرون فی الجنائز، الفصل السابع فی الشهيد)۔

۳ [لو..... حرق او غرق او هدم لم یکن شهیداً فی حکم الدنیا وان کان شهید الاخرة..... الخ (شامی ج: ۲ ص: ۲۴۸ باب الشهيد، وایضاً فی البدائع الصنائع ج: ۱ ص: ۳۲۰)۔

سوال: ... ايا حصول علم، چې په کې په کالج کې ورکړل کيدونکي (اين سي سي) فوجي تريننگ هم شامل دی له پاره تلونکی که د حصول علم په دوران کې وفات شي؛ نو ايا هغه شهيد دی؟

جواب: ديني علم ياد ديني علم د حاصلولو په دوران کې وفات کيدونکی معنوي شهيد دی.^(۱)

ايا په محرم کې وفات کيدونکي ته به شهيد ويل کيږي؟

سوال: اکثر مو اوريدلي دي چې د محرم الحرام په مياشت کې د وفات کيدونکي درجه د شهيد د درجې برابر وي په ځانگړي ډول د محرم په نهم اولسم تاريخ باندې د وفات کيدونکي، ايا دا خبره صحيح ده؟

جواب: په محرم کې وفات کيدونکی به هلته شهيد وي کله چې يې مرگ د شهادت وي يوازې په دې مياشت کې وفات کيدل شهادت نه دی.

د دندې (وظيفې) په ادا کولو کې مسلمان مقتول به شهيد وي

سوال: ايا د پوليس يوکس که د جرائم پيښه کسانوسره په مقابل کې، يا د حکومت نه باغيانو خلکو سره چې سرکاري اونجې املاک ته نقصان رسوي يا د حکومت افسران مثلاً: د مملکت سربراه، يا د وزيرانو وغيره حفاظت کولو کې او خپله د پوتې فرض گڼل او د حمله کونکوسره په مقابل کې مړ شي؛ نو ايا هغه به شهيد وي؟ او که شهيد تصور کړل شي؛ نو څنگه؟ او که نه وي نه ولې؟ د قرآن او حديث په رڼا کې وضاحت وکړئ!

جواب: اصول دادي چې کوم مسلمان په ظلم سره قتل شي، هغه شهيد دی، دا اصولو مطابق د پوليس سپاهي که په خپله وظيفه ادا کولو کې مړ شي (په دې شرط چې مسلمان وي)؛ نو يقيناً شهيد به وي.^(۲)

د غسل نه وروسته که دمړي له پوزې وينه روانه شي، هغه شهيد نه گڼل کيږي

سوال: د غسل نه وروسته تر قبرستانه پورې په اوږلو کې که د پوزې نه دومره وينه وبهيري چې د دولۍ نه وبهيري او ځمکې پورې راشي؛ نو ايا دا د شهادت نښه ده؟ نور دا چې په اسلام کې د شهيد ويل کيدو څه نښانه ده؟

۱ [..... ومن مات وهو يطلب العلم ..... الخ. وفي الشرح: بان كان له اشتغلاً به تاليفاً او تدريساً او حضوراً فيما يظهر، ولو كل يوم درسا وليس المراد الاهماك (رد المحتار مع الدر المختار، باب الشهيد، مطلب في تعداد الشهداء ج: ۲ ص: ۲۵۲ طبع ايج ايم سعيد)۔

۲ [قال في التنوير: باب الشهيد هو كل مكلف مسلم ظاهر ..... قتل ظلماً بغير حق ..... الخ (در مختار ج: ۲ ص: ۲۴۷ باب الشهيد)

جواب: شهيد خو هغه ته ويل كيږي كوم چې كافرانو قتل كړي وي يا چا مسلمان په ظلم سره قتل كړي وي^{۱۱}، دپوزې نه وينه بهيدوسره شهيد نه جوړيږي^{۱۲}

كه بنځه په خپل عزت ساتلو كې مړه شي: نوشهيده به وي

سوال: كه يوه بنځه دخپل عزت ساتلوله پاره خپل ځان قربان كړي: نو ايا دابه خودكشي وي؟ او هغې ته به ددې خبرې په اخرت كې سزا ملاويږي او كه نه؟

جواب: كه دخپل عزت بچ كولوله پاره مړه شي: نوشهيده به وي^{۱۳}

د انساني لاش خپرل او په هغه باندې تجربې كول ناجائز دي

سوال: نن سبا چې كوم ډاكتران جوړيږي مختلف قسم تجربې كوي، په كوم كې چې پوست مارتېم هم شامل دي، په كوم كې چې د انساني اندامونو بې حرمتي كيږي داتركومي پورې صحيح ده؟ په قرون اولي كې ددې هيڅ ثبوت نه ملاويږي، دځينو حضراتو وينا ده چې د مسلمان په لاش باندې تجربې نه شي كيداى اود غير مسلم په لاش باندې كيداى شي. داتركومه پورې صحيح ده؟

جواب: ده هيڅ انساني لاش بې حرمتي جائز نه ده نه د مسلمان او نه د غير مسلم^{۱۴}

د پوست مارتېم شرعي حيثيت

سوال: نن سبا چې كوم خلك په گولي وويشتل شي او قتل شي ددې مړي په هسپتال كې پوست مارتېم كيږي چې د هغه نه دا معلوميږي چې په جسم باندې څومره گولي لگېدلي دي؟ كوم كوم ځاى باندې لگېدلي دي؟ د پوست مارتېم دا طريقه وي: مړى بربنډ كړي او په ميز باندې يې كيږدي، بيا ډاكتر راځي او د ده معاينه كوي، د بنځې او د سړي دواړو په دې طريقې سره پوست مارتېم كيږي، ايا په شريعت كې پوست مارتېم جائز دي؟ حالانكې د مړي وارثان منع كوي چې موږ پوست مارتېم نه كوو يو ظلم په فائرنك كې قتل او بيا بل ظلم د قتل وروسته د پوست مارتېم په ذريعې سره كولى شي، ددې شرعي حكم څه دي؟

۱ [ايضاً] _

۲ [قوله كخروج الدم اى ان كان الدم يخرج من مخارقه ينظران كان مرضعاً يخرج منه الدم من غير آفة في الباطن كالانف ..... لم يكن شهيداً وان المرء قد يبتلى بالرعاف ..... الخ (شامى، باب الشهيد ج: ۲ ص: ۲۴۹، وايضاً الهندية ج: ۱ ص: ۱۶۹، كتاب الصلاة الباب الحادى والعشرون، الفصل السابع في الشهيد)

۳ [ومن ماتت صابرة على الغيرة لها اجر شهيد (شامى ج: ۲ ص: ۲۵۲ مطلب في تعداد الشهداء) _

۴ [امداد الفتاوى ج: ۱ ص: ۵۰۸، ۵۰۹ وايضاً: وحرمة الانتفاع باجزاء الأدمى لكرامته لنلا يتجاسر الناس على من كرمه الله بابتذال اجزائه ..... الخ (شرح العناية على الهداية برحاشية فتح القدير ج: ۱ ص: ۶۵) _

جواب: د پوست مارتېم کومه طريقه چې تاسو ذکر کړې ده دا په ښکاره ډول ظلم دی^{١١} او دا په فحاشي کې شميرل کېږي^{١٢} او کله چې يو سړی مړ شي او دده د قاتل هم پته نه لگيږي؛ نو ددې لاش د بې حرمتي څه فايده؟ لاش دې وارثانو ته حواله شي او که چيرې لاش بې وارثه وي؛ نو دده تدفين دې و شي، په هر حال بربنډه پورست مارتېم د حد نه زيات تکليف والا دي خصوصاً چې کله د سړيو او د ښځو يو شان پورست مارتېم وشي، دا د يو څو قباحتونو مجموعه ده، حکومت ته پکار دي چې دا د قانون په زور باندې بند کړي.

د لاش شلولو شرعي حکم

سوال: ايا د سائنسي تحقيق له پاره د اسلامي شريعت په نزد باندې دمړو شلول جائز دي؟ ايا ددې له وجې دمړيو د بې حرمتي ويره خونه وي او په مړيو کې ښځې اوسړي دواړه شامل وي اومړی بالکل بربنډوي او شلونکو کې ښځې اوسړي دواړه شامل وي، که چيرې بې حرمتي ده؛ نو ددې سزا څه ده؟ او ايا جينکوله پاره داسې تعليم حاصلول جائز دي؟ اوبيا دسړيو په موجودگي کې دا کار کول جائز دي، گني سزا يې څه ده؟

جواب: دمړي شلول په شرعي ډول حرام دي^{١٣} خاص ډول د مخالف جنس دمړي بې حرمتي کول نور هم سخت جرم دی او بيا د جينکويه مخکې نور هم بد کار دی^{١٤} حکومت ته ددې دمنع کولو مطالبه کول پکار دي او تر څو پورې چې داسې نه وي؛ نو دا ناجائز گڼلو سره استغفار کول پکار دي.

[١] وعن عائشة رضي الله عنها ان رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: كسر عظم الميت ككسره حيًا. رواه مالك وأبو داود وابن ماجه (مشكوة ص: ١٤٩، باب دفن الميت، الفصل الثاني)

[٢] وتستر عورته بخرقه من السرة الى الركبة كذا في محيط السرخسى. صورة استنجائه ان يلف الغاسل على يديه خرقه ويغسل السرة لان مس العورة حرام كالنظر اليها كذا في الجوهره النيرة (عالمگیری ج: ١ ص: ١٥٨) وقال في رد المحتار: لقوله عليه الصلاة والسلام على: لا تنظر الى فخذ حتى ولا ميت، لان ما كان عورة لا يسقط بالموت ولذا لا يجوز مسه، حتى لو ماتت بين رجال اجانب يقيمها رجل بخرقه ولا يمسها..... الخ (شامی ج: ٢ ص: ١٩٥، القراءة عند الميت)

[٣] عن عائشة رضي الله عنها قالت: ان رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: كسر عظم الميت ككسره حيًا (رواه مالك، ابو داود وابن ماجه ص: ٢٢٠). عن عمرو بن حزم قال: رآني النبي صلى الله عليه وسلم متكأ على قبر فقال: لا تؤذ صاحب هذا القبر، او: لا تؤذه. رواه احمد (مشكوة ص: ١٤٩). قال ابن عابدين: لان الميت يتأذى بما يتأذى به الحي (رد المحتار ج: ٢ ص: ١٩٦ مطلب في القراءة عند الميت)۔

[٤] قال في شرح المنية: ان الثاني هو الماخوذ به لقوله عليه الصلاة والسلام على: ..... لا تنظر الى فخذ حتى ولا ميت، لان ما كان عورة لا يسقط بالموت ولذا لا يجوز مسه، حتى لو ماتت بين رجال اجانب يقيمها رجل بخرقه ولا يمسها..... الخ. وفي الشرنبلالية: وهذا شامل للمرأة والرجل لان عورة المرأة للمرأة كالرجل للرجل (رد المحتار ج: ٢ ص: ١٩٥)۔

د شپږ میاشتو حمل لرونکې ښځې د مرګ نه وروسته اپریشن کولو سره ماشوم راویستل

سوال: د اسلامي عقیدې مطابق د (۱۲۰)، ورځونه وروسته د مور په خټه کې ماشوم ژوندی ګڼل کیږي، په (۱۲۰) ورځو کې د مور په خټه کې موجود ماشوم کې ساه راشي او د میډیکل د تھیوري (نظریه) مطابق هم په ۱۲۰ ورځو کې ماشوم کې ساه پیداشي، اوس مسئله داده که چیرې د څه ناروغي له وجې یادزړه دوره راتلو له وجې حمل لرونکې ښځه د شپږ میاشتو حمل سره وفات شي او د ماشوم پیدایښ په ننه میاشتو کې کیږي، اوس که چیرې ماشوم د اپریشن په ذریعه د مړې شوې مور د خټې نه راویستل شي؛ نو کیدای شي چې هغه بچ شي، خو که چیرې د مور خټه کې پرېښودل شي او مړه شوې ښځه خښه شي؛ نو ساه لرونکي ماشوم به هم ژوندی خښ شي، اوس دې صورت کې که چیرې ښځه د شپږ میاشتو حمل سره مړه شي؛ نو د هغه ماشوم به څه کیږي کوم چې د مور په خټه کې ژوندی و؟

جواب: که چیرې د دې یقین وي چې ماشوم ژوندی دی او دا چې که چیرې د اپریشن په ذریعه باندې راویستل شي؛ نو د هغه د ژوندی پاتې کیدو امکان وي؛ نو د اپریشن په ذریعه باندې ماشوم راویستل صحیح دي.^(۱)

❖ سترګې عطیه کول او د اندامونو پیوندګاري ❖

د سترګو د عطیه کولو له پاره وصیت کول شرعي ډول باندې څنګه دي؟

سوال: د غم خپلو خلکو خدمت کول دیر غټ ثواب دی، ایا اسلام کې دا جائز دي چې یو سړی د مرګ نه مخکې وصیت وکړي چې د مرګ نه وروسته دې زما سترګې چیرته پرانده سړي ته ورکړل شي؟

جواب: لږ وخت مخکې مولانا محمد شفیع رحمۃ اللہ علیہ او مولانا محمد یوسف بنوری رحمۃ اللہ علیہ د عالمانو یو بورډ مقرر کړی و، دغو عالمانو د دې مسئلې په مختلف اړخونو باندې غور او فکر کولونه وروسته دا اخري فیصله وکړه چې داسې وصیت جائز نه دی او دا پوره کول هم جائز نه دي. دافصله د انسان د اندامونو د پیوند کاري نوم سره چاپ شوې ده

[۱] وفي فتاوى ابى الليث رحمه الله تعالى فى امراة حامل ماتت وعلم ان مائى بطنها حى فانه يشق بطنها من الشق الايسر وكذا اذا كان اكبر اربعم انه حى يشق بطنها كذا فى المحيط وحكى انه فعل ذلك باذن ابى حنيفة فعاش الولد، كذا فى السراجية (عالمگیری ج: ۵ ص: ۳۶۰، الباب الحادى والعشرون فيما يوسع من جراحتات ..... الخ، طبع مكتبة رشديه)۔

کيدای شي دا وويل شي چې داخودغم خپلوانسانانو خدمت دی، دې کې دگناه څه خبره ده؟ زه داسې قسمه دليل وړاندې کونکوته خواست کول غواړم چې که چيرې تاسوپه رښتيا باندې دادانسانيت خدمت اودثواب کارگنئ؛ نو دې له پاره دمرگ انتظارولې کوي؟ بسم الله، رامخکې شئ او خپلې دواړه سترگې ورکولوسره دانسانيت خدمت وکړئ او ثواب حاصل کړئ. که دواړه نه شئ ورکولی؛ نو کم نه کم يوه سترگه ورکړئ، دانسانيت خدمت به هم وشي اود مساوات غوښتنې به هم پوره شي.

کيدای شي ددې جواب کې دا وويل شي چې ژوندي ته خودسترگوپه خپله ضرورت وي اومرگ نه وروسته سترگې بې کاره شي؛ نو دابل چاته وقف کول پکار دي. همدا هغه اصل نکته ده، چې دهغې له وجې دسترگو دعطيه کولو جواز وړاندې کيږي اودايردثواب کارگنل کيږي، خو غور کولونه وروسته به معلومه شي چې دانکته داسلامي ذهن پيداوارنه دی، بلکې دحيات بعدالموت (دمرگ نه وروسته ژوند) نه انکار کول دي. داسلام عقیده ده چې دمرگ نه وروسته دانسان دژوند سلسله نه ختميږي، بلکې دژوند يوه مرحله پوره کولونه وروسته دويمه مرحله شروع شي، دمرگ نه وروسته هم انسان ژوندی دی، خودهغه دژوند اثر دې دنيا باندې نه ښکاره کيږي، دژوند دريمه مرحله به دحشر نه وروسته شروع کيږي او هغه به دائمي وي.

کله چې دا خبره ومنل شوه چې له مرگ نه وروسته هم دژوند سلسله شروع ده، خوددې شکل اوصورت بدل شي؛ نو اوس دې باندې غور کول پکار دي چې ايا انسان ته دکتلو ضرورت يوازې هم دې ژوند کې دی؟ ايا دمرگ نه وروسته ژوند کې کتلوله پاره هغه ته دسترگو ضرورت نه شته؟ معمولي عقل لرونکی او سوچ کونکی کس به ددې جواب داورکوي که چيرې له مرگ نه وروسته په هر قسمه صورت کې ژوند وي؛ نو څنگه چې دژوند نورو کارونو او شيانو ضرورت وي دغه شان به دنظر هم ضرورت وي.

کله چې دا خبره هم ومنل شوه چې کوم کس دسترگو دعطيه کولو وصيت کوي دهغه باره کې په دوه خبرو کې يو خبره کيدای شي، يادا چې له مرگ نه وروسته هغه ژوند باندې ايمان نه لري يادا چې هغه دايتار او قرباني په ډول خپل نظر بل چاته ورکول او پخپله د بينايي نه محروميدل خوښوي، خوديو مسلمان باره کې داتصور هم نه شي کيدای چې هغه له مرگ نه وروسته دژوند قايل نه وي، که چيرې يومسلمان دسترگو دعطيه کولو وصيت کوي؛ نو ددې مطلب هم دا کيدای شي چې هغه دانسانيت خدمت له پاره په خپله خوښه باندې پنديدل غواړي، بې شکه دا ډيره غټه قرباني ده، خوموږ به هغه ته داضرور وايو چې هغه دهميشه له پاره په خپله خوښه باندې پنديدل غواړي؛ نو ددې يوڅو ورځو ژوند کې هم دا قرباني وکړئ اود قرباني له پاره دمرگ انتظار مه کوی.

زموږ ددې تحقيق نه معلومه شوه چې: (۱) د سترگو عطيه كولو په مسئله كې د اسلام خيال د مرگ نه مخكې او وروسته حالت دواړه يوشان دي
(۲) ژوند كې انسان ته په خپل وجود او اندامونو باندې اختيار حاصل وي، خوددې باوجود خپل اندام ختمول نه قانونا صحيح دي نه شرعا اونه اخلاقا، دغه شان له مرگ نه وروسته دخپل اندام دختمولو وصيت كول هم شرعي ډول صحيح نه دي او اخلاقي ډول باندې هم، د ضرورت مطابق د مسئلې وضاحت شوی دی، خوبيا به هم مناسب وي چې دې موقع باندې د حضور ﷺ يوڅوارشادات نقل كړل شي. **عن عائشه رضي الله عنها قالت ان رسول الله ﷺ قال: كسر عظم الميت كسره حيا.** (رواه مالك ص ۲۲۰، ابوداؤد ص ۴۵۸ ابن ماجه ۱۱۷)

حضرت عايشې رضي الله عنها نه روايت دی چې رسول الله ﷺ فرمايلي دي، دمړي هډوكي ماتول، دهغه په ژوند كې دهډوكو ماتولو په شان دي.

عن عمرو بن حزم قال: رأني النبي ﷺ متكئا على قبر. فقال: لا تؤذ صاحب هذا القبر

اولا تؤذ. (رواه احمد، مسند احمد مشكاة ص ۱۴۹)

عمرو بن حزم رضي الله عنه فرمايي چې نبي كريم ﷺ زه وليدلم چې ماقبر ته ډډه وهلې وه؛ نو حضور ﷺ وفرمايل چې قبر والاهه تكليف مه رسوه. **عن ابن مسعود اذى اليومن في موته كاذاه في حياته.** (ابن ابى شيبه حاشيه مشكاة ص ۱۴۹)

حضرت عبد الله بن مسعود رضي الله عنه روايت دی چې مومن ته له مرگ نه وروسته تكليف وركول داسې دي لكه هغه ته په ژوند كې تكليف وركول.

حديث كې ديو صاحبې رضي الله عنها هم اوږده كيسه راځي چې هغه هجرت كولو سره د حضور ﷺ خدمت كې حاضر شو، په يوجهاد كې دهغه لاس زخمي شو، د درد تكليف نه برداشت كيدوله وجې هغه خپل لاس ځان نه كټ كړ او دهغه له وجې هغه مړ شو، دهغه يو ملگري هغه يوڅو ورځې وروسته خوب كې وليد چې جنت كې گرځي، خود هغه لاس په جامه كې تړل شوی دی، لكه چې زخمي وي هغه ترې پوښتنه وكړه؛ نو ورته يې وويل چې د حضور ﷺ په خدمت كې د حاضریدو له وجې زه وبښل شوم او د لاس باره كې الله تعالى وفرمايل چې كوم تاپخپله خراب كړی دی هغه به زه نه صحيح كوم^{۱۱}

۱ [عن جابر ان الطفيل بن عمرو الدوسي لما هاجر النبي صلى الله عليه وسلم الى المدينة هاجر اليه وهاجر معه رجل من قومه لمرض فجزع فاخذ مشاقص له فقطع بها براجه فشخب يده حتى مات فرآه الطفيل بن عمرو في منامه وهيته حسنة ورآه مغطيا يديه فقال له: ماصنع بك بك؟ فقال: غفرله هجرتي الى نبيه صلى الله عليه وسلم فقال: مالي اراك مغطيا يدك؟ قال: قيل لي: لن نصلح منك ما افسدت. فقصها الطفيل على رسول الله صلى الله عليه وسلم فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم: اللهم وليديه فاغفر. رواه مسلم (مشكوة ص: ۳۰۰ كتاب القصاص) -

له دې احاديثونه ښکاري چې دمړي يواندام کټ کول داسې دي لکه چې دهغه په ژوند کې کټ کړل شي اوداهم معلومه شوه چې انسان کوم اندام کټ کړی وي، يادهغه دکټ کولوو صيت يې کړی وي هغه دمرگ نه وروسته هماغه شان وي، دانه چې دهغې په ځای ورته نوراندامونه ورکړل شي، ددې نه دځينې حضراتواستدلال ختم شي چې کوم کس دخپلوسترگودعطيه کولوو صيت وکړي الله تعالى به هغه ته نورې سترگې عطيه کړي.

بې شکه الله تعالى ته قدرت حاصل دی چې هغه ورته نوې سترگې ورکړي، خوددې جواب کې داهم ويل کيږي چې الله تعالى تاسوته هم نوې سترگې درکولی شي؛ نوتاسودې (کولی شي)، باندې اعتمادکولوسره خپلې سترگې يوړوندته عطيه کړئ اوالله تعالى هغه پړوندته نظروړکولی شي؛ نوبيا هغه ته دسترگودعطيه کولوو صيت ولې کوی؟

خلاصه داچې کوم کس له مرگ نه وروسته هم ژوندمني، دهغه له پاره د سترگو دعطيه کولوو صيت صحيح نه دی اوکوم کس چې دحيات بعدالموت نه منکروي، هغه سره دې باره کې خبرې کول فضول دي.

د سترگو عطيه کول ولې ناجائز دي حالانکې انسان په قبر کې خرابيږي؟

سوال: دسترگودعطيه کولوباره کې چې تاسوکوم خيال ښکاره کړی دی، هغه باندې پوره مطمئن یم، خو يوڅو خبرې ذهن کې شک پيدا کوي، جواب راکولوسره دشکريه اداکولوموقع راکړئ. زموږ دمسلمانانودا عقیده ده چې قبرته تلونه يوکال وروسته دانسان ټول وجودختم شي يعنې ځمکه کې چې کومې مادې وي هغه دانسان بدن هغې سره يوځای شي اويوازې د انسان روح وي کوم چې دالله تعالى سره وي اوقبر کې هيڅ هم پاتې نه شي اود مسلمانانو دا د يرې يوخاص حدوي له هغه نه وروسته هغه اديره ختمه شي اودهغه له پاره نورقبرونه جوړيږي، له دې وجې که چيرې له مرگ نه وروسته که چيرې سترگې يوژوندي کس ته ورکړل شي؛ نودې کې څه بده خبره ده؟ ځکه چې کله الله تعالى ځمکه کې خاورې شوي انسان ته بل ژوندورکوي او ايا د سترگونه به يې محروم ساتي؟ (نعوذ بالله).

جواب: هو! قانون هم دادی چې کوم شی په خپل اختيار پخپله ضائع کړل شي هغه به واپس نه ورکول کيږي اوکه الله تعالى دچا گناه معاف کړي يادگناه سزاورکولوسره هغه شی ورکړي، دې کې دچااعتراض کيدای شي؟ خوموږدالله تعالى دقانون پابنديو، دې جرات سره خپلې سترگې ويستل چې الله تعالى به نورې راکړي، کم عقلي ده اوداخيال غلط دی چې قبر کې د انسان بدن بالکل ختم شي، بدن خاورې شي اودخاورودې ذروسره (که هغه هرطرف ته والوځي، دروح تعلق باقي وي، دهغه له وجې برزخ کې (يعنې دمحشر دورځې نه مخکې، دعذاب اوراحت سلسله شروع وي.^{۱۱}

۱ [واعلم ان اهل الحق اتفقوا على ان الله تعالى يخلق في الميت نوع حياة ....] بقیه حاشیه په راروانه صفحه.

سوال: خواست دی چې هر انسان اودهغه ژوندالله تعالی امانت دی، دمړشوي بدن سترگه د مړي له پاره بیکاره ده، هغه دالله تعالی امانت دبل ژوندي سترگوته منتقل کړي. داژوندی انسان هم دالله تعالی امانت دی؛ نو یواځه امانت بل امانت ته ورکړل شو اوددې عمل له وجې هغه ژوندی انسان دالله تعالی جوړ شوي نعمتونه وويني اودالله تعالی شکر اداکړي، په ظاهره خوداډیرنیک کاردی اوکله چې دا انسان مړشي؛ نو دا سترگه به هم واپس خښه شي اوله چانه چې دا سترگه قرض اخیستل شوې وه هغه ته به واپس ملاوشي، دویمه خبره داده چې کله دا سترگه اجازې سره اخیستل شوې وه، ځکه چې انسان دهمدردې له وجې اجازه ورکړي؛ نو ددې له وجې به امانت هم امانت وي، دعالمانوپه فیصله باندې خپله تسلي غواړم.

جواب: دې باره کې خوصحیح فیصله عالمان کولی شي او موږ ته دهغوی په فیصله باندې اعتماد کول پکار دي، سترگه که چیرې دالله تعالی امانت دی؛ نو موږ ته دې امانت کې دتصرف کولو اختیار هم دالله تعالی په حکم باندې ملاویدای شي، بحث دادی چې ایاددې تصرف حق شریعت ورکړی دی؟ دامت دعالمانوخیال دادی چې ددې تصرف حق شریعت نه دی ورکړی.

سوال: محترم! تاسو د سترگو عطیه ناجائز لیکلې ده، یوڅو ورځې مخکې په روزنامه "نوائے وقت"، کې یومفتي صاحب دډیرو دلیلونوسره جائزگرځولي دي چې د علاج له پاره د حرامو شيانو استعمال هم جائز دی او هسې هم.

درد دل کے واسطے پیدا کیا انسان کو

ورنه طاعت کے لئے کچھ کم نه تهی کرو بیان

مطابق په زرگونواو لکونو ږندوته نظر ملاوشي؛ نو داسلام د انسانیت د خدمت نه منع کول نه دي پکار.

جواب: ضروري نه ده چې هر هیوه مسئله کې دې نور حضرات ماسره متفق وي، درد دل کې واسطه پیدا کیا انسان کو، څه شرعي قاعده نه ده اوددې ویلوجرات زه نه شم کولی چې اسلام د فلانکې شي نه ولې منع کوي اوفلانکې نه، نه، عقل حاکم گڼل داهلسنت دعقیدې خلاف دي^{۱۱} اسلام دانساني داند امو نود منتقل کولو اجازه نه ده ورکړې.

...بقیه د تیر مخ].. فی القبر قدر ما یتالم اوتلذذ (شرح فقه اکبر، ضغطة القبرص: ۱۰۱). فیعذب اللحم متصلاً بالروح والروح متصلاً بالجسد وان کان خارجاً عنه (ابوالمعین علی هامش شرح العقائد، عذاب القبر ص: ۷۲). ان عذاب القبر هو عذاب البرزخ، فکل من مات وهو مستحق العذاب ناله نصيبه منه قبر اولم یقبر فلو اکلته السباع او احرق حتى صار رماداً ونسف فی الهواء او صلب او غرق فی البحر وصل الی روحه وبدنه من العذاب ما یصل الی القبور (کتاب الروح، المسئلة السادسة ص: ۸۱ طبع دارالکتب العلمیة بیروت)۔
[۱] ومنها ان القول بالرأی والعقل المجرد فی الفقه والشریعة بدعة.... [بقیه حاشیه په راروانه صفحه....]

د وینې د عطیې اهتمام کول او مریضانو ته ورکول شرعي طور یا ندې څنګه دي؟

سوال: موږ په داود میډیکل کالج کې د ډاکټري تعلیم حاصلوو او چونکې د دریم او څلورم کال نه زموږ تعلق د مریضانو د خیال ساتلو سره وي، هغه کې موږ خلکو محسوس کړل چې ډیر مریضان د غریبي په وجه باندې خپل علاج صحیح طریقې سره نه شی کولی، اونه دوايانې اخیستلې شي، په دې وجه باندې موږ یو امدادي جماعت "پیشنټ ویلفیئر ایسوسي ایشن" (د مریضانو امدادي جماعت) په نوم باندې جوړ کړ، دې کې موږ د مختلفو خلکو په ځنډه اخیستو سره دوايانې اخلو او بیا یې پخپله مریضانو ته ورکوو او د زموږ دې جماعت په خپل کالج کې "بلډ بنک"، جوړول هم شروع کړي دي، دې کې به موږ وینه جمع کوو او مرګ ته نژدې مریضانو ته به یې ورکوو، ددې طریقې به داسې وي چې موږ به د مریض د یورشته دارنه وینه واخلو او هغه به خپل بنک کې کیږدو او دهغه د مریض د نمبر وینه به هغوی ته ورکړو، ایا دغه شان د مریضانو له پاره وینه جمع کول او بیا مریضانو ته ورکول د شریعت مطابق صحیح دي او که نه او موږ ته به ددې ثواب ملاویري؟

جواب: د اضطرار په حالت کې د مریض بچ کولوله پاره هغه ته وینه ورکول جائز دي او د همدې ضرورت له وجې وینه ورکول او ددې اخیستل او خرڅول جائز دي او د انسانیت خدمت کله چې د حد جواز کې دننه وي؛ نو ښکاره خبره ده چې ډیر د ثواب کار دی.^{۱۱}

د انساني اندامونو پیوند کاري اود وینې مسئله

سوال: مولانا صاحب! نن سبا د انساني اندامونو پیوند کاري سلسله روانه ده، ایا دا جائزه؟ نویو تحقیقاتو او سائنسي ایجاداتو زموږ له پاره د یو چیلنج شکل اختیار کړی دی، ځینې خلک ددې تحقیقاتو نه نفع او چټولته عقل مندي او په دې سلسله کې د غیر شرعي تحقیقاتو نه د بچ کیدو والا حضراتو ته تنګ نظره وایي، همدغه شان د وینې ورکولو مسئله ده، تاسو په دې سلسله کې زموږ رهنمائي وکړئ!

...بقیه د تیر مخ].. وضالۃ فاوولی ان یكون ذلک فی علم التوحید والصفات بدعة وضلالة، فقد قال فخر الاسلام علی البزدوی فی اصول الفقه انه لم یرد فی الشرع دلیل علی ان العقل موجب ولا يجوز ان یكون موجبا وعلة بدون الشرع اذا لعل موضوعات الشرع ویس الی العباد ذلک لانه یترع ای یسوق الی الشریکه فمن جعله موجبا بلا دلیل شرعا فقد جاوز حد العباد وتعدی عن حد الشرع علی وجه العناد (شرح فقه الاکبر ص: ۷، ۸، طبع مجتبیانی)۔

[۱] الضرورات تبيح المحظورات ای ان الاشياء المنوعة تعامل كالاشياء المباحة وقت الضرورة (شرح المجلة ص: ۲۹)

جواب: په دې سلسله کې اوس اوس د حضرت مفتي صاحب (مدفيضهم) تازه تاليف (انساني اعضا، پيوند کاري، په نامې سره شائع شوی دی، په کوم کې چې ددې مسئلې په باره کې دگن شمير عالمانو چې نومونه يې حضرت مفتي صاحب په تمهيد کې ذکر کړي دي، دهغوی متفقه تحقيق د کتاب، سنت اود فقه اسلامي دلائلو په رڼا کې درج شوي دي، ددې مختصر شان خلاصه پيش کوم د تفصيل له پاره دې اصل کتاب وکتل شي

تمهيد: زير نظر مسئله د انساني ويني اوانساني اندامونو د تبادلې معامله، په دې زمانه کې يوه عامه معامله ده اود فقهې په کتابونو کې ددې په باره کې هيڅ منصوص نه شته، کله چې ددې په باره کې د پاکستان اوبهر ملکونو په گڼ شمير کې سوالونه راغلل؛ نو ما (مفتي صاحب) د اکابرو دست مطابق دامناسب وگڼل چې دانفرادي رايې په ځای دماهرو عالمانو يوه ډله دې په دې باندې غور، فکر، بحث وتمحيص نه وروسته څه رايه متعين کړي، ددې له پاره يوه سوال نامه جوړه کړل شوه اود فقهې اوفتوا مراکزو، پاکستان کې: کراچي، ملتان، پشاور وغيره او په انډيا کې ديوبند، سهارنپور، دهلي وغيره ته وليږل شوه، دا کثرو حضراتو جوابونه ملاوشول؛ نو په هغې باندې هم اجتماعي سوچ اوفکر کول مناسب و، مگر ملک گير وسائل هم اسان نه و او ددې له پاره چې دومره وخت او اوږد فرصت ضرورت و دهغه ملاويدل هم گران و، ددې له وجې د حکم...، مالايدرک کله لايتړک کله...، داصورت مواختيار کړ، چې يوازې د کراچي داهل فتوا عالمان راجمع کړواو په دې باندې غور وکړي، دا اجتماع چې کومې نتيجې ته ورسېږي هغه منضبط کړواو ملک دننه اوبیرون ملک ارباب فتوا ته وليږل شي اوبيا پرې دهغوی آراء اوفتوا حاصلې کړل شي چې دادماهرين اهل فتوا اجتماعي فتوا شي، په دې اجتماع کې لاندې حضراتو شرکت وکړ او په مختلفو تاريخونو کې په پنځو نشستونو کې د بهرنه راغلي جوابونه اوددې مسئلې په هراړخ باندې غور وشو اوددې معاملې په باره کې د څلورو واړو مذهبونو کتابونه مخې ته کيښودل شو، دامجلس درايې په اتفاق سره دې نتيجې ته ورسيد کوم چې په آينده صفحاتو کې سره د دلائلو ليکل کيږي، دامجلس د شرکاوو نومونه دادي:

دارالعلوم کراچي نه

- ۱: محمد شفيع خادم دارالعلوم کراچي. ۲: مولانا محمد صابر صاحب نائب مفتي.
- ۳: مولانا سليم الله صاحب مدرس دارالعلوم. ۴: مولانا سبحان محمود صاحب دارالعلوم کراچي.
- ۵: مولانا محمد عاشق الهی صاحب دارالعلوم کراچي.
- ۶: مولانا محمد رفيع صاحب دارالعلوم کراچي. ۷: مولانا محمد تقی صاحب دارالعلوم کراچي.

مدرسه عربيه اسلاميه نيوتاون کراچي نه

- ۸: حضرت مولانا محمد يوسف صاحب بنوري شيخ الحديث ومهتم مدرسه.

- ۹: مولانا محمد ولي حسن صاحب مفتي مدرسه عربيه اسلاميه نيوتاون کراچي.
۱۰: مولانا محمد ادریس صاحب مدرس مدرسه عربيه اسلاميه

اشرف المدارس نه

- ۱۱: مولانا مفتي رشيد احمد صاحب مفتي ومهتمم مدرسه.

د بهر نه هغه حضرات د چا تحقيقي فتواوې

چې موصول شوې دهغوی نومونه دادي:

- ۱: حضرت مولانا مفتي مهدي حسن صاحب مفتي دارالعلوم ديوبند.
  - ۲: حضرت مولانا مفتي محمد عبدالله صاحب مفتي خير المدارس ملتان.
  - ۳: مولانا عبدالستار صاحب مفتي خير المدارس ملتان.
  - ۴: مولانا محمد اسحاق صاحب نائب مفتي خير المدارس ملتان.
  - ۵: مولانا جميل احمد صاحب تهانوي مفتي جامعه اشرفيه لاهور.
  - ۶: مولانا مفتي محمود صاحب مفتي مدرسه قاسم العلوم ملتان.
  - ۷: مولانا عبداللطيف صاحب معين مفتي مدرسه قاسم العلوم ملتان.
- دې مجلس دوينې اواندامونود مسائلونه علاوه هم ددې په شان په نورو عام مسائلوباندې د بحث کولونه وروسته فيصله وشوه اوالحمدلله تراوسه پورې ډيراهم مسائل په زير بحث مجلس کې دراېې تر حد پورې مقرر شوې اومنضبط شوې دي، په کومو کې چې لاندیني مسائل شامل دي:

- ۱: دژندبیمه.
- ۲: پراویدنې فنډپه سودباندې اوددې په فنډپه رقم باندې دزکات مسئله.
- ۳: دبلا سود بینکاری مفصل نظام.
- ۴: دیهود اونصاری ذبیحه اودهغې غوښې داخیستلو مسئله.
- ۵: دمشینې ذبیحې مسئله.

تر دې وخت پورې چې دوينې اواندامونوزیر بحث مسئلې په باره کې څومره جوابونه دیرون ملک حضراتونه وصول شوي دي یا ارکان مجلس پرې خپل تحقیق لیکلی دی، په هغو ټولوباندې دغور کولونه وروسته مجلس په دې نتیجه باندې ورسید، کوم چې په دې پانوکې پیش کیږي، دهریو جدا جدا لیکلوسره تکرار هم راځي، ځای هم ډیر نیسي، ددې وجې نه د بحث او تمحیص نه وروسته چې فیصله شول هغه ټول په یو ترتیب سره ولیکل شول اودلائل اوحوالې دعوامو د سهولت له پاره جدا جدا کړل شوې دي (والله المستعان).

مقدمه

خواصولي مسائل

د مسائلو تفصيل نه مخکې په خواصولو خبرو باندې پوهيدل ضروري دي، چې راتلونکو مسائلو باندې پوهيدو کې سهولت وي.

اول: هر حرام شی د انسانیت له پاره مضر دی:

الله تعالی چې کوم کوم شيان د بندگانوله پاره حرام ګرځولي دي، که څه هم هغه په ظاهره هر څومره ګټور په نظر راځي، خو په حقيقت کې هغه د انسان او د انسانیت له پاره مضر دي او د ګټې په ځای د تاوان اړخ پرې غالب دی، د انقصان کله بدني وي او کله روحاني، بيا کله خو دومره واضحه وي چې هر عام او خاص يې پيژني او کله کم وي کومو باندې ډاکټرو او طبيبانو پوهيدای شي او کله دومره کم وي چې نه خو د افلاطون او ارسطو عقل دهغه ځای پورې رسيدی شي او نه د څه جديدالې په ذريعه دهغه دريافت کيدای شي، بلکې په حاسه د وحي او فراست د نبوت سره ليدل کيدای او پيژندل کيدای شي. (ان اعلم من الله ما لا تعلمون)^{۱۱}

دويم: د انسان تکريم اود هغه دوه طرفونه

الله تعالی په خپل مخلوق کې انسان ته ظاهري او معنوي شرف او امتياز ورکړی دی، هغه په شکل او صورت کې د ټولو نه حسين او په علم او ادراک کې په ټولو باندې فائق شوی دی او دده ته د کائنات مخدوم او مکرم جوړ شوي دي، د دې تکريم او شرف يو اړخ دا دی چې تمام کائنات دده په خدمت باندې مامور دی، ډير شيان دده د خوراک او دوا له پاره حلال شوي دي^{۱۲} او په اضطراري حالت کې د حرامو شيانو د استعمال اجازه هم ورکړل شوې ده^{۱۳} او دويم اړخ دا چې د انسان اندامونه د غذا او دوا له پاره ممنوع او د دې اخيستل او خرڅول ناجائز ګرځول شوي دي.^{۱۴}

۱ [سورة ۱۲ يوسف: ۹۶].

۲ [وسخر لكم الليل والنهار والشمس والقمر (سورة ۱۶ النحل: ۱۲) وهو الذي سخر البحر لتأكلوا منه لحما طريا (سورة ۱۶ النحل: ۱۴۰) وسخر لكم الفلك لتجرى في البحر (سورة ۱۴ ابراهيم: ۳۲) وسخر لكم ما في السموات وما في الارض جميعا (الجاثية: ۱۳).

۳ [فمن اضطر غير باغ ولا عاد فلا اثم عليه (البقرة: ۱۷۳)].

۴ [ولانه يحرم الانتفاع بشعر الادمي وسائر اجزائه لكرامته بل يدفن شعره وظفره وسائر اجزائه (امام نووي رحمه الله، شرح مسلم ج: ۲ ص: ۲۰۴ باب تحريم فعل الواصلة والمستوصلة والواشمة والمستوشمة والنامصة والتمصة..... الخ)].

دریم: په علاج کې شرعي اسانتیاوې

د اسلام په نظر کې د انسان جان په حقیقت کې د الله تعالی امانت دی، چې ضائع کول یې انتهایي سنگین جرم دی، ددې د حفاظت له پاره لوی لوی سامان تیار شوی دی اود کوم داستعمال چې حکم ورکړل شوی دی اوداسې تدابیر او علاج معالجه ضروري گرځول شوې ده د کومې سره چې د مریض جان بچ شي، د مریض د سهولت له پاره لمونځ، روژه، غسل، طهارت، وغیره احکام جدا وضع شوي دي، ددې نه زیات به نور څه وي چې په اضطراري حالت کې د سر د بچ کولو له پاره کلمه کفر ویلو (چې اسلام په نظر کې بدترین جرم دی، اجازه ورکړل شوې ده،^{۱۱} همدغه شان کوم کس چې د لوږې له وجې مري؛ نو دهغه له پاره د سردبچ کیدو په خاطر خنزیر او مرداره هم مباح، بلکې ضروري گرځول شوي دي.^{۱۲}

خلورم: د اضطرار صحیح درجه څه ده؟

ناواقفه حضرات هر معمولي حاجت ته د... د اضطراري حالت، نوم ورکوي. ددې له پاره ضروري ده چې ددې وضاحت وشي.

علامه حموي رحمته الله علیه په ،، شرح اشباه ،، کې لیکي چې: دلته پنځه درجې دي، ضرورت (اضطرار)، حاجت، منفعت، زینت او فضول.

اضطرار: دادی چې د منع شوي شي داستعمال نه پرته د سردبچ کیدو هیڅ صورت نه وي. همدغه هغه اضطراري صورت دی په کوم کې چې خاص شرطونو سره د حرام شي استعمال مباح گرځي.

حاجت: دادی چې د ممنوعه شي نه استعمالولو سره د هلاکت ویره نه شته، خومشقت او تکلیف به ډیر زیات وي، په دې حالت کې لمونځ، روژه، طهارت وغیره د احکامو سهولتونه خوبه وي، مگر حرام شيان به مباح نه گرځي.

منفعت: دادی چې دیوشي داستعمال سره بدن ته تقویت او فائده رسیږي اود نه کولو سره یې نه د هلاکت ویره وي اونه شدید تکلیف، په دې حالت کې نه د څه حرام شي استعمال جائز دی اونه د روژې ماتولو اجازه شته، که څه حلال شي سره دانفع حاصلیدای شي؛ نو اودې کړي، گني صبر دې وکړي.

زینت: دادی چې دې سره بدن ته هم څه تقویت نه وي یوازې تفریح طبع وي، ظاهره ده چې ددې له پاره د څه ناجائزه شي د جواز گنجائش له کومې کیدای شي؟

۱ [وان اکره (علی الکفر) بالله تعالی اوسب النبی صلی الله علیه وسلم مجمع، وقدوری (بقطع او قتل رخص له ان ینظرهما امر به) علی لسانه ویوری (وقلبه مطمئن بالایمان) (الدر المختار ج: ۶ ص: ۱۳۴، کتاب الاکراه)۔

۲ [فمن اضطر غیر باغ ولا عاذ فلاثم علیه (البقرة: ۱۷۳)۔

فضول: .... دادتفریح نه هم مخکې دې چې مقصد ترې یوازې هوس راني وي.^(۱۱)

زموږ بحث د اضطرار د حالت په باره کې دی، ددې له وجې په دې باندې ښه پوهیدل پکار دي چې په اضطراري حالت کې د یو حرام شي د استعمال لودرې شرطونه دي

الف: د مریض حالت په رښتیا داسې وي چې د حرام شي د استعمال نه کولو سره یې د سرخپره وي

ب: دا خطر یوازې وهمي نه وي، بلکې یو معتمد حکیم یا ډاکټر د وینا مطابق یقیني وي او د حلال شي سره ددې علاج ممکن نه وي.

ج: ددې حرام شي سره د سربچ کیدل هم د چا قابل اعتماد حکیم یا ډاکټر په رایه کې عادتاً یقیني وي

ددې شرطونو سره د حرام شي استعمال مباح شي، مګر بیا به هم څه صورتونه ددې نه مستثنی وي، مثلاً د یوکس د سربچ کولو له پاره د بل کس وژل جائز نه دي، ځکه چې د دواړو سربو شان محترم دی.^(۱۲)

پنځم: په غیر اضطراري حالت کې په علاج کې شرعي سهولتونه

که اضطراري حالت نه وي (د کوم له وجې چې د سرخپره وي، مګر د ناروغي او مرض د زیاتوالي له وجې مریض ته ډیر تکلیف دی، همدغه حالت پورته په حاجت سره تعبیر شوی دی)؛ نو په دې صورت کې د حرام او نجس دوا استعمالول جائز دی او که نه؟ ددې حکم په قرآن او حدیث کې په وضاحت سره نه دی ذکر شوی، ددې له وجې د امت د فقهاوو په دې کې اختلاف دی، د ځینو حضراتو په نزد جائز نه دی او جمهور فقهاء د پورته ذکر شویو شرطونو سره ددې اجازه ورکوي، یعنې د چا معتمد ډاکټر یا حکیم درايې مطابق ددې نه پرته بل علاج نه وي او ددې حرام شي سره د شفاء حاصلولو مکمل یقین وي.^(۱۳)

۱ [قوله ما ابيح للضرورة في الفتح القدير ههنا خمسة مرات ضرورة، وحاجة، ومنفعة، وزينة وفضول فالضرورة بلوغه حدا ان لم يتناول الممنوع هلك اذا قارب وهذا يبيح تناول الحرام والحاجة كالجائع الذي لولم يجد ما ياكله لم يهلك غيرانه يكون في جهده ومشقة وهذا لا يبيح الحرام ويبيح الفطرط الصوم والمنفعة كالذي يشتهي خبز البر ولحم الغنم والطعام الدسم والزينة كالمشتهي بحلوى والسكر والفضول التوسع باكل الحرام والشبهة..... الخ (الاشباه والنظائر مع حاشية الحموى ج: ۱ ص: ۱۱۹ طبع ادارة القرآن)۔

۲ [قالوا لو اكره على قتل غيره بقتل لا يترخص له فان قتله اثم لان مفسدة نفسه اخف من مفسدة قتل غيره (الاشباه والنظائر ج: ۱ ص: ۱۱۹، القاعدة الخامسة الضرريزال)۔

۳ [ولم يبيح الارضاع بعددته لانه جزء آدمى والانتفاع به لغیر ضرورة حرام على الصحيح شرح الوهبانية سرف البحر: لا يجوز التداوى بالمحرم في ظاهر المذهب، اصله بول: الماكول كما مر، الدر المختار. وفي الشرح: (قوله وفي عبارته) وعلى هذا اى الفرع المذكور لا يجوز الانتفاع به للتداوى - قال في الفتح: واهل الطب يشنون اللبن البنت اى الذى نزل بسبب بنت مرضعة نفعا لوجع العين، واختلف المشايخ فيه، قيل لا يجوز، وقيل يجوز اذا علم انه يزول به الرمد. ولا يخفى ان حقيقة العلم متعذرة، فالمراد اذا غلب على الظن والا فهو معنى المنع اه. ولا يخفى ان التداوى باغرم لا يجوز في ظاهر المذهب اصله.... [بقية حاشيه په راروانه صفحه....

ددې مقد ماتوپه رڼا کې اوس ددواړو زير بحث مسئلو حکم ليکل کيږي.

د وينې مسئله

سوال: ديو انسان وينه دبل انسان بدن ته داخلول جائز دي او که نه؟

جواب: وينه، دانسان برخه ده، کله چې بدن نه وويستل شي: نونجسه هم ده دانسان دجزيه حيثيت سره ددې مثال به دښځې دپيوپه شان وي، دکوم استعمال چې د علاج له پاره فقهاوو (رحمهم الله) جائز ليکلی دی. (عالمگیری ج: ۴ ص: ۱۱۲ طبع مصر) ^{۱۱} وينه هم که په دې باندې قياس شي؛ نودابه دقياس نه بعيدنه وي، البته ددې دنجاست پيش نظر ددې به هم هغه حکم وي چې دحرام اونجس شيانو د استعمال پورته په مقدمه کې ذکر شوی دی يعنې:

۱: کله چې مريض داضطراريه حالت کې وي اودماهروداکتريه نظر کې دوينې ورکولو نه پرته دسربچ کيدو هيڅ لار نه وي؛ نووينه ورکول جائز دي.

۲: کله چې دماهروداکتريه نظر کې دوينې ورکولو ،، حاجت،، وي يعنې دمريض دهلاکت ويره نه وي، خودهغه په رايه دوينې ورکولونه پرته دصحت مند کيدو هيڅ امکان نه وي؛ نوپياهم وينه ورکول جائز دي.

۳: کله چې دوينې نه ورکولوپه صورت کې دماهروداکتريه نزد دمرض اوږدوالي ويره وي؛ نوپه داسې صورت کې هم دوينې گنجائش شته، مگر اجتناب بهتري،

کما في الهندية: وان قال الطبيب يتعجل شفائك فيه وجهان... (ج: ۵ ص: ۳۳۵)

۴: کله چې وينې ورکولوسره-يوازي منفعت يازينت مقصود وي، يعنې دهلاکت يامرض دطوالت ويره نه وي، بلکه محض طاقت زياتول اوپه حسن کې اضافې کول ترې مقصود وي؛ نوپه داسې صورت کې وينه هيڅ کله ورکول پکار نه دي.

دويم سوال: اياچامريض ته وينه ورکولوله پاره ددې داخيستلوخرخولواوقيمت اخيستل هم جائز دي؟

جواب: دوينې خرڅول جائز نه دي، خو په کومو حالاتو کې اوپه کومو شرطونوسره چې اول نمبر کې مريض ته وينه ورکول جائز وگرځول شي په دې حالت کې که چاته پرته دقيمت نه وينه ملاونه شي؛ نوقيمت ورکولوسره وينه حاصلول دصاحب ضرورت له پاره جائز دي، مگردوينې ورکونکي له پاره ددې قيمت اخيستل جائز نه دي.

...بقية د تير مخ]. بول مايوکل لحمه فانه لايشرب اصلا اه .... قوله باحرم اي المحرم استعماله طاهراکان او نجسا، قوله كما مراى قيل فصل في البرحيث قال: فرع اختلاف في التداوى باحرم، وظاهر المذهب المنع كما في ارضاع البحرلكن نقل المصنف ثمة وهناعن الحاوى: وقيل يرخص اذا علم فيه الشفاء ولم يعلم دواء آخر كما خص الخمر للعطشان وعليه الفتوى. اه (ردالمحتار مع الدر المختار ج: ۳ ص: ۲۱۱ باب الرضاع)۔

۱ [ايضاً پورتني حواله]۔

درېم سوال: د کافروینه د مسلمان په بدن کې داخلول جائز دي او که نه؟

جواب: په نفس جواز کې هېڅ فرق نه شته، خو څنگه چې ظاهره ده چې د کافريافاسق فاجر انسان په وینه کې کوم خبیث اثرات وي: نو دهغې د منتقل کیدو او په اخلاق باندې د اثر انداز کیدو قوي خطره ده، ددې له وجې دامت نهکان د فاسقې ښځې پی ورکول هم ناخوښه کړي دي، ددې له وجې د کافر فاسق فاجر انسان د وینې نه دخپل وس ترحد پورې اجتناب کول ضروري دي.

څلورم سوال: د ښځې او خاوند په خپل مینځ کې د وینې د تبادلې څه حکم دی؟

جواب: که د ښځې خاوند وینه یو بل ته ورکړل شي: نو شرعاً په نکاح باندې څه اثر نه پریوځي او نکاح هماغه شان قائم وي. والله اعلم!

د انساني اندامونو مسئله

سوال: دیوناروغ یا معذوره انسان د علاج له پاره د بل ژوندي یا مړه انسان اعضا (بندونه، لگول څنگه دي؟

جواب: تردې وخت پورې ډاکټرانو هم د ژوندي انسان د اندامونو استعمال چیرته تجویز کړی نه دی ددې له وجې په دې باندې د نور بحث ضرورت نه شته، بحث طلب مسئله هغه ده چې نن سبا په هسپتالونو کې راپېښیږي او د کوم له پاره چې اپیلونه کیږي هغه دا چې کوم انسان د دنیا نه روان دی که څه هم د کوم عارض په سبب یا په څه جرم کې د قتل کیدو له وجې، ددې اجازه دې واخیستل شي چې د مرګ نه وروسته دې دهغه فلانی اندام واخیستل شي او بل انسان ته دې ولگول شي.

په ظاهره خو په دې کې هر طرف ته فائده ده، ځکه چې د مړ کیدونکي تمام اندامونه فنا کیدونکي دي، که په دې کې یو اندام دیوژوندي کس په څه کار باندې راشي او دهغه د مصیبت علاج جوړ شي؛ نو په دې کې څه نقصان دی؟ دا داسې معامله ده چې د عامو خلکو نظریو او ددې په مفیدو اړخونو باندې پریوځي او ددې هغه مهلک نتیجه یې د نظر نه پټې وي د څه لږ شان ذکر چې په شروع کې شوې ده (په اصل کتاب کې ددې په مضرو اړخونو باندې په تفصیل سره بحث شوی دی، تلخیص کې هغه برخه حذف شوې ده).

مګر شریعت اسلام له پاره، کوم چې د انسان او د انسانیت د ظاهري او معنوي اصلاح او فلاح ضامن دی، ددې د مضرو او مهلک نتیجه یو اړخ نظر کول او محض د ظاهري فائدوله وجې سره ددې اجازه ورکول ممکن نه دي، شریعت اسلام نه یوازې د ژوندي انسان د کار آمد اندامونو، بلکې قطع شوې بیکاره اندامونو او اجزاء استعمالول هم حرام ګرځولی دی او مړ انسان یو اندام کټ کولو ته یې هم ناجائزه ویلي دي او په دې سلسله کې د چار ضامن دي او

اجازه هم دده د اندامونو داستعمال اجازه نه ورکوي اوپه دې سلسله کې دمسلمان او کافر دواړو له پاره يوشان حکم دی، ځکه چې دادانسانيت حق دی چې په ټولو کې برابر دي، تکریم انسانيت ته شريعت اسلام هغه حق ورکړی دی چې هيڅ وخت کې، په هيڅ حالت کې، دهیڅ يو انسان اعضاء او اجزاء حاصلولو بيخي طمع ونه ساتي اودغه شان دامخدوم کائنات اودده اندامونه دعام استعمال دشیانو نه بالاتر پاتې شي، کوم چې کټ کولوسره، ياخوراک او دوايانوله پاره اوپه نورومفاداتوکې استعماليدای شي، په دې باندې څلوروایه امامان اوپوره امت متفق دی^{۱۱} اونه يوازې شريعت اسلام، بلکه شرائع سابقه اوتقريباً هر مذهب اوملت کې دغه قانون دی، والله اعلم

د انساني اندامونو حرمت

سوال: زه دايم بي بي ايس، اخري کال طالب علمه يم، زه ستاسومشورې په جنگ اخبار کې لولم، دې وخت کې هم زه ديوې مسئلې سره حاضره شوې يم، په دې وخت کې زما ديويتي د سول هسپتال په وارډ S.I.U.T (سندھ انستيتيوت آف يورولوجی اينډ ټرانسپلانټيشن) کې لگيدلې ده، اوس اوس څه لږ موده مخکې په پاکستان کې په اول ځل، cadaver kidney transplantation (د مړي وجودنه گرده ويستل او ژوندي کس ته لگول) شوي دي s.i.u.t کې هم دا کار شوی دی اوسن سبا په کې هم ددې نوعيت بل اږيشن کيدونکی دی، دا دواړه گردې چې مړه کس له وجودنه ويستل شوې دي دبهرملک نه رالېږل شوې دي.

اوس مسئله داده چې د وارډ کوم ايډمنسټريشن ده هغه موږ سټوډنټس سره په دې باندې خبرې اترې کول غواړي چې که ايا موږ نه يوکس داسې ووايي چې زموږ له مرگ نه وروسته زموږ د بدن يو اندام ديومړي کيدونکي کس دسربچ کولوله پاره ورکړو؛ نو زموږ به څه ردعمل وي؟ دهغه وينا ده، چې څه خلک په اسلامي نقطه نظر سره دا خبره غلطه گڼي؛ نوسعودي عرب هم يو اسلامي ملک دی، هلته داوو يا اتوکلونو راهيسې دکيډرټرانسپلانټ کيږي، زما دڅه دوستانودا ويناده چې په حديث شريف کې راغلي دي چې ديوانسان سربچ کول دټول انسانيت سربچ کول دي؛ نوکه ددې له پاره موږ donor card ډک کړو؛ نو زموږ له مرگ نه وروسته زموږ د بدن يو اندام وويستل شي؛ نوپه دې کې هيڅ نقصان نه شته.

زما په دې باره کې خپل خيال دادی چې داسې کول دمړي بي حرمتي ده اوداپه اسلام کې جائزه دي، اوس زما تاسوته دا درخواست دی چې تاسو دقرآن اوسنت په رڼاکې وفرمايئ

۱ [وقد فصله اصحابنا قالوا ان وصلت شعرها بشعر آدمي فهو حرام بلا خلاف سواء كان شعر رجل او امرأة وسواء المحرم والزوجه وغيرها بلا خلاف لعموم الاحاديث ولانه يحرم الانتفاع بشعر آدمي وسائر اجزائه لكرامته بل يدفن شعره وظفره وسائر اجزائه (شرح مسلم ج: ۲ ص: ۲۰۴ باب تحريم الواصلة والمستوصلة والواشمة والمستوشمة والنامصة الخ)

چې ستاسوپه په دې باره کې څه خيال دی؟ لطفا خپل دليلونه سره له ثبوت راکړئ چې ماته ستاسوموقف نوروته رسولواو پوهولوکې اساني وي

جواب: په دې مسئله کې ستاسوموقف صحيح دی اوستاسودملگروموقف غلط دی، په دې سلسله کې څو خبرې په ذهن کې وساتئ:

۱: ستاسودتحریرنه پته لگيږي چې که يوکس له مرگ نه مخکې داسې وصيت وکړي چې دهغه د بدن نه دې اندامونه وويستل شي اود ضرورت مندو په بدن کې دې ولگول شي؛ نو بيا خو دهغه د بدن نه اندامونه ويستل کيدای شي، گني نه، گويادا اصول تسليم شوي دي چې دمړکس د اجازې نه پرته دهغه د بدن اندامونه استعماليدای نه شي.

۲: اوس کوم کسان څوک چې دڅه دين يامذهب قائل نه دي ياددين اومذهب قائل دي، خودهغوی خيال دادی چې دمذهب زموږ دژوند دهر جائز اونا جائز سره کار نه شته، دداسې خلکو له پاره پورته ذکر شوې اجازت نامې له پاره دمذهب نه داجازت اخيستلو هيڅ ضرورت نه شته، خو ديو مسلمان په حيثيت به موږ دې ته کتل وي چې ايا زموږ دين اومذهب ددې اجازه ورکوي او که نه؟ که دمذهب له طرف نه اجازه وي؛ نو ذکر شوی وصيت به جائز وي، گني دغسې وصيت به غلط لغواو باطل وي.

۳: دا اصول مقرر شول؛ نو اوس دې ته کتل دي چې ايا الله تعالى انسان ته ددې اندامونو او وجود مالک جوړکړی دی؟ بنده که لږ شان غوره وکړي؛ نو ورته پته به ولگيږي چې دانسان وجود او دهغه اندامونه دهغه ملکيت نه دي.

بلکې داتول سرکاري مشينري ده، کومه چې داستعمال له پاره دې خلکو ته ورکړل شوې ده، اوداسرکاري شي گنلوسره ددې حفاظت اونگراني هم دده په ذمه لگول شوې ده، له هاده ته ددې اندامونو د تلف کولو اجازه نه شته، نه ورته دخرڅولو اجازه شته^{۱۱}، همدغه وجه ده چې ده ته د خودکشي اجازه نه شته، بلکې ورته فرمايل شوي دي چې کوم کس خودکشي وکړي د قيامت تر ورځې پورې به په دغه عذاب کې راگيروي^{۱۲}، کله چې انسان دخپل وجود

۱ [مضطر لم يجد ميتة وخاف الهلاك فقال له رجل: اقطع يدي وكلها اوقال: اقطع مني قطعة وكلها لا يسعه ان يفعل ذلك ولا يصح امره به كما لا يسع للمضطر ان يقطع قطعة من نفسه فياكل، كذا في فتاوى قاضي خان (عالمگیری ج: ۵ ص: ۳۳۸، الباب الحادی عشر في الكراهة في الاكل وما يتصل به)۔

۲ [عن ابی هريرة رضى الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: من تردى من جبل فقتل نفسه فهو في نار جهنم يتردى فيها خالدًا مخلدًا فيها ابداً، ومن تحبسى سما فقتل نفسه في يده يتحساه في نار جهنم خالدًا مخلدًا فيها ابداً، ومن قتل نفسه بحديدة فحديدة في يده يتوجأ بها في بطنه في نار جهنم خالدًا مخلدًا فيها ابداً - متفق

مالک نه دی؛ نو اندامونه خرڅولی هم نه شي اونه يې هبه کولی شي اونه ددې وصيت کولی شي او که داسې وصيت وکړي؛ نو دا وصيت به د غير ملک کيدوله وجې باطلیږي.^(۱)

۴: ددې پرته د احترام انسانيت همدغه غوښتنه ده چې دده اندامونه دې د خرڅ مال يا داستعمال شې جوړنه شي، د اندامونو د هبه کولو وصيت کول د احترام آدميت خلاف دي.

۵: په عام ډول دا گڼل کيږي چې د مرگ نه وروسته بنده بې حسه شي، دا خيال هم صحيح نه دی، هغه يوازې زموږ د دنيا د مشاهدې په اعتبار سره بې حسه په نظر راځي، گڼي د بې ژوند په اعتبار سره په هغه کې احساس موجود دی، ددې له وجې دمري د بدن ټکړې ټکړې کول جائز نه دي اودې سره مري ته همدغه شان تکليف ملاويږي څنگه چې ژوندي انسان ته ملاويږي، د حضور ﷺ ارشاد مبارک مطبق يعنې: دمري هډوکي ماتول هغه شان دي، لکه د ژوندي هډوکي ماتول، (مشکوٰۃ باب دفن الميت، فصل دوم آخری حديث نبر ۱۷۸۴)^(۲)

۶: خلک په خپل ژوند کې نه دسترگو عطيه ورکوي اونه د گردو، ځکه چې هغوی ته پته ده چې په دې ژوند کې هغوی ته په خپله ددې اندامونو ضرورت دی، خوله مرگ نه وروسته ډير په فياضي سره ددې وصيت کوي، ددې سبب دادی چې ژوند خو ژوند گڼي، خو له مرگ نه وروسته په ژوند يې ايمان نه شته، داسې گڼي چې له مرگ نه وروسته به اندامونه سخا او خاورې شي، په خاورو کې به خاورې شي اوددې اندامونو ضرورت به هيڅ راپينښيږي نه، همدغه عقیده د کفار مکه هم وه او همدغه عقیده دنن د کافرانو هم ده، کوم مسلمانان چې داسې وصيت کوي، د همدې کافرانو د عقيدې مطابق له مرگ نه وروسته په ژوند باندې ايمان نه لري.

غرض دا چې:

دانساني اندامونو پيوند کاري جائز نه ده اوددې اندامونو د هبه کولو وصيت باطل دی.

عليه. وعنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: الذي يحنق نفسه يحنقها في النار، والذي يطعنها يطعنها في النار. رواه البخاري (مشکوٰۃ ص: ۲۹۹ کتاب القصاص، طبع قديمی کتب خانه).

۱ [ومن شرائط الوصية ان يكون الرجل مالكا وكون الشيء قابلا للتمليك (البحر الرائق ج: ۸ ص: ۴۰۳ رد المختار ج: ۶ ص: ۶۴۹ کتاب الوصايا، طبع ايج ايم سعيد).

۲ [عن عائشة رضي الله عنها ان رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: كسر عظم الميت ككسره حيا. رواه مالک وابودود وابن ماجه).

❖ د جنازي لمونځ ❖

د حضور ﷺ د جنازي لمونځ اوتدفين

څنګه وشاود خلافت فيصله څنګه وشوه؟

سوال: د نبي اکرم ﷺ له وفات نه وروسته دهغه مبارک جنازه چا وکړه؟ اود حضور ﷺ تدفين اوپه غسل کې کومو کومو حضراتو برخه واخيسته؟ اود حضور ﷺ نه وروسته د خلافت په منصب باندې څوک مقرر شواو ايا دافېصله په اتفاق سره شوې وه؟

جواب: ۳۰ صفر (اخي چارشنبه) باندې د حضور ﷺ د مرض الوفات ابتداء وشوه^۱ په (۸) ربيع الاول باندې دزيارت په ورځ په ممبرياندې تشریف فرماشو او ارشاد يې وفرمايه، چې په هغه کې يې د ډيرو امورو په باره کې تاکيداونصيحت وفرمايه^۲، په (۹) ربيع الاول دجمعي په شپه مرض شدت اختيارکړ اودرې ځله بې هوشه شو، ددې له وجې يې جومات ته لاړ نه اودرې ځله يې وفرمايل چې: ابوبکر ته ووايئ چې خلکو ته لمونځ ورکړي، دا لمونځ حضرت ابوبکر رضي الله عنه ورکړ او باقي درې ورځې هم هغه امامت وکړ، گويا دحضور ﷺ په ژوند مبارک کې حضرت ابوبکر رضي الله عنه د اوولسو لمونځونو امامت وکړ، دکومو سلسله چې دماخسوتن دلمانځه نه شروع شوه اوپه (۱۲) ربيع الاول ددوشنبې په ورځ دسهار په لمانځه باندې ختمه شوه^۳.

دناروغي په ورځو کې يوه ورځ دحضرت عائشه صديقه رضي الله عنها په کور کې (چې بيا وروسته

۱ [فصل في حوادث السنة الحادية عشرة من الهجرة ..... وفيها مرض رسول الله صلى الله عليه وسلم في آخر الاربعاء من صفر، وكان ذلك اليوم ثلثين من شهر صفر المذكور ..... وكانت مدة مرضه صلى الله عليه وسلم ثلاثة عشر يوماً على القول المشهور الذي عليه الاكثرون (بذل القوة في حوادث سني النبوة ص: ۲۹۶ طبع جامعة السند حيدرآباد پاكستان)

۲ [وفيها مرض رسول الله صلى الله عليه وسلم في آخر الاربعاء من صفر وكان ذلك اليوم الثلاثين من شهر صفر المذكور ..... وفيها في ايام ذلك المرض خرج الى المنبر فخطب عليه قاعداً لعذر المرض واخبر فيها بامور كثيرة تحتاج اليه امته وكانت تلك الخطبة يوم الخميس الثامن من شهر ربيع الاول ..... الخ. (بذل القوة في حوادث سني النبوة ص: ۲۹۶ نه تر ۲۹۸ پوري فصل في حوادث السنة الحادية عشرة من الهجرة)

۳ [فيها لما اشتد عليه صلى الله عليه وسلم المرض ليلة الجمعة التي هي التاسعة من شهر ربيع الاول فاغشى عليه صلى الله عليه وسلم ثلاث مرات، ولم يستطع الخروج الى صلاة العشاء، قال ثلاث مرات: مروا ابوبكر فليصل بالناس! ف صلى ابوبكر رضي الله تعالى عنه مقام النبي صلى الله عليه وسلم تلك العشاء ثم لم يزل يصلي بهم الصلوة الخمس في تلك الايام الثلاثة الباقية، حتى كانت صلوة ابي بكر رضي الله عنه التي صلاها بهم في حياته صلى الله عليه وسلم سبع عشرة صلوة مبادها صلاة العشاء من ليلة الجمعة ومنتهاها صلوة الفجر من يوم الاثنين الثاني عشر من شهر ربيع الاول (بذل القوة ص: ۳۰۰)

د حضور ﷺ اخري ارام گاه هم جوړ شوه، اکابرو صحابه کراموته يې نصيحت وفرمايلو: «له وفات نه وروسته ماته غسل را کړئ او کفن راته واغونډوئ اوزماکت زما د قبر به خوا کې چې په همدې کور کې به وي، کېږدئ اود لږ ساعت له پاره بهرووځئ، زما جنازه به اول جبرائيل ﷺ وکړي، بيا ميکائيل ﷺ، بيا اسرافيل ﷺ، بيا عزرائيل ﷺ، د هريوسره به د فرښتو عظيم لښکرونه وي، بيا زما د اهل بيت سړي، بيا ښځې، له امام نه پرته (خاته خاته، بيا تاسو خلک ډلې ډلې راشئ او خاته خاته لمونځ وکړئ)»

دهمدې مطابق عمل وشو، اول ملائیکود حضور ﷺ جنازه وکړه، بيا د اهل بيت سړيو، بيا ښځو، بيا مهاجرينو، بيا انصارو، بيا ښځو، بيا ماشومانو، ټولو خاته خاته لمونځ وکړ او هيڅ يو کس امام نه و^{۱۱}.

حضور ﷺ ته غسل حضرت علي (کرم الله وجهه) ورکړ، حضرت عباس اودهغه زامنو فضل او قثم ﷺ دهغه مدد کولو، نور دا چې د حضور ﷺ دوه ازاد شوي غلامان: حضرت اسامه بن زيدا و حضرت شقران ﷺ هم په غسل کې شريک وو، حضور ﷺ ته درې سڅولي (د سڅول جوړ کړې شوې) جامو کې کفن ورکړل شو^{۱۲}.

د حضور ﷺ د وفات په ورځ (۲ ربيع الاول) په سقيفه بني ساعده کې د حضرت ابوبکر صديق ﷺ په لاس باندې د خلافت بيعت وشو، اول اول د خلافت په مسئله باندې مختلفې رايې وړاندې شوې، خو د معمولي بحث نه وروسته بالاخر د حضرت ابوبکر صديق ﷺ په انتخاب باندې اتفاق وشو او تمام اهل حل و عقد دهغه په لاس باندې بيعت وکړ^{۱۳}.

د حضور ﷺ د جنازې لمونځ چا ورکړی و؟

سوال: د حضور ﷺ د جنازې لمونځ شوی و او که نه؟ اود حضور ﷺ د جنازې لمونځ چا ورکړی و؟ مهرباني وکړئ او جواب را کړئ، ځکه چې نن سبا د مسئله زموږ تر مينځه دلوی بحث وځه

۱ [وفيها في ايام مرضه صلى الله عليه وسلم وكونه صلى الله عليه وسلم في بيت عائشة رضي الله عنها اوصى لاصحابه فقال: اذا انا مت فاغسلوني وكفنوني واجعلوني على سريري هذا على شفير قبري في بيتي هذا ثم اخرجوا عني ساعة فاول من يصلي على جبريل، ثم ميكائيل، ثم اسرافيل، ثم ملك الموت، كل واحد منهم يجنوده، ثم يصلي على رجال اهل بيتي، ثم نسائهم، ثم ادخلوا اثم فوجاً فوجاً فصلوا على. فوقع كما قال صلى الله عليه وسلم فصلي عليه صلى الله عليه وسلم اولاً الملائكة عليهم السلام ثم رجال اهل بيته، ثم نساءهم ثم رجال المهاجرين، ثم الانصار، ثم النساء، ثم الغلمان فصلوا كلهم اذا ادا منفردين لا يومهم احد (بذل القوة ص: ۲۹۹، فصل في حوادث السنة الحادية عشرة من الهجرة)

۲ [وفيها وقع انه لما توفي صلى الله عليه وسلم غسله على وحضر معه العباس وابناه الفضل وقثم وموليا رسول الله صلى الله عليه وسلم ورضي الله عنهما اسامة وشقران ..... رضي الله عنهم وكفن في ثلاثة اثواب بيض سخولية (بذل القوة ص: ۳۰۳، فصل في حوادث السنة الحادية عشرة من الهجرة، طبع حيدرآباد)۔

۳ [البداية النهاية ج: ۵ ص: ۲۲۳ تا ۲۷۰، طبع دار الفكر، بيروت)

جوړه شوې ده.

جواب: د حضور ﷺ د جنازې لمونځ د عام دستور په شان د جمعې سره نه وه شوې اونه څوک امام جوړ شوی و، ابن اسحاق ﷺ اوداسې نور... د اهل سيرنه نقل کړي دي چې تجهيز او تکفين نه وروسته د حضور ﷺ جنازه مبارکه په حجره شريفه کې کينډول شوه، اول سړي راغلل او ډلې ډلې لمونځ يې وکړ، بيا ښځو، بيا ماشومانو^(۱).

حضرت حکيم الامت اشرف علي تهانوي ﷺ په نشرالطيب کې ليکي:

اوپه ابن ماجه کې د حضرت ابن عباس رضی الله عنه نه روايت دی چې: د حضور ﷺ جنازه تياريدونه وروسته کينډول شوه، اول سړي راغلل په ډلې ډلې يې لمونځ وکړ، بيا ښځې راغلې، بيا ماشومان راغلل اوپه دې لمانځه کې څوک امام نه شو. (نشرالطيب ص: ۲۴۴ مطبوعه تاج کمپني)

علامه سهيلي ﷺ په «الروض الانف»، (ج: ۲ ص: ۳۷۷ مطبوعه ملتان) کې ليکي: «دا د حضور ﷺ خصوصيت و اوداسې د حضور ﷺ په حکم باندې شوي و اود ابن مسعود رضی الله عنه روايت دی چې حضور ﷺ د دې وصيت فرمايلي و^(۲)،

علامه سهيلي ﷺ داروايت د طبراني اوبزار په حوالې سره، حافظ نورالدين هيثمي ﷺ (مجمع الزوائد) (ج: ۹ ص: ۲۵) کې د (بزار او طبراني)^(۳) په حوالې سره او حضرت تهانوي ﷺ (نشرالطيب) کې د واحدې ﷺ په حواله سره داروايت نقل کړی دی او د دې الفاظ دادي:

«موږ عرض وکړ: يا رسول الله! په تاسو باندې به جنازه څوک کوي؟ ويې فرمايل کله چې د غسل او کفن نه فارغ شئ؛ نو زما جنازه د قبر سره خوا کې کيږدئ اولرې شئ، اول به ملائیکې د جنازې لمونځ کوي، بيا تاسو ډلې ډلې راځئ اول لمونځ کوئ، اول دې اهل بيت سړي لمونځ

۱ [وقال محمد بن اسحاق لما مات رسول الله صلى الله عليه وسلم ادخل الرجال فصلوا عليه، بغير امام ارسلوا حتى فرغوا ثم ادخل النساء فصلين عليه ثم دخل الصبيان فصلوا عليه... لم يؤمهم على رسول الله صلى الله عليه وسلم احد، وقال الواقدي لما ادرج رسول الله صلى الله عليه وسلم في اكفانه وضع على سريره ثم وضع على شفير حفرته ثم كان الناس يدخلون عليه رفقاء لا يؤمهم عليه احد (البدايه والنهايه ج: ۵، ص: ۲۶۵ كيفية الصلوة عليه صلى الله عليه وسلم وايضاً في الروض ج: ۲، ص: ۳۷۷)

۲ [وذكر ابن اسحاق وغيره ان المسلمين صلوا عليه افاذا لا يؤمهم احد، كلما جاءت طائفة صلت عليه وهذا خصوص به صلى الله عليه وسلم ولا يكون هذا الفعل الا عن توقيف وكذلك روى انه اوصى بذلك ذكره الطبري مسند..... وقد رواه البزار ايضاً عن طريق مرة عن ابن مسعود..... الخ (الروض الانف ج: ۲، ص: ۳۷۷ كيف صلى على جنازته عليه السلام طبع ملتان)

۳ [د مجمع الزوائد عبارت دا دی: فقلنا: فمن يصلي عليك منا؟ فبكينا وبكى وقال..... اذا غسلتونى و رضعتمونى على سريري في بيتي هذا على شفير قبري فاخرجوا عنى ساعة فان اول من يصلى على خليلي وجليسي جبريل..... ثم الملائكة صلى الله عليه وسلم، ثم ادخلوا على فوجاً فوجاً فصلوا على وسلموا تسليماً..... وليدا بالصلوة على رجال اهل بيتي ثم انتم بعد..... رواه البزار.... وراه الطبراني في الاوسط بنحوه (مجمع الزوائد ج: ۸، ص: ۴۲۷ باب في وداعه صلى الله عليه وسلم، طبع دار الكتب العلمية بيروت)

وکړي بیا دهغوی ښځې بیاتاسو خلک...
 په سیره المصطفیٰ ﷺ کې د طبقات ابن سعد په حوالې سره د حضراتو ابوبکر او عمر رضی الله عنهما دیوې ډلې سره د لمونځ کول نقل دي.^(۱)

د بیلمازه د جنازې لمونځ وشي او که نه ؟

سوال: یو مولانا صاحب په خپل تقریر کې وویل چې: حضور ﷺ کله هم د بیلمازه جنازې نه وه کړې، تردې پورې چې یولک نهه ویشته زره صحابه کرامو رضی الله عنهم هم کله د چاپیلمازه جنازه خوږ پرېده دهغه د لاس اوبه هم نه وې څښلې او حضرت غوث الاعظم عبدالقادر جیلاني رضی الله عنه هم د بیلمازه جنازه نه کوله، تاسوته مو عرض دادی چې تاسو هم ددوی پیروکار یئ تاسو ټول مولانا صاحبان د بیلمازه د جنازې کولونه په یوځای بایکات ولې نه کوئ؟ که تاسو داسې وکړئ؛ نو څوک به هم بیلمازه پاتې نه شي.

جواب: د حضور ﷺ په زمانه کې به هیڅوک بیلمازه نه و، په هغه زمانه کې به خوږې ایمانه منافقانو هم خلکوته د ښودنې له پاره لمونځونه کول، حضرت پیران پیر د حضرت امام احمد بن حنبل رضی الله عنه مقلدو او د امام احمد بن حنبل رضی الله عنه په مذهب کې د تارک الصلوة په باره کې دوه روایتونه دي، یو دا چې کوم کس پرته د شرعي عذر نه درې لمونځونه محض د سستی له وجې پرېږدي؛ نو هغه کافر او مرتد دی او دخپل د ارتداد له وجې واجب القتل دی، دقتلیدونه وروسته دې نه هغه ته غسل ورکړل شي اونه دې هغه د مسلمانانو په قبرستان کې دفن شي. ممکنه ده چې حضرت پیران پیر رضی الله عنه هم په دې قول باندې عمل کولو، دویم روایت دادی چې هغه مسلمان دی، خو د سزا په ډول به قتل شي او د قتل کیدونه وروسته به دهغه جنازه هم ادا کيږي او هغه به د مسلمانانو په قبرستان کې دفن کيږي، امام ابن قدامه په ،، المغنی ،، کې په دې مسئله باندې په تفصیل سره لیکلي دي، اهل علم رجوع وفرمایي.^(۲) (المغنی مع الشرح الكبير ج: ۲ ص: ۲۹۸-۳۰۱)

د امام مالک رضی الله عنه او امام شافعي رضی الله عنه مذهب هماغه دی چې پورته د امام احمد رضی الله عنه په دویم روایت کې ذکر شو، چې تارک الصلوة کافر نه دی، مگر دهغه سزا قتل دی او د قتل نه وروسته به دهغه

[۱] البداية والنهاية ج: ۵ ص: ۲۶۵، طبع دار الفکر بیروت.

[۲] وان ترکها قاتلاً او کسلاً دعی الی فعلها وقيل له : ان صليت والا قتلناک ، فان صلی والا وجب قتله ، ولا یقتل حتی یجس ثلاثاً ویضیق علیه فیها ، ویدعی فی وقت کل صلاة الی فعلها ویخوف بالقتل ، فان صلی والا قتل بالسيف وبهذا قال مالک وحماد بن زید ووكیع والشافعی ..... والثانية لا یجب قتله حتی یترب ثلاث صلوات ویضیق وقت الرابعة عن فعلها ..... فروی انه یقتل لکفره کالمرتد فلا یغسل ولا یکفن ولا یدفن بین المسلمین ..... والرواية الثانية یقتل حدا مع الحكم باسلامه کالزانی مع الغصن وهذا اختیار ابی عبدالله بن بطة وانکر قول من قال انه یکفر ..... وهذا قول اکثر الفقهاء وقول ابی حنیفة ومالک والشافعی ..... الخ (المغنی والشرح الكبير ج: ۲ ص: ۲۹۹، ۳۰۰)

جنازه هم کيږي او د مسلمانانو په قبرستان کې به دفن کيږي (شرح مهذب ج: ۳ ص: ۱۳) ^{۱۱}

دامام ابو حنيفه رحمته الله په نژد تارک الصلوة دې قيد شي او هغه دې ووهل شي تردې پورې چې په دې حالت کې هغه مړ شي ^{۱۲}، له مرگ نه وروسته به دهغه جنازه هم کيږي ^{۱۳} ددې تفصيل نه معلومه شوه چې دبيلمازه سزاډيره سخته ده، خودهغه جنازه جائزده، الله تعالى دې ټول مسلمانان د ترک الصلوة له گناه نه بچ کړي.

د جنازې د لمانځه په وخت د شريکيدو په ځای جدا دريدل

سوال: زياتر دا په نظر راځي چې خلک د يوې جنازې سره راځي او کله چې د جنازې لمونځ اداء کيږي، نو زيات تعداد جدا يو طرف ته دريږي، څومره د تکليف او د افسوس خبره ده چې کوم خپلوان ددې دنيا نه، خصت شوي دي د هغوی اخري لمونځ هم موږ نه شو اداء کولی، حالانکې دکور نه خو د دې مقصد له پاره راغلي و او بيا د لمانځه نه مخ اړوي، د لمونځ نه داسې قسم نفرت کونکو له پاره په قرآن او سنت کې څه احکامات دي؟

جواب: دا وينا خو شايد چې صحيح نه وي چې د دوی د لمونځ نه نفرت دی، البته دا وينا صحيح ده چې له دوی سره د لمانځه اهتمام نه شته، پنځه وخته لمونځ فرض عين دی ^{۱۴} او د جنازې لمونځ فرض كفايه دی ^{۱۵} کوم خلک چې فرض عين نه شي اداء کولی د دوی نه د فرض كفايه د اداء کولو څه شکايت دی؟

د بيلمازه د جنازې لمونځ

سوال: په يوکلي کې يوانسان مړ شو، هغه ډير بيلمازه و، دهغه کلي امام وويل چې زه دده جنازه نه کوم، ددې جگړې له وجې دکلي خلکو دويم مولوي صاحب راوست، هغه فتوا ورکړه

۱ [ومن وجبت عليه الصلاة وامتنع من فعلها ..... وان ترکها وهو معتقد لوجوبها وجب عليه القتل ..... (فرع) اذا قتل فالصحيح انه يغسل ويصلى عليه ويدفن في مقابر المسلمين (شرح المهذب ج: ۳ ص: ۱۳، ۱۵).
۲ [وتارکها عمداً مجانة يحبس حتى يصلى (درمختار) وفي الشامية: ويحبس حتى يموت اوتوب ..... الخ (ردا مختار مع الدر المختار ج: ۱ ص: ۳۵۲، ۳۵۳ کتاب الصلاة)۔

۳ [فکل مسلم مات بعد الولادة يصلى عليه صغيراً كان او كبيراً، ذکرًا كان او انثى ..... لقول النبي صلى الله عليه وسلم: صلوا على كل بروفاجر ..... الخ (البدائع الصنائع ج: ۱ ص: ۳۱۱) ايضاً: عن عبدالله بن عمر قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: صلوا على من قال لا اله الا الله ولان ذالك اجماع المسلمين فاننا لا نعلم في عصر من الاعصار احدًا من تارکي الصلاة ترک تغسيله والصلاة عليه ودفنه في مقابر المسلمين (المغني والشرح الكبير ج: ۲ ص: ۳۰۱)۔

^۱ [والفرض نوعان: فرض عين وفرض كفاية، وفرض العين نوعان: احدهما الصلوات المعهودة في كل يوم وليلة والثاني صلاة الجمعة ..... الخ (بدائع الصنائع ج: ۱ ص: ۸۹ کتاب الصلاة)
^۲ [انما فرض كفاية اذا قام به البعض يسقط عن الباقيين ..... الخ (بدائع ج: ۱ ص: ۳۱۱ صلاة الجنائز، طبع سعيد)

چې د بيلمازه جنازه كيدای شي، لهذا دغه دويم مولوي صاحب د جنازې لمونځ وكړ، مهرباني وكړئ او موږ ته د قرآن او سنت په رڼا كې ووايئ چې د بيلمازه جنازه جائز ده او كه نه؟

جواب: بيلمازه كه د الله تعالى او در رسول ﷺ د حكم نه منكر نه و؛ نو دهغه د جنازې لمونځ كول پكاردې، دكلي مولوي صاحب كه دخلكو دعبرت له پاره دهغه جنازه ونه كړه؛ نو هغه هم غلط وكړ او كه هغه دا وايي چې دده جنازه صحيح نه ده؛ نو دابه غلطه خبره وه.^(۱)

د بيلمازه مري رابنكل جائز نه دي او دهغه د جنازې لمونځ هم جائز دی

سوال: زموږ په محله كې يو صاحب اوسيده، هغه وفات شو، هغه چاپه لمونځ كولوباندې نه و. ليدلى، ددې له وجې خلكو دهغه مړى څلوېښت قدمه رابنكلو او بيا يې خښ كړ، زه ډير حيران شوم او ديو بزرگ نه مې پوښتنه وكړه چې داسې يې ولې وكړل؟ هغه راته جواب راكړ، چې كه يو كس په خپل ټول عمر كې يو لمونځ هم ونكړي؛ نو دهغه له پاره حكم دى چې دهغه مړى دې څلوېښت قدمه پورې رابنكل كيږي؟

جواب: لمونځ نه كول كبيره گناه ده او په قرآن كريم او حديث كې د بيلمازه له پاره سخت الفاظ راغلي دي، خو كه يو كس د لمانځه نه منكر نه وي؛ نو دهغه دمړي بې حرمتي جائز نه ده.^(۲) او دهغه جنازه به هم كيږي^(۳) البته كه هغه د لمانځه د فرضيت قائل نه و؛ نو هغه مرتددى او دهغه جنازه جائز نه ده.^(۴)

د ناواده كړي جنازه جائز ده

سوال: د ډيرو خلكونه مې اوريدلي دي چې كه سړى د دوشتو كلونونه زيات شي او واده ونه كړي او ناواده كړئ مړ شي؛ نو دهغه جنازه نه دي كول پكار، ايا دا د قرآن او حديث په رڼا صحيح ده؟ كه چا تعليم حاصلولو او واده كول ونه غواړي؛ نو دهغه په باره كې تحرير وفرمايئ؟

جواب: تا غلط اوريدلي دي، د ناواده كړي جنازه هم ضروري او فرض ده، څنگه چې د واده

[۱] تيره شوى حاشيه (فكل مسلم مات بعد الولادة يصلى عليه صغيرا كان او كبيرا ذكرًا كان... الخ) او گوري!

[۲] عن عائشة ان رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: كسر عظم الميت ككسره حيا، يعنى فى الاثم، كما فى رواية قال الطيبى اشارة الى انه لا يهان ميتا كمالاتها حيا قال ابن الملك والى ان الميت يتالم..... وقد اخرج ابن ابى شيبه عن ابن مسعود قال: اذى المومن فى موته كذاذه فى حياته (مرقاة شرح مشکوة ج: ۲ ص: ۳۸۰)۔

[۳] الصلاة على الميت ثابتة بمفهوم القرآن قال الله تعالى: ولا تصل على احد منهم مات ابداً، والنهى عن الصلاة على المنافقين يشعربشوقها على المسلمين الموافقين وثابتة بالسنة ايضا قال عليه السلام: صلوا على من قال لا اله الا الله ولا خلاف ذالك وهى فرض على الكفاية ويسقط فرضها بالواحد..... الخ (الجوهره النيرة ج: ۱ ص: ۱۰۷)۔

[۴] واما المرتد فيلقى فى حفرة كالكلب..... الخ (درمختار مع الشامى ج: ۲ ص: ۲۳۰)۔

کړي ده^{۱۱} خو نکاح د عفت محافظه ده.

د جنازې د لمانځه د جواز له پاره ایمان شرط دی واده نه

سوال: که یوسړی واده ونه کړي او مړ شي؛ نودهغه جنازه جائز نه ده، همدغه شان که یوه ښځه واده ونه کړي یاد هغه رسته رانه شي او واده نه شي؛ نو ایادهغه جنازه جائز ده؟ نن سبا جینکۍ ډیرې دي او ډیر جینکو عمر ونه زیات شي، خو دهغوی رسته نه راځي او په دې حالت کې هغوی وفات شي.

جواب: دا غلطه ده چې که یوسړی واده ونه کړي او مړ شي؛ نودهغه جنازه جائز نه ده، ځکه چې د جنازې د جائز کیدو له پاره دمړي مسلمان کیدل شرط دي واده کیدل شرط نه دي.^{۱۲}

د خان وژونکي د جنازې لمونځ دې د معاشري ممتاز خلک نه ادا کوي

سوال: یوکس خودکشي وکړه، د جنازې په وخت کې په حاضرینو کې اختلاف پیدا شو، په دې باندې د تړدې دوو مولویانو صاحبانونه پوښتنه و شوه؛ نومعلومه شوه چې دیوې خاص ډلې خلک یعنې مفتي، عالم، دین دارو غیره نه جنازه ورکولی شي اونه جنازه کولی شي، اوس کوم فریق چې په جنازه کې شریک و، هغوی غیر شامل فریق ته وایي چې تاسو خلک د ثواب نه محروم پاتې شوی او دویم فریق اولني ته وایي چې تاسو گناه کړې ده، مهرباني وکړئ اوتاسو د دواړو ډلو شرعي حیثیت نه موا گاه کړئ!

جواب: خودکشي ډیر لوی جرم دی، ددې له وجې فقها کرامو لیکلي دي چې مقتدا او ممتاز خلک دې دده جنازه نه کوي، چې خلک ددې کار نه نفرت وکړي.^{۱۳} عوام دې وکړي^{۱۴} البته په کونکو باندې هېڅ گناه نه شته اونه په ترک کونکو باندې، ددې له وجې د دواړو ډلو په یوبل باندې طعن او الزام قطعي غلط دی.

۱ [تیره شوی حاشیه (الصلاة على الميت ثابتة بمفهوم القرآن قال الله تعالى: ولا تصل... الخ)]

۲ [تیره شوی حاشیه (الصلاة على الميت ثابتة بمفهوم القرآن قال الله تعالى: ولا تصل... الخ) و ایضاً و شرطها اسلام الميت... الخ (هندي ج: ۱ ص: ۱۶۲)]

۳ [ولا یصلی علی البغاة وقطاع الطريق عندنا وقال الشافعی یصلی لاهم مسلمون ..... فدخلوا تحت قول النبی صلی الله علیه وسلم: صلوا علی کل بر وفاجر. ولنا ما روی عن علی انه لم یغسل اهل نهر وان لم یصل، فقيل له: اكفارهم؟ فقال: لا! ولكن هم اخواننا بغوا علينا، اشار الى ترك الغسل والصلاة عليهم اهانة لهم لیكون زجراً لغيرهم وكان ذالك بحضور من الصحابة رضی الله عنهم ولم ینكر علیه احد فيكون اجماعاً وهو نظیر المصلوب ترك علی خشبة اهانة له وزجراً لغيره (بدائع الصنائع ج: ۱ ص: ۳۱۲، والكلام فی صلاة الجنائزہ فی مواضع، طبع سعید)]

۴ [من قتل نفسه ولو عمداً یغسل ویصلی علیه به یفتی وان كان اعظم وزراً من قاتل غیره..... الخ (در مختار مع الشامی ج: ۲ ص: ۲۱۱)]

د ځان وژونکي د جنازې لمونځ

سوال: که یو سړي د زهرو گولی وخوره، یعنې خودکشي یې وکړه او مړ شو؛ نو دده د جنازې د کولو له پاره یو عام سړي ته وویل شي یا د مسجد خطیب یا امام ته، په دې کې کوم یو سړي بهتره دی چې د جنازې لمونځ پرې وکړي؟ او داسې جنازه کول پکار ده او که نه؟

جواب: د ځان وژونکي په جنازه کې اختلاف دی، صحیح داده چې دده د جنازې لمونځ دې وکړل شي او بهتره داده چې عام خلک یې ادا کړي، معززه خلک دې نه اداء کوي.^{۱۱}

د غیر الله نه د خیر او شر د توقع کونکي د جنازې لمونځ اداء کول

سوال: یو سړي چې په ظاهر کې مسلمان وي او د شرک پشان عمل هم کوي، یعنې د غیر الله نه د خیر او د شر توقع ساتي داسې سړي که مړ شي نو دده د جنازې لمونځ اداء کول او دده له پاره د مغفرت دعا کول جائز دي او که نه؟

جواب: د ایماني کمزوري په وجه د غیر الله نه د خیر توقع ساتل او دده د شر نه ویریدل دا عامه خبره ده په دې وجه یوازې د دې وجې نه د یو مسلمان د جنازې لمونځ پرېښودل نه دي پکار، الله تعالی دې گناه ورته معاف کړي.^{۱۲}

د مقروض په جنازه کې د حضور ﷺ شرکت او د قرض ادا کول

سوال: مایه رحمة للعالمین، دویم جلد ص ۴۲۱ کې لوستلي دي چې کوم مسلمان باندې قرض پاتې شي او وفات شي، زه به دهغه قرض ادا کوم، کوم مسلمان چې ورته پرېږدي او وفات شي دهغه وارثان به یې سنبالوي.

جواب: دا حدیث چې تاسود، رحمت للعالمین، په حوالې سره نقل کړی دی صحیح دی، حضور ﷺ به د مقروض جنازه نه کوله، بلکې نورو ته به یې د کولو حکم ورکاوه، کله چې الله تعالی وسعت ورکړ؛ نو حضور ﷺ به د مقروض قرض په خپله ذمه اخیست او جنازه به یې کوله.^{۱۳}

[۱] من قتل نفسه ولو عمدًا يغسل ويصلى به يفتي ..... الخ (الدر المختار مع الردج: ۲ ص: ۲۱۱)، ومن قتل نفسه عمدًا يصلى عليه عند أبي حنيفة ومحمد رحمهما الله وهو الاصح كذا في التبيين (عالمگیری ج: ۱ ص: ۱۶۳).
[۲] فالدليل على فرضيتها ما روى عن النبي صلى الله عليه وسلم انه قال: صلوا على كل بر وفاجر (بدائع الصنائع ج: ۱ ص: ۳۱۱ كتاب الصلاة، والكلام في صلاة الجنازة، طبع سعيد).

[۳] عن أبي هريرة رضى الله عنه ان رسول الله صلى الله عليه وسلم كان يوتى بالرجل المتوفى عليه الدين فيقول: هل ترك لدينه من قضاء؟ فان حدث انه ترك وفاء صلى الله عليه والا قال للمسلمين: صلوا على صاحبكم، فلما فتح الله عليه الفتوح قام فقال: انا اولى بالمؤمنين من انفسهم فمن توفى من المؤمنين وترك دينًا فعلى قضاءه ومن ترك مالا فهو لورثته، وايضًا: ان النبي صلى الله عليه وسلم اتى برجل ليصل عليه فقال النبي صلى الله عليه وسلم: صلوا على صاحبكم فان عليه دينًا قال ..... [بقية حاشيه په راروانه صفحه....]

د شهید د جنازې لمونځ ولې؟ کله چې شهید ژوندی دی؟

سوال: په قرآن کریم کې د الله تعالی ارشاد دی چې: مومن که د الله تعالی په لاره کې ووژل شي نو هغوی ته مړشوی مه وایئ، بلکې هغه ژوندی دی، ددې حقیقت نه داسوال پیدا کیږي چې چونکې شهید ژوندی دی، نو بیا د شهید د جنازې لمونځ ولې کیږي؟ د جنازې لمونځ خودمړو کیږي؟

جواب: ستاد سوال جواب مخکې په همدې آیت کې موجود دی، هغوی ژوندي دي مگر (تاسو د هغوی د ژوند) شعور نه لرئ!

ددې آیت نه معلومه شوه چې قرآن کریم د شهیدانو د کوم ژوند ذکر فرمایلی دی، هغه ددوی دنیاوي ژوند نه دی، بلکې بل قسم ژوند دی، کوم ته چې برزخي ژوند وایي او کوم چې زموري د شعور او فهم نه اوچت دی، د دنیا ژوند ترې مراد نه دی، چونکې هغه حضراتو دنیاوي ژوند پوره کړ او د دنیا نه رخصت شوي دي، ددې وجې نه موږ د هغوی د جنازې په لمونځ او د هغوی په تدفین مکلف یو او د هغوی وراثت تقسیمیدای شي او د هغوی کونډې د عدت نه وروسته دویمه نکاح کولی شي^(۱)

د باغي، ډاکو او دمورپلار د قاتل د جنازې لمونځ نشته

سوال: قاتل که د سزا په طور سره قتل کړل شي یا ورته پانسي ورکړل شي؟ د هغه د جنازې د لمونځ په باره کې څه حکم دی؟ که دمورپلار قاتل وي؛ نو په دې صورت کې څه حکم دی؟ د فاسق، فاجر او زناکار په مرگ باندې د جنازې د لمونځ په باره کې څه حکم دی؟

جواب: د جنازې لمونځ د هر گناه گار مسلمان له پاره دی، خو که باغي او ډاکو په مقابله کې مړه کړل شي؛ نو د هغوی جنازه دې نه کیږي، نه دې هغوی ته غسل ورکول کیږي،^(۲) اهدغه شان چا چې په خپل مورپلار کې څوک قتل کړی وي، هغه دې په قصاص کې قتل کړل شي؛ نو د هغه جنازه به هم نه کیږي او که په خپل مرگ مړ شي؛ نو د هغه جنازه به کیږي؛ خو بیا هم قابل احترام خلک دې د هغه په جنازه کې شرکت نه کوي.

... بقیه د تیر مخ].. ابو قتاده: هو علی! فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم: بالوفاء فقال: بالوفاء فصلى عليه (ترمذی شریف ج: ۱ ص: ۲۰۵)۔

۱ [لقد اخبر الله تعالى فيها عن الشهداء اثم احياء في الجنة يرزقون ولا محالة اثم ماتوا وان اجسادهم في التراب وارواحهم حية كارواح سائر المومنين (قرطبي ج: ۴ ص: ۱۷۲) وايضا في البدائع: فاما في حق احكام الدنيا فالشهيد ميت يقسم ماله وتبكي امراته بعد انقضاء العدة..... الخ (البدائع الصنائع ج: ۱ ص: ۳۲۵ حکم الشهادة في الدنيا)

۲ [وهي فرض على كل مسلم مات خلا اربعة بغاة طريق فلا يغسلوا ولا يصلى عليهم (در مختار ج: ۲ ص: ۲۱۰، کتاب الصلاة، باب صلاة الجنائز)۔

د مرتد او غير مسلم جنازي لمونځ

سوال: يو سړی د معلوماتو باوجود د يو مرتد د جنازې په لمانځه کې شريکيږي او دی د مسلمانانو په قبرستان کې دفن کوي، دده له پاره دمغفرت دعا گانې کوي، آیا داسې کونکي مسلمانان پاتې کيږي او که نه؟

جواب: د يو مرتد د جنازې لمونځ کول جائز نه دي،^(۱) نه هغه د مسلمانانو په قبرستان کې دفن کول جائز دي،^(۲) د قرآن کریم د صريح نص^(۳) نه پس کوم سړی چې د يو مرتد جنازه جائز گڼي، دده ايمان څي^(۴) او نکاح يې هم ماته شوه، په ده باندې د ايمان د تجديد نه پس دوباره نکاح لازمه ده^(۵)

د مرتد مړي ته د غسل ورکونکي شرعي حکم

سوال: کوم مسلمان چې د مرتد مړي ته غسل ورکړي، د معلوماتو باوجود، ددې ټولو په باره کې چې کوم شرعي حکم دی هغه وليکي، او بل دا چې ددوی د نکاح څه حکم دی، ماتيږي او که نه؟

جواب: مرتد ته غسل ورکول هم جائز نه دي کوم سړی چې دا جائز گڼي دده هماغه حکم دی کوم چې پورته ليکل شوی دی^(۶)

د قادياني د جنازې لمونځ اداء کول

سوال: آیا د قادياني د جنازې لمونځ اداء کول جائز دي؟

جواب: قادياني غير مسلم دي، د دوی جنازه جائز نه ده،^(۷) کومو خلکو چې د قاديانانو

[^۱] الصلاة على الجنازة فرض كفاية ..... وشرطها اسلام الميت..... الخ (عالمگیری ج: ۱ ص: ۱۶۲)

[^۲] واما لو كان مرتداً بليقيه في حفرة كالكلب ..... الخ (حلی کبیر ج: ۱ ص: ۶۰۳) ولی الاشباه والنظائر: واذ مات او قتل علی رده لم يدفن في مقابر المسلمين ولا اهل ملة وانما يلقي في حفرة كالكلب ..... الخ (الاشباه والنظائر ج: ۱ ص: ۲۹۱ کتاب السير، باب الردة)

[^۳] ولا تصل على احدهم مات ابداً ولا تقم على قبره انهم كفروا بالله ورسوله وماتوا وهم فاسقون (التوبة: ۸۴)
[^۴] من اعتقد الحوام حلالاً او على القلب يكفر..... وفيما اذا كان حراماً لعينه انما يكفر اذا كانت الحرمة ثابتة بدليل مقطوع به (عالمگیری ج: ۲ ص: ۲۷۲، الباب التاسع في احكام المرتدين)

[^۵] مايكون كفراً اتفاقاً يبطل العمل والنكاح ..... ومافيه خلاف يومر بالاستغفار والتوبة وتجديد النكاح (الدر المختار مع الرد ج: ۴ ص: ۲۴۷، باب المرتد)

[^۶] واما لو كان مرتداً بليقيه في حفرة كالكلب دفناً لاذى جيفته عن الناس من غير غسل ولا تكفين ..... الخ (حلی کبیر ج: ۱ ص: ۶۰۳ فصل في الجنائز، طبع سهيل اكيدي لاهور)

[^۷] قال الله تعالى: ولا تصل على احدهم مات ابداً ولا تقم على قبره.... [بقيه حاشيه په راروانه صفحه....]

جنازه اداء کړې ده، هغوی دې الله تعالی ته توبه وباسي او آئنده دې د گناه نه کولو وعده وکړي.

د جنازې په لمانځه کې د کافرانو او بې ایمانه شرکت

سوال: د جنازې په لمونځ کې که چیرې بې دینه خلک یا غیر مذهب خلک شامل شول لکه: مرزائیان، پرویزیان او داسې نور... نو څه فرق خو نه غورځیږي؟

جواب: د کافرانو او د بې ایمانه په جنازه کې شرکت درحمت موجب نه دی بلکه د لعنت موجب دی. (۱)

د قادیانانو جنازه جائزه ده

سوال: موضع داته ضلع مانسهره (چې دویمه ربوه ده) کې یوکس مرزا ډاکټر محمد سعید په مرگ باندې د داته مسلمانانو د یو مسلمان امام په امامت کې د قادیانی د جنازې لمونځ وکړ، ددې نه پس قادیانانو د مسمی مذکور جنازه وکړه، شرعاً د امام مذکوره او عامو مسلمانانو متعلق څه حکم دی؟

د مسلمانانو جینکې د قادیانانو په کورونو کې د بښځو په حیثیت سره اوسېږي اود مسلمانانو والدین دې قادیانانو سره د زوم و خسر په شان تعلقات دي ایا د شریعت محمدی ﷺ په رڼا کې د دوی پیدا کیدونکي اولاد به حلال وي او که ولد الحرام به ورته ویل کیږي؟
د عامو مسلمانانو د قادیانانو سره د کافرانو په شان تعلقات نه دي، بلکې د مسلمانانو په شان تعلقات دي، دهغوی سره کېنې پاڅي، خوراک څښاک او په غم و خوشالي کې سره شریکېږي او کله چې دیوبل سره ملاوېږي، نو السلام علیکم، ویلو سره ملاوېږي، په غم ښادي کې دوی ورکوي، په فاتحه کې سره شریکېږي، د شریعت محمدی ﷺ په رڼا کې دوی مسلمانان دي او که نه؟

جواب: ... د جواب نه محکمې څه امور د تهمید په ډول ذکر کوم:

اول: کوم کس چې کفریه عقائد لري او خپل خان د اسلام طرف ته منسوبوي او په نصوص شرعیه کې غلط تاویلونه پیش کوي او خپلو غلطو عقیدو ته د اسلام نوم ورکوي دوی ته «زندیق»، ویل کیږي. علامه شامي په «باب المرتد»، کې لیکلي دي:

... بقیه د تیر مخ].. اثم کفروا بالله ورسوله وماتوا وهم فسقون (التوبة: ۸۴) الصلاة على الجنازة فرض كفایة..... وشرطها اسلام المیت..... الخ (عالمگیری ج: ۱ ص: ۱۶۲)، وفي اشباه والنظائر ج: ۱ ص: ۲۹۱ والمرتد اقبح کفرًا من الکافر الاصلی

[۱] لان هذه الصلاة شرعت للدعاء والشفاعة للمیت (بدائع الصنائع ج: ۱ ص: ۳۱۷) ایضاً: وما نهی الله عزوجل عن الصلاة على المنافقین والقیام على قبورهم للاستغفار لهم، كان هذا الصنيع من اكبر القربات في حق المؤمنین فشرع ذالك وفي فعله الاجرا الجزيل (تفسیر ابن کثیر ج: ۳ ص: ۴۲۷، طبع رشیدیہ کوئټه)

،، فان الزنديق يهوه كفره ويروج عقيدته الفاسدة ويخرجها في الصورة الصحيحة

وهذا معنى ابطال الكفر،، (شامي ج: ۴ ص ۲۴۳ طبع جديد)

ترجمه: چونکې زندیق په خپل کفر باندې طمع کوي او خپلو فاسدو عقيدوته رواج ورکول غواړي او هغه په ظاهره په صحیح صورت کې دخلکوپه وړاندې پيش کوي او همدغه دکفر دپټولو معنا ده.

او امام الهند شاه ولي الله محدث دهلوي رحمته الله عليه په (مسوی شرح عربي موطا) کې ليکي:

بيان ذالك ان المخالف للدين الحق ان لم يعترف به ولم يذعن له لا ظاهرا ولا باطنا فهو كافروان اعترف بلسانه وقلبه على الكفر فهو المنافق، وان اعترف به ظاهرا لكنه يفسر بعض ما ثبت من الدين ضرورة بخلاف ما فسرته الصحابة والتابعون واجتمعت عليه الامة فهو الزنديق،، (ص: ۱۳۰ مطبوعه رحيميه دهلي) ترجمه: ددې تشريح داده چې کوم کس د حق دين مخالف دی، که هغه د دين اسلام د سره اقرار نه کوي

اونه دين اسلام مني، نه په ظاهري طور سره اونه په باطني طور سره، هغه ته کافرويل کيږي، او که په ژبې سره د دين اقرار کوي، خو د دين د ځينو قطعياتو داسې تاويلونه کوي چې صحابه کرامو، تابعينو او اجماع امت نه خلاف وي: نو داسې کس ته، زندیق، ويل کيږي وړاندې د صحيح او غلط تاويل فرق بيانولو کې شاه صاحب رحمته الله عليه ليکلي:

،، ثم التأويل تاويلان: تاويل لا يخالف قاطعا من الكتاب والسنة واتفاق الامة، وتاويل

يصادم ما ثبت بقاطع فذالك الزندقة،، (ص: ۱۳۰)

ترجمه: بيا تاويل دوه قسمه دی: يوه هغه تاويل دی چې د کتاب اوسنت او اجماع امت نه ثابت شوې څه قطعي مسئلې خلاف نه وي او دويم تاويل هغه دی چې د داسې مسئلې خلاف وي چې د قطعي دليل نه ثابته وي، داسې تاويل، زندقه، دی.

او وړاندې د زنديقه تاويلونو مثالونه ذکر کوي او ليکي:

،، او قال ان النبي صلی الله علیه وسلم خاتم النبوة ولكن معنى هذا الكلام انه لا يجوز ان يسى بعده

احد بالنبي واما معنى النبوة وهو كان الانسان مبعوثا من الله تعالى الى الخلق مفترض الطاعة معصوما من الذنوب ومن البقاء على الخطأ فيما يرى فهو موجود في الامة بعد فهو الزنديق. (مسوی

ج: ۲ ص: ۱۳۰ مطبوع رحيميه دهلي)

ترجمه: يا څوک داسې ووايي چې نبي کریم صلی الله علیه وسلم ېې شکه خاتم النبيين دی، خو ددې مطلب دادی چې د حضور صلی الله علیه وسلم نه وروسته به د چانوم نبي نه کيښودل کيږي، د نبوت مفهوم يعنې ديو انسان د الله تعالی د طرف نه د مخلوق طرف ته مبعوث کيدل، دهغه اطاعت فرض کيدل، اودهغه

ګناهونو او خطا باندې قائم پاتې کېدونه معصوم کیدل، د حضور ﷺ وروسته هم په امت کې موجود دی؛ نو د اکس، زندیق، دی

خلاصه دا چې کوم کس خپل کفریه عقائد د اسلام په رنگ کې پېش کوي د اسلام د قطعي متواتر عقائدو خلاف د قرآن او سنت تاویلونه کوي، داسې کس ته، زندیق، ویل کېږي. د دویم: دا چې زندیق د مرتد په حکم کې دی، بلکې په یو اعتبار سره زندیق د مرتد نه هم بدتر دی، ځکه که مرتد توبه وکړي او اسلام ته دوباره داخل شي؛ نو دهغه توبه په اتفاق سره قابل قبول ده، خو د زندیق توبه قبلیدو یانه قبلیدو کې اختلاف دی، لکه چې په درمختار کې دي: «(و) کذا لکافر بسبب (الزندقة) لا توبة له وجعله في الفتح ظاهر المذهب لکن في حظر الخانية الفتوى على انه (اذا اخذ) الساحر او الزنديق المعروف الداعي (قبل توبته) ثم تاب لم تقبل توبته ويقتل ولو اخذ بعدها قبلت»، (شامی ج: ۴، ص: ۲۴۱ طبع جدید)

ترجمه: او همدغه شان کوم کس چې د زندیقیت له وجې کافر شي، دهغه توبه قابل قبول نه ده، او په فتح القدير کې دې ته ظاهر مذهب ویل شوی دی، خو په فتاوی قاضي خان کې کتاب الحظر کې دي، چې فتوا په دې باندې ده، کله چې جادوګر او زندیق چې معروف او داعی وي د توبې نه مخکې گرفتار شي او بیا د گرفتاریدو نه وروسته توبه وباسي؛ نو دهغوی توبه قبوله نه ده، بلکې هغوی به قتلېږي او که د گرفتاري نه مخکې یې توبه کړې وه؛ نو توبه به یې قبلېږي. بحر الرائق کې دي: «لا تقبل توبة الزنديق في ظاهر المذهب وهو من لا يتدين بدين.... وفي الخانية قالوا ان جاء الزنديق قبل ان يوحذ فآقر انه زندیق فتأب عن ذالك تقبل توبته وان اخذ ثم تاب لم تقبل توبته ويقتل»، (ج: ۵، ص: ۱۳۶ دار المعروفة بيروت)

ترجمه: ظاهر مذهب کې د زندیق توبه قابل قبول نه ده او زندیق هغه کس دی چې د دين قائل نه وي او په فتاوی قاضي خان کې دي چې که زندیق د گرفتاریدو نه مخکې په خپله راشي او اقرار وکړي چې هغه زندیق دی، په هغه دې توبه وکړي؛ نو دهغه توبه قابل قبول ده او که گرفتار شو او بیا یې توبه وکړه؛ نو دهغه توبه به نه قبلېږي؛ بلکې هغه به قتل کېږي. د دویم: د قاديانانو زندیق کیدل بالکل واضح دي، ځکه چې دهغوی عقائد د اسلامي عقائدو قطعاً خلاف دي او دهغوی د قرآن او سنت په نصوص کې غلط تاویلونه کوي او جاهلانوته دا باور ورکوي چې په خپله خو هغوی ښه پاڅه او رښتیني مسلمانان دي او دهغوی نه علاوه ټول امت ګمراه او کافراو بې ایمان دی، څنگه چې د قاديانانو د دویم مشر انجهاني مرزا محمود لیکلي چې: «پرون چې کوم مسلمانان د مسیح موعود (مرزا) په بیعت کې شامل نه شو، که څه هم هغوی د مسیح موعود نوم هم اوریدلی نه وي، هغوی کافران دي او د اسلام د دائرې نه خارج دي (انښه صداقت ص: ۳۵)

د مرزا يا نوملحدانه عقائد دا دي:

۱..... داسلام قطعي عقیده ده چې نبي کریم ﷺ خاتم النبیین دی، دحضور ﷺ نه پس هیڅوک په منصب نبوت باندې فائز کیدی نه شي، ددې په خلاف قادیانان نه یوازې داسلام ددې قطعي عقیدې نه منکر دي، بلکې (نعوذ بالله) هغوی مرزا غلام احمد قادیاني دنبوت نه بغیر اسلام مرده تصور کوي. لکه دغلام مرزا احمدویناده چې:

«، زموږ مذهب خودادی چې په کوم دین کې دنبوت سلسله نه وي؛ هغه مرده دی، دیهودانو، عیسایانو او هندوانو مذهب ته چې موږ مرده وایو؛ نوڅکه چې په دې کې اوس څوک نبي نه راځي، که داسلام همدغه حال وي؛ نو موږ هم قصه پرپاتې شو، له څه وجې نه ده ته موږ د نورو دینونو نه اوچت وایو، اخرڅه نه څه امتیاز خو پکار دی،... په موږ باندې د څوکالوراهیسې وحی نازلېږي او دالله تعالیٰ څومره نشاناتو ددې دصدق گواهي ورکړې ده. نوڅکه زه نبي یم، دامر حق په پیژندلو کې دهیڅ

قسمه اخفاء ساتل پکار نه دي. ، (ملفوظات مرزا جلد: ۱۰ ص: ۱۲۷ طبع شده ربوه)

۲..... داسلام قطعي عقیده ده چې دنبوت دوحی دروازه دحضور ﷺ نه پس بنده شوې ده او کوم کس چې دحضور ﷺ نه پس دنبوت دوحی دعوی وکړي هغه داسلام ددائرې نه خارج دی، خو قادیانان د مرزا احمد دځان نه جوړ کړی شوي و چې باندې ایمان لري او هغه د قرآن کریم په شان مني، د قرآن کریم دنومونه یونوم «تذکره»، دی، قادیانانو دغلام مرزا احمد، وحی، ته د یو کتاب په شکل مرتب کړی دی او دهغه نامه یې «تذکره»، کیښودې ده، دا گویا قادیاني قرآن دی... نعوذ بالله.....

او دا قادیاني وحی څه معمولي قسم والا الهام نه دی، کوم چې اولیاء الله ته کیږي بلکې دهغوی په نزد باندې دا وحی د قرآن کریم همڅنگ ده، په خپله وگورئ!

۱..... اوزه چې څنگه د قرآن کریم په آیتونو باندې ایمان لرم همدغه شان دیوې ذرې د فرق نه بغیر دالله تعالیٰ په دې ښکاره وحی باندې ایمان راوړم چې ماته شوې ده. (ایک غلطی کا ازاله ص: ۶ طبع شده ربوه)

۲..... زما په خپل وحی باندې ایمان دی څنگه چې په تورات او انجیل او قرآن کریم باندې. (اربعین ص: ۱۱۲ طبع شده ربوه)

۳..... زه په خدای قسم خورم او وایم چې زه په دې الهامات باندې هغسې ایمان راوړم څنگه چې په قرآن شریف باندې، او دالله تعالیٰ په نورو کتابونو باندې، او څنگه چې زه قرآن کریم په یقیني او قطعي طور سره دالله تعالیٰ کلام گڼم هماغه شان دا کلام کوم چې په ما باندې نازلېږي دالله تعالیٰ د کلام یقین پرې کوم. (حقیقه الوحی ص: ۲۲۰ طبع شده ربوه)

۴..... داسلام عقیده ده چې دحضور ﷺ نه پس دمعجزې ښودنې دعوی کول کفر دي، ځکه چې

معجزه ښودل یوازې د نبي خصوصیت دی، کوم کس چې د معجزې ښودنې دعوی وکړي هغه د نبوت مدعي کیدو په وجه باندې کافر دی

په شرح فقه اکبر کې علامه ملاعلي قاري رحمته الله علیه لیکي: «التحدی فرع دعوی النبوة ودعوی النبوة بعد لیبینا صلی الله علیه وسلم کفر بالاجماع...» (ص: ۲۰۲)

ترجمه: د معجزې ښودنې دعوی د دعوی نبوت فرع ده، او د نبوت دعوی زموږ د نبي کریم صلی الله علیه و آله نه پس بالاجماع کفر دی...

ددې برعکس قادیانان، د مرزا غلام احمد دوحی سره سره دهغه په معجزاتو باندې هم ایمان لري. او د حضور صلی الله علیه و آله معجزات (نعوذ بالله) قیصې ګرځوي او د حضور صلی الله علیه و آله په دې صورت کې نبي منلو ته تیار دي چې کله مرزا غلام احمد قادیاني هم نبي ومنل شي، ګني دهغوی په نزد باندې نه خو حضور صلی الله علیه و آله نبي دی او نه دین اسلام دین دی، مرزا غلام احمد لیکي:

«هغه دین، دین نه دی او نه هغه نبي، نبي دی د چا متابعت سره چې انسان الله تعالی ته دومره نژدې نه شي چې مکافات الهي سره مشرف شي، هغه دین لعنتي او قابل نفرت دی چې د انبيي چې صرف یو څو نقل شویو خبرو (اسلامي شریعت چې د حضور صلی الله علیه و آله نه منقول دی ناقل) د انساني ترقیاتو انحصار دی، او د الله تعالی وحې مخکې نه، بلکې وروسته پاتې شوې ده، پس داسې دین ته په نسبت ددې چې رحمانی وویل شي د شیطاني ویلوزیات مستحق دی...» (روحانی خزائن ج: ۲۱ ص: ۳۰۶ ضمیمه براهین احمدیه حصه پنجم ص: ۱۳۹)

دا څومره لغوه او باطله عقیده ده چې داسې خیال وکړل شي چې د حضور صلی الله علیه و آله نه پس دوحی دروازه دهمیشه له پاره بنده شوه او آینده ترقیامته پورې ددې هیڅ امید نشته، یوازې د قیصو پسې روان یی، داسې مذهب هم څه مذهب کیدای شي چې په هغه کې براه راست د الله تعالی هیڅ پته نه لګیږي... زه په الله تعالی باندې قسم خورم چې په دې زمانه کې زما نه زیات بیزار به دداسې مذهب نه بل څوک نه وي، زه دداسې مذهب نوم شیطاني مذهب ږدم رحمانی نه...»

(روحانی خزائن، ج: ۲۱ ص: ۳۵۴ ضمیمه براهین احمدیه حصه پنجم ص: ۱۸۳)

«که په رښتیا رانه تپوس کوی چې زموږ په قرآن کریم باندې او په رسول کریم صلی الله علیه و آله باندې هم ددې (مرزا) په ذریعه ایمان حاصل شوی دی، موږ د قرآن کریم د الله تعالی د کلام کیدو په وجه باندې یقین کوو چې ددې په وجه (د مرزا) نبوت ثابتیږي، موږ د محمد صلی الله علیه و آله په نبوت باندې ددې وجې نه ایمان راوړ چې ددې دوجې نه د (مرزا) د نبوت ثبوت ملاویري، نادان په موږ باندې اعتراض کوي چې موږ مسیح موعود (مرزا) نبي منو، او ولې دهغه په کلام باندې د الله تعالی د کلام یقین کوو، هغه ته پته نشته چې په قرآن کریم باندې یقین موږ ته دهغه کلام دوجې نه شوی دی چې د محمد صلی الله علیه و آله په نبوت باندې یقین ددې (مرزا) د نبوت نه ملاویري.

(د مرزا بشیر الدین تقریر، الفضل، قادیان جلد: ۳ مورخه ۱۱ جولانی ۱۹۲۵)

د مرزا صاحب د پورتنو دواړه عبارتونو نه واضحه ده چې که په مرزا صاحب باندې دوحی الهي نزول ونه منل شي او مرزا غلام احمد نبی ونه منل شي؛ نو د حضرت محمد ﷺ نبوت هم ددوی په نزد باندې... نعوذ بالله... باطل دی او دین اسلام صرف د قیصو افسانو مجموعه ده، مرزا صاحب داسې اسلام ته لعنتي، شیطاني او قابل نفرت ګرځولوسره ددې نه دبې زاری اظهار کوي. بلکې د ټولو د هریانو نه زیات دخپل ځان ددهري کیدو اعلان کوي، مسلمانانو ته د عبرت د نظر سره ورته کتل پکار دي، ایادې نه زیات څه کفر او الحاد او زند قیت کیدای شي چې حضور ﷺ ته او دین اسلام ته دومره په مړه خپته کنځل وکړل شي؟

۴..... د مسلمانانو عقیده ده چې نبی کریم ﷺ، محمد رسول الله، دی، خو مرزا غلام احمد قادیاني په اشتهار "این غلطی کا ازاله.. کې دخپل الهام په بنیاد باندې دادعوی کړې ده چې هغه په خپله، محمد رسول الله، دی... نعوذ بالله... چونکې قادیانیان د مرزا غلام احمد په "وحی"، باندې قطعي ایمان لري، ددې وجې نه هغوی، محمد رسول الله، مني، او کوم کس چې مرزا، محمد رسول الله، ونه مني هغه کافر ګڼي.

۵..... د قرآن کریم او احادیث متواتره په وجه د مسلمانانو عقیده ده چې حضرت عیسیٰ ﷺ ژوندی آسمانونو ته پورته شوی او هغه به قیامت ته نژدې را ګوزیري او د جال به قتلوي^{۱۱}، خود مرزایانو عقیده ده چې مرزا غلام احمد قادیاني عیسیٰ دی او په قرآن او حدیث کې د حضرت عیسیٰ ﷺ د نازلیدو چې کوم خبر ورکړل شوی و، دهغه نه مراد، مرزا غلام احمد قادیاني دی. د قادیانانو دغه شان بیشمیره زندیقانه عقائد دي. په کومو چې دامت عالمانو بې شمیره کتابونه لیکلي دي، ددې وجې نه د مرزایانو کافر او مرتد او ملحد او زندیق کیدل درناور ځي په شان واضح دي.

څلورم..... د جنازې لمونځ یوازې د مسلمانانو کیري، دهیڅ یو غیر مسلم جنازه جائزه ده، په قرآن کریم کې دي:

«ولا تصل علی احد منهنم مات ابدا ولا تقم علی قبره انهم کفروا بالله ورسوله وماتوا

وهم فاسقون... (التوبه: ۸۳)

ترجمه: او په دوی کېکه څوک مړ شي؛ نو ددوی جنازې باندې هیڅ کله لمونځ مه کوه او نه ددفن کیدو له پاره ددوی په قبر باندې درېږه، ځکه چې دوی الله تعالی او دهغه په رسول کفر کړی

۱ [عن ابی هريرة رضى الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: والذى نفسى بيده! ليوشكن ان يرسل فيكم ابن مريم حكماً عدلاً فيكسر الصليب ويقتل الخنزير ويضع الجزية ويفيض المال حتى لا يقبله احد حتى تكون السجدة الواحدة خيراً من الدنيا وما فيها، ثم يقول ابو هريرة: فافقروا ان شئتم: وان من اهل الكتب الا ليؤمنن به قبل موته..... الآية. متفق عليه (مشكوة الفصل الاول، باب نزول عيسى عليه السلام). تفصيل دپاره او ګورئ: التصريح بماتواتر في نزول المسيح طبع دارالعلوم کراچي)۔

دی، اوهم دکفریه حالت کې مړه شوي دي ..

اودامت ټول فقهاء په دې باندې متفق دي چې د جنازې د جائز کیدوله پاره شرط دی چې مسلمان وي، د غیر مسلم جنازه بالاجماع جائز نه ده، نه دهغه له پاره دمغفرت د دعا اجازه شته، اونه هغوی د مسلمانانو په قبرستان کې دفن کول جائز دي.

ددې تمهیدنه وروسته اوس په ترتیب سره د سوالونو جوابونه لیکم:

د اولنې سوال جواب: ... کومو مسلمانانو چې د مرزايي مرتد جنازه کړې ده، که هغوی دهغه د عقائدونه ناخبره وو؛ نو هغوی بدو کړل، په دې باندې هغوی ته استغفار کول پکار دي؛ ځکه چې د مرزايي مرتد جنازه کولو سره هغوی دیونا جائزه کارارتکاب کړی دی.

او که هغوی ته معلومه وه چې د اکس مرزا غلام احمد قادیاني نبي مني، دهغه په وحې باندې ایمان لري، اود حضرت عیسیٰ عليه السلام د نازلیدونه منکر دی، ددې معلوماتو باوجود هغوی دی مسلمان وگڼلو او مسلمان گڼلو سره یې دهغه جنازه وکړه، هغه ټول کسان کوم چې په جنازه کې شریک وو، هغوی ته دخپل ایمان اونکاح تجدید کول پکار دي، ځکه چې دیو مرتد عقائد ولره اسلام گڼل کفردی^{۱۱}، ددې وجی نه ددوی ایمان هم لاړ، اونکاح یې هم باطله شوه^{۱۲}، په دوی کې که یوکس حج کړی و؛ نو په هغه باندې دویم ځل حج کول لازم دي^{۱۳}.

دلته دا ذکر کول هم ضروري دي چې د قادیانانو په نزد د مسلمانانو جنازه جائزه ده، تردې پورې چې د قادیانانو په نزد مسلمانانو د ماشوم بچي جنازه هم جائزه ده، لکه چې د قادیانانو دویم خلیفه مرزا محمود په خپل کتاب، «انوار خلافت»، کې لیکي:

یو سوال بل پاتې کیږي چې غیراحمدی (مسلمان) خو د حضرت مسیح موعود (غلام احمد قادیاني) نه منکر شول، ددې وجی نه دهغوی جنازه کول پکار نه دي، خو که د چا غیراحمدی ماشوم بچی مړ شي؛ نو دهغه جنازه دې ولې ونه شي، هغه خود مسیح موعود منکر نه دی؟

زه ددې سوال کونکي نه پوښتنه کوم چې که دا خبره صحیح ده نو بیا د هندوانو او عیسائیانو د ماشومانو جنازه ولې نه کیږي؟ څومره خلک دی چې ددوی جنازه کوي؟ اصل خبره داده چې کوم د موریلار مذهب وي شریعت هماغه مذهب دبچي هم گرځوی، د غیراحمدی

۱ [وفی المحيط من رضى بكفر نفسه فقد كفرای اجماعاً وبکفر غیره اختلاف المشايخ وذكر شيخ الاسلام ان الرضا بكفر غیره انما يكون كفراً اذا كان يستجيزه ويستحسنه (شرح فقه اکبر ص: ۲۲۱ طبع دهلی) ۰ وفی ردالمحتار: قوله من هزل بلفظ كفر..... وكذا مخالفة او انكار ما اجمع عليه بعد العلم به لان ذلك دليل على ان التصديق مفقود (ردالمحتار على الدر المختار ج: ۴ ص: ۲۲۲ باب المرتد، طبع ایچ ایم سعید)۔

۲ [وفی شرح الوهبانية للشرنبلالی: ما يكون كفراً اتفاقاً بطل العمل والنكاح واولاده اولاد الزنا وما فيه خلاف يومر بالاستغفار والتوبة وتجديد النكاح (الدر المختار مع ردالمحتار ج: ۴ ص: ۲۴۷)۔

۳ [من ارتد ثم اسلم وقد حج مرة فعليه ان يحجج ثانياً (خلاصة الفتاوى، كتاب الفاظ الكفر ج: ۴ ص: ۳۸۳ طبع كوئته ردالمحتار، باب المرتد ج: ۴ ص: ۲۵۲)۔

بجي غيراحمدی شو، ددې وجې نه دهغه جنازه کول پکار نه دي، زه بيا وایم چې ماشوم گناه گار نه وي دهغه د جنازې ضرورت څه دی؟ د ماشوم جنازه خودعا وي دهغه د پسماندگانو له پاره اودهغه پسماندگان زموږ څخه نه دي، بلکې غيراحمدیان دي. له دې وجې د ماشوم جنازه هم پکار نه ده.، (انوار خلافت ص: ۹۳)

اخبار، الفضل،، مورخه ۱۲۳ اکتوبر ۱۹۲۲ کې د مرزا محمود يوه فتوا شائع شوه چې: «څنگه چې د عيسايي ماشوم جنازه نه شي کيدای اگرچې هغه معصوم وي، همدغه شان د يو غيراحمدی ماشوم جنازه هم نه شي کيدای.،،

د خپل مذهب پيروي کې چوهدري ظفرالله خان د قائد اعظم جنازه ونه کړه او په منيرانکو ائري عدالت کې چې کله دهغه نه پوښتنه وشوه: نو هغه وويل:

«د جنازې د لمونځ امام مولانا شبير احمد عثمانی احمدیان کافر، مرتد، او واجب القتل گرځولي دي، له دې وجې نه مدهغه په جنازه کې د شرکت فيصله ونه کړی شوه دکومې امامت چې مولانا کاو (رپورت تحقيقاتی عدالت پنجاب ص: ۲۱۲)

خو د عدالت نه بهر چې کله دهغه نه ددې خبرې پوښتنه وشوه چې تاد قائد اعظم جنازه ولې ونکړه؟ نو هغه جواب ورکړ: «تاسو ماد کافر حکومت مسلمان وزيرو گنئ ياد مسلمان حکومت کافر نوکر،، (زميندار، لاهور ۸ فروری ۱۹۵۰)

او چې کله په اخبارونو کې د چوهدري ظفرالله خان ددې ضد او انکار شهرت وشو؛ نو د جماعت احمدیه ربوه د طرف نه ددې د اجواب ورکړل شو:

«جناب چوهدري ظفرالله خان باندې يودا اعتراض کيږي چې دوی د قائد اعظم جنازه ولې ونکړه، ټولې دنياته پته ده چې قائد اعظم احمدی نه و، له همداد جماعت احمدیه د يوکس دهغه جنازه نه کول څه قابل اعتراض خبره نه ده.،، (تريکت احراي علماء کی راست گوئی کانمبر، ناشر مهتم نشر و اشاعت انجمن احمدیه ربوه ضلع جنگ،)

د قاديانواخبار، الفضل،، ددې په جواب کې ليکلي دي: آيا د حقيقت نه دی چې ابوطالب هم د قائد اعظم په شان د مسلمانانو د يرلوی محسن و، خو مسلمانانونه دهغه جنازه وکړه اونه رسول الله صلی الله عليه وسلم. (الفضل، ربوه ۱۲۸ اکتوبر ۱۹۵۲)

څومره د شرم خبره ده چې قاديانان د مسلمانان دهندوانو، عيسايانوپه شان کافر گڼي اوددوی دلوی نه لوی بنده جنازه نه کوي اونه ددوی د بې گنا ماشومانو، ايا ديو مسلمان له پاره دا جائز دي چې هغه د قاديانيي مرتد جنازه وکړي؟ ايا دهغه غيرت د ابرداشت کولی شي؟

د دويم سوال جواب:..... کله چې معلومه شوه چې قاديانيي کافراو مرتددی؛ نو ددې نه د اهم واضح کيږي چې دهیڅ يوې مسلمانې انجيلی نکاح د مرزايي مرتد سره نه کيږي^{۱۱} اود اسلام

په رڼاکې داخالص زناده او که چامسلمان دلاعلمي اوبې خبري په وجه چامرزيابي ته خپله لور واده کړې وي؛ نو دهغه فرض دی چې معلومیدونه پس دخپلې گناه نه توبه وباسي اوانجيلۍ دې دقاديانانو دقبضې نه راخلاصه کړي.

واضح ده وي چې دمرزايانو په نزد دمسلمانانو هماغه حيثيت دی چې زموږ په نزد د يهوديانو او عيسايانو دی، د مرزايانو په نزد مسلمانانې جينکۍ اخيستل جائز دي خو مسلمانانو ته ورکول جائز نه دي، دمرزامحمود فتوا ده:

«کوم کس چې خپله لورر غيراحمدي ته ورکوي زما په نزد هغه احمدي نه دی...»

سوال: ...کوم نکاح خوان چې داسې نکاح وکړی دهغه په باره کې څه حکم دی؟

جواب: دداسې نکاح خوان په باره کې به موږ هماغه فتوا ورکوو چې دهغه چا په په اړه ورکول

کيدای شي چا چې ديوې مسلمانې جينۍ نکاح ديو عيسايي يا هندو هلک سره کړې وي.

سوال: ...آيا داسې کس چا چې دغيراحمدي سره دجينۍ رسته کړې وي هغه نوراحمديان په واده کې رابللی شي؟

جواب: ...په داسې واده کې شريکيدل جائز نه دي... (اخبارالفضل، قاديان ۲۳ می ۱۹۲۱)

څنگه چې دمرزامحمود په نزد باندې هغه کس دمرزايي جماعت نه خارج دی چې يومسلمان هلک ته خپله لور واده کړي، همدغه شان هغه مسلمان هم ددائر اسلام نه خارج دی چې دقاديانانو د عقايدونه خبريدونه وروسته چامرتمرزايي ته خپله لور ورکول جائز وگڼي اوڅنگه چې دمرزامحمود په نزد باندې ديوې مرزائي انجيلۍ دچامسلمان هلک سره نکاح کول داسې دي لکه څنگه چې د عيسايي يا هندوسره، همدغه شان موږ وايو چې مرزايي مرتد زوم جوړول داسې دي لکه چې هندو، سيک، چورې يې خپل زوم جوړ کړی وي.

د دريم سوال جواب: يومسلمان ته دمرزايي مرتدينوسره دمسلمانانو په شان سلوک کول حرام

دي، دهغوی سره ناسته پاسته، خوراک څښاک، دهغوی په واده، مړي کې شريکيدل، قطعي حرام دي، کوم کسان چې په دې معامله کې درواداری نه کاراخلي هغوی ته د مرزايانوسره ددې قسمه تعلقات ختمول پکار دي، قاديانان دخدای اودرسول ﷺ دښمنان دي اودخدای اودهغه درسول دښمنانوسره دوستانه تعلقات ساتل ديومومن کارنه شي کیدی.

په قرآن کریم کې دي: «... لا تجد قوماً يؤمنون بالله واليوم الآخر يوادون من حاد الله ورسوله، ولو كانوا آباءهم أو أبناءهم أو إخوانهم أو عشيرتهم أولئك كتب في قلوبهم الآيماً وايدهم بروح منه، ويدخلهم جنت تجري من تحتها الأنهر خلد فيها، رضي الله عنهم ورضوا

عنه، أولئك حزب الله، الا ان حزب الله هم المفلحون...» (المجادله: ۲۲)

ترجمه: کوم خلک چې په الله تعالی اودقيامت په ورځ باندې (پوره پوره) ايمان لري، تاسوبه هغوی

نه وينئ چې هغوی داسې کسانوسره دوستي وساتي چې دالله تعالی اودهغه درسول خلاف دي، که څه هم هغوی ددوی پلرونه، زامن، وروڼه، اويا ددی له قوم څخه وي اوددې خلکو په زړونوکې الله تعالی ایمان څښ کړی دی اودهغوی زړونوته یې په خپل فیض سره قوت ورکړی دی. (دفیض نه مراد نور دی) اوهغوی به په داسې باغونوکې داخلوي چې دهغو لاندې به نهرونه جاري وي په هغه کې به همیشه اوسېږي، الله تعالی به دهغوی نه راضي وي اوهغوی به دالله تعالی نه راضي وي، دا خلک دالله تعالی ډله ده، اوبڼه واورئ، چې دالله تعالی ډله فلاح (کامیابي) موندونکې ده. (ترجمه: حضرت تهانوی)

په آخره کې دا عرض کول هم ضروري دي چې دپاکستان په قانون (آئين) کې قاديانان غیرمسلم اقلیت ګرځول شوي دي، خو قاديانانو تراوسه پورې نه خودافيصله منلې ده اونه هغوی په پاکستان کې دغیرمسلم شهري (ذمي) په حیثیت سره داوسیدو معاهده کړې ده، له دې وجې ددوی حیثیت دذميانو په شان نه دی. بلکې دمحاربو کافرانو په شان دی، او د محاربینو سره دهیڅ قسم تعلق ساتل شرعاً جائز نه دي.^{۱۱}

د قاديانانو مړی د مسلمانانو په مقبره کې څښول

اوفاتحه، دعاواستغفار کول پرې حرام دي

سوال: قادياني مړې دمسلمانانو په مقبره کې څښول، اودهغوی سره دمسلمانوتلل، فاتحه کول، کورته ورتګ او غم کول، دهمدردې اظهار کول، اودايصال ثواب له پاره په قرآن خواني کې شرکت کول څنگه دي؟

جواب: قادياني کافر، مرتد او زندیق دی، دهغه په دفن کې شرکت کول، دهغه فاتحه لوستل، او دهغه له پاره دعاواستغفار کول حرام دي. مسلمانانوته له دوی سره مکمل قطع تعلق پکار دی.^{۱۲}

قادياني مړی د مسلمانانو په مقبره کې دفن کول ناجائز دي

سوال: تاسو عالمان څه فرمائی په دې سلسله کې چې کله قاديانان مړی دمسلمانانو په مقبره

۱ [يعلم مما هنا حکم الدرور والتمانة ..... ويتکلمون فی جناب نبينا صلى الله عليه وسلم کلمات فظیعة ..... ونقل عن علماء المذاهب الاربعة انه لايجل اقرارهم فی ديار الاسلام بمجزة ولا غيرها ولا تحل مناکحتهم ولا ذبالحهم ولهم فتوى الخيرية ايضا فراجعها - والحاصل انهم یصدق علیهم اسم الزندیق والمنافق والملاحد..... الخ (ردالمحتار ج: ۴ ص: ۲۴۴ باب المرتد، طبع ایچ ایم سعید)۔

۲ [ولا تصل علی احد منهم مات ابداً ولا تقم علی قبره (التوبة: ۸۴) وفي التفسير: والمراد من الصلاة المنتهى عنها صلاة الميت المعروفة وهی متضمنة للدعاء والاستغفار والا ستشفاع ..... الخ (تفسير روح المعاني ج: ۱۰ ص: ۱۵۵، طبع دار احیاء التراث العربی، بیروت)۔

کې دفن کوي اوبيا دمسلمانانوله طرف نه مطالبه کيږي چې دې دې وويستل شي؛ نو آيا دقاديانيانودمسلمانانوپه مقبره کې دفن کول جائز نه دي؟ اوددې مسلمانانوددې طرزعمل څه جواز دی؟

جواب: قادياني غيرمسلم اوزنديق دی، اوپه دوی باندې دمرتدينو احکام جاري کيږي، دغيرمسلم جنازه هم جائز نه ده، چنانچې په قرآن کریم کې ددې صفاممانعت موجود دی.

دالله تعالی ارشاد دی: **وَلَا تَقْبَلُوا لَهُمْ جِزْيَةً عَلَى الْقَبْرِ** (التوبه: ۸۴) ورسوله وماتوا وهم فأسقون.

ترجمه: اوکه په دوی کې څوک مړه شي په هغه لمونځ مه کوډ او مه دريږه ددوی په قبر باندې، هغوی منکر شول دالله تعالی اودهغه درسول نه اونا فرمانه مړ شول. (ترجمه حضرت شيخ الهند)

همدغه شان څوک غيرمسلم دمسلمانانوپه قبرستان کې دفن کول جائز نه دي، څنگه چې دآيت کریمه دالفاظو، **وَلَا تَقْبَلُوا عَلَى الْقَبْرِ**، نه معلوميږي، چنانچې اسلامي تاريخ گواه دی چې دمسلمانانو اوغيرمسلموقبرستانونه هميشه جدا جداوي، ديو مسلمان د اسلامي حقونونه يو حق داهم دی چې هغه دې دمسلمانانوپه قبرستان کې دفن کړل شي، علامه سعدالدين مسعود بن عمر بن عبدالله التفتازاني (المتوفى ۷۹۱ هجري)، شرح المقاصد، کې دایمان دتعريف مختلف اقوال نقل کولوکې ليکي چې که ايمان دزړه اوژبې دتصديق کولونوم وي؛ نواقراربه دایمان رکن وي اوايمان به تصديق مع الاقرارته ويل کيږي،

خو که ايمان يوازې دتصديق قلبي نوم وي: **فَإِنْ أَلْقَا رَحِيْنًا فَرَضَ عَلَيْهِ فِي الدُّنْيَا مِنَ الصَّلَاةِ عَلَيْهِ وَخَلْفَهُ، وَالدَّفْنِ فِي مَقَابِرِ الْمُسْلِمِينَ وَالْمَطَالِبَةِ بِالْعَشُورِ وَالزَّكَاةِ وَنَحْوِ ذَلِكَ**. (شرح المقاصد ج: ۲ ص: ۲۴۸ مطبوعه دارالمعارف النعمانية لاهور)

ترجمه: نواقراربه دې صورت کې، په دې کس باندې په دنيا کې داسلام يا حکاموجاري کيدو له پاره به شرط وي، يعنې دهغه دجنازې لمونځ، هغه پسې شاته لمونځ کول، هغه دمسلمانانوپه قبرستان کې دفن کول، اودهغه نه دعشراوزکات مطالبه کول اودهغه شان نور کارونه،،،

ددې نه معلومه شوه چې يوکس دمسلمانانوپه قبرستان کې دفن کول هم داسلامي حقوقونو څخه دی، چې يوازې دمسلمان سره خاص دي اوداچې څنگه ديو غيرمسلم په اقتداء کې لمونځ جائز نه دی، دهغه دجنازې لمونځ جائز نه دی اوله هغه څخه دعشراوزکات مطالبه درست نه ده، همدغه شان يو غير مسلم مړي ته دمسلمانانوپه قبرستان کې ځای ورکول هم جائز نه دي اوداچې دامسئله دټول امت مسلمه متفق عليه اومسلمه مسئله ده، په دې کې دهیچا هيڅ اختلاف نشته، دڅلورو وارومذهبونو دمستندوکتابونونه ددې مسئلې تصريحات نقل کيږي، والله الموفق!

فقه حنفی:

شیخ زین الدین ابن نجیم المصري (المتوفی ۹۷۰ هـ)، الاشباه والنظائر، دفن اول ددوهمه قاعدې لاندې لیکي: «قال الحاكم في الكافي من كتاب التحري:

وإذا اختلط موتی المسلمین وموتی الکفار فمن کانت علیه علامة المسلمین صلی علیه ومن کانت علیه علامة الکفار ترک، فإن لم تکن علیهم علامة والمسلمون اکثر غسلوا وکفّنوا وصلى علیهم وینوّون بالصلاة والدعاء للمسلمین دون الکفار، ویدفنون فی مقابر المسلمین، وإن کان الفریقان سواء او کانت الکفار اکثر لم یصل علیهم، ویغسلون ویکفّنون یدفنون فی مقابر المشرکین...» (الاشباه والنظائر ج: ۱ ص: ۱۵۲ مطبوعه اداره القرآن والعلوم الاسلامیه کراچی)

ترجمه: امام حاکم، الکافی، په کتاب التحري کې فرمایي: اوکله چې مسلمان او کافر مړي ګډوډ شي، نو په کومو مړو چې د مسلمانانو نښه وي دهغوی د جنازې لمونځ به کيږي او په چا چې د کفارو نښه وي دهغوی جنازه به نه کيږي او که په هغوی څه شناختي علامت نه وي؛ نو که د مسلمانانو تعداد زیات وي؛ نو ټول ته به غسل او کفن ورکړل شي او جنازه به یې وکړل شي او نیت به دا وکړل شي چې مونږ یوازې د مسلمانانو جنازه کوو، او دهغوی له پاره دعا کوو، او هغوی به د مسلمانانو په قبرستان کې دفن کړل شي او که دواړه فریقه برابر وي یا د کافرانو اکثریت وي نو دهغوی د جنازې لمونځ به نه کيږي هغوی ته به غسل او کفن ورکړل شي او د غیر مسلمو په قبرستان کې به دفن کړل شي،

داهم وګورئ: نفع المفتي والسائل، مولانا عبدالحی لکهنوي (المتوفی ۱۳۰۴ هجري)، او آخر کتاب الجنائز.

د پورتنۍ مسئلې نه معلومه شوه چې که کافران او مسلمان مړي سره ګډوډ شي او د مسلمانانو شناخت کيږي؛ نو که دواړه فریقه برابر وو، یا د کافرانو مړو اکثریت وي؛ نو په داسې صورت کې به د مسلمانانو مړي هم داشتباه په وجې سره د مسلمانانو په قبرستان کې دفن کول جائز نه وي، له همدې نه دا معلوميږي چې کوم مړی قطعی طور سره غیر مسلم وي، مرتد او قادیاني وي، نو دهغه مړی د مسلمانانو په قبرستان کې دفن کول په درجه اولی جائز نه دي، او هیڅ صورت کې به هغوی د مسلمانانو په مقبره کې نه دفن کيږي.

نور دا چې د، الاشباه والنظائر، فن ثانی، کتاب السیر، باب الردة، لاندې لیکل شوي دي:

«وإذا مات أو قتل علی ردة لم یدفن فی مقابر المسلمین ولا اهل ملة وانما یلقی فی حفرة کالکلب

...» (الاشباه والنظائر ج: ۱ ص: ۲۹۱ مطبوعه اداره القرآن والعلوم الاسلامیه کراچی)

ترجمه: اوکله چې مرتد مړ شي یا دارتدا په حالت کې قتل کړل شي؛ نو نه خودې هغه د

مسلمانانو په قبرستان کې خښ کړل شي اونه دبل ملت په قبرستان کې، بلکې هغه دې لکه دسپي په شان په کنده کې واچول شي،،

پورتنۍ جزئيه تقريباً په ټولو فقهي کتابونو کې په کتاب الجنائز او کتاب السير، باب المرتد کې ذکر شوې ده، مثلاً په درمختار کې دي: «اما المرتد فيلق في حفرة كالكلب»، ترجمه: مرتد دې لکه دسپي په شان په کنده کې وغورځول شي،،

علامه محمد امين بن عابدين شامي رحمته الله ددې لاندې ليکلي دي: «ولا يغسل ولا يكفن ولا يدفع الى من انتقل الى دينهم بحر عن الفتح»، (رد المحتار ج: ۲ ص: ۲۳۰ مطبوعه کراچي)

ترجمه: نه دې غسل ورکول کيږي، نه دې کفن ورکول کيږي اونه دې هغو خلکو ته حواله کيږي دچامذهب چې دې مرتد اختيار کړی وي،،

قاديانيان چونکې زنديق او مرتد دي، له دې وجې که دچا عزيز قادياني مرتد شي؛ نونه دې هغه ته غسل ورکول کيږي اونه دې کفن، نه دې هغه مرزا يانوته حواله کيږي، بلکې کنده دې وکنستل شي اولکه دسپي په شان دې په کې واچول شي، هغه نه يوازې دمسلمانانو په قبرستان کې خښول ناجائز دي، بلکې دبل مذهب او ملت په قبرستان يامرگهټ مثلاً: د يهودانو په قبرستان کې اود نصرانيانو په قبرستان کې خښول هم جائز نه دي.

فقه مالکي

قاضي ابوبکر محمد بن عبدالله المالکي الاشيلي المعروف بابن العربي المتوفى ۵۴۳ هجري، دسوره اعراف دآيت: ۱۷۲ دلاندې دمتاولينوپه کفر باندې خبر وکولو دقدریه په باره کې ليکي: «اختلف علماء المالکية في تكفيرهم على قولين، فالصريح من اقوال مالک تكفيرهم»، ترجمه: مالکي عالمانو کې ددوی په تکفير باندې دوه قولونه دي، دامام مالک رحمته الله دقول نه صفاتو رسره ثابته دي چې هغوی کافر دي.

مخکې دويم قول (عدم تکفير) دتضعيف کولونه وروسته دامام مالک رحمته الله په قول باندې تفريع کولو کې ليکي:

«فلاناً کحوا ولا یصلی علیهم فان خیف علیهم الضیعة دفنوا کما یدفن الکلب. فان قيل: واین

یدفنون؟ قلنا: لا یؤذی بجوارهم مسلم»، (احکام القرآن لابن العربي جلد: دوم صفحات مسلسل: ۸۰۲ بیروت)

ترجمه: نه دې دوی سره خپلوي کيږي اونه دې ددوی دجنازې لمونځ کيږي اوکه ددوی دلش دضائع کیدو ویره وي؛ نو دسپي په شان دې په کنده کې واچول شي.

که داسوال وکړل شي چې دی چېرته خښ کړل شي؟ نوزموږ جواب دادی چې هيڅ يو مسلمان ته دې دده په گواند يتوب سره تکليف نه ورکول کيږي (دی دمسلمانانو په قبرستان کې خښ نه کړل شي).

فقه شافعي

الشيخ الامام جمال الدين ابواسحاق ابراهيم بن علي بن يوسف الشيرازي الشافعي رحمته الله (متوفى ٤٧٢ هجر) او امام محي الدين يحيى بن شرف النووي رحمته الله (المتوفى ٦٧٢ هجر) ليكي: «قال المصنف رحمته الله ولا يدفن كافر في مقبرة المسلمين ولا مسلم في مقبرة الكفار.

الشرح: اتفق اصحابنا رحمته الله على انه لا يدفن مسلم في مقبرة كفار، ولا كافر في مقبرة مسلمين، ولو ماتت ذمية حامل بمسلم ومات جنينها في جوفها ففيه اوجه (الصحيح) انها تدفن بين مقابر المسلمين والكفار، ويكون ظهرها الى القبلة لان وجه الجنين الى ظهرها هكذا قطع به ابن الصباغ والشاشي وصاحب البيان وغيرهم وهو المشهور، (شرح مذهب ج: ٥ ص: ٢٨٥ مطبوع بيروت) ترجمه: مصنف رحمته الله فرمايي: اود مسلمانانو په مقبره کې دې هېڅ يو کافر دفن نه کړل شي اونه دې يو مسلمان د کافرو په مقبره کې دفن کړل شي.

شرح: په دې مسئله کې زموږ د اصحابو (شافعيه و) اتفاق دی چې يو مسلمان د کافرانو په مقبره کې او څوک کافر د مسلمانانو په مقبره کې نه دفن کېږي او که څوک ذمي بنځه مړه شي چې د خپل مسلمان خاوند نه حامله وه، اودهغې دخيټې ماشوم هم مړ شي؛ نو په دې کې څو وچې دي، صحيح داده چې هغه دې د مسلمانانو او کافرانو د مقبرو په مينځ کې خائنه دفن کړل شي، اود شا د قبلي طرف ته کېږي ځکه چې دخيټې د ماشوم مخ د مورد ملا طرف ته وي. ابن الصباغ، شاشي، صاحب البيان او نور حضراتو هم دا قول جزما اختيار کړی دی. او همدغه زموږ د مذهب مشهور قول دی.

فقه حنبلي

الشيخ الامام موفق الدين ابو محمد عبد الله بن احمد بن محمد بن قدامة المقدسي الحنبلي رحمته الله (المتوفى ٦٢٠ هجر) (المغني) کې او امام شمس الدين ابو الفرج عبد الرحمن بن محمد بن احمد بن قدامة المقدسي الحنبلي رحمته الله (المتوفى ٦٨٢ هجر) په (الشرح الكبير) کې ليكي:

مسألة: قال: وان ماتت نصرانية وهي حاملة من مسلم دفنت بين مقبرة المسلمين ومقبرة النصارى، اختار هذا احمد، لانها كافرة لا تدفن في مقبرة المسلمين فيتأذوا بعذابها، ولا في مقبرة الكفار لان ولدها مسلم فيتأذى بعذابهم، وتدفن منفردة، مع انه روى عن واثلة بن الاسقع مثل هذا القول، وروى عن عمر انها تدفن في مقابر المسلمين، قال ابن المنذر: لا يثبت. ذلك قال اصحابنا ويجعل ظهرها الى القبلة على جانبها الايسر ليكون وجه الجنين الى القبلة على جانبه الايمن، لان وجه الجنين الى ظهرها. (المغني مع الشرح الكبير ج: ٢ ص: ٤٢٣ مطبوع بيروت ١٤٠٣ هـ).

، او که نصرانی. ښځه چې دخپل مسلمان خاوند نه حامله وه، مړه شي، نو هغه به (نه خود مسلمانانو په قبرستان کې دفن کېږي اونه دنصاراوو په قبرستان کې، بلکې د مسلمانانو د قبرستان اود نصاری د قبرستان په مینځ کې به خاښه دفن کړل شي، امام احمد دله دې وجې اختیار کړې دي، چې هغه ښځه خو کافره ده، هغه به د مسلمانانو په قبرستان کې نه دفن کېږي، چې دهغې عذاب سره مسلمانانو مرو ته تکلیف ونه رسیږي اونه به هغه د کافرانو په مقبره کې دفن کېږي؛ ځکه چې دهغې په خپته کې مسلمان ماشوم دی، هغه ته به د کافرانو د عذاب نه تکلیف وي، ددې وجې نه به دا جددفن شي، ددې سره د حضرت واثله بن الاسقع رضی الله عنه نه هم ددې قول په شان مروی دی اود حضرت عمر رضی الله عنه چې کوم مروی دی چې داسې ښځه به د مسلمانانو په قبرستان کې دفن کېږي ابن المنذر وایی چې داروايت د حضرت عمر رضی الله عنه نه ثابت نه دی، زموږ اصحابو ویلي دي چې د نصرانی ښځه به په گس (چپ) طرف باندې ځملولی شي اوشادې قبلې طرف ته کړل شي، چې د ماشوم مخ د قبلې طرف ته وي او هغه دې په بني اړخ باندې وي؛ ځکه چې په خپته کې د ماشوم مخ د ښځې د شاترف ته وي،،

د پورتنیو تصریحاتو نه معلومه شوه چې دا د اسلامي شریعت متفق علیه اومسلمه مسئله ده، چې هیڅ یو غیر مسلم د مسلمانانو په قبرستان کې نه شي دفن کیدای، د اسلامي شریعت د مسئله دومره صفا او واضحه ده چې مرزا غلام احمد قادیاني هم په خپلو تحریرونو کې ددې حواله ورکړې ده. د دروغو د نبوت د مدعیانو په باره کې مرزا لیکلي دي:

،حافظ صاحب یادساته، چې کوم څه په (قطع الوتین) رساله کې د دروغو مدعیان نبوت په نسبت سره بې سرو پای خبرې لیکل شوې دي چې حکایتونه دهغه وخت پورې یوه ذره هم د اعتبار قابل نه دي ترڅو پورې چې د اثباته نه وي چې دروغ ژنو خلکو په خپله دعوی باندې اصرار کړی دی اوتوبه یې ونه کړه اواصرار څنگه ثابتیدای شي ترڅو پورې چې ددې زمانې د څه تحریر په ذریعه سره دا امر ثابت نه شي چې هغه خلک هم ددې دروغو په دعوی نبوت باندې مړه شول او دهغوی هغه وخت کې هیڅ یو مولوي جنازه ونه کړه اونه د مسلمانانو په قبرستان کې دفن کړل شو. (تخفة الندوة ص: ۷ روحانی خزائن ج: ۱۹ ص: ۹۵ مطبوعه لندن)

په همدې رساله کې مخکې لیکل شوي دي: ،بیاد حافظ صاحب په خدمت کې لنډه خبره داده چې زما د توبې کولوله پاره به صرف دومره کافي نه وي چې که بالفرض والمحال څه الهامي کتاب د نبوت د مدعی راووتی، کوم چې هغه د قرآن شریف په شان (څنگه چې زما دعوی ده) دخدای داسې وحې ورته وایي چې د کوم په صفت کې هیڅ شک نشته، څنگه چې زه وایم اوبیا دا ثابت شي چې که هغه بغیر د توبې نه مړ شي او مسلمانانو هغه په خپل قبرستان کې خښ نه کړي. (تخفة الندوة ص: ۱۲ روحانی خزائن ج: ۱۹ ص: ۹۹-۱۰۰ مطبوعه لندن)

د مرزا غلام احمد قادیاني ددې دواړو عبارتونو نه درې خبرې واضحه شوې:

لومړۍ: دا چې د دروغو مدعی نبوت کافر او مرتد دی، همدغه شان دهغه منونکي هم کافر او

مرتد دی او هغوی دهیڅ اسلامي سلوک حقدار نه دي.

دویمه: داچې دکافرومرتددجننازي لمونځ نه وي، اونه هغه د مسلمانانو په قبرستان کې دفن کېږي.

درويشه: داچې مرزا غلام احمد قادياني د نبوت دعوی کوي او خپل شیطاني ،، وحې ،، نعوذ بالله، د قرآن کریم په شان ګڼي.

که د تیر شوي دور د دروغو مدعیان نبوت د دې مستحق وي چې هغوی په اسلامی رورولۍ کې شامل نه کړل شي؛ نومرزا غلام احمد قادیاني د چاد نبوت دعوی چې لمر په شان ښکاره ده، دهغه د منونکوله پاره هم دغه حکم دی چې نه دې دهغوی د جنازې لمونځ وکړل شي اونه دې هغوی د مسلمانانو په قبرستان کې دفن کیدو ته پریښودل شي.

پاتې شوه دا خبره كه قادياني په پټه باندې خپل مړي د مسلمانانو په مقبره كې خښ كړي نودهغه څه وكړل شي؟

ددې جواب دادی چې پته لگیدونه وروسته دهغه راویستل واجب دي، ددې څووجې دي:

اول: دا چې دمسلمانانو قبرستان دمسلمانانو دفن کولو له پاره وقف دی، دچا غیرمسلم په دې کې دفن کول، غصب، دی او کوم مړی چې دغصب په ځمکه کې خښ کړل شي؛ نو دهغه راویستل لازم دي، څنگه چې دفعه په کتابونو کې ددې وضاحت موجود دی^{۱۱} ځکه چې د کافر او مرتد لاش هرکله چې په غیر محل کې خښ شوی وي د احترام لائق نه دی، لکه چې امام بخاري رحمه الله دصحیح بخاري په کتاب الصلوة کې باب جوړ کړې دي: باب هل ینبش قبور مشرکی الجاهلیة..... الخ، او ددې لاندې یې داحديث نقل کړی دی چې د مسجد نبوي له پاره کومه ځمکه واخیستل شوه په هغې کې د کافرانو قبرونه وو.

،، فأمر النبي صلى الله عليه وسلم بقبور المشركين فنُبشت ،،

(الصحيح بخاری ج: ۱ ص: ۶۱ مطبوعه حاجی نور محمد اصح المطالع)

ترجمه: حضور ﷺ د مشرکانو د قبرونو د ویستلو حکم وکړ، نو هغه ویستل شو.

حافظ ابن حجر رحمہ اللہ دامام بخاری رحمہ اللہ ددی باب پہ شرح کی لیکھی :

..ای دون غيرها من قبور الانبياء واتباءهم لما في ذالك من اهانة لهم بخلاف

البشرکین فانہم لاحرمۃ لہم... (فتح الباری ج: ۱ ص: ۵۲۴ مطبوعہ دارالتشراہور)

ترجمه: د مشرکانو قبرونه به د بیخه ویستل کیری، د انبیاء کرامو او د دهغوی د متبعینو قبرونه

١٠] إذا دفن الميت في أرض غيره بغير مالكتها فالمالك بالخيار أن شاء أمر باخراج الميت وإن شاء سوى الأرض وزرع فيها كذا في التجنيس (عالمگیری ج: ١ ص: ١٦٧، طبع رشیدیہ کوئٹہ) • إذا دفن في أرض مقصوبة أو كفن في ثوب مقصوب ولم يررض صاحبه إلا بنقله عن ملكه أو نزاع ثوبه جاز أن يخرج منه باتفاق (مراقی الفلاح شرح نورالایضاح مع حاشیة طحطاوی ص: ٣٣٧، فی حملها ودفنها، طبع میر محمد کتب خانہ)۔

نه، ځکه چې په دې کې اهانت دی، د مشرکینو په خلاف، ځکه دهغوی هیڅ حرمت نشته.

حافظ بدرالدین عیني رحمته الله علیه (المتوفی ۸۵۵ هجری) د دې حدیث لاندې لیکي: «(فان قلت) کیف یجوز اخراجهم من قبورهم والقبر مختص بمن دفن فيه فقد حازه فلا يجوز بيعه ولا نقله عنه... (قلت) تلك القبور التي امر النبي صلى الله عليه وسلم بنبشها لم تكن املاكا لمن دفن فيها بل لعلها غصبت، فلذلك باعها ملاكها، وعلى تقدير التسليم انها خبست فليس بلازم. انما الاثر تحبیس المسلمین لا الکفار، ولهذا قالت الفقهاء اذا دفن المسلم في ارض مغصوبة يجوز اخراجه فضلا عن المشرک...» (عمدة القاری ج: ۲، ص: ۳۵۹ طبع دار الطباعة العامرة)

ترجمه: که دا وویل شي چې د کافرانو او مشرکانو مړي د دوی دمقبرونه راوويستل څنگه جائز کيدای شي؟ هرکله چې قبر د مدفون سره مختص وي، ځکه نه د دې ځای خرڅول جائز دي اونه دمړي دهغه ځای نه متقل کول جائز دي.

ددې جواب دادی چې د مقبرونه د کومو دراويستلو حکم چې نبي کریم صلی الله علیه و آله وسلم وکړ غالباً د دفن کيدونکونه و، بلکې هغه ځای غصب شوی و، ځکه مالکانو هغه خرڅ کړ. او که دا فرض کړل شي چې دا ځای د دغه مړوله پاره خاص شوی و، نو بیا هم دالزامه نه ده؛ ځکه چې د مسلمانانو په قبرونو کې ساتل لارم دي د کافرانو، په همدې وجه فقهاو ويلي دي چې هرکله مسلمان په غصب شوې ځمکه کې دفن شوی وي، دهغه راويستل جائز دي؛ نو بیا ځویه کافراو مشرک خامخاراويستل کيږي...

کوم قبرستان چې د مسلمانانو له پاره وقف وي په هغه کې څوک قادياني خښول دهغه ځای غصب دی؛ ځکه چې وقف کونکي دادمسلمانانو له پاره وقف کړی دی، څوک کافر مرتد په دې کې خښول په وقف شوي ځای کې تصرف دی او په وقف کې د ناجائزه تصرف د اجازت ورکولو اختیار هیڅوک نه لري، بلکې د ناجائزه تصرف په هر حال کې ختمول ضروري دي، له دې وجې کوم قادياني چې د مسلمانانو په قبرستان کې دفن شوی وي، دهغه راويستلو سره ددې غصب ازاله کول ضروري دي او که مسلمانان په دې تصرف بې جا او غاصبانه حرکت باندې خاموش پاتې شي اوددې غصب د ازالې کوششونه ونه کړي؛ نو ټول به گناه گاروي اوددې مثال به بالکل داسې وي چې کوم ځای د جومات له پاره وقف وي او په هغه کې د گرجې يا مندر جوړولو اجازت ورکړل شي یا هغه ځای باندې غیر مسلم قبضه وکړي او خپلې عبادت خانې پکې جوړې کړي؛ نو ددې ناجائزه تصرف او غاصبانه قبضې ازاله کول به په مسلمانانو باندې فرض وي، همدغه شان د مسلمانانو په قبرستان کې کوم چې د مسلمانانو له پاره وقف دی، که غیر مسلم قادياني ناجائز تصرف او غاصبانه قبضه وکړي؛ نو دهغه ازاله به واجب وي.

دويمه وجه داده چې څوک کافر د مسلمانانو په قبرستان کې خښول د مسلمانانو مړوله پاره د تکليف سبب دی^{۱۱} ځکه چې کافرت په خپل قبر کې عذاب ورکول کيږي اودهغه قبر محل لعنت او غضب دی، دهغه عذاب سره به مسلمانانو مړوته تکليف وي، ددې وجه نه يو کافر د مسلمانانو په مقبره کې دفن کول جائزه دي اوکه دفن شوی وي، نو د مسلمانانو له تکليف څخه د ساتلو له پاره دهغه راويستل ضروري دي، دهغه د لاش حرمت نشته، بلکې د مسلمانانو مړيو لحاظ ضروري دی.

امام ابوداود رحمه الله په «کتاب الجهاد»، «باب النهی عن قتل من اعتصم بالسجود...» کې د حضور ﷺ ارشاد نقل کړی دی: «انا بري من کل مسلم يقيم بين اظهر المشرکين، قالوا: يا رسول الله ﷺ لم؟ قال: لا ترايا نارهما...» (ابوداود ج: ۱ ص: ۳۵۶ مطبوعه ايج ايم سعيد کراچی)

ترجمه: زه بري يم د هر هغه مسلمان څخه چې د کافرانو تر مينځه اوسيږي، صحابه وو عرض وکړ يا رسول الله! دا ولې؟ ويي فرمايل: د دواړو اور يو بل ته په نظر راتلل پکار نه دي... او امام ابوداود رحمه الله په اخر کتاب الجهاد، «باب فی الاقامة بارض الشرک...» کې دا حديث نقل کړی دی: «من جامع المشرک وسکن معه فانه مثله...» (ابوداود ج: ۲ ص: ۲۹ ايج ايم سعيد کراچی)

ترجمه: کوم کس چې د مشرک سره سکونت اختيار کړي هغه به هم دهغه په شان وي... هر کله چې د دنيا په عارضي ژوند کې د کافرانو مسلمان په يوځای اوسيدل خوښ نه شو؛ نو د قبره په اوږد ژوند کې به دا اجتماع څنگه خوښيدای شي؟

دريمه وجه داده چې د مسلمانانو د قبرستان د زيارت او دهغوی له پاره د دعا او استغفار حکم دی^{۱۲} او دهیڅ يو کافر له پاره دعا، استغفار او ايصال ثواب جائزه دي^{۱۳} ددې له وجې لارمه ده چې هيڅ د يو کافر قبر هم د مسلمانانو په قبرستان کې پرېښودل شي، دڅه له وجې چې زاترين دوکه نه شي او هغوی د کافرانو مړيو په قبرونو باندې ودرېږي او دعا او استغفار شروع نه کړي. د مرزا غلام احمد په ملفوظاتو کې د يو بزرگ واقع داسې ذکر شوی ده:

۱ [ويکره ان يدخل الکافر قبر احد من قرابته من المومنين، لانه الموضع الذی فيه الکافر تترل فيه السخطة واللعة فيره قبر المسلم عن ذلك (البدائع الصنائع ج: ۱ ص: ۳۱۹ صلاة الجنائز، سنة الدفن طبع سعيد)۔

۲ [عن بريدة قال: کان رسول الله صلى الله عليه وسلم يعلمهم اذا خرجوا الى المقابر السلام عليكم اهل الديار من المومنين والمسلمين وانا ان شاء الله بكم لاحقون، نسال الله لنا ولكم العافية. رواه مسلم (مشکوة الفصل الاول باب زياره القبور ص: ۱۵۴، طبع قديمی کتب خانه)۔

۳ [ولا تصل على احد منهم مات ابداً ولا تقم على قبره (التوبة: ۸۴) وفي التفسير: امر الله تعالى ورسوله صلى الله عليه وسلم ان يبرا من المنافقين، وان لا يصلی على احد منهم اذ مات وان لا يقوم على قبره ليستغفر له او يدعوله، لانهم كفروا بالله ورسوله وماتوا عليه، وهذا حکم عام في کل من عرف نفاقه (تفسير ابن كثير ج: ۳ ص: ۴۲۵ طبع کوئته)۔

د یو بزرگ په یو بنار کې ډیر زیات ناروغ شو اود مرگ تر حالت پورې هلته ورسیده؛ نو خپلو ملگرو ته یې وصیت وکړ چې ما د یهودانو په قبرستان کې دفن کړئ، دوستان یې حیران شول چې دا خو عابد او زاهد انسان دی، د یهودانو په قبرستان کې دخښیدو خواهش ولې کوي؟ کیدای شي چې دې وخت کې دده حواس صحیح نه وي، هغوی ترې بیابوښتنه وکړه چې دا تاسو څه فرمایئ؟ بزرگ ورته وویل چې تاسو زما په خبره مه حیرانه کیږئ، زه په هوش او حواسو کې خبره کوم او اصل واقعۀ داده چې د ډیر شو کلونو راهیسې زه دادعا کوم چې ما ته دې مرگ په طوس بنار کې راشي، که زه نن دلته مړ شم؛ نو چې دکوم کس د ډیر شو کلونو دعا قبوله نه شي هغه مسلمان نه دی، زه نه غواړم چې په داسې صورت کې د مسلمانانو په قبرستان کې خښ شم چې اهل اسلام ته دوکه ورکړم او خلک ما مسلمان وگڼي او راځي اوزما په قبر باندې فاتحه ولولي، (ملفوظات غلام احمد قادیانی ج: ۷ ص: ۳۹۶ مطبوعه لندن)

فقهاوو د کافر او مسلم فرق کولو کې دومره رعایت کړی دی چې که د یو غیر مسلم مکان د مسلمانانو په محله کې وي؛ نو په هغه باندې ښه ضروري ده چې دا د غیر مسلم مکان دی چې هلته مسلمان ونه درېږي اودعا او سلام ونه کړي، څنگه چې په کتاب السیر باب احکام اهل الذمه کې فقهاوو ددې وضاحت کړی دی.^{۱۱}

خلاصه داده چې هیڅ یو غیر مسلم خصوصاً قادیانی مرتد د مسلمانانو په مقبره کې دفن کول هیڅ کله جائز نه دي او که دفن شوی وي؛ نو دهغه ویستل اود مسلمانانو قبرستان دهغه مردار نه پاکول ضروري دي.

په نوي زېږېدلي ماشوم کې که ساه وي؛ نو د مرگ نه وروسته به دهغه د جنازې لمونځ کیږي

سوال: زموږ په کلي کې چې کله ماشوم پیداشي، اواز وکړي یا وژاړي، د ژوند ښې په کې ښکاره شي، دا اذان مهلت ورته پیدا نه شي او هغه ماشوم د دوو څلوروساه گانونه وروسته وفات شي، د کلیوال ددې ماشوم ددې له وجې چې ددې ماشوم په غوږ کې اذان نه دی شوی دهغه ماشوم جنازه نه کوي اونه د ماشوم مړی د مسلمانانو په مقبره کې دفن کوي، دمقبرې د دیوال نه یې بهر دفن کوي، که ستاسو په خیال کې د جنازې لمونځ کول ضروري وي؛ نو په داسې صورت کې د جنازې دومره وخت دلمانځه نه کولو څه کفاره ده؟

جواب: کوم ماشوم چې د پیدایښ په وخت کې د ژوند ښې ښکاره شي دهغه جنازه ضروري ده، که څه هم هغه درې منته وروسته وفات شوی وي^{۱۲} داسې ماشومانو جنازه ددې له وجې

[۱] ویاخذ الذمی بالتمیز غما فی المركب والملبس.... وتجعل علی دورهم علامة (الاشباه والنظائر ج: ۲ ص: ۱۷۷)

[۲] قوله ومن استهل صلی علیه والا لا ..... فی الشرع ان یكون منه.... [بقیه حاشیه په راروانه صفحه....]

نه کول چې دده په غوږ کې اذان نه دی شوی دجهالت خبره ده اود ناواقفي له وجې داسې څومره جنازې نه دي شوي ،په هغه دې توبه او استغفار وکړل شي همدغه يې کفار ه ده.

د حاملې بنځې هم يوه جنازه وي

سوال: زموږ په کلي کې يوه بنځه وفات شوه، دهغې په خيټه کې ماشوم و، زموږ امام صاحب دهغې جنازه وکړه، اوس ډير خلک وايي چې ددې دوه جنازې کول پکار و، دليل وايي چې فرض کړئ يوه حامله بنځه قتل شي؛ نوپه هغه باندې ددوو قتلونو الزام دی.

جواب: کوم خلک چې وايي دوه جنازې کول پکاروې، هغوی غلط وايي جنازه به يوه کيږي^(۱) اود دوو مړيو جنازه په يوځای هم کيږي^(۲) هرکله چې ماشوم دمورپه خيټه کې مړ شو دهغه جنازه نه شته.^(۳)

که د پنځو شپږو مياشتو ماشوم لږ وخت ژوندی وي

او مړ شي؛ نو ايا دهغه د جنازې لمونځ کيږي؟

سوال: که ديوې بنځې دپنځو شپږو مياشتو دوران کې مړ ماشوم پيداشي، ياديداکيدونه وروسته په دنيا کې دوه څلورساعه گانې اخيستونه وروسته وفات شي؛ نوپه دواړه صورتونو کې دغسل، کفن اود جنازې په باره کې راته ووايئ؟

جواب: کوم ماشوم چې دپيداکيدونه وروسته وفات شي، يوڅومنته ژوندی وي، هغه ته دې غسل ورکړل شي اودهغه جنازه دې هم وشي، خو کوم ماشوم چې مړ پيداشي دهغه جنازه نه شته هغه ته دې غسل ورکړل شي اوپه جامه کې دې ونغښتل شي اوپرته له جنازې دې دفن شي، مگر په هغه نوم کيښودل ضروري دي.^(۴)

په جومات کې د ننه جنازه کول مکروه دي

سوال: دلته اکثر ليدل کيږي چې جنازه په محراب کې دننه کيښودل شي اود محراب په سر باندې امام صاحب ودرېږي او مقتديان په جومات کې په صفونو کې ودرېږي، وروسته بيا

...بقية د تير مخ]..يدل على حياته من رفع الصوت او حركة عضو..... حكمه الصلاة عليه ويلزمه ان يغسل..... الخ (البحر الرائق ج: ۲ ص: ۲۰۲ کتاب الجنائز)

۱ [ولا يصلى على ميت الا مرة واحدة..... الخ (هندية ج: ۱ ص: ۱۶۳، الباب الحادى والعشرون فى الجنائز)۔

۲ [قوله: وان جمع جازاى بان صلى على الكل صلاة واحدة..... الخ (شامى ج: ۲ ص: ۲۱۹ باب صلاة الجنائز)

۳ [ومن ولدلهمات يغسل ويصلى عليه ويرث ويورث ويسمى ان استهل..... (والا) يستهل غسل وسمى..... ولم يصل عليه..... الخ (درمختار مع الشامى ج: ۲ ص: ۲۲۷، مطلب مهم، باب صلاة الجنائز)۔

۴ [ايضا]۔

د جنازې لمونځ وشي، ايا دا طريقه صحيح ده؟ او عذر دا وړاندې کوي چې دخای دکمي له وجې داسې کيږي.

جواب: په جومات کې د جنازې د لمانځه درې صورتونه دي اود احنافو رحمه الله عليهم په نزد درې واړه علی الترتیب مکروه دي:

- (۱) دا چې جنازه په جومات کې وي او امام او مقتديان هم په جومات کې وي.
- (۲) دا چې جنازه بهروي او امام او مقتديان دواړه په جومات کې وي.
- (۳) دا چې جنازه امام اوڅه مقتديان د جومات نه بهروي اوڅه مقتديان جومات کې دننه وي^{۱۱} که دڅه عذرله وجې يې په جومات کې جنازه وکړ: نو جائز ده^{۱۲}

د ماشوم د دفن کولو نه وروسته معلومه شوه چې هغه

د پيدايښ په وخت ژوندی و؛ نو اوس څه وشي؟

سوال: يو کال مخکې زما زوی مړ شو، يعنې له پيدا کيدو لس منته وروسته، خوموږ ته په

هسپتال کې دا معلومات وشو چې هغه مړ پيدا شوی دی له دې وجې موږ هغه د جنازې د لمانځه او غسل نه پرته په قبرستان کې دفن کړ، کله موږ وروسته د هسپتال رپورټ ولوست؛ نو په دې کې يې د ماشوم په باره کې دا ليکلي و چې د پيدا کيدو لس منته وروسته مړ شوی و او حالانکې موږ د ماشوم نوم هم نه ايني، آيا په دې صورت کې به موږ گناهگار يو، حالانکې موږ د بې علمي له وجې د جنازې لمونځ نه وکړی او نه مو دده نوم ايښی و؟

جواب: د بې علمي له وجې داسې وشول له دې وجې گناه لارمه نه شوه او اوس خو د جنازې د لمونځ په باره کې هيڅ صورت نه کيږي^{۱۳} البته د ماشوم نوم اوس هم کيښودلی شئ^{۱۴}.

په مسجد کې د جنازې لمونځ کول

سوال: عرض دا دی چې زموږ په جامع مسجد کې د جنازې لمونځ اداء کيږي، د محراب مخې ته گيرلی کې مړی او د امام نه پرته ټول لمونځ کونکي په مسجد کې د جنازې لمونځ

[۱] او کرهت تحريمًا في مسجد جماعة هو ای الميت فيه وحده اومع القوم واحتلف في الخارجة عن المسجد وحده اومع بعض القوم والمختار الكراهة مطلقاً. در مختار وفي الشامية: قوله مطلقاً في جميع الصور المتقدمة كما في الفتح عن الخلاصة (در مختار مع الشامی ج: ۲ ص: ۲۲۵ مطلب في كراهة صلاة الجنازة وايضاً في الهدية ج: ۱ ص: ۱۶۵)

[۲] تتمه انما تكراه في المسجد بلا عذر، فان كان فلا (رد المحتار ج: ۲ ص: ۲۲۶ مطلب مهم)۔

[۳] ولودفن الميت قبل الصلاة او قبل الغسل فانه يصلى على قبره الى ثلاثة ايام والصحيح ان هذا ليس بتقدير لازم بل يصلى عليه مالم يعلم انه قد تمزق كذا في السراجية (عالمگیری ج: ۱ ص: ۱۶۵، الباب الحادى والعشرون في الجناز) [۴] ومن استهل بعد الولادة سمي وغسل وصلى عليه (عالمگیری ج: ۱ ص: ۱۵۹، الباب الحادى والعشرون)

کوي، گزارش دادی چې د فقه حنفي په رڼا کې ددې شرعي حیثیت څه دی؟
جواب: که د مسجد نه پرته د جنازې ځای موجود وي (مثلاً د مسجد سره نژدې میدان)؛ نو په مسجد کې د جنازې لمونځ اداء کول مکروه دي^(۱) او که چیرې ځای نه وي؛ نو د مجبوري نه جائز دی.^(۲)

په مسجد کې د جنازې لمونځ اداء کول

سوال: د پاکستان د جوړیدو نه مخکې به د جنازې لمونځ د مسجد د صحن د حدودو سره پیوست ځای چې عام ډول د خپلیو دوو ستلو له پاره وي، که چیرې خلک کم وو نو هلته به کیده او که حاضرین به زیات وو؛ نو د مسجد نه به بهر لمونځ کیده، په اول کې په پاکستان کې هم دا طریقه وه، د وخت سره سره یې دوی ته وسیع النظري وایي یا لبرالزم Liberalism په دې طریقې سره تبدیلی راغله، د ځینې مسجدونو د امامانو د مصلې مخې ته په دیوال کې به یې یوه مختصره کړکۍ کوله چې هغه په مشکله سره ۱×۱ فټ جوړیده، جنازه به یې بهر کینوده او امام به د خپلې مصلې نه لمونځ اداء کاو، اوس په ځینې مسجدونو کې دروازې هم جوړې شوې دي په ځینې مسجدونو کې به امام او دوه درې سړي بهر دریدل او باقي لمونځ کوونکي به په خپل ځای باندې لمونځ اداء کاو، هغه امام چې هغه یو وخت بهر د لمونځ له پاره مسئله بیانوي یوازې دا وجه بیانوي چې بهر تیلې والا ولاړ دي، دننه لمونځ اداء کوي، زما مراد ددې تفصیل نه دادی چې اسلامي فقه (واضح دې وي دا ټول امامان د دیوبند نه استفاده کوي) په دې مسئله کې څه لاره ښایي؟ که چیرې په مسجد کې امام د خپلې مصلې نه یا درې سړي د امام سره بهر ووځي او باقي لمونځ کوونکي په خپل ځای کې په لمونځ کې شامل وي، که په دې کې د کراهت یا د منع حکم نه وي؛ نو بهتره دا ده چې ددې وضاحت د ټولو امامانو صاحبانو ته وشي.

جواب: مسئله داده چې د جنازې لمونځ په مسجد کې مکروه دي، مگر دا چې د څه عذر په بنا په بهر اداء کول مشکل وي؛ نو بیا په مسجد کې د جنازې د اداء کولو یو څو صورتونه دي:
 (۱): مړی، امام او مقتدیان په مسجد کې.
 (۲): مړی بهر وي او امام او مقتدیان په مسجد کې وي.

^۱ [واختلف في الخارجة عن المسجد وحده اومع بعض القوم والمختار الكراهة مطلقاً (الدر المختار مع الردج: ۲ ص: ۲۲۵ باب صلاة الجنائز، مطلب في كراهة صلاة الجنائز في المسجد)

^۲ [انما تكره في المسجد بلا عذر، فان كان فلا، ومن الاعذار المطرف الخانية..... وانظر هل يقال ان من العذر ما جرت به العادة في بلادنا من الصلاة عليها في المسجد لتعذر غيره او تعسره بسبب اندراس المواضع التي كانت يصلى عليها فيها..... واذا ضاق الامراتسع..... واذا كان ماذكرنا عذراً فلا كراهة اصلاً (شامي ج: ۲ ص: ۲۲۶، ۲۲۷ باب صلاة الجنائز مطلب مهم)

(۳): مړی، امام او څه مقتديان بهر وي او باقي خلک په مسجد کې وي. دا ټول صورتونه مکروه دي، البته اولني او دويم صورت نه په دريم صورت کې زيات کراهت دی^{۱۱} که چيرې صورت حال دا وي بهر د جنازې لمونځ اداء کول ممکن يا ډير مشکل وي؛ نو په مسجد کې اداء کول د مجبوري له وجې جائز دي^{۱۲}.

د جنازې د لمانځه په ځای کې فرض لمونځ کول

سوال: اياد خبره صحيح ده چې کوم ځای کې د جنازې لمونځ کيږي هلته فرض لمونځ نه شي کيدای؟
جواب: دا خو صحيح نه ده چې کوم ځای کې د جنازې لمونځ کيږي، هلته فرض لمونځ نه شي کيدای، البته مسئله د دې برعکس ده چې کوم جومات د پنځه وخته لمانځه له پاره جوړ شوی وي، هلته پرته د څه عذر نه د جنازې لمونځ کول مکروه دي^{۱۳}.

د جنازې د لمانځه له پاره په حطيم کې دريدل

سوال: په حرم شريف کې تقريباً روزانه د جنازې لمونځ کيږي، اکثر خلک په حطيم کې دريږي او د جنازې لمونځ کوي، هر کله چې امام مقام ابراهيم سره ولاړ وي؛ نو ايا په حطيم کې د جنازې لمونځ ادا کيږي او که نه؟

جواب: متقدمينونه خودامسئله منقول نه ده، البته علامه شامي رحمته الله عليه ديو رومي عالم خبره نقل کړې ده چې هغه دا صحيح نه گڼله او علامه شامي ليکي چې هغه په خپله دا صحيح گڼي. (ج: ۲، ص: ۲۵۶ طبع جديد)^{۱۴} تر څو چې ماته پته ده په عامو لمونځونو کې هم او د جنازې په لمانځه کې هم څوک په حطيم کې دريدو ته نه پرېښودل کيږي.

په حرمين شريفين کې د جنازې لمونځ ولې کيږي؟

سوال: په نوې گڼه کې تاسو فرمايلي دي چې په کوم ځای کې پنځه وخته لمونځ کيږي، هلته

[۱] ويکره تحريماً وقيل تنزيهاً في مسجد جماعة هوأى الميت فيه وحده اومع القوم واختلف في الخارجة عن المسجد وحده اومع بعض القوم والمختار الكراهة مطلقاً (الدر المختار مع الرد: ج: ۲، ص: ۲۲۵ باب صلاة الجنائز)

[۲] انما تكره في المسجد بلا عذر فان كان فلا (شامي ج: ۲، ص: ۲۲۶ باب صلاة الجنائز مطلب مهم)

[۳] وكرهت تحريماً في مسجد جماعة . در مختار وفي الشامية قوله في مسجد جماعة اى المسجد الجامع ومسجد الخلة ..... الخ (شامي ج: ۲، ص: ۲۲۵ باب صلاة الجنائز مطلب في كراهية صلاة الجنائز في المسجد) -

[۴] وهو مالوكان المقتدى فيها والامام خارجها، والظاهر الصحة ان لم يمنع منها مانع من التقدم على الامام عند اتحاد الجهة.... قلت: ولما حججت سنة ثلاث وثلاثين ومائتين والف اجتمعت في منى سقى الله عهدا مع بعض الفاضل الروم من قضاة المدينة المنورة فسألني عن هذه المسئلة فقلت له ماتقدم فقال: لا يصح الاقتداء لان المقتدى يكون اقوى حالاً من الامام لكونه داخلها والامام خارجها (شامي ج: ۲، ص: ۲۵۵، باب الصلاة في الكعبة، طبع ايج ايم سعيد)

د جنازې لمونځ مکروه دی، هر کله چې په کعبه شریفه، مسجد نبوي او نور وجوماتونو کې په هم هاغه ځای کې د جنازې لمونځ کېږي؛ نو ایا هغوی ته کول پکار دي؟
جواب: د عذراو مجبوري حالت مستثنی دی، په حرمین شریفین کې دومره لوی ځای ته دومره لویه مجمع په سهولت سره نه منتقل کیدل پوره عذردی.^(۱۱)

په بازار کې د جنازې لمونځ مکروه دی

سوال: زموږ په بازار کې اکثر د جنازې لمونځ کېږي، چې دهغه له وجې تریفک والا هم درېږي اود خلکو تگ راتگ بندشي، کله چې ورسره نژدې روډ باندې ددې له پاره ځای هم جوړ شوی دی، خو بیا هم دلته جنازه کېږي؛ نو ایا دا طریقه صحیح ده؟
جواب: له څه عذر نه پرته په بازار او لاره کې د جنازې لمونځ کول مکروه دي.^(۱۲)

د سهار او ماز دیګر نه وروسته د جنازې لمونځ

سوال: دامام ابو حنیفه رحمته الله علیه په مسلک باندې تلونکوله پاره د سهار د لمانځه نه وروسته ترڅو پورې چې لمر را ونه خيژي اود ماز دیګر د فرض لمانځه وروسته ترڅو پورې چې د ماښام فرض لمونځ ونه شي هیڅ لمونځ کول پکار نه دي او اکثر ځل کله چې الله تعالی په خپل فضل او کرم سره د حرمینو شریفینو زیارت راته نصیب کوي؛ نو اکثر دا واقعہ راپیښیږي، د سهار د فرض لمانځه وروسته، یعنې د سلام ګرځولوسې جنازه شروع شوه؛ نو په داسې حالت کې موږ ته څه کول پکار دي؟ او همدغه شان د ماز دیګر د لمانځه وروسته کېږي؛ نو په داسې حالت کې موږ ته څه کول پکار دي؟ د جنازې لمونځ وکړو او که نه؟
جواب: د سهار او ماز دیګر نه وروسته نوافل جائز نه دي په دې کې دوګانه طواف هم شامل دی، مګر د جنازې لمونځ، سجده تلاوت اود قضا لمونځونو اجازه شته، له دې وجې د جنازې لمونځ ضرور کول پکار دي.^(۱۳)

د جنازې لمونځ دې د سنتو نه وروسته وکړل شي

سوال: زموږ د علاقې په جومات کې دڅو ورځو راهیسې داسې کېږي چې هر یو لمانځه په دوران کې که چیرته جنازه راشي؛ نو د جومات امام صاحب د فرضو نه فوراً وروسته د جنازې

۱ [واذاکان ماذکرناه عذراً فلا کراهة اصلاً والله تعالی اعلم (شامی ج: ۲، ص: ۲۲۷، باب صلاة الجنائز، مطلب مهم، وایضاً فی الهندیة ج: ۱، ص: ۱۶۵، الباب الحادی والعشرون فی الجنائز).]

۲ [وتکره ایضاً فی الشارع (شامی ج: ۲، ص: ۲۲۵، باب صلاة الجنائز، وایضاً فی الهندیة ج: ۱، ص: ۱۶۵).]

۳ [تسعة اوقات یکره فیها النوافل وما فی معناها لا الفرائض ..... فیجوز فیها قضاء الفائتة وصلاة الجنائز وسجدة التلاوة.... منها ما بعد صلاة الفجر قبل طلوع الشمس..... ومنها ما بعد صلاة العصر قبل التفرغ..... الخ (هندیة ج: ۱، ص: ۵۲، ۵۳، الباب الاول فی المواقیت وما یصل بها، وایضاً فی الشامی ج: ۱، ص: ۳۷۵).]

لمونځ وکړي، هرکله چې په نورو جوماتونو کې اوزموږ په جومات کې به دپوره لمونځ نه وروسته د جنازې لمونځ کیده، مگر اوس دڅوورځوراهیسې زموږ په جومات کې د فرض لمونځ نه وروسته د جنازې لمونځ وشي اودغه شان ډیر لمونځ گزار قبرستان پورې په جنازې کې د شرکت کولونه پاتې شي، تاسوته دادرخواست دی چې دقرآن اوستت په رڼاکې د فرض لمونځ نه فوراً وروسته د جنازې داداکولوپه باره کې څه حکم دی؟

جواب: اصل مسئله خوهمدغه ده چې د فرض لمونځ نه وروسته دې جنازه وشي بیادې سنت وشي، مگر په درمختار کې دبحرنه منقول دي چې فتوا په دې باندې ده چې جنازه دې دستونه وروسته وشي.^{۱۱}

خپلیوسره د جنازې لمونځ کول

سوال: د جنازې په لمونځ کې ددریدوپه وخت خپلې خپلې وباسواوکه نه؟ لیدل شوي دي چې خلک خپلې وباسي اودهغو له پاسه ودریږي، دا عمل څنگه دی؟ اومهرباني وکړئ اوداراته ووايئ چې پښې ابله پښې صحیح دي یا دخپلیوسره یادخپلوله پاسه دریدل؟

جواب: خپلې که پاکې وي؛ نوپه هغو باندې دریدل اود جنازې لمونځ کول صحیح دي اوکه پاکې نه وي؛ نونه خودهغو سره د جنازې لمونځ کولی شئ اونه په هغو پښې کینودوسره د جنازې لمونځ کول صحیح دی اوکه له پورته صفاوي، مگر له لاندې صفانه وي؛^{۱۲} نوپه هغو باندې پښې کیږدئ! ځمکه که وچه (صفا) وي؛ نوپښې ابله دریدل صحیح دي.

د خپلیوپه پښو کولوسره د جنازې د لمونځ اداء کول

سوال: د جنازې په لمونځ کې چې کله لمونځ اداء کیږي نو عام طور باندې جنازه د مسجد نه بهر په کچه ځای باندې کینودل کیږي، او ځینې خلک د پیدار سره او ځینې خلق د خپلیوسره د جنازې په لمونځ کې شرکت کوي، آیا دپیدار او خپلیو اچولوسره د جنازې لمونځ اداء کیږي؟

جواب: که چیرې پیدار او خپلې پاکې وي؛ نو د دې په اچولو سره د جنازې لمونځ اداء کول صحیح دي او گني نو جائز نه دي.^{۱۳}

۱ [لكن في البحر قبيل الاذان عن الحلبي الفتوى على تأخير الجنازة عن السنة ..... الخ (درمختار مع الشامي ج: ۲، ص: ۱۶۷، باب العيدين)۔

۲ [ولو افترش نعليه وقام عليها جاز فلا يضر نجاسة ماتحتها لكن لا بد من طهارة نعليه مما يلي الرجل لا مما يلي الارض ..... الخ (طحطاوى على مراقى الفلاح ص: ۳۱۹، باب احكام الجنائز، فصل الصلاة عليه)۔

۳ [اوكل ما يعتبر شرطاً لصحة سائر الصلوات من الطهارة الحقيقية والحكمية ..... يعتبر لصحة صلاة الجنازة (عالمگیری ج: ۱، ص: ۱۶۴، الباب الحادى والعشرون فى الجنائز) وصالته فيهما افضل اى فى النعل والخف الظاهرين افضل مخالفة لليهود . تاتارخانية (شامى ج: ۱، ص: ۶۵۷، مطلب فى احكام المسجد)۔

بیره کې د جنازې لمونځ په تیمم سره جائز دی

سوال: که د جنازې لمونځ بالکل تیار وي او انسان پاک وي، نو له اوداسه پرته به د جنازې لمونځ وشي؟ او که داودس له پاره کېني نو د جنازې لمونځ به ترې شوی وي؟ په داسې صورت کې به ایا د جنازې لمونځ وشي؟ او که نه کېږي؛ نو په داسې صورت کې څه کول پکار دي؟

جواب: که داویره وی چې که اودس ته کېنم د جنازې لمونځ به رانه فوت شي؛ نو په داسې صورت کې تیمم وکړئ او د جنازې په لمونځ کې شریک شئ^{۱۱}، خودا تیمم به یوازې د جنازې د لمانځه له پاره وي، نور لمونځونه په دې تیمم سره کول جائز نه، بلکې اودس کول به ضروري وي^{۱۲}

له اوداسه پرته د جنازې لمونځ

سوال: تیرو ورځو کې زموږ په کالج کې غائبانه نماز جنازه وکړل شوه، هغه داسې چې دکالج دبس نه دکوزیدوسره څه طالب علمانو وویل چې غائبانه د جنازې لمونځ کېږي، په دې کې شرکت کوو، موږ په دغه وخت کې به اودسه وو، بلکې ټول طالب علمان به اودسه وو، خو داودس سهولت نه کیدویه وجه چې هسې نه چې ملګري مودخپل ځان نه جدا وګڼي دمجبوري نه موږ د جنازې په لمانځه کې شرکت وکړ، د جنازې په دې لمونځ کې په ګڼ شمیر کې هندوان طالب علمان هم شامل وو، تاسوراته دا ووايي چې آیا دا غائبانه د جنازې لمونځ وشو؟ اوزموږ دې اودسه شرکت کفار څه ده؟

جواب: د حنفیانو په نزد باندې خو غائبانه د جنازې لمونځ کېږي هم نه،^{۱۳} که تاسوپه دې کې شرکت کولو؛ نو تیمم به موکړی و او پکې شریک شوي به وئ، د طهارت نه پرته د جنازې لمونځ جائز نه دی،^{۱۴} د دې کفار څه کیدای شي؟ سواددې نه چې د الله تعالی نه معافي وغواړئ، په دې پوه نه شوم چې هندوان هلکان په دې کې ولې شامل شول؟

د جنازې د لمانځه له پاره یوازې دمشرزوی اجازه ضروري نه ده

سوال: اکثر مولویان د جنازې کولونه مخکې پوښتنه وکړي چې دمري مشر زوی څوک دی؟ زما په نظر دمشرزوی د شریعت په لحاظ سره څه اهمیت نه شته، مولویانوصاحبانوته

۱ [اوکل مایعبر شرطاً لصحة سائر الصلوات من الطهارة الحقيقية والحکمة ..... يعتبر لصحة صلاة الجنازة (عالمگیری ج: ۱ ص: ۱۶۴، الباب الحادی والعشرون فی الجنائز)، وصلاته فیهما افضل ای فی النعل والخف الطاهرین افضل مخالفة لليهود، تاتارخانية (شامی ج: ۱ ص: ۶۵۷، مطلب فی احکام المسجد)۔

۲ [قوله و جاز خوف فوت صلاة الجنازة ای ولو كان الماء قريباً (شامی ج: ۱ ص: ۲۴۱، باب التیمم)۔

۳ [اما التیمم خوف فوت الجنازة ای ولو كان الماء قريباً (شامی ج: ۱ ص: ۲۴۲، باب التیمم)۔

۴ [و شرطها ايضاً حضوره و وضعه و كونه هو او اكثره امام المصلی و كونه للقبلة فلا تصح على غائب .... الخ (در مختار مع الشامی ج: ۲ ص: ۲۰۸، باب صلاة الجنازة، مطلب هل يسقط فرض الكفاية بفعل الصبي؟)

دمري دوارث په باره کې پوښتنه کول پکار دي او وارث ورور هم کيدای شي، دوست هم، آیا په دې سلسله کې دمشر زوی شرط ضروري دی؟ ايا دمشر زوی شرط شرعي دی؟

جواب: د جنازې له پاره دولې نه اجازه اخيستل کيږي اوچونکې (دپلار نه وروسته) زوی د ټولونه مقدم دی او په هلکانو کې د ټولونه زيات حق دمشر زوی وي، له دې وجې دهغه نه اجازه اخيستل مقصود وي^{۱۱}، هسې خوله اجازې پرته هم جنازه ادا کيږي^{۱۲}

د سيدپه موجوديت کې د جنازې لمونځ دويم کس هم ورکولی شي

سوال: زموږ په ځای کې جنازه وشوه، هلته خلکو امام صاحب ته وويل چې سيد موجود نه دی، ددې وجې نه د جنازې لمونځ مه کوه، ايا د سيدپه غير موجوديت کې د جنازې لمونځ ادا کيدای نه شي؟ د قرآن پاک په رڼا کې جواب راکړئ!

جواب: د جنازې کولو له ټولونه زيات حقدار دمري ولی وي، دهغه نه وروسته دمحلې امام^{۱۳}، په هر حال د سيدپه غير موجوديت کې د جنازې لمونځ صحيح دی، او داخيال بالکل غلط دی چې ترڅو پورې سيد موجود نه وي دويم کس جنازه نه شي کولی، بلکې د سيدپه موجوديت کې هم دويم کس د جنازې لمونځ کولی شي^{۱۴}.

د جنازې د لمانځه د اداء کولو حقدار څوک دي؟

سوال: د جنازې د لمانځه د اداء کولو کوم حضرات حقدار دي؟

جواب: دمري ولي زيات حقدار دی، په دې شرط چې د جنازې د لمونځ د اداء کولو اهل وي، دا رنگه دمحلې دامام حق دی او د يو نیک متقي نه د جنازې د لمونځ د کولو اهتمام کول پکار دي^{۱۵}

۱ [اما الشروط التي ترجع الى المصلی فهي شروط بقية الصلوات من الطهارة الحقيقة بدنا وثوبا ..... الخ (شامی ج: ۲ ص: ۲۰۷ باب صلاة الجنائز) -

۲ [قوله والاولياء على الترتيب ..... والاب افضل ولذا يقوم الاسن عند الاستواء كما في اخوين شقيقين ..... الخ (فتح القدير ج: ۱ ص: ۴۵۷، باب صلاة الجنائز) -

۳ [فان صلى غير الولی او السلطان اعاد الی ..... ثم هو ليس بمنحصر على السلطان بل كل من كان مقدما على الولی في ترتيب الامامة في صلاة الجنائز على ما ذكرنا فصلی هولا يعيد الولی ثانيا ..... الخ (شرح العناية على الهداية في فتح القدير ج: ۱ ص: ۴۵۸) -

۴ [قوله ثم الولی ای ولی الميت الذكر البالغ العاقل... قال في شرح المنية: الاصل ان الحق في الصلاة للولی، ولذا قدم على الجميع ..... الخ (شامی ج: ۲ ص: ۲۲۰، باب صلاة الجنائز، مطلب تعظيم اولی الامر واجب) (۴) اما شروط وجوبها فهي شروط بقية الصلوات من القدرة والعقل والبلوغ والاسلام... الخ (شامی ج: ۲ ص: ۲۰۷)

۵ [ثم امام الحی المراد به امام مسجد محله لكن بشرط ان يكون افضل.... [بقیه حاشیه په راروانه صفحه....

د نږدې ولي له اجازې پرته د اداء شوې جنازې حکم

سوال: که یو سړی د خپل وطن نه بهر د الله تعالی په حکم سره وفات شي او هلته د مړي د برابر درجې په وليانو کې د یو کس په موجودیت او اجازې د جنازې لمونځ اداء شوی وي او بیا وطن ته راوړل شي؛ نو دده به دوباره د جنازې لمونځ اداء کېږي او که نه؟

جواب: د مړي چې په کوم ځای کې انتقال وشي هلته یې دفن کول پکار دي^{۱۱} که د زیات نژدې ولي نه پرته مسلمانانو دده د جنازې لمونځ اداء کړ (ځکه چې نژدې ولي موجود نه و) نو فرض اداء شو، بیا هم نژدې ولي د جنازې لمونځ اداء کولی شي او دده سره په جنازه کې نور خلک هم شریکیدلای شي^{۱۲}.

د چاد جنازې لمونځ چې غیر مسلم وکړ په هغه دوباره لمونځ کول پکار دي

سوال: نوی کراچی سیکټر ۵ دي کې د غیر مسلم ډلې جومات دی، فلاح دارین، دهغه دپیش امام تعلق دیو دیندار جماعت سره دی، چې چن بشویشورمني، خو دانه ظاهروي، خلک دوکه وڅوري، کله چې هغوی ته پته ولگېږي؛ نو بیا پېښمانه وي، تردې پورې چې یو صاحب وفات شو، چې د سني عقیدې والا و، دهغه د جنازې لمونځ ددې جومات امام صاحب وکړ، تاسوراته ووايي چې د سني عقیدې والا د جنازې لمونځ قادیاني کولی شي؟ او که نه یې شي کولی؛ نو د دویم ځلي لمونځ به څه طریقه وي؟

جواب: د دین دارانچمن د خلکو تعلق د قادیانانو د یوشاخ سره دی، له دې وجې نه دا خلک مسلمانان نهی، دا امام صاحب دې فوراً لرې کړل شي، غیر مسلم د مسلمان جنازه نه شي کولی، که چا غیر مسلم د مسلمان جنازه وکړه؛ نو دوباره د جنازې لمونځ کول فرض دي او که بغير د جنازې نه دفن کړل شو؛ نو ټول مسلمانان به گناهگار وي^{۱۳}.

...بقیه د تیر مخ].. من الولی والا فالولی اولی منه ..... الخ (مراقی الفلاح ج: ۱ ص: ۳۲۳، باب احکام الجنائز، فصل السلطان احق بصلاته، طبع میر محمد)

[۱] ويستحب فی القتل والمیت دفنه فی المكان الذی مات فی مقابر اولئک القوم ..... الخ (عالمگیری ج: ۱ ص: ۱۶۷، الباب الحادی والعشرون فی الجنائز)

[۲] فان صلی غیر الولی او السلطان اعاد الولی ان شاء کذا فی الهدایة (ایضاً ج: ۱ ص: ۱۶۴، الباب الحادی والعشرون)

[۳] ثم امام الحی المراد به امام مسجد محلته لکن بشرط ان یکون الفضل من الولی والا فالولی اولی منه ..... الخ (مراقی الفلاح ج: ۱ ص: ۳۲۳، طبع سعید)۔

د جنازې د لمونځ طريقه

سوال: د جنازې د لمونځ طريقه څه ده؟

جواب: د جنازې په لمونځ کې څلور تکبيرونه وي، د لومړي تکبير نه وروسته ثناء، د دويم نه وروسته درود شريف، د دريم نه وروسته دمري له پاره دعا اود څلورم نه وروسته سلام.^{۱۱}

د جنازې د لمونځ نيت څنگه دی؟ که دعا ياده نه وي نوڅه وکړو؟

سوال: که د جنازې د لمونځ دعا ياده نه وي؛ نوڅه لوستل پکاردی؟ او نيت څنگه وکړل شي؟

جواب: د جنازې په لمونځ کې د جنازې نيت کيږي،^{۱۲} د لومړي تکبير نه وروسته ثناء وايو، د دويم تکبير نه وروسته د لمونځ والا درود شريف وايو، د دريم تکبير نه وروسته دمري له پاره دعا وايو او د څلورم تکبير نه وروسته سلام گرځوو.^{۱۳} که دعا ياده نه وي نو يادول يې پکاردی، کومه چې لاندې ليکل شوې ده، ترڅو پورې چې دعا ياده نه وي، اللهم اغفر لنا وللمومنين والمومنات، لولئ يا خاموش درېږئ.^{۱۴}

دعاگانې دادي:

د بالغ مري له پاره دعا:

((اللهم اغفر لحينا وميتنا وشاهدنا وغائبنا وصغيرنا وكبيرنا وذكرنا وانثانا، اللهم من احببته منا فاحبه على الاسلام ومن توفيته منا فتوفه على الايمان))^{۱۵}

د نا بالغ ماشوم له پاره دعا:

((اللهم اجعله لنا فرطاً واجعله لنا اجرا وذخراً واجعله لنا شافعاً ومشفعاً))^{۱۶}

۱ [وهی اربع تکبیرات یرفع یدیه فی الاولی فقط ویثنی بعدها ویصلی علی النبی صلی الله علیه وسلم بعد الثانية یدعوا بعد الثالثة ویسلم بلا دعاء بعد الرابعة... تنویر الابصار مع الدر ج: ۲ ص: ۲۱۲ باب صلاة الجنازة]
۲ [اولو تفکر الامام بالقلب انه یودی صلاة الجنازة یصح ولو قال المقتدی اقتدیت بالامام یجوز (هندية ج: ۱ ص: ۱۶۴، الباب الحادی والعشرون فی الجنائز)۔]

۳ [ايضاً تیره شوی حاشیه (وهی اربع تکبیرات یرفع یدیه فی الاولی فقط.... الخ) او گوری!۔]

۴ [ثم الحاد ان من لم یحسن الدعاء بالمأثور یقول: اللهم اغفر لنا ولوالدینا وله وللمومنین والمومنات (شامی ج: ۲ ص: ۲۱۲، باب صلاة الجنازة، مطلب هل یسقط فرض الکفاية بفعل الصبی؟)۔]

۵ [مشکوة المصابیح ص: ۱۴۶، باب المشی بالجنازة، ايضاً: شامی ج: ۲ ص: ۲۱۲، هندية ج: ۱ ص: ۱۶۴)۔]

۶ [ايضاً۔]

د نابالغي ماشومي له پاره:

((اللهم اجعلها لنا فرطاً واجعلها لنا اجرا و ذخراً واجعلها لنا شافعة و مشفعة))^{۱۱}

د جنازي په لمونځ کې دعاگانې سنت دي

سوال: ايا د جنازي په لمونځ کې دعا لوستل ضروري دي او که نه؟

جواب: د جنازي په لمونځ کې خلور تکبیرونه فرض دي او دعاگانې سنت دي،^{۱۲} که چاته دعاگانې يادې نه وي؛ نو يوازې تکبیرونو ويلوسره به هم فرض اداسي، خو د جنازي د لمونځ دعاگانې زده کول پکار دي، ځکه چې ددې نه پرته به مړی د شفاعت نه محروم پاتې کېږي اولمونځ به هم خلاف سنت وي.

که د وړو اولويانو يو د جنازي لمونځ وشي نو د لويانو دعا لولئ!

سوال: په حرمين شريفين کې د ماشومانو اولويانو د جنازي لمونځ په يوځای کېږي په داسې صورت کې به کومه عا ادا کېږي؟

جواب: اجتماعي جنازه کې به هماغه دعا لولچې د لويانو د جنازي په لمونځ کې لوستل کېږي، په دې کې به د ماشوم له پاره هم دعا شامله شي.^{۱۳}

که معلومه نه وي چې جنازه د سړي ده يا د ښځې؛ نو د بالغ دعا لولئ!

سوال: د جنازي د لمونځ جمع و لاره ده، اويوکس وروسته راځي او په جنازه کې شاملېږي، تراوسه پورې هغه ته معلومه نه ده چې جنازه د چا کېږي؟ آيا مړی سړی دی يا ښځه او که ماشوم څوک دی؟ په داسې صورت کې هغه څه نيت وکړي او څه ووايي؟

جواب: د سړي او ښځې د جنازي دعا يوه ده، البته د ماشوم او ماشومي له پاره د دعا الفاظ جدا جدا دي، بيا هم که د ماشوم په جنازه کې د بالغ سړي يا ښځې والا دعا ولوستل شي؛ نو صحيح ده، ځکه چې که وروسته راتلونکي ته پته نه وي نو هغه دې دمطلق جنازي نيت وکړي او د بالغانو دعا دې ولولي.^{۱۴}

۱ [ايضاً] _

۲ [ورکها شيان التكبيرات الاربع ..... وستنها ثلاث، التحميد والثناء والدعاء فيها..... الخ (در مختار مع الشامى ج: ۲ ص: ۲۰۹ باب صلاة الجنازة) _

۳ [ثم يكبر آخرى ويدعوا للميت وجميع المسلمين وليس فيها دعاء موقت وعن رسول الله صلى الله عليه وسلم انه كان يقول: اللهم اغفر لحينا..... وهذا اذا كان يحسن ذلك فان كان لا يحسن ياتي باى دعاء شاء..... الخ (هندي ج: ۱ ص: ۱۶۴) _

۴ [ايضاً] _

د جنازې او اخترونو د لمانځه نیت اورول

سوال: زموږ په علاقه کې د جنازې د لمونځ نه مخکې او د اخترونو د لمونځونه نه مخکې په اوچت آواز سره د نیت اورولو رواج دی، چونکې ځینې شریکان ددې لمونځونو د اداء کولو د بنیادي شرطونو او فرضونو نه هم نا اشنا وي، ددې باوجود دا شان د نیت اورول بدعت خونه دي؟

جواب: نیت اورول یوازې یو رواج دی، ځکه چې خلک د جهالت له وجې نا خبره دي، په دې وجه کوشش کوي چې دوي ته صحیح نیت وښودل شي، که نه، نیت خو صرف دومره کافي دی چې د جنازې لمونځ اداء کوم^{۱۱}

د جنازې په لمونځ کې د دعا شرعي حیثیت

سوال: هسې خو د جنازې د لمونځ دعا د بالغ سړي او ښځې له پاره جدا او د نابالغه هلک او جینې د پاره جدا وي، مسئله دا ده چې جنازه خو ظاهره ده چې امام به یې اداء کوي، خو په دې صورت کې عرض دادی چې مقتدي ته هم د امام نه پرته ثناء او درود ابراهیمي لوستل پکار دي او که یوازې لکه په فرض لمونځونو کې مقتدي ته یوازې د ثناء لوستلو حکم دی، د ځینې ملایانو حضراتو نه مې پوښتنه وکړه، خو څه تسلي والاجواب ملاو نه شو د هر یو مختلفه رایه ده، که چیرې مقتدي د ثناء او د درود نه پرته د جنازې لمونځ وکړي؛ نو د جنازې لمونځ به وشي او که نه؟ په هر حال ددې مسئلې متعلق تفصیل د قرآن او د سنت په رڼا کې بیان کړئ!

جواب: د جنازې تکبیرونه خو فرض دي، باقي دعاګانې سنت دي د امام د پاره هم او د مقتدیانو له پاره هم^{۱۲}

د جنازې په لمانځه کې رکوع اوسجده نشته

سوال: د جنازې په لمونځ کې څلور تکبیرونه څنګه لوستلې کېږي؟ یعنې رکوع سجده وغیره کېږي او که نه؟ دویم دا چې مادنهم جماعت (ټولګي) په اسلامیاتو کې لوستلي وو چې دا څلور تکبیرونه د څلورو رکعتونو قائم مقام وي.

جواب: د جنازې په لمونځ کې اذان، اقامت، رکوع اوسجده نشته، بس لومړي تکبیر ویلوسره نیت وتړل شي، ثناء ویلونه وروسته دویم تکبیر ویل شي، درود شریف ویلونه وروسته دریم تکبیر ویل شي او بیا دمړي له پاره دعا وکړل شي او د څلورم تکبیر نه وروسته سلام وگرځول

^۱ [ولو تفکر الامام بالقلب انه یودی صلاة الجنائزۃ یصح ولو قال المقتدی اقتدیت بالامام یجوز کذا فی المضمرات (عالمگیری ج: ۱ ص: ۱۶۴، کتاب الصلاة، الباب الحادی والعشرون فی الجنائز)

^۲ [وصلاة الجنائزۃ اربع تکبیرات ولو ترک واحدة منها لم تجز صلاته هکذا فی الکافی (عالمگیری ج: ۱ ص: ۱۶۴)

شي^(۱) ادا څلور تكبيرونه گوياد څلورو ركعتونو قائم مقام گڼل كيږي.^(۲)

د جنازې په لمونځ كې سوره فاتحه او نور سورتونه ويل څنگه دي؟

سوال: زه په يوه جنازه شريك شوم، كله چې مې نيت وتړلو؛ نو امام د جنازې لمونځ په زوره سره شروع كړ، چې په هغې كې يې سورتونه تلاوت كول، مثلاً: سوره فاتحه، سوره اخلاص، درود شريف او داسې نور، د سلام گرځولونه وروسته مقتديانوديو بل سره بحث شروع كړ، مهرباني وكړئ اود قرآن اوسنت په رڼا كې ددې جواب راکړئ!

جواب: د جنازې په لمونځ كې دلومړي تكبير نه وروسته دسوره فاتحې امام شافعي رحمته الله عليه او امام احمد رحمته الله عليه قائل دي، امام مالک رحمته الله عليه او امام ابو حنيفه رحمته الله عليه قائل نه دي، كه بطور حمد او ثناء وويل شي نوڅه حرج پكې نشته،^(۳) دسوره اخلاص په ويلو څلورو وارو امامانو كې څوك هم قائل نه دي، همدغه راز په اوچت آواز سره د جنازې دلمانځه هم په څلورو وارو امامانو كې څوك قائل نه دي.^(۴)

د جنازې د لمونځ دهر تكبير سره سر د آسمان طرف ته اوچتول

سوال: ايا د جنازې په لمونځ كې دهر تكبير سره سر آسمان طرف ته اوچتول پكار دي؟

جواب: نه! جی

د جنازې په دوران كې شامليدونكي لمونځ څنگه پوره كړي؟

سوال: د جنازې لمونځ كيږي، كه څوك په دويم يادريم تكبير كې راورسيږي؛ نو اوس به هغه څه لولي؟ او كوم تكبيرونه چې پاتې دي هغه به څنگه ادا كوي؟ او كه هغه ته پته نه وي چې څومره تكبيرونه شوي دي؛ نو بيا به څه لولي؟

جواب: داسې كس ته پكار دي چې دامام دراتلونكي تكبير انتظار وكړي، چې كله بل تكبير وشي نو هله دې په لمونځ كې شريك شي او څومره تكبيرونه چې دهغه پاتې شوي دي دامام دسلام گرځولونه وروسته اود جنازې داوچتولونه مخكې يوازې هغومره تكبيرونه ووايي

۱ [وهی اربع تكبيرات كل تكبيرة قائمة مقام ركعة يرفع يديه في الاولى فقط..... ويثنى بعدها ويصل على النبي صلى الله عليه وسلم كما في التشهد بعد الثانية..... ويدعو بعد الثالثة..... ويسلم بلا دعاء الرابعة (درمختار ج: ۲ ص: ۱۲، ۱۳).]

۲ [قوله وعين الشافعي الفاتحة وبه قال احمد..... مذهبا قول عمر وابنه وعلي وابي هريرة وبه قال مالك كما في شرح المنية (درمختار ج: ۲ ص: ۲۱۳، باب صلاة الجنازة).]

۳ [ولوقراء الفاتحة بنية الدعاء فلا بأس به..... الخ (هندية ج: ۱ ص: ۱۶۴، كتاب الصلاة، باب الجنائز).]

۴ [ويخالف في الكل الا في التكبير كذا في التلخيص ولا يقرأ فيها القرآن..... الخ (هندية ج: ۱ ص: ۱۶۴، وايضا في البدائع الصنائع ج: ۱ ص: ۳۱۳ صلاة الجنازة طبع سعيد).]

اوسلام دې وگرځوي، کله چې دامام سره شامل شي نوچې کومه دعا او ثناء ویلی شي ودې وایي دهغه لمونځ به وشي.^{۱۱}

که د جنازې په لمونځ کې د مقتدي نه څه تکبیرونه پاتې شي نوڅه وکړي؟

سوال: څنگه چې د جمعې په لمانځه کې یورکت پاتې شي، هغه دامام دسلام دگرځولونه وروسته پوره کووهمدغه شان که د جنازې په لمونځ کې تکبیردوه پاتې شي، نو هغه به څنگه اداکوو؟
جواب: داکس دې دامام دسلام دگرځولونه وروسته اود جنازې اوچتولونه مخکې خپل پاتې شوي تکبیرونه ووايي اوسلام دې وگرځوي. هغه ته په دې تکبیرونو کې دڅه ویلوضرورت نشته، یوازې تکبیرونه دې پوره کړي اوسلام دې وگرځوي.^{۱۲}

د جنازې د لمونځ په پای کې لاسونه پریښودل

سوال: د جنازې په لمونځ کې دڅلورم تکبیرنه وروسته لاسونه پریښودل پکاردي یا کله چې ښي طرف ته سلام وگرځول شي؛ نوښي لاس پریږدواو کله چې چپ طرفته سلام وگرځول شي؛ نوگس(چپ) لاس پریږدو؟
جواب: دواړه طریقې صحیح دي.

د جنازې د لمونځ نه وروسته دعا غوښتل

سوال: د جنازې لمونځ کولونه وروسته فوراً دعا غوښتل جائزدي؟
جواب: جنازه په خپله دعاده، ددې نه وروسته دعا کول د سنت نه ثابت نه ده، له دې وجې داسنت گڼل اویایې د سنتو په شان اهتمام کول صحیح نه دي.^{۱۳}

۱ [واذا جاء رجل وقد كبر الامام التكبير الاول ولم يكن حاضراً انتظره حتى يكبر الثانية ويكبر معه فاذا فرغ الامام كبر المسبوق التكبير التي فاتت قبل ان ترفع الجنازة ..... وكذا ان جاء وقد كبر الامام تكبيرتين او ثلاثا ..... ثم يكبر ثلاثاً قبل ان ترفع الجنازة متتابعاً لا دعاء فيها ..... الخ (هندية ج: ۱ ص: ۱۶۴، ۱۶۵، كتاب الصلاة، الباب الحادي والعشرون في الجنائز، وايضاً درمختار مع الشامی ج: ۲ ص: ۲۱۶، باب صلاة الجنازة)۔

۲ [ايضاً، اوگوري: بدائع الصنائع ج: ۱ ص: ۳۱۴]۔

۳ [عن عائشة رضي الله عنها قالت: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: من احدث في امرنا هذا ما ليس منه فهو رد (صحيح البخارى ج: ۱ ص: ۳۷۱، كتاب الصلح) وفي المرقاة: من احدث اى جدد وابتدع واطهر واخترع في امرنا هذا اى في دين الاسلام ..... فهو رد اى مردود عليه ..... قال القاضى: المعنى من احدث في الاسلام رايالم يكن له من الكتاب او لسنة سند ظاهر او خفى، ملفوظ او مستنبط فهو مردود عليه، قيل في وصف الامر بهذا اشارة الى امر الاسلام كمل وانتهى، وشاع وظهر ظهور الخسوس بحيث لا يخفى على كل ذى بصر وبصيرة فمن حاول الزيادة فقد حاول امرا غير مرضى لانه من قصور... [بقية حاشيه په راروانه صفحه....

د جنازې د لمونځ نه وروسته په قبر لاس اوچتول او دعا کول

سوال: د جنازې د لمونځ نه وروسته لاس اوچتول او دعا کول، د قبر په وړاندې لاس اوچتول او دعا کول، د قبر سر او پینو طرف ته د دعا لوستلو په وخت کې د شهادت گوته اوچته ساتل ضروري دي او که نه؟ ایادې فضیلت د حدیث نه ثابت دی؟

جواب: د جنازې نه وروسته لاس اوچتول سره دعا کول بدعت دي^{۱۱} په قبر باندې دعا جائز ده^{۱۲} د قبر سر طرف ته د سوره بقرې ابتدايي آیتونه او د پینو طرف ته د سوره بقرې آخري آیتونه لوستل هم جائز دي^{۱۳} په قبر باندې گوته کیښودل ثابت نه دي.

که د مړي د جنازې لمونځ ونه شي نوڅه وکړي؟

سوال: (۱۹۴۷) کې د انډیا نه پاکستان ته هجرت کولو په وخت کې په لاره کې د وزیر اباد په مقام باندې زما مور وفات شوه، هغه وخت کې حالات داسې وو چې لوړو تنډو وهلي وو او بې کوره وو، ددې نه علاوه خطر هم وه، په مونږ کې د دین ناواقفي هم وه، ددې اسبابو له وجې نه مونږ له جنازې پرته یوازې څلور وکسانو مې والده محترمه دفن کړه، اوس هر کله چې الله تعالی د علم دین نه واقفیت راکړ؛ نو سوچ کوم چې موږ د جنازې لمونځ ونکړ، ددې دحل له پاره اوس مونږ ته څه کول پکار دي؟

جواب: د مړي د جنازې لمونځ فرض کفایه دی، ددې فرض نه ادا کولو په وجه ټول خلک گناهگار شو او د دعا او استغفار نه پرته ددې هیڅ تدارک نه شي کیدای^{۱۴} یادونه:.... که چاته د جنازې دعا گانې یادې نه وي نو اودس دې وکړي، جنازې ته دې مخامخ د

... بقیه د ترمخ].. فهمه رآه ناقصاً (مرقاۃ المفاتیح، کتاب الایمان، باب الاعتصام بالکتاب والسنة، الفصل الاول ج: ۱ ص: ۱۷۷، ۱۷۸) ولیس فی ظاهر المذهب بعد التکبیرة الرابعة دعاء سوى السلام..... الخ (البدائع الصنائع ج: ۱ ص: ۳۱۳ طبع ایچ ایم سعید)۔
۱ [ایضاً]۔

۲ [عن عثمان بن عفان رضی الله عنه قال: کان النبی صلی الله علیه وسلم اذا فرغ من دفن الميت وقف علیه فقال: استغفروا لایحکم واسألوا له بالتبیت، فانه الآن یسئل (سنن ابی داود ج: ۲ ص: ۱۰۳، کتاب الجنائز، وهکذا فی الدر المختار ج: ۲ ص: ۲۳۷ باب صلاة الجنائز) والدعاء عنده قائماً کذا فی البحر (هندية ج: ۱ ص: ۱۶۶، کتاب الصلاة، باب الجنائز)

۳ [وعن عبدالله بن عمر قال: سمعت رسول الله صلی الله علیه وسلم يقول: اذا مات احدکم فلا تحبسوه واسرعوا به الى قبره، وليقرا عند راسه فاتحة البقرة وعند رجلیه بخاتمة البقرة. رواه البيهقي فی شعب الایمان (مشکوٰۃ ج: ۱ ص: ۱۴۹ باب البكاء علی الميت، طبع قديمی)۔

۴ [الصلاة علی الجنائز فرض کفایه اذا قام به البعض..... سقط عن الباقيين واذا ترک الكل اثموا هکذا فی التارخانية (هندية ج: ۱ ص: ۱۶۲ کتاب الصلاة، الباب الحادی والعشرون فی الجنائز)۔

جنازي د لمانځه نيت وتړي، تكبيرونه دې ووايي او سلام دې وگرځوي؛ نوهم فرض به ادا شي.^{۱۱}

د جنازي د كټ سپكيدل د نيكي نښه نه ده

سوال: اوريدلي مودي چې انسان مړ شي، كه دهغه جنازه سپكه بې وزنه وي؛ نو هغه به نيكو كار وي او د چا جنازه چې درنه وي، هغه به گناهگار وي، آيا داصحيح ده؟
جواب: داخيال غلط دی.

د جنازي سره ټولگي جوړول او په لوړ آواز كله طيبه يا كلمه شهادت ويل بدعت دي

سوال: ځينې خلك د جنازي سره ټولگي ټولگي جوړ كړي او په اوچت آواز كله طيبه وايي او ځينې ددې مخالفت كوي، تاسوراته دا اووايي چې كوم يو صحيح دی؟ زه به دزړه له كومې ستاسو شكر گزاريمه.
جواب: فتاوی عالمگیری کې دي.

«وعلی متبعی الجنارة الصمت ويكره لهم رفع الصوت بالذكر وقراءة القرآن كذا في شرح الطحاوی فان اراد ان يذكر الله يذكر في نفسه كذا في فتاوی قاضی خان... (ج: ۱ ص: ۱۶۲)
ترجمه: د جنازي سره په ټلونكو باندې خاموش پاتې كيدل لازم دي او په اوچت آواز سره ذكر كول او د قرآن مجيد تلاوت كول مكروه دي (شرح طحاوي) او كه څوك د الله تعالى ذكر كول غواړي؛ نو په زړه كې دې كوي.
ددې روايت نه معلومه شوه چې تاد ټولگي جوړولو سره د كلمې طيبې د لوستلو د كوم رواج ذكر كړی دی، هغه مكروه او بدعت دی او كوم كسان چې مخالفت كوي هغوی صحيح كوي، البته كله طيبه په په كم آواز سره ويل پكار دي.

د مړي سره د تللو په وخت په اوچت آواز سره د شهادت كلمه ويل

سوال: د مړي سره د تللو په وخت يو صاحب بيا بيا په اوچت آواز سره د شهادت كلمه وايي، آيا دا كار د حضور اقدس (صلي الله عليه وسلم) او د صحابه كرامو (رضي الله عنهم) نه ثابت دی؟
جواب: د بني كريم (صلي الله عليه وسلم) او خلفاء راشدينو (رضي الله عنهم) په زمانه كې ددې رواج نه و، حضراتو فقهاوو د جنازي سره د تللو په وخت په اوچت آواز سره د ذكر كولو ته

۱ [ثم يكبر أخرى ويدعوا للميت وجميع المسلمين وليس فيها دعاء موقت وعن رسول الله صلى الله عليه وسلم انه كان يقول: اللهم اغفر لحينا..... وهذا اذا كان يحسن ذلك فان كان لا يحسن ياتي بأى دعاء شاء..... الخ (هندية ج: ۱ ص: ۱۶۴) -

بدعت ویلي دي.^{۱۱}

ډیر ځله د جنازې لمونځ کولو جواز

سوال: تاسو او علمانی کرام او مفتیان د شرع متین په دې باره کې څه فرمایي چې دمړي د جنازې لمونځ یو ځل کول پکار دی یا زیات ځله؟ ځکه چې د بعضو خلقو ویناده چې یو ځل پکار ده. هر کله چې د علماء کرامو جنازې درې ځله شوی دی؟

جواب: که دمړي ولی جنازه کړې وي نو د جنازې لمونځ په دویم نه شی کیدي او که هغه نه وي کړې نو هغه دویم باره کولی شي. او په هغه دویم جماعت کې نور کسان هم چاچې د جنازې لمونځ کړې نه وو شریکيدې شي.^{۱۲}

له یو وار څخه زیات د جنازې لمونځ اداء کول

سوال: په یوه علاقه کې دا رواج جوړ شوی دی چې د یو مړي د جنازې لمونځ دوه درې ځله اداء کیږي او د خاص لوي سړي د جنازې په لمونځ کې یو څو کسان پاتې کیږي نو چا چې د جنازې لمونځ نه دی اداء کړې هغوی یې دوباره اداء کوي، آیا دا طریقه صحیح ده او که نه؟

جواب: د حضرت امام ابو حنیفه رحمه الله په نزد د جنازې په لمونځ کې تکرار جائز نه دی، چې دمړي د جنازې لمونځ یو ځل اداء شي؛ نو دوباره نه اداء کیږي، خو که چیرې دمړي وارثانو لمونځ نه وي کړې او اجنبی خلکو د جنازې لمونځ اداء کړی وي؛ نو وارثان دوباره د جنازې لمونځ اداء کولی شي.^{۱۳}

د غائبانه جنازې شرعي حیثیت

سوال: د غائبانه جنازې په اسلام کې څه حیثیت دی؟ آیا حضور پاک صلي الله عليه وسلم ددې تاکید فرمایلی دی؟

جواب: غائبانه جنازه د امام شافعي (رحمه الله) اود امام احمد (رحمه الله) په نزد جائز ده، او د

^۱ ویکره رفع الصوت فيها بالذكر وقراءة القرآن ذكر في فتاوى العصارها كراهة تحريم ..... الخ (حلبی کبر ج: ۱ ص: ۵۹۴)، وعلی متبعی الجنائز الصمت ویکره لهم رفع الصوت بالذكر وقراءة القرآن کذا فی شرح الطحاوی فان اراد ان يذكر الله يذكره في نفسه كذا فی فتاوى قاضيخان (عالمگیری ج: ۱ ص: ۱۶۲، طبع رشیدیة کوئته)

^۲ [وان صلى عليه الولی لم یجز لاحد ان یصلی بعد ..... فان صلى غیر الولی او السلطان اعاد الولی ان شاء کذا فی الهدایة (هندیة ج: ۱ ص: ۱۶۴، وایضاً فی الشامیة ج: ۲ ص: ۲۲۲، طبع سعید کراچی)۔

^۳ [ولا یصلی علی میت الا مرة واحدة والتفیل بصلاة الجنائز غیر مشروع کذا فی الايضاح ..... فان صلى غیر الولی او السلطان اعاد الولی ان شاء کذا فی الهدایة (عالمگیری ج: ۱ ص: ۱۶۴، ۱۶۳، طبع رشیدیة کوئته)

امام ابو حنيفه رحمه الله او د امام مالک رحمه الله په نزد جائزه نه ده. ^{۱۱}

د غائبانه جنازې لمونځ

سوال: څو ورځې مخکې، بلکې تر اوسه پورې د گڼ شمیر خلکو غائبانه د جنازې لمونځ ادا کړې، او تردې پورې چې په مدينه منوره او مکه مکرمه کې هم د ملک د يوې لويې هستۍ د جنازې لمونځ غائبانه ادا کړل شو، تاسو نه د پوښتنې مقصد مې دادی چې په حنفي مسلک کې ايا د غائبانه جنازې لمونځ صحيح دی؟ او که نه دی؛ نو په کوم مسلک کې صحيح دی؟ او د مدينې منورې او مکه مکرمې امام صاحب د کوم مسلک سره تعلق ساتي؟ ځکه چې زموږ د علاقې د مسجد امام چې يو سندرغاړی او جيد عالم دی او دخپلو مسايلو تصحيح مونږ هم دهغه په بنودلې شوې طريقې سره کوو، هغوی د احاديثو د کتابونو نه د لامل ورکړل او ويې فرمايل چې غائبانه نماز جنازه د احنافو په نزد باندې صحيح نه ده.

جواب: غائبانه نماز جنازه د امام ابو حنيفه رحمه الله او امام مالک رحمه الله په نزد باندې جائزه ده، البته امام شافعي رحمه الله او امام احمد بن حنبل رحمه الله په نزد جائزه ده، د حرمينو شريفي نو امامان د امام احمد مقلدين دي، له دې وجې نه دخپل مسلک مطابق دهغوی غائبانه نماز جنازه صحيح ده ^{۱۲}

غائبانه جنازه د امام ابو حنيفه رحمه الله او امام مالک رحمه الله په نزد جائزه ده

سوال: آيا د يو کس غائبانه جنازه کيدای شي؟ ځکه چې په «پنډره روزه تعمير حيات»، (لکهنو) کې د مولانا طارق ندوي رحمه الله نه سوال وشو، هغوی جواب ورکړ چې: د احنافو په نزد جائزه ده، د دې برعکس، معارف الحديث، جلد هفتم کې مولانا محمد منظور نعماني رحمه الله ليکي چې: کله د حبشې بادشاه (نجاشي) وفات شو، حضور صلی الله علیه و آله ته دوحي په ذريعه د دې اطلاع وشوله، حضور صلی الله علیه و آله صحابه کرامو (رضوان الله عنهم اجمعين) ته د دې اطلاع ورکړه، او په مدينه منوره کې دهغه غائبانه نماز جنازه وکړه، د دواړو مسايلو وضاحت وکړی!

جواب: د امام مالک او امام ابو حنيفه رحمه الله په نزد باندې غائبانه جنازه جائزه ده، څنگه چې مولانا طارق ندوي رحمه الله ليکلي دي، د نجاشي غائبانه جنازه حضور صلی الله علیه و آله کړې وه، دادنجاشي خصوصيت گڼل کيږي، گڼي د غائبانه جنازې عام معمول نشته، امام شافعي رحمه الله د نجاشي د قيصي له وجې د دې د جواز قائل دی، د امام احمد رحمه الله په مذهب کې دوه روايتونه دي، يو د جواز، او دويم د منع. ^{۱۳}

[۱] رأى الحنفية والمالكية: عدم جواز الصلاة على الغائب ورأى الشافعية والحنابلة: جواز الصلاة على الميت الغائب عن البلد (الفقه الاسلامي وادلته ج: ۲ ص: ۵۰۴ طبع دار الفكر بيروت)

[۲] وعلى هذا قال اصحابنا لا يصلى على ميت غائب وقال الشافعي يصلى عليه ..... الخ (البدائع الصنائع ج: ۱ ص: ۳۱۲، كتاب الصلاة، صلاة الجنائز، طبع سعيد، وايضا في الدر المختار مع الشامى ج: ۲ ص: ۲۰۹) —

[۳] وان صلى عليه الولي لم يجز لاحد ان يصلى بعد ..... فان صلى غير الولي... [بقية حاشيه په راروانه صفحه

د جنازې په لمونځ کې د ښځو شرکت

سوال: ایا ښځه د جنازې په لمونځ کې شرکت کولی شي؟ یعنې د جماعت نه شاته ښځې دریدای شي؟

جواب: جنازه سړیو ته کول پکار دي. ښځوته نه^(۱)، البته که هغوی د جماعت شاته ودریږي نو لمونځ به د هغوی هم وشي.^(۲)

د حضرت حذیفه بن یمان رضی الله عنه او حضرت

جابر بن عبد الله رضی الله عنه دمري واقعه

سوال: آوریډلي مې دي چې په عراق کې د دې پېړۍ (صدۍ) په دویمه او دریمه برخه کې دوه اصحاب رسول حضرت حذیفه بن یمان رضی الله عنه او حضرت جابر بن عبد الله رضی الله عنه لاشونه راویستل شوي وو او د دوی د جنازې لمونځ دوباره اداء کړل شو او د دوی لاشونه یې د دوی د لومړنیو مزاراتو نه منتقل کړل او د حضرت سلمان فارسي رضی الله عنه مزار سره نژدې یې دفن کړل، آیا دا صحیح دي؟

جواب: دا واقعه زموږ د هوش نه مخکې ده آوریډلي مو دي چې په دغه وخت ډیر خلک مسلمانان شوي هم وو.

د مري وړلو کټ غیر مسلم ته ورکول

سوال: څه وایي علماء دین د دې مسئلې په باره کې چې د جنازې وړلو یو کټ دی، چې د ضرورت په وخت یې محلي والا استعمالوي، سوال دادی چې زموږ په علاقه کې غیر مسلم هم دي؛ نو آیا د مسلمانانو د دې جنازې د اوچتولو د پاره کټ د غیر مسلم د استعمال د پاره ورکول جائز دي او که نه؟ یو ځل په غلطې سره امام صاحب د لاعلمي په وجه د غیر مسلمو د استعمال د پاره کټ ورکړی و، په دې سره څه فرق خو نه غورځیږي؟

...بقیه د تیر مخ].. او السلطان اعاد الولی ان شاء کذا فی الهدایة (هندیه ج ۱ ص ۱۶۴، وایضاً فی الشامیه ج ۲ ص ۲۲۲، طبع سعید کراچی) وایضاً فلا تصح علی غائب..... وصلوة النبی صلی الله علیه وسلم علی النجاشی لغویة او خصوصیه..... الخ (درمختار مع الشامی، باب صلاة الجنائز ج: ۲ ص: ۱۹۲) وعلی هذا قال اصحابنا لا یصلی علی میت غائب..... الخ (البدائع الصنائع ج: ۱ ص: ۳۱۲، کتاب الصلاة، صلاة الجنائز، طبع سعید، وایضاً الدر المختار مع الشامی ج: ۲ ص: ۲۰۹)۔

۱ [ولاحق للنساء فی الصلاة علی المیت (هندیه ج: ۱ ص: ۱۶۳ طبع رشیدیہ کوته)۔

۲ [الصلاة علی الجنائز فرض کفایة اذ اقام به البعض واحداً کان او جماعة ذکرًا کان او انثی سقط عن الباقي (عالمگیری ج: ۱ ص: ۱۶۳، کتاب الصلاة، الباب الحادی والعشرون فی الجنائز)۔

جواب: د مسجد د نوروشيانو په شان د مړي دا کټ هم د مسجد له پاره وقف دی او ددې مصرف صرف او صرف د مسلمانانو مړي دي، لکه څنگه چې مسجد د مسلمانانو له پاره دی همدغه شان د متعلقه شيانو مصرف هم مسلمانان دي، د دينه علاوه د وقف کولو والانيت هم دا وي چې دا به مسلمانان استعمالوي، په دې وجه دغیر مسلمو د استعمال له پاره د جنازې کټ ورکول جائز نه دي، د لاعلمي په وجه چې کوم څه شوې دي په دې باندې هيڅ مؤاخذه نشته، البته آينده به دې باندې په سختې سره عمل کيږي او د يو غير مسلم مړي له پاره دې کټ ور نه کړل شي.^(۱)

د جنازې د لمونځ په آخري صف کې زيات ثواب

سوال: آیا د جنازې د لمونځ په آخري صف کې د لمونځ د اداء کولو ثواب زيات وي؟

جواب: هو! د عام لمونځونو نه پرته د جنازې د لمونځ آخري صف افضل وي.^(۲)

آيا د جنازې د لمونځ په صفونو کې طاق تعداد ضروري دی؟

سوال: د جنازې په لمونځ کې څومره صفونه پکار وي؟ که صفونه د طاق کيدو په ځای جفت شي؛ نو څه فرق خوبه نه وي؟

جواب: د جنازې صفونه درې، پنځه، اووه يعنې طاق پکار دي.^(۳)

د جنازې لمونځ او مکروه وخت

سوال: لکه د دولسو بجو په وخت کې يا په نورو مکروه وختونو کې سجده کول جائز نه دي نو دغه وخت کې د جنازې لمونځ اداء کول هم پکار نه دي؛ ځکه چې د جنازې په لمونځ کې خو سجده نشته، دا مسئله په يو څو ورځو کې راپيښه شوې ده چې کله زمونږه يو کليوال دلته وفات شوی و، دا مسئله مې په دغه وخت کې واوريدله، چا وويل چې جنازه زر اداء کړئ بيا وروسته د جنازې لمونځ نه اداء کيږي.

جواب: د لمر د ختلو په وخت، د ماسپينين په وخت او د نمر د پريوتلو په وخت، په دې دريو وختونو کې که هغه اداء لمونځ وي يا قضاء جائز نه دی، د جنازې لمونځ هم چونکې حکماً لمونځ دی، په دې وجه هغه هم جائز نه دی، هو البته که چيرې جنازه د دې دريو

[۱] شرط الواقف کنص الشارع في المفهوم والدلالة ووجوب العمل (الدرالمختار مع الرد، كتاب الوقف ج: ۴ ص: ۴۳۳، ۴۳۴ طبع ايج ايم سعيد کراچی) (۴) وفي القنية: افضل صفوف الرجال في الجنائز آخرها وفي غيرها اولها (حلی کبر ج: ۱ ص: ۵۸۸)

[۲] وفي القنية: افضل صفوف الرجال في الجنائز آخرها وفي غيرها اولها. (حلی کبر ج: ۱، ص: ۵۸۸)
[۳] ويستحب ان يصفوا ثلاثة صفوف حتى لو كانوا سبعة يتقدم احدهم للامامة ويقف وراء ثلاثة وراهم اثنان ثم واحد ذكره في المحيط (حلی کبر ج: ۱ ص: ۵۸۸ فصل في الجنائز، طبع سهيل اكيدي لاهور)

وختونو نه په يو وخت کې تياره شوې وي؛ نو بغير د کراهت نه جائز بلکې افضله ده او ورستو والی يې مکروه دی.^{۱۱}

د جنازې لمونځ اداء کونکو ته پيسې ورکول

سوال: کوم سړی چې د جنازې لمونځ اداء کړي آیا ده ته څه شی ورکول جائز دي که نه؟
زمونږه تر لسو ورځو پورې د ورکولو رواج دی.

جواب: د جنازې د لمونځ اجرت اخيستل او ورکول جائز نه دي.^{۱۲}

په مزار باندې احتراماً سجده کول

سوال: جناب که د يو مسلمان په زړه کې يقين کامل وي چې الله يو دی او دده سره څوک شریک نشته هغه واحد دی، وحده لاشریک دی، د يو مسلمان په مزار باندې احتراماً سجده کوي، آیا دا سجده جائز ده او که نه؟

جواب: زمونږه په شریعت کې غير الله ته سجده کول جائز نه دي، آیا د نبی کریم (صلی الله علیه وسلم) نه مقدس څوک کیدای شي؟ خو نبی کریم صلی الله علیه وسلم د صحابه کرامو رضي الله عنهم د اصرار باوجود خپل ځان ته يا خپل قبر ته د سجده کولو اجازت نه دی ورکړی، کوم مسلمان چې په الله او د هغه په رسول باندې ایمان ساتي ده لره دا معلومول پکار دي چې الله او د هغه رسول غير الله ته سجده کول حرام کړي دي.^{۱۳}

قبرستان ته تلل څنگه دي حالانکې ایصال ثواب د کور نه هم کيږي

سوال: قبرستان ته تلل څنگه دي؟ حالانکه په کور کې په ناسته هم ایصال ثواب کيږي؟

جواب: د قبرونو د حالت نه عبرت حاصلول، دوي ته سلام کول، ددوی له پاره دعاء او استغفار غوښتل او دوي ته د تلاوت وغیره په ذریعې سره نفع رسولو په غرض سره د قبرستان د زیارت

^۱ [ثلاث ساعات لا تجوز فيها المكتوبة ولا صلاة الجنائز ولا سجدة التلاوة : اذا طلعت الشمس حتى ترتفع وعند الانصراف الى ان تزول ، وعند احمرارها الى ان تغيب ..... وهذا اذا وجب صلاة الجنائز وسجدة التلاوة في وقت مباح واخرتا الى هذا الوقت ..... اما لو وجبت في هذا الوقت واديتافيه جاز ..... وفي صلاة الجنائز التأخير مکروه (عالمگیری ج: ۱ ص: ۵۲ کتاب الصلاة)

^۲ [الاصل ان كل طاعة يختص بها المسلم لا يجوز الاستنجاء عندنا ..... ولان القرية متى حصلت وقعت على العامل ، ولهذا تعين اهليته فلا يجوز له اخذ الاجرة من غيره كما في الصوم والصلاة هداية (شامی ج: ۶ ص: ۵۵)

^۳ [عن جندب رضي الله عنه قال : سمعت عن النبي صلى الله عليه وسلم يقول : الا وان من كان قبلكم كانوا يتخذون قبور انبياءهم وصالحهم مساجد ، الا فلا تتخذوا القبور مساجد انما هم عن ذلك ، رواه مسلم (مشکوة ص: ۶۹) عن عائشة ان رسول الله صلى الله عليه وسلم قال في مرضه الذي لم يقيم منه : لعن الله اليهود والنصارى ! اتخذوا قبور انبيائهم مساجد ، متفق عليه (مشکوة ص: ۶۹ باب المساجد ومواضع الصلاة)

حکم دی او مستحب دی، لیکن شرط دادی چې هلته تللی شي، چې هیڅ کار د شریعت خلاف ونه کړي.^{۱۱}

د بزرگ په مزار باندې مراقبه کول

سوال: د یو بزرگ په مزار ته تلل او د مراقبې کولو شرعي حیثیت څه دی؟

جواب: د شریعت مطابق که چیرې په مزار باندې حاضري وکړي او دعا وکړي نو جائز دي.^{۱۲}

د قبر سر ته دریدل او د څه لوستلو شرعي حیثیت

سوال: ځینې حضرات د مړي د دفن کولو نه پس د قبر سر طرف ته په قبر باندې گوته ایږدي او څه وایي ددې عمل څه حیثیت دی؟

جواب: حضرت عبد الله بن عمر رضي الله عنه روایت کړې دي چې د قبر سر ته د سورة بقرې ابتدایي آیاتونه او پښو طرف ته د سورة بقرې آخري آیاتونه لوستل کيږي.^{۱۳}

د قبرستان سره نژدې په اوچت آواز گانې غږول

سوال: د قبرستان او مړو د احترام په باره کې څه حکم دی؟ ځینې خلک چې د هغوي کور بلکل د قبرستان سره ملحق وي په اوچت آواز سره گانې (سندرې، غږوي، ددې څه حکم دی؟

جواب: د قبرستان احترام کول پکار دي او کوم خلک چې د قبرستان سره نژدې د گانو د

^۱ قوله وبزیارة القبور ای لابس بها بل تندب كما فی البحر عن المجتبى..... وتزاري كل اسبوع كما فی مختارات النوازل، قال فی شرح لباب المناسک الا ان الافضل يوم الجمعة والسبت والاثنين والخميس، فقد قال محمد بن واسع الموتی يعلمون بزوارهم يوم الجمعة ويوما قبله ويوما بعده فتحصل ان يوم الجمعة افضل.... قلت استفيد منه ندب الزيارة القبور وان بعد محلها..... الخ (شامي ج: ۲ ص: ۲۴۲، مطلب فی زیارة القبور)

^۲ قوله وبزیارة القبور ای لابس بها بل تندب كما فی البحر عن المجتبى ..... وهل تندب الرحلة لها كما اعتيد من الرحلة الى زیارة خليل الرحمن واهله واولاده وزیارة السيد البدوي وغيره من الاكابر الكرام؟ لم ار من صرح به من ائمتنا ..... واما الاولياء فانهم متفاوتون فی القرب من الله تعالى، ونفع الزائرين بحسب معارفهم واسرارهم، قال ابن حجر فی فتاويه: ولا تترك لما يحصل عندها من منكرات ومفاسد كاختلاط الرجال بالنساء وغير ذلك لان القربات لا تترك لمثل ذلك بل على الانسان فعلها وانكار البدع بل وازالتها ان امکن (شامي ج: ۲ ص: ۲۴۲ مطلب فی زیارة القبور)

^۳ وكان ابن عمر يستحب ان يقرأ على القبر بعد الدفن اول سورة البقرة وخاتمتها (رد المحتار مطلب فی دفن الميت ج: ۲ ص: ۲۳۷). فقد ثبت انه عليه الصلاة والسلام قرأ اول سورة البقرة عند راس ميت وآخرها عند (جليه (شامي ج: ۲ ص: ۲۴۲، طبع ايج ايم سعيد)

غږولو کار کوي په دوي باندې ډير لوی وبال دی.^(۱۱)

په قبر باندې اوبه شیندل او شنه لښته خښول

سوال: کله چې مونږ مشران قبر ته لاړ شو نو آیا اوبه پرې شیندلی شو؟ او شنه لښته چې د قبرستان نه بهر ملاوېږي اخیستلی او په قبر لگولی شو؟ لکه څنگه چې حضور اکرم (صلی الله علیه وسلم) په یو قبر باندې لگولی وه؟

جواب: جائز دي خود حضور (صلی الله علیه وسلم) شنه لښته کښودل د ډيرو اهل علمو په نزد د نبی اکرم صلی الله علیه وسلم خصوصیت و، بیا هم د سنتو د اتباع مطابق که چیرې څوک لښته خښه کړي نو هیڅ باک نشته.^(۱۲)

د قبر په شناخته قرآني آیاتونه لیکل

سوال: هفته (۲۲) جمادي الثاني (۱۴۱۰هـ) په مطابق د (۲۰) جنوري (۱۹۹۹ء) په قبرستان کې الله تعالی یوه عجیبه واقعه وښودله چې هغه مې او کتله نو زړه مې وړپېده او د الله تعالی ویره مې په زړه کې راغله، او هغه داسې چې په یو قبر باندې آیت کړسې لیکل شوې وه، یو سپی راغی او په دې تخته باندې یې بول وکړل، چې داسې مې اولیدل نو ډیر افسوس مې راغی او په زړه کې مې راغلل چې تاسو ته د خط په ذریعه ولیکم او د جنگ په اخبار کې ددې جواب راشي چې ټولو مسلمانانو ته معلومه شي چې آیا داسې تختې وغیره لگول درست دي او که نه؟

جواب: د قبرستان په تختو باندې قرآني آیاتونه لیکل جائز نه دي دا د قرآن کریم بې حرمتي ده.^(۱۳)

^۱ استماع صوت الملامی کضرب قصب ونحوه حرام لقوله عليه السلام استماع الملامی معصية والجلوس عليها فسق والتلذذ بها كفر (ردالمحتار، کتاب الحظر والاباحة ج: ۲ ص: ۳۴۹ طبع سعید)

^۲ ان التخفيف ..... ببركة يده الشريفة صلى الله عليه وسلم او دعائه لهما ولا يقاس عليه غيره ..... ويؤخذ من ذلك ومن الحديث ندب وضع ذلك للاتباع (حاشية ردالمحتار، مطلب في وضع الجريد ج: ۲ ص: ۲۴۵)

^۳ ويكره ان يبنى على القبر او يقعد ..... او يعلم بعلامة من كتابة ونحوه (عالمگیری ج: ۱ ص: ۱۶۶) فاما الكتابة بغير عذر فلا اه ..... حتى انه يكره كتابة شيء عليه من القرآن او الشعر او اطراء مدح له ونحو ذلك ..... الخ (ردالمحتار على الدر المختار ج: ۲ ص: ۲۳۸ طبع سعید)

❖ د قبرونو زیارت ❖

په قبرستان باندې د خومره لرې نه سلام اچول کيږي؟

سوال: قبرستان ته تلوسره، یا ورسره نژدې تیریدو کې، السلام علیکم یا اهل القبور، ویل پکار دي، پوښتنه داده چې په بس، ترین، یاڅه بل څه سورلی په دوران کې که قبرستان یا مزار په نظر راشي نو، السلام علیکم یا اهل القبور، یا، السلام علیکم یا صاحب مزار، ویل پکار دي او که نه؟

جواب: که خواکې ورسره تیرېږئ؛ نو، السلام علیکم یا اهل القبور، ویل پکار دي.^{۱۱}

قبرستان ته په کومه ورځ او کوم وخت کې تلل پکار دي؟

سوال: قبرستان ته د تګ له پاره د ټولونه بهترین وخت او ورځ کومه ده؟

جواب: قطعي طور سره دڅه خاص وخت او ورځې تعلیم نه دی ورکړل شوی، تاسو چې کله وغواړئ نو تللی شئ، هلته د تلو اصلي مقصد عبرت حاصلول اود مرګ او آخرت یادول دي، خو په ځینو روایاتو کې شب برات کې د حضور ﷺ د مدینې قبرستان (بقیع) ته تشریف وړل اود هغوی له پاره د مغفرت دعا غوښتل راغلي دي، ځینو حضراتو په دې روایاتو باندې کلام کړی دی اودې ته یې ضعیف ویلي دي^{۱۲} په یو مرسل روایت کې دي چې چادخپل مور او پلار یا په هغوی کې د یوکس د قبر د جمعې په شپه زیارت وکړ، دهغه بښنه به وشي او هغه به دخپل مور او پلار سره د حسن سلوک والا ولیکل شي. (مشکوٰۃ از شعب الایمان بیهقی)^{۱۳}

فی الجمله له دې روایاتو نه په مبارکه ورځ قبرستان ته دتلو اهتمام معلومېږي، علامه شامي رحمه الله لیکي: هره هفته دې د قبرونو زیارت وکړل شي څنگه چې په «مختار النوازل»، کې

۱ [عن ابن عباس رضى الله عنهما قال: مر النبي صلى الله عليه وسلم بقبور بالمدينة فاقبل عليهم بوجهه فقال: السلام عليكم يا اهل القبور..... الحديث (مشکوٰۃ باب زیارة القبور ص: ۱۵۴)۔

۲ [عن عائشة رضى الله عنها قالت: فقدت رسول الله صلى الله عليه وسلم ليلة فاذا هو بالبقيع فقال: اكنث تخافين ان يحيف الله عليك ورسوله؟ قلت: يا رسول الله انى ظننت انك اتيت بعض نساءك. فقال: ان الله تعالى يرزق ليلة النصف من شعبان الى السماء الدنيا فيغفر لاکثر من عدد شعر غنم كلب. رواه الترمذی وابن ماجه وزاد رزين: فمن استحق النار. وقال الترمذی: سمعت محمداً يعنى البخارى يضعف هذا الحديث (مشکوٰۃ ص: ۱۱۵ باب قیام شهر رمضان) دزیات تفصیل دپاره او گورئ: اصلاحی مواعظ ج: ۲ ص: ۲۱۷ از حضرت مولانا محمد یوسف لدھیانوی)۔

۳ [عن محمد بن النعمان يرفع الحديث الى النبي صلى الله عليه وسلم قال: من زار قبر ابويه واحدهما في كل جمعة غفر له وكتب برا (رواه البيهقي في شعب الایمان مرسلًا (مشکوٰۃ ص: ۱۵۴ باب زیارة القبور)۔

دي اوبه، شرح لباب المناسك، كې ليكل شوي دي چې د جمعې، هفتې، او پير (دوشنبې، او جمعرات پانشنبې) ورځ افضله ده او محمد بن واسع رضي الله عنه فرمايي چې د جمعې په ورځ، يوه ورځ مخكې، او يوه ورځ وروسته مړې خپل زيرين پېژني، ددې نه معلومه شوه چې د جمعې ورځ افضله ده، ^(۱) (ردالمحتار ج: ۲ ص: ۲۴۲)

پاخه مزارونه ولې جوړيږي؟

سوال: په حديث شريف كې دي چې بهترين قبرهغه يې چې نشان يې نه وي او كچه (خام) وي، بياپه ټول پاكستان او هندوستان كې دومره مزارونه ولې دي؟ كوم چې خلك دعبادت تر حده پورې بنكلوي او سوالونه پرې كوي؟

جواب: د بزرگانو قبرونه يا خو عقيدتمندو يا بادشاهانو پاخه كړي دي، يا دكاندارانو منجورانو، او ددې خلكو كارڅه شرعي دليل نه دی.

مزارونوته تگ جائز دی، خو هلته دې شرک او بدعت نه کوي

سوال: آیا مزارونو ته تگ جائز دی؟ كوم خلك چې ځي؛ نو شرک خونه کوي؟

جواب: د قبرونو زيارت له پاره تگ مستحب دی ^(۲) ددې له وجې دا ولياو مزارونو ته تگ شرک نه دي؛ خو هلته تگ نه وروسته شرک او بدعت کول سخته گناه ده. ^(۳)

د بزرگانو په مزارونو باندې نذرمنل حرام دي

سوال: د پرخايونو كې د بزرگانو مزارونه جوړيږي. (اونن سبا خو ځينې نقلي هم جوړيږي) اوبه هغو باندې هر كال عربس هم كيږي، غلافونه پرې خوريږي هلته سوالونه كيږي، د اتر كومه حده پورې صحيح دي؟

جواب: دا ټولې خبرې بالكل حرام اونا جائزه دي، ددې ضروري تفصيل دې زماپه رساله، اختلاف امت اور صراط مستقيم كې وكتل شي. ^(۴)

۱ [وترزاري كل اسبوع كما في مختارات النوازل قال في شرح لباب المناسك الا ان الافضل يوم الجمعة والسبت والاثنين والخميس فقد قال محمد بن واسع: الموتى يعلمون بزوارهم يوم الجمعة ويوماً قبله ويوماً بعده فتحصل ان يوم الجمعة افضل اه (ردالمختار ج: ۲ ص: ۲۴۲)۔

۲ [قوله بزيارة القبور اي لابس بها بل تدب كما في البحر عن المجتبى (ردالمحتار على الدر المختار ج: ۲ ص: ۲۴۲) مطلب في زيارة القبور، طبع سعيد، دزيات تفصيل دپاره او گوري دص: ۳۹۹ حاشيه نمبر ۳، ۲]

۳ [ان الشرك لظلم عظيم الآية ۰ وايضاً ويكره عند القبر ما لم يعهد من السنة والمعهود منها ليس الا زيارته ..... الخ (هندية ج: ۱ ص: ۱۶۶)۔

۴ [د تفصيل دپاره او گوري اختلاف امت اور صراط مستقيم، صفحه ۶۳ نه تر ۷۸ پوري طبع مکتبه لدهيانوی)۔

په مزارو نوبا ندي پيسې ورکول کله جائز دي او کله حرام؟

سوال: زه چې په کومه لاره باندې موټر چلوم، په هغه لاره کې يو مزار راځي، خلک ماته پيسې راکوي چې په مزار باندې ورکړه، په مزار باندې پيسې ورکول څنگه دي؟

جواب: په مزار باندې چې کومې پيسې ورکول کيږي، که دهغې مقصد په فقيران او مسکينانو باندې صدقه کول وي نو جائزه او که د مزار نذرانه ترې مقصد وي؛ نو ناجائزه او حرام دي.^{۱۱}

په مزارو نور اجمع شوې پيسې چېرته خرچ کول پکار دي؟

سوال: په مزارو نوبيا قبرو نوباندې چې کومې پيسې راجمع کيږي دا څنگه دي؟ (راجمع کول يې څنگه دي) که ناجائزه وي؛ نو چېرته داو له نه کومې جمع دی هغه چېرته خرچ کړل شي؟

جواب: دا ولياء الله په مزارو نوباندې چې کومې چر هاوې چر هاويزي هغه، ما اهل به لغير الله، کې د داخلیدو په وجه حرام دي^{۱۲} او ددې مصرف د حرام مال مصرف دی، يعنې د ثواب له نيت پرته دې دغه مال چا د زکات مستحق ته ورکړل شي.^{۱۳}

د اولياء الله په مزارو نوبا ندي چيلی (وزه) وغيره ورکول حرام دي

سوال: کوم خلک چې دا ولياء الله په مزارو نوباندې چيلی وغيره ورکوي آیا دا جائز دي؟ حالانکې دهغوی نيت د خيرات وي، دهغوی په خوا و شا کې مسکينان هم موجود دي.

جواب: دا ولياء الله په مزارو نوباندې چې کوم چيلی د نذر او نياز په طور سره ورکول کيږي، هغه قطعاً حرام او ناجائزه دي او دهغې خوراک دهیچاله پاره جائزه دی^{۱۴} تردې پورې چې مالیک دخپل فعل نه توبه وباسي او چيلی بېرته واخلې او کوم چيلی چې دهغه ځای د غريبانو له پاره رالېږل کيږي، هغه د هغو د غريبانو له پاره حلال دی.^{۱۵}

۱ [واعلم ان النذر الذى يقع للاموات من اكثر العوام وما يوخذ من الدراهم والشمع والزيت ونحوها الى ضرائح الاولياء الكرام تقرباً لهم فهو بالاجماع باطل وحرام مالم يقصدوا صرفها لفقراء الانام وقد ابتلى الناس بذلك ولا سيما في هذه الاعصار..... الخ (درمختار ج: ۲ ص: ۴۴۰، ۴۳۹ قبيلى باب الاعتكاف، طبع سعيد).]

۲ [قوله باطل وحرام لوجوه منها انه نذر لمخلوق والنذر للمخلوق لا يجوز لانه عبادة والعبادة لا تكون لمخلوق..... الخ (رد المحتار ج: ۲ ص: ۴۳۹ مطلب في النذر الذى يقع للاموات من اكثر العوام).]

۳ [لان سبيل الكسب الخبيث التصديق..... الخ (شامى فصل في البيع ج: ۶ ص: ۳۸۵)، ايضاً ويتصدق بها بلانية الثواب انما ينوب به براءة الذمة (قواعد الفقه ص: ۱۱۵).]

۴ [او گورئ تيره شوى حاشيه (واعلم ان النذر الذى يقع للاموات من اكثر العوام.... الخ) او ورپسې حاشيه (قوله باطل وحرام لوجوه منها انه نذر لمخلوق.... الخ).]

۵ [وذكر الشيخ انما هو محل لصرف النذر لمستحقه القاطنين برباطه او مسجده فيجوز بهذا الاعتبار ولا يجوز ان يصرف ذلك لغنى ولا شريف منصب او ذى نسب او علم مالم..... [بقية حاشيه به راروانه صفحه....]

مړی، قبر ته راتلونکی پیژني اودهغه دسلام جواب ورکوي

سوال: په قبر د چا عزیز مثلاً مور پلار، ورور، خور، یا اولاد ته ورشي نو آیا دهغه کس روح دا کس درشتې سره پیژني؟ په هغوی کې دلیدو، خبرو او اوریدو قوت وي؟

جواب: د حافظ سیوطي رحمته الله علیه نه، په شرح الصدور، کې ددې مسئلې په باره ګڼ شمیر روایات نقل دي چې مړی هغه کسان چې ددوی قبرونو ته ورشي ویني او پیژني اوددوی دسلام جواب ورکوي،^{۱۱} په یو حدیث کې ارشاد دې چې کوم کس چې دخپل مومن ورور قبر ته ورشي چې هغه په دنیا کې پیژنداه، ورشي اوسلام وکړي نو هغه دی پیژني او هغه ته جواب ورکوي، دا حدیث په شرح الصدور، کې د حافظ ابن عبد البر د استذکار، او، تمهید، په حوالې سره نقل شوی دی اولیکلې یې دي چې محدث عبد الحق داصحیح مکرخولی دی (ص: ۸۸)^{۱۲}

قبر باندې لاس اوچتولوسره دعا غوښتل

سوال: په قبرستان کې یا په یو قبر باندې په اوچت لاس سره دعا غوښتل څنګه دي؟

جواب: په فتاوی عالمگیری (ج: ۵ ص: ۳۵۰) کې لیکل شوي دي چې که څوک په قبر باندې که دعا غواړي؛ نو قبر طرف دې شا کړي اود قبلي طرف ته مخ کړي اود عادي او غواړي.^{۱۳}

قبرستان کې د فاتحې او دعا طریقه

سوال: په قبرستان کې فاتحه لوستل کیږي، په دې فاتحه نومې دعا کې څه لوستل کیږي؟ (یعنې څه دعا غوښتل پکار دي)

جواب: قبرستان ته چې ورشي نواول خو هغوی ته سلام کول پکار دي، دهغه الفاظ په حدیث

...بقیه د تیر مخ] .. یکن فقیراً..... الخ (ردالمحتار علی الدر المختار ج: ۲ ص: ۴۳۹)۔

۱ [عن عائشة رضی الله عنها قالت: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: مامن رجل يزور عن قبر اخيه ويجلس عنده الا استانس ورد عليه حتى يقوم، واخرج ايضاً والبيهقي في الشعب، عن ابي هريرة رضي الله عنه قال: اذا مر الرجل بقبر يعرفه فسلم عليه رد عليه السلام وعرفه، واذا مريبقبر لا يعرفه فسلم عليه، رد عليه السلام..... واخرج ابن ابي الدنيا في القبور، والصابوني في المائتين، عن ابي هريرة رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: مامن عبد يمر على قبر رجل يعرفه في الدنيا، فيسلم عليه الا عرفه ورد عليه السلام (شرح الصدور ص: ۲۰۲، باب زيارة القبور وعلم الموتى بزوارهم، طبع دار الكتب العلمية)۔

۲ [واخرج ابن عبد البر في الاستذكار والتمهيد عن ابن عباس رضي الله عنهما قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم مامن احد يمر بقبر اخيه المومن كان يعرفه في الدنيا فيسلم عليه الا عرفه ورد عليه السلام، صححه عبد الحق (شرح الصدور ص: ۲۰۲، طبع دار الكتب العلمية بيروت)۔

۳ [فاذا بلغ المقبرة يخلع نعليه ثم يقف مستدبر القبلة مستقبلاً لوجه الميت ويقول: السلام عليكم يا اهل القبور!..... واذا اراد الدعاء يقوم مستقبل القبلة كذا في خزانة الفتاوى (عالمگیری ج: ۵ ص: ۳۵۰)۔

کې داراغلي دي، السلام عليكم يا اهل الديار من المومنين والمسلمين وانا ان شاء الله بكم لللاحقون، نسأل الله لنا ولكم العافية،^{۱۱} اوبياچې څومره ممکنه وي دهغوی له پاره دې دعا او استغفار وکړي او د قرآن مجید لوستلو نه پس دې ثواب هغوی ته وېښي، په ځینې روایاتو کې دسوره یاسین، سوره تبارک الذی، سوره فاتحه، سوره زلزال، سوره التکاثر، اوسوره اخلاص اودایت کرسی فضیلت هم راغلی دی^{۱۲} په فتاوی عالمگیری کې دي چې دقبر طرف ته مخ او د قبلې طرف ته دې شا کړي

اوکله چې ددعا اراده وکړي؛ نو دقبر طرف ته دې شا او قبلې طرف ته دې مخ کړي.^{۱۳}

په قبرستان کې مسنونې دعاګانې

سوال: کومې مسنونې اوبهترې دعاګانې دي چې په قبرستان کې لوستل پکاردې؟

جواب: دټولونه مخکې په قبرستان کې اهل قبور ته سلام کول پکاردې، ددې مختلف الفاظ په احادیثو کې راغلي دي، دهغو نه دې یو قسم الفاظ ووايي، اوکه هغه ورته یادنه وي؛ نو السلام عليكم دې ووايي، ددې نه وروسته دې دهغوی له پاره دعا او استغفار وکړي اوچې څومره ممکنه وي دقرآن کریم دتلاوت ثواب دې هغوی ته ورسوي، په احادیثو کې په خصوصیت سره دڅه سورتونو ذکر راغلی دی مثلاً سوره فاتحه، ایت کرسی، سوره یاسین، سوره تکاثر، سوره کافرون، سوره اخلاص، سوره فلق، سوره ناساو داسې نور...^{۱۴}

په قبرستان کې دقرآن کریم تلاوت په کم

آواز سره جائز دی په لور او اواز سره مکروه دی

سوال: یومولوي صاحب فرمایل چې قرآن مجید په قبرستان کې لوستل پکار نه دي، ځکه چې دعذاب والا آیتونو سره په مړي باندې عذاب نازلېږي، بلکې مخصوصې دعاګانو سره دهغو آیتونو چې دسنت نبوي ﷺ نه ثابت دي، لوستل پکاردې.

جواب: په قبر باندې په اوچت آواز سره قرآن کریم ویل مکروه دي، کم آواز سره یې لوستلی شی!^{۱۵}

۱ [مشکوة المصابیح، باب زیارة القبور ص: ۱۵۴] -

۲ [ثم يدعوا قائماً طويلاً وان جلس يجلس بعيداً او قريباً بحسب مرتبته في حال حياته.... وفي شرح اللباب ويقرأ من القرآن ما تيسر له من الفاتحة واول البقرة الى المفلحون وآية الكرسي وآمن الرسول وسورة يس وتبارك (الملك) وسورة التكاثر والاخلاص اثني عشر مرة..... الخ (شامی ج: ۲ ص: ۲۴۲، ۲۴۳ مطلب في زيارة القبور)

۳ [ثم يقف مستدبر القبلة مستقبلاً لوجه الميت ..... واذا اراد الدعاء يقوم مستقبل القبلة كذا في خزائن الفتاوى (هندية ج: ۵ ص: ۳۵۰، كتاب الكراهية، الباب السادس عشر في زيارة القبور) -

۴ [ايضاً تيره شوى حاشيه (ثم يدعوا قائماً طويلاً وان جلس يجلس بعيداً او قريباً بحسب... الخ) -

۵ [انما يكره قراءة القرآن في المقبرة جهراً اما المخالفة فلا بأس بها (هندية ج: ۵ ص: ۳۵۰، كتاب الكراهية) -

قبرستان ته د بنځوتګه صحيح نه دی

سوال: ۱..... آیا قبرستان ته د بنځوتګ منع دی؟

۲... او که تلی شي نو آیا د خاص وخت تعیین پکاردی؟

۳... قبرستان ته تلونه پس د بنځویا سپړیوله پاره قرآن کریم ویل یا نوافل کول منع دي او که د لمونځ وخت شي او وخت لږ وي څنگه چې د ماښام وخت وي؛ نو آیا لمونځ قضا کول پکاردی یا هم هلته کول پکاردی؟

جواب: د بنځو قبرستان ته تګ کې اختلاف دی، صحیح داده چې پیغلو بنځو ته هیڅ کله هم قبرستان ته تلل پکار نه دي، او که بودی ګانې لارې شي او هلته څه خلاف شرع کارونکري؛ نو ګنجائش شته.^(۱)

۲... د خاص وخت هیڅ تعیین نشته، د پردې اهتمام کول اود نامحرمو سره دا اختلاط نه ساتل ضروري دي.^(۲)

۳... د صحیح قول مطابق په قبرستان کې تلاوت کول جائز دي؛ مګر په اوچت آواز سره دې نه لولي^(۳) په قبرستان کې د لمونځ کولونه په حدیث کې ممانعت راغلی دی^(۴) له دې وجې نه په قبرستان کې نفل کول جائز نه دي او که چېرته د فرض لمونځ کولو ضرورت راپیښ شي؛ نو د قبرستان نه دې یو طرف ته چې قبر د لمونځ کونکي مخې ته نه وي، لمونځ وکړي.^(۵)

د بنځو قبرستان ته تلل

سوال: اکثر خلک دا خبره په یقین سره بیانوي چې بنځې قبر ته نه شي تللی، ګناه ده، تاسو وایی چې دا خبره تر کومې پورې صحیح ده؟ آیا د بنځو قبر ته تلل ګناه ده؟

۱ [واما النساء اذا اردن زيارة القبور ان كان ذلك لتجديد الحزن والبكاء والندب كما جرت به عادةن فلا تجوزهن الزيارة وعليه يحمل الحديث الصحيح لعن الله زانرت القبور وان كانت للاعتبار والترحيم والتبرک بزيارة قبور الصالحين من غير ما يخالف الشرع فلا باس به اذا كن عجائز وكره ذلك للشابات كحضورهن في المساجد للجماعات... الخ (مراقى الفلاح شرح نور الايضاح ص: ۳۴۰ فصل في زيارة القبور، وايضاً في الشامى ج: ۲ ص: ۲۴۲ طبع سعيد)

۲ [ايضاً] -

۳ [قراءة القرآن في المقابر اذا اخفى ولم يجهر لا تکره ولا باس بها..... الخ (هندي ج: ۵ ص: ۳۵۰ کتاب الکراهية) ۴ [عن ابى سعيد قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: الارض كلها مسجد الا المقبرة والحمام. رواه ابوداود، والترمذى والدارمى (مشکوة ص: ۷۱) وعن جندب قال سمعت النبی صلى الله عليه وسلم يقول: الا وان من كان قبلکم کانوا يتخذون قبور انبياءهم وصالحیهم مساجد، الا فلا تتخذوا القبور مساجد انی اناکم عن ذلك. رواه مسلم (مشکوة ص: ۶۸) -

۵ [لا تکره الصلاة في جهة قبر الا اذا كان بين يديه... الخ (شامى ج: ۱ ص: ۶۵۴، مطلب في بيان السنة والمستحب)

جواب: په حديث کې دي چې د الله تعالي لعنت دې وي په هغو ښځو باندې کومې چې د قبر د زيارت له پاره ځي^{۱۱} ځينې حضرات د دې حديث په بنا باندې د ښځو قبرستان ته تلل حرام گڼي، د ځينو په نزد مکروه دي، د ځينو په نزد د ښځو تلل هم جائز دي، په دې شرط چې د شريعت خلاف کار نه کوي، صحيح دا ده چې د ځوانو جينکو نلل مطلقاً ممنوع دي، او بوډۍ ښځې که چيرې په پرده کې لاړې شي او هلته د شريعت خلاف کار ونه کړي؛ نو د دوی د پاره جائز دي، دا ټول تفصيل علامه شامي رحمه الله ذکر کړی دی.^{۱۲}

ايا د ښځو مزارونو ته ورته ورتګ جائز دی؟

سوال: ايا د ښځو قبرستان ته، مزارونو ته تلل يا محفل سماع (قوالي) منعقد کولو مذهب چهرته اجازت ورکړی دی؟ که دا جائز وي نو تاسو يې د قرآن او حديث په رڼا کې ثابت کړئ، ماسره ويره ده چې تاسو دا اختلافي مسئله گڼلو سره ځان ترې خلاص نه کړئ.

جواب: مسئله اتفاقي وي که اختلافي، خو د جناب په موږ دومره اعتماد هم نشته، چې موږ به درته صحيح مسئله او بنايو بابه يې گول کړو، نو بيا تاسو د سوال راليرلو زحمت ولې وکړ؟ تاسو ته پکار وو چې د دې مسئلې پوښتنه موډيوداسې عالم نه کړې وي چې په هغه باندې موکم از کم دومره اعتماد خووی چې هغه به مسئله نه گول کوي، بلکې د الله تعالی اودهغه د رسول ﷺ د د طرف نه چې پرې د شريعت د ترجماني کومه ذمه واري راځي هغه به دخپلې پوهې مطابق پوره کوي.

زما وره شرعي مسائل نه خود عياشي له پاره دي اونه يوازې د چير چار له پاره، دا خود عمل کولو له پاره او دخپل عمل د اصلاح له پاره دي، لهدا مسئله کم از کم د داسې کس نه معلومه کړئ چې ستاسو په نظر کې صحيح عالم دين وي اودهغه په زړه کې دخداي دومره ويره هم وي چې دخپل ځان يا د خلکو د خواهشاتو درعايت کولو سره د شريعت په مسائلو کې هيڅ قسمه دځان نه کمي زياتي نه کوي.

اوس ستاسو مسئله هم عرض کوم گڼي تاسو به وايئ چې گوره حان يې رانه خلاص کړ. د ښځو قبرستان ته تګ واقعي اختلافي مسئله ده اکثرا هل علم يې خويا حرام يا مکروه

[۱] عن أبي هريرة أن رسول الله صلى الله عليه وسلم لعن زوارات القبور، رواه أحمد والترمذي وابن ماجه، وقال الترمذي، هذا حديث حسن صحيح، وقال: قد رأى بعض أهل العلم أن هذا كان قبل أن يرخص النبي صلى الله عليه وسلم في زيارة القبور فلما رخص دخل رخصته الرجال والنساء وقال بعضهم إنما كره زيارة القبور للنساء لقلة صبرهن وكثرة جزعهن ثم كلامه (مشكوة ص: ۱۵۴، باب زيارة القبور)

[۲] أن كان ذلك لتجديد الحزن والبكاء والندب على ما جرت به عادة فلا تجوز وعليه حمل حديث (لعن الله زائرات القبور) وأن كان للاعتبار والترحم من غير بكاء والتبرك بزيارة قبور الصالحين فلا بأس إذا كن عجايز ويكره إذا كن شواب (حاشيه رد المحتار، مطلب في زيارة القبور ج: ۲ ص: ۲۴۲)

تحریمي ورته وایي اوڅه حضرات ددې اجازت ورکوي، دا اختلاف داسې راپیدا شو چې په یوه زمانه کې قبرونو ته تګ د هر چاله پاره منع و، سړیو ته هم او ښځو ته هم، بیا وروسته حضور ﷺ ددې اجازت ورکړ او ویې فرمایل: د قبرونو زیارت کوی، هغوی آخرت وربادوي.^{۱۱} کوم حضرات چې د ښځو قبرونو ته ورتګ جائزګڼي د هغوی ویناده چې دا کوم اجازت حضور ﷺ ورکړه دې چې ښځې اوسرې دواړه شامل دي.

او کوم حضرات چې یې ناجائزه ګڼي د هغوی استدلال دادی چې حضور ﷺ په داسې ښځو باندې لعنت فرمایلی دی چې د قبرونو زیارت له پاره لارې شي، لهذا قبرونو ته تګ به د هغوی له پاره ممنوع او موجب لعنت وي.

دا حضرات داهم فرمایي چې ښځې یو خود شرعي مسائلونه کمې خبرې وي، دویمه په هغوی صبر، حوصله او ضبط کم وی، ددې وجی نه د هغوی په حق کې غالبه اندیښنه هم داده چې دوی به هلته ژړا ا نګولا کوي یاڅه بدعت به راپیدا کړي، کیدای شي چې ددې ویرې نه حضور ﷺ ددوی قبرونو ته ورتګ موجب لعنت ګرځولی وي، اودا اختلاف هم په هغه صورت کې دی چې ښځې قبرونو ته ورشي اوڅه د بدعت کارونکې، ګڼي دچاپه نژدېم اجازت نشته، نن سبا چې ښځې د بزرګانو مزارونو ته ورشي اوڅه کوي د هغو په لیدو سره مو یقین راځي چې حضور ﷺ مزارونو ته ورتلونکو ښځو باندې لعنت ولې فرمایل دی.^{۱۲}

د ښځو او ماشومانو قبرستان ته تګ، او د بزرګ په نامه نذر کول

سوال: د ښځو او ماشومانو قبرونو ته تګ جائز دی او که نه؟ بل دا چې د قبر والا په نوم باندې نذر منل لکه چیلی ورکول او پرې څه څادر خورول او داسې نور...؟

جواب: د اهل قبور له پاره نذر منل بالا جماع باطل او حرام دي، په درمختار کې دي:

«پوهیدل پکار دي چې اکثر دعوا مو د طرف نه د مړ په نامه چې کوم نذر منل کیږي اود اولیاء الله کرامو په مزارونو باندې روپی، پیسې، شیریني، تیل وغیره اچول کیږي د هغوی د قرب له پاره منل کیږي دا بالا جماع حرام او باطل دي، یاد ا چې نذر د الله تعالی له پاره وي اود هغه په فقیرانو باندې خرچ کولو اراده او کړل شي، خلک خاصکر په دې زمانه کې په کثرت سره په دې کې

[۱] عن ابن مسعود رضی الله عنه ان رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: هیتکم عن زیارة القبور فزوروها فانها تزهد فی الدنيا وتذكر الآخرة. رواه ابن ماجه (مشکوٰۃ ص: ۱۵۴، باب زیارة القبور، طبع قدیمی).

[۲] ان کان ذلک لتجدید الحزن والبكاء والندب علی ماجرت به عادتهن فلا تجوز وعلیه حمل حدیث (لعن الله زائرات القبور) وان کان للاعتبار والترحم من غیر بکاء والتبرک بزیارة قبور الصالحین فلا بأس اذا کن عجائز ویکره اذا کن شواب (حاشیه رد المحتار، مطلب فی زیارة القبور ج: ۲ ص: ۲۴۲) عن ابن مسعود رضی الله عنهما ان رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: هیتکم عن زیارة القبور فزوروها فانها تزهد فی الدنيا وتذكر الآخرة. رواه ابن ماجه (مشکوٰۃ ص: ۱۵۴، باب زیارة القبور، طبع قدیمی).

مبتلادي. دامسئله علامه قاسم په، درر البحار، کې په ډير تفصيل سره ليكلې ده،^(۱۱) علامه شامي رحمته الله عليه ددې په شرح کې ليکي: «دداسې نذر دنا جائزه او حرام کيدو څو وجوهات دي:

اول دا چې دانذر د مخلوق له پاره کيږي او د مخلوق په نامه باندې نذر منل جائزه دي؛ ځکه چې نذر عبادت دی او د غير الله عبادت نه کيږي.

دويم دا چې د چاپه نامه نذر منل شوی ده، هغه مړی دی او مړی دهیڅ شي مالک نه وي. دريم دا چې که د نذر کونکي داخيال وي چې د الله تعالی نه سوادامره شوي بزرگان هم په تکويني امورو کې تصرف لري نو دا عقیده غلطه ده، (رد المحتار قبيل باب الاعتکاف ج: ۲ ص: ۴۳۹؛ اوداهم او گوري البحر رائق ج: ۲ ص: ۳۲۰)^(۱۲)

دوروماشو مانو قبرستان ته بوتلل خوبې هوده خبره ده، پاتې شوه د بنځو قبرستان ته دتلو مسئله په دې کې د علماوو اختلاف دی د ځينو په نزد باندې د بنځو قبرستان ته تلل حرام دي ځکه چې د حضور ﷺ ارشاد دی:

«د الله تعالی لعنت دې وي، په هغو بنځو باندې چې په کثرت سره د قبرونو زیارت ته ځي»، (رواه احمد و الترمذی وابن ماجه، مشکوة، ص: ۱۵۴)^(۱۳)

د ځينو حضراتو په نزد باندې مکروه دي، او د ځينو په نزد باندې جائز دی، په دې شرط چې هلته جزع او فزع نه کوي، او د څه غیر شرعي امر ارتکاب ونه کړي، گنې حرام دي، په دې زمانه کې د بنځو هلته ته تگ د فساد نه خالي نه دی، اکثرېې پردې ورځي، او بیا هلته غیر شرعي حرکتونه کوي. نذرونه کوي، چړهاوي ورکوي، ددې وجې نه صحیح دادی چې څنگه نن سباد بنځو هلته دورتگ رواج دی، ددې دهیچا په نزد باندې اجازت نشته، بلکه بالاجماع حرام دی.

قبرستان وقف وي ذاتي تصرفات پکې جائزه دي

سوال: که یوکس ته مسلمان ویل کيږي او د مسلمانانو په قبرستان کې قبرونه مسماروي او په هغه باندې کورونونه او کارخانې جوړې کړي، او په هغو کې اوسیدل اختیار کړي چې د قبرستان

[۱] واعلم ان النذر الذى يقع للاموات من اكثر العوام وما يوخذ من الدارهم والشمع والزيت ونحوهما الى ضرائح الاولياء الكرام تقريباً اليهم فهو بالاجماع باطل وحرام مالم يقصدوا صرفها لفقراء الانام وقد ابتلى الناس بذلك ولا سيما في هذه الاعصار وقد بسطه العلامة قاسم في شرح درر البحار (الدر المختار ج: ۲ ص: ۴۳۹، قبيل باب الاعتکاف)

[۲] قوله باطل وحرام لوجوه: منها انه نذر لمخلوق والنذر للمخلوق لا يجوز لانه عبادة والعبادة لا تكون لمخلوق، ومنها ان المنذور له ميت والميت لا يملك، ومنها انه ظن ان الميت يتصرف في الامور دون الله تعالى واعتقاده ذلك كفر)

[۳] عن ابى هريرة رضى الله عنه قال: ان رسول الله صلى الله عليه وسلم لعن زوارات القبور (مشکوة ص: ۱۵۴)

داحترام دپامالي سبب جوړشي، دهغه په دې عمل باندې دشریعت قانون څه حدقائموي؟
اودهغه ددې عمل تذکره به په کوم انداز کې کيږي؟

جواب: دمسلمانانو قبرستان وقف وی اوپه وقف کې داقسمه تصرفات چې په سوال کې ذکر شوي دي جائز نه دي^{۱۱} البته که دچا په ذاتي ځمکه کې قبرونه وي؛ نو هغه هواریدای شي^{۱۲}

قبرستان تر کومه پورې قبرستان پاتې کيږي؟

سوال: قبرستان تر کومه پورې قبرستان پاتې کيږي؟ په ځینې ملکونو کې د یو څو کلونو نه وروسته بله ووزر چلوي او په دې باندې آبادي کوي، په شریعت کې ددې کار تر کومه پورې گنجائش شته؟

جواب: قبرونه چې زاړه شي نو د دې د وړانولو اجازه شته^{۱۳} خو د شخصي او ذاتي اغراضو له پاره ددې ځای استعمالول جائز نه دي؛ ځکه چې هغه صرف د مړو د تدفین پاره وقف شوې ده^{۱۴} هو! که د چا ذاتي ځای وي نو زاړه قبرونه وړانول او کرونده پرې کول هم صحیح کيږي^{۱۵} لیکن قبرستان چې وقف وي دې لږه اخستل (او استعمالول) په هیڅ حالت کې هم صحیح نه دي.

د چا په مملوکه ځمکه کې قبر جوړول

سوال: زما ورور وفات شوی دی یوه میاشت وشوه مونږه په کلي کې دده قبر د یو رشتدار په ځمکه چې د قبرستان سره ده جوړ کړ، اول د والدې قبر هم دلته کې دی، هغه سړی موجود نه و، دده د زوی نه مو اجازه واخیسته، بیا په زړه کې مې خیال و چې د ماما زوی دی څه به وائي قبر تیار شو نو هغه سړې چې راغې نو ده شور وکړ چې زما په ځای کې مو قبر ولې وکنست؟ اځکه چې دغه وخت د جنازې وخت شوی و، دومره وخت نه و چې بل قبر وکنستل

۱ [مقبرة قديمة لحلة لم يبق فيها آثار المقبرة هل يباح لاهل الحلة الانتفاع بها؟ قال ابونصر رحمه الله تعالى: لا يباح..... الخ (قاضی خان برهامش هندیة ج: ۳ ص: ۳۱۴) وایضا اذا صح الوقف لم یجز بیعه ولا تملیکه..... الخ، هدایة ج: ۲ ص: ۶۴۰، کتاب الوقف طبع مکتبة شرکت علمیه)۔

۲ [ولولبی المیت وصارت رابا جاز..... زرعه والبناء علیه کذا فی التبین..... اذا دفن المیت فی ارض غیره بغیر اذن مالکها فالملک بالخیار..... الخ (هنديّة، باب الجنائز ج: ۱ ص: ۱۶۷، طبع رشیدیة)۔

۳ [کما جاز زرعه والبناء علیه اذا بلی وصارت رابا (الدراختار، مطلب فی دفن المیت ج: ۲ ص: ۲۳۸)

۴ [الوقف..... ولا یباع ولا یوهب ولا یورث (عالمگیری ج: ۲ ص: ۳۵۰)

۵ [اذا دفن المیت فی ارض غیره بغیر اذن مالکها بالخیار ان شاء امر باخراج المیت وان شاء سوی الارض وزرع فیها (عالمگیری ج: ۱ ص: ۱۶۷، کتاب الصلاة، الباب الحادی والعشرون، الفصل السادس)

شي، د يو څو خلکو په وينا باندې هغه چپ شو مونږه جنازه او کړه او مړی مو قبر ته حواله کړه اوس ما ته بيا بيا خيال راځي چې که چيرې دا سړی د زړه نه راضي نه شو؛ نو شايد چې زما ورور ته به عذاب وي، جناب! تاسو ته درخواست دادی چې ما ته ددې حل بيان کړئ چې زه څه وکړم؟ هغه څنگه راضي کړم؟ يا د ځای پيسې ورکړم، دا به ستاسو مهرباني وي.

جواب: که د چا په مملوکه ځمکه کې قبرستان جوړ کړل شي نو دده حق جوړېږي چې ځمکه همواره کړي او دا ځمکه استعمال کړي د مړي د ويستلو ضرورت نشته او نه د مړي وارثانو ته د مړي د ويستلو اجازت شته او نه په دې ځمکه کې د تصرف کولو د منع کولو اجازت شته.^{۱۱}

د خوب په وجه د چا په ځمکه کې د جوړ کړي مزار څه سره وکړل شي؟

سوال: مولانا صاحب! زموږ د کلي نه تقريباً يوه ميل لرې په يو پټي کې يو پير صاحب رابنکاره شوی دی، هغه داسې چې يوې نسخې خوب وليده چې پير صاحب وايي چې په فلاني ځای کې زما مزار جوړ کړئ. خلکو مزار جوړ کړ، نن مونږ په خپلو سترگو سره وينو چې په دې مزار باندې روزانه (۲۰۰) نه زيات کسان دعا غوښتلو ته راځي، د کوم مالک چې دا ځمکه ده هغه ډير زيات تنگ دی او وايي چې زما د ځمکې نه دا جعلی مزار لرې کړئ، ليکن هغوی نه مني، تاسو ووايئ چې ددې څه حل دی؟

جواب: د يوې نسخې په وينا باندې مزار جوړول بې عقلی ده، د ځمکې مالک ته پکار دي چې هغه دا هواره کړي او خلق هلته دراتلونو منع کړي.^{۱۲}

[^۱] اذا دفن الميت في ارض غيره بغير اذن مالکها، فالمالک بالخيار ان شاء امر باخراج الميت وان شاء سوى الارض وزرع فيها..... ولا ينبغي اخراج الميت من القبر بعد ما دفن الا اذا كانت الارض مغصوبة او اخذت بشفعة. (عالمگیری ج ۱ ص ۱۶۷) ولا يخرج منه بعد اهالة التراب الا لحق آدمی ان تكون الارض مغصوبة او اخذت بشفعة ويخير المالك بين اخراجه ومساواته بالارض.... الخ (الدر المختار ج ۲ ص ۲۳۸ باب صلاة الجنائز)

[^۲] لا يجوز لاحد ان يتصرف في ملك غيره بلاذنه (شرح المجلة، المادة: ۹۶، ص: ۶۱) (ايضاً اذا دفن الميت في ارض غيره بغير اذن مالکها فالمالک بالخيار ان شاء امر باخراج الميت وان شاء سوى الارض وزرع فيها كذا في التجنيس (عالمگیری، الفصل السادس في القبر والدفن والنقل من مكان الى آخر ج: ۱ ص: ۱۶۷).—

❖ ایصال ثواب ❖

ایصال ثواب له پاره د حضور (ﷺ) نه شروع کول پکار دي

سوال: زه د ذکر کولونه مخکې یو ځل سوره فاتحه، درې ځله قل هو الله شریف، اول اواخرکې درود شریف لولم اوداسې دعا کوم: یا الله! ددې ثواب زما مخدوم او مکرم حضرت... دامت برکاتهم نه واخله تر حضرت محمد ﷺ پورې زما د سلسلې د ټولو مشائخو کرامو پورې ورسوې، او دهغوی د فیوضو او برکاتو نه موږ ته هم حصه رانصیب کړې.

جواب: د حضرت شیخ نور الله مرقدہ د سلسلې مطابق یولس ځله درود شریف اود یارلس ځله قل هو الله شریف ویل (اود دې سره که سوره فاتحه هم وویل شي؛ نوډیره ښه ده)، ایصال ثواب دې وکړل شي او شروع دې د حضور ﷺ دنوم مبارک څخه وکړل شي باقي سهې ده.^[۱]

د حضور اکرم ﷺ له پاره د نوافلو ایصال ثواب

سوال: ما د حضور ﷺ د ایصال ثواب له پاره روزانه د سوره یاسین شریف تلاوت کولو، اوس د څه مودې راهیسې دا عمل د دور کتونو نفلو په ذریعه ادا کوم، آیا داسې کولو سره د ذات پاک ﷺ په احترام کې څه کوتاهي خونه کوم؟

جواب: هیڅ نقصان پکې نشته، د حضور ﷺ له پاره د بدنې او مالي عباداتو په ذریعه د ایصال ثواب اهتمام کول د محبت خبره ده.^[۲]

حضور ﷺ له پاره ایصال ثواب اود یواشکال جواب

سوال: تاسو مفتیان صاحبان ددې لاندې مسئلې په باره کې څه فرمایئ چې مسلمانان د حضور ﷺ په خدمت کې ایصال ثواب کوي، زموږ د ایصال ثواب نه حضور ﷺ ته څه فایده رسیږي؟ هرکله چې حضور ﷺ د دواړو جهانونو سردار دی او د جنت اعلیٰ ترین مقام د حضور ﷺ له پاره یقیني دی.

درود او سلام د الله تعالیٰ په حکم سره لیږو، کما فی النص، د یو خپل عزیز د ایصال ثواب کولو وجه معقوله ده، دهغه د ښېنې له پاره اورفع درجات له پاره؛ نو د ښې کریم ﷺ په سلسله کې د ایصال ثواب کولو په حقیقت باندې رڼا واچوئ اود قرآن او سنت په رڼا صحیح جواب راکړئ

۱ [قلت: وقول علمائنا له ان يجعل ثواب عمله لغیره یدخل فیہ النبی صلی الله علیه وسلم فانه احق بذلك حيث انقذنا من الضلالة... الخ (شامی ج: ۲ ص: ۲۴۴، مطلب فی اهداء ثواب القراءة للنبي صلی الله علیه وسلم)]
 ۲ [وفي البحر من صام او صلی او تصدق وجعل ثوابه لغیره من الاموات والاحياء جازو یصل ثوابها اليهم عند اهل السنة والجماعة کذا فی البدائع (شامی ج: ۲ ص: ۲۴۳، مطلب فی القراءة للمیت واهداء ثوابها له)]

ستاسو احسان منديه يو.

جواب: دامت له طرف نه د حضور ﷺ له پاره ايصال ثواب نصوص سره ثابت دی، دا ايصال ثواب يو صورت د حضور ﷺ د درجاتو د ترقي دعا او د مقام وسيلي درخواست دی. د صحيح مسلم په حديث کې دي:

«اذا سبعتهم المودن فقولوا مثل ما يقول، ثم صلوا على فانه من يصل على صلوة صلى الله عليه وسلم بها عشرًا ثم سلوا الله لي الوسيلة فانها منزلة في الجنة لا ينبغي الا لعبد من عباد الله وارحوا ان اكون انا هو، فمن سال لي الوسيلة حلت عليه الشفاعة...» (مشکوٰۃ ص: ۶۴)

ترجمه: کله چې تاسو د مودن اواز واورئ؛ نو دهغه داډان په شان جواب ورکوي، بيا په ماباندې درود ووايي، ځکه چې څوک په ماباندې يو ځل درود ووايي الله تعالی ددې په بدله کې په هغه باندې لس رحمتونه نازلوي، بيا زما له پاره د الله تعالی نه د وسيلي، درخواست کوي، دا په جنت کې يوه مرتبه ده، چې د الله تعالی په بندگانو کې يوازې ديو بنده شايان شان ده اوزه اميد ساتم چې هغه بنده به زه يم؛ نو کوم کس چې زما له پاره د وسيلي درخواست وکړ، هغه ته به زما شفاعت نصيب کيږي.

اوپه صحيح بخاري کې دي: «من قال حين سبغ التداء، اللهم رب هذه الدعوة التامة والصلوة القائمة ات محمدن الوسيلة والفضيلة وابعثه مقاماً محمودن الذي وعدته، حلت له شفاعتي يوم القيامة...» (مشکوٰۃ ص: ۶۵)

ترجمه: کوم کس چې اډان واورئ او دا دعا وکړي: اي الله! کوم چې ددې کامل دعوت مالک دی او د قايميدونکي لمونځ، ورکړه محمد ﷺ ته وسيله او فضيلت او د دروې هغه په مقام محمود ندي، د کوم چې تاسو وعده کړې ده، د قيامت په ورځ به هغه ته زما شفاعت نصيب شي.

حضرت عمر فاروق رضی اللہ عنہ د عمرې له پاره تلو، دا جازې د اخيستو له پاره د حضور ﷺ په خدمت کې حاضر شو؛ نو حضور ﷺ ورته په رخصتي کې وفرمايل: «لاتنسنا يا اخي من دعائك. وفي رواية: اشركنا يا اخي في دعائك...» (ابوداود ج: ۱ ص: ۲۱۰ ترمذی ج: ۲ ص: ۱۹۵)

ترجمه: ورورجانه! موږ په خپلو دعاگانو کې مه هيره اوپه يوروايت کې دي چې ورورجانه! په دعا کې موږ هم شريکوه...

ددې احاديثونه معلومه شوه چې څنگه په ژوند مبارک کې حضور ﷺ ته دعا مطلوب وه، همدغه شان دوفات نه وروسته هم حضور ﷺ ته دعا مطلوب ده.

دا ايصال ثواب يو صورت داهم دی چې د حضور ﷺ له طرف نه دې قرباني وکړل شي په حديث کې دي چې حضور ﷺ حضرت علي رضی اللہ عنہ ته ددې حکم فرمايلي و:

عن حنث قال رايث علياً رضي الله عنه، قلت له: ما هذا؟ فقال: ان رسول الله صلى الله

عليه وسلم اوصاني ان اضحي عنه، فانا اضحي عنه... (ابوداود، باب الاضحية عن الميت ج: ۲ ص: ۲۹)

ترجمه: حنث وايي چې ما حضرت علي رضي الله وليده، چې ددوو گډانو قرباني يې کوله، ما ورته عرض وکړ: داڅه دي؟ ويې فرمايل چې: رسول الله ﷺ ماته وصيت کړی و چې زه دهغه ﷺ له طرف نه قرباني کوم؛ نوزه دهغه ﷺ له طرف نه قرباني کوم...

وفي رواية: امرني رسول الله صلى الله عيله وسلم ان اضحي عنه فانا اضحي عنه ابدًا... (مسند احمد

ج: ۱ ص: ۱۰۷)

وفي رواية: فلا دعه ابدًا. (ايضاً ج: ۱ ص: ۱۴۹)

ترجمه: په يوروايت کې دي چې: رسول الله ﷺ ماته حکم کړی و چې زه دهغه ﷺ له طرف نه قرباني کوم؛ نواوس زه دهغه ﷺ له طرف نه هميشه قرباني کوم...

ترجمه: په يوروايت کې دي چې زه دا کله هم نه پرېږدم...

ددې نه پرته دژونديو له طرف نه مړيو ته هديه وړاندې کولو يو صورت ايصال ثواب دی او دچا محبوب او معظم شخصيت په خدمت کې دهديې وړاندې کولو غرض دانه وي چې دې هديې سره به دهغه غريبي ختمه شي، يو ډير لوی امير او کبير کس ته دهغه دخپلوانو له طرف نه هديه وړاندې کول يو عام معمول دی او هيڅ يوبې وقوف په ذهن کې به هم دا خبره نه راځي چې زموږ د حقيرې هديې سره به دهغه په مال او دولت کې اضافه وشي، بلکې يوازې دمحبت دزياتوالي له پاره هديه وړاندې کيږي، همدغه شان د نبی کریم ﷺ په بارگاه عاليه کې د گناهگارو امتيانو له طرف نه دا ايصال ثواب په ذريعه هديه وړاندې کول د وړاندې کونکوله طرف نه د تعلق او محبت دا اظهار يوه ذريعه ده، چې دهغې سره د جانينو په محبت کې اضافه کيږي او ددې گټه په خپله ثواب لېږونکي ته رسيږي او د حضور ﷺ درجات قرب کې هم دې سره اضافه کيږي.

علامه ابن عابدين شامي رحمه الله په «ردالمحتار»، کې باب الشهيد نه مخکې په دې مسئله باندې مختصرې خبرې کړې دي، دفايدې دحاصلولوله پاره هغه دلته نقل کوم:

«ذكر ابن حجر رحمه الله في الفتاوى الفقهية ان الحافظ ابن تيمية زعم منع اهداء ثواب القراءة للنبي صلى الله عليه وسلم لان جنابه الرفيع لا يجرا عليه الا بما اذن فيه وهو الصلوة عليه وسؤال الوسيلة له.

قال: وبالغ السبكي رحمه الله وغيره في الرد عليه بان مثل ذلك لا يحتاج لاذن خاص الا ترى ان ابن عمر رضي الله عنهما كان يعتمر عنه صلى الله عليه وسلم عمراً بعد موته من غير وصية وحج ابن

الموفق وهوفي طبقة الجنيد رحمته الله سبعين حجة وختم ابن السراج عنه صلى الله عليه وسلم
اكثر من عشرة الاف ختمة وضحي عنه مثل ذلك اه.

قلت: رايت نحو ذلك بخط مفتي الحنفية الشهاب احمد بن الشلبي شيخ صاحب البحر نقلا عن
شرح الطيبة للنويري ومن جملة ما نقله ان ابن عقيل من الحنابلة قال: يستحب اهداء له صلى
الله عليه وسلم.

قلت: وقول علمائنا له ان يجعل ثواب عمله لغيره، يدخل فيه النبي صلى الله عليه وسلم فانه
احق بذلك حيث انقذنا من الضلالة ففي ذلك نوع شكر واسدا جميل له والكامل قابل لزيادة
الكمال وما استدل به بعض المانعين من انه تحصيل الحاصل لان جميع اعمال امته في ميزانه
يجاب عنه بانه لا مانع من ذلك فان الله تعالى اخبرنا بانه صلى الله عليه وسلم امرنا بالصلوة عليه بان
نقول اللهم صلى على محمد، والله اعلم. (شامي ج: ۲، ص: ۲۴۴ طبع مصر)^{۱۱}

ترجمه: ابن حجر (مكي شافعي رحمته الله) په فتاوى فقهيه كې ذكر كړي دي چې دحافظ ابن
تيميه رحمته الله خيال دى چې حضور صلوات الله عليه ته دتلاوت ثواب هديه كول منع دي، ځكه چې دحضور صلوات الله عليه
په بارگاه عاليه يوازې ددې جرات كيدای شي دكوم چې حكم شوى دى او هغه په حضور صلوات الله عليه
باندې صلوة او سلام ليرل او هغه «صلى الله عليه وسلم» له پاره دوسيلې دعا كول دي.

ابن حجر رحمته الله وايي چې: امام سبكي رحمته الله په امام ابن تيميه رحمته الله باندې ښه ډير رد كړى دى، چې
داسې شى دخاص اجازې محتاج نه وي چې ابن عمر رضي الله عنهما، دحضور صلوات الله عليه له وفات نه وروسته د
حضور صلوات الله عليه له طرف نه عمرې كولې، هر كله چې حضور صلوات الله عليه ددې وصيت هم نه و كړى، ابن
الموفق چې دجنيد هم طبقه دى، دحضور صلوات الله عليه له طرف نه اوياحجونه وكړل، ابن السراج د
حضور صلوات الله عليه له طرف نه لس زره ختمه وكړل او حضور صلوات الله عليه له طرف نه يې هم دومره قرباني كړې وې.

زه وايم چې ماهم دا قسمه خبره داخنافو دمفتي شيخ شهاب الدين احمد بن الشلبي، چې
دصاحب بحر الرائق استاد دى په تحرير كې ليدلې ده، كومه چې موصوف دعلامه نويري رحمته الله د
«شرح الطيبة»، نه نقل كړې ده، په هغه كې موصوف دانقل كړې ده چې په حنابلة كې دابن
عقيل رحمته الله قول دى چې دحضور صلوات الله عليه په خدمت كې هديه ثواب مستحب دى.

زه وايم چې زموږ دعلماوو قول دى چې: بنده ته پكار دي چې هغه دخپل عمل ثواب نورو ته
وښي، په دې كې حضور صلوات الله عليه هم داخل دى او حضور صلوات الله عليه ددې دټولونه زيات حق دار دى؛ ځكه
چې حضور صلوات الله عليه موږ ته دگمراهي نه نجات راكړى دى، دحضور صلوات الله عليه په خدمت كې ثواب هديه
كول ديو قسم شكر په اودحضور صلوات الله عليه داحساناتو اعتراف دى او حضور صلوات الله عليه اكر پټي په هر اعتبار

۱ [وايضا طبع ايج ايم سعيد كراچى، مطلب فى اهداء ثواب القراءة للنبي صلى الله عليه وسلم] _

سره کامل دی مگر زیادت دکمال قابل وي او کومونه منونکوچې استدلال کړی دی چې دا تحصیل حاصل دی ځکه چې دامت تمام اعمال په خپله د حضور ﷺ په نامه اعمال کې درج کیږي. ددې جواب د اکیدای شي چې د شی په ایصال ثواب کې مانع نه دی، الله تعالی په خپله موږ ته خبراکړی دی چې الله تعالی په خپل محبوب باندې رحمتونه نازلوي، ددې باوجود موږ ته حکم دی چې موږ د حضور ﷺ له پاره درحمت طلب کولوله پاره، اللهم صلی علی محمد،، وایو.

سوال: زه د قرآن کریم تلاوت او صدقه خیرات کوم او د حضور ﷺ نه وروسته اکابر و علماء کرام ته ثواب وربنیم، خو د څو ورځو راهیسې یو خیال مې زړه ته راځي چې دهغه له وجې د یرزیات پریشانم یم، خیال دادی چې موږ هغو هستیانوته ثواب وربښوپه چا چې الله تعالی په خپله درود او سلام وړاندې کوي، یعنې په حضور ﷺ باندې توبه توبه، معاذ الله، موږ دومره لوی یو چې یو څو ایتونه ولولو او دهغه ثواب حضور ﷺ او صحابه رضی الله عنهم پورې رسوو، داڅپه پوهه کې دنه راتلوواله خبره ده؟

جواب: د ایصال ثواب یو صورت خودادی چې بل محتاج وگنل شي او هغه ته ثواب وروښل شي دا صورت خو د حضور ﷺ او نور و د الله تعالی د مقبولو بندگانوپه حق کې نه پیدا کیږي او په دې کې ستاسو د شک همدغه منښاده، دویم صورت دادی چې ددې بزرگانوپه موږ باندې بې شمیره احسانات دي او دا احسان شناسي تقاضا هم داده چې موږ دهغوی په خدمت کې هدیه وړاندې کړو، ظاهره ده چې ددې بزرگانوپه خدمت کې د ایصال ثواب اود درجاتو د ترقي نه پرته څه هدیه وړاندې کیدای شي؟ نوزموږ ایصال ثواب ددې له وجې نه دی چې: معاذ الله... دا حضرات زموږ د ایصال ثواب محتاج دي، بلکې دا د الله تعالی په موږ باندې احسان دی چې د ایصال ثواب په ذریعه زموږ له پاره ددې بزرگانوپه خدمت کې هدیه وړاندې کولو دروازه یې راته خلاصه کړه، چې دهغه له وجې زموږ دا احسان شناسي حق هم ادا کیږي او ددې بزرگانوسره زموږ په محبت او مینه کې اضافه هم کیږي او دې سره ددې بزرگانوپه درجاتو کې نوره ترقي هم کیږي او ددې په برکت سره زموږ د گناهونو کفار هم کیږي او موږ ته د الله تعالی د عنایت نه بې شمیره برخه هم ملاوېږي، ددې مثال داسې وگنئ چې په یو غریب مزدور باندې د بادشاه بې شمیره احسانات وي او هغه دخپل محبت د غوښتنې له وجې څه هدیه بادشاه ته وړاندې کول وغواړي او بادشاه ازراه مراحم خسروانه دهغه هدیه قبوله کړي او دهغه له وجې نور انعامات هم ورکړي، دلته به هیچاته داشک نه وي چې ددې فقیر درویش هدیه وړاندې کول د بادشاه د ضرورت له وجې نه دي، نه بلکې دا په خپله دهغه مسکین ضرورت دی.

د ایصال ثواب شرعي حیثیت

سوال: ایا د اسلام مطابق ایصال ثواب صحیح دی؟

جواب: په اسلام کې د ایصال ثواب کولو حکم دی او مړي ته دا د تحفې (ډالۍ) په شکل کې ملاوړېږي، د یوې خاصې ورځې د تعیین نه پرته څه نیک عمل یا د صدقې او د خیرات په نیت کولی شي^(۱).

په نبي کریم (ﷺ) باندې د درود او سلام طریقه

اوبل دا چې د ایصال ثواب له پاره فاتحه لوستل

سوال: د جمعې په ورځ (۲۶) جولای (۱۹۹۱ء) د اقرأ په مضمون کې د درود شریف ثمرات او برکاتو باندې د قمر سلطان عابد علي مضمون مې وکوت، مضمون ډېر مدلل دی او ډیر په محنت سره لیکل شوی دی، هغه د قرآن کریم آیت نمبر (۵۵) سورة احزاب نمبر (۳۳) ذکر کړی و، چې د هغه معنا داده: «الله تعالی او ټولې فرېښتې په نبي کریم (ﷺ) باندې صلوٰه او سلام لیږي او اې مسلمانانو! تاسو هم په هغه باندې صلوٰه او سلام ولیږئ»، خو پوره مضمون کې د درود شریف ذکر چیرته نه دی کړی چې کوم په موږ باندې فرض شوی دی؛ نو موږ درود شریف وایو؛ نو څنگه به وایو او په کومو الفاظو سره به وایو؟ که چیرې درود شریف دې ته وایي: «اللهم صلی علی محمد وعلی آل محمد وبارک وسلم علیه»؛ نو د دې معنا به دا وي چې: اې الله! ته په محمد (ﷺ) او په آل محمد باندې صلوٰه و سلام ولیږه، گویا چې موږ د الله تعالی حکم په الله تعالی باندې لگوو، که یو عالم دین جواب وکړي چې دا کوم یو آیت دی؟ او ایا نبي کریم (ﷺ) موږ ته څنگه ښودلي دي؟ حالانکې الله تعالی په سورة احزاب په آیت نمبر (۴۲) کې ارشاد فرمایلي چې: «، هغه ذات دی چې په ټولو مؤمنانو باندې صلوٰه او سلام لیږي او ټولې فرېښتې هم ددې له پاره چې تاسو د تیارو نه رڼا (نور) طرف ته بوځي او هغه په مسلمانانو باندې مهربان دی، دلته زه عرض کوم چې په کومو مسجدونو کې د جمعې د لمانځه نه وروسته سلام ویل کیږي، هلته یو لوی تعداد په سلام کې د شریک کیدو په ځای فوراً ودرېږي او تنبتي او سلام ویونکي پاتې شي او عام ډول په مسجدونو کې سلام، خو بلکل ذکر کیږي نه او عالمان دې ته بدعت وایي او د یوې ډلې وینا ده چې هغوی د درود او د فاتحې قایله هم نه

^۱ [عن عبدالله بن عباس رضی الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: ما لميت في القبر الا كالغريق المتفوت ينتظر دعوة تلحقه من اب او ام او اخ او صديق، فاذا لحقته كان احب اليه من الدنيا وما فيها وان الله تعالى ليدخل على اهل القبور من دعاء اهل الارض امثال وان هدية الاحياء الى الاموات الاستغفار لهم. رواه البيهقي في شعب الايمان (مشكوة ص: ۲۰۶) (صرح علماؤنا في باب الحج عن الغير بان للانسان ان يجعل ثواب عمله لغيره صلاة او صوما او صدقة او غيرها كذا في الهداية (رد المحتار ج: ۲ ص: ۲۴۳، مطلب في القراءة للميت واهداء ثوابه له)

دي او كه چيرې د دوى نه پوښتنه وشي؛ نو چې قرآن خو پرته د سورة نه شروع كيږي هم نه او هيڅ يو لمونځ داسې نه شته چې په هغه كې سورة فاتحه نه ويل كيږي، اوس كه چيرې موږ د مرحومو والدينو او د خپلو خپلوانو د روحونو د ايصال ثواب له پاره درود او فاتحه وايو؛ نو دا د دوى په نزد بدعت دى او كه چيرې موږ په فاتحه كې شريكيدونكو باندې په دې باندې څه وخورو؛ نو هغه هم د دوى په نزد بدعت دي؛ نو ايا موږ دوى وږي رخصت كړو؟ چې ورور به خپل كورته ځي او روتې به خوري دا مو ومنله چې بدعت دي، يعنې د رسول الله (ﷺ) نه وروسته پيداواردى، خوميلمستيا خو د اسلام د اخلاقو يو اهم جز دى، ددې نه پرته موږ ټول مسلمانان په دې فاتحه كې شريك شو؛ نو دا فاتحه به كيږي او په نبى كريم (ﷺ) باندې درود او سلام به هم د الله تعالى د حكم مطابق وي، دا بدعت ضروري دى، خو گناه نه ده بلكې نيكې ده.

جواب: الله تعالى چې كوم حكم فرمايلى دى چې په نبى كريم (ﷺ) باندې درود وليږي ددې تفسير په خپله نبى كريم صلى الله عليه وسلم فرمايلى دى چې داسې وايي: اللهم صل على محمد وعلى آل محمد ... الخ له دې وجې دا درود د الله تعالى د حكم تعميل دى.^{۱۱}

په مسجدونو كې چې كوم په لود سپيڅرو باندې په زوره زوره صلوٰه او سلام لوستل كيږي ددې حكم نه نبى كريم (ﷺ) كړى دى او نه صحابه كرامو (رضي الله عنهم) داسې كړي دي او نه امام ابوحنيفه (رحمه الله) ددې تعليم ور كړى دى، دې ته دين گڼل غلط كار دى، فاتحه خو هر مسلمان په لمونځ كې وايي او د دې هره ورځ تلاوت هم كوي له دې وجې هيڅ يو مسلمان نه د فاتحې منكر دى او نه د درود شريف، خو كه د يو ځان نه جوړشوى شي نوم چا فاتحه كيښوده او درود يې ورته كيښود؛ نو ددې هيڅ يو مسلمان هم نه شي قائل كيداى.

كوم خلك چې د قرآن خواني له پاره جمع شي د دوى دعوت كولو ته دا حنافو فقهاوو مكروه او بدعت ويلى دي^{۱۲} كه چيرې ستا مسلک د مسلک حنفي نه پرته څه بل مسلک دى؛ نو بيا بحث كول بې فائدي دي، خو كه چيرې ته هم په فقه حنفي باندې عمل كوي؛ نو د فقه حنفي حواله وركول پكار دي دخپل ځان نه يوه خبره جوړول او دې ته په دين كې داخلول نه ستا له پاره جائز دي او نه زما له پاره.

يادونه: په دې مسئلوي باندې زما د كتاب "اختلاف امت او صراط مستقيم"، مطالعه وكړئ، والسلام

^۱ [عن كعب بن عجرة قال: قال رجل يارسول الله! اما السلام عليك فقد علمناه فكيف الصلاة عليك؟ قال: قل: اللهم صل على محمد وعلى آل محمد كما صليت على ابراهيم وعلى آل ابراهيم انك حميد مجيد..... الخ (روح المعاني ج: ۲۲ ص: ۷۷، مشكوة ص: ۸۶ باب الصلاة على النبي صلى الله عليه وسلم وفضلها، الفصل الاول)

^۲ [وفي البرازية: ويكره اتخاذ الطعام في اليوم الاول والثالث وبعد الاسبوع ونقل الطعام الى القبر في المواسم واتخاذ الدعوة لقراءة القرآن وجمع الصلحاء والقراء للختم او لقراءة سورة الانعام او الاخلاص. والحاصل ان اتخاذ الطعام عند قراءة القرآن لاجل الاكل يكره (شامي ج: ۲ ص: ۲۴۰ مطلب في كراهة الضيافة من اهل الميت)

د ايصال ثواب مرحوم ته پته لگيري او هغه ته د تحفي په ډول ملاويري

سوال: د ايصال ثواب له پاره فاتحه ولوستل شي يا قرآن خواني وکړل شي يا په صدقه جاريه کې پيسې ورکړل شي؛ نو آيا د مرحوم روح ته ددې پته لگيري؟

جواب: هو! پته لگيري، د ايصال ثواب له پاره چې تاسو کومه صدقه خيرات کوي يا المونځ روژه، دعا، تسبيح، د تلاوت ثواب وربښي؛ نو ددې ثواب مړي ته ستاد تحفي په حيثيت سره پيش کيږي، په دې باندې دا حاديثوليکل به د طوالت سبب جوړشي^(۱)

مسلمان که هر څومره گناه کار وي، هغه ته د خيرات نفع رسيږي

سوال: د ځينې عالمانو نه مې اوريدلي دي چې د يو کس د وفات نه پس که هغه انسان په خپله نیک تير شوی نه وي او نیک عمله نه وي، د قرآن شريف ختم، يا دهغه دا ولا د دعا، څه فائده نه شي ورسولي؟ دا تر کومې پورې صحيح ده؟

جواب: مسلمان که هر څومره گناه کار وي هغه ته نفع رسيږي^(۲) کافر ته نه رسيږي^(۳) تاسو چې څه اوريدلي دي (په دې شرط چې تاسو ته صحيح يادوي) ددې مطلب به دا وي چې بنده ته دنیکي اهتمام په خپله کول پکار دي، کوم کس چې ټول عمر نه لمونځ اونه روژه ونیوله، نه د حج

۱ [وفي البحر من صام او صلى او تصدق وجعل ثوابه لغيره من الاموات والاحياء جازو يصل ثوابها اليهم عند اهل السنة والجماعة كذا في البدائع (شامی، مطلب في القراءة للميت ج: ۲ ص: ۲۴۳) . ايضاً: عن ابن عباس رضي الله عنهما قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: ما الميت في قبره الا شبه الغريق المتغوث ينتظر دعوة تلحقه من اب او ام او ولد او صديق ثقة، فاذا لحقته كانت احب اليه من الدنيا وما فيها، وان الله ليدخل على اهل القبور من دعاء اهل الارض امثال الجبال وان هدية الاحياء الى الاموات الاستغفار لهم ..... واخرج عن عمرو بن جبريل قال: اذا دعاء العبد لاخته الميت اتاه بها الى قبره ملك فقال: يا صاحب القبر الغريب! هذه هدية من اخ عليك شفيق (شرح الصدور ص: ۳۰۵، باب ما ينفع الميت في قبره) . ايضاً: وعن انس رضي الله عنه ان سعداً اتى النبي صلى الله عليه وسلم فقال: يا رسول الله صلى الله عليه وسلم! ان امي توفيت، ولم توص فهل ينفعها ان اتصدق عنها؟ قال: نعم، وعليك بالماء واخرج الطبراني في البزار بسند حسن عن انس رضي الله عنه قال: جاء رجل الى نبي (ص) فقال: ان ابى قدمات ولم يحج حجة الاسلام فقال: ارايت لو كان على ابيك دين اكنت تقضيه عنه؟ قال: نعم! قال: فانه دين الله فاقضه عنه (شرح الصدور ص: ۳۰۷، ۳۰۸) . د تفصيل له پاره وگورئ شرح الصدور ص: ۳۰۱ نه تر ۳۱۵ پوري، طبع دار الكتب العلمية بيروت).

۲ [ايضاً.]

۳ [الثالث المراد بالانسان الكافر فله ماسعى فقط ..... فلا يبقى له في الآخرة شيء ..... الخ (طحاوى على مراقى الفلاح ص: ۳۴۱) . ايضاً: وان ليس للانسان الاماسعى ..... الثالث: ان المراد بالانسان هنا الكافر، فاما المؤمن فله ماسعى، واما مسعى له، قاله الربيع بن انس (شرح الصدور ص: ۳۱) طبع دار الكتب العلمية]

زکات يې څه پرواه کوه، نه ورته دقرآن پاک دتلاوت توفيق ملاو شو، بلکې دکلمې دصحيح زده کولو ضرورت نه گڼي، دداسې کس په وفات باندې دخلکو قرآن خواني، دريمې، څلويښتې چې کوم رسم دی، ددې نه به هغه ته څه فايده ورسېږي؟ خلک دفرائضو او واجباتو داسې اهتمام نه کوي، څنگه چې ددې رسمونو اهتمام کول ضروري گڼي.

د ورکشوي کس له پاره ايصال ثواب جائز دی

سوال: زما خاوند د دلسو کالو راهيسې ورک دی، دورکيدوبه وخت کې دهغه عمر کم ويښ دوه څلويښت کاله و، مونږ ته هيڅ پته نشته، چې هغه ژوندی دی يا هغه وفات شوی دی؟ مونږ خلکو د فالنامو اونورو ډيرو طريقو سره معلومات حاصل کړل؛ نو همدغه پته لگيږي چې هغه ژوندی دی، ستاسونه پوښتنه دا کوم چې که هغه وفات شوی وي؛ نو دهغه دروح ايصال ثواب له پاره قرآن خواني وغيره کيدای شي او که نه؟ ځکه چې مونږ ټول ډيرزيات پريشانه يو، چې که دهغه انتقال شوی وي نو دهغه له پاره مونږ خلکو تراوسه پورې بالکل څه کړي نه دي، تاسوراته ووايئ چې ددې مسئلې په شريعت کې څه حل دی ستاسوبه ډيره مهرباني وي.

جواب: ترڅو پورې چې دخاصو شرائطو سره عدالت فيصله ونکړي، ترهغه وخت پورې دهغه دوفات حکم خوجاري کيدای نه شي^{۱۱} البته په ايصال ثواب کې څه نقصان نه شته. ايصال ثواب خو د ژوندي له پاره هم کيدای شي^{۱۲} اودا د فالنامو په ذريعه پته لگول غلط دي او په دې باندې يقين کول هم جائز نه دي.^{۱۳}

د مرحومينوله پاره دايصال ثواب طريقه

سوال: زمونږ کوم مشران چې وفات شوي دي، دهغوی روح ته دثواب بښلوله پاره خوراک وغيره ويشل څنگه دي؟ اود ثواب بښلو طريقه څه ده؟ مهرباني وکړئ او په دې مسئله باندې پوره رڼا واچوئ!

جواب: مرحومينو ته دايصال ثواب په مسئله کې څه امور ستاسوبه خدمت کې پيش کوم، تاسوبه دې باندې ځان ښه پوه کړئ:

۱: د مرحومينو له پاره، څوک چې ددې دنيانه رخصت شوي دي دژونديو بس همدغه يوه تحفه ده چې هغوی ته دې ثواب وروبښي، په حديث کې دي چې يو کس دحضور ﷺ په خدمت کې

۱ [تفصيل دپاره اوگوري: حيله ناجزه ص: ۵۹، د مفقود احکام] _

۲ [ايضاً تيره شوی حاشيه (وې البحر من صام اوصلى او تصدق وجعل ثوابه لغيره من الاموات والاحياء جاز... الخ) اوگوري!] _

۳ [عن حفصة رضى الله عنها قالت: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: من اتى عرافا فساله عن شىء لم يقل له صلوة اربعين ليلة. رواه مسلم (مشکوٰۃ ص: ۳۹۳ باب الکهانة، الفصل الاول)] _

حاضر شواو عرض يې وکړ چې يارسول الله ﷺ ازما دموريلارد وفات نه وروسته هم دهغوی سره دحسن سلوک څه صورت شته؟ کوم چې زه اختيار کړم، حضور ﷺ ورته وفرمايل: هوادهغوی له پاره دعا او استغفار کول، دهغوی نه وروسته دهغوی وصيت نافذول، اودهغوی متعلقينو سره صله رحمي کول، اودهغوی دوستانو سره په عزت ملاويدل. (ابوداود، ابن ماجه، مشکوه ص: ۴۲۰) ^(۱۶)

په يوبل حديث کې دي ديوکس دوالدين مړه شول اودی په ژوندباندي دهغوی نافرمانه و، مگرد دهغوی دمرگ نه وروسته دهغوی له پاره دعا، استغفار کوي، تردې پورې چې الله تعالی دی دخپل موريلار فرمانبرداره وليکي. (بيهي شعب الايمان، مشکوه ص: ۴۲۱) ^(۱۷)

په يوبل حديث کې دی چې: يوکس عرض وکړ يارسول الله ﷺ ازما موروفات شوې ده، که زه دهغې دطرف نه صدقه وکړم؛ نو دهغې له پاره به مفیده وي؟ حضور ﷺ ورته وفرمايل ضرور! هغه عرض وکړ چې: زما سره باغ دی زه تاسوگواه جوړوم چې ماخپل هغه باغ دمورد طرف نه صدقه کړ. (ترمذی ص: ۱۴۵) ^(۱۸)

۲: دايصال ثواب حقيقت دادی چې کوم نیک عمل تاسو وکړئ دهغه دکولونه مخکې نيت وکړئ چې ددې کوم ثواب حاصل شي هغه دې الله تعالی مړي ته ورکړي، همدغه شان ديونیک عمل دکيدونه وروسته هم دانيت کيدای شي او که په ژبې سره دعا وکړل شي؛ نوښه ده. غرض داچې دنیک عمل کوم ثواب تاسوته ملاويدونکی و، تاسوهغه ثواب مړي ته هبه کړئ، دادايصال ثواب حقيقت دی.

۳: دامام شافعی رحمه الله په نزدباندي مړي ته يوازې دعا اود صدقاتو ثواب رسيږي، دقرآن پاک دتلاوت اونورو بدني عبادتونو ثواب نه ورسيږي، خو دجمهورومذهب دادی چې دهرنفلي عبادت ثواب مړي ته بېنل کيدای شي، مثلاً: نفلي لمونځ، روژه، صدقه، حج، قرباني، دعا او استغفار، ذکر، تسبيح، درود شريف تلاوت دقرآن پاک وغيره. حافظ سيوطي رحمه الله ليکلي دي چې دشافعي مذهب تحقيق کونکوهم دامسلک اختيار کړی دی، ^(۱۹) ددې وجې نه کوشش کول

۱ [عن ابی اسيد الساعدي رضى الله عنه قال: بينا نحن عند رسول الله صلى الله عليه وسلم اذا جاء رجل من بنی سلمة فقال: يارسول الله (ص)! هل بقي من بر ابوی شیء ابرهما به بعد موتهما؟ قال نعم! الصلاة عليهما، والاستغفار لهما، وانفاذ عهدهما من بعدهما وصلة الرحم التي لا توصل الا هما، واكرام صديقهما (مشكوة ص: ۴۲۰ باب البر والصلة)۔

۲ [عن انس قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: ان العبد لموت والداه او احدهما وانه لهما لعاق فلا يزال يدعو لهما ويستغفر لهما حتى يكتبه الله باراً (مشكوة ص: ۴۲۱ باب البر والصلة، طبع قديمی)۔

۳ [ان سعد بن عبادة توفيت امه وهو عنها غائب فقال: يارسول الله! ان امی توفيت وانا غائب عنها، اينفعها شيء ان تصدق به عنها؟ قال: نعم اقال: فاني اشهدك ان حانطي المخراف صدقة عليها (صحيح البخاری ج: ۱ ص: ۳۸۶، باب اذا قال ارضى او يستاق صدقة عن امی فهو جائز، ايضاً: شرح الصدور ص: ۳۰۷)۔

۴ [صرح علمائنا في باب الحج عن الغير بان للانسان ان يجعل ثواب عمله لغيره صلاة او صوماً او صدقة او غيرها كذا في الهداية..... هو مذهب اهل السنة والجماعة لكن استثنى.... [بقية جاشيه په راروانه صفحه....

پکاردې چې د هر قسمه عبادت ثواب دې مړوته وېښل شي، مثلاً: د قرباني په ورځو کې که تاسو سره گنجائش وي؛ نو د وفات شویو مورپلار یا نورو مشرانو له طرف نه قرباني کوي. د ډیرو بزرگانو دامعمول دی چې هغوی د حضور ﷺ د طرف نه قرباني کوي، همدغه شان د نفلي لمونځ، او روژې ثواب وربښل پکاردې، که گنجائش وي؛ نو د مورپلار او نورو بزرگانو له طرف نه دې نفلي حج او عمره وکړل شي، موږ خلک خو ورځې په مړي وژاړو او ډیر زړې هیرکړو، دا ډیر د بې مروتۍ خبره ده، په یو حدیث کې دي چې په قبر کې دمړي مثال داسې دی، لکه چې یو کس په دریاب کې ډوبیږي، هغه څلورو واړو طرفونو ته گوري، چې ایا څوک دهغه مدد ته راروان دی؟ همدا په قبر کې مړی هم د ژوندیو له طرف نه ایصال ثواب ته په انتظار کې وي او کله چې هغه ته د صدقې، خیرات وغیره ثواب ورورسېږي نو هغه داسې خوشحالیږي، گویا هغه ته د ټولې دنیا دولت ورکړل شو.^{۱۱}

۴. په صدقاتو کې د ټولنو له افضله صدقه چې دهغې ثواب مړي ته وېښل شي صدقه جاريه ده، مثلاً: دمړي د ایصال ثواب له پاره دڅه ضرورت په ځای کې یې کوهی وکنستلو، چېرته یې جومات جوړکړ، چېرته یې په دیني مدرسه کې د حدیثو، فقهې کتابونه وقف کړل، د قرآن کریم نسخې یې واخیستلې او وقف یې کړې، ترڅو پورې چې د دې شیانو څخه استفاده کیږي، مړي ته به یې پوره ثواب رسېږي، حدیث کې دي چې حضرت سعد رضی الله عنہ د حضور ﷺ په خدمت کې

...بقیه د تیر مخ].. مالک والشافعی العبادات البدنية اخضة كالصلاة والتلاوة فلا يصل ثوابها الى الميت عندهما..... الخ (شامی ج: ۲ ص: ۲۴۳، وایضاً فی فتح القدیر ج: ۲ ص: ۳۰۸) اختلف فی وصول ثواب القراءة للميت، فجمهور السلف والائمة الثلاثة على الوصول، وخالف فی ذلك امامنا الشافعی مستدلاً بقوله تعالى: وان ليس للانسان الاماسعی، واجاب الاولون عن الاية باوجه، احدها: انها منسوخة بقوله تعالى والذين امنوا واتبعهم ذريتهم الآية ادخل الانباء الجنة بصلاح الآباء..... الثالث ان المراد بالانسان هنا الكافر، فاما المؤمن فله ماسعی وما سعی له قاله الربيع بن انس..... واستدلوا على الوصول بالقياس على تقدم من الدعاء والصدقة والصوم والحج والعق فانه لا فرق فی نقل الثواب بين ان يكون عن حج او صدقة او وقف، او دعاء او قراءة وبالا حاديث الاتي ذكرها وهي وان كانت ضعيفة فمجموعها يدل على ان لذلك اصلاً وبان المسلمين مازالوا فی كل عصر يجتمعون ويقرءون لموتاهم من غير نكير فكان ذلك اجماعاً قال القرطبي رحمه الله..... واما القراءة على القبر، فجزم بمشروعيتها اصحابنا وغيرهم..... وقال النووي رحمه الله فی شرح المذهب: يستحب لزائر القبور ان يقرأ ماتيسر من القرآن ويدعوا لهم عقبها نص عليه الشافعی واتفق عليه الاصحاب وزاد فی موضع آخر: وان ختموا القرآن على القبر كان افضل (شرح الصدور ص: ۳۱۰، ۳۱۱ باب فی قراءة القرآن للميت او على القبر)۔

۱. [واخرج البيهقي فی شعب الايمان والديلمي، عن ابن عباس رضي الله عنهما قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: ما الميت فی قبره الا شبه الغريق المتغوث ينتظر دعوة تلحقه من اب او ام او ولد او صديق ثقة، فاذا لحقته كانت احب اليه من الدنيا وما فيها وان الله ليدخل على اهل القبور من دعاء اهل الارض امثال الجبال (شرح الصدور للسيوطي رحمه الله ص: ۳۰۵ باب: ما ينفخ الميت فی قبره، طبع دار الكتب العلمية بيروت)۔]

حاضر شو او عرض يې وکړ: يا رسول الله ﷺ! زما مور وفات شوې ده، هغې دوفات نه مخکې وصيت ونکړې شو، زما خيال دی که هغې ته موقعه ملا وشوې وي: نو هغې به ضرور وصيت کړې و، ايا که زه دهغې له طرف نه صدقه وکړم نو هغې ته به ورسيږي؟^{۱۱} حضور ﷺ ورته وفرمايل: ضرور، عرض يې وکړ: څه صدقه کړم؟ ويې فرمايل: اوبه بهترې دي، حضرت سعد بن ابوقهيسه ووبست او ويې ويل چې: داد سعد دمور له پاره دی. (صحيح بخاری)^{۱۲}

۵: دايصال ثواب په سلسله کې دا خبره هم ياد ساتل پکار دي چې مري ته به هم دهغه شي ثواب رسيږي چې خالص دالله تعالی له پاره ورکړل شوي وي، په هغو کې مقصد نموداونمائش نه وي. نه دهغو اجرت اومعاوضه اخيستل شوې وي، دلته زموږ په ځايونو کې ډير خلک ايسال ثواب کوي مگر په هغو کې دنموداونمائش ملاوت وکړي.

مثلاً: دمرحومينو دايصال ثواب له پاره ديگونه پاڅه کړي، که هغوی ته وويل شي چې: داڅومره خرچه چې ته په دې باندې کوي، همدومره غله ياپيسې يتيم مسکين ته ورکړه! نو په دې باندې دهغوی زړه نه راضي کيږي، ځکه چې په پټه يو مسکين يتيم ته په ورکولو کې هغه نمائش نه کيږي کوم چې په ديگونو پخولو کې وي، ددې عرض کولو مقصد دانه دی چې دخوراک ايسال ثواب نه رسيږي، بلکې مقصد دا دی چې کوم حضرت دايصال ثواب له پاره خوراک وېشي، هغوی دې دنموداونمائش نه احتياط وکړي. گنی هغوی ته به دايصال ثواب مقصد حاصل نه شي.

په دې سلسله کې يوه دا خبره هم ياد ساتل پکار دي چې ثواب به هم دهغه خوراک ملاويږي کوم چې چاغريب مسکين خوړلی وي، دلته زموږ په ځايونو کې داوي چې دمري دايصال ثواب له پاره کوم خوراک پوخ کړل شي، هغه دبرآدری خلک وځوري اوروان شي، فقيرانو او مسکينانو حصه په هغه کې ډيره کمه وي، مالدارانو خلکو ته دايصال ثواب والا خوراک خوړل پکار نه دي، ځينې عالمانو ليکلي دي چې: کوم کس دداسې خوراک په انتظار کې وي، دهغه زړه تورشي، الغرض چې کوم خوراک يې په خپله په کور کې وخوړ يا دوستانو ورشته دارانو وخوړ، دهغې سره ايسال ثواب نه کيږي، مړو ته به دهغه خوراک ثواب رسيږي کوم چې فقيرانو او مسکينانو

۱ [عن عائشة رضي الله عنها ان رجلاً (وفي رواية سعد بن عباد) قال للنبي صلى الله عليه وسلم: ان امي افلنت نفسها واراها لو تكلمت تصدقت افا تصدق عنها؟ قال: نعم تصدق عنها (صحيح البخاري ج: ۱ ص: ۳۸۶، ۱۶۹)، باب ما يستحب لمن توفي فجاءة ان يتصدقوا عنه (وفي رواية ابن عباس رضي الله عنهما) ان سعد بن عباد رضي الله عنه اخابني ساعدة توفيت امه وهو عنها غائب فاتى النبي صلى الله عليه وسلم فقال: يا رسول الله! ان امي توفيت وانا غائب عنها فهل ينفعها شيء ان تصدقت به عنها؟ قال: نعم! (صحيح البخاري ج: ۱ ص: ۳۸۷، مشكوة ص: ۱۶۹)۔

۲ [واخرج احمد والاربعة، عن سعد بن عباد قال: يا رسول الله! ان امي ماتت فاي الصدقة افضل؟ قال: الماء: فحفر بئراً وقال هذه لام سعد۔ (شرح الصدور للسيوطي رحمه الله ص: ۳۰۷، باب ما ينفع الميت في قبره)

خوړلې وي او په څه باندې چې خيرات کونکي څه قسمه معاوضه نه وي اخيستي او نه رځن
مطلوب نمود اونمائش وي.

آيا د ثواب بښلونه وروسته هغه سره څه پاتې کيږي؟

سوال: زه د قرآن کریم ختم کوم او ثواب يې حضور ﷺ اود خپل خاندان مړو او مسلمان امت ته ورېښم، نو آيا په دې ثواب کې زما برخه نشته؟ يو صاحب فرمايي چې کوم څه تا ولوستل او نورو ته دې ورکړل اوس ستاله پاره په کې څه دي؟

جواب: د ضابطې معامله هماغسې کيدل پکار دي څنگه چې دا صاحب فرمايي، خو د الله تعالی سره يوازې د ضابطې معامله نه کيږي، بلکې د فضل او کرم او انعام او احسان معامله کيږي، له دې وجې ثواب بښونکي ته هم پوره پوره اجر او ثواب ملاويږي، بلکې دهغه نه هم زيات.^(۱)

ايسال ثواب ثابت دی او بښونکي ته هم ثواب ملاويږي

سوال: د تلاوت کلام پاک نه وروسته ثواب د حضور ﷺ نه واخله تر ټولو مسلمانانو سپړو او بښو ته بښم، هره ورځ اود هر تلاوت نه وروسته همدغه شان ثواب بښل دخپل ذخيره آخرت او سبب رحمت خداوندي د حاصلولو له پاره مناسب دي او که نه؟ ځکه چې ما اوريدلي دي چې دغه شان خپله لمن خالي پاتې کيږي او چاته چې يې ثواب وروبښه هغه ته هم ورسيږي.

جواب: اول زه هم د دې قائل وم، چې دا ايسال ثواب کولونه وروسته بښونکي ته هيڅ نه ملاويږي، خو دوه حديثونه او يوفقي عبارت چا دوست راوليږه چې دهغه نه معلومه شوه چې د ايسال ثواب سره اجر ملاويږي او هغه دادی: «من مر على المقاتر فقرا فيها إحدى عشرة مرة قل هو الله أحد ثم وهب أجره للاموات أعطى من أجر بعدد الاموات»، (الرافعي، عن علي، كنز العمال ج: ۱۵ ص: ۶۵۵ حديث: ۴۲۵۹۵، اتحاف ج: ۱۰ ص: ۳۷۱)

ترجمه: کوم کس چې په قبرستان تير شو او په قبرستان کې يې يولس ځله قل هو الله شريف ولوسته او دهغې ثواب يې مړو ته وېاښه؛ نو هغه ته به د مړو د تعداد برابر ثواب ورکړل شي، ،
«من حج عن ابيه او امه فقد قضى عنه حجته وكان له فضل عشر حجج».

(دارقطني، عن جابر، فيض القدير ج: ۶ ص: ۱۱۶)

۱ [الافضل لمن يتصدق تفلان ينوي لجميع المؤمنين والمومنات لانهاتصل اليهم ولا ينقص من اجره شيء ..... الخ (شامي ج: ۲ ص: ۲۴۳) ايضاً: وخرج ايضاً عن ابن عمر رضي الله عنهما قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: اذا تصدق احدكم بصدقة تطوعاً فليجعلها عن ابويه، فيكون لها اجرها ولا ينقص من اجره شيئاً. ايضاً: وخرج في الاوسط عن ابي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: من حج عن ميت فللذي حج عنه مثل اجره (شرح الصدور ض: ۳۰۸، ۳۰۹) _

ترجمه: کوم کس چې دخپل پلاريامور له طرف نه حج وکړي، هغه د مرحوم حج ادا کړي، هغه ته به د لسو حجو ثواب ورکول کيږي.

«دادواړه حديثونه ضعيف دي او په دويم حديث کې يو راوي ډيرزيات ضعيف دی»

«وقدمنا في الزكاة عن التاترخالية عن المحيط الافضل لمن يتصدق نفلا ان ينوي

لجميع المؤمنين والمومنات لانها تصل اليهم ولا ينقص من اجرة شيئاً...» (شامي ج: ۲ ص: ۵۹۵)

ترجمه: اومونږ په کتاب الزکوة کې د (تاتارخانيه) په حوالې سره د محيط نه نقل کړي دي چې کوم کس نفلي صدقه وکړي دهغه له پاره افضل دادي چې د ټولو مومنانو سر او بنځو د طرف نه د صدقې نيت وکړي، دا صدقه به ټولوته ورسېږي او دهغه په اجر کې به هيڅ کمی نه کيږي...»

د فرض لمونځ ثواب چاته ورکول

سوال: زما والد وفات شو د ډير مخکې نه زه تقريباً دوه دويم کالو نه څلور وخته لمونځگزار يم خو د سحر لمونځ زه کله کله کوم اوس يوې نيمې مياشتې نه د سحر لمونځ د جماعت سره کوم، د الله کرم دی، مسئله دا ده چې کله زه مور د لمونځ د پاره پاڅوم نو هغه پاڅي ليکن بيا خوب ورځي چې د هغې په وجه کله د هغې لمونځ قضاء کيږي او زه د جماعت سره لمونځ کوم، کله چې کور ته راشم نو معلومه شي چې مور مې ويده ده، داسې کله کله کيږي، آيا زه خپل ثواب مور ته او باقي نور کور والو ته ورکولی شم؟ او ددې لمونځونو د نه کولو گناه د خپل ځان د پاسه اخيستلی شم؟ که چيرې داسې ممکن وي نو آيا کيدای شي؟ باقي زمونږه په کور کې ټول څلور وخته لمونځ گذار دي.

جواب: د فرض لمونځ ثواب چاته نه شی ورکولی^۱ او نه د چا گناه په خپله ذمه اخستلی شی^۲

د نفلي اعمالو ثوابونه

سوال: دا معلومه ده چې د الله تعالي خزاني ډکې دي، په هغو کې هيڅ کمی نه راځي او جنت د ټولو جنتيانو د داخلیدو نه وروسته بيا هم خالي پاتې کيږي، او بل دا چې يو بنده په يو غم او مصيبت باندې (انا لله وانا اليه راجعون) وايي کوم ثواب چې هغه ته په اول ځل ويلو ورکول کيږي، که چيرې هغه زر ځله دا غم ياد کړي او دا کلمات ووايي؛ نو دغه اجر به ده ته په هر ځل ملاويږي.

حضرت جې (رحمه الله عليه) به فرمايل چې د انسان په عملونو باندې بيا بيا انعامونه او مزید انعامونه په جنت کې ملاويږي که چيرې يو عمل يې د الله په نزد مقبول شو نو په دې به هميشه

^۱ [وعلى القول الاول] لا يصح اهداء الواجبات لان العامل ينوي القرية بهاعن نفسه (رد المحتار ج: ۲ ص: ۲۴۳)

^۲ [ولانتر وازرة و زر اخرى (الانعام ۱۶۴)]

د پاره جنتونه او نعمتونه ملاويږي او بل دا چې زمونږه په مشائخو کې غالباً د حضرت تهانوي (رحمه الله) ارشاد و چې. که چيرې يو سړی د يو قرآن پاک ثواب د پوره امت افرادو ته وېشي؛ نو هر کس ته به د پوره پوره قرآن ثواب ملاويږي، لهدا يو سړی که چيرې په الله تعالي باندې نیک گمان وکړي، د بالغ کيدو نه وروسته مستحب عملونه تلاوت صدقې چې ده کړې وي ددې ټولو مجموعه ثواب ټولو پيغمبرانو، ټولو صديقينو، اولياوو او ټولو مسلمانانو سړيو او ښځو ته او مؤمنانو سړيو او ښځو ته رسوي؛ نو روزانه دې ددې ټولو مجموعي اجر او ثواب بيا بيا ددوی روحونو ته رسوي؛ نو آيا دا ممکن دي او څه بعيده خبره خونه ده؟

جواب: د نفلي عملونو ثواب بېنلې شي، په دې کې هيڅ اشکال نشته.^{۱۱}

ټول امت ته دايسال ثواب طريقه

سوال: د حضور ﷺ له پاره دايسال ثواب الفاظ تاسولیکلي دي، نور و حضراتو ته دايسال ثواب کولو مناسب الفاظ وليکئ!

جواب: يا الله! ددې ثواب زما حضرت محمد ﷺ ته، اودهغوی په طفيل سره زما مور او پلار ته، استاذانو او بزرگانو ته، خپلو خپلوانو ته، عزيزانو او اقرباوو ته، يارانو دوستانو ته، زما ټولو محسنينو او متعلقينو ته اود حضور ﷺ تمام امت ته عطا کړه،^{۱۲}

دايسال ثواب طريقه، او داچې درود شريف په ملاسته ويل هم جائز دي

سوال: زما روزانه معمول کې د قرآن پاک په تلاوت کې سورت ياسين هم شامل دی، که زه روزانه سورت ياسين ولولم او حضور ﷺ ته يې وروېښم نو دا کار څنگه دی؟ ځکه چې ماته دا خبره معلومه نه ده چې څه څه عملونه ايسال ثواب کيدای شي؟ نور داچې که درود شريف ولوستل شي؛ نو هماغه شان پريښودل شي او که حضور ﷺ ته يې بېنل ضروري دي؟ او په ملاسته درود شريف لوستلی شو او که نه؟ دايسال ثواب په باره کې يو سوال دادی چې نفلي لمونځ، روژه، حج وغيره څنگه بېنل کيږي؟ ما دچانه اوريدلي دي چې نيت يې وکړ او نفلي لمونځ يې ادا کړ او وروسته يې وويل چې ددې نفلو ثواب دې فلاني ته ورسېږي، خو که طريقه راته تاسو وښايئ نوزه به ستاسو ډير زيات شکر گزاريم.

^۱ [وفي البحر: من صام اوصلی او تصدق وجعل ثوابه لغيره من الاموات والاحياء جاز ويصل ثوابها اليهم عند اهل السنة والجماعة كذا في البدائع (رد المختار- ج: ۲ ص: ۲۴۳، مطلب في القراءة للميت واهداء ثوابها له)

^۲ [ولهدا اختاروا في الدعاء اللهم اوصل مثل ثواب ما قرأته الى فلان ..... الخ (شامي ج: ۲ ص: ۲۴۳) ايضاً وقوله علمائنا له ان يجعل ثواب عمله لغيره يدخل فيه النبي صلى الله عليه وسلم فانه احق بذلك ..... الخ (شامي ج: ۲ ص: ۲۴۴) -

جواب: دلمونځ اونفلي عبادتونو ايسال ثواب جائز دی^{۱۱} او حضور ﷺ ته هم ثواب بښل کيدای شي. دايسال ثواب طريقه تاسو صحيح ليکلې ده، يعنې دينک عمل نه وروسته دې دعا وکړل شي چې يا الله! زما د عمل قبول کړه اود دې ثواب فلاني ته ورکړه^{۱۲} درود شريف په ادب او احترام سره لوستل پکار دي که څوک ملاست وي اودهغه وخت نه فائده اخلي او په ملاسته درود شريف لولي نو داهم جائز دي^{۱۳}.

ژوند يو ته هم ايسال ثواب کول جائز دي

سوال: ايا څنگه چې مري ته قرآن مجيد لوستلو سره ثواب بښل کيږي، همدغه شان که يوکس خپلو ژوند يو مور بيلار ته د قرآن پاک د ختم ثواب وښي؛ نو هغوی ته به ددې ثواب ورکول کيږي؟ او ايا هغه داسې کولی شي؟

جواب: ژوند يو خلکو ته ايسال ثواب کيدای شي، مړو ته دايسال ثواب اهتمام ددې وجې نه کيږي چې هغوی په خپله د عمل کولونه قاصر دي، ددې مثال داسې دی چې ته برسروزگار ته څه هديه وروليږې، هغه ته هم رسيږي، مگر زياتر هغو خلکو ته ورکولو اهتمام کيږي چې په خپله دگټې کولو نه معذوره وي^{۱۴}.

د خښولونه مخکې ايسال ثواب صحيح دی

سوال: يوکس چې زمونږ رشته دار و، په مدينه شريفه کې وفات شو، دهغه لاش حکومت په هسپتال کې ستورکي، چې کله ددې کس وارث راشي نو ورپه يې کړو، ددې کس وارث دلته په سعودي عرب کې هيڅوک نشته، دکفيل په ذريعه که لاش پاکستان ته اوليږي نو هم پکې تقريباً يوه مياشت به ولگيږي، دهغه دمرگ نه تقريباً پنځه ورځې پس موږ خلکو دهغه فاتحه ولوستله، مگر زمونږ دجومات يو امام چې حافظ قرآن هم دی هغه وويل چې فاتحه لوستل پکار نه دي، ځکه چې ترڅو پورې جنازه شوې نه وي فاتحه لوستل پکار نه دي، په دې باره کې موږه کړې چې ايا دا صحيح دي؟

جواب: ايسال ثواب چې له مرگ نه وورسته کله هم وکړل شي صحيح دی، ددې مړيو پاکستان

۱ [صرح علمائنا في باب الحج عن الغير بان للانسان ان يجعل ثواب عمله لغيره صلاة او صوما او صدقة او غيرها كذا في الهداية (شامي ج: ۲ ص: ۲۴۳)۔

۲ [ايضاً]۔

۳ [ولا باس بالتسبيح والتهليل مضطجعا وكذا بالصلاة على النبي عليه الصلاة والسلام (قاضي خان علي هامش الهندية ج: ۱ ص: ۱۶۲، مسائل كيفية القراءة وما يكره فيها ويستحب، طبع رشديه)۔

۴ [تبره شوی حاشيه (ولی البحر من صام اوصلى او تصدق وجعل ثوابه لغيره من الاموات والاحياء جاز يصل ثوابها اليهم عند اهل السنة والجماعة... الخ) او گوري]۔

ته راليړلو تكليف ولې كيږي؟ د غسل، كفن او جنازې دلمونځ نه وروسته يې هملته خښول پكار دي^{۱۱}. ستاسو حافظ صاحب چې څه وييلي دي چې ترڅو پورې مړی دفن شوی نه وي، دهغه له پاره دې ايصال ثواب نه كيږي، غلطه ده^{۱۲}.

د ايصال ثواب له پاره د څه خاص شي صدقه كول ضروري نه دي

سوال: ستاسونه مې د يوې مسئلې پوښتنه كوله چې زما خاوند وفات شوی دی، نن سبا عام طور سره د خوراك نه علاوه د مرحوم له پاره جامې، بستره، جای نماز، لوټه او داسې نور ټول د ضرورت شيان چا ضرورت منده وركول كيږي، تاسو راته ووايئ چې آیا دا صحيح دي؟ او ايا واقعي ددې ټولو شيانو ثواب هغوی ته رسيږي؟ ددې نه علاوه څه بله طريقه هم راته وښايئ چې زما خاوند ته زيات نه زيات ثواب ورسېږي، كه ددې شيانو په ځای هم دومره قيمت پيسې وركړل شي؛ نو آیا اجر به ورته ملاويږي؟ او ايا دسړي په ځای ښځې ته وركول كيداى شي؟ جواب راته زرتزره راكړئ.

جواب: د ايصال ثواب له پاره د څه خاص شي (جامې، بسترې، جانماز، لوټه وغيره) صدقه كولو هيڅ ضرورت نشته، بلكې كه ددې شيانو ماليت صدقه كړل شي؛ نو هم به ورته هغومره ثواب رسيږي، هم دغه شان په ښځه سړي كې تخصيص نشته؛ بلكه كوم محتاج ته چې هم وركړل شي په ثواب كې به يې څه كمی زياتی نه كيږي^{۱۳}؛ هو! نيك او ديندار ته وركولو كې زيات ثواب دی^{۱۴}.

د نيا ته د ښودنې له پاره د خوراك وركولو مړي ته هيڅ ثواب نه رسيږي

سوال: په ضلع مانسهره اود صوبه سرحد په كلي واله علاقه كې كله چې څوك بنده وفات شي؛ نو دهغه د وفات په ورځ لس دولس زره روپۍ داسې خيرات كيږي چې وريژې، خالص (كورني) غوړي، چيني (بوره) او غوښه واخيستل شي او په عامو خلكو باندې وخورل شي، ځينې كسان خپل جائدادونه گانه كړي او ددې خيرات اهتمام كوي او دهغه ځای عالمان يې هم په باقاعده كې سره خوري، منع كونكي ته ډير د نفرت په نظر سره كتل كيږي.

۱ [قوله ولا باس بنقله قبل دفنه قيل مطلقاً وقيل الى مادون مدة السفر وقيد محمد بقدر ميل او ميلين ..... فيكره فيما زاد ..... الخ (شامی ج: ۲ ص: ۲۳۹، مطلب في دفن الميت، طبع ايج ايم سعيد).
۲ [وفي البحر: من صام اوصلى او تصدق وجعل ثوابه لغيره من الاموات والاحياء جاز ويصل ثوابها اليهم عنداهل السنة والجماعة كذا في البدائع ثم قال وبهذا علم انه لا فرق بين ان يكون المجمعول له ميتا او حياً ..... الخ (شامی ج: ۲ ص: ۲۴۳).
۳ [ايضاً].

۴ [التصدق على الفقير العالم افضل من التصديق على الجاهل ..... الخ (هندية، باب المصارف ص: ۱۸۷).]

جواب: د مرحوم له پاره ایصال ثواب خوډیره ښه خبره ده، خو ددې طریقه داده چې څومره روپی په ایصال ثواب باندې خرچ کیږي، هغه دې په پټه چامحتاج ته ورکړل شي یا په یوه دیني مدرسه کې دې ورکړل شي^{۱۱}، په برادري باندې خوراک خوړل بطور رسم د نیاته د ښودنې له پاره وي، له دې وجې ددې ثواب مړي ته نه رسیږي^{۱۲}.

د قرباني په ذریعه ایصال ثواب

سوال: د خپل طرف نه نفلي قرباني کول او ایصال ثواب کیږي یا د مړي د طرف نه قرباني کول او ایصال ثواب وکړل شي؟

جواب: که چیرې په خپله پرې قرباني واجب وي؛ نو په هر حال کې دې وکړي، که نور گنجائش ورسره وي؛ نو د مړي د طرف نه دې هم وکړي. والله اعلم!^{۱۳}

د ایصال ثواب له پاره کښاستل او خوراک ورکول

سوال: څلور زیارته جدا جدا، د ښځو او سړیو ناسته د ایصال ثواب له پاره کیږي، بیا خوراک هم خوړل

کیږي، بیا په څلویښتي کې صاحب مال شرکت کوي.

جواب: د ایصال ثواب له پاره ناسته فقهاو مکروه لیکلې ده، ددې وجې نه دې هرکس دخپل خپل طرف نه ایصال ثواب وکړي، ددې مقصد له پاره راغونډیل پکار نه دي^{۱۴} د ایصال ثواب له پاره په فقیرانو او مېسکینانو پاندې خوراک خوړلو کې هیڅ نقصان نشته، مگر ددې له پاره شرط دادی چې د مړي بالغ وارثان خپل مال پرې وخوري^{۱۵}.

آیا چې تر څو پورې خوراک ونه خوړل شي د مړي خوله خلاصه پاتې وي؟

سوال: اوریدلې اولوستلې مې دي چې دانسان د مرګ نه وروسته د دنیا سره تعلق ختم شي، نو

۱ [وفی التطوعات الافضل هو الاخفاء والاسرار..... الخ (عالمگیری ج: ۱ ص: ۱۷۱).]

۲ [ویکړه اتخاذ الضیافة من الطعام من اهل الميت لانه شرع فی السرور لافى الشرور وهى بدعة مستقبحة..... وبعد اسطر..... وهذه الافعال كلها للسمعة والرياء فيحترز عنها، لانهم لا يريدون بها وجه الله تعالى..... الخ (شامی ج: ۲ ص: ۲۴۰، ۲۴۱، مطلب فی کراهة الضیافة من اهل الميت، طبع ایچ ایم سعید).]

۳ [وفی البحر: من صام اوصلی او تصدق وجعل ثوابه لغیره من الاموات والاحیاء جاز (رد المحتار ج: ۲ ص: ۲۴۳، مطلب فی القراءة للمیت واهداء ثوابها له).]

۴ [ویکړه اتخاذ الطعام فی اليوم الاول والثالث وبعد الاسبوع..... واتخاذ الدعوة لقراءة القرآن وجمع الصلحاء..... الخ (شامی ج: ۲ ص: ۲۴۰ مطلب فی کراهة الضیافة من اهل الميت).]

۵ [وان اتخذ طعاما للفقراء كان حسنا اذا كانت الورثة بالغین فان كان فی الورثة صغیر لم يتخذوا ذلك من التركة کذا فی التارخانية (هندیة ج: ۵ ص: ۳۴۴).]

دهغه له پاره ددعا ضرورت دی، مگر ځينې خلک وايي چې په حديث کې راغلي دي چې ترڅو پورې په خلکو خوراک ونه خوړل شي دمري خوله په قبر کې خلاصه وي.

جواب: دمړودايسال ثواب له پاره صدقه او خيرات کول ډيره ښه خبره ده، يوازې خوراک خوړل څه ضروري نه دي^{۱۱} او دمري خوله خلاصه پاتې کيدو خبره مې په لومړي ځل ستا په خط کې اولوستله، ددې مخکې مې نه په څه کتاب کې ليدلې ده اونه مې اوريدلې ده.

ختم کول بدعت دي خو فقيرانو باندې خوراک خوړل د ثواب کار دی

سوال: دختم شريف شرعي حيثيت څه دی؟ ځينې حضرات ختم خيرات کوي، خو په خوراک کې اکثر مالداران وي چرته چې په زيات تعداد کې اميران وي، هلته دخيرات طريقه کار څه پکار دی؟ چونکې ځينې حضرات يې له دې وجې نه جائز نه گڼي چې خيرات خوړل د مسکينانو حق دی، خو اکثر خلک ددې سره اتفاق نه کوي.

جواب: دختم رواج بدعت دی، کوم خوراک چې په فقيرانو وخوړل شي دهغه به ورته ثواب ملاوېږي او کومه يې چې په خپله باندې وخوړله هغه يې وخوړله، کومه يې چې په يارانو دوستانو باندې وخوړله هغه دعوت شو.^{۱۲}

تلاوت قرآن پاک سره ايسال ثواب کول

سوال: دايسال ثواب په سلسله کې چې کومې عامې طريقې رائج دي مثلاً: قرآن کریم لوستل او ايسال ثواب کول، وغيره په کتاب الله کې چرته هم ددې حکم نه دی ورکړل شوی، داعقلي خبره نه ده بلکې ثقلي ده.

جواب: دجناب داخبره بالکل رښتياده، چې دايسال ثواب خبره عقلي نه ، بلکې ثقلي ده، په قرآن کریم کې د مومنانو سربېرو او مومنانو ښځو له پاره د دعا او استغفار ذکر په ډير ځايونو کې راغلی دی، چې دهغې نه دا واضح کيږي چې ديو مومن د بل مومن له پاره دعا او استغفار کول مفيد دي، گڼي په قرآن کریم کې به ددې درغبت ذکر نه کيده^{۱۳} او په صحيح احاديثو کې

۱ [الافضل لمن يتصدق نفلا ان ينوی لجميع المؤمنين والمومنات لانها تصل اليهم ولا ينقص من اجره شيء..... الخ (شامي ج: ۲ ص: ۲۴۳، مطلب في القراءة للميت واهداء ثوابها له)۔

۲ [ويكره..... واتخاذ الدعوة لقراءة القرآن وجمع الصلحاء والقراء للختم..... الخ (شامي ج: ۲ ص: ۲۴۰)]

۳ [اختلف في وصول ثواب القراءة للميت، فجمهور السلف والائمة _ والثلاثة _ على الوصول، وخالف في ذلك امامنا الشافعي مستدلاً بقوله تعالى: وان ليس للانسان الا ما سعى، واجاب الاولون عن الآية باوجه، احدها: انها منسوخة بقوله تعالى: والذين امنوا واتبعتهم ذريتهم الآية ادخل الابناء الجنة بصلاح الاباء..... الثالث ان المراد بالانسان هنا الكافر، فاما المومن فله ما سعى وما سعى له قاله الربيع بن انس (شرح الصدور ص: ۳۱۰) قال تعالى: رب اغفر لي ولوالدي ولمن دخل بيتي مؤمناً.... [بقية حاشيه په راروانه صفحه....]

د حضور ﷺ نه د نورو اعمالو سره سره ایصال ثواب هم نقل دی^{١١} او د قرآن کریم د ایصال ثواب بطور خاص ذکر شوی دی. موږ هم د دې ایصال ثواب قایل یو، کوم چې د قرآن حدیث اودامت دبزرگانو نه ثابت دی^{١٢} او کومې نوې طریقې چې خلکو ايجاد کړي دي، دهغو مایه خپله هم تردید کړی دی.

مړي ته د قرآن خواني د ثواب رسولو صحیح طریقه

سوال: د چاد مرگ نه وروسته مرحوم ته د ثواب رسولوله پاره قرآن خواني کول درست دي؟

جواب: حافظ سیوطي رحمته الله علیه په «شرح الصدور»، کې لیکلي دي چې: د جمهور و سلف اوائمه ثلاثه وو (امام ابوحنیفه رحمته الله علیه، امام مالک رحمته الله علیه، او امام احمد، په نزد مړي ته د ثلاث قرآن پاک ثواب رسیږي، خو په دې مسئله کې زموږ دامام شافعي رحمته الله علیه سره اختلاف دی.^{١٣}

هغه دامام قرطبي رحمته الله علیه په حوالې سره لیکلي دي چې: شیخ عزالدین بن عبدالسلام به فتوی ورکوله چې مړي ته د قرآن پاک د تلاوت ثواب نه رسیږي، کله چې هغه وفات شو؛ نو یو شاگرد هغه په خوب کې ولیده، او دهغه نه یې پوښتنه وکړه چې تاسو به ژوند کې د فتوی ورکوله اوس خوبه دې مشاهده شوې وي اوس دې څه رایه ده؟ ویې فرمایل چې: مایه په دنیا کې فتوی ورکوله؛ خو دلته چې راغلم او د الله تعالی د کرم مشاهده مې وکړه، نو د دې فتوی نه مې رجوع وکړه، مړي ته د قرآن پاک د تلاوت ثواب رسیږي^{١٤}. امام محي الدین نووي شافعي رحمته الله علیه په (شرح المذهب)، (ج: ٥ ص: ٣١١)، کې لیکلي دي چې: د قبر زیارت کونکوله پاره مستحب ده چې څومره کیدای شي د قرآن کریم تلاوت دې وکړي، د دې نه وروسته دې د اهل قبوروله پاره دعا

...بقیه د تیر مخ].. وللمؤمنين والمؤمنات، ولا تزد الظلمين الا تباراً. (نوح: ٢٨) وقال تعالى: ربنا اغفر لنا

ولاخواننا الذين سبقونا بالايمان (الحشر: ١٠)۔

١ [عن عطاء وزيد بن اسلم قال: جاء رجل الى النبي صلى الله عليه وسلم فقال: يا رسول الله! اعتق عن ابي وقد مات؟ قال نعم! (شرح الصدور ص: ٣٠٩) (واخرج احمد والاربعة عن سعد بن عباد انه قال: يا رسول الله! ان امي ماتت، فاي الصدقة الفضل؟ قال: الماء! فحفر بئراً وقال: هذه لام سعد (شرح الصدور ص: ٣٠٧)۔

٢ [عن معقل بن يسار رضى الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: اقروا سورة يس على موتاكم. رواه احمد وابوداود وابن ماجه (مشکوٰۃ ج: ١ ص: ١٤١)، وايضاً قوله ويقرأ يس لما ورد من دخل المقابر فقراء يس خفف الله عنهم يومئذ فكان له بعدد من فيها حسنات بحر..... الخ (شامی: ٢ ص: ٢٤٣)۔

٣ [لجمهور السلف والائمة الثلاثة على الوصول وخالف في ذلك امامنا الشافعي (شرح الصدور ص: ٣١٠، طبع دار الكتب العلمية بيروت، باب في قراءة القرآن للميت اوعلى القبر)۔

٤ [قال القرطبي: وقد كان الشيخ عزالدین بن عبدالسلام یفتی بانه لا یصل الی الميت ثواب ما یقرأ له فلما توفی رآه بعض اصحابه فقال له: انک کنت تقول انه لا یصل الی الميت ثواب ما یقرأ ویهدی الیه فكيف الامر؟ قال: لا کنت اقول ذلك فی دار الدنيا والان فقد رجعت عنه لما رایت من کرم الله فی ذلك (شرح الصدور

ص: ٣١١ طبع دار الكتب العلمية بيروت، باب في قراءة القرآن للميت اوعلى القبر)۔

وکړي، امام شافعي رحمه الله ددې تصريح کړې ده اوزمونږ اصحاب متفق دي^(۱)، دحنفيه، مالکيه او حنبله وو په کتابونو کې دايصال ثواب تصريحات موجود دي، ددې وجې نه دمړي دايصال ثواب له پاره قرآن خواني کول خوبيشکه درست دي، خو په دې کې دڅوکارونوخيال ساتل ضروري دي:

اول.... داچې کوم خلک هم په قرآن خواني کې شريک وي، دهغوی مقصديوازې دالله تعالی رضا وي، هغوی دمړي والودشرم نه يا د بنودنې نه مجبوره نه وي اوپه نه شريکيدونکودې ملامتيا نه کوي، بلکې انفرادي تلاوت تهدي په اجتماعي قرآن خواني باندې ترجيح ورکړي، ځکه چې په دې کې اخلاص زيات وي.

دوم.... داچې دقرآن کریم تلاوت دې صحيح وکړل شي، غلط دې نه لوستل کيږي، گني ددې حديث په شان به وي چې ډيردقرآن لوستونکي داسې دي چې قرآن په هغوی باندې لعنت کوي،،

درېم.... داچې قرآن خواني دې په څه معاوضه باندې نه وي، گني دقرآن لوستونکوته به هم څه ملانونه شي؛ نومړی ته به څه ثواب ورسيږي، زمونږ فقهاوو وضاحت کړی دی چې دقرآن خواني له پاره دعوت کول اودصالحانوواقاريانوته دختم له پاره يادسورت انعام اوسوره اخلاص دتلاوت له پاره راجمع کول مکروه دي^(۲).

دقرآن خواني په دوران کې غلط کارونه اووبال يې

سوال: په قرآن خواني کې څه کسان داسې وي چې هغوی لوستل نه شي کولی، هغوی دشرم له وجې سپاره واخلي اوکهنې اوکله چې خلک پارې کيږدي؛ نو هغه خلک هم خپلې سپارې په هغه لوستلو شويوسپارو کې کيږدي ياڅه کسان صحيح لوستلی نه شي اوپه بيره کې صحيح تلفظ نه شي کولی يا څه لولي اوڅه پريږدي، نوددې گناه به په قرآن خواني کونکو وي ياپه لوستونکي ياپه دواړو؟

۱ [ويستحب للزائر ان يسلم على المقابر..... ويستحب ان يقرأ القرآن ماتيسر ويدعوا لهم عقبه انص عليه الشافعي واتفق عليه الاصحاب (شرح المذهب ج: ۵ ص: ۳۱۱ طبع بيروت)۔

۲ [ويكره اتخاذ الطعام في اليوم الاول..... واتخاذ الدعوة بقراءة القرآن وجمع الصلحاء والقراء للنختم او لقراءة سورة الانعام او الاخلاص (فتاوى بزازية على هامش الهندية ج: ۴ ص: ۸۱، ايضاً شامى ج: ۲ ص: ۲۴۰)۔

جواب: څوک چې د نه لوستلو باوجود دا ظاهر وي چې هغوی ولوست هغه گناهگار دی، همدغه شان څوک چې غلط لولي هغوی هم گناه گار دي او قرآن خواني کونکی، ددې گناه سبب جوړ شوی دی ددې وجی نه هغه هم په دې گناه کې شریک دي.

د چا په مرگ باندې د رشتدارانو قرآن خواني کول

سوال: د هفتې په ورځ په اخبار جهان کې یو سوال شائع شوی و، س: د یو سړي د وفات نه وروسته مختلف خلق رابلل کیږي چې هغوي قرآن خواني کوي آیا ددې اجر او ثواب وفات شوي سړي ته رسیږي؟ او آیا داسې رسم او رواج د اسلام مطابق دی؟ د هغه جواب ورکړل شوی و، ج: د قرآن شریف د تلاوت ثواب هغه سړي ته ملاویري چا چې تلاوت کړی دی، هغه که چیرې په خپله خوشحالي سره بل چاته ثواب رسول غواړي نو رسولې یې شي. مختلف خلک رابلل او د قرآن خواني کولو په ځای بهتره طریقه دا ده چې څومره قرآن په خپله لوستلی شي؛ نو ددې ثواب دې مرحوم عزیز ته ورسوي او د رسم او د رواج په چکر کې دې نه پریوځي، په دې سلسله کې عرض دادی چې د وفات شوي عزیز ډیر نژدې رسته دار مثلاً تره، ماما، د ترور، د ترور خاوند او دوست وغیره چې کوم په مختلفو ځایونو کې وي او په دې ځای باندې یو ځای کیږي او د جنازې نه وروسته خپل کور ته واپس ځي، دا ټول سړي د وفات شوي سړي ته قرآن خواني کول غواړي، که چیرې دا ټول سړي د وفات شوي سړي کور ته راځي او قرآن خواني کوي او څه قسمه خوږ شی تقسیم نه کړي او د عاء نه وروسته رخصت شي نو آیا دا طریقه اختیارول صحیح ده؟

جواب: دلته دوه مسئلې دي: اول دا چې قرآن کریم ولوستل شي او ددې ثواب چاته وېنل شي نو دا جائز دي او که نه؟ او دا رسیږي او که نه؟ په دې کې د امامانو اختلاف دی، زموږ د امام ابوحنیفه رحمه الله په نزد د ټولو عبادتونو ثواب رسیږي په دې شرط چې په اخلاص باندې وشي او دامام شافعي رحمه الله په نزد عبادات قولیه ثواب مثلاً تلاوت وغیره ددې ثواب نه رسیږي.^(۱)

دویمه مسئله دا ده چې د خپل طرف نه سړی خپلو مشرانو، متعلقینو او دوستانو ته د ثواب رسولو اهتمام کوي، او نور حضرات که دغه وخت جمع شي نو بغیر د اهتمام نه هغوي هم لولي خود قرآن خواني له پاره هیڅ وخت مقرر نه دی او په دې باندې خلک رابلل، شریعت

[۱] صرح علماؤنا فی باب الحج عن الغير بان للانسان ان يجعل ثواب عمله لغيره صلاة او صوما او صدقة او غيرها کذا فی الهدایة... لکن استثنی مالک والشافعی العبادات البدنیة المحضة كالصلاة والتلاوة فلا یصل ثوابها الی الیت عندهما بخلاف غيرها كالصدقة والحج (شامی ج: ۲ ص: ۲۴۳ مطلب فی القراءة للمیت واهداء ثوابها له)

ددې اجازت نه دی ورکړې او کوم شی چې د شریعت نه ثابت نه وي، هغه د خپل طرف نه شروع کول صحیح نه دي، والله اعلم بالصواب^(۱)

د عباداتو ایصال ثواب

سوال: قرآن پاک یا نعتونه وغیره ویل ددې ایصال ثواب د مړي له پاره د حدیثونو نه ثابت دي؟

جواب: عبادات مالیه او دعا او استغفار سره ایصال ثواب متفق علیه دی، د قرآن د تلاوت په باره کې د امام شافعی رحمه الله اختلاف منقول دی، د حافظ سیوطي رحمه الله د ، شرح صدور ، نه نقل کړي دي چې د شوافعو په نزد هم راجح دادی چې د تلاوت ثواب رسیږي او بل دا چې په دې باندې د امام نووي رحمه الله شرح مهذب (جلد ۵ صفحه ۳۱۱) نه نقل کړي دي چې د قبر د زیارت کونکو ته مستحب دادي چې څومره هم کیدلی شي: نو د قرآن تلاوت دې وکړي، ددې نه وروسته دې د قبرونو والو له پاره دعا وکړي، امام شافعی رحمه الله ددې تصریح کړې ده او په دې باندې زموږ اصحاب متفق دي^(۲).

د څلورو مذهبونو د اتفاق کولو نه وروسته نورو دلیلونو ضرورت نه پاتې کیږي، ابوداود صفحه ۵۹۲ کې د (باب في ذكر البصرة) لاندې د حضرت ابوهريرة رضي الله عنه ارشاد نقل کړی دی چې په تاسو کې څوک دې ماته ددې ضمانت راکړي چې هغه زما له پاره په مسجد عشاء کې دوه یا څلور رکعتونه لمونځ وکړي چې دا د ابوهريرة له پاره دي^(۳) په دې سره د نفلونو په ایصال ثواب باندې استدلال کیدلی شي، هسې خو جمهور امامان ددې په صحیح کیدو باندې قایل دي.

په قرآن خواني کې نالوسته سپاري لوستل شويو سپارو سره د کیښودو کفاره

سوال: یوه نسخه اکثر په محله کې د سورت یسین وغیره د ختم له پاره په قرآن خواني کې ځي، ددې د قرآن د لوستلو رفتار ډیر زیات سست دی، یعنې په ډیر ساعت کې هغه سپاري ختموي

^۱ [وفي البزازیة: ويكره ..... اتخاذ الدعوة لقراءة القرآن وجمع الصلحاء والقراء للنختم اولقراءة سورة الانعام او الاخلاص (شامی ج: ۲ ص: ۲۴۰، مطلب في كراهة الضيافة من اهل الميت)

^۲ [اختلف في وصول ثواب القراءة للميت فجمهور السلف والائمة _ الثلاثة _ على الوصول، وخالف في ذلك امامنا الشافعي ..... واما القراءة على القبر، فجزم بمشروعيتها اصحابنا وغيرهم، قال الرعفراني سالت الشافعي رحمه الله تعالى عن القراءة عند القبر فقال: لا بأس به وقال النووي رحمه الله في شرح المهذب (ج: ۵ ص: ۳۱۱) يستحب لزائر القبور ان يقرأ ماتيسر من القرآن ويدعوهم عقبها نص عليه الشافعي، واتفق عليه الاصحاب (شرح الصدور ص: ۳۱۰، ۳۱۱)

^۳ [محمد بن المنى ..... قال سمعت ابي يقول: انطلقت حاجين ..... قال: من يضمن لي منكم ان يصلي لي ل مسجد العشاء ركعتين او اربعاً ويقول: هذا لابي هريرة (ابوداود، كتاب الملاحم، باب في ذكر البصرة ج: ۲ ص: ۲۳۶)

او نورې ښځې دوه درې سپارې ختموي؛ نو ددې يوه سپاره ختمه شي له دې وجې دا په محفل کې خپل ددې عيب د پټولو له پاره نه لوستلونکي سپارې په لوستونکو سپارو کې ږدي، دغه شان يو ځل سورت يسين لولي او دوه درې لوستونکو سورتونو کې يې ږدي، اوس دې ښځې ته د خپلې دې غلطې او د گناه احساس شوی دی، هغه شرمنده ده اود خپلې غلطې او د گناه کفاره اداء کول غواړي، د قرآن او د سنت په رڼا کې ددې گناه کفاره او تلافي څنگه ممکنه ده؟

جواب: بس د الله تعالي نه دې معافي وغواړي او څومره قرآن مجيد چې لوستل وي په خپل کور کې دې لولي د خلکو کورنو ته تلل او قرآن مجيد لوستل دې نه کوي، دا په ښځو کې د قرآن خواني رواج دی، اکثر داسې کيږي چې دوی غلط قرآن وايي، بهتره به دا وي چې په خپلو خپلو کورو کې دې قرآن کریم لولي او ددې ثواب دې مرحومينو ته وېښي.

په دريمه، لسمه، او قرآن خواني کې شرکت کول

سوال: زموږ د مسلمانانو په معاشره (جامعه) کې دخپل ځان نه په جوړو شويو رسمونو باندې عمل کيږي، هيڅ بنياد او حقيقت يې نه شته، مثلاً: دريمه، لسمه او داسې نور... خو بيا هم احناف (رحمهم الله) څه فرمايي؟ قرآن خواني څنگه ده؟ يعنې په چيني (بوره) وغيره باندې (قل هو شريف وغيره لوستل، حنفي مسئلک ددې په باره کې څه وايي؟

جواب: دمرگ په وخت کې چې کوم رسمونه دلته رائج دي هغه زياتره بدعت دي اودا غلط گڼل پکار دي اودخپل وس تر حده پورې په دې کې شريکيدل هم پکار نه دي، قرآن خواني خو يو رسم جوړ شوی دی او اکثر خلک يوازې دخان بنودولوله پاره په دې کې شرکت کوي، ډير کم کسان به وي چې دهغوی مقصده واقعي ثواب رسول وي، په داسې موقعو باندې زه وایم چې دومره سپارې ووايم اودخپل طرف نه به ثواب وروېښم.

خو که يومجلس کې شرکت وشو؛ نو دا خلاص سره يوازې دا يصال ثواب نيت کول پکار دي، په باقی رسمونو کې دې حتی الوسع شرکت ونه کړل شي او که کله وشي؛ نو دالله تعالی نه دې معافي وغوښتل شي.^(۱)

د مړي قبر ته وړلو او ايصال ثواب صحيح طريقه

سوال: فرض کړئ چې زه مړ شوم، دمرگ نه تر قبر پورې څه حکم دی؟ ددې نه وروسته د قبر واله موده کې دهغه له پاره دا يصال ثواب رسولو صحيح طريقه څه ده؟ يعنې له مرگ نه وروسته په اوچت اواز سره کلمه طيبه لوستل، د جنازې نه وروسته دعا کول، ميوه اونور شيان له ځان سره وړل، (توبنه) د جمعې شپه کول، څلوېښتي کول، د جومات له پاره پيسې ورکول کوم ته چې

۱ [وهذه الافعال كلها للسمعة والرياء فيحترز عنها ، لانهم لا يريدونها وجه الله تعالى ..... الخ (شامي ج: ۲ ص: ۲۴۱)]

د زکات نوم ورکول کيږي، ايا هغه روپۍ چې د جومات په نامه ورکول کيږي، هغه د جومات وي يا دامام د مسجد؟ او هغه د مړ شوي د بښنې له پاره کارامد دی او که نه؟

جواب: د حضرت ډاکټر عبدالحی عارفي صاحب کتاب، احکام میت، په دې مسایلو کې ډیر مفید او جامع کتاب دی، د دې مطالعه کول هر مسلمان ته پکار دی. ستاد سوال مختصر نکات په لاندې ډول دي.

۱..... له مرگ نه وروسته د سنت مطابق تدفین پکار دی او په دې کې چې تر کوم حد پورې ممکن وي بیره (تندی) کول پکار دي.^{۱۱}

۲..... د جنازې سره دې په کم اواز سره ذکر وکړل شي، په اوچت اواز سره ذکر کول مکروه دي.^{۱۲}

۳..... دا ایصال ثواب له پاره شریعت هیڅ وخت او ورځ نه ده مقرر کړې. بلکې د مالي او بدني عبادتونو ایصال ثواب چې کله وغواړئ کولی یې شئ.^{۱۳}

۴..... له مرگ نه وروسته د مرحوم مال دهغه وارثانوته فوراً منتقل شي، که ټول وارثان بالغ او موجود وي او په هغوی کې څوک نابالغه او غیر حاضر نه وي؛ نو وارثان په خوشالي سره دمړي له پاره صدقه او خیرات کولی شي، خو که څه وارثان نابالغه وي؛ نو د هغوی د برخې نه صدقه او خیرات کول جائز نه دي او دهغې خوړل هم جائز نه دي، بلکې د یتیمانوما مال خوړلو، باندې چې کوم وعید راغلی دی دهغه وبال به پرې لږميږي، هو! که بالغ وارث دخپلې برخې نه دا ایصال ثواب له پاره صدقه خیرات وکړي؛ نو ډیره بڼه ده،^{۱۴} یا که مړي وصیت کړی وي؛ نو د مال د دریمې برخې څخه دهغه د وصیت مطابق دخیریه کارونو کې خرچ کیدای شي.^{۱۵}

د نویو او مخکې ټولو ثواب بڼل کيږي

سوال: اکثر په محفل قرآن کې ځینې سړي یا ښځې وایي چې هغوی تراوسه پورې په کور کې مثلاً: ۱۰ یا ۵ سپیاري مخکې چې ویلي دي، هغه په دې کې شامل کړئ، یا اکثر د قارئو د کمی له وجې نه سپیاري کورونوته ولیږل شي دا تر کوم حد پورې صحیح دي؟

- ۱ [وبادر الی تجهیزه ولا یوخر ..... الخ (هندیه ج: ۱ ص: ۱۵۷، کتاب الصلاة، طبع رشیدیة)۔
- ۲ [وعلی متبعی الجنائز الصمت ویکره لهم رفع الصوت بالذکر وقراءة القرآن ..... فان اراد ان یذکر الله یذکره فی نفسه ..... الخ (هندیه ج: ۱ ص: ۱۶۲، وایضاً فی الشامی ج: ۲ ص: ۲۳۳، باب صلاة الجنائز)۔
- ۳ [صرح علماؤنا فی باب الحج عن الغیر بان للانسان ان یجعل ثواب عمله لغیره صلاة او صوماً او صدقة او غیرها کذا فی الهدایة ..... الخ (شامی ج: ۲ ص: ۲۴۳، مطلب فی القراءة لل میت واهداء ثوابها له)۔
- ۴ [وان اتخذ طعاماً للفقراء کان حسناً اذا کانت الورثة بالغین فان کان فی الورثة صغیر لم یتخذوا ذلک من التركة کذا فی التارخانیة (هندیه ج: ۵ ص: ۳۴۴، کتاب الکراهیة)۔
- ۵ [والوصیة تصرف فی ثلث المال فی آخر العمر زیادة فی العمل فکانت مشروعة ..... الخ (البدائع الصنائع ج: ۷ ص: ۳۳۰)۔

جواب: دلته يو څومسئلي دی:

۱. په شريکه قرآن خواني ته فقهاوو مکروه ويلي دي او که وکړل شي: نوتول دې په کم آواز سره وايي چې آوازونه يې په خپلو کې ونه جنگيږي.^(۱۱)
۲. بنده چې څه ويلي وي دهغو ثواب بښلی شي، که نوي يې لوستلي وي او که زارې.^(۱۲)
۳. دا ېصال ثواب له پاره ټول قرآن شريف ختمول ضروري نه دي چې څومره مو وويلو دهغه ثواب وربښل صحيح دي.^(۱۳)
۴. بل ته د لوستولو له پاره ويل صحيح دي، په شرط ددې چې څه بوج پرې نه وي، گنې صحيح نه دي.^(۱۴)

د پخواني تلاوت اېصال ثواب

سوال: ځينې وخت خلک وايي چې زمونږه فلانکې عزيز وفات شوی دی تاسو چې کوم قرآن پاک ختم کړی دی په دې کې يو څو سپارې مونږ ته راکړې، دغه شان د مختلفو خلکو نه مختلفې سپارې اخلي د قرآن پاک سپارې يوځای کوي او د خپل رشته دار روح ته يې بښي، آیا داسې کول صحيح دي؟

جواب: هر سړي چې کوم څه لوستلي وي، هغه اېصال ثواب کولی شي.^(۱۵)

په خپله ثواب حاصلولو له پاره د صدقه جاريه مثالونه

سوال: که څوک دخپلو وارثانوته ناامیده شي اود آخرت د ثواب سامان په خپله وکړي، مثلاً: د قرآن شريف سپارې جومات ته وليږي يا کوهی وکنی، يابه جومات کې پنکې وغيره ولگوي: نو آیا دا جائز ده؟

جواب: دانه يوازې جائزه ده، بلکې به تر اوافضل هم ده، چې بنده په خپل ژوند کې دخپل آخرت له پاره د ذخيرې جوړولو اهتمام وکړي.^(۱۶)

۱ [يکړه للقوم ان يقرؤا القرآن جملة لتضمنها ترک الاستماع والانصات المأمور بها کذا فی القنية (هندية ج: ۵ ص: ۳۱۷ کتاب الکراهية)۔

۲ [والظاهر ان لافرق بين ان ينوی به عند الفعل للغير او يفعله لنفسه ثم بعد ذلك يجعل ثوابه لغيره ..... الخ (شامی ج: ۲ ص: ۲۴۳، مطلب فی القراءة للميت واهداء ثوابها له)۔

۳ [ويصح اهداء نصف الثواب او ربه كما نص عليه احمد ولا مانع منه ..... الخ (شامی ج: ۲ ص: ۲۴۳)۔

۴ [تفصيل دپاره او گوري: شامی ج: ۲ ص: ۲۴۳، مطلب فی القراءة للميت)۔
[ايضاً۔

۶ [عن ابی هريرة رضى الله قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: اذا مات الانسان انقطع عنه عمله الا من ثلاثة الامن صدقة جارية او علم ينتفع به او ولد صالح يدعوا له، رواه مسلم (مشکوٰة ج: ۱ ص: ۳۲)۔

دوفات شوي د تعزيت له پاره جلسې د صحيحو مقاصدو لاندې جائز دي

سوال: متوفی باندې تعزتي جلسې کول، او د ځينو خومستقل سالانه جلسې کول، دا عرس خونه دی؟ جائز دي او که بدعت؟ په قرآن، حدیث او خیر القرون کې ددې څه مثال شته؟

جواب: د تعزيت مفهوم دمړي وارثانوته تسلي ورکول دي او دهغوی په غم کې د شرکت اظهار کولو سره دهغوی غم کمول دي، چې مامور به دې^{۱۱} نور داچې: «اذکروا موتا کم بخیر...» کې د مرحومینو له پاره کې دېني یادونې حکم هم دی، که تعزيتي جلسه دهمدې دوو مقصدونو له پاره وي او د مرحوم په تعريف کې غير واقعي مبالغه ونکړل شي؛ نو جائز ده^{۱۲} سالانه جلسې خو ظاهره ده فضول حرکت دی او د چا مرحوم غير واقعي تعريف هم غلط دی، په هرحال که تعزيتي جلسه دپورته ذکر شويو مقاصدوله پاره و نوهغې ته به بدعت نه ويل کيږي؛ ځکه چې دا جلسې په خپله مقصد نه تصور کيږي او نه عبادت گڼل کيږي.

د عذاب قبر د کموالي او د ځنکدن داساني وظيفه

سوال: هغه وظيفه وېنایې چې په کولو سره يې عذاب کميږي او د ځنکدن په وخت تکليف کميږي؟

جواب: د عذاب قبر له پاره د ويده کيدو نه مخکې سورة (تبارک الذي) لوستل پکار دي او د ځنکدن داساني له پاره دا دعا لوستل پکار دي.

(اللهم اعني على سكرات الموت وغمرات الموت). [۳]

په قبرستان کې د ايصال ثواب له پاره د کومو خبرو خيال ساتل پکار دي؟

سوال: قبرستان ته تلل د مړي له پاره د ايصال ثواب د پاره د کومو خبرو خيال ساتل پکار دي؟ او د مرحوم د ايصال ثواب د پاره کوم آياتونه او کوم سورتونه تلاوت کړل شي؟

جواب: څومره سورتونه چې یاد وي ودې لوستل شي او دعا دې وکړل شي چې الله جل شانہ دې مړي ته ددې ثواب ورکړي او قبر ته د رسيدو نه وروسته مړي ته سلام کول هم پکار دي کم از کم دا الفاظ ويل پکار دي: السلام عليكم يا اهل القبور. [۴]

۱ [وتستحب التعزية للرجال والنساء اللاتي لا يفطن لقلوبه عليه السلام من عزى اخاه بمصيبة كساه الله من حلل الكرامة يوم القيامة، رواه ابن ماجه (شامي ج: ۲ ص: ۲۴۰)۔

۲ [لكن يكره الافراط في مدحه لاسيما عند جنازته... الخ (درمختار مع الشامي ج: ۲ ص: ۲۳۹، باب صلاة الجنازة)

۳ [عن عائشة انها قالت: رايت رسول الله صلى الله عليه وسلم وعنده قدح فيه ماء وهو يدخل يده في القدح ثم يمسح وجهه بالماء ثم يقول اللهم اعني على غمرات الموت وسكرات الموت (سنن الترمذي ج: ۱ ص: ۱۱۷)

۴ [ومن آدابها ان يسلم بلفظ السلام عليكم على الصحيح....] [بقية حاشيه په راروانه صفحه....]

که د مور قبر معلوم نه وي نو د مغفرت دعا څنګه وکړم؟

سوال: زما مور مرحومه په کراچۍ کې دفن ده، زه اکثره ددې د مغفرت له پاره دعا کوم، اوس دا زما بدنصیبي ده، زه کله ددې قبر خواته نه یم تللی، پوښتنه داده چې قبر ته تلل ضروري دي او که نه؟ او قبر ته د نه تللو په وجه په کور کې دعا ګانې کول بې کاره خو نه دي؟ دویم دا چې قبرستان ته که لازم نو هم د والدې قبر راته نه دی معلوم نو قبرستان ته تلل او د والدې له پاره کوم ځای ودرېږم چې دعا وکړم او څه دعا وکړم؟ آیا هلته به څه لوستل وي یا هسې د مغفرت له پاره دعا ګانې وکړم؟

جواب: که چیرې تاته د والدې د قبر پته نه وي؛ نو تاته د تللو مشوره څنګه درکړم؟ خواته نشانه کینودل پکار دي یا که یو کس ته معلوم وي نو تاته د هغه نه پته لګول پکار دي، قبر ته په تللو سره مړي دومره خوشحالیږي څومره چې مړ د خپل زوی په ملاقات خوشحالیږي^{۱۱} په هر حال دې ته د لوستل شوي سبق بڼل هم بې کاره نه دي^{۱۲}

د کوهي یا سرک ایصال ثواب

سوال: تاسو فرمایلي و،، بس دا بحث ختم،، په دې وجه بنده خو حکم عدولي نه کوي، بیا هم ددې جواب ستاسو په ذمه به وي، چې صرف په غریبانانو باندې خوړل ایصال ثواب وي ګني نو نه به وی، نو خلق چې د ایصال ثواب د پاره کوم سرک جوړوي، کوهي کني، ونه یا د سوري خیز لګوي نو آیا ددې د غریبانانو په نوم کړي نو هله به ایصال ثواب وي یا څومره چې فقیر د مالدار نه فائده اخلي نو ایصال ثواب به وي؟

جواب: دا د رفاه عام کار دي او صدقه جاريه ده، او صدقې جاريې ثواب په نص سره ثابت دي^{۱۳}

...بقیه د تیر مخ] .. ثم يدعو قائما طويلا وان جلس مجلس ..... ويقرا يس ..... الخ (وې شرح اللباب ويقرا من القرآن ماتيسر له من الفاتحة واول البقرة الى المفلحون وآية الكرسي ..... ثم يقول اللهم اوصل ثواب ماقرانه الى فلان او اليهم (شامي ج: ۲ ص: ۲۴۳)

۱ [الاحاديث والآثار تنزل على الزائر متى جاء علم به الميت وسمع سلامه وانس به ورد عليه وهذا عام في حق الشهداء وغيرهم فانه لا يوقت (شرح الصدور ص: ۳۵۸ طبع دار الكتب العلمية بيروت)

۲ [من دخل المقابر فقرأ سورة يس خفف الله عنهم يومئذ وكان له بعدد من فيها حسنات، بحر: من صام اوصلى او تصدق وجعل ثوابه لغيره من الاموات والاحياء جاز ويصل ثوابها اليهم عند اهل السنة والجماعة (رد المحتار ج: ۲ ص: ۲۴۳)

۳ [عن سعد بن عبادة قال: قال رسول الله ! ان ام سعد ماتت فاي الصدقة الفضل؟ قال: الماء ! فحفر بئرا وقال: هذه لام سعد . رواه ابودود والنسائي (مشكوة ص: ۱۶۹، فضل الصدقة، طبع قديمي)

ښځه هم ایصال ثواب کولې شي

سوال: آیا ښځه هم صدقه ورکولې شي یا نه؟

جواب: ښځه هم ایصال ثواب ورکولې شي لیکن د خپل مال نه دې اوکړي د مړي د میراث نه دې نه ورکوي^(۱)

د مرحومینو په قبر باندې د ایصال ثواب د پاره قرآن خواني

سوال: که چیرې د چاپه وفات باندې دده په قبر د ایصال ثواب د پاره قرآن خواني اوکړې شي نو آیا دې مرحوم ته به اجر او ثواب ملاو شي؟

جواب: قبر ته تلل او د قرآن مجید ختم کولو په ځانې باندې په کور کې د قرآن تلاوت اوکړې شي لیکن زموږ په علاقه کې دا وي چې یوه دوه ورځې قرآن خواني کولې شي د دینه پس مړې هیر کړي او دا د نافرمان او د گناهگار سره په یو لحاظ سره صحیح هم کوي، ځکه چې مړي هم ټول عمر نه د الله تعالی عبادت کړي وي، نه یې د قرآن مجید تلاوت کړې وي، نه ئې لمونځ کړې وي، نه ئې روژه نیولې وي، د داسې سړي انجام داسې کول پکار وي گني نو د الله تعالی مقبول بندگان د هر لمونځ نه پس ایصال ثواب کوي.

د ایصال ثواب په مجلس کې د قادیاني

شریکت او ددوی ایصال ثواب صحیح دی؟

سوال: دخپل وطن په سرکاري او نیمه سرکاري دفترونو کې ټول اسلامي او غیر اسلامي (قادیاني، عیسائي وغیره) افراد منصبی فرائض اداء کوي، ځینې وخت لیدل کیږي چې یو مسلمان ملازم / آفیسر نژدې رشتدار وفات شي، څه وخت وروسته دده د ایصال ثواب له پاره د قرآن خواني او طعام بدو بست وشي، د ډیرو کسانو د شرکت په غرض یوه ټاپ شوې دعوت نامه د ایصال ثواب د پاره د قرآن خواني په شکل په ملازمینو او آفسرانو باندې تقسیم کړل شوه، په دعوت نامه کې یې فرداً فرداً دعوت نه وو ورکړی، ددې عمومي دعوت نه د فائدي د اخستلو او د مصلحت په وجه که چیرته قادیاني یا نور غیر مسلم په دې ایصال ثواب کې شرکت وکړي؛ نو د داسې قسمه شرکت متعلق د لاندې سوالونو جوابونه مطلوب دي:

(۱) آیا د قادیاني شرکت د ایصال ثواب د قرآن خواني یا د نورو خالصو مذهبي اجتماعاتو کې شرعاً جائز دی؟

^(۱) ولی البحر: من صام اوصلی او تصدق وجعل ثوابه لغیره من الاموات والاحیاء جاز ویصل ثوابها الیه عند اهل السنة والجماعة کذا فی البدائع (شامی ج: ۲ ص: ۲۴۳، مطلب فی القراءة للمیت واهداء ثوابها له)

جواب: د ايصال ثواب په مجلس کې غير مسلم قادياني شريکول جائز نه دي^{۱۱} په دې وجه دې قادياني بالکل راونه غوښتل شي، که په خپله راشي نو دده د شرکت نه دې معذرت وغوښتل شي.

(۲) آیا د قادياني د قرآن مجيد په تلاوت سره مري ته ثواب ملاوېږي؟

جواب: مري ته ثواب ملاویدل په خپله دویونکي د ثواب فرع ده او د غیر مسلم قادياني عملونه باطل دي^{۱۲} نو کله چې ده ته په خپله ثواب نه ملاوېږي؛ نو مري ته به څه ثواب ملاو شي؟!

(۳) د قادياني په شرکت سره آیا په ایصال ثواب باندې څه قسمه غیر اسلامي اثر مرتب کېږي او که نه؟ او په څه صورت کې کوم یو صورت کې؟

جواب: د قاديانانو او د غیر مسلمو په شرکت سره د اسلام او د کفر په مینځ کې او د مسلمان او د کافر په مینځ کې فرق به ختم شي دا لوی نقصان دی، څه عجیبه نه ده چې د دې مجلس ټول شريکان په عذاب کې مبتلاء شي.

(۴) په دنیاوي مصلحتونو کې او داسې قسمه سلوکو کې شرعاً څه طریقه خپله کړل شي؟

جواب: دنیاوي مصلحتونه د دین تابع دي، که چیرې څه دنیاوي مصلحت او سلوک سره د دین اصول ماتېږي؛ نو داسې مصلحت او سلوک دې بره په تاخ کې کینودل شي او لعنت دې پرې ولېږل شي.^(۳)

❖ د قرآن کریم عظمت او تلاوت ❖

د ورو ماشومانو له پاره د عم پاري ترتیب بدلول جائز دي

سوال: په لمونځ کې قرآن بې ترتیبه لوستل (لومړی سورت په پای کې او دویم په اول کې ویل، صحیح نه دي، مگر په قرآن شریف کې په دیرشمه سپاره کې د سورت (الناس) نه شروع وشي او عم باندې خلاص شي، یعنې بې ترتیبه قرآن شریف لیکل شوی دی، چې په اکثر مدرسو کې طالب علمانوته بنودل کېږي، آیا داسې لوستل جائز دي؟

جواب: ورو ماشومانو د تعلیم له پاره دې چې هغوی د ورو سورتونو نه شروع او کړي.^{۱۴}

[^۱] لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ (المجادة: ۲۲) وقال تعالى: يا ايها الذين امنوا لاتخذوا عدوى وعدوكم اولياء تلقون اليهم بالمودة وقد كفروا بما جاءكم من الحق،، (الممتحنة: ۱)
[^۲] مقتضى كون حبط العمل في الدنيا والاخرة جزاء الردة وان لم يمت عليها عندنا (شامي ج: ۲ ص: ۷۶)
[^۳] عن نواس بن سمعان رضى الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: لا طاعة لمخلوق في معصية الخالق (مشكوة ص: ۳۲۱ كتاب الامارة والقضاء)
[^۴] وفي الدر المختار: الفصل بسورة قصيرة وان يقرأ منكوساً، وفي الشرح.... [بقية حاشيه په راروانه صفحه...]

په قرآن مجید کې د نسخ علی الاطلاق انکار کول گمراهي ده

سوال: جنگ روز نامه راولپنډۍ کې مولانا صاحب دخپلوتاثراتو او مشاهداتو په کالم کې لیکلي دي چې: زه دقرآن حکیم هیڅ یوایت منسوخ نه منم،، زماپه خیال کې داعقیده صحیح نه ده، په دې باره کې ستاسوڅه رایه ده؟

جواب: زما رایه ستا په شان ده، په قرآن مجید کې د نسخ علی الاطلاق انکار کول گمراهي ده.^{۱۱}

د قرآن کریم تر ټولو اوږد آیت د سورت بقرې (۲۸۲) آیت دی

سوال: په (معلومات قرآن) کې چې عثمان غني ظاهر لیکلی دی، ما لوستي دي چې دقرآن کریم د ټولو نه اوږد آیت، آیت کرسی ده، آیت کرسی کم وبیش په پنځولانونو کې ده، هرکله چې ما قرآن کریم کې یو بل آیت ددی نه هم اوږد لیدلی دی، چې په اوولاینونو کې دی، اود آیت دسورت الحج پنځم آیت دی، تاسوراته ضرور ووايي چې دقرآن کریم دټولونه اوږد آیت کوم یو دی؟ یا هغه آیت کوم چې ما په کتاب کې لوستی دی یا هغه کوم چې ما په قرآن کریم کې لیدلی دی؟

جواب: دقرآن کریم دټولونه اوږد آیت دسوره بقرې (۲۸۲) آیت دی، چې آیت مداینه ورته ویل کیږي آیت کرسی ډیر اوږد نه دی، مگر په شرف اومرتبه کې دټولونه اوچت دی، اوسیدالایات ورته ویل کیږي.^{۱۲}

په دعا کې قرآني الفاظ بدلول

سوال: په قرآن او حدیث کې چې کومې دعاگانې مقرر شوې دي آیا د موقعې په مناسبت سره په دې دعاگانو کې د واحد متکلم په ځای د جمعې متکلم او د جمع متکلم په ځای د واحد متکلم صیغې لوستل صحیح دي؟ آیا قرآني دعاگانو کې له دې ډول بدلون څخه خو تحریف قرآن نه لار میږي؟

...بقیه د تیر مخ].. بان یقرأ فی الثانية سورة اعلى ماقراً فی الاولى، لان ترتيب السور فی القراءة واجبات التلاوة وانما يجوز للصغار تسهیلاً لضرورة التعليم (الدرا المختار مع الرد المختار، قبیل باب الامامة ج: ۱ ص: ۵۴۷ طبع ایچ ایم سعید)۔

۱ [واتفقت اهل الشرائع علی جواز النسخ ووقوعه وخالفت اليهود..... الخ (روح المعانی ج: ۱ ص: ۳۵۲، طبع بیروت) (النسخ مباحص الله به هذه الامامة لحکم منها التیسیر وقد اجمع المسلمون علی جوازه وانکره اليهود ظن انهم انه بداء کالذی یری الراى ثم یدوله وهو باطل (الاتقان فی علوم القرآن ج: ۲ ص: ۲۱ طبع مصر، الفوز الکبیر ص: ۴۰ طبع قدیمی)۔

۲ [عن ابی هريرة رضى الله عنه قال: فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم لكل شىء سنام وان سنام القرآن سورة البقرة وفيها آية هي سيدة آى القرآن هي آية الكرسي (ترمذی شریف، ابواب فضل القرآن، ج: ۲ ص: ۱۱۱، طبع قدیمی کتب خانه)۔

جواب: مناسبه خو داده چې کومې دعا گانې په کومو الفاظو سره منقولې دي، هغه دې دغه شان پرېښودل شي، بيا هم که چيرې د واحد او د جمعې صيغې بدلې کړي نو هيڅ گناه نشته، که قرآن کریم د دعا په نيت باندې ولوستل شي؛ نو د دينه مقصود د قرآن کریم د الفاظو حکايت نه دی.^{۱۱۱}

همدغه وجه ده چې جنب او حائضې ته د قرآني دعاگانو د لوستلو اجازت شته،^{۱۱۲} په دې وجه په دعا کې قرآني الفاظو کې په تبديلي کولو سره تحريف نه لارمېږي، خو د قرآن کریم مبارک الفاظ زيات بهتر دي په دې کې د تبديلي کولو هيڅ وجه نشته.

د لوح محفوظ نه څه مراد دي؟

سوال: ام الكتاب او لوح محفوظ دواړه جدا جدا کتابونه دي يا د يو کتاب دوه نومونه دي؟

جواب: په ظاهره دواړه له يو شي نه عبارت دي، ددې علم الله تعالى ته دی، کاتب هم د قدرت قلم دی.^{۱۱۳}

قرآن کریم مجهول لوستل صحيح نه دي

سوال: په موجوده وخت کې اکثر خلک يا خو قرآن مجهول لولي يا يې د تجويد نه پرته يې لولي ددوی د لمونځونو او د قرآن د تلاوت معامله به څه وي؟

جواب: قرآن کریم د امکان تر حده پورې صحيح لوستل واجب دي او غلط لوستل ناجائز دي.^{۱۱۴} او که چيرې د کوشش باوجود دچا تلفظ صحيح نه وي؛ نو هغه معذور دی او که چيرې د صحيح لوستلو کوشش هم نه کوي نو گناهگار به وي، باقي لمونځ او تلاوت د فقهي حکم مطابق نه قبلېږي، نور که الله تعالي رحمت وکړي نو دهغه مغفرت وسيع دی.^{۱۱۵}

أ حتى لو قصد بالفاتحة الثناء في الجنائز لم يكره الا اذا قرأ المصلي قاصداً الثناء فانها تجزئة لانها في محلها، فلا غير حكمها بقصده... الخ، وفي الشامية: ان القرآن يخرج عن القرآنية بقصد غيره (ردا مختار على الدر المختار ج: ۱ ص: ۱۷۳)

أ ويحرم به تلاوة القرآن ولو دون آية على المختار، وفي الشامية: قراءة الفاتحة على وجه الدعاء اوشئاً من الآيات التي فيها معنى الدعاء ولم يرد لقراءة لا بأس به (شامي ج: ۱ ص: ۱۷۲)، اركان الوضوء مطلب يوم عرفة افضل من يوم الجمعة

أ وتفسير ام الكتاب بعلم الله تعالى مما رواه عبد الرزاق وابن جرير عن كعب رضى الله عنه، والمشهور انها اللوح المحفوظ قالوا: وهو اصل الكتاب اذا ما من شيء من الذاهب والثابت الا وهو مكتوب فيه كما هو (روح المعاني ج: ۱ ص: ۱۷۰، سورة الرعد الآية: ۳۹)

أ ورتل القرآن ترتيلاً (المزمل: ۴)

أ وكذا من لا يقدر على التلفظ بحرف من الحروف ..... وذلك كالرهن الرهيم والشيطان الرجيم ..... لكل ذلك حكمه ما مر من بذل الجهد دائماً والا فلا تصح الصلاة.... [بقية حاشيه په راروانه صفحه..]

جامع القرآن څوک دی؟

سوال: جامع القرآن څوک دی، حضرت محمد (صلی الله علیه وسلم)، یا حضرت عثمان (رضی الله عنه)؟

جواب: قرآن کریم د حضرت محمد (صلی الله علیه وسلم) په زمانه کې پوره لیکل شوی او حضرت ابو بکر رضي الله عنه په یو ځای باندې جمع کړی دی او حضرت عثمان (رضی الله عنه) خلکو ته په یو قرات باندې جمع کړی دی.^(۱)

د قرآن د تلاوت په دوران کې خبرې کول

سوال: د یو څو دوستانو په محفل کې په مختلفو موضوعگانو باندې بحث کېږي او په دې وخت کې څوک د قرآن کریم تلاوت په اوچت آواز سره کوي او بیا خبرې شروع کړي او په محفل کې شور شروع جاري وي او بیا یو سړی یو آیت تلاوت کړي، دغه شان دا سلسله جاري وي؛ نو په داسې صورت کې تلاوت جائز دی؟

جواب: د داسې ملگرو په مجلس کې شرکت نه دی پکار، دسړي سره لږ وخت وي، فضول ضائع کول یې نه دي پکار.^(۲)

د قرآن پاک د لوستلو طریقه

سوال: زه د اتم ټولګي (کلاس) طالب العلم یم، ما د قرآن پاک د لوستلو بار بار کوشش وکړ، خو د ننه پورې د (یسرنا القرآن) نه مخکې نه شم لوستلی، زما بدنصیبی دا ده چې ما قرآن پاک نه دی ویلی څو ځله مې شروع کړ، خو یو څو ورځې پس یې پرېږدم په دې وجه مې قرآن نه دی ویلی، تاسو ته درخواست دادې چې ما ته د قرآن پاک د لوستلو طریقه وښایئ!

جواب: قرآن پاک په مسجد کې د قاري صاحب نه شروع کړه تر څو پورې چې پوره شوی نه وي تر هغه وخته پورې یې وایه!

...بقیه د تیر مخ] .. به (شامی ج: ۱ ص: ۵۸۲، باب الامامة مطلب فی الالغ، شامی ج: ۱ ص: ۶۳۰، باب الامامة، مطلب فی زلة القاری)

[وقد کان القرآن کتب کله فی عهد رسول الله صلی الله علیه وسلم لکن غیر مجموع فی موضع واحد ولا مرتب السور قال الحاکم فی المستدرک جمع القرآن ثلاث مرات احداها بحضرة النبی صلی الله علیه وسلم ..... الثانية بحضرة ابی بکر ..... قال الحاکم والجمع الثالث هو ترتيب السور فی زمن عثمان ..... الخ (الاتقان فی علوم القرآن ص: ۵۷، ۵۹)

[عن عمرو بن میمون الاودی قال: قال رسول الله صلی الله علیه وسلم لرجل وهو یعظه: اغتم خمساً قبل خمس شبابک قبل هرمک، وصحتک قبل سقمک، وغناک قبل فقرک، وفراغک قبل شغلک، وحياتک قبل موتک. رواه الترمذی مرسلًا (مشکوۃ ص: ۴۴۱، کتاب الرقاق الفصل الثانی)

د قرآن مجید لوستل فرض دي او که سنت

سوال: مولانا صاحب! پوښتنه دا ده چې د قرآن لوستل فرض دي او که سنت؟

جواب: په لمانځه کې يې لوستل فرض دي او د لمانځه نه بهر تلاوت کول فضيلت، برکت او نور دی.^{۱۱}

آيا په قرآن مجید کې په اعراب لگول سره تحريف وشو؟

سوال: د حجاج بن يوسف په زمانه کې په قرآن باندې اعراب لگول شوی دی؛ نو آيا دا په قرآن کې تحريف نه دی؟

جواب: اعراب خو د مخکې نه هم ويل کېده، خو د عوامو د صحيح لوستلو د پاره اعراب لگول مثلاً الحمد خو اول هم صحيح ويل کيده، مگر د عوامو د سهولت د پاره په دې باندې زبر زير ولگول شو.^{۱۲}

د قرآن مجید اووه منزله څنگه لوستل پکار دي؟

سوال: د قرآن مجید اووه منزله دي، د دې څنگه لوستل پکار دي؟

(۱) يو منزل د سحر نه تر مابنام څلورو بجو پورې ختمول پکار دي. (۲) کله چې منزل شروع کړي، نو په يو ځای په ناسته باندې ولوستل شي، د پاڅيدو اجازت نشته؟
جواب: قرآن مجید چې څومره په سهولت سره وي لوستلی شي، په يو ځای باندې د لوستلو هيڅ پابندي نشته.^{۱۳}

قرآن مجید بنکول

سوال: د قرآن مجید بنکول څنگه دي؟ ځينې خلک د بعت وايي.

جواب: هيڅ گناه نشته.^{۱۴}

[۱] فاعلم ان حفظ ما تجوز به الصلاة فرض عين على كل مكلف وحفظ فاتحة الكتاب وسورة واجب وحفظ سائر القرآن فرض كفاية (حلی کیرص: ۴۹۵، تمتا فيما يكره من القرآن في الصلاة وما لا يكره في القراءة... الخ).
[۲] و جاز تحلية المصحف ..... وتعشيره ونقطه اى اظهار اعرابه وبه يحصل الرفق جدًا خصوصًا للعجم فيستحسن وعلى هذا لا باس بكتابة اسامى السور وعد الآى وعلامات الوقف ونحوها فهي بدعة حسنة (الدر المختار مع الرد ج: ۶ ص: ۳۸۶، باب الاستبراء وغيره فصل في البيع)

[۳] افضل القراءة ان يتدبر في معناه حتى قيل يكره ان يحتم القرآن في يوم واحد ولا يحتم في اقل من ثلاثة ايام تعظيمًا له ..... وتندب لحافظ القرآن ان يحتم في كل اربعين يومًا ..... من ختم القرآن في السنة مرة لا يكون هاجرًا كذا في القنية. (عالمگیری ج: ۵ ص: ۳۱۷، الباب الرابع في الصلاة والتسبيح وقراءة القرآن والذكر والدعاء... الخ)

[۴] وفي القنية في باب ما يتعلق بالمقابر تقبيل المصحف قبل بدعة لكن.... [بقية حاشيه په راروانه صفحه....]

د قرآن مجيد بنسكلول جائز دي

سوال: زموږ د کورمخکې جومات کې يوه ورځ زموږ يو ګاونډي د قرآن شريف تلاوت کولو، کله يې چې تلاوت وکړ، نو قرآن شريف يې بنسکل کړ، د جومات خزانچي د داسې کولونه منع کړ او ويي ويل چې: قرآن شريف بنسکلول پکار نه دي، وضاحت وکړئ چې آيا داسې صحيح وايي که غلط؟ زه هم چې قرآن شريف ولولم نو بنسکلوم يې اوزموږ د کورواله هم

جواب: د قرآن مجيد بنسکلول جائز دي.^{۱۱}

د قرآن حروفو ګوتمه موچې په ګوته وي بيت الخلاء ته مه ځئ

سوال: ګزارش دادی چې اکثر خلک قرآني ايات وغيره په ګوتموباندې کنده کوي، مهرباني وکړئ اوموږ ته دا ووايئ چې دا ګوتمې څنگه په لاس کړل شي چې بيت الخلاء ته تګ وکړل شي؟ يا هغه وويستل شي اوبيت الخلاء ته لاړ شي، مونږ په ګوتموباندې حروف مقطعات (ص، ن، و، غيره) کنده کړي، ددې به باره کې راته ووايئ چې څه مسئله ده؟

جواب: په ګوتمه باندې که آيت يا قرآني کلمات کنده وي، نوبيت الخلاء ته يې اوږل مکروه دي ويستل يې پکار دي.^{۱۲}

په تخته چاک سره ليکل شوي قرآن اياتونه څنګه وران کړو؟

سوال: کله چې په ټولګي (کلاس) کې په توره تخته (بلک بورډ) باندې قرآني ايات وليکل شي، وروسته هغه وران کړل شي اود هغو الفاظو چاک په ځمکه باندې خپور شي اوهغه زموږ د پېنولاندې کيږي ددې وجې نه څه کول پکار دي؟ ددې جواب موږ داورکې چې کله وران شي؛ نو چاک د قرآني آيتونو الفاظ نه وي، هغه خويوازي چاک وي، خو يوکس موږ ته يو مثال راکړ اوموږ يې بې جوابه کړو چې ځينی کسان تعويذ په اوبه کې ويلي کړي او ويې څښي، په کاغذ باندې خوڅه ليکل شوي وي، خو کله چې هغه اوبه شي؛ نو هغه الفاظ پاتې نه شي بيا خلک هغه ولې څښي؟

...بقية د تير مخ] .. روى عن عمر رضى الله عنه ان كان ياخذ المصحف كل غداة ويقبله ويقول: عهد ربي ومنشور ربي عزوجل _ وكان عثمان رضى الله عنه يقبل المصحف ويمسحه على وجهه (الدر المختار مع الرد ج: ۶ ص: ۳۸۴، باب الاستبراء وغيره، فصل في البيع)

۱ [روى عن عمر رضى الله عنه انه كان ياخذ المصحف كل غداة ويقبله.... وكان عثمان رضى الله عنه يقبل المصحف ويمسحه على وجهه.. الخ (الدر المختار مع الرد المختار ج: ۶ ص: ۳۸۴، باب الاستبراء وغيره، فصل في البيع)

۲ [ويكره ان يدخل في الخلاء ومعه خاتم عليه اسم الله تعالى اوشىء من القرآن كذا في السراج الوهاج (هندية ج: ۱ ص: ۵۰، الباب السابع في النجاسة واحكامها) _

جواب: دا خو ظاهره ده چې دورانولونه وروسته هغه د قرآن کریم الفاظ نه پاتې کېږي، خو بهتره داده چې هغه چاک دې په لمدې کېږه باندې صفا کړل شي.^{۱۱}

زړو مقدسوپا نوسره څه وکړل شي؟

سوال: د قرآن پاک زړوپا نوباندې څه وکړل شي؟ زموږ په لطيف اباد کې پوه داسې واقعه وشوه چې د یو جومات موذن د قرآن شریف زړې پانې په یو کنستړکې راغونډې کړې او ویې سیزلې، موذن په خپل فالتو وخت کې چولې خرڅوي. او په خپل محنت سره مزدوري کوي. حج یې هم کړی دی او عمره یې هم ادا کړې ده او د جومات کار هم په ښه طریقه سره کوي. مگر د قرآن پاک پانو سیزولوسره دهغه خلاف خطرناکه هنگامه راپورته شوه او هغه فوري طور سره د جومات نه وویستل شو، روسته بیا پولیسو هم گرفتار کړ، تاسو راته د شریعت له مخې ووايئ چې واقعي د موذن نه گناه شوې ده؟ د قرآن پاک زړې پانې د شریعت له مخې په کومو کومو طریقو سره ضائع کولی شو؟ په دې باندې په تفصیل سره رڼا واچوئ!

جواب: د مقدسوپانو له پاره بهتره داده چې په دریاب یا غیر اباد کوهي کې واچول شي. یا په ځمکه کې خښې کړل شي.^{۱۲} او د مجبوري په حالت کې دې هغه وسوځول شي او ایره دې په اوبو کې ملاو کړل شي او هلته دې واچول شي چې څوک پرې پښې کېږدي. ستا موذن ښه نه دي کړي، خود هغه نه دومره گناه هم نه ده شوې، چې دومره لویه سزا ورکړل شوه. خلک په جذباتو کې د حد و دوخیال نه ساتي.

په اخبارو نو او رسالو کې شائع شويو مقدسوپا نوسره څه وکړل شي؟

سوال: عرض او درخواست مې داده چې ماد جناب صدر پاکستان په خدمت کې هم ددې مفهوم پوه عریضه لیرلې وه چې نن سبا په نشر و اشاعت کې د دین کومه ذخیره چې په اخبارونو او رسالو کې راروانه ده، هغه په هر حال ښه او دوخت د ضرورت مطابق ده، خو په دې سلسله کې دا اړخ هم د غور وړ دی چې داسې ټول اخبارات چې کله ردي شي او بازار ونوته راشي؛ نو بیا ددې منسروکو مضامینو ډیره زیاته بې حرمتي کېږي اول به په جوماتونو کې دڅه اهل

۱ [لوحاً لوحاً کتب فيه القرآن واستعمله في امر الدنيا يجوز..... الخ (عالمگیری ج: ۵ ص: ۳۲۲، الباب الخامس) وايضا ولو کتب القرآن على الحيطان والجدران بعضهم قالوا يرجی ان يجوز وبعضهم كرهوا ذلك مخافة السقوط تحت اقدام الناس..... الخ (هندية ج: ۵ ص: ۳۲۳، الباب الخامس في آداب المسجد والقبلة والمصحف..... الخ)۔

۲ [المصحف اذا صار خلقاً لا يقرأ منه ويخاف ان يضع يجعل في خرقة طاهرة ويدفن ودفنه اولی..... الخ المصحف اذا صار خلقاً وتعذرت القراءة منه لا يحرق بالنار اشارة للشيء الى هذا في السير الكبير وبه نأخذ كذا في الذخيرة (هندية ج: ۵ ص: ۳۲۳، الباب الخامس في آداب المسجد والقبلة..... الخ، وايضاً في الشامية ج: ۶ ص: ۴۲۲، باب الاستبراء)۔

خیرد طرف نه د اهدایات اویزان ووچې داسې ردي کاغذونه دې په جومات کې محفوظ کړل شي اودابه په احترام سره ضائع کړل شي، بیا سابقه وزارت مذهبي امورو هم ددې له پاره ځای په ځای کنسترونه ایښي وو، مگر اوس دا انتظامات په نظرنه راځي، زما په ناقصه کې اخباراتو وغیره ته د اهدایات ورکول پکار دي چې هغوی د قرآني آیتونو او حدیثونو سره د اهدایات هم لیکي چې دا برخه په ردي کې ورکول گناه ده. د دې ترې کټ کړل شي او په احترام سره دې ختم کړل شي.

زما د درخواست په جواب کې ماته دا اطلاع را کړل شوه چې خط ضروري کاروایی له پاره دنشر واشاعت وزارت اسلام اباد ته ور لیږل شوی دی، په همدې وخت کې د الفاظو د بې حرمتي په باره کې ستاسو نه هم سوال وکړل شو اوتاسو جواب ورکړو چې د ابې ادبي یو مستقل وېال دی، او ددې حل موپه پوهه کې نه راځي. د حکومت اود ټولو خلکو د تعاون نه پرته ددې سیلاب نه بچ کیدل ممکن نه دي، ما دا خبرانه هغه برخه وشلوله اود غور کولو له پاره مې په خپل خط کې شامله کړه او وزارت نشر واشاعت ته مې ولیږله، جنگ اخبار کراچی کې د هدایاتو او کومه فیصله چې شامل شوې ده دهغې تراشي ددې درخواست سره ستاسو په خدمت کې درلېږم، زما په خیال په دې مرحله کې چې د عوامو نه څه وغوښتل شو چې هغوی دې داسې عبارتونه د اسلامي او شرعی احکامو مطابق تلف کوي، په دې کې د عوامو له پاره د اسلامي او شرعی احکامو وضاحت هم وشي؛ نو د عوامو کار به آسان شي اود داسې وضاحت انتظام ستاسو په شان محترم په مناسب او صحیح طریقې سره کولی شي چې د ثواب دارین نه به خالي نه وي.

جواب: په دې سلسله کې څو امور قابل ذکر دي:

اول: د اخبارونو او رسالو په ذریعه دمبارکو نومونو بې حرمتي یو وېایی شکل اختیار کړی دی. له دې وجې حکومت ته هم، اخبار والاو ته هم او عامو مسلمانانو ته هم ددې سنگینې پوره پوره احساس کول پکار دي، عوامو ته د احساس ورکولو له پاره ضروري دي چې کوم عبارت په سرکاري مراسلو کې ورکړل شوی دی، اخبارونه هغه په مسلسل طور سره شائع کړي.

دویم: په سرکاري طور سره ددې اهتمام کول پکار دي چې داسې منتشرپانې چې په کې قابل احترام شیان لیکل شوي وي دهغو د حفاظت له پاره په جوماتونو، رفاهي ادارو او عامو لارو باندې دې کنستري کینودل شي او عوامو ته دې هدایت وکړل شي چې چاته هم دغه شان قابل احترام کاغذ په لاس ورشي؛ نو هغه دې په دې ډېو کې محفوظ کړي.

درېم: د داسې کاغذونو د تلف کولو بهر صورت دادی چې دادې په سمندر یا دریاب یا په څه غیر اباد ځای کې واچول شي یادې په داسې ځای کې خښ کړل شي، چې د پښولاندې کیږي نه. او په آخري درجه کې دې دا وسوزول شي او ایره دې اوبو سره ملاو کړل شي او په داسې ځای

کې دې واچول شي چې د پېښولاندې نه شي.^(۱)

په اخبارونو کې د قرآني آیاتونو اشاعت بې حرمتي ده

سوال: په روزنامه جنگ کوټه کې دیوزورنادر قلمي قرآن مجید عکس شائع شوی و، په لیدو یې ډیر زیات خفه شوم چې په کې په سوره قریش کې یولفظ پرېښودل شوی دی (اخبار تېکړه درلېږم) لهذا تاسوته درخواست دی چې راته ووايي چې موږ په غلطې باندې یو؟ د قرآني نسخه خوڅو ځله چاپ شوې ده او ډیره پخواني هم ده: نو آیا ترنته پورې دا د چا د نظر نه هم تیر شوې نه ده چې دايې صحیح کړې وای. لهذا تاسوته درخواست دې چې ددې په باره کې په تفصیل سره جواب راکړئ. اوداراته وښايئ چې په اخبار کې قرآني آیاتونه چاپ کول دومره ضروري دي چې دهغو ادب او احترام دې په نظر کې ونه ساتل شي او چاپ دې کړل شي؟ په قلات کې اکثریت دهندوانو کورونه دي، له دې وجې دهر هندوپه لاس کې اخباروي اودهغوی له پاره عامې خبرې او قرآني آیتونه یوبرابروي. اوموږ مسلمانان وروڼه اخبارونه ترکوم حدپورې ښالولای شو؟

جواب: تاسو چې کومه اخباري تراشه (تېکړه) رالېږلې ده، په دې کې آیت واقعي غلط چاپ شوی دی چې دافسوس خبره ده، زه دقرآن مجید دآیتونه اوسورتونه په اخبار کې چاپ کول بې ادبي گڼم.^(۲)

په اخبارونو کې دقران ترجمه چاپ کول

سوال: په اکثر اخبارونو او رسالو کې مثلاً: ،،جنگ،، اخبار کې روزانه په یو دوو صفحو باندې د قرآني آیاتونو ترجمې شائع کیږي، د تاسو په علم کې دي چې د قرآن پاک آیاتونه یا ترجمې بغیر د اودس نه مسحه کول جائزه دي، حالانکې ددې اخبارونو د چاپ کیدو نه تر تقسیمولو پورې او د لوستلو نه تراستعمالولو پورې په ټولو مرحلو کې شاید چې د یو بې اودسه لاس ته نه وي لگېدلی، حدخو دادی چې دا واخلې اوپه سرکونو باندې یې خواره کړي او بې اودسه یې ونغاړي، او کور واليې بې اودسه لولي، او څنگه چې یې خوښه وي نو ایږدي یې، په کباړي باندې یې خرڅوي او بیا پکې د خوراک څښاک وغیره شیان تړل کیږي او استعمالوي یې، او په آخر کې په سرکونو باندې په قدمونو کې. بلکې تر دې پورې چې د

۱ [قال العلامة الحصکفی رحمه الله الکتب التي لا ینتفع بها یحی عنها اسم الله وملائکته ورسله ویمرق الباقی لاباس بان تلقی فی ماء جار کما هی اوتدفن وهو احسن کما فی الانبیاء (درمختار مع الشامی ج: ۶ ص: ۲۳ فصل فی البیع)

۲ [لوکتب القرآن علی الحیطان والجدران بعضهم قالوا یرجی ان یموز وبعضهم کرهوا ذلك مخافة السقوط تحت اقدام الناس (هندیه ج: ۵ ص: ۳۲۳، کتاب الکراهیه، الباب الخامس فی آداب المسجد والقبلة)۔

گندگی په ځایونو کې په نظر راځي، عرض دا چې دومره قباحگونه دي چې په دومره لویه پیماني باندې احتیاط کول ډیر مشکل دي، آیا په داسې صورت کې ددې قرآني آیاتونو یا ددې ترجمې شائع کول به څنگه گټور او جائز وي؟ آیا په دې طریقې سره د تبلیغ د ثواب نه زیاته د بې حرمتي گناه نه لار مېږي؟

جواب: په اخبارونو کې د قرآني کریم د آیاتونو متن چاپ کول واقعي چې بې حرمتي ده^{۱۱} که چیرې د دې د حوالې ضرورت وي نو ترجمه دې ورکړل شي، اگر چې ترجمه هم د ادب لائق ده، خو ددې حکمونه د قرآن کریم د متن په شان نه دي او څومره چې ممکنه وي د دې پابند ادب لحاظ ضروري دی.^{۱۲}

قرآن مجید د الماری په پورتنۍ برخه کې بدی

سوال: عرض دادی چې ماته یوه کشاله راپېښه شوې ده، زه قرآن مجید دخپلو کتابونو په الماری کې په لاندیني دراز کې ږدموناگهانه زما په ذهن کې خیال راغی چې دصوفي سطح ددراز نه اوچته ده، او نعوذبالله چرته دقرآن مجید بې حرمتي شوې نه وي؟ دراز بنددی، مهربانی وکړئ اوماته صحیح ووايئ! زه به ستاسو ډیر منندوی یم.

جواب: قرآن مجید چونکې په الماری کې بنددی، ددې وجې نه بې حرمتي خونه ده، مگر بهرته داده چې دادې اوچت کینودل شي.^{۱۳}

قرآن مجید په لاندیني منزل کې کینودل جائز دي

سوال: قرآن مجید په اوچت ځای باندې کینودل کیږي، خو که کور دیومنزل نه په زیاتو منزلونو باندې مشتمل وي؛ نو ایا په لاندیني منزل کې دقرآن مجید کینودوسره ددې بې ادبي نه کیږي؟ هرکله چې په پورتنو منزلونو کې خلک گرځي راگرځي، څملی غرض دا چې هرکارکوي.

جواب: په لاندیني منزل کې قرآن مجید کینودو کې هیڅ حرج نشته.^{۱۴}

^۱ فتح القدیر: وتکره کتابه القرآن واسماء الله تعالى على الدراهم والمحاريب والجدران ومايفرش (شامي ج: ۱ ص: ۱۷۹، قبیل باب ۱ لمياه) ۱۰ ايضاً ولو كتب القرآن على الحيطان والجدران بعضهم قالوا يرجي ان يجوز وبعضهم كرهوا ذلك مخافة السقوط تحت اقدام الناس كذا في فتاوى قاضى خان (عالمگیری ج: ۵ ص: ۳۲۳)
^۲ وكذا ورق الكتابة لصقالته وتقومه، وله احترام ايضاً لكونه آلة لكتابة العلم ولذا علله في التاتارخانية بان تعظيمه من ادب الدين (شامي ج: ۱ ص: ۳۴۰، فصل الاستنجاء، مطلب اذا دخل المستنجى في ماء قليل)
^۳ حانوت اوتابوت فيه كتب فلادب ان لا يضع الثياب فوقه ..... الخ (هندي ج: ۵ ص: ۳۲۴)۔
^۴ وقال الا ترى انه لو وضع في البيت (القرآن) لابس بالنوم على سطحه كذا ههنا (الهندي ج: ۵ ص: ۳۲۲)۔

قرآن مجيد باندې کتابچه کينودل او ليکل کول سخته بې ادبي ده

سوال: آيا په قرآن مجيد باندې څه کتابچه وغيره کينودل او په هغې کې ليکل پکار دي؟

جواب: ايايو مسلمان چې په زړه کې يې د قرآن مجيد ادب وي په قرآن مجيد باندې کتابچه کينودی شي او په هغې کې ليکل کولی شي؟^(۱۱)

د قرآن پاک په باره کې د گستاخانه خيال راتلو شرعي حکم

سوال: يوه ورځ ناڅاپه زما په زړه کې د قرآن پاک په باره کې گستاخانه خيال پيدا شو. ما دا خيال رد کړ، بيا د اسلامي عقيدو او د اسلام د شعائرو خلاف عجيبه قسمه د خيالونو او د گمراهې والا سلسله شروع شوه، دا شيطاني خيالونه ولې راځي؟ او ددې علاج څه دی؟ خدای دې نه کړي په دې سره زه کافر يا مرتد شوي څو نه يم؟ د توبې به څه طريقه وي؟

جواب: ددې خيالونو راتلل، ستا له لوري بد گڼل او رد کول د ايمان د کاملوالي نښه ده. شيطان ډاکو دی او ډاکو په دولتمن کور باندې ډاکه غورځوي. ددې خيالونو هيڅ کله هم پرواه مه کوه! داسې گڼه لکه سپی چې غيږېږي او د،، لاهول،، په ډنډې سره يې دفع کوه، ان شاء الله هيڅ هم نه شي خرابولی.^(۱۲)

تي وي کې د قرآن مجيد د تلاوت په وخت هغه طرف ته پښې غځول

سوال: اکثرموږ په ملاسته باندې په تي وي څه پروگرامونه گورو او په دې دوران کې موپښې هم دتي وي طرف ته وي او تخت دتي وي نه اوچت وي او د قرآن مجيد اياتونه په تي وي باندې بنودل کيږي نوڅه گناه يې شته او کهنه؟ او گناهگار به څوک وي کتونکي، که دتي وي پروگرام بنودونکي؟

جواب: دا د يوې نه، بلکې دريو گناهونو مجموعه ده: ۱... تي وي کتل بذات خود حرام دي.^(۱۳)

۲... ددې حرام شي د قرآن کریم له پاره استعمال حرام دی.^(۱۴)

[۱] ويوضع ..... المواظظ ثم التفسير (در مختار) قوله ثم التفسير ..... والمصحف فوق الجميع (در مختار مع ۱ لشمی ج: ۱ ص: ۱۷۷، ۱۷۸، مطلب يطلق الدعاء على ما يشمل التاء)۔

[۲] عن ابی هريرة رضى الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: ان الله تجاوز عن امتي ما وسوس به صدرها ما لم تعمل به او تتكلم - متفق عليه - وعنه قال: جاء ناس من اصحاب رسول الله صلى الله عليه وسلم الى النبی صلى الله عليه وسلم فسألوه: انا نجد في انفسنا ما يتعاطم احدنا ان يتكلم به قال: او قد وجدتموه؟ قالوا: نعم! قال: ذلك صريح الايمان رواه مسلم (مشکوٰۃ ص: ۱۸، كتاب الايمان، باب الوسوسة، طبع قديمی)

[۳] وكره كل هو لقوله عليه السلام كل هو المسلم حرام الاثلاثة ملاعبته اهله وتاديبه لفرسه ومناصلته بقوسه (در مختار مع الشامي ج: ۶ ص: ۳۹۵ وايضا عالمگیری ج: ۵ ص: ۳۵۲)۔

[۴] ومن حرمة القرآن ان لا يقرأ في الاسواق وفي موضع اللغو .... [بقية حاشيه په راروانه صفحه ....]

۳..... دقرآن کریم دنفو شو طرف ته پښې غځول بې ادبي ده.^{۱۱}
پروگرام کتونکي اوښودونکي ټول په دې عذاب کې شریک دي.^{۱۲}

په ژبې سره دقرآن پاک الفاظ ادا کول ضروري دي

سوال: اکثر په قرآن خواني کې خلک او خاصکر ښځې تلاوت داسې کوي لکه څنگه چې مطالعه کيږي آواز خوږ بڼه شونډې يې هم نه خوځيږي، په زړه کې يې وايي، که هغوی ته وويل شي: نوجواب ملاوشي چې موږ په زړه کې وويلو، که سړي مو دتلاوت آواز واوریده نو گناه به وي.

جواب: دقرآن مجید دتلاوت له پاره په ژبې سره الفاظ ادا کول شرط دي، په زړه کې ويلو سره تلاوت نه کيږي.^{۱۳}

په ژبه دويلو نه پرته دتلاوت ثواب نه وي، خو دکتواو تصور ثواب به ورکول کيږي

سوال: ځينې خلک دقرآن مجید تلاوت کوي خوشونډې نه خوځوي، په زړه کې خيال کوي اولولي.

جواب: تلاوت په ژبې سره دقرآن مجید د الفاظو د ادا کولو نوم دی: نوځکه که په ژبې سره ونه وايي اوضرف په زړه کې خيال وکړي: نود تلاوت ثواب به ورته نه ملاويږي، يوازې په سترگو سره دکتواو په زړه کې دتصور کولو ثواب به ورته ملاويږي.^{۱۴}

ايا دماسخوتن په لمانځه کې لوستلو

سره به دشيپې دسورتونو فضيلت حاصل شي؟

سوال: د ماسخوتن د لمونځ نه وروسته لوستلو والاسورتونه، تبارک الذي، الم سجده که

...بقية د تير مخ].. كذا في القنية (هندية ج: ٥ ص: ٣١٦، الباب الرابع في الصلاة والتسبيح... الخ، وايضا في كفاية المفتي، شپارسم باب، ريډيو او لاور سپيكر، ج: ٩ ص: ٢١٨ طبع درالاشاعت)

١ [ويكره.... مد رجليه..... الى مصحف..... الخ (درمختار مع الشامى ج: ١ ص: ٦٥٥ طبع ايچ ايم سعيد)

٢ [عن جرير قال: كُتِبَ في صدر النهار عند رسول الله صلى الله عليه وسلم..... فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم..... ومن سن في الاسلام سنة سيئة كان عليه وزرها ووزر من عمل بها من بعد من غير ان ينقص من اوزارهم شيء، رواه مسلم (مشكوة ص: ٣٣، كتاب العلم، الفصل الاول طبع قديمي).]

٣ [وكذا لا تجب بالكتابة او النظر من غير تلفظ لانه لم يقرأ..... الخ (كبرى ص: ٥٠٠ طبع سهيل اكيدي لاهور، وايضا في الهندية ج: ١ ص: ٦٩).]

٤ [لان القراءة فعل اللسان (مراقى الفلاح شرح نور الايضاح ص: ١٢٢) وقراءة القرآن في المصحف اولي من قراءة عن ظهر القلب لما روى عبادة بن صامت رضى الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم انه قال: افضل عبادة امتي قراءة القرآن نظرا ولان فيه جمعا بين العبادتين وهو النظر في المصحف وقراءة القرآن (فتاوى خانية على هامش الهندية ج: ١ ص: ١٦٢، الباب الحادى والعشرون في الجنائز).]

چيرې د لمونځ په دوران کې ولوستل شي نو آيا هغه فضيلت چې کوم د لمونځ نه علاوه په ويلو سره ملاويږي حاصل به شي؟
جواب: حاصل به شي.

تبارک الذي اوسورت یس په آواز سره لوستل

سوال: زما د لور عمر (۲۴) کاله دی. د (۱۱) کالو د عمر نه پنځه وخته لمونځ، سورت یس، سورت تبارک الذي روزانه وايي، د (۱۷) کالو په عمر کې د دې په غوږونو کې آواز راځي چې د هغې په وجه ورته ډیر تکلیف وي، ځینې خلک وايي چې دا د داسې لوستلو اثرات دي. مهرباني وکړئ او ووايئ چې ماشومه دا دوه سورتونه وايي او که نه؟
جواب: ماشومه دې دا دوه سورتونه په آواز سره نه وايي، بلکې داسې دې وايي چې په لوستلو کې آواز نه راځي.

د تلاوت له پاره هروخت صحیح دی

سوال: دلته په سعودي عرب کې داذان نه وروسته اودهرې جمعې لمابنځه نه مخکې اکثر خلک دقرآن پاک تلاوت کوي، دجمعې په ورځ همدغه شان وي، ايا دورځي دڅه خاص وخت خيال ساتلونه بغير داسې عمل کول صحيح دي؟
جواب: دقرآن کریم تلاوت دورځي شپې په هيڅ وخت کې منع نه دی، هروخت تلاوت کيدای شي.

د لمر اخلتوپه وخت کې تلاوت جائز دی

سوال: کله چې د لمر دراخته وخت وي، نو هغه وخت کې لمونځ کولو نه منع شوې ده، آيا په دې وخت کې دقرآن مجيد تلاوت کولی شو او که نه؟
جواب: دغه وخت کې دقرآن مجيد تلاوت جائز دی.^۱

د زوال په وخت کې دقرآن پاک تلاوت او ذکر کول جائز دي

سوال: دقرآن خواني په باره سوال داو چې ديوکس دمرگ نه وروسته په دويمه ورځ ياپه بله څه ورځ قرآن خواني کيږي، يوصاحب وويل چې اوس دقرآن خواني وخت نه دی، دزوال وخت کيدونکی دی. آيا په دې وخت کې قرآن خواني کيدای شي؟
جواب: دزوال په وخت کې دقرآن کریم دتلاوت اونور ذکر اذکار جائز دي، له دې وجې داويل غلط دي چې اوس دقرآن خواني وخت نه دی.^۲، بلکې دا جدا بحث دی چې نن سبا دقرآن خواني

^۱ [وتستحب القراءة عند الطلوع والغروب..... الخ] (درمختار مع الشامی ج: ۶ ص: ۴۲۳)۔

^۲ [وتستحب القراءة عند الطلوع والغروب..... الخ] (درمختار مع الشامی ج: ۶ ص: ۴۲۳)۔

رواج دی په هغه کې خلکو ډیر غلط شيان شامل کړي دي.

له مازديکړه ترمانېامه د تلاوت او تسبیح له پاره بهترين وخت دی

سوال: د مازديکړه واخله ترمانېام پورې قرآن پاک لوستل پکار دي او که نه؟ ویل کیږي چې داذوال وخت وي؟

جواب: د مازديکړه واخله ترمانېام پورې وخت خودیرمبارک دی، په دې وخت کې ذکر او تسبیح او تلاوت قرآن پاک کې مشغولیدل ډیر خوښ عمل دی.^{۱۱}

د قرآن پاک د تلاوت غوره وخت

سوال: د قرآن پاک د تلاوت غوره وخت کوم یودی؟ تقریباً دیوکال مخکینی خبره ده، زما په زړه کې د قرآن د تلاوت اولمونځ کولو ډیر زیات شوق راپورته شو، د ژمي ورځې وې، وږې، ټول وخت به په کار کې مشغول وم، د لمونځ وخت خوبه راته ملاویده خو قرآن به مې عموماً د شپې یولسو دولسو بجو په وخت کې تلاوت کولو، د ترجمې سره به یې ماته ډیر خوندي کولو، ځکه چې د شپې وخت ډیر پرسکون وي، په پوهې سره لوستل ډیره مزه کوي، خو چې په دې پوه شوم نو ډیر زیاته خفه شوم چې یوه ورځ زما خاوند وویل بلکې ډیر زیات ناراضه شو چې دا کوم وخت دی؟ خدامې کړه دې وخت کې کونډې ښځې تلاوت کوي؟ ته ماسپښین یا سحر وختی تلاوت کوه. زما خاوند په خپله د قرآن حافظ او د دیني علومونه خبردی، دهغه دخولې نه چې مې دا واوریدل نو ډیره زیاته خفه شوم چې زما خاوند زما د قرآن پاک د لوستلو غلط مقصد باسي. هرکله چې زما په زړه کې هیڅ داسې خیال نه و، نه ماته پته وه چې زه په دې وخت کې تلاوت وکړم؛ نو خلک به په موږ ښځه خاوند کې بې اتفاقي وگڼي. نه مې دامقصدو چې زما آواز دې گاونډیان واورې او مادي ډیره نیکه وگڼي، زه خو ځان په خپله ډیر زیات گناه گاره گڼم، په هر حال دهغې ورځې نه داسې وشو چې د لمونځ، روژې طرف ته مې زړه نه راغې کیږي، د دنیا په کارونو کې لگیايم، خو خپل ضمیر مې ډیره ملامته کوي، د مرگ تصور مې هیڅ وخت کې نه کمیږي.

جواب: ستا د خاوند دا وینا خویوه لطیفه ده چې په دې وخت کې کونډې ښځې تلاوت کوي، هسې دا خیال ساتل ضروري دي چې زموږ د طرز عمل نه بل ته تکلیف ونه رسیږي، دیولسو بجو وخت عموماً دارام وخت وي او په دغه وخت کې ستا تلاوت کولو سره دنورو په آرام کې خلل راتلی شي. ستاسوله پاره مناسب دادي چې دکار ختمولو او ماسخوتن لمونځ کولونه وروسته زړه ویده کیږه، په آخری شپه کې راپاڅه او تهجد کولونه وروسته د قرآن کریم تلاوت کوه.

۱ [تستحب القراءة عند الطلوع او الغروب (در مختار) واقتصر علیه فی ۱ لقنیة حیث قال الصلوة علی النبی صلی الله علیه وسلم والدعاء والتسبیح. افضل من قراءة القرآن فی الاوقات التي فیها عن الصلاة فیها (شامی ج: ۶ ص: ۴۲۳)]

اوبښخوټه پکار دي چې آواز کم ساتي په دومره لوړ آواز سره نه چې دنامحرمو تر غوږو پور ورسېږي، په ژمي کې به درته ان شاء الله ډيروخت ملاويږي او په گرمي (دوبي) کې که درته په دغه وخت کې دتلاوت وخت ملاونه شي؛ نود سحر دلمونځ نه وروسته يې کوه، داموزون ترين وخت دی اوتاچې کوم څه ليکلي دي چې يوه ورځ ستاخواند ستا دې وخته تلاوت په وجه تاته خبرې کړې وې دهغې ورځې نه پس دې لمونځ اوتلاوت طرف ته زړه نه راغب کيږي، ددې نه ستادنفس غلامعلوميږي ځکه که تالمونځ او تلاوت دالله تعالی درضا له پاره کولو؛ نواوس ته دومره بې رغبتې ولې شوې؟ معلوميږي چې په دغه وخت کې تلاوت کولو کې ستادنفس څه مکړېت و، ددې نه توبه وکړه، که څه هم رغبت دې وي اوکه نه وي دلمونځ اوتلاوت اهتمام کوه، مگر بې وخته نه.^{۱۱}

قرآني آيتونووالا کتاب ته بې اودسه لاس وروړل

سوال: په اقراء ډائجسټ کې قرآني آيتونه اودهغو ترجمه ليکل شوې وي، مهرباني وکړئ او دا وضاحت وکړئ چې ددې مطالعه له اوداسه پرته کيدای شي؟ همدغه شان څه نور کتابونه اويا اخبار په کوم کې چې دقرآني آيتونوترجمه يا احاديث نبوي ﷺ اودهغو ترجمه ليکل شوې وي، بې اودسه لوستل کيدای شي اوکه نه؟

جواب: دينی کتابونه چې په هغو کې آيتونه درج وي، بې اودسه ورسره لگولی شئ، مگر دآيتونوپه ځای لاس مه لگوى!^{۱۲}

بې اودسه قرآن شريف لوستل جائز دي خو لاس ورسره لگول جائز نه دي

سوال: دقرآن شريف دنيولوله پاره ياپه لاس کې داخيستلوله پاره يادڅه دایت کتلوله پاره اودس کول ضروري دي اوکه نه؟ ځکه چې انسان بغير داودس نه هم پاک وي، شايدچې دقرآن شريف دپاسه کوم آيت درج وي، دهغه مفهوم همدغه شان دی چې پاک خلق دې کتاب سره لاس لگوي، اميد لروچې زمونږ رهنمايي به وکړئ!

جواب: بې اودسه قرآن شريف لوستل جائز دي^{۱۳}، خولاس لگول ورسره جائز نه دي.^{۱۴}

[۱] وفي الفتح عن الخلاصة: رجل يكتب الفقه ويحبه رجل يقرأ القرآن فلا يمكنه استماع القرآن فلا ثم على القارى وعلى هذا لوقرأ على السطح والناس قيام يأثم اهـ اى لانه يكون سبباً لاعراضهم عن استماعه او لا نه يوذيههم بايقاظهم تامل (ردالمحتار ج: ۱ ص: ۵۴۶ باب صفة الصلاة فروع في القراءة خارج الصلاة، طبع ايچ ايم سعيد)

[۲] وفي السراج عن الايضاح ان كتب التفسير لا يجوز مس موضع القرآن منها وله ان يمس غيره وكذا كتب الفقه اذا كان فيها شيء من القرآن الخ (شامى ج: ۱ ص: ۱۷۶، وايضاً حاشية طحطاوى على مراقى الفلاح ص: ۷۷)

[۳] وايضاً له قراءة القرآن لما روى ان رسول الله صلى الله عليه وسلم كان لا يحجزه عن قراءة القرآن شيء الا الجنابة (البدائع الصنائع ج: ۱ ص: ۳۴ كتاب الطهارة، مطلب مس المصحف)۔

[۴] لا يجوز للمحدث.... مس المصحف من غير غلاف.... الخ.... [بقية حاشيه په راروانه صفحه....]

د استاذ له ويري د ناپاكي باوجود د قرآن د لوستلو كفاره

سوال: زه به يوې مدرسې ته د حفظ له پاره تلم، يوه ورځ چې زه ناپاكيه وم د استاذ د ويري نه مې د ناپاكي په حالت كې قرآن مجيد هم لوستلو، ددې ورځې نه وروسته په بيماري كې مبتلا شوم، يو كال وشو، علاج جاري دى، خو هيڅ فرق نه كيږي، ددې كفاره څه ده؟

جواب: د الله تعالى ته په رينستوني زړه توبه اوباسه، د الله تعالى نه د صحت دعا وغواړه، درې ځله سورة فاتحه ووايه او خپل ځان پرې دم كړه، الله تعالى به صحت در كړي، د ناپاكي په حالت كې په ژبې سره تلاوت مه كوه بلكه په زړه كې يې وايه. يعنې د ژبې د خوځولو نه پرته او قرآن مجيد په كپړې سره نيسه او په څه شي سره پاته اړوه.^{۱۱}

قرآن مجيد بې اودسه مسحه كول

سوال: په كراچۍ كې يو صاحب د قرآن پاكي درس كوي د قرآن متعلق دده معلومات هم ډير دي، دده وينا ده چې د قرآن پاكي د ويلو د پاره اودس ضروري نه دى، كله چې ستا زړه غواړي، كله چې تاته وخت ملاو شي، لوستلى يې شي اصل احترام خو په زړه كې وي، دده وينا ده چې قرآن پاكي په كاغذ باندې ليكل شوى دى، اخبار هم په كاغذ باندې ليكل كيږي، دا يوازې د ملایانو خلكو ته د قرآن نه د لرې كولو خبرې دي، د قرآن او حديث په رڼا كې جواب راکړئ

جواب: په قرآن كې دي: «لَا يَسْتَه إِلَا الْمُطَهَّرُونَ» په دې وجه دا سپرى غلط وايي.^{۱۲}

د ناپاكي په حالت كې د قرآن په لاس كې اخيستلو كفاره

سوال: قرآن مجيد په داسې حالت كې په لاس كې اخيستل يا پورته كول چې كله غسل فرض وي دا گناه به د توبې سره معاف شي كه كفاره به هم اداء كول وي؟

جواب: د ناپاكي په حالت كې قرآن مجيد ته له جامې پرته نه لاس لگول كبيړه گناه ده، كه چيرې داسې ضرورت راپيښ شي؛ نو په يوې پاكي كپړې سره قرآن پاكي اوچتول پكار دي.^{۱۳} ددې كفاره توبه او استغفار دى، د الله تعالى نه معافي غواړه او آئنده دا ناجائز كار مه كوه.

...بقية د تير مخ].. (بدائع الصنائع ج: ۱ ص: ۳۳، كتاب الطهارة، مطلب من المصحف، وايضا في الشامية ج: ۱ ص: ۷۳، وفي الهندية ج: ۱ ص: ۳۸، الباب السادس في الدماء المختصة بالنساء)

[ولا يجوز للحائض ولا جنب قراءة القرآن ..... ولا يجوز لحدث من المصحف ..... الا ان ياخذ به غلافه او بعلاقته ..... الخ (الجوهرة النيرة ج: ۱ ص: ۳۰، باب المسح على الخفين)
[الواقعة ۷۹]

[ومنها حرمة من المصحف لا يجوز لهما وللجنب والمحدث من المصحف الا بغلاف متجاف عنه كالخرطة (عالمگيري ج: ۱ ص: ۳۹، الباب السادس في الدماء المختصة بالنساء)

نابالغه ماشومان بي اودسه قرآن شريف سره لاس لگولی شي

سوال: واره ماشومان هلکان جينکی په جومات کې سبق وايي، د متيازو کولونه وروسته اودس نه کوي، بې اودسه قرآن سره لاس لگوي، دمعلم ويناده چې ترخوپورې په ماشوم باندې لمونځ فرض شوی نه وي، هغه بې اودسه قرآن شريف سره لاس لگولی شي، د خلورو پنځو کالو ماشومان بار بار متيازوته ځي او هوایي خارجيږي، دهغوی له پاره هر پنځه شپږ مینته پس اودس کول گران کار دی، پوښتنه داده چې ترکوم عمرپورې ماشومان بې اوسه قرآن سره لاس لگولی شي؟

جواب: په ورو ماشومانو باندې اودس فرض نه دی، دهغوی اودسه قرآن مجید سره لاس لگول صحیح دي.^(۱)

قرآن مجید دې که مخکې نه وی ویلی اوس یې ویلې شي

سوال: قرآن مجید یوازې په عربي ژبه کې ویلوسره ثواب حاصلیدای شي او که په اردو ژبه کې ترجمه ویل شي، بیا هم ثواب حاصلیږي؟ ځکه چې ماته عربي نه راځي.

جواب: قرآن په عربي کې دی،^(۲) اردو کې به خوددې ترجمه وي او دهغې ثواب د قرآن پاک د تلاوت ثواب نه دی، تاکه قرآن مجید ویلی نه وي؛ نو اوس یې هم ویلی شي.

که زړه لگيږي یا نه قرآن شريف ويل پکاردې

سوال: زه د قرآن شريف تعليم حاصلوم د الله تعالى شکر دی چې ما تر اوسه پورې ۱۹ سپارې ویلي دي او اوس مې په ویلو کې زړه نه لگيږي تاسوراته یوه وظیفه وښايئ ستاسوبه ډیره مهرباني وي چې په هغې زه عمل وکړم او تعليم حاصلولو کې مې زړه ولگيږي، د لمونځ نه وروسته دعا کوم چې اې زما ربه! زما په علم کې اضافه وکړه!

جواب: ځينې کارونه داسې وي چې که زړه دې غواړي یا نه غواړي هغه به ضرور کوي، مثلاً: دواء (درمل)، خوړل زړه نه غواړي، مگر د صحت د خیال له وجې خوړل کيږي، همدغه شان قرآن مجید هم د باطني صحت له پاره دی، که زړه دې ورسره لگيږي یا نه، لگیا اوسه وایه ان شاء الله زړه به دې هم ورسره ولگيږي.^(۳)

[۱] قوله ولا يكره من صبي... الخ. فيه ان الصبي غير مكلف... الخ (شامي ج: ۱ ص: ۱۷۶ طبع ايج ايم سعيد)

[۲] د زيات تفصيل او حوالو دپاره او گورئ: په راتلونکو صفحو کې عنوان "د امريکايانو د قرآن مجيد په تلاوت باندې اشکالات او جوابات"، سره د حاشيې)۔

[۳] وقوله ان الذي ليس في جوفه شيء من القرآن كالبيت الخرب يعني عمارة القلوب بالايمن والقرآن وذكر الله فمن خلا قلبه من هذه الاشياء فقلبه خرب لاخير فيه.... [بقية حاشيه په راروانه صفحه....]

قرآن مجید په غلاف کې کینودل او د پږ وخت نه ویل موجب ویا دی

سوال: نن سباداعامه خبره ده چې د قرآن مجید تلاوت نه کیږي، قرآن مجید په کورونو، هوتلونو او د کانونو کې په اوچت ځای په نظراځي، په غلاف یې ښې ډیرې خاورې دورې پرته وي، ایا قرآن مجید په داسې ځایونو کې کینودل جائز دي؟

جواب: قرآن مجید په اوچت ځای کې کینودل پکار دي باقی ترمودو مودو پورې د تلاوت نه کول دشرم وړ او موجب ویا دی.^{۱۱}

د قرآن مجید تلاوت نه کولوواله د لوی نعمت نه محروم دی

سوال: که کوم کس د قرآن مجید تلاوت نه کوي؛ نو هغه د گناه مرتکب کیږي خونه؟

جواب: د قرآن مجید تلاوت نه کولوواله گناه کار خونه دی، مگر د یو عظیم الشان نعمت نه محروم دی.

د سگریټ څکلو سره د قرآن مجید مطالعه

کول یا ترجمه لوستل خلاف ادب دي

سوال: یو کس د قرآن حکیم مطالعه په معنا د پوهیدوله پاره کوي، داردو په مدد سره هغه الفاظ او عبارت باندې د پوهیدو کوشش کوي او په دې دوران کې سگریټ څکي، دهغه د افعول ترکومې پورې صحیح دی؟ آیا هغه د سگریټ څکلود گناه مرتکب کیږي هر کله چې چلیم څکلو سره اودس نه ماتېږي؟

جواب: سگریټ یا چلیم څکلوسره اودس نه ماتېږي، خو کوم کس چې د قرآن حکیم د دومره احترام کولونه هم خالي دی هغه ته به قرآن فهمي خاورې نصیب شي؟ بیابنه هغه بې چاره په ترجمه څه پوهه شي؟ ،، ان الله وانا اليه راجعون ،،

د ویده کیدو په وخت کې آیت اکرسی ویلو کې بې ادبي نشته

سوال: آیت کرسی زه د شپې وایم او ویده کیږم، خو په ځینې وختونو کې داسې وشي چې کله څملم نوراته رایاده شي، په ملاسته ویلو کې بې ادبي خونشته؟ ضرور راته ووايي!

جواب: په ملاسته ویل جائز دي، بې ادبي نه ده.^{۱۲}

... بقیه د تیر مخ [.. (التعلیق الصبیح علی مشکوة المصابیح، باب فضل القرآن الفصل الثانی ج: ۳ ص: ۱۵)۔

۱ [ایضا پورتنی حاشیه او گوری)۔

۲ [ولوقرا مضطجعا فلاباس ..... الخ (فتح القدیر ج: ۱ ص: ۲۴۲)۔

تلاوت کونکي ته دې نه څوک سلام کوي او نه دې هغه جواب ورکوي

سوال: کله چې يو کس د قرآن پاک تلاوت کوي په داسې حالت کې په هغه سلام اچول کيدای شي يانه؟ او که سلام وکړل شي؛ نو آیا په هغه باندې د سلام جواب ورکول واجبېږي؟
جواب: په هغه دې سلام نه اچول کېږي^{۱۱} اود هغه په ذمه د سلام جواب ورکول هم ضروري نه دي.^{۱۲}

د هر تلاوت کونکي له پاره پوهيدل

ضروري دي چې چېرته ودرېږي؟ او چېرته نه؟

سوال: د قرآن پاک رموز اوقاف ادا کول آیا په هر مسلمان باندې فرض دي او يوازې د قاريانو له پاره ضروري دي.

جواب: په کوم لفظ باندې، څنگه وقف وکړل شي؟ او چېرته وقف ضروري دی او چېرته نه؟ په دې خبره باندې پوهيدل د هر تلاوت کونکي له پاره ضروري دي اود اډيرگران نه دي؛ ځکه چې په قرآن پاک کې ددې علامات لگيدلي وي، باقي دفن په باريکیو پوهيدل د ماهرينو کار دی.^{۱۳}

په جومات کې د قرآن پاک د تلاوت اداب

سوال: په جومات کې چې خلک په لمونځ اوزکر کې مشغول وي؛ نو آیا تلاوت په لوړ آواز سره کول جائز دي؟

جواب: په دومره لوړ آواز سره تلاوت کول جائز نه دي چې د چاپه لمونځ کې خلل پريوځي.^{۱۴}

که يو کس قرآن پاک لولي نو آیا اوريدل يې ضروري دي؟

سوال: مولانا صاحب ازه په خپله په دې مياشت کې لمونځ او تلاوت کوم، د کور ټول ستان موبه دې باندې عمل کوي، سوال دادی چې په کور کې هر کله پښې تقريباتول کسان په لوړ آواز سره

۱ [يکره السلام على العاجز عن الجواب حقيقة كالمشغول بالاكل او الاستفراغ، او شرعاً كالمشغول بالصلاة وقراءة القرآن، ولو سلم لا يستحق الجواب... الخ (شامی ج: ۱ ص: ۶۱۷، مطلب المواضع التي يكره فيها السلام)
 ۲ [في شرح الشريعة: صرح الفقهاء بعدم وجوب الرد في بعض المواضع..... وسلام السائل، والمشتغل بقراءة القرآن، والدعاء حال شغله..... الخ (باب ما يفسد الصلاة وما يكره فيها، مطلب المواضع التي لا يجب فيها رد السلام)

۳ [ورتل القرآن ترتيلاً (المزمل: ۴) - ای اقراه على تمهل فانه يكره عوناً على فهم القرآن وتدبره (تفسير ابن كثير ج: ۶ ص: ۳۲۹، ايضاً احسن الفتاوى ج: ۱ ص: ۸۶) -

۴ [لا يقرأ جهراً عند المشتغلين بالأعمال..... الخ (هندي ج: ۵ ص: ۳۱۶، كتاب الكراهية، الباب الرابع في الصلاة والتسبيح وقراءة القرآن والذكر والدعاء ورفع الصوت عند قراءة القرآن) -

قرآن پاک لولي؛ نو آیامونږ هغه واورو یاخه ذاتي اودنیاوی کارونه هم هغه وخت کولی شو؟ زه په ډیر شش وینج کې مبتلا کیرم چې آخر د قرآن حکیم د تلاوت په دوران کې ترکومي پورې کارونه ونه کړم...؟ امید لرم چې تاسو به مې مدد وکړئ اوماته به جواب راکړئ، زما د قرآن پاک سره ډیر زیات محبت دی، زه په خپله هم وایم، مگر ما یو حدیث لوستلی دی چې دا تر هغې پورې لولی پرکومي پورې چې زړه غواړي.

جواب: کوم کس چې ځانته قرآن پاک وایي دهغي اوریدل واجب نه دي او کوروالوله پاره دا بهتره ده چې په کم آواز سره وایي.^{۱۱}

په سورت توبه کې بسم الله الرحمن الرحيم لوستل

سوال: د قرآن مجید په سورتونو کې یوازې دیوه سورت توبه په شروع کې بسم الله الرحمن الرحيم نشته، که یو کس بغیر د بسم الله نه د سورت توبه تلاوت وکړي او په مینځ کې ودریږي او په دویمه ورځ هم دهغه ځای نه تلاوت شروع کړي؛ نو بسم الله ویلی شي او که نه؟

جواب: سوره برات (توبه) په شروع کې د بسم الله نه لیکلو ووجه د حضرت عثمان رضی الله عنه منقوله ده چې: ددې سورت مضامین چونکې ددې نه مخکې سوره انفال په شان دي ددې وجې نه زموږ خیال راغی چې دا د سورت انفال برخه نه وي، احتمال جزئیت په وجه سره بسم الله ونه لیکل شوه اود مستقل سورت کیدو دا احتمال په وجه دې د مخکیني سورت نه ممتاز کړل شو، گویا د جز کیدو یانه کیدو دواړو طرفونو رعایت وساتل شو^{۱۲} ددې سورت په شروع کې د بسم الله ویلو حکم دادی چې که دپورتنه تلاوت راروان وي؛ نو بیا بغیر د بسم الله ویلونه سوره توبه شروع کړئ. او که ددې سورت نه مو شروع وکړه نو د عام معمول مطابق اعوذ بالله، او بسم الله ویلونه شروع وکړئ. همدغه شان که سورت مو په مینځ کې درولی و، نو مخکې چې کله تلاوت شروع کړئ نو بیا هم دا اعوذ بالله نه وروسته بسم الله ویلونه شروع کوئ.^{۱۳}

۱ [ایضاً پورتنی حاشیه].

۲ [وفی وجه ترک البسملة عنها روی البغوی بسنده واحده و ابوداود والنسائي وابن حبان والحاکم وصححه والترمذی وحسنه عن ابن عباس رضی الله عنهما: قال: قلت لعثمان رضی الله عنه: ما حملکم علی ان عمدتم الی الانفال وهی من المثانی والی براءة وهی من المنین فقرنتم بینهما ولم تکتبوا سطر بسم الله الرحمن الرحيم ووضعتموها فی السبع الطوال، فقال عثمان رضی الله عنه: ان رسول الله صلی الله علیه وسلم کان مما یتاتی علیه الزمان وهویزل علیه السور ذوات العدد فاذا نزل علیه الشیء یدعوا بعض من کان یکتب عنده فیقول ضعوا هذه الآیة فی السورة التي یذکر فیها کذا وکانت الانفال مما نزلت بالمدينة وکانت براءة من آخر ما نزلت وفی لفظ وکانت البراءة من آخر القرآن نزولاً وکانت قصتها شبيهة بقصتها وقبض رسول الله صلی الله علیه وسلم ولم یبین لها انها منها فمن ثم قرنت بینهما ولم اکتب سطر بسم الله الرحمن الرحيم ووضعتها فی السبع الطوال (التفسیر المظهری ج: ۴ ص: ۱۳۲، ایضاً معارف القرآن ج: ۴ ص: ۳۰۶).]

۲ [فان استعاذ بسورة الانفال وسمى ومرتفی قراءته الی سورة التوبة... [بقیه حاشیه په راروانه صفحه...]

دقرآن شريف په هره كرنه كوته كيښودل

او ، ، بسم الله الرحمن الرحيم ، لوستل

سوال: ... ما اوريدلي اوليدلي مې هم دي چې اكثر خلک دقرآن پاک په هره كرنه كوته كيږدي او بسم الله الرحمن الرحيم ، ، لولي ، وايي چې داسې دوه ځله قرآن پاک ختمولو ثواب ديوختم برابر ملاويږي ، ددې خلکو دافعل تركوم حد پورې صحيح دی؟

جواب: دې سره دقرآن پاک دتلاوت ثواب نه ملاويږي او په قرآن پاک باندې كوته گرځول فضول حركت دی ، يوازې دبسم الله ويلو ثواب به ورته ملاوشي.^(۱)

قرآن كريم كوته كيښودو سره يا بغير د كوتې كيښودو نه ويل

سوال: دا ووايي چې دقرآن كريم په لوستلو كې كوته كيښودل پكار دي يا بغير د كوتې د كيښودو نه ويل كيږي؟ څه فرق خو نه پرېوځي؟

جواب: دواړه صحيح دي هيڅ فرق نشته .

له پوهې پرته دقرآن پاک اوريدل به تردي او كه اردو ترجمه لوستل؟

سوال: په رمضان المبارک كې تراويح لوستل كيږي ، زه تراويح كولو له پاره ډير كم ځم ، زه ويريږم چې چېرته گناه خونه كوم؟ موږ ته عربي نه راځي ، ددې وجې نه قرآن پاک خولو ستلی شو ، خو پوهيدای پرې نه شو او په تراويح كې دپوره قرآن پاک ختم كيږي . مگر كوم څيز چې موږ پوهه كې رانشي هغې ته عبادت څنگه ويل كېداي شي؟ كه زه په مباركې مياشت كې د ماسخوتن د مونځ نه پس دقرآن شريف داردو ترجمه لولم نوماته به څه سبق حاصلېږي او خپلو يارانو دوستانو ته به په خپله ژبه كې څه قرآني واقعات واورولي شم ، نو آيا د تراويحو نه كولو سره به زه گناهكار يم؟ هر كله چې په تراويحو كې راتلونكي قسماقسم خيالات دحافظ صاحب تيزي ، اود قرآن پاک باندې ناپوهي په وجه زما په ذهن كې ننوځي اوسو د گناه نه نور هيڅ نه دي .

جواب: ستاسو تحريره څومساييلو باندې مشتمل دی ، كوم چې ډير په اختصار سره ذكر كوم:

۱..... په تراويح كې پوره قرآن پاک اوريدل سنت موكله دي اود دې نه محروم پاتې كيدل ډيره لويه محرومي ده ، بل هيڅ يو عبادت ددې په شان كيدای نه شي.^(۲)

... بقيه دتبرمخ [.. وقرأها كفاه ماتقدم (الى ان قال) وكذلك سائر السور - كذا في المحيط (هندية ج: ۵ ص: ۳۱۶) -

۱ [لان التسمية آية من القرآن انزلت للفصل وللتبرك في الابتداء بها بين السور عندنا (تفسير نسفي

ج: ۱ ص: ۲۶ طبع دار ابن كثير بيروت) -

۲ [قوله واختم سنة اى قراءة الختم فى صلاة التراويح سنة ..... الخ (شامى ج: ۲ ص: ۴۶ ، باب الوتر والنوافل)

۲.....قرآن مجيد لوستل مستقل عبادت دی، که په معنا پوه شې ياپوه نه شې، او په قرآن مجيد باندې پوهيدل جدا عبادت دی، که ستا په قرآن مجيد باندې دپوهيدو شوق وي؛ نو دا د يرلوی سعادت دی، ستا د الفاظ قرآن تلاوت...نعوذ بالله...بې کاره گڼل غلط دی. د آيتونو تلاوت الله تعالی په مستقل طور سره د نبوت په مقاصدو کې شمار کړی دی او د تلاوت تعريف يې کړی دی، حضور ﷺ د تلاوت قرآن د یرزيات فضائل بيان کړي دي ددې وجې نه تلاوت فضول گڼل دخداي اورسول تکذيب او د قرآن مجيد د توهين په معنا دی، زموږ شيخ حضرت اقدس مولانا محمد زکريا رحمته الله علیه رساله، فضائل قرآن، دې وکتل شي^{۱۱}

۳.....د قرآن مجيد د زده کولو طريقه دانه ده چې تاسو ترجمه په خپله د ځان نه ولوستله، ځکه چې اول خودا معلومه نه ده چې کومه ترجمه ستا زير مطالعه ده، هغه د چا ديندار کس ده يا د بې دينه، د مومن نه يا د کافر؟ او دا چې هغه د الله تعالی په منشا باندې په سمه طريقه پوه شوی هم دی او که نه؟ او که پرې پوه شوی دی؛ نو چې په سمې طريقې سره تعبير شوی دی او که نه؟ او بيا دا چې ترجمه کتلونه وروسته ته په صحيح خبره پوه شوې او که نه؟ چېرته په فهم کې درنه لغزش خونه دی شوی؟ ددې د اطمینان کولو ستاسره هيڅ ذريعه به نه وي او خداي مکره که غلط مفهوم دې نورو ته بيان کړ؛ نو د افتراء علی الله ويره ده، د شاهي فرامینو د ترجماني له پاره څنگه څنگه ماهران ساتل کيږي، لوی ظلم به وي چې موږ د قرآن فهمي له پاره د څه استعداد او مهارت ضرورت هيڅ ونه گڼو، او يوازې د ترجمه خوانۍ نوم قرآن فهمي کيږدو، غرض مې دادی چې د قرآن فهمي دا طريقه نه ده، چې يوازې اردو ترجمه لوستل کافي وگڼل شي، بلکې که داشوق وي نو د چا عالم په صحبت کې دې قرآن مجيد ولوستل شي او ددې له پاره دې ضروري استعداد پيدا کړل شي.

۴.....بيا تاسو د تراويحو وخت ولې د ترجمه خوانۍ له پاره تجويز کړ؟ کوم عبادتونه چې شريعت مقرر کړي دي هغه حذف کول او په خپل خيال په قرآن فهمي کې مشغوليدل گویا صاحب شريعت ته مشوره ورکول دي، چې هغه ته د فلاني عبادت په ځای دا مقررول پکارو، او دا خبره د بندگۍ د آدابونه خلاف ده، د بنده فرض خودا پکار دي چې کوم وخت کې دهغه کومه وظيفه (دنده) ولگول شي هغه دې پوره کړي که د ترجمه خواني شوق وي؛ نو دهغې له پاره تاسو د سير و سياحت او ارام و طعام مشاغل حذف کړئ نو بيا هم وخت ويستلی شی!

۵.....ستا سودا رشاد هم زما په نزد د اصلاح محتاج دی چې: „خپلو يارانو دوستانو ته دهغوی په ژبه کې قرآني واقعات بيان کړم،، بنده چې د هدايت الهي مطالعه کوي نو دانيت ورته کول پکار دي چې کوم هدايت ماته ملاوشي په هغې به په خپله عمل کوم او هم ددې عمل يوه شعبه داهم ده چې کومه صحيح مسئله راته معلومه شي هغه دې نورو مسلمانانو وروڼو ته اوښودل

شي، خو موږ ته دخپل ځان داصلاح فکراول کول پکار دي اود قرآن کریم او حدیث نبوی مطالعه یوازې په دې نیت سره کول پکار دي.

۶..... په تراویحو کې دې حافظ صاحب داسې مقرر کړل شي چې د قرآن پاک الفاظ په صحیح طریقې سره ادا کوي او په تیزی کې الفاظ خراب نه کړي.

۷..... په لمونځ کې چې کوم خیالات بغیر د قصد او ارادې نه راشي هغه گناه نه ده، نه په دې باندې مواخذه شته، په دې خیالات باندې پریشانې کیدل غلط دي، خو د اضروري ده چې بنده دې د لمونځ طرف ته د متوجه کیدو کوشش باربار کوي، که خیالات یې گډوډېږي نو هیڅ خبره نه ده، ددې طرف ته خیال مه کوئ بلکې باربار لمونځ طرف ته خیال ساتئ، ان شاء الله د کامل لمونځ ثواب به درته ملاویري.^{۱۱}

په اردو تلاوت کول

سوال: جناب مسئله داده چې که قرآن کریم په اردو کې وویل شي نو هم هغومره ثواب به ملاویري څومره چې په عربي کې د لوستلو وي او که په عربي کې لوستل بهتر دي؟ ځکه چې په عربي کې قرآن خو ولولو، خو ظاهره خبره ده چې پوهیږو پرې نه، هرکله چې ترڅو پرې په قرآن پاک باندې پوه نه شي او عمل پرې ونه شي، ددې لوستل بیکاره دي.

جواب: داردو ترجمه لوستلو سره به درته د تلاوت ثواب نه ملاویري، د تلاوت ثواب یوازې د قرآن پاک د الفاظو سره خاص دی، د پوهیدوله پاره د تلاوت کولونه وروسته ددې ترجمه او تفسیر ولوله.

اود قرآن پاک تلاوت چې ناپوهي سره وکړل شي دې ته بیکاره ویل د حضور ﷺ تکذیب دی، ځکه چې حضور ﷺ د قرآن پاک د تلاوت بې شمیره فضایل بیان کړي دي، د فضائل د قرآن پاک د الفاظو د تلاوت دي، که په معنا او مفهوم یې پوه شي یانه.^{۱۲}

۱ [عن ابی هريرة رضى الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: ان الله تجاوز عن امي ما وسوست به صدرها ما لم تعمل به او تتكلم. متفق عليه (مشكوة ص: ۱۸، باب في الوسوسة، الفصل الاول)، وعن القاسم بن محمد ان رجلاً سأل فقال: اني اهم في صلوتي فيكثر ذلك علي فقال له: امضى في صلوتك فانه لن يذهب ذلك عنك حتى تنصرف وانت تقول ما اتممت صلوتي. رواه مالك (مشكوة ص: ۱۹، باب في الوسوسة، الفصل الثالث).

۲ [قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: من قرأ حرفاً من كتاب الله فله به حسنة والحسنة بعشر امثالها، لا القول ألم حرف بل الف حرف ولام حرف وميم حرف رواه الترمذی (مشكوة المصابيح ج: ۱ ص: ۱۸۶) (عن ابی سعيد قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: يقول الرب تبارك وتعالى: من شغلته القرآن عن ذكرى ومستلقى اعطيته الفضل ما اعطى السائلين، وفضل كلام الله على سائر الكلام كفضل الله على خلقه (مشكوة ج: ۱ ص: ۱۸۶، باب فضائل القرآن)

داردوپه ترجمې د قرآن مجيد ثواب

سوال: د قرآن مجيد د تلاوت په ځای باندې که چيرې د قرآن کریم د اردو ترجمه په ترتيب سره ولوستل شي؛ نو ثواب به ملاو شي؟ ځکه چې که چيرې د اردو ترجمه په عربي کې وکړل شي نو قرآن کریم ترې جوړېږي؟

جواب: قرآن مجيد په عربي کې نازل شوې دی^۱ او ددې د هر لفظ په تلاوت باندې د لسو نيکو وعده ده^۲ ظاهره ده چې ددې په ترجمې باندې اجر او ثواب نشته دی، په دې وجه د قرآن مجيد د تلاوت ثواب به صرف د عربي الفاظو په تلاوت باندې ملاوېږي، د ترجمې په ذريعه باندې د مفهوم د پوهيدو ثواب ملاوېږي، د قرآن کریم د تلاوت ثواب نه ملاوېږي.

يوازې په ترجمه لوستلو د تلاوت ثواب نه ملاوېږي

سوال: د ترجمې واله قرآن پاک ترجمه لولم، آيا داسې قرآن پاک لوستلو به راته هم هغومره ثواب ملاوېږي څومره چې په عربي (کوم چې ددې اصلي شکل دی) لوستلو سره ملاوېږي؟

جواب: د قرآن پاک د الفاظو د تلاوت کولونه پرته يوازې ترجمه لوستلو سره د قرآن پاک د لوستلو ثواب به درته نه ملاوېږي.

د قرآن پاک الفاظ په معنی له پوهې پرته لوستل هم عظيم مقصدي

سوال: يوکس په عربي کې د قرآن پاک تلاوت کوي اولکه د طوطي په شان لگيادی، مگر هغه ته پته نشته چې هغه څه ولوستل ددې مطلب څه دی؟ يوازې هغه ته پته ده چې د الله تبارک و تعالی کتاب لولم اوس ددې څه مقصد شو؟ ددې کس دې طريقې سره قرآن پاک دده له پاره داسې شولکه محض انگریزي يا يوناني لوستل، که ده ته ددې معنی نه ورځي؛ نو آیادي کس ته به بغير د معنی په قرآن پاک لوستلو باندې ثواب ملاو شي؟ حالانکې د قرآن پاک د لوستلو مقصد او مطلب دادی چې دامقدس کتاب دی په خوبصورتې سره وويل شي او په دې دې عمل وکړل شي، که مقصد صرف لوستلو پورې محدود وي نوڅه فائده؟

جواب: د قرآن پاک د الفاظو تلاوت يو مستقله وظيفه ده، دکوم چې په قرآن پاک او احاديث نبوی ﷺ کې ترغيث ورکړل شوی دی، اودايې د مقاصد نبوت محمدیه ﷺ نه يوستقل

^۱ [انا انزلنه قرآنا عربيا لعلکم تعقلون (يوسف: ۲)]

^۲ [عن ابن مسعود قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: من قرأ حرفاً من كتاب الله فله به حسنة، والحسنة بعشر أمثالها، لا أقول الم حرف، بل الف حرف، ولام حرف، وميم حرف (مشکوٰۃ ص: ۱۸۶، رواه الترمذی، کتاب فضائل القرآن الفصل الثاني، طبع قديمی کتب خانہ کراچی)]

مقصد گرځولی دی^(۱). اود قرآن پاک الفاظ لکه دطوطي په شان زده کول، حفظ کول، اوددې تلاوت کولو اجرا وټواب بیان شوی دی اوددې په معنا اومفهوم پوهه یومستقله وظیفه ده اودهغي جدا اجرا وټواب دی اوپه پوهه سره په احکامو باندې عمل کول دټولونه اهم ترین مقصد دی اوهرمسلمان ته دخپل وس مطابق دالله تعالی دکلام تلاوت کول پکار دي اوددې الفاظ هم یادول پکار دي اوددې په معنا اومفهوم باندې هم ضرور پوهیدل پکار دي اودالله تعالی په ارشاد اتوباندې عمل کول پکار دي مگر بې پوهې لوستلو ته بې فائدي و یل صحیح نه دي، بلکې گستاخي اوبې ادبي ده، او توبه کول تري واجب دي.^(۲)

په معنا باندې دپوهیدونه پرته هم دقرآن پاک تلاوت مستقل عبادت دی

سوال: زما سوال دادی چې قرآن پاک دپوهې نه پرته دلوستلو هیڅ فائده نشته، ترڅو پورې چې ددې معنا ونه لوستل شي، خو آیا دا جائز ده چې موږ رکوع لوستل غواړو او یوازې ددې معنا ولولو (تلاوت نه پرته)؟

جواب: دقرآن پاک تلاوت یومستقل او اعلی ترین عبادت دی او ددې مفهوم اومعنا باندې پوهیدل یومستقل عبادت دی، او بیا په دې باندې عمل کول یوجدا عبادت دی، په قرآن کې دخضور ﷺ ددریو وظائفو ذکر فرمایل شوی دی:

۱: دایاتونو تلاوت. ۲: دکتاب وحکمت تعلیم. ۳: تزکیه.^(۳)

دا دهمدې دریو عبادتونو طرف ته اشاره ده، کوم چې پورته ذکر شوي دي، له دې وجې په معنا باندې دپوهیدونه پرته دقرآن کریم تلاوت بېکاره گڼل غلط دي، آیا دا گټه څه کمه ده چې دقرآن پاک په یو حرف باندې لس نیکی ورکول کیږي.^(۴)

۱ [ربنا وابعث فیهم رسولاً منهم يتلوا عليهم ایتک و يعلمهم الكتب والحكمة ويزكيهم ..... الآية (البقرة: ۱۲۹) قال الامام الرازی فی تفسیره: (قوله و يعلمهم الكتب) والمراد انه يامرهم بتلاوة الكتاب، و يعلمهم معاني الكتاب وحقائقه وذاک لان التلاوة مطلوبة لوجوده منها بقاء لفظها على السنة اهل التواتر فيبقى مصوناً عن التحريف والتصحيف، ومنها ان يكون لفظه ونظمه معجزاً لحمد صلى الله عليه وسلم ومنها ان يكون في تلاوته نوع تلاوة وطاعة ومنها ان تكون قراءته في صلوات وسائر العبادات نوع عبادة فهذا حكم التلاوة الا ان الحكمة العظمى والمقصود الاشراف تعليم مافيها من الدلائل والاحكام، فان الله تعالى وصف القرآن بكونه هدى ونوراً لما فيه من المعاني والحكم والاسرار فلما ذكر الله تعالى اولاً امر التلاوة، وذكر بعده تعليم حقائقه واسراره، فقال و يعلمهم الكتب (تفسير كبير ج: ۴ ص: ۶۶ طبع بيروت)۔

۲ [تیره شوی صفحې حاشیه (ربنا وابعث فیهم رسولاً منهم... الخ) او گوری: ایضاً: وعن معاذ الجهني قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: من قرأ القرآن وعمل بما فيه البس والداه تاجاً يوم القيامة ضوءه احسن من ضوء الشمس في بيوت الدنيا لو كانت فيكم فما ظنكم بالذي عمل بهذا (مشکوة ج: ۱ ص: ۱۸۶)۔

۳. [ایضاً تیره شوی حاشیه (ربنا وابعث فیهم رسولاً منهم... الخ) او گوری:

۴ [عن ابن مسعود قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: .... [بقیه حاشیه په راروانه صفحه....

په هر حال د قرآن پاک تلاوت خود هر مسلمان وظیفه کیدل پکار دي، که معنا باندې پوهیږي او که نه پوهیږي، ددې نه وروسته که الله تعالی توفیق او همت ورکړي؛ نومعنا باندې د پوهیدو کوشش دې هم وکړي، مګر یوازې د قرآن پاک ترجمه لوستلوسره دې د قرآن پاک دایت مفهوم په ذهن کې پیدانه کړل شي، بلکې چرته چې شک وي هلته دې ځان د اهل علم نه پوه کړل شي.^{۱۱}

قرآن پاک که موپه پوهه ولوست یا بې پوهې صحيح دی خوله ځانه مطلب جوړول غلط دي

سوال: جنګ ورځ پاڼه تاریخ ۱۵ دسمبر ۱۹۸۲ کې صفحه نمبر ۳ باندې یو حدیث د مسلم په حوالې سره نقل شوی دی، عنوان یې «د طلب علم بدله»، په دې حدیث کې د حضور ﷺ فرمان ذکر شوی چې: کوم کسان چې د الله تعالی له کورونو کې په کوم کور (جومات) کې راجمع شي او د الله تعالی کتاب لولي، بحث او خبرې اترې پرې کوي، په هغوی باندې د الله تعالی د طرف نه ایماني سکون نازلېږي، رحمت د هغوی نه گیر چاپېره شي، فرېنتې ددوی راچاپېره شي، الله تعالی ددې خلکو ذکر د فرشتو په مجلسو کې کوي، په دې حدیث شریف کې د قرآن مجید د لوستلو او ددې په معنا او حکمت باندې د خبرو اترو کولو د برکاتو ذکر دی. او اشاره پکې ده چې خلک دې د قرآن پاک معنا، مطالب او حکمت فلسفه د خبرو موضوع جوړه کړي او دغه شان دې په دې باندې د پوهیدو او پوهولو کوشش وکړي، خو په موجوده زمانه کې لیدل شوي دي چې د قرآن کریم یوازې په تلاوت باندې اکتفا کېږي او د الله تعالی نه د اجر او ثواب له پاره کافي ګڼل کېږي، دارویه نه یوازې د کم علمه عوامو ده، بلکې ډیر پوهه او تعلیم یافته خلک هم د قرآن پاک د تلاوت نه مخکې تګ ضروري نه ګڼي، صرف دانه، بلکې ډیر عالمان صاحبان د قرآن کریم د مطالبو او حکمت باندې د خبرو اترو نه مسلمانان منع کوي او صرف تلاوت د ثواب ذریعه ګڼي او په همدې باندې زور ورکوي، تاسوته درخواست دادی چې تاسوپه دې خبره باندې رڼا واچوئ چې ددې حدیث په رڼا کې مسلمانانوته کومه عملي لاره اختیارول پکار دي؟

نور دا چې دا خبره تر کومه حده پورې صحیح ده چې که د قرآن کریم بغیر د پوهې نه تلاوت وکړل شي؛ نو هم پرې اجرا و ثواب ملاوېږي؟ عموماً موږ که یو کتاب ولولو؛ نو په هغه پوهیږو هم، ګڼي نه یې لولو، له پوهېدو پرته د یو کتاب لوستل یوه عجیبه شان خبره ده، بیا قرآن پاک چې د انسانانو له پاره یو مستقلة او حقیقي هدایت سرچشمه ده، په دې باندې د پوهیدو نه

...بقیه د تیر مخ] من قرا حرفاً من کتاب الله لله به حسنة، والحسنة بعشر امثالها، لا اقول آلم حرف، الف حرف، ولام حرف، ومیم حرف (مشکوٰۃ ص: ۱۸۶، رواه الترمذی، کتاب فضائل القرآن الفصل الثانی، طبع قدیمی کتب خانه کراچی).
[۱ ایضاً.]

پرته، يعنې دې معلوميدونه بغير چې په دې کې زموږ له پاره کوم يوهدايت اورهنمايي ده نود لوستلو دثواب څه معنا ده؟ او ثواب خو په هغه هدايت دپوهيدواوپرې دعمل کولونه حاصليدای شي، ديو مسلمان له پاره دايمان او عمل شرطونه هم په دې صورت کې پوره کيدای شي چې قرآن کریم باندې پوه شي او ويې لولي، په دې سوال هم رڼا واچوئ چې مسلمانانوله پاره دفلاح لاره پرانستل شي.

جواب: دقرآن پاک دتلاوت ثواب جدادی، چې په صحيحو احاديثو کې راغلی دی اودقرآن پاک دمعنا اومطالبودزده کولو ثواب جدا دی، ترڅوپورې چې ماته معلوم دي چې هيڅ يو عالم دين څوک دقرآن کریم دمعنا اومفهوم باندې دپوهيدونه منع کړی نه دی، مگر هغوی دخپل طرف نه يوايت مطلب راوباسي اوبحث شروع کړي دداسې بحث نه عالمان منع کول کوي؛ ځکه چې يوخوددې بحث منشاء جهل مرکب ده، بيادداسې بحث په حديث شريف کې مذمت هم راغلی دی، چنانچې په جامع صغير (ج: ۱ ص: ۱۴۴) کې دمستدرک حاکم په حوالې سره چې کوم حديث نقل شوی دی: «الجدال في القرآن كفر»، يعنې په قرآن پاک کې کج بحثي کول کفر دی، غرض داچې دقرآن پاک تلاوت بیکاره گڼل هم صحيح نه دي دقرآن کریم دمطالبو زده کولو اولوستلو کوشش نه کول هم غلط دي اودقرآن کریم صحيح علم حاصلولونه بغير بحث شروع کول هم غلط دي.^(۱)

دقرآن پاک ترجمه لوستلونه پس د عالم نه تصديق کول ضروري دي

سوال: هغه خلک چاته چې دڅه وجې نه دقرآن پاک دلوستلوموقعه ملاونه شوه، خواوس دهغوی تجسس ددې مقدس پاک په باره سوا کيږي او اوس هغوی داسې عمرته رسيدلي دي چې عربي ژبه ورته ويل مشکل شوي دي، هغوی ترجمه لوستلوسره خپل علم ته وسعت ورکول غواړي. اوپه دې باندې عمل کول هم غواړي که يوصاحب ستا خبره په غورسره لوستې وي؛ نو هغه به دداسې کولونه ځان ساتي؛ ځکه چې هغه ته به پته لگيدلې وي چې يوازې دترجمې لوستلو څه فائده؟ اوس چې هغه ته دڅه لېشان ثواب ملاويدوامکان و، دهغه نه به هم محروم شي، ددې گناه موجب به څوک وي؟

۱ [قوله ويعلمهم الكتب والمراد انه يامرهم بتلاوة الكتاب، ويعلمهم معاني الكتاب وحقائقه وذلك لان التلاوة مطلوبة لوجوده منهما بقاء لفظها على السنة اهل التواتر فيبقى مصوناً عن التحريف والتصحيح، ومنها ان يكون لفظه ونظمه معجزاً محمد صلى الله عليه وسلم، ومنها ان يكون في تلاوته نوع تلاوة وطاعة، ومنها ان تكون قراءته في صلوات وسائر العبادات نوع عبادة لهذا حكم التلاوة الا ان الحكمة العظمى والمقصود الاشراف تعليم ماله من الدلائل والاحكام فان الله تعالى وصف القرآن بكونه هدى ونوراً لماله من المعاني والاحكام والاسرار فلما ذكر الله تعالى اولاً امر التلاوة، وذكر بعده تعليم حقائقه واسراره، فقال ويعلمهم الكتب (تفسير كبير ج: ۴ ص: ۶۶)۔

جواب: داسې کس چې د عربي ژبې د الفاظو لوستلونه قاصر دی که هغه، اردو قرآن، ولولي نو هغه ته به د قرآن پاک د تلاوت ثواب نه ملاوېږي، پاتې شوه د، اردو قرآن، لوستل او احکام خداوندې باندې ځان پوهول او پرې عمل کول، دا جذبه ډیره قابل قدر ده، مگر تجربه داده چې بغير د استاد نه خويه د قرآن پاک په مفهوم باندې صحيح پوه شي اونه به د الله تعالى د منشا مطابق پرې عمل وکړای شي، داسې حضراتو ته که واقعي په قرآن پاک باندې د پوهيدو شوق وي؛ نو د هغوی له پاره مناسب تدبير د ادی چې هغوی دې د یو حقاني عالم نه لږ لږ ووايي او که دومره فرصت هم ورسره نه وي؛ نو کم از کم دومره دې وکړي چې اردو ترجمه کتوسره کوم مفهوم چې دده په ذهن کې راشي په هغه دې باور نه کوي، بلکه د چا عالم دين نه دې ددې تصديق کوي، چې موږ د فلاني آيت کوم مفهوم گڼلې دی آیا هغه صحيح دی؟ او ددې نه ښه صورت دادی چې د چا حقاني عالم په مشوره سره دې د تفسير مطالعه کوي او په دې کې چې په کومه خبره پوه نه شي، د هغې دې پوښتنه کوي.

د ترجمې لوستلونه ولې منع کېږي

حالانکې په قرآن باندې د چا اجازه داري نشته؟

سوال: په تاريخ (۱۲) د جولايي په ايډيشن کې ستاسو نه سوال شوی و، چې په هغه کې د قرآن مجيد د پوهې له پاره د (۱۴) ژبو علم کيدل، او د دينه پرته د قرآن او حديث او د ديني علومو مطالعه گمراهي ده، ددې جواب تاسو مدلل نه دی ورکړی او حالانکې الله تعالى د سورة القمر په څو ځايونو کې په تکرار سره بني آدم ته د چيلنج دعوت ورکوي چې مونږه قرآن د نصيحت له پاره آسانه ذريعه جوړه کړې ده، بيا فرمايي آیا څوک نصيحت قبلونکی شته؟ د قرآن د مذکوره آيت په رڼا کې جواب راکړی چې:

الف: د قرآن مالک څو دا د نصيحت له پاره آسانه ذريعه جوړه کړې، نصيحت قبلونکي ته عام نصيحت ورکوي، خود يو څو انساني ذهنونونه دا گمراهي گرځوي، آیا دا په خپله بهتان او گمراهي نه ده؟

ب: د عربي ناخبره کسان که چيرې ترجمه لوستل غواړي؛ نو په دوی باندې دومره پندش ولې دی؟ آخر د عربي خط په ترجمې کونکي باندې څو يوازې د ليکونکي د تحرير د مفهوم پته لگيږي.

ج: د قرآني مفهوم له پاره د ترجمې لوستلونه منع کونکي خويه له دې خبرې نه ويريږي، چې خلک د قرآن په پوهيدو باندې چرته د عمل کولو نه د دوی په اجازه باندې د وهلو باعث ثابت نه شي؟

ه... يهوديان، نصرانيان او هندوان آله کار و، د ترجمې بې نقابه کولو باعث به ثابت شي آیا دا

که چیرې ما ته څوک زورنه راکوي د استاذ نه د ویلو او باقاعده د امتحان د ورکولو مشوره راکوي او زه دده په جواب کې دا وایم چې په طب باندې د چا اجاره نشته ، ماته د چا نه د ویلو ضرورت نشته، نه د امتحان د ورکولو حاجت شته ، ظاهر ده چې ته به زما دا منطق قبول نه کړې، دغه خبره زه د قرآن کریم په باره کې کوم، چې په قرآن کریم باندې الحمد لله د چا اجاره نشته ، د هر مسلمان په کور کې دا مقدس کتاب موجود دی، یوازې مسلمان نه، بلکې غیر مسلم هم ددې مطالعه کوي، کله هم چا د دې ویلو نه منع نه ده کړې او نه یې چا ته د خپلې

اجارې پروانه بنودلې ده، بس دومره درخواست دی چې د قرآن کریم د یو ماهر نه مشوره واخله چې دا ترجمه صحیح او مستنده هم ده یا نه ده؟ او بیا د یو آیت په مفهوم چې ته په ترجمه کې پوه شوی یې دا حرف آخر شمیر نه کړل شي، بلکې د قرآن کریم د علومو ماهرین که چیرې ددې آیت مفهوم څه نور څه بیانوي؛ نو هغه دې په خپل فهم باندې اعتماد سره د خلکو ایمان سره لوبې نه کوي، د خپلې ناپوهي اعتراف دې وکړي د فهم د ماهرینو تابعداري دې وکړي.

که چیرې ته ددې نوم اجاره داري ایږدې؛ نو بیا ستا خوښه ده... خو څنگه چې مې پورته ذکر کړي دي، عقل مند دیته اجاره داري نه وایي، بلکې په هریو فن کې ددې ماهرینو ته رجوع کول ضروري وگڼه!

۴: ددې فقرې په مطلب پوه نه شوم، د خپل فهم د کم والي اقرار کوم...

په امریکه کې د مسلمانانو له پاره د قرآن پاک په تلاوت دشکونو جواب

سوال: د دین عالمان او مفتیان ددې لاندینو مسایلو په باره کې څه فرمایي:

موږ قرآن پاک په عربي کې ولې لولو، هرکله چې موږ په عربي باندې نه پوهیږو، ددې به ضرور څه نا څه وجه وي، د اسلام په معروفو او مشهور کتابونو کې که ددې وجه نه وي؛ نو بیا په عقلي و چې سره داسې کول به پوهه کې نه راځي، دادې و بنودل شي چې کومه یوه طریقه بهتره ده؟ په عربي کې د قرآن پاک د تلاوت کول، یا انگریزي کې ترجمه لوستل، دلته په امریکه کې ژوند ډیر زیات مصروف دی او خلکوسره ډیر کارونو کولو وخت هم نه وي، له همدې ځای مسلمانانو سړي او ښځې وایي چې موږ قرآن پاک نه شول و ستلی، ځکه چې هغوی اودس نه شي کولی چې چېرته کونج کې کیني اودا ولولي، چې د هغوی په پوهه کې نه راځي کافر راپورې ټوکې کوي چې صرف د یو قرآن لوستلو له پاره څومره کارونه کول وي، دامنو چې دایو مقدس کتاب دی، خو بایبل هم یو مقدس کتاب دی، او موږ هغه کتاب هر وخت لوستلی شو، موږ زیاتر د شپې دویده کیدو په وخت کې په بستره کې لولو، ایا قرآن پاک په دې طریقې سره لوستلی شو؟ او که نه شو؛ نو څه وجه ده؟

جواب: ستاد سوال که تجزیه وکړل شي نو داپه څو برخو باندې مشتمل دی، ددې وجې نه مناسب داده چې په دې دې جدا جدا خبره وکړل شي او چونکې ستاذاتي مسئله نه ده، بلکې تاد امریکې د مسلمانانو نمائندګي کړې ده، ددې وجې نه مناسب به وي چې په دې باندې څه قدرې په تفصیل سره لیکل وشي.

۱: ..... تا معلومول غوښتي دي چې موږ قرآن پاک په عربي کې ولې لولو؟ ددې څه وجه ده؟

په شروع کې په دوو مسئلو ځان پوه کړه، یو دا چې د قرآن پاک تلاوت په لمونځ کې فرض دی او ددې نه پرته لمونځ نه کیږي^{۱۱} په دې کې دا تفصیل دلته نه ذکر کوم چې دقرات څومره مقدار

[۱] لرائض الصلوة ..... القراءة لقوله تعالى لا تروا ما یسر من القرآن .... [بقیه حاشیه په راروانه صفحه ....]

فرض دی؟ څومره مسنون دی؟ اوداپه څومره رکعتونوکې فرض دی؟ اودچاپه ذمه فرض دی؟ خو دلمونځ نه بهر دقرآن پاک تلاوت فرض او واجب نه دی، خو یوعمده ترین عبادت دی، ددې وجې نه که یوکس په ټول عمر کې دلمونځ نه بهر تلاوت ونه کړ اودهیڅ فریضې پرېښودونکې او گناهگار به نه وي، خو دیوعمده ترین عبادت نه به محرومه وي، داسې عبادت چې دده روح اوزړه دنورنه ډکولی شي او لمر ترې جوړولی شي، داسې عبادت چې دده له پاره په قبر کې رڼا ده، او داسې عبادت چې دالله تعالی سره دتعلق اومحبت طاقتورتیرنه ذریعه ده.

دویمه مسئله داده چې کوم کس دقرآن پاک تلاوت کول غواړي، که هغه دلمونځ دننه تلاوت وکړي یادلمونځ نه بهر، دهغه له پاره دقرآن پاک داصل عربي متن تلاوت کول لازم دي،^{۱۱} دقرآن پاک دتلاوت فضیلت به صرف عربي متن باندې ورته حاصلیږي اوددې اردویانگریزي یاپه څه بله ژبه کې تلاوت کولوسره به ورته نه حاصلیږي، له دې وجې نه مسلمانان یوازې د عربي متن تلاوت لازم گڼي او ترجمه دتلاوت بدل نه گڼي اوددې څو وجې دي:

لومړۍ وجه: قرآن پاک دهغه مقدس الفاظونوم دی چې دکلام الهي په حیثیت سره په حضور ﷺ باندې نازل شوی دی، گویا قرآن پاک په حقیقت کې هغه خاص عربي الفاظ دي کوم ته چې قرآن ویل کیږي^{۱۲} چنانچې په گڼو آیتونوکې دقرآن پاک تعارف قرآن عربي یا لسان عربي په حیثیت سره کړی دی چنانچې ارشاد دی:

«و کذلک انزلنه قرآنا عربیاً...» (۱۱۳:۲۰)

«قرآنا عربیاً غیر ذی عوج لعلهم یتقون...» (۲۸:۳۹)

«انا انزلنه قرآنا عربیاً لعلکم تعقلون...» (۳:۱۲۱۲)

...په د تیر مخ].. (هدایة ج: ۱ ص: ۹۸، طبع مکتبه شرکت علمیه ملتان) (وفی الجوهره النيرة ج: ۱ ص: ۵۸) باب صفة الصلوة: قال رحمه الله فرائض الصلاة ستة ای فرائض نفس الصلاة ..... قوله: والقراءة لقوله تعالى: فاقرؤا ما تيسر من القرآن، والامر للوجوب، والقرآن لا تجب في غير الصلاة بالاجماع ثبت لها في الصلاة)۔

۱ [القرآن الذي تجوز به الصلاة بالاتفاق هو المضبوط في مصاحف الائمة التي بعث بها عثمان رضي الله عنه الى الامصار، وهو الذي اجمع عليه الائمة العشرة وهذا هو المتواتر جملة وتفصيلاً (رد المختار ج: ۱ ص: ۴۸۶، طبع ايج ام سعيد) ۱۰ ان الفارسي ليس قرآنا اصلاً لانصرافه في عرف الشرع الى العربي (رد المختار ج: ۱ ص: ۴۸۵)۔

۲ [فالقرآن المنزل على الرسول عليه السلام ..... المكتوب في المصاحف ..... المنقول عنه نقلاً متواتراً بلاشبهة ..... وهو اسم للنظم والمعنى جميعاً ..... يعني ان القرآن اسم للنظم والمعنى جميعاً لا انه اسم للنظم فقط ..... ولا انه اسم للمعنى فقط (نور الانوار ص: ۹ تا ۷، طبع مکتبه حقانيه پشاور)، فان تغيير سورة او آية بالفاظ عربية مرادفة لالفاظ القرآن لا يعد قرآناً مهما كان مطابقاً للمفسر في دلالة لان القرآن عربي خاص نزل من عند الله سبحانه وترجمة القرآن لاتعد قرآناً مهما كانت الترجمة دقيقة فلا يصح الاعتماد عليها في استنباط الاحكام الشرعية (اصول الفقه الاسلامي، الدكتور وهبة الزحيلي ج: ۱ ص: ۴۲۳ طبع رشيديه كونه)

،، کتب فصلت ایته قرآنا عربیاً ،، (۷۴:۴۱)

،، وکذلک اوحینا الیک قرآنا عربیاً ،، (۳:۴۲۴۲)

،، انا جعلناه قرآنا عربیاً لعلکم تعقلون ،، (۳:۴۲۴۳)

،، وکذلک الزلنه حکماً عربیاً ،، (۳۷۳۷:۱۴۱۳)

،، وهذا کتب مصدق لساناً عربیاً ،، (۱۲۱۲:۴۶)

،، وهذا لسان عربي مبين ،، (۱۶۱۶:۱۱۰۳)

،، بلسان عربي مبين ،، (۱۹۵۱۹۵:۲۶)

اوکله چې دامعلوم شو چې قرآن پاک د عربي دهغو خاصوالفاظونوم دی چې په حضور ﷺ باندې نازل شو، نوددې نه دا خبره په خپله واضحه شوه چې که دقرآن پاک ديولفظ تشریح متبادل عربي لفظ سره هم وکړل شي؛ نو هغه متبادل لفظ ته به قرآن نه ويل کيږي؛ ځکه چې هغه متبادل لفظ منزل من الله نه دی، هرکله چې قرآن پاک هغه کلام الهي دی چې دحضرت جبرئيل امين عليه السلام په ذريعه په حضور ﷺ باندې نازل شو، مثلاً: د سورت بقرې په لومړي آيت کې، «لاريب فيه، په ځای که، لا شک فيه»، الفاظ کينودل شي؛ نودابه دقرآن پاک آيت پاتې نه شي. الغرض چې کوم متبادل الفاظ دقرآن کریم دتشریح يا ترجماني له پاره شوي دي هغه چونکې دوحی الهي الفاظ نه دي، ددې وجې نه هغو ته به قرآن نه ويل کيږي، خو دقرآن کریم ترجمه ياتشریح ياتفسيردې ته ويلی شي؛ اوداهم ظاهره ده چې هرکس دخپل فهم مطابق ترجمه اوتشریح کوي پس څنگه چې دغالب دشعرونومفهوم يوکس په خپلوالفاظوکې بيان کړي؛ نو هغه دغالب کلام نه دی، بلکې دغالب دکلام ترجماني ده، همدغه شان دقرآن کریم ترجمه که په هره ژبه کې وي هغه کلام الهي نه دی، بلکې دکلام الهي تشریح اوترجماني ده اوس که يو کس ددې ترجمې اوتشریح مطالعه کوي؛ نودابه نه ويل کيږي چې هغه کلام الهي وي، بلکې دابه ويل کيږي چې هغه دقرآن پاک ترجمه ولوسته، اوداهم ظاهره ده چې دالله تعالی اود مخلوق ترمينځه چې کوم فرق دی، هغه فرق دهغه په کلام کې اودمخلوق دطرف نه شوې ترجماني په مينځ کې دی اوکوم کس چې دالله تعالی سره براه راست هم کلامي کول غواړي دهغه له پاره به براه راست دکلام الهي تلاوت لازم وي. هر مسلمان ته دا کوشش کول پکار دي چې هغه دقرآن کریم دمفهوم په خپله دهغه په الفاظوباندې دپوهيدوصلاحيت اوداستعداد پيدا کړي، خو که په هغه کې داصلاحيت پيدانه شي؛ نوهم به دقرآن کریم دتلاوت د انوار او تجليات هغه ته حاصلېږي اودتلاوت دثواب اوبرکاتونه به محروم نه وي، که په معنا اومفهوم باندې پوهيږي اوکه نه پوهيږي، ددې مثال بالکل داسې دی چې تاسويوه ميوه يامتابي راوړئ، ماته نه دهغې نوم معلوم دی اونه دهغې دخواص اوتاثيراتونه واقف يم، ددې لاعلمي

باوجود که زه هغه ميوه يا شيريني خورم نودهغي دخوږوالی اوشيريني اودهغي دظاهري او باطني فوائدونه به محروم پاتې نه شم.

دوهمه وجه: ځينې خلک چې دکلام الهي دخوندنه ناخبره دي اوپه چاکې چې دکلام الهي اود مخلوق دکلام په مينځ کې دفرق حس موجودنه دی، دهغوی ويناده چې دقرآن کریم نه مقصود ددې معنا اومفهوم باندې پوهيدل اوددې احکامو اوفرامينو معلومول دي اودا مقصود چونکې دترجمې ياتفسيرنه حاصليدای شي، لهذاولې نه يوازې په ترجمه ياتفسير باندې اکتفا وکړل شي؟ دقرآن پاک الفاظ زده کولو، ښودلو، اولوستلو او بل ته ښودلو باندې ولې وخت ضائع کړل شي؟ مگردايوه ډيره سنگينه غلطې ده، ځکه چې څنگه دقرآن کریم معاني او مطالب مقصود دي ټيک همدغه شان ددې دالفاظو تعليم اوتلاوت هم يواهم مقصود دی او دا يوداسې عظيم الشان مقصد دی چې قرآن کریم دا دحضور ﷺ فرائض نبوت نه اولين مقصد گرځول دي، چنانچې ارشاد دی:

«ربنا وابعث فيهم رسولا منهم يتلوا عليهم آياتك ويعلمهم الكتب والحكمة

ويزكيهم انك انت العزيز الحكيم». (۱۲۹:۲)

ترجمه: اي زموږ پروردگاره اددې ډلې ددنته نه هم په دوی کې يوييغمبر مقررکړه، چې دې خلکو ته ستا ايتونه اوروي، اودوی ته د آسماني کتاب اودخوش فهمي تعليم ورکړي اودوی پاک کړي، بيشکه هم ته يې دغالب قدرت اوکامل انتظام والا، (ترجمه حضرت تهانوي رحمته الله عليه)

«كما ارسلنا فيكم رسولا منكم يتلوا عليكم آياتنا ويزكيكم ويعلمكم الكتب والحكمة

ويعلمكم ما لم تكونوا تعلمون...». (۱۵۱:۲)

ترجمه: څنگه چې په تاسو خلکو ته موږ يو عظيم الشان رسول له تاسو دروليږه، زموږ ايتونه (احکام) اوروي. اود جهالت نه تاسو پاکوي اوتاسو ته دکتاب (الهي) د فهم خبرې ښيي او تاسو ته داسې دگتې خبرې ښيي دکومو چې تاسو خبرنه وی. (ترجمه: حضرت تهاوی)

«لقد من الله على المؤمنين اذ بعث فيهم رسولا من انفسهم يتلوا عليهم آياته ويزكيهم

ويعلمهم الكتب والحكمة وان كانوا من قبل لفى ضلال مبين». (۱۶۴:۳)

ترجمه: په حقيقت کې الله تعالی په مسلمانانو باندې احسان وکړ، کله چې په هغوی کې يې هم دهغوی دجنس نه يوييغمبر راوليږه چې هغه دوی دالله تعالی ايتونه اوروي، اوددې خلکو صفا يي کوي اودوی دکتاب اوفهم خبرې ښيي. اوپه يقين سره داخلک په صريحه غلطې باندې وو. (ترجمه حضرت تهانوي)

«والذي بعث في الاميين رسولا منهم يتلوا عليهم آياته ويزكيهم ويعلمهم الكتب والحكمة

وان كانوا من قبل لفى ضلال مبين». (۲۲۲:۲)

ترجمه: الله هغه ذات دی چې (د عربو) ناخوانده خلکو هم دهغوی (د قوم) نه (د عربونه) یو پیغمبر راولیږه، چې دوی ته دالله تعالی آیتونه اوروي اودوی (د عقائدو باطله او اخلاق ذمیمه وونه) نه پاکوي اودوی ته د کتاب او حکمت (خبرې) ښيي اوداخلک (دهغوی دبعثت نه) مخکې په ښکاره گمراهي کې وو... (ترجمه حضرت تهانوي)

کوم شی چې د حضور ﷺ د فرائض نبوت نه لومړی فریضه گرځول شوې ده، دامت په دې باره کې داخیال کول چې داغیر ضروري ده، څومره لوی جسارت او څومره لویه بې ادبي ده...

دریمه وجه: ... په قرآن کریم کې ارشاد دی: «إنا نحن نزلنا الذکروا لنا له لحفظون» (الحجر: ۹) موږ قرآن نازل کړی دی اوموږ ددې حفاظت کونکې یو... دقرآن کریم دحفاظت په وعده کې دالفاظو حفاظتد معنی حفاظت، اودزبان اولغت حفاظت ټول شامل دي. اوبه عالم اسباب کې ددې دحفاظت وعده داسې پوره شوه چې دحضور ﷺ د دورنه واخله تراوسه پورې ډلې ډلې دقرآن کریم په حفاظت کې مشغول دي اوان شاء الله دقیامت پورې به داسلسله جاري وي، گویا دحفاظت قرآن په ضمن کې دهغو ټولو خلکو دحفاظت وعده هم ده چې دقرآن کریم دخدمت په څه نا څه شعبې سره منسلک دي په دې خادمانو کې سرفهرست دهغه حضراتو نومونه دي چې دقرآن کریم دالفاظو په حفاظت کې مشغول دي اود قرآن کریم دالفاظو په تعلیم اوتعلم لگيادي، که حفظ کوي یا په ناظره باندې ښيي اودهمدې وعده دحفاظت کارفرمایي ده چې نن سبا په دگډو وډو دورو کې (ستاسوپه ویناچې دقرآن دلوستلو وخت چا سره شته؟) په لکونو حافظان موجود دي چې په هغوی کې دشیپرو اووکالوماشومان هم شامل دي، اوس اکرکه دقرآن پاک تلاوت غیر ضروري وگرځول شي اوامت دلوستلو ښودلو شغل پرېږدي؛ نوگویا دقرآن کریم دحفاظت وعده (نعوذ بالله) غلطه شوه، مگر ددې محکمې وعدې غلطې گرځیدل خوممکن نه دي اوداکیدای شي چې بالفرض امت دقرآن کریم دالفاظو دتلاوت اوددې ښودنه اولوستنه پرېږدي؛ نوالله تعالی به ددوی په ځای داسې کسانونه کارواخلي چې ددې وعده الهي په تکمیل کې خپل ځانونه خاورې کړي، گویا امت دامت په حیثیت سره پاتې کیدل، دقرآن کریم په تلاوت اوتعلیم اوتعلم باندې موقوف دی، که امت ددې فریضې نه مخ وگرځوي؛ نوسرونه به ترې ووهل شي اوددې دنیانه به ختم کړل شي، څنگه چې په قرآن کریم کې ارشاد دی: «وان تتولوا یستبدل قوما غیرکم ثم لایکونوا امثالکم» (محمد: ۳۸: ۳۸)

ترجمه: که تاسومخ وگرځوی! نوالله تعالی به ستاسوپه ځای دویم قوم پیداکړي، بیا به هغوی ستاسوپه شان نه وي... (ترجمه حضرت تهانوي)

دلته دانکته هم په ذهن کې ساتل پکار دي چې الله تعالی چېرته دقرآن کریم دحفاظت وعده فرمایلي ده هلته دحفاظت قرآن په ضمن کې دهغه ټولو علمونو دحفاظت وعده هم ده، چې دقرآن کریم خادم دي، ددې علوم قرآن په فهرست باندې که یونظر و اچوئ نوپه دې کې به

درته ډیر داسې علمونه په نظر راشي دکومو تعلق چې دالفاظ قرآن سره دي، ددې علمونو اجمالي تعارف حافظ سیوطي رحمته الله علیه په، الاتقان فی علوم القرآن، کې پیش کړی دی، موصوف علوم قرآن په (۸۰)، انواعو تقسیم کړی دی اودهرې نوع لاندې ګڼ شمیرانواع درج دي مثلاً: دیوې نوع عنوان دی، بدائع القرآن، ددې لاندې حافظ سیوطي رحمته الله علیه لیکي:

په اته پنځوسمه نوع (۵۸)، بدائع القرآن، کې په دې موضوع باندې دابن ابی الاصبغ (عبدالعظیم بن عبد الواحد بن ظافر المعروف بابن ابی الاصبغ المصري (المتوفی ۲۵۴ هجري) یومستقل کتاب لیکلی دی اوپه هغه کې تقریباً دسلوانواعو ذکر دی،، (الاتقان: ج ۲: ص: ۸۳) ^{۱۱}

الغرض دقرآن کریم مقدس الفاظ هم ددې ټولو علمونو سرچشمه ده، دقرآن کریم معنا اومفهوم سمندرهم په دې الفاظو کې موجوده وهي، که خدای مه کړه دامت دلاسه دالفاظ قرآن دا رشته پریوځي؛ نو ددې ټولو علمونو چشمې به وچې شي اوامت به نه یوازې دکلام الهي یدلذت او حلاوت نه محرومه شي، بلکې دقرآن کریم دعلومو اومعارفو نه به هم تش لاس پاتې شي.

څلورمه وجه: دکلام الهي دتلاوت سره چې کوم انوار اوتجلیات اهل ایمان ته نصیب کیږي دهغو بیان په تحریر کې راوستل ناممکن دي، دا حدیث به تاسو اوریدلی وي چې دقرآن کریم دهر حرف په تلاوت باندې لس نیکی، ملاویرې، دحضور صلی الله علیه و آله وسلم ارشاد مبارک دی:

«چا چې دکتاب الله یو حرف ولوست دهغه له پاره ددې په بدله کې لس نیکی دي اوهره نیکی لس چنده ملاویرې. (په هر حرف باندې لس نیکی شوي، اوزه دانه وایم چې الم یو حرف دی. نه بلکې الف یو حرف دی، لام یو حرف دی، او میم یو حرف دی،) (په الم لوستلو باندې دیرش نیکی ملاویرې،،،) (مشکوٰه: ص: ۱۸۶) ^{۱۲}

دقرآن کریم دتلاوت بې شمیره فضائل دي اوکوم کس چې دتلاوت قرآن د فضائلو او برکاتو اندزه لګول غواړي، هغوی دې دحضرت شیخ الحدیث مولانا محمد زکریا مهاجر مکی مدني (نور الله مرقدہ)، رساله، فضائل قرآن، مطالعه وکړي اوس ظاهره ده چې قرآن کریم په یو حرف باندې دلسو نیکو وعده ده داټول اجرا و ثواب اوفضیلت او برکت دقرآن کریم د الفاظوپه تلاوت باندې دی، یوازې انګریزي، اردو ترجمه لوستلو سره دا اجرا و ثواب نه حاصلیږي، کوم کس چې دا اجر او ثواب او برکت وفضیلت اوددې نور حاصلول غواړي دهغه له پاره ددې نه پرته هیڅ بله لار نشته چې هغه دې د قرآن کریم دالفاظو تلاوت وکړي، دڅه سره چې داټولې وعدې تېرل شوې دي. (والله الموفق لكل خير وسعادة)

۱ [النوع الثامن والخمسون في بدائع القرآن افردہ بالتصنيف ابن ابی الاصبغ فاورد فيه نحو مائة نوع] (الاتقان في علوم القرآن ج: ۲: ص: ۸۳ طبع مصر)۔

۲ [وعن ابن مسعود رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: من قرأ حرفاً من كتاب الله فله حسنة والحسنة بعشر أمثالها، لا أقول آلم حرف، الف حرف ولام حرف وميم حرف، رواه الترمذی، والدارمی] (مشکوٰه: ص: ۱۸۶، کتاب فضائل القرآن، طبع قديمی کتب خانہ)۔

ترکومي پورې چې دقرآن کریم دترجمې اوتفسیردمطالعې تعلق دی، دقرآن کریم په مفهوم باندې دپوهیدوله پاره دترجمې اوتفسیرمطالعه ډیره ښه خبره ده، که ترجمه په اردو کې وی یا په انگریزي کې یا په بله ژبه کې، خو په دې سلسله کې دڅو کارونوخیال ساتل ضروري دي:

اول:..... هغه ترجمه اوتفسیربه مستند وي، اودچامحقق عالم رباني دقلم څخه به وي، څنگه چې د شاهي فرامینودترجماني له پاره دلائق اوباعتماد ترجمان کیدل ضروري شرط دی، که نه، هغه دترجماني اهل نه گڼل کېږي، همدغه شان داحکم الحاکمین دترجماني له پاره هم شرط دی چې ترجمه کونکی ددیني علمونوماهر، مستنداولائق اعتماد وي، نن سبا دډیرغیرمسلمو، بې دینو، او اخوا دیخوا خلکو ترجمې په بازار کې پرتې دي، خصوصاًپه انگریزي ژبه کې دداسې ترجموڅخه بازار ډک دی چې په هغو کې دالله تعالی دکلام دترجماني په ځای دقرآن کریم په نوم سره دخپلو خیالاتو او افکارو ترجماني شوې ده، ظاهره ده چې دکوم کس په دین اودیانت باندې موږ ته اعتمادنه وي، دهغه په ترجمه باندې اعتمادڅنگه کیدای شي؟ ددې وجې نه کوم حضرات چې دترجمې اوتفسیر شوقین وي دهغوی فرض دي چې هغوی دې دچالائق عالم په مشورې سره دترجمې اوتفسیرانتخاب وکړي اوهره غلطه ترجمه دې لوستل نه شروع کوي.

دویم:..... دترجمې اوتفسیرپه مددسره چې بنده څه زده کړي وي، هغه دې په قطعیت سره دقرآن کریم طرف ته نه منسوبوي، بلکې دادې وویل شي چې مادفلانی ترجمې اوتفسیرنه دامفهوم زده کړی دی، داسې نه وي چې دغلطي له وجې نه یوه غلطه خبره دقرآن کریم طرف ته منسوبولو وېال دده په سر راشي، ځکه چې د منشاء الهي نه خلاف څه خبره دقرآن کریم طرف ته منسوبول په الله تعالی باندې بهتان تېرل دي، چې سخته گناه ده.^(۱)

درېم:..... تاسومعلومول غوښتي دي چې کومه طریقه بهتره ده، په عربي کې دقرآن شریف دتلاوت کولوپا په انگریزي کې دترجمې لوستلو؟

د ترجمې لوستلوشرائط خوما اوس ذکرکړي دي اوداهم ښکاره ده چې دترجمې لوستل، دقرآن کریم دتلاوت بدل کیدای نه شي، که دوه شيان متبادل وي، یعنې یو شی دبل بدل جوړېدای شي؛ نو هلته خوداسوال کیدای شي چې په دې کې کوم شی بهتردی؟ هرکله چې دترجمې لوستل دتلاوت بدل نه دي اونه ددې ځای نیولی شي؛ نوهم داعرض کیدای شي چې

۱ [عن ابن عباس رضی الله عنهما قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: من قال في القرآن براه فليتبوا مقعده من النار. وفي رواية: من قال في القرآن بغير علم فليتبوا مقعده من النار. رواه الترمذی - وعن جندب رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: من قال في القرآن براه فاصاب فقد اخطأ. رواه الترمذی، وابوداود - وعن ابی هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: المراء في القرآن كفر. رواه احمد وابوداود (مشکوة ص: ۳۵ طبع قديمی).

دقرآن کریم اجر او ثواب او انوار او تجلیات له پاره مسلمانانوته دقرآن پاک تلاوت کول پکار دي، که په معنا او مفهوم باندې پوهیدو شوق مو وي؛ نو ددې له پاره د ترجمې او تفسیر نه هم مدد اخیستل کیدای شي او که د دواړو جمع کولو فرصت نه وي؛ نو بهتر صورت دادی چې ته د ترجمې په ځای دقرآن کریم تلاوت کوه او د دین مسایل د اهل علم نه معلوم او عمل پرې کوه، په دې صورت کې به درته د قرآن کریم د تلاوت ثواب هم ملاویري، خو که تلاوت دې پرېښودو او ترجمه خواني دې شروع کړه؛ نو د تلاوت قرآن نه خو په لومړۍ ورځ د اکس محروم شو او ظاهره ده چې ترجمه لوستلو سره د اکس دقرآن کریم ماهر نه شي جوړیدای اونه ترې د دیني مسایلو اخذ کولی شي او همدغه شان د اکس په دین د عمل کولو د توفیق نه هم محروم شو او د اتاوانې سودا ده!

تاسو دا عذر لیکلی دی چې: «دلته په امریکه کې ژوند د یرزیات مصرف دی او خلکو سره د یرکارو نوکولو هم وخت نه شته، لهذا دلته مسلمانان سړي او ښځې وایي چې موږ قرآن نه شو لوستلی، ځکه چې هغوی اودس نه شي کولی اونه په یو کونج (کوټ) کې کېناستی شي چې قرآن ولولي، کوم چې دهغوی په پوهه کې نه راځي،،،

تاسو چې ددې جدید دور د ښځو سړیو د بې پناه مصرفیاتو کوم ذکر کړی دی، هغه بالکل صحیح دی او دا یوازې د امریکې مسئله نه ده، بلکې تقریباً د ټولې دنیا مسئله ده، دنن انسان د مصرفیت په زنجیرونو کې داسې تړل شوی دی چې ددې نه مخکې کله هم داسې پابند سلاسل شوی نه و.

تاسو چې غور وکړئ! نو دې نتیجې ته به ورسیرئ چې زموږ ددې بې پناه مصرفیاتو دوه اسباب دي، یو دا چې دنن په مشیني دور کې په خپله انسان نه یو خود کاره مشین جوړ شوی دی، د مشینانو ایجاد خوددې له پاره شوی و چې ددې له وجې به انسان ته د فرصت څوگړۍ ملو شي، خو د مشین برق رفتاري سره مقابله کولو له پاره انسان په خپله هم د مشین کردار ادا کوي. دویم دا چې موږ په خپل ځان باندې د ډیرو غیر ضروري شيانو بوج اچولی دی، دانسان بنيادي ضرورت یوازې دومره و چې د لوږې ختمولو له پاره دې هغه ته په مړه خپته ډوډۍ ملاوشي، د تن د پټولو له پاره دې هغه ته جامه ملاوشي، د گرمي یخني نه د بچ کیدو له پاره دې دهغه له پاره جونگره وي، خو زموږ هریوکس د قیصر او کسری په شان د دبدبه کې داوسیدو خواش مند دی او هغه په هر شي کې د نورو نه مخکې کیدل غواړي.

هغه بې دینه اوبې خدایه قومونه د چاپه وړاندې چې داخرت تصور نه شته، د چاپه نژد چې بس همداد د نیاز وند دی او چاپه باره کې چې په قرآن کریم فرمایل شوي دي:

«ان الذين لا يرجون لقاءنا ورضوا بالحياة الدنيا واطمانوا بها والذين هم عن آياتنا

غافلون، اولئك ما اهتم النار بما كانوا يكسبون» (۸۰: ۸۰۸)

ترجمه: بې شکه هغه خلک چې زموږ سره د ملاویدو امید نه لري او د دنیا په ژوند باندې

خوشاله اومطمئن شول او کوم خلک چې زموږ دښمنونه بې خبره دي دداسې کسانو استوگنځای (تيکانه) اووردی، دهغه څه په بدله کې چې هغوی کسب کول،، (ترجمه حضرت شيخ الهند) هغوی که ددنياوي مقابلې او مسابقې په مرض کې اخته شوي دي اوددنياوي زيب و زينت اوشان وشوکت معراج يې کمال گڼلی دی؛ نوهيڅ حيرانتيا نه وه، خوامت محمديه ﷺ دچا په زړه کې چې د عقیده اخرت او دمحاسبي يقين دی، دهغه ځای دجزا اوسزا او هلته د کاميابي اوناکامي توره يې هروخت په سر له پاسه اویزان وي، دهغوی دا د اخرت هيرول ډيرزيات افسوسناک دي اود حيرانتيا خبره هم ده.

موږ دغيرو په تقليد اونقالي کې دخپل ژوند معيار اوچتول شروع کړل، زموږ په وړاندې زموږ دمحبوب ﷺ دژوند نقش موجود و، دصحابه کرامو (رضوان الله عليهم اجمعين) نمونې موجودې وې اود بزرگانو او اولياء الله مثالونه موجود وو، مگرموږ دهغو طرف کتل هم خوښ نه کړل، بلکې دادعوت ورکونکي مو نادان اواحمق وگڼل اودژوند معيار اوچتولويه شوق کې مو دژوند په موټر باندې دومره نمايشي سامان بارکړ، چې اوس دهغه رابښکته کول گران شوي دي، دکورټول خلک، نراو ښځې، لوی او واړه، ددې بوج په رابښکلو کې شپه ورځ لگيادي، د شپې خوب اودورځې سکون يې بربادشو، زموږ اعصاب نور دکارقابل نه دي، په نفسياتي ناروغيو کې اضافه وشوه، په دارو دزملو کې کې (۷۵%) دمسکین دوايانواستعمال کيږي، دخوب گولۍ لکه دخوراک په شان خوړل کيږي، دناڅاپه مرگونو شرح دحيرانتيا تر حده پورې زياته شوې ده، خودالله تعالی په هيڅ يو بنده کې داعقل نه راځي چې موږ دادنمود اونمائش بوج په خپل ځان دڅه له پاره بارکړی دی؟ نه داخيال راځي چې که مرگ اودمرگ نه وروسته ژوندون حق دی اودقبر سوال اوجواب او ثواب اوعذاب برحق دی، موږ خودنمود اونمائش بوج په سرکړي دی اوگرځو او ددې له وجې نن سباله خيره موږ ته دتلاوت کولو موقعه هم نه ملاويږي، دابه په قبر او حشر کې زموږ په څه کار راشي؟

«هرڅه به درنه پاتې شي چې روان بلې دنياته شي!»

داتماشه شپه ورځ زموږ دسترگوپه وړاندې ده، دنمود او نمايش او اوچت معيار زندگي په مرض کې اخته مريضان خالي لاس يلې دنياته په تلو موږ شپه ورځ وينو، خوزموږ دعبرت سترگې ونه غړيدې.

ديوحديث شريف مضمون دی چې بنده کله مري؛ نوفرښتې پوښتنه کوي چې ده مخکې څه وليږل او خلک وايي چې ده وروسته څه پريښودل؟ (مشکوٰه ص: ۴۵) ^{۱۱}

اوس هرکله چې موږ مړه شو، کله چې موږ دقبر په تياره خلوت خانه کې کيښودل شو او فرښتې رانه پوښتنه وکړي چې ددې ځای دتيارې رڼا دقرآن مجيد تلاوت دی، ددې ځای تياره

۱ [عن ابی هريرة رضى الله عنه يبلغ به قال: اذا مات الميت قالت الملائكة: ما تقدم؟ وقال بنو آدم: ما خلف. رواه البيهقي في شعب الايمان _ (مشکوٰه ص: ۴۵، كتاب الرقاق، طبع قديمي). _

لرې کولوله پاره تادخان سره څه راوړي دي؟؛ نو هلته به ووايې چې زموږ ژوند پيرزيات مصروفه و دومره وخت راسره چيرته و چې اودس موکړي واي او چيرته په يوکونج کې ناست وای قرآن مولوستلی وای.

او کله چې په میدان حشر کې دالله تعالی په دربار کې درنه پوښتنه وشي چې دجنت قیمت ادا کولوله پاره دې له خان سره څه راوړي دي؟؛ نو هلته ووايې چې مالويې لويې ډگري حاصلې کړې وې، دامريکې په شان ترقي يافته ملک کې په دومره لويه عهده باندې فائز وم، مایه فلاني فلاني شي کې نوم پيدا کړی و، بهترينې جامې مې اغوستي وې، په شانداره بنگله کې اوسیدوم، موټرې راسره وې، بينک بيلنس راسره و، زما سره دومره وخت چيرته و چې دومره تياری وکړم، پنځه وخته جومات ته لاړ شم، هميشه کم نه کم د يوې سپارې تلاوت وکړم، تسبیحات ولولم، درود شريف ولولم، په خپله د دين په محنت کې لگياشم او په خپل اولاد باندې د قرآن مجيد حفظ وکړم.....؟ ماته ووايې چې له مرگ نه وروسته هلته په حشر کې به هم موږ اوتاسودا جواب ورکوو چې: جناب! په امريکه کې د ښځو اوسړيو سره دومره وخت چيرته و، چې اودس يې کړی وای او چيرته په يوکونج کې ناست وای د قرآن پاک تلاوت يې کړی وای؟ نه..... هلته به دا جواب نه وي، هلته به هغه جواب وي چې قرآن کریم نقل کړی دی:

«أَنْ تَقُولَ نَفْسٌ يَحْسَرُنِي عَلَى مَا قَرَضْتُ فِي جَنبِ اللَّهِ وَإِنْ كُنْتُ لَمِنَ السَّخِرِينَ» (الزمر: ۵۲-۵۶)

ترجمه: کله چې (د قيامت په ورځ) څوک ووايي چې: افسوس زما په دې کوتاهي باندې چې مادخدای په جناب کې کړې ده اوماخوبه دخدای احکاموپورې خنډل،، (ترجمه حضرت تهانوي)

او کله چې له مرگ نه وروسته زموږ جواب هغه وي کوم چې قرآن کریم نقل کړی دی چې دلته دا عذر کول چې فرصت نه شته، د نفس فريب نه دی؛ نو نور څه دي...؟

په حديث شريف کې دي: «الکيس من دان نفسه وعمل لما بعد الموت، والعاجز من

اتبع نفسه هواها وتمنى على الله...» (مشکوٰه ص: ۴۵)

ترجمه: دانشمن هغه دی چا چې خپل نفس کابو کړ اوله مرگ نه وروسته ژوند له پاره يې محنت وکړ او هغه کس احمق دی چې خپلو نفسي خواهشاتوپسې لگيا و او په الله تعالی پورې يې اميدونو تړل،،

دې ټولو خبرو ته يوازې نظر وکړئ! زموږ په مصروف ژوند کې زموږ سره د ډيرو کارونو له پاره وخت شته، موږ اخبار گورو، ريډيو او تلويزون گورو، ديارانو دوستانو سره د گپ شپ او سيل له پاره بهرته ځو، په تقريباتو کې شرکت کوو، ددې ټولو شيانو له پاره زموږ سره فالتو وخت شته او په داسې موقعو باندې موږ کله هم دوخت نه ملاویدو عذر نه وړاندې کوو، څو کله چې د لمونځ، روژې، ذکر، اذکار او تلاوت قرآن سوال مخې ته راشي؛ نو فوراً دوخت نه

ملاویدو د گیلو دفتر را خلاص کړو.

امریکه او نورو ډیرو ملکونو کې په هفته کې دوه ورځې چوتې (رخصتې) وي، د هغې ددې دوو ورځو د مشاغلو نظام موږ له مخکې نه جوړ کړی وي او که څه کار نه وي؛ نو بیا هم دوخت پاس کولو له پاره څه نا څه مشغله ضرورت جوړ کړې، خود تلاوت قرآن له پاره وزگار وخت، موږ سره د چوتې په دې دوو ورځو کې هم نه وي.

ددې نه معلومه شوه چې د فرصت نه ملاویدو عذر د نفوس یوه دوکه ده، ددې اصلي سبب دادی چې دنیا زموږ د سترگو په وړاندې ده، ددې له وجې موږ ددې په مشغلو کې اخته یو، مرگ او آخرت ته مو خیال نه دی، ددې له وجې د مرگ نه وروسته اوږد ژوند نه غفلت دی، نه دهغه له پاره تیاری شته اونه د تیاري فکر او اهتمام، ددې له وجې ددې خبرې ضرورت دی چې د عذر وړاندې کولو په ځای ددې غفلت د مرض علاج وشي، د قیامت په ورځ به دا عذر نه چلیږي چې په پاکستان یا امریکه کې ښځې سړي ډیر زیات مصروفه وي، هغوی سره د ذکر او تلاوت وخت چیرته و.

۳. تاسو لیکلي دي چې:

کافر راپورې ټوکې کوي، یوازې د یو قرآن ویلوله پاره څومره کارونه کول دي، دا مني چې هغه یو مقدس کتاب دی، خوبائیل هم یو مقدس کتاب دی او موږ هغه کتاب هر وخت کله لوستی شو، موږ زیات ردویده کیدو په وخت کې په بستره کې لوستلی شو، ایا قرآن کریم په دې طریقې سره لوستل کیدای شي؟ که نه شي؛ نو څه وجه ده؟

تا چې د کافرانو د ټوکو کولو کوم ذکر کړی دی، په دې اړه درته یو لطیفه کوم..... وایي چې یو د پوزه لرونکی کس د پوز پرېکړو ملک ته لاړ، هغوی،، پوزې والا راغی، پوزې والا راغی، ویل او ټوکې یې ورپورې کولې، دا ټول ملک د پوز پرېکړو و، ددې وجې نه دهغه غریب ژوند ډیر گران شو او دخپلې پوزې نه ورته شرم راته، همدې ځای نه د پوز پرېکړو د محاورې شروع وشوه، ستامشکل دادی چې ته د پوز پرېکړو په ملک کې اوسېږې، ددې له وجې تاته دخپلې پوزې نه شرم درځي، که په تا کې دا احساس وي چې عیب ستا په پوزه کې نه دی، بلکې دهغه پوزه پرېکړو په پوزې په غابیدو کې دی؛ نو دهغوی په ټوکو کولو به ته نه خفه کیدی.

کوم بائبل ته چې هغوی مقدس کلام وایي هغه د الله تعالی کلام نه دی، بلکې دانساني لاسونو لیکل شوی دی، مثلاً عهد نامه جدید، کې، د متی انجیل، د مرقس انجیل، دلوقا انجیل. د یوحنا انجیل، په نافوسره چې کوم کتابونه شامل دي دا د الله تعالی کلام نه دی. چې په حضرت عیسیٰ علیه السلام باندې د حضرت جبرائیل علیه السلام په ذریعې سره نازل شو، و، بلکې د حضرت عیسیٰ علیه السلام څلور سوانح عمري دي چې په مختلفو وختونو کې څلور وختونه راټول کلي دي، د مزی خبره داده چې په دې څلورو او کتابونو اصلي نسخه اوس په دنیا کې نه شته، ددې بې چاره گانو په لاسو کې چې څه دي هغه یوازې ترجمه ده، اصل متن غائب دی، همدغه وجه ده چې

روزانه په دې ترجمو کې تبديلي راځي، په (۱۸۸۰) کې چې کومه نسخه شائع شوې وه دهغې مقایسه د (۱۹۸۰) نسخې سره وکړئ! نو فرق به مو په په خپله مخې ته راشي.

ددې څلورو وارو انجیلونو په مجموعه کې، درسولانو اعمال، کتاب هم شامل دی دا د حضرت عیسیٰ ﷺ د حوارینو په حالت باندې مشتمل کتاب دی او ددې وروسته چې کوم څوارلس خطونه د پولوس دي چې هغه د مختلفو بنارونو خلکو ته لیکلي وي، له دې نه وروسته یعقوب، پطرس، یوحنا او د یهودا خطونه دي او په اخر کې دیوحنا عارف مکاشفه ده. اوس غورو کړئ، چې په دې مجموعه کې هغه کوم یوشی دی چې دهغه یو یو حرف ته کلام الهي وویل شي؟ او هغه ټیک په هغه ژبه کې محفوظ وي، په کومه ژبه کې چې نازل شوی و، دې خلکو د انسانانو لیکل شویو کتابونو ته د مقدس کلام نوم ورکړی دی، مگر دا الهي کلام نه دی ددې له وجې واقعي ددې لائق دی چې پرته د طهارت نه دې په ملاسته ولوستل شي، خوستا په لاس کې هغه الهي کلام دی چې دهغه په هیڅ یو حرف کې څه تبديلي نه ده راغلې اونن هم هغه شان په تروتازه حالت کې موجود دی څنگه چې په حضرت خاتم النبیین محمد ﷺ باندې نازل شوی و، په دې نکته باندې د دنیا تمام اهل عقل متفق دي چې دا هغه کلام دی کوم چې حضرت محمد ﷺ د دنیا په وړاندې د کلام په حیثیت سره وړاندې کړی و او په دې کې دیو حرف هم تغیر یا تبدل نه دی شوی، دانگریزي دور د صوبې متحده لفټیننټ گورنر سرویلیم میور، په خپل کتاب، لائف اف محمد ﷺ، کې لیکلي:

„د ابالکل صحیح او کامل قرآن دی او په دې کې دیو حرف هم تحریف نه دی شوی، موږ په یوه مضبوطه وجه باندې د عوه کولی شو، چې د قرآن هر ایت خالص او غیر متغیر صورت کې دی او آخر کار موږ خپل بحث، ون هیم، صاحب په فیصلې باندې ختموو، دهغه فیصله داده چې زموږ سره کوم قرآن دی موږ په کامل ډول ددې هر لفظ د محمد ﷺ گڼو، څنگه چې د مسلمانانو د هر لفظ د خدای له طرف نه خیال کوي،“

(ماخوذاً از تنبیہ الحائرین ص: ۱۴۱ از مولانا عبدالشکور لکهنوی)

غرض دا چې د مسلمانانو سره الحمد لله کلام الهي عین په اصلي حالت کې او هم په هغو الفاظو کې موجود دی چې په حضور ﷺ باندې نازل شوی و، ددې له وجې مسلمانانو چې په کوم ادب او تعظیم سره د کلام الله تلاوت کوي، بالکل برحق دی، یو بزرگ، د مسلمانانو د جذباتو ترجماني کوي اولیکي:

هزار بار دشویم دهن به مشک وگلاب :: هنوز نام تو گفتن کمال بی ادبی ست

ترجمه: که زه زر ځله خوله په مشک او گلاب سره ووينځم؛ نو بيا هم ستا نوم اخيستل بي ادبي ده. ددې له وجې که کافرتاته پیغور درکوي؛ نو دهغوی د پیغور هیڅ پرواه مه کوه، په هغوی کې خود طهارت تصور هم نه شته، هغوي د ظاهري ټیپ ټاپ اوصفايي ډیر اهتمام کوي، مگر نه هغوی په اوبو سره استنجا کوي او نه د گندګي دځای د پاکولو ورته توفیق کیږي او نه کله هغوی

چيرته غسل جنابت كړي دي، كله چې طهارت، اودس او غسل دهغوی په مذهب كې شته نه؛ نوبيا هغوی په اودس كې خپل كتاب څنگه ولولي؟ دا دامت محمديه (على صاحبها الصلوة والسلام) خصوصيت دی چې هغوی ته قدم په قدم باندې دپاكي او اودس تعليم ورکړل شوی دی اودا ددې امت امتیازي وصف دی چې دهغه سره به دقیامت په ورځ ددې امت شناخت کيږي او کوم اندامونه چې په اودس كې وينخل کيږي هغه به دقیامت په ورځ پرکيږي^{۱۱} الله کتاب نوردی او اودس هم نوردی اود الله تعالی د کتاب همدغه ادب دی چې دادې په اودس او په ادب سره ولوستل شي، که چاته دقرآن پاک څه سورتونه زباني یادوي: نو دهغو بهي اودسه لوستل هم جائز دي^{۱۲} او په بستر كې يې هم لوستلی شي^{۱۳}، خو که غسل فرض وي: نو پرته د غسل کولونه دقرآن پاک زباني ويل جائز نه دي، همدغه شان دحيض اونفاس په حالت كې بنځې تلاوت نه شي کولی^{۱۴} او که بنده ته دغسل حاجت نه وي خوداودس موقعه نه وي: نو داهم جايز دي چې دقرآن پاک پانې دې په څه جامه باندې اړوي او کتوسره دې تلاوت کوي^{۱۵} غرض دا چې دلويې ناپاكي په حالت كې دقرآن پاک تلاوت کول جائز نه دي، خو دې اودسي په حالت كې تلاوت جائز دی، البته قرآن پاک ته بهي پردې لاس لگول بهي اودسه ته جائز نه دي.^{۱۷}

۱ [عن ابی هريرة رضى الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: ان امتي يدعون يوم القيامة غرا محجلين من آثار الوضوء فمن استطاع منكم ان يطيل غرته فليفعل] متفق عليه _ (مشكوة ص: ۳۹ طبع قديمي) (وعن ابی الدرداء رضى الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: انا اول من يؤذن له بالسجود يوم القيامة، وانا اول من يؤذن له ان يرفع راسه فانظر الى ما بين يدي فاعرف امتي من بين الامم ومن خلفي مثل ذلك وعن يميني مثل ذلك وعن شمالي مثل ذلك، فقال رجل: يا رسول الله! كيف تعرف امتك من بين الامم فيما بين نوح الى امتك؟ قال: هم غر محجلون من اثر الوضوء ليس احد كذلك غيرهم ..... الخ (مشكوة ص: ۴۰ كتاب الطهارة، طبع قديمي)۔

۲ [ويباح له قراءة القرآن لما روى ان رسول الله صلى الله عليه وسلم كان لا يحجزه عن قراءة القرآن شيء الا الجنابة (البدائع الصنائع ج: ۱ ص: ۳۳ كتاب الطهارة، آداب الوضوء طبع ايج ايم سعيد)۔
۳ [ولو قرأ مضطجاً فلا بأس ..... الخ (فتح القدير ج: ۱ ص: ۲۴۲)۔

۴ [ومنها حرمة قراءة القرآن لا تقرأ الحائض والنفساء والجنب شيئاً من القرآن والآية وسواء في التحريم على الاصح (فتاوى هندية ج: ۱ ص: ۳۸، كتاب الطهارة، الباب السادس، الفصل الرابع، طبع كوئته)
۵ [قوله وحل قلبه بعود اى تقليب اوراق المصحف بعود ونحوه لعدم صدق المس عليه (ردالمحتار على الدرالمختار ج: ۱ ص: ۱۷۴، كتاب الطهارة، مطلب يطلق الدعاء على ما يشمل الثناء، طبع ايج ايم سعيد)۔
ايضاً يجوز للمحدث الذى يقرأ القرآن من المصحف تقليب الاوراق بقلم او عود اوسكين (البحر الرائق ج: ۱ ص: ۲۱۲، طبع بيروت)۔

۶ [ومنها حرمة مس المصحف لا يجوز لهما وللجنب والمحدث مس المصحف الا بغلاف متجاف كالحريطة والجلد الغير المشرز لاجما هو متصل به هو الصحيح هكذا فى الهداية وعليه الفتوى كذا فى الجوهرة النيرة (فتاوى هندية ج: ۱ ص: ۳۹، ۳۷، كتاب الطهارة، الباب السادس، طبع رشيديه كوئته)۔

د تفهيم القرآن تفسير مطالعه كول

سوال: آيا د مولانا مودودي ، تفهيم القرآن ، غلط دی او ددې لوستل جائز نه دي؟ ايا هغه گستاخ رسول او گستاخ صحابه دی؟ لکه څنگه چې مولانا اشرف علي تھانوي (رحمه الله) د ډیپټي نذیر احمد د ترجمه قرآن غلطی واضحه کړې ده او یوه رساله یې لیکلې ده، ایا تاسو حضراتو هم د مولانا مودودي د تصانیفو د ټولو غلطو نه د امت د خبرولو له پاره یوه رساله لیکلې ده؟

جواب: د مولانا مودودي په (تفهيم القرآن) کې د غلطیو نشاندهي دوخت عالمانو وخت په وخت کوي ددې مطالعه د عامو مسلمانانو له پاه ډیره ضرري ده.

د ډیپټي نذیر احمد د ترجمې لوستل څنګه دي؟

سوال: ایا د ډیپټي نذیر احمد ترجمې او تفسیر کې اختلاف شته؟

جواب: دده ترجمه دې نه لوستل کیږي، په دې کې غلطیانې دي، هغه ډیپټي و، مفسر نه و.

د تدبر القرآن مطالعه څنګه ده؟

سوال: زه د حیواناتو ډاکټر یم، زموږ استاذ (چا چې ابتدایي تعلیم د مولانا منظور احمد چنیوټي صاحب د مدرسې نه حاصل کړی دی) د وینا مطابق د مولانا امین احسن اصلاحي ، تدبر القرآن ، مطالعه شروع کړې ده، تدبر القرآن د رجم د رویت د مسئلې پرته صحیح دی؟ ایا ددې نه ویل بهتره دي؟

جواب: د تدبر القرآن مطالعه کول نه دي پکار.

د کرځیدو په حالت کې د قرآن پاک

تلاوت او درود شریف لوستل څنګه دي؟

سوال: زه روزانه په بازار کې د تګ په حال د قرآن پاک کوم سورتونه چې ماته یاد دي دهغو تلاوت کوم او یو سورت دوه دوه درې درې ځله وایم اوله دې نه وروسته درود شریف هم په بازار کې د تلوی په حال وایم په دې سلسله کې راته دوه خبرې ووايي چې یو دا چې زما د عمل سې دي؟ او په دې کې دې ادبي څه احتمال خونه شته؟ دویم دا چې زما داسې ویل په وظیفو کې خونه شمارېږي، ځکه چې ما اوریدلي دي چې اکثر وظیفې لوستلوسره وظیفې راوایس کیږي هم، چې دهغه له وجې انسان ته نقصان هم رسېدای شي؟

جواب: بازار کې د تلورا تلوی په وخت کې د قرآن پاک سورتونه، درود شریف، یا نور ذکر اذکار

لوستلو څه نقصان نه شته ^(۱)، بلکې په حديث کې په بازار کې د ګرځيدو په وخت کې د څلورمې کلمې لوستلو فضيلت راغلي دي ^(۲) اوتاسوته چاغلط ويلي دي چې دې سره نقصان هم کيدای شي دالله تعالی په نوم کې نقصان له کومې؟ هوا خو دڅه خاص مقصد له پاره وظيفې کول دپوښتنې نه پرته کول پکار نه دي.

د تلاوت په وخت کې د (رسول الله) لفظ په راتلو څه ويل کيږي؟

سوال: د الله تعالی په فضل او کرم سره زه هره ورځ د قرآن کریم تلاوت کوم، د تلاوت د کولو په وخت کوم ځای چې لفظ رسول يا رسول الله راځي هلته (صلی الله عليه وسلم) ويل جائز دي او که نه؟

جواب: ايت چې ختم شي؛ نو ودې ويل شي ^(۳)

ختم قرآن کې دعوت بدعت نه دی

سوال: ايا د ختم قرآن په خوشالي کې دعوت بدعت دی؟

جواب: بدعت نه دی، بلکه جائز دی ^(۴)

په ختم قرآن کې شيريني تقسيمول

سوال: درمضان المبارک د (۲۳) په شپه په جومات کې د تراويحو وروسته دامام مسجد سورت عنکبوت اوسوره روم لوستل، مقتديانو اوريدل اود مقتديانو راوړې شوې شيريني په ماشومانو باندې او په لويانو د تقسيمولو څه ثبوت شته؟

جواب: د ختم قرآن په خوشالي کې دعوت، ضيافت او شيريني اوداسې نور... تقسيمول جائز

[۱] ولا باس بالقراءة راكبًا وماشيًا اذا لم يكن ذلك الموضع معد للنجاسة لان كان يكره كذا الفقيه (عالمگیری ج: ۵ ص: ۳۱۶، كتاب الكراهية، الباب الثالث في الرجل رأى رجلاً يقتل اباه وما يتصل به)۔
[۲] [وعن عمر رضي الله عنه ان رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: من دخل السوق فقال: لا اله الا الله وحده لا شريك له..... كتب الله له الف، الف، حسنة، ومحامنه الف الف سيئة، ورفع له الف، الف، درجة، وبو، له بيتا في الجنة (مشكوة المصابيح ج: ۱ ص: ۲۱۴)۔

[۳] [ولو قرأ القرآن فمر على اسم النبي صلى الله عليه وسلم وآله واصحابه ففراءة القرآن على تاليه ونظمه الفضل من الصلاة على النبي صلى الله عليه وسلم وآله واصحابه في ذلك الوقت، فان فرغ لفعل فهو الفصل وان لم يفعل فلا شيء عليه كذا في المنتقط (عالمگیری ج: ۵ ص: ۳۱۶، كتاب الكراهية، الباب الثالث في الرجل رأى رجلاً يقتل اباه وما يتصل به)

[۴] [ويستحب له ان يجمع اهله وولده عند الختم ويدعو لهم كذا في النبايع (عالمگیری ج: ۵ ص: ۳۱۷، كتاب الكراهية، الباب الثالث)، ايضًا مالك عن نافع عن ابن عمر رضي الله عنهما قال: تعلم عمر رضي الله عنه البقرة في النقي عشرة سنة فلما ختمها محر جزورًا (الجامع لاحكام القرآن للقرطبي ج: ۱ ص: ۳۰ طبع بيروت)۔

دي، په دې شرط چې څه خرابي په کې نه وي^{۱۱} خون سبا چې ختم قرآن باندې د څنگه شیریني تقسیمولو رواج دی دا جائزه دی، باقی سورة عنکبوت او سورة روم لوستل نقل نه دي.

ختم قرآن باندې دعوت ورکول جائز دي

اوپه تحفه کې څه ورکول هم جائز دي

سوال: زموږ په معاشره (جامعه) کې چې کله ماشوم قرآن پاک ختم کړي؛ نوامین کول کیږي، چې په هغه کې خپلوانو باندې خوراک خوړل کیږي او ختم کونکي ته تحفې ورکول کیږي، ایا دا په اسلام کې جائز دي؟ ځکه چې په دې کې ریا هم راځي.

جواب: د ختم قرآن په خوشالي کې په خوراک ورکولو کې هیڅ نقصان نه شته، حضرت عمر رضی الله عنه چې کله سوره بقره ختمه کړې وه؛ نو اوښ یې ذبح کړی و^{۱۲}، همدغه شان که دمحبت له وجې څوک ماشوم ته هدیه یا تحفه ورکړي؛ نو په هغه کې هم څه نقصان نه شته، خوزموږ طرفونو ته اکثر خلاف شرع تکلفات کیږي او په دې کې داخل اص او محبت په ځای ریاکاری اورسم پرستي هم ښکاره کیږي.

په یوه ورځ کې قرآن ختمول

سوال: یوه ښځه دلته تبلیغ کوي او وایي چې تاسو خلک چې ښځې رايوځای شئ او په شریکه ختم کوئ هغه ناجائزه دی، ځکه چې په یوه ورځ کې پوره قرآن پاک ختمول منع دي، یو قرآن کم نه کم په دریو ورځو کې ختمول پکار دي، په دې باندې ماترې پوښتنه وکړه چې په خالق دینا هال اونورو د تراویح په ځایونو کې چې په یوه شپه کې پوره ختم کیږي ددې په باره کې ستا څه خیال ده؟ نو هغې وویل چې: داخلک سخت گناهگار دي، مهرباني وکړئ اوصحیح صورت حال نه مو خبر کړئ!

جواب: په حدیث شریف کې د دریو ورځونه په کم وخت کې د قرآن ختمولونه ممانعت راغلی دی، ځکه چې په دې صورت کې تدبیر او تفکر نه شي کیدای، مطلقاً ممنوع نه دی، ځکه چې د ډیر بزرگانو په یوه شپه کې ختم کول هم منقول دي، ښځې چې چیرته په شریکه د قرآن کریم ختم کوي په دې کې نورې خرابي نې کیدای شي، مثلاً: د ښځو سازسنگار سره راتلل، صحیح تلاوت نه کول، د تلاوت په دوران کې دنیاوي خبرې کول او داسې نور...، بیا هم که څوکسان په شریکه ختم وکړي؛ نو د حدیث په ممانعت نه راځي، ځکه چې په حدیث کې د یوکس د دریو

[۱] ایضاً.

[۲] مالک عن النافع عن ابن عمر رضی الله عنهما قال: تعلم عمر رضی الله عنه البقرة فی اثنی عشرة سنة فلما ختمها جزواً (الجامع الاحکام القرآن للقرطبي ج: ۱ ص: ۳۰ بیروت).

ورځونه مخکې ختم کولو باندې ممانعت راغلې دی، نه چې د گڼو کسانو په ختم کولو باندې^{۱۱} او تاسو چې د کوم خالق دینا هال د تراویحو حواله ورکړې ده دا هم صحیح نه دی، په تراویحو کې چې په یوه شپه کې کوم قرآن پاک ختمول کیږي هغه دومره په تیزی سره ویل کیږي چې الفاظ په صحیح طریقې سره په پوهه کې نه راځي، داسې ویل ممنوع او مکروه دي.^{۱۲}

په رمضان کې قرآن تیز ویل څنګه دي؟

سوال: په رمضان المبارک کې عموماً حافظ صاحب چې کوم قرآن اوروې ددې د ویلو رفتار دومره تیز وي چې د یعلمون او د تعلمون نه پرته نور په هیڅ نه پوهیږو، که چیرې ده ته وویل شي چې لږ رفتار کم کړه؛ نو په جواب کې وایي چې ددوی مجبوري ده، په کم رفتار سره نه یې شي ویلی، په دې صورت کې ویونکي او اوریدونکي د ثواب مستحق به وي؟

جواب: د قرآن کریم ادب دادی چې دا په ډیر آرام او وقار سره په صحیح الفاظو سره وویل شي^{۱۳} دومره تیز ویل لکه څنګه تاسو ذکر کړي دي، جائز نه دي او د لوستلو او د اوریدلو والو ته ثواب نه ملاویږي، بلکې دا ویره ده چې ګناه نه وي.^{۱۴}

شېینه قرآن جائزه که ناجائز؟

سوال: زموږ په شا وخوا کې څو قاریان صاحبان راجمع شوي دي او د اپروگرام یې جوړ کړی دی چې په هره میاشت کې به یوه شېینه کوي او ددې وجه د انبایي چې ټول کال د قرآن سره د تعلق ساتلو له پاره هغوی داسې کوي، چې د قرآن سره یې ضبط او محبت باقی پاتې شي، په دې کې څه غیر حافظان کسان هم په ډیر ذوق او شوق سره شرکت کوي، واضحه دې وي چې ددې له پاره هیڅ چنده وغیره نه کیږي. اونه څوک زبردستي سره په قرآن اوریدلو باندې مجبور وي، همدغه اعلان کیږي چې کوم صاحب غواړي او څومره غواړي په شېینه کې شرکت کولی شي، په داسې محفل کې د قرآن پاک د اورولو یا اوریدلو له پاره شرکت کول د قرآن اوسنت په رڼا کې څه حکم لري؟

۱ [افضل القراءة ان يتدبر في معناه حتى قيل يكره ان يختم القرآن في يوم واحد ولا يختم في اقل من ثلاثة ايام تعظيماً له ويقراً بقراءة مجمع عليها كذا في القنية (عالمگیری ج: ۵ ص: ۳۱۷، كتاب الكراهية، الباب الثالث..... الخ) وايضاً ويكره ان يقرأه في اقل من ثلاث لما روى عبد الله بن عمر قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: لا يفقه من قراءه في اقل من ثلاث..... الخ (الفقه الاسلامي وادلته ج: ۲ ص: ۸۲ تنمة الصلاة ختم القرآن)۔

۲ [ويكره الاسراع في القراءة وفي اداء الاركان كذا في السراجية (فتاوى هندية ج: ۱ ص: ۱۱۸)۔]
 ۳ [ورتل القرآن ترتيلاً (المزمل: ۴)]

۴ [وفي الحجة: يقرأ في الفرض بالترسل حرفاً حرفاً، وفي التراويح بين بين، وفي النفل ليلاً له ان يسرع بعد ان يقرأ كما يفهم وفي الشامية: اي بعد ان يمد اقل مدقال به القراء والا حرم لترك الترتيل المأموره شرعاً (شامي ج: ۱ ص: ۵۴۱)]

جواب: حضراتو فقهاو کرامو د درېو کسانو د زیاتویه جماعت سره نفل لوستل مکروه گرځولي دي، که امام تراویح ورکوي؛ نو د شنبینه صحیح ده او که امام د نفلو جماعت کوي؛ نو شنبینه جائزه ده.^(۱۱)

په (۲۷) رمضان باندې شنبینه کول څنګه دي؟

سوال: په ۲۷ رمضان باندې شنبینه کول اورنې کول څنګه دي؟

جواب: شنبینه جائزه ده، په دې شرط سره چې مفسدو نه خالي وي، ګني صحیح نه ده، بې ضرورته رڼا کول څه مستحسنه خبره نه ده.^(۱۲)

د ریډیو دیني پروګرام پریښودل او ګانې اوریدل

سوال: زما په کور کې ریډیو ده، زما د ګانو اوریدو سره ډیر شوق دی، ځینې وختونو کې داسې کیږي چې دیوسټیشن نه تلاوت کلام پاک یا څه مذهبي پروګرام نشر کیږي؛ نو په دویم سټیشن باندې زما د خوښې ګانې نشر کیږي، زه په اخره کې ټول مذهبي پروګرامونه پریږدم او ګانې اوریدل شروع کړم، ایا دا جائزه دي؟

جواب: ایا په خپله ستا ضمیر دې ته جائزه وایي؟ ګانې اوریدل په خپله حرام دي، تلاوت بندول او ګانې اوریدل څنګه جائز کیدای شي؟^(۱۳)

د ټیپ ریکارډ نه د ګانې اوریدو ګناه ملاویري

د تلاوت د اوریدو ثواب ولې نه ملاویري؟

سوال: زه د قرآن حافظ یم، خو عالم نه یم، خلک زما نه دا سوال کوي چې ایا ګناه اوریدل ګناه ده؟ نو زه ورته وایم چې هو! ګناه ده؛ نو هغوی دا سوال کوي چې د ټیپ ریکارډ نه د تلاوت په اوریدو باندې ثواب ملاویري؟ نو زه وایم چې نه، هغوی وایي چې نه تلاوت والا موجود دی او ګناه ویونکی موجود دي، دا څه وجه ده چې په ټیپ ریکارډ باندې ګناه اوریدو باندې ګناه ولې ملاویري؟ او په تلاوت باندې ثواب ولې نه ملاویري؟ نو مهرباني وکړئ د دې سوال حل تلاش کړئ او ویې وایئ!

[۱] ولا یصلی الوتر والتطوع بجماعة خارج رمضان) ای. یکره ذلک علی سبیل التداعی بان یقتدی اربعة بواحد، درمختار، وفي الشامية: قوله اربعة بواحد او اثنين بواحد فلا یکره وثلاثة بواحد فيه خلاف..... الخ (شامی ج: ۲ ص: ۴۸ کتاب الصلاة، مبحث صلاة التراویح)۔

[۲] امداد الفتاوی ج: ۱ ص: ۲۳۷، فصل فی التراویح، طبع کتب خانہ امدادیہ، اندیا)۔

[۳] ولی البزازیة استماع صوت الملاهی کضرب قصب ونحوه حرام لقوله علیه الصلاة والسلام استماع الملاهی معصية والجلوس علیها فسق والتلذذ بها کفر (درمختار مع الشامی ج: ۶ ص: ۳۴۹، وايضا فی الهندية ج: ۵ ص: ۳۵۱)

جواب: د ټیپ ریکارډ نه د قرآن کریم د تلاوت د آواز د اوریدلو ثواب ملاویري، خود تلاوت ثواب نه ملاویري^{۱۱} او د گانې د کیست په اوریدو باندې گناه ملاویري او گانې آواز اوریدل هم حرام دي^{۱۲}

د ټیپ ریکارډ د تلاوت ثواب وي

سوال: که د ټیپ ریکارډ نه د قرآن د تلاوت آواز واوریدلې شي نو د دې ثواب به وي، که گناه به وي او که ثواب او گناه هیڅ هم نه؟

جواب: د ټیپ ریکارډ آواز د تلاوت آواز خو په هر حال نه وي^{۱۳} په دې وجه په دې باندې نه د تلاوت احکام مرتب کیري او نه د تلاوت د اوریدو، البته د تلاوت آواز ضرور دی، په دې باندې الله تعالی ثواب ورکوي دا به څه بعیده نه وي.

په کیست باندې د تلاوت ثواب نه ملاویري

نوبیا د گانې د اوریدو گناه ولې ملاویري؟

سوال: ما په کیست باندې د تلاوت او د سجده د عنوان لاندې فتوی ولوستله چې په هغې کې تاسو د کیست په تلاوت باندې د سجده تلاوت د عدم وجوب فتوا ورکړې وه او د کیست آواز مو د تلاوت آواز نه و شمیر کړی، نو په دې باندې اشکال دا واردیږي چې آیا په کیست باندې د تلاوت کلام پاک ثواب د اصلي تلاوت برابر دی او که نه؟ بل اشکال دادی چې که چیرې څوک په کیست کې بنده موسیقي آوري؛ نو ددې گناه به ملاویري او که نه؟ یا د موسیقي آواز آواز نه گڼلو؛ نو د گناه کار به نه شي گڼلی؟

جواب: تلاوت خو هغه وي چې قاري صاحب کړی وي په دې باندې ثواب په شرط د اخلاص ضرور وي، په کیست کې دده د تلاوت آواز محفوظ شوی دی، ددې آواز حکم د تلاوت نه دی^{۱۴} متلاً: که چیرې د آذان کیست د آذان په وخت ولگول شي؛ نو ددې حکم به د آذان نه

^۱ [لان القراءة فعل اللسان (حلی کبیر ص: ۲۷۵ سهیل اکیدمی لاهور)

^۲ [وفي البرازية استماع صوت الملائی كضرب قصب ونحوه حرام لقوله عليه الصلاة والسلام: استماع الملائی معصية والجلوس عليها فسق والتلذذ بها كفر (الدر المختار ج: ۶ ص: ۳۴۹) — وكره كل هو ای كل لعب وعبت ..... واستماعه كالرقص والمسخرة والتصفيق وضرب الاوتار ..... واستماع ضرب الدف والمزمار وغير ذلك حرام وان سمع بغتة يكون معذورا ويجب عن يجتهد ان لا يسمع (شامی ج: ۶ ص: ۳۹۵، باب ما يفسد الصوم وما لا يفسده)

^۳ [لان القراءة فعل اللسان (حلی کبیر ص: ۲۷۵ سهیل اکیدمی لاهور)

^۴ [والسمع شرط عمل التلاوة (حاشیه طحطاوی علی مراقی الفلاح ص: ۲۶۰) ایضا: بخلاف السماع من البغاء والصدی فان ذلك ليس بتلاوة وكذا اذا سمع من المجنون لان ذلك ليس ..... [بقیه حاشیه په راروانه صفحه..

وي، تاسو چې د سندرو د کيسټ کوم اشکال کړي دي هغه صحيح نه دي، گانه، دا هم شرعاً حرامه ده او يو دې د گانې د آواز اوريدل دا هم شرعاً حرام دی، د گانې په کيسټ د گانې آواز اوريدل کيږي، ددې په حرام کيدو کې څه شبه ده؟^{۱۱}

د کيسټ د آواز نه سجده

سوال: مسئله دا ده چې يوه ورځ ما د مني په بازار کې سفر کولو، د مني په بس کې کيسټ لگېدلې وه چې په هغې کې د قرآن پاک تلاوت کيده، ما هم تلاوت اوريدو چې په دې دوران کې قاري صاحب کوم چې تلاوت کولو يو ځای کې ده وويلو چې د سجده تلاوت، نو کله چې ما دا واوریده؛ نو زما سره برابر په سيټ باندې سړي وويل چې اوس په مونږه باندې سجده واجبه شوه، آيا ددې سړي دا خبره صحيح ده؟ ځکه چې د مني بس خو ډک شوی و.

جواب: د کيسټ د تلاوت نه سجده تلاوت نه واجبيږي د سړي د خولې د تلاوت نه واجبيږي^{۱۲}

د ټيپ ريکارډ نه د تلاوت اوريدل خلاف ادب دي؟

سوال: زما په ذهن کې دا مسئله راځي چې د بسونو ډرايوران او اکثر د مني ډرايور د سفر په دوران کې د گانو (سندرو) کيسټې لگوي چې په هغې کې فحش او عريانه گانې وي د سحر په وخت کې ډرايوران د قرآن پاک کيسټ هم لگوي او د دينه لږ ساعت پس عريان او فحش گانې شروع کيږي، زما د منع کولو باوجود چې په دې کې فحش گانې لگيدلې وي، د قرآن پاک کيسټ مه لگوي هغه خلق وايي چې آواز خو دی، لکه څنگه چې سړي دروغ او رښتيا وايي، آيا ددوی وينا صحيح ده؟

جواب: ټيپ ريکارډ د آواز محفوظ کولو آله ده، ددې صحيح استعمال صحيح دی او غلط استعمال يې غلط دی،^{۱۳} دا د ډرايورانو (موټروانانو) بد مذاقي ده چې دا د سندرو له پاره

...بقیه د تیر مخ]..بتلاوة صحیحة لعدم اهلیته لانعدام التمییز (البدائع الصنائع ج: ۱ ص: ۱۸۶ کتاب الصلاة فصل واما بیان تجب علیه السجدة، طبع ایچ ایم سعید).

۱ [اختلفوا في التغيي الجرد قال بعضهم انه حرام مطلقا والاستماع اليه معصية وهو اختيار شيخ الاسلام ولو سمع بفتة فلاثم عليه (عالمگیری ج: ۵ ص: ۳۵۱، کتاب الکراهية، الباب، السابع عشر في الغناء والهلوه وسائر المعاصي... الخ
 ۲ [ولا تجب بكتابة ولا نظر من غير تلفظ لانه لم يقرأ ولم يسمع وكذا التهجي فلا تجب عليه ولا على من سمعه لانه تعداد الحروف وليس بقراءة (حاشية طحطاوی ص: ۲۶۱، باب سجود التلاوة) (التلاوة هي مصدر تلا بمعنى قرأ..... وانما لم يذكر السماع لان المختاران سبب التلاوة فقط ولان التلاوة سبب للسمع ايضا فكان ذكر مشتملا على السماع من وجه فاكتمنى به كذا في العناية وفي ذكر التلاوة ايماء الى انه لو كتبها او قجها لم يجب قاله السيد) حاشية طحطاوی ص: ۲۶۰، باب سجود التلاوة، ايضا بدائع ج: ۱ ص: ۱۸۶، کتاب الصلاة
 ۳ [الامور بمقاصدها كما علمته في التروك وذكر قاضيخان في فتاواه ان بيع العصير من يتخذه حراما ان قصد به التجارة فلا يحرم وان قصد به لاجل التخمير حرم (الاشباه والنظائر ج: ۱ ص: ۴۳، الفن الاول، القاعدة الثانية)

استعمالوي... د دینه باوجود په بسونو او د منی په بسونو کې گانې لگول هم ممنوع دي، خودا خلاف قانون حرکت دی، قانون د محافظانو د پوزې د لاندې کیږي، په هر حال کومه آله چې د گانې د پاره استعمالیږي د دینه تلاوت اوریدل خلاف ادب دي.^{۱۱}

تلاوت کلام پاک او گانې په ریډیو یا د کیسټ نه اوریدل

سوال: که تلاوت کلام پاک کیسټ یاریديونه اوریدل کیږي؛ نوپه دې ثواب نه ملاویږي، نو ددې اصولو مطابق که موسیقي په ریډیو یا کیسټ نه واوریدل شي؛ نوپه هغو هم گناهگاریدل پکار نه دي؟

جواب: د گانې آواز اوریدل حرام دي، ددې گناه شته، د تلاوت آواز تلاوت نه دی، ددې وجې نه د تلاوت اوریدلو باندې به ثواب نه ملاویږي، خو که تاسو قرآن کریم د صحیح تلفظ زده کولو له پاره اورئ ثبوت ذی بته درته ضرور اجر ملاویږي.^{۱۲}

وزنه غرايا په ټیپ ریکارډ باندې تلاوت ناجائز دی؟

سوال: تاسو لیکلي و چې په ټیپ ریکارډ باندې تلاوت کولو سره د تلاوت ثواب نه ملاویږي اونه ددې اوریدو سره سجده تلاوت واجبیږي، نو گزارش دادی چې په هغه زمانه کې خوتیپ ریکارډ نه و، ددې وجې نه په قرآن اوسنت کې ددې څه دلیل نه ملاویږي، خو د نن سبا په دور کې خو دا یوه اله ده، کومه چې استعمالیږي څنگه چې په جهاد کې هوایي جهاز او ټینک وغیره، د قرآن اوسنت په رڼا کې ددې وجو هات درج کړی؟

جواب: په ټیپ ریکارډ باندې تلاوت ته خوماکله هم ناجائز نه دي ویلي، مگر د سجده تلاوت د واجب کیدوله پاره تلاوت صحیح شرط دی، او د ټیپ نه چې کوم آواز راوځي هغه عقلا او شرعا صحیح نه دی، ددې وجې نه په دې باندې به د تلاوت احکام هم نه جاری کیږي.^{۱۳}

[۱] تفصیل دپاره او گوري: آلات جدیده، ص: ۱۶۱]۔

[۲] لان القراءة فعل اللسان (خلی کبر ص: ۲۷۵ سهیل اکیدمی لاهور) وفي البزازیة استماع صوت الملهی کضرب قصب ونحوه حرام لقوله عليه الصلاة والسلام: استماع الملهی معصية والجلوس عليها فسق والتلذذ بها كفر (الدر المختار ج: ۶ ص: ۳۴۹) وكره كل هو ای كل لعب وعبث ..... واستماعه كالرقص والسخرية والتصفيق وضرب الاوتار ..... واستماع ضرب الدف والمزمار وغير ذلك حرام وان سمع بفتة يكون معذورا. ويجب عن يجتهد ان لا يسمع (شامی ج: ۶ ص: ۳۹۵، باب ما يفسد الصوم وما لا يفسده)۔

[۳] فينظر الى اهلية التالى واهليته بالتمييز ..... بخلاف السماع من البغاء والصدى فان ذلك ليس بتلاوة وكذا اذا سمع من المجنون لان ذلك ليس بتلاوة صحيحة لعدم اهليته لانعدام التمييز (بدائع الصانع ج: ۱ ص: ۱۸۶، كتاب الصلاة فصل بيان من تجب عليه السجدة، وايضا جديده فقهي مسائل ج: ۱ ص: ۶۵، آلات جديده، ص: ۲۰۷)۔

په ټيپ ريکارډ باندې صحيح تلاوت او ترجمه اوريدل موجب برکت دي

سوال: زه د قرآن کریم مکمل کیست اخیستل غواړم، چې د ترجمې سره وي، پوښتنه داده چې په ټيپ ريکارډ باندې تلاوت او ترجمه اوريدل څنگه دي؟ ثواب ملاويږي او که نه؟ ستاسونه مشوره اخیستل دي؟ چې د قرآن د کیستوسیت واخلم او که نه؟

جواب: اوس تاسو خودالیکلې نه دي چې په کیست کې دچاتلاوت او ترجمه ده؟ تلاوت او ترجمه که صحیح وي، نوددې په اخیستلو کې هېڅ نقصان نشته، د تلاوت اوريدلو ثواب به نه وي، په هر حال د قرآن کریم آواز اوريدل موجب برکت دي.^{۱۱}

د تلاوت کیست اوريدل کافي دي که په خپله هم تلاوت کول پکاردی؟

سوال: زما يردوست دی، چې په خپله قرآن پاک نه لولي، بلکې د ټيپ ريکارډ د کیست په ذریعه روزانه قرآن پاک اوري، حالانکې زما دهغه سره بحث وشو؛ نوويې ويل چې قرآن پاک لوستل څه ضروري نه دي، مسلمان يوازې اوريدوسره پرې هم عمل کولی شي، دا خبره زما په ذهن کې تاوېږي ددې دلرې کولوله پاره ديومولوي صاحب سره ملاوشوم، هغوی همدغه جواب راکړ چې په خپله دويلو يا اوريدلو ثواب يوشان دی، اوس زما په ذهن کې دا خبره نه راځي، هرکله چې يو مسلمان په خپله قرآن شريف لوستی وي؛ نو هغه په خپله ولې تلاوت نه کوي؟ تاسو راته ووايئ اوزما داشک لرې، کړئ چې قرآن پاک يوازې دنورو د ژبې نه اوريدل پکاردی او په خپله دې تلاوت نه کيږي؟ هرکله چې هغه په خپله تعليم يافته وي آخر ولې؟

جواب: د قرآن پاک ډيرزيات حقونه دي، يوحق يې تلاوت هم دی، اودهغه احکام اوريدل او عمل پرې کول يې هم حق دی، او هم دغه شان دخپل وس مطابق يې حفظ کول هم حق دی اودا ټول حقونه ادا کول پکاردی، خو قرآن مجيد لوستل، د قرآن مجيد د اوريدلو نه زيات افضل دي.^{۱۲} او د ټيپ ريکارډ تلاوت اوريدل خواکثر عالمان په تلاوت کې بيخي شمار کوي هم نه.^{۱۳}

۱ [تفصيل دپاره اوگورئ: جديد فقهی مسائل ص: ۶۵ دغه شان آلات جديده ص: ۱۶۰] _

۲ [عن عبدة الملیکی وکانت له صحبة قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: يا اهل القرآن لا تتوسدوا القرآن وتلوه حق تلاوته من آناء الليل وأنا النهار وافشوه وتغنوه وتدبروا مافيه لعلکم تفلحون ولا تعجلوا ثوابه فان له ثواباً، رواه البيهقي في شعب الايمان (مشکوة ص: ۱۹۲، ايضاً: الفقه الاسلامی وادلته ج: ۲ ص: ۸۱ و ۸۲، هندية ج: ۵ ص: ۳۱۷) _

۳ [لينظر الى اهلية التالى واهليته بالتمييز وقد وجد فوجد سماع تلاوة صحيحة فتجب السجدة بخلاف السماع من البغاء والصدى فان ذلك ليس بتلاوة وكذا اذا سمع من المجنون لان ذالك ليس بتلاوة صحيحة لعدم اهليته لانعدام التمييز (البدائع الصنائع ج: ۱ ص: ۱۸۶، كتاب الصلاة) ايضاً: آلات جديده ص: ۲۰۷] _

د ټيپ ريکارډ د تلاوت ثواب چې نشته نوبيا يې په ګا نوباندي ګناه ولې ده؟

سوال: جنگ ورځپاڼه کې هره هفته ستاسو کالم په باقاعدي سره لولم، په دې کې کله ستاسو ځينې متعقله جوابونه دنورالجهاد باعث جوړشي او کله کله جواب وضاحت طلب پاتې شي چې په وجه يې يوازې زما نه، بلکې دنورو لوستونکو الجهن هم نه لرې کيږي. د مثال په طور سره تاسو فرمايلې دي چې د ټيپ ريکارډ تلاوت واقعاً تلاوت نه دی، نوبيا به په ريډيو او ټليويزن باندې د تلاوت جواز ختم شي، يوازې دا نه، بلکې هرکله چې ددې ثواب نه شته نو بيا به په ټيپ ريکارډ باندې دفحش ګا نواوريدل باعث عذاب هم نه وي او بيا په فلمونو کتوکې څه بدې پيدا کيدای شي؟ دويمه خبره د سجده تلاوت ده، نودا ناچيز دا ګڼي چې د قرآن کریم متعلقه آيت که هرې حوالې د مسلمان تر غوږ وپورې ورسېږي بيا په خپله تلاوت کړي په هغه باندې به سجده تلاوت واجبېږي، که ستاسو دا خبره ومنئ؛ نو بيا په اخرونو کې اود جمعې په لمونځونو کې دلرې لرې پورې چې کومو صفونو کې لمونځ گزار لمونځ ادا کوي بيا په رکوع اوسجده کې دپيش امام سره شاملېږي هغه به هم بې معنا پاتې شي، ځکه چې په دې لمونځونو کې په عام طور سره د لاوه سپيکر استعمال کيږي، او البته په ټيپ ريکارډ باندې تلاوت سره د لمونځ نه ادا کيدو جواز خو شته، ځکه چې د باجماعت لمونځ له پاره پيش امام موجود ګي ضروري ده، خو د تلاوت سجده نه واجبېدل اوددې اوريدل د څه ثواب وجه نه جوړېدل د عقل اوفهم نه لرې خبرې دي.

جواب: د جناب نصيحتونه خوږه يرقيمتی دي، زه د زړه له کومې ددې قدر کوم، او په دې باندې د جناب شکر گزار هم يم، زه دخپل محدود علم مطابق مسائل په حزم او احتياط سره د ليکلو کوشش کوم، مگر دکم علمي ياکم فهمي په وجه په يوجواب کې غلطې يا لغزش راتلل غير متوقع نه دي، ددې وجې نه اهل علم ته بار بار سوال کوم چې که زمانه په څه مسئله کې لغزش راشي نو ضرور مې آگاه کوي چې دهغې اصلاح وکړل شي.

۱..... ددې تمهيدنه وروسته گزارش دی چې ددې جناب دنصيحت مطابق مې نورواهل علموته رجوع وکړه، او دهغوی هم دغه رايه ده چې په ټيپ ريکارډ باندې تلاوت اوريدوسره سجده نه لازميږي، دپاکستان مفتي اعظم مولانا مفتي محمد شفيع صاحب رحمته الله، آلات جديده،، باندې په تحرير کې فرمايي: «د ټيپ ريکارډ په ذريعه چې کوم آيت سجده واوريدل شي، دهغه هم هغه حکم دی چې د ګراموفون ريکارډ دی، چې ددې په اوريدوسره سجده تلاوت نه واجبېږي، ځکه چې د سجده تلاوت د واجبېدو له پاره تلاوت صحيحه شرط دی، او آله بې زبانه اوبې شعوره تلاوت متصور نه دی،، (ص: ۲۰۷)

٢.....دجناب داشک صحیح نه دی چې،، که داتلاوت نه وي نود ریډیو او ټیلیوژن نه به د تلاوت جواز ختم شي،، په ریډیو باندې چې کوم تلاوت نشر کیږي، هغه عموماً مخکې ریکارډ کیږي بیا وروسته نشر کیږي، ددې وجې نه ددې هم هغه حکم دی چې د تیپ ریکارډ د آواز دی، یعنی هغه تلاوت صحیه نه دی مگر ریکارډ کول جائز دي، حضرت مفتي صاحب، آلات جدیده،، کې لیکي،، په دې مشین باندې تلاوت قرآن پاک او نور مضامین لوستل او په دې کې محفوظ کول صحیح دي، (پورتنی حواله)، ددې تلاوت صحیحه نه کیدو څخه دانه لار میږي چې په دې ریډیو او تلویزون باندې تلاوت کول به ناجائز شي، خو که بل سبب سره ممانعت وي نودویمه خبره ده، مثلاً په تلویزون باندې تصویر راځي، او دا شرعاً حرام دی او کوم شی چې حرام او ملعون وي، هغه د قرآن کریم له پاره استعمالول هم حرام دي، دریدو استعمال اکثر دگانې بجانې له پاره کیږي، له دې وجې ځینې عالمانو په دې باندې تلاوت بې ادبي ګرځولي ده او ددې مثال داسې دی چې کوم لوبی دنجاست له پاره استعمالیږي په هغه خوراک خوړلو سره به یو سلیم الفطرت کس ته خامخا کرکه ورځي، لکه حضرت مفتي صاحب رحمته الله علیه چې لیکي:

«اگرچې ریډیو استعمالونکو د بند مذاقي له وجې د زیاتره په گانو بجانو کې لگولي وي، نو ځکه ځینې اهل علم په دې باندې د قرآن پاک تلاوت درست نه گڼي، خو دنورو مفیدو مضامینو هم په دې کې ډیر اهمیت موندل کیږي، له دې وجې دا صحیح ده چې داپه آلات لهو لعب کې داخل کیدای نه شي اوله ریډیو څخه چې په کوم مجلس کې چې تلاوت کیږي هغه مجلس هم د لهو لعب اولغو خبرو نه جدا دی،، (ص: ١٦٢)

٣.....دجناب داشک مې هم په پوهه کې رانغی چې که د تیپ ریکارډ تلاوت، صحیح تلاوت نه دی، نه په دې کې د تلاوت د اوریدلو ثواب شته نودگانو او ریډیو گناه هم پکار نه ده؛ ځکه چې د تلاوت خاص شرعي احکام دي چې په تلاوت صحیحه باندې مرتب کیږي، د تیپ ریکارډ آواز صحیح تلاوت نه دی، محض د تلاوت آواز، چنانچې که اذان تیپ کړل شي نودموذن په ځای پنځه وخته تیپ غږولو سره که څه هم دا اذان آواز خوبه راشي خو دې ته به اذان نه ویل کیږي، او نه به دې سره دا اذان سنت اداسي، همدغه شان د تیپ ریکارډ تلاوت هم د تلاوت قائم مقام نه دی، خو شریعت د گانې آواز اوریدل مطلقاً حرام ګرځولي دي، لکه چې په یو حدیث کې دي: «دوه آوازونه داسې دي چې په دنیا و اخرت کې ملعون دي یو د خوشحالی په موقعه باندې د ساز او باجو آواز، او دویم د مصیبت په وخت کې دنوحی آواز،، (جامع صغیر) ^{١١}

١ [عن انس بن مالک رضی الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم صوتان ملعونان في الدنيا والاخرة: مزمار عند نعمة ورنة عند مصيبة] رواه البزار ورواته ثقات _ (التغيب والترهيب ج: ٤ ص: ٣٥٠، جامع الصغیر ص: ٣١١ طبع درالکتب العلمیة بیروت)۔

ددې وجې نه دگاني آواز (که په هرې ذريعې سره واوريدل شي)، اورېدل حرام دي، لهذا تلاوت باندې دگاني آواز قياس کول صحيح نه دي.

۴..... او د جناب دا ارشاد چې: د قرآن مجيد آيت سجده که هرې ذريعې سره دمسلمان تر غوږو پورې ورسېږي يا هغه په خپله تلاوت وکړي، په هغه باندې به سجده تلاوت واجبيږي، د تلاوت صحيحه تر حده پورې خوصحيح ده، مطلقاً صحيح نه ده، مثلاً يو ويده کس آيت سجده تلاوت کړ، نه په هغه باندې سجده واجب ده اونه په اوريدونکي، ځکه چې دويمه کس تلاوت. تلاوت صحيحه نه دی، همدغه شان که يو مرغه ته آيت سجده وښودل شو، نودهغه په ويلو سره سجده تلاوت نه واجبيږي، ځکه دمرغه لوستل تلاوت صحيحه نه دی، همدغه شان که يو کس آيت سجده تلاوت کړ او يو کس په خپله دهغه تلاوت وانه وريد، مگر دهغه آواز د غرونو سره يا گنبد سره وجنگيده اودهغه تر غوږو شو، نو په دې انعکاسي اواز اوريدو سره سجده تلاوت نه واجبيږي، غرض دا چې اصل دادی چې د تلاوت صحيحه اوريدلو سره سجده تلاوت واجبيږي، د ټيپ ريکارډ آواز تلاوت صحيحه نه دی، ځکه ددې اوريدلو سره سجده تلاوت نه واجبيږي.^{۱۱}

۵..... تاسو چې کوم د لاو سپيکر حواله ورکړې ده، هغه هم دلته بې موقعې ده، ځکه چې لاو سپيکر آواز تر لرې پورې رسوي، او مقتديانو پورې چې کوم آواز رسېږي هغه بعينه دامام د تلاوت او تکبير آواز وي، ټيپ ريکارډ دا آواز محفوظوي، اوس چې کله ټيپ ريکارډ وغږول شي، نو هغه به ددې تلاوت عکس وي، کوم چې په دې باندې شوی دی، هغه بذات خود تلاوت نه دی، ددې وجې نه يو په بل باندې قياس کول صحيح نه دي.

کومې خبرې چې ماتاسوته عرض کړلې که اهل علم او اهل فتوى دا غلطې وگرځوي؛ نوماته به هغوی ته په رجوع کولو کې هيڅ عار (شرم) نه وي او که اهل علم حضرات او اهل فتوى داصحيح گرځوي نوزماپه ډير ادب سره دامشوره ده چې موږ عاميانو ته دهغوی خبره منل پکار دي، د فقهي مسائل داسې باريک دي چې دهرچاپه پوهه کې په اساني سره نه شي راتلی. والله الموفق.

د پي ائي اي په فلائټ کې د موسيقي پر خای تلاوت اورول پکاردې

سوال: ما ډيره موده مخکې يو تجويز (پي ائي اے)، والو ته وړاندې کړی و، چې داندرن ملک د هر پرواز په شروع کې څومنته (د کم نه کم)، پنځلس منته اود پرواز په آخري وخت کې څومنته (کم نه کم)، پنځلس منته له پاره د قرآن کریم د تلاوت ټيپ دی مسافرو ته اورول کيږي، ځکه چې تراوسه پورې په دې وختونو کې دموسيقي فرسوده سازونه غږول کيږي، هرکله که په دې وخت کې مسافرو ته د قرآن پاک د تلاوت ټيپ واورول شي نو دې سره به يې ايمان ته تقويت حاصل شي.

۱ [فينظر الى اهلية التالى واهليته بالتميز وقد وجد فوجد سماع تلاوة صحيحة فتجب السجدة بخلاف السماع من البغاء والصدى فان ذلك ليس بتلاوة وكذا اذا سمع من المجنون لان ذالك ليس بتلاوة صحيحة لعدم اهليته لانعدام التميز (البدائع الصنائع ج: ۱ ص: ۱۸۶، كتاب الصلاة، وامايان من تجب عليه السجدة، طبع سعيد).

اوسفر به هم په خيراوعافيت سره تير شي اودالله تعالى فضل به هم ورسره په سفر کې شامل وي زما د اتجويزو چې د يوا اسلامي ملک فضايي سروس په باره کې متعلقه ادارې ته پيش شوی و. چې د اسلامي شعائرو په ترويج کې يوبنه کوشش ثابتيدای شو. خو ددې جواب (پي ائي اے) چې راکړی دی له هغه څخه په بڼې طريقې سره اندازه لگيدای شي چې په دې اداره باندې د څه قسمه ذهنونه مسلط دي، چې دا خو غواړي چې د موسيقي سازونه دې غږېږي، خو دانه غواړي چې دالله تعالى کلام دې مسافرو ته واورول شي، بلکې دا عذر وړاندې کوي چې په دې کې د بې حرمتي ويره ده، ځکه چې په مسافرو کې ټول مسلمانان سفر نه کوي، ديوڅو غير مذهبو خلکو د سفر په وجه باقي ټول مسلمانان ددې نیک عمل نه محروم ول، داموپه پوهه کې نه راځي، که دغه طريقه وي د اسلامي نظام او اسلامي سوچ رائج کولو؛ نو په دې ټول پاکستان کې هم غير مذهب خلک اوسېږي، دهغوي له وجې نه به اسلامي نظام نه رائج کېږي، ځکه کيدای شي چې دې سره د بې حرمتي ويره وي، دا کمزوری دليل مې په پوهه کې رانغې، براه کرام زما د تجويز مطالعه وکړئ او که صحيح وي؛ نو ددې درائج کولو له پاره تاسو هم کوشش وکړئ، ځکه چې ستاسو تحرير زما د تحرير نه ډير زيات مضبوط دی، په نیک کار کې ضرور برخه واخلي الله تعالى دې دخير بدله درکړي (امين)

جواب: ستاسو تجويز ډير ښه دی اود بې حرمتي عذر خوبالکل لغو او مهمل دی، البته دا عذر کيدای شي چې کيدای شي چې غير مسلم دا خوښ نه کړي، مگر دا عذر هم کچه دی، دقرآن کریم دحلاوت و شیریني دا حال دی چې که څوک په صحيح اندازه سره تلاوت کونکی وي؛ نو غير مسلم به برادري نه يوازې دا خوښوي، بلکې له دېنه خوند هم اخلي، د پي ائي اے اعلی حکاموله پاره دې طرف ته ضرور توجه کول پکار دي او موسيقي شرعا ناجائزه او گناه ده^(۱)، دا سلسله بندول پکار دي.

د قرآن په تعليم باندې اجرت

سوال: زه د جمعيت تعليم القرآن د طرف نه خلکو ته د قرآن پاک تعليم ورکوم، خلکو ته مفت تعليم ورکول کېږي، اوقاعدې هم مفت تقسيمېږي، خو ماته تنخواه د جمعيت له طرف نه ملاوېږي، هرکله چې زه د قرآن په تعليم باندې پيسې اخيستل حرام گڼم، زما بله ذريعه معاش نشته، ماته خلکو وويل چې ته ماشومانو ته د قرآن تعليم ورکوه، او هر ماشوم نه لس لس روپۍ اخله، ستا گزاره به پرې کېږي. خو زما ضمير وايي چې زه به نه تيره کړم، خو کله به په پيسو باندې د قرآن تعليم ونه ښاييم، اوس هرکله چې زه د يوې اسلامي ادارې له طرف نه خلکو ته د قرآن تعليم ورکوم؛ نو زما په دې طريقې سره د قرآن په تعليم باندې تنخواه اخستل جائز دي

۱ [اولی البزازیة استماع صوت الملاهی معصية والجلوس علیها فسق والتلذذ بها کفر (در مختار مع الشامی ج: ۶ ص: ۳۴۹، کتاب الحظر والاباحه، وايضا فی الهندية ج: ۵ ص: ۳۵۱، کتاب الکراهية، الباب السابع عشر... الخ)]

اوکه نه؟ ځکه چې زما زړه په دې تنخواه مطمئن نه دی، زه الله تعالی ته سوالونه کوم چې ای الله! ته په خپل رحمت سره ماته بل ځای کې نوکړي راکړه او چې څومره موده ما په تنخواه باندې د قرآن تعلیم ورکړې دی، همدومره موده به بغیر د تنخواه تعلیم ورکوم، تاسو ماته دا ووايي چې د قرآن په تعلیم باندې پیسې اخیستل جائز دي او که نه؟

جواب: د قرآن مجید په تعلیم باندې تنخواه اخیستل جائز دي، د دې وجې نه چې تاته د جمعیت القرآن د طرف نه کومه تنخواه ملاوړې هغه وظیفه وگڼه او قبوله یې کړه او قرآن مجید د الله تعالی درضاله پاره ښائیږ. ^(۱)

د سړي استاذ بنځوته د قرآن مجید د ښودلو عملي تربیت ورکول

سوال: زنانه استاذانوته د ناظره قرآن مجید د ښودنې عملي تربیت د سړو استاذانو په ذریعه ورکول کیدای شي او که نه؟ هرکله چې د استاذ او شاگرد په مینځ کې څه پرده هم حائل نه وي، نور دا چې آیا په دې سلسله کې دا عذر کافي دی چې د زنانه استاذانو د تربیت له پاره زنانه استاذانې موجود نه دي. د دې وجې نه د سړو استاذانو په ذریعه تعلیم ورکړل شي؟

جواب: که په ناظره تعلیم ورکول دومره ضروري دي ایا د پردې خیال ساتل د دې نه زیات ضروري نه دي؟ دیو ضروري کار کولوله پاره د شریعت د دومره اهمو اصولو خلاف ورزي مې په پوهه نه راځي ^(۲)، که په ناظره تعلیم دومره اهم دی اویقیناً دی؛ نو د پردې او نورو اسلامي امور خیال ساتلو سره سره دې څوک دیندار اولوی عمر بزرگ په ذریعه دې څو زنانه وو ته د ناظرې د تعلیم او تربیت داسې ورکړل شي چې بیا مخکې هغه زنانه دنورو میرمنو تعلیم او تربیت وکړای شي.

د نامحرمه حافظ نه قرآن کریم څنګه ولوستل شي؟

سوال: مولانا صاحب! قاری صاحب چې نامحرم وي، که یوه انجیلی دهغه نه قرآن پاک حفظ کول وغواړي؛ نو تاسو د قرآن اوسنت په رڼا کې ووايي چې ګناه خوبه نه وي؟ ځکه چې زما د تره لور د قاري صاحب نه قرآن پاک حفظ کوي.

جواب: د نامحرمه نه قرآن پاک حفظ کول چې د پردې سره وي؛ نو گنجائش یې شته، په دې

۱ [قوله وبقي اليوم بصحتها لتعليم القرآن قال في الهداية وبعض مشائخنا رحمهم الله تعالى استحسنا الاستئجار على تعليم القرآن اليوم لظهور التواني في الامور الدينية ففي الامتناع تضعيع حفظ القرآن وعليه الفتوى (شامی ج: ۶ ص: ۵۵)۔

۲ [رد الدر المختار: وتمنع المرأة الشابة من كشف الوجه بين رجال لا لانه عورة بل لخوف الفتنة۔ رد: والمعنى تمنع من الكشف لخوف ان يرى الرجال وجهها فتقع الفتنة لانه مع الكشف قد يقع النظر اليها بشهوة (الدر المختار مع الرد المختار ج: ۱ ص: ۴۰۶، كتاب الصلاة، باب شروط الصلاة، مطلب في ستر العورة)۔

شرط سره چې دڅه فتنې اندېښنه نه وي، مثلاً: ددواړو ترمینځه یواځې والی نه وي، او که دفتنې احتمال وي نوجائز نه دي.^{١١}

مراهقې انجیلی ته له پردې پرته سبق بنودل درست نه دي

سوال: دمراهقې انجیلی قرآن پاک لوستل څنگه دي؟ نن سبا چې کوم قاریان صاحبان اوملایان صاحبان په جومات کې مراهقه جینکو ته سبق ښيي ددوی له پاره څه حکم دی؟

جواب: دقریب البلوغ انجیلی حکم هم دځوانې په شان دی، له پردې پرته ورته بنودنه دفتنې موجب دی.

په بدځای کې دقرآن خواني هرشریک گناهګاردی

سوال: دیو سوال په جواب کې تاسو یوازې دگناه دکار کولوله پاره د قرآن خواني کونکي په باره کې لیکلي و، زه دامعلومول غواړم چې داسې ملا یا نور خلک چې داسې ځایونو ته د ختم قرآن له پاره ځي هغوی دکومې گناه ارتکاب کوي؟ نور دا چې په مدرسو وغیره کې ملایان چې پیسې واخلي اوماشومان د ختم له پاره بوځي؛ نو آیا داجائز دي اوددې ثواب مرحوم ته رسیږي او که نه؟

جواب: دلومړۍ مسئلې جواب خودادی چې دقرآن خواني کونکي او کولو والا دواړو یوحکم دی اودواړه گناهګار دي. الله تعالی مودې معاف کړي، اودایصال ثواب له پاره په معاوضې سره قرآن خواني کول صحیح نه دي، داسې قرآن خواني سره نه ویونکي ته څه ثواب رسیږي اونه مړي ته.^{١٢}

د ناجائزه کاروبار له پاره قرآنی آیات اویزانونل ناجائز دي

سوال: دود یوګیم په دکان کې، تیز میوزک، نیم برېښه تصویرونه په دیوال باندې لګیدلي، دنوې دورهلکان جینکې په لوبو کولو کې مشغول دیواپه دکان کې دقرآن پاک یوفریم لګیدلی و، ددکان مالک هلک ته مې وویل چې دادقرآن پاک بې حرمتي ده، سره ددې کارونوتاپکې په فریم هم لګولی دی، ویې ویل چې دادتولوشیانونه پورته دی، پوښتنه مې ترې وکړه چې څه له پاره دې لګولی دی؟ ویې ویل دبرکت له پاره، ددې نه مخکې چې زه څه قدم اوچت کړم تاسوته مې عرض دادی چې آیا په داسې مقامات باندې قرآن یاددې لګول جائز دي؟ که دابې

١ [اوګوری: کفایة المفتی ج: ٢ ص: ٥١، کتاب العلم، دریم باب دزنانو تعلیم]۔

٢ [لمن جملة كلامه قال تاج الشريعة في شرح الهداية ان القرآن بالاجرة لا يستحق الثواب لا للميت ولا للقارى وقال العيني في شرح الهداية ويمنع القارى للدنيا والآخذ والمعطى آثمان فالخاصل ان ماشاع في زماننا من لراءة الا جزاء بالاجرة لا يجوز لان فيه الامر بالقراءة واعطاء الثواب ..... فاذا لم يكن للقارى الثواب ..... فلاين يصل الثواب الى المستاجر (شامی ج: ٦ ص: ٥٦، باب الاجارة الفاسدة)۔

حرمتي ده؛ نودمسلمان په حيثيت سره به زمونږ څه ذمه واري وي؟ ځكه چې داشيان اوس په اكثرځايونو كې ليدل كيږي.

جواب: ناجائزه كاروبار كې د برکت له پاره دقرآن پاك آيتونه لگول بې شكه دقرآن حكيم بې حرمتي ده، دمسلمان په حيثيت سره خوپه موږ فرض دي چې دا قسمه بې حياكاروبارېږي نږدو، په كومه گلۍ محله كې داسې دكان وي برداشت يې نه كړو، دقرآن كريم داسې بې حرمتي برداشت كول، دپوره معاشرې له پاره دالله تعالى قهرته دعوت وركول دي.

په سنيما كې قرآن خواني دسیرت پاك جلسه

كول خدای اودهغه رسول سره ټوكې دي

سوال: آیا په سنيماگانو كې قرآن شريف كينودل كيدای شي؟ اويا هلته دسیرت پاك څه جلسه منعقد كيدای شي؟ اويا هلته قرآن خواني كيدای شي؟

جواب: په سنيماگانو كې قرآن خواني كول، دسیرت جلسې كول، خدای اودهغه رسول ﷺ پورې د ټوكو كولوپه شان دي.^(۱)

ميوزكاودهقرآن تلاوت

سوال: مسئله دا طلب كول دي چې زمونږ د ورورولې يوه انتظامي كميتې ده چې هغه هر كال په طالبانو او په طالباتو باندې انعامات تقسيموي او دا تقسيم انعامات پروگرام تلاوت، حمد، نعت، ميوزك، قومي نغمې او تقريرونو وغيره باندې مبني وي، آیا دا پروگرام د قرآن پاك دتلاوت نه شروع كول جائز دي؟ كه چيرې جائز نه وي نو ددې ناجائز امر گناه به يوازې په انتظاميه كميتې باندې وي يا په پروگرام كې شركت كونكي ټول به په گناه كې شريك وي؟ مهرباني وكړئ د قرآن او حديث په رڼا كې د مسئلې حل بيان كړئ!

جواب: دا نن سبا يو نوی فيشن جوړ شوی دی چې هر قسم خرافاتو او لغوياتو نه مخكې د قرآن كريم تلاوت كيږي، په حقيقت كې دا د الله تعالى د كلام توهين او د مقدس كتاب استهزاء ده چې د يو مسلمان د شان نه ډيره بعيد ده.^(۲) حالانكې مسلمانانو ته خپل تقريبات او نور پروگرامونه په شرعي حدودو كې كول پكار دي، د غير شرعي تقريباتو نه مخكې د قرآن تلاوت كول موجب توهين دی او داسې كونكي به گناهگار وي، په غير شرعي تقريباتو كې

۱ [ومن حرمة القرآن ان لا يقرأ في الا سواق ، وفي موضع اللغو ، كذا في القنية (فتاوى عالمگیری ج: ۵ ص: ۳۱۶)۔]

۲ [ومن حرمة القرآن ان لا يقرأ في الا سواق ، وفي موضع اللغو ، كذا في القنية (فتاوى عالمگیری ج: ۵ ص: ۳۱۶)۔]

شريک حضرات هم سره د پوهې په دې گناه کې شامل دي.

د گناه کار د قرآن د تلاوت نه شروع کول

سوال: څنگه چې د معاشري قدر بدليږي، هماغه شان عجيبه خبرې په نظر راځي چې په هغو باندې ځينې وخت غوسه هم راځي او افسوس هم راځي، مثلاً نن سبا په نظر راځي چې کله سحر د ريډيو او د کيسټو دکانونه کلاويږي؛ نو دټولو نه مخکې دکاندار حضرات د يو خوش آواز قاري دتلاوت کيسټ لگوي او بيا د دينه پس د نعتونو نمبر راځي او بيا د قواليانو او بيا او چې ... بيا هغه څه غږوي چې هغه هيڅ يو غيرت مند سړی دخپلې مور او خويندو په مينځ کې نه شي اوريدلی، بيا په ډير يقين سره وايي چې کاروبار کې برکت راځي، آيا واقعي داسې وي؟ زما خيال دادی چې په يو داسې کاروبار کې چې هغه سراسر د الله تعالي دخوښې خلاف وي، په دې طريقې سره د برکت توقع کول سراسر جاهليت دی، ستاسو څه خيال دی؟

جواب: دگناه کار د قرآن کریم د تلاوت نه شروع کول گستاخي ده^{١١} او دگناه په کار کې د برکت تصور هم عجيبه دی!

دفتري وخت کې د قرآن مجيد تلاوت او نفل کول

سوال: سرکاري نوکري کې په دفتري وختونو کې قرآن شريف لوستل يا نفل لمونځ کول ترکوم حدپورې جائز دي؟

جواب: که دفتري کار کې رکاوټ راځي، نوجائزه دي او که کاريې ختم کړی وي او وزگار وي نوجائز، بلکې مستحسن دي.^{١٢}

قرآن پاک يادولونه پس هيرول لويه گناه ده

سوال: که يوکس په وړوکوالي کې قرآن شريف ولولي او بيا څه ناگزيرو وجو په بنا پابندي سره دنه لوستلو په صورت کې قرآن پاک ترې هيرشي؛ نو دهغه له پاره دخلکوويناده چې که يوکس قرآن پاک يادکړي او بيا ترې هيرشي او هغه دوباره يادنه کړي نو هغه به دحشر په ورځ پوند راپورته کيږي اودا ډيره لويه گناه ده؟ که دابالکل صحيح وي؛ نو ددې گناه كفاره څنگه ادا کيدای شي؟ اوددې شرعي حل څه دی؟ جواب لږ وضاحت سره راکړئ!

جواب: قرآن پاک يادولونه پس هيرول ډيره لويه گناه ده او په احاديثو کې ددې ډيرلويه گناه راغلې ده، ددې تدارک همدغه دی چې همت دې وکړي اودويم ځل دې يادکړي او هميشه دې وايي اوکله چې دهيرولونه پس يې په دويم ځل ووايي او بيا يې هميشه لوستلو ترمرگه پورې يې

^١ [ومن حرمة القرآن ان لا يقرأ في الا سواق، وفي موضع اللغو، كذا في القنية (فتاوى عالمگیری ج: ٥ ص: ٣١٦)]

^٢ [تفصيل دپاره اوگوره: معارف القرآن ج: ٨ ص: ٢٩٤، ملفتي محمد شفيع رحمه الله، طبع اداره المعارف کراچي]

هیرنه کړې؛ نو د قرآن پاک د هیرو لووبال به پرې نه وي.^{۱۱}

قرآن مجید حفظ کول پکار دي

سوال: زما د اوو کالو لور ده چې په ،، اقرأ روضة الاطفال ،، کې حفظ کوي او زه په خپله هم دې ادارې سره وابسته یم، لور مې ماشاء الله نهه سپارې لس سپارې یادې کړې دي او لسمه سپاره حفظ کوي په ځینې ځایونو کې مې آوریډلې دي چې د انجیلی له پاره حفظ کول بهتره نه دي، ځکه چې د واده نه پس هغه دومره مصروفه وي، د دور وخت ورته نه ملاویرې. دغه شان د قرآن د هیریدو ویره وي، دا خبره تر کوم حده پورې درسته ده؟ دویم نن سبا ددې لور زړه نه لگیري، تاسو یو شی راته وښایئ چې زړه یې د قرآن په رڼا سره منور شي.

جواب: د ماشومې حفظ کول ډیر لوی نعمت دی، خو دا ضروري ده چې د حفظ کولو نه پس دې د یاد ساتلو اهتمام هم وکړي شي، گني نو ددې وېال به ډیر سخت وي.^{۱۲}

د یادولو نه پس د کوشش باوجود هیریري نوکناه نشته

سوال: ما تقریباً اووه کاله مخکې دوه سپارې یادې کړې وې، خو اوس مې هیرې شوې دي اوس په تبلیغ کې د وخت لگولو نه پس پته ولگیده چې قرآن پاک د یادولو نه پس هیرو ل ډیره سخته گناه ده اوس زه کوشش کوم خو یادولی یې نه شم، ذهن مې کمزوری دی اودا هم غواړم چې سورت یسین او تبارک الذي یاد کړم.

جواب: که چیرې دماغ کمزوري وي؛ نو معذوره به وي.^{۱۳} ان شاء الله ددې گناه به نه وي، خو همت کوه او یادوه یې.

په حرم کې د قرآن کریم تلاوت کول او شا کړې یې هم وي

سوال: په حرم شریف / مسجد نبوي کې څلور طرف ته خلق د قرآن شریف تلاوت کوي، سره لدې چې شا کړې یې هم وي؟

جواب: مجبوري ده الله تعالی دې معافي اوکړي.

۱ [اذ حفظ الانسان القرآن ثم نسيه فانه ياثم وتفسير النسيان ان لا يمكنه القراءة من المصحف ..... الخ (هندية ج: ٥٥ ص: ٣١٧ كتاب الكراهية، الباب الثالث في الرجل رأى رجلاً يقتل اباه وما يتصل به) -

۲ [ومن تعلم القرآن ثم نسيه ياثم لقوله عليه السلام عرضت على اجور امي حتى القذاة يخرجها الرجل من المسجد وعرضت على ذنوب امي فلم اردنبا اعظم من سورة من القرآن او آية اوتيتها رجل ثم نسيها (رواه ابوداؤد (حلمى كبير ص: ٤٩٧، ايضاً: مشكوة المصابيح، كتاب الصلاة، باب المساجد ومواضع الصلاة، الفصل الثانى، طبع قديمى كتب خانة كراچى)

۳ [لا يَكْلِفُ اللهُ نَفْسًا اَلَا وَسْعَهَا (البقرة: ٢٨٦)

قرآن پاک چې دلاس نه پریوځي نوڅه کول پکار دي

سوال: که قرآن پاک دلاس نه پریوځي ددې برابر غنم خیرات کول پکار دي اویو دیني کتاب مثلاً حدیث، فقه، وغیره دلاس نه پریوځي؛ نو دهغه له پاره څه حکم دی؟

جواب: قرآن پاک دلاس نه غورځیدو باندې دهغې برابر غنم خیرات کولو کومه مسئله چې په عوامو کې مشهوره ده داپه یو کتاب کې هم نشته، په دې کوتاهي باندې توبه اوستغفار کول پکار دي او په صدقه او خیرات ورکولو کې هیڅ نقصان نشته.

قبر کې قرآن پاک کیښودل بې ادبي ده

سوال: ایادمري سره په قبر کې قرآن پاک، یاد قرآن پاک څه برخه، یا څه دعایا کلمه طیبه کیښودل جائز دي او که نه؟ د قرآن او حدیث اوفقه حنفي اوبزرگانو د عمل په رڼاکې په تفصیل سره وضاحت وکړئ مهرباني به مووي.

جواب: قبر کې دمري سره د قرآن پاک یایې څه برخه ه ځښول ناجائز دي، ځکه چې مړې په قبر کې وپرسیږي او خراب شي، قرآن پاک په داسې ځای کې کیښودل بې ادبي ده، هم دغه حکم دمقدسو کلماتو هم دی، بزرگانو په دې باندې عمل نه دی کړی.^(۱)

دېر تلاوت مبارک دی او د سورتونو موکل کیدو عقیده غلطه ده

سوال: زه د قرآن پاک د تلاوت سره سره سحرمانام دڅو سورتونو، یاسین، رحمان، مزمل، النساء، او فجر او دالله تعالی دمبارکو نومونو تلاوت کوم، مانام کې سورت یاسین، سجده، او ملک، او ماسخوتن کې سوره واقعه اوسوره مزمل، مورمې ما اکثر منع کوي چې په دومره عمر کې دومره تلاوت کول پکار نه دي، ځکه چې زما مشرې خور دمور په ذهن کې مې دا خبره اچولې ده چې کله پیغلې جینکې دومره عبادت کوي؛ نو دهغوی ودونه زرنه کیږي، ځکه چې الله تعالی وایي چې دې وخت کې خوددې پوره خیال زما طرف ته دی، دواډه نه پس به ددې خیال بل خوا شي، یو دویم صاحب دا وویل چې دهر سورت یو موکل وي اود سورت یاسین موکل د زمري په شکل کې وي دا موکل په لوستونکي، یاد هغه سره خواشاکې اوسیرې چې له وجې یې په نورو خلکو باندې هیبت طاري کیږي اودهغه په کارونو کې رکاوټ پیدا کیږي، یعنی رشتې والا دراتلونو مخکې وتښتي.

ددې قسمه خبروله وجې نه ماتلاوت یوازې د قرآن پاک پورې محدود کړی دی، خو زما زړه مطمئن نه دی، ځکه چې کوم شیان زموږ دین او ایمان او هرڅه دي، هغه څنگه زموږ په

۱ [وقد اتى ابن الصلاح بانه لا يجوز ان يكتب على الكفن يس والكهف ونحوهما خوفا من صديد الميت ..... الخ (شامی ج: ۲ ص: ۲۶۶، مطلب فیما یکتب علی کفن الميت قبیل باب الشہید)۔

کارونو کې رکاوټ جوړیدای شي؟ خو دې سوچ سره مې خپل تلاوت محدود کړی دی چې د مور دناراضگي په وجه پته نه لگيږي دې ته شرف قبولیت به حاصلیږي او که نه؟ مهرباني وکړئ اوزما دامشکل حل کړئ. څومره چې زرکیدای شي ستاسوبه مهرباني وي، چې زما د مور غلط فهمی لرې شي اوماد تلاوت کولونه نه منع کوي، ستاسوبه ټول عمرشکرگزاره یم.

جواب: ستاد خوراومور خیال صحیح نه دی، خو په تلاوت اوعبادت کې دخپل صحت اوتحمل لحاظ ساتل ډیر ضروري دي، دومره کار دې ونه کړل شي چې په صحت باندې بد اثر وغورځوي، او باقی کوم صاحب چې داویلي دي چې دهرسورت یوموکل وي اودسوره یاسین موکل زمری دی دا بالکل لغواوغلطه خبره ده اوددې چې کوم خاصیت ذکرکړل شوی دی دا بالکل دخان نه خبرې دي.

گجراتي رسم الخط کې دقرآن کریم طباعت جائز نه دی

سوال: زمونږ په برادري کې دگجراتي ژبې رواج عام دی، یعنې خلک زیاتره په گجراتي ژبه کې لیکل اولوستل کوي، حتی چې قرآني سورتونه مثلاً: سوره یاسین وغیره په گجراتي ژبه کې لیکي او دهغې تلاوت کوي، یوصاحب ټول قرآن پاک په گجراتي ژبه کې چاپ کول غواړي، یعنې دهغې ژبه خوبه عربی وي، مگر حروف تهجي به گجراتي وي؛ نوداسې قسم قرآن پاک چاپ کول اودهغه تلاوت کول په شرعي نقطه نظر سره څنگه دي؟ ځکه چې څه خلک واعتراض کړی دی چې داسې دقرآن پاک په تلفظ کې دفرق راتلو امکان دی، لهداتاسوته مویه ډیر ادب سره دادرخواست دی چې ددې مسئلې واضحه جواب دقرآن اوسنت په رڼا کې راکړئ؛ چې داسې کول جائز وي نوچې موږ یې چاپ کړو، ډیر خلک عربي لوستلی نه شي، خو که همدغه متن په گجراتي ژبه کې وي؛ نوپه اساني سره تلاوت کولی شي، واضحه دې وي چې سورت یاسین، سورت رحمان، اونورې دعاگانې همدغه شان شائع کیږي، یعنې حروف گجراتي اومتن عربي.

جواب: دقرآن کریم رسم الخط متعین دی، دارسم الخط پریښودل اوپه بل رسم الخط کې قرآن پاک چاپ کول جائز نه دي اوداعذر چې خلک عربي لوستلی نه شي فضول دی. که لږ محنت وکړل شي نوسړی قرآن کریم زده کولی شي.^{۱۱}

مونوگرام کې قرآني آیتونه لیکل جائز نه دي

سوال: انستیتیوت اف کاسټ اینډ منجمنټ (سولجر بازار) انستیتیوت اف چارټرډ اکاټینټ

۱ [وينغی لمن اراد كتابة القرآن ان يكتبه باحسن خط ..... كما هو مصحف الامام عثمان بن عفان رضى الله عنه كذا فى القنية (هندية ج: ۵ ص: ۳۲۳، الباب الخامس فى آداب المسجد ..... الخ) (تفصيل دپاره اوگوری: جواهر الفقه ج: ۱ ص: ۷۴)۔

اف پاکستان (کفتم) اوپته نه لگيږي چې په څومره تعليمي ادارو په مونوگرامونو کې قرآني اياتونه او په ځينو مونوگرامو باندې احاديث ليکل شوي وي. دامونوگرام کم وييش هر ستاويزات باندې خطونو باندې، چسپان کيږي يا پرې چاپ شوی وي. کوم سره چې بې اودسه لاس لگيږي ډير کاغذونه دردي په شان غورځول کيږي. تاسونه پوښتنه داوه چې آيا په اسلامي تاريخ کې په مونوگرام کې قرآني آيتونه ليکل کيدل؟ ايا ددې داسې استعمال بې ادبي نه ده، ايا ددې ذمه وار کونسل ممبر انستيتيوت وغيره نه دي؟ ايا حکومت پاکستان نه دي؟ ايا ددې بې ادبي عذاب به په دوی باندې نه نازلېږي؟

جواب: مونوگرام باندې قرآني آيتونه ليکل، هرکله چې ددې دې ادبي اندېښنه غالبه وي، صحيح نه دي^{۱۱} کومه اداره چې ددې بې ادبي مرتکب شي، وبال به هم دهغې په ذمه وي.

د قرآن پاک په خطاطي کې تصوير جوړول حرام دي

سوال: زموږ ډيونيورستي (جامع کراچي) په مرکزي کتابتون (لبريري) کې څو ورځې مخکې د خطاطي دوه نمونې اويزان کړل شوې دي، دواړه نمونې ډير ښکلی دی او خطاط په دې باندې کافي محنت هم کړی دی، خو په دې کې په يوه نمونه باندې دسوره العاديات ايات نمبرونه واخله ترېنځم پورې داسې پښت کړل شوې دي چې په هغې باندې داسونو دمکمل شکلونو اظهار کيږي، کوم چې په منډې وهي فنکار غالباً ددې مفهوم ته د تصويري شکل ورکولو کوشش کړی دی، ستاسونه زما سوال دادی چې ايا قرآني آيتونه په حيواني شکل اوصورت کې تحرير کيدای شي؟ ايا ددې احکاموپه روی سره غلط نه دی د کومو مطابق چې دساه لرونکو څيزونو شکل جوړول حرام ګرځول شوي دي او که داسې دی؛ نو ددا قسمه تصوير ډيونيورستي په مرکزي لبريري کې اويزانول به مناسب وي؟ ددې سوال جواب په وضاحت سره راکړئ!

جواب: د قرآن پاک د آيتونو تصويري خطاطی حرامه ده او د قرآن پاک بې ادبي هم ده، لکه چې په يوناپاکه څيز باندې آيتونه ليکل خلاف ادب اونا جائز دي^{۱۲} ډيونيورستي انتظاميې ته پکار دي چې دا وران کړي.

د قرآني آيتونوپه کتابت کې مبهم رسم الخط صحيح نه دی

سوال: اکثرېه ټيلي ويژن، اخبارونو، اورسالوکې د قرآن پاک آيتونه مصوري اوفن خطاطي

^۱ [وقد مناقيل باب المياه عن الفتح انه تكره كتابة القرآن واسماء الله تعالى على الدراهم والمخاريب والجدران ومايفرش وماذاک الا لا حترامه وخشية وطنه ونحوه مما فيه اهانة فالنوع هنا لا ولی ..... الخ (شامی ج: ۲ ص: ۲۴۶، ۲۴۷)۔

^۲ [اول الهندية عن الحسن عن ابي حنيفة رحمه الله انه يكره ان يصغر المصحف وان يكتب بقلم دقيق ..... الخ (هندية ج: ۵ ص: ۳۲۳ الباب الخامس في آداب المسجد ..... الخ) دغه شان پاسنی حواله او گوري۔

کې په مختلفو یزانونو کې تحریر کېږي، ددې په وجه اکثر لوستونکي قرآني آیتونه غلط لوستلو مرتکب کېږي او هغه قرآني آیتونه په مشکل سره په پوهه کې راځي اکثر زما سره هم داسې شوي دي چې آیتونه یوشان وي او بل شان لوستل کېږي، په داسې صورت کې څه کول پکار دي؟

جواب: آیات کریمه په داسې انداز کې لیکل چې غلط ولوستل شي جائزه دي.^{۱۱}

د جومات قرآن مجید کورته وړل جائزه دي

سوال: څنگه چې ستاسو په علم کې دي چې په جوماتو کې د قرآن پاک بې شمیره نسخې په المار یو کې پرته وي، خو په دې کې تلاوت کم کېږي، که یو کس دخپل ځان له پاره یادخپلو بچيو له پاره د جومات نه قرآن مجید راوړي؛ نو په داسې صورت کې دهغه له پاره څه حکم دی؟ قرآن پاک د جومات نه کورته راوړلو له پاره د متولي نه اجازت اخیستل ضروري دي او که نه؟ ایا د قرآن پاک هدیه چې په بازار کې ملاوېږي هغه هدیه به په جومات کې ورکول کېږي او که نه؟

جواب: په جومات کې پرته د قرآن پاک نسخې که د جومات د ضرورت نه زیاتې وي؛ نوبل جومات یا مدرسې ته دې نقل شي، کورته وړل یې صحیح نه دي.^{۱۲}

د مسجد نه د قرآن کریم کورته وړلو حکم

سوال: زموږ په مسجد کې (۷۰۰) قرآنونه دي، لوستلونکي د ورځې یوازې (۱۳) سړي وي په رمضان کې خلک نوي قرآنونه راوړي په الماریو کې ځای نه وي، لهذا د تیر شوي کال قرآنونه په بورو کې اچوي چې سمندر ته یې وغورځوي په هر مسجد کې کم بیش دغه حال دی، قرآنونه د ضرورت نه زیات وي، هغه په بورو کې داچولو او سمندر ته د وړلو په ځای که خلک په کورونو باندې تقسیم کړي نو خلک منع کوي چې د مسجد مال تاسو په کورونو کې ولې تقسیموی؟ سوال دادی چې آیا د مسجد نه قرآن اوچتولی او په خلکو یې تقسیمولی شو؟ چې بوجې ته د ویشتلو او د ضائع کولو نه بچ شي، ددې له پاره چې دا قرآن مکمل محفوظ شي.

جواب: که قرآن مجید د مسجد د ضرورت نه زیات وي، بهر وړو کلیو ته دې ولېږل شي، کوم ځای کې چې د قرآن مجید کمی وي.^{۱۳}

۱ [تیره شوی حاشیه (وفی الهندية عن الحسن عن ابی حنیفة رحمه الله انه یکره..... الخ او ورپسې حاشیه (وقد مناقیل باب المیاه عن الفتح انه تکره کتابة القرآن... الخ) او گوری)۔

۲ [وان وقف علی المسجد جازو یقرأ فیہ ولا یكون محصوراً علی هذا المسجد وبه عرف حکم نقل کتب الاوقاف..... الخ (درمختار مع الشامی ج: ۴ ص: ۳۶۵، کتاب الوقف مطلب متی ذکر للوقف مصرفاً..... الخ)۔

۳ [وفی الدرر وقف مصحفاً علی اهل مسجد ان یحصون جاز وان وقف..... [بقیه حاشیه په راروانه صفحه.

د کټر د هکن لاندې اخبار لیکول

سوال: کارخانې والا د لیتیرین د کندی (کټر) سر د سیمتو نه جوړ وي او حالانکې د سیمتو د سر لاندې اخبار لیکیدلی وي او دې لره لرې کول هم ممکن نه وي په دې اخبارونو کې اکثر د الله نوم او آیاتونه هم وي، آیا دا د آیاتونو بې ادبې نه ده؟ ددې سرونو د پاسه څپلۍ کینودل او تلل جائز دي؟

جواب: داسې اخبارونه چې په هغو دالله او د هغه د رسول الله صلي الله عليه وسلم نومونه لیکل شوي وي د لیتیرین د سر له پاره استعمالول جائز نه دي^{۱۱}

د حاجیانو پریښودل شوی قرآن پاک که ځان سره

کینودل غواړئ نو د هغه قیمت صدقه کړئ

سوال: نن سبا حاجیان صاحبان حج کولونه واپس راروان دي، په سعودی عرب کې دې حاجیانو ته د قرآن پاک یوه نادر تحفه ملاویري کوم چې حاجیان صاحبان ځان سره پاکستان ته راوړي، ځینې حاجیانو نه د قرآن پاک په هوایي جهاز کې هیرشي یا یې پرېږدي، چونکې زه په جهاز کې کارکوم، ددې وجې نه د قرآن پاک ماته ملاوشو، دپې ائی اے سکيورتي هم دانه اخلي، ځکه چې په هغې باندې نوم خولیکل شوی نه وي، ددې وجې نه د قرآن حاجیانو ته واپس کول ممکن نه دي. اوبیا قرآن شریف په جهاز کې پریښودل هم مناسب نه دي، ځکه چې بې حرمتي یې کیږي له ددې قرآن شریفونو نه یو ما کورته راوړی دی، اوس پوښتنه داده چې ما سره کوم کسان کارکوي هغوی راته وویل چې د قرآن پاک کورته وړل جائز نه دي، بلکې چېرته په جومات کې یې کیږده. زما هغه قرآن شریف چې سعودي کې عرب چاپ شوی دی ډیر زیات خوښ دی، ددې وجې نه د لوستلو په غرض سره ما کورته وړی دی، اوس زما ملگرو زما په زړه کې داشک اچولی دی چې ثواب به درته نه ملاویري اونا جائزه هم دی، تاسو ماته د قرآن او حدیث په رڼاکې دا ووايي چې دا جائز دی او که نه؟ او که ناجائز وی ماته څه کول پکار دي؟

جواب: غالب خیال دادی چې ځینې حاجیان صاحبان د قرآن پاک دا نسخې قصد اړېږدي، یا خو ددې وجې نه چې هغوی یې لوستلی نه شي یا ددې وجې نه چې هغوی دې رسم الخط سره بلد نه وي، په دې صورت کې چې د قرآن پاک دا نسخې څوک هم راوچتې کړی د هغه له پاره جائز دي، مگر چونکې دا احتمال هم شته چې دچانه به هیرشوی وي؛ نو په دې صورت کې

...بقیه د تیر مخ].. علی المسجد جاز ویقرأ فیہ ولا یكون محصوراً علی هذا المسجد وبه عرف حکم نقل کتب

الارواق من محالها للانتفاع بها (شامی ج: ۴ ص: ۳۶۵)

[و بکړه ان یجعل شیئا فی کاغذة فیها اسم الله تعالی کانت الکتابه علی ظاهرها اوباطنها (عالمگیری ج: ۵ ص: ۳۲۲ الباب الخامس فی آداب المسجد والقبلة والمصحف وماکتب فیہ شیء من القرآن ..... الخ)

دهغه مالک دطرف نه صدقه کول ضروري دي ددې وجې نه احتياط خبره داده چې که تاسو دقرآن پاک خان سره ساتل غواړئ؛ نو ددې قيمت صدقه کړئ^{١١}

❖ د روژې نيولو فضائل ❖

درمضان ادا

لاندې تحرير يو مستقل او جامع مضمون دی چې په کې دروژې ضروري فضائل او مسائل دي او دروژوپه باره کې دځينو کوتاهيو نشاندې هم شوې ده، مناسب راته معلومه شوه چې دا، اپ کې مسائل،، کې شامل کړل شي،

د رمضان د مياشتې فضيلت

دالله تعالى ارشاد دی: شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَىٰ وَالْفُرْقَانِ أَفَمَن شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ ۖ وَمَن كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ ۗ يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ ۖ وَلِتُكْمِلُوا الْعِدَّةَ وَلِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَىٰ مَا هَدَاكُم ۖ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ. (البقره: ١٨٥)

ترجمه: رمضان داسې مياشت ده چې په کې قرآن پاک نازل شوی، چې دخلکوله پاره د هدايت ذريعه دی او واضح دلائل پکې دي، سره دهغه کتابونو چې (ذريعه، هدايت (هم) دی. په حق او باطل، کې فيصله کونکي دي، نوچې کوم کس په دې مياشت درمضان کې موجودوي هغه ته ضرور ددې مياشتې روژې نيولي او کوم کس چې بيمار وي يا په سفر کې وي؛ نودنورو ورځو (هم دومره)، شمار کولوسره روژې نيول پرې په هغه باندې واجب دي الله تعالى ته تاسو سره په احکامو کې اساني کول منظور دي او تاسو سره په احکام او قوانين مقررولو کې گران والی منظوره دی اوچې تاسو خلک دقضا شويو ورځو شمار پوره کړئ، (چې په ثواب کې مو کمی پاتې نه شي) لهذا تاسو خلک دالله تعالى لويي او ثناء بيانوي، په دې باندې ئې تاسوته يوه طريقه وښودله چې هغې سره به تاسو درمضان د برکاتو او ثمراتونه محروم پاتې نه شئ، او د عذر دوجې نه خاص درمضان دروژونه نيولو اجازت يې ځکه درکړی دی چې تاسو په دې نعمت باندې په اساني سره دالله تعالى شکر ادا کړئ. (ترجمه حضرت تهانوي رحمته الله)

١ [فان كانت اللقطة شيئاً يعلم ان صاحبها لا يطلبها كالكفاة وقشرالرمان يكون القاؤه اباحة حتى جازالانتفاع به من غير تعريف ولكنه يبقى على ملك مالكة لان التملك من الجهول لا يصح وفي البزاية لو وجدها مالكة في يده له اخذها (البحر الرائق ج: ٥ ص: ١٦٥، طبع دارالمعرفة بيروت، شامى، كتاب اللقطة ج: ٤ ص: ٢٨٠)]

احاديث مباركه

حديث: د حضرت ابو هريره رضي الله عنه نه روايت دي چې رسول الله ﷺ وفرمايل: .. كله چې رمضان داخل شي؛ نود آسمان دروازي پرانيستل شي، (اوپه يوروايت كې دي چې: د جنت دروازي اوپه يوروايت كې دي چې: درحمت دروازي پرانيستل شي) اود جهنم دروازي بندې كړل شي اوشيطانان په قيد كې واچول شي. (بخاري اومسلم) ^{١١}

په يوبل روايت كې دي چې رسول الله ﷺ وفرمايل: په تاسوباندې درمضان مباركه مياشت راغلې ده، الله تعالى په تاسوباندې ددې روزه فرض كړې ده، په دې مياشت كې د آسمان دروازي پرانيستل شي. اود دوزخ دروازي بندې كړل شي اوسركش شيطانان قيد كړل شي اوپه دې كې د الله تعالى د طرف نه داسې شپه ده چې دزرومياشتونه بهتره ده، كوم كس چې ددې دخير نه محروم پاتې شو، هغه محروم شو. (احمد، نسائي، مشكوة) ^{١٢}

په يوبل روايت كې دي چې رسول الله ﷺ وفرمايل: كله چې درمضان لومړۍ شپه وي نوشيطانان اوسركش پيريان قيد كړل شي اود دوزخ دروازي بندې كړل شي اود دوزخ هيڅ دروازه خلاصه نه پاتي كيږي او د جنت دروازي پرانيستل شي، هيڅ دروازه يې بنده پاتې كيږي او يو اعلان كونه كې (فرنسته) اعلان كوي چې: اي دخير تلاش كونكو! مخكې راشئ، او د شر تلاش كونكو، ودرېږئ! او د الله تعالى د طرف نه ډير خلك د دوزخ نه آزاد كړل شي او دا د رمضان په هره شپه كې كيږي. (احمد، ترمذي، ابن ماجه، مشكوة) ^{١٣}

حديث: حضرت سلمان فارسي رضي الله عنه فرمايي چې رسول الله ﷺ د شعبان په آخري ورځ موږ ته خطبه واوروله په هغې كې يې وفرمايل: اي خلكو! په تاسوباندې ديو ډير لوې عظمت والا مياشت راروانه ده، په دې كې يوه شپه داسې ده چې دزرومياشتونه بهتره ده، الله تعالى په تاسوباندې ددې روزې فرض كړې دي اوپه دې كې قيام (تراويح) يې نفل (سنت موكده) جوړ كړي دي، كوم

١ [عن ابى هريرة رضى الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: اذا دخل رمضان فتحت ابواب السماء، وفي رواية: فتحت ابواب الجنة وغلقت ابواب جهنم وسلسلت الشياطين، وفي رواية: فتحت ابواب الرحمة - متفق عليه (مشكوة المصابيح، كتاب الصوم، الفصل الاول ص: ١٧٣) -

٢ [عن ابى هريرة رضى الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: اتاكم رمضان شهر مبارك فرض الله عليكم صيامه تفتح فيه ابواب السماء وتغلق فيه ابواب الجحيم وتغل فيه مردة الشياطين لله فيه ليلة خير من الف شهر من حرم خيرها فقد حرم - رواه احمد والنسائي - (مشكوة المصابيح، كتاب الصوم، الفصل الثالث ص: ١٧٣، طبع قديمي كتب خانه) -

٣ [عن ابى هريرة رضى الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: اذا كان اول ليلة من شهر رمضان صفدت الشياطين ومردة الجن. وغلقت ابواب النار فلم يفتح منها باب وفتحت ابواب الجنة فلم يغلق منها باب وينادي مناد يا باغي الخير اقبل ويا باغي الشر اقصر والله عتقاء من النار وذلك كل ليلة - رواه الترمذي وابن ماجه (مشكوة المصابيح، كتاب الصوم، الفصل الثاني ص: ١٧٣، طبع قديمي كتب خانه) -

کس چې په دې کې دڅه بښيگنې (نفلي) کار په ذريعه سره دالله تعالیٰ تقرب حاصل کړي هغه داسې دې چا چې په غیر رمضان کې فرض ادا کړل او چا چې په دې کې فرض ادا کړل هغه داسې دي چې هغه په غیر رمضان کې او یا فرض ادا کړل، دا د صبر میاشت ده او د صبر ثواب جنت دهی اودا د همدردۍ او غمخواری میاشت ده، په دې کې د مومن رزق پراخ کړل شی او چا چې په دې میاشت کې په چاروړه ماتې وکړ، نو دا دهغه له پاره د گناهونو بښنه او د دوزخ څخه خلاصی ذریعه ده او هغه ته به هم دروړه داربر ابر ثواب ملاوړي، مگر دروړه دار په ثواب کې هېڅ کمی نه کیږي، موږ عرض وکړ: یا رسول الله ﷺ په موږ کې هریوکس ته هغه څیز میسر نه دی چې په هغه روړه ماتې وکړای شو؟ رسول الله ﷺ وفرمایل: الله تعالیٰ به د ثواب هغه کس ته هم ورکوي چا چې اوبه ملاوړل شویو شیدو یو غړپ، یا په یوه کجوره، یا دا اوبو په غړپ (گوټ) باندې روړه ماتې وکړ او چا چې په روړه دار باندې په مړه خپته باندې ډوډۍ وخوړله په هغه به الله تعالیٰ زما د حوض (کوثر) اوبه وڅښي چې تر هغه پورې به هېڅ کله نه تږی کیږي، تردې پورې چې جنت کې داخل شي (اوبه جنت کې دلورې تندې هېڅ سوال نشته، دا داسې میاشت ده چې ددې لومړۍ برخه رحمت، مینځنۍ برخه بښنه او داخري برخه د دوزخ نه د ازادۍ ده او چا چې په دې میاشت کې دخپل غلام (نوکر) کار سپک کړ، الله تعالیٰ به دهغه بښنه وکړي او هغه به د دوزخ نه آزاد کړي. (بیهي شعب الايمان، مشکوة)^(۱۱)

حديث: حضرت ابن عمر رضی الله عنهما نه روایت دی چې نبی کریم ﷺ وفریل: د کال د شروع نه تراخه پورې درمضان له پاره جنت بنائسته کیږي، کله چې درمضان لومړی تاریخ وي؛ نو د عرش لاندې نه یوه هوا وچلیږي چې د جنت په پانواو حورو باندې ورشي، هغوی ووايي: اې زموږ ربه! دخپلو بندگانو نه زموږ له پاره خاوندان جوړ کړه چې هغو سره زموږ سترگې یخې شي او موږ سره دهغوی سترگې یخې شي. (رواه الطبرانی فی شعب الايمان کافی مشکوة ورواه الطبرانی فی الکبیر والاوسط کافی المجمع ج: ۳ ص: ۱۴۲)^(۱۲)

۱ [وعن سلمان الفارسی رضی الله عنه قال: خطبنا رسول الله صلى الله عليه وسلم فقال: يا ايها الناس! قد اظلكم شهر عظيم شهر مبارك شهر فيه ليلة خير من الف شهر جعل الله صيامه فريضة وقيام ليله تطوعا من تقرب فيه بخصلة من الخير كان كمن ادى فريضة فيما سواه ومن ادى فريضة فيه كان كمن ادى سبعين فريضة فيما سواه وهو شهر الصبر والصبر ثوابه الجنة وشهر المواساة وشهر يزاد فيه رزق المؤمن من فطر فيه صائما كان له مغفرة لذنوبه وعتق رقبته من النار وكان له مثل اجره من غير ان ينتقص من اجره شيء _ قلنا: يا رسول الله صلى الله عليه وسلم! ليس كلنا نجد ما نفطر به الصائم _ فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم يعطى الله هذا الثواب من فطر صائما على فرقة لبن او تمر او شربة من ماء ومن اشبع صائما سقاه الله من حوضي شربة لا يظمأ حتى يدخل الجنة وهو شهر اوله رحمة واوسطه مغفرة وآخره عتق من النار، ومن خفف عن مملوكه فيه غفر الله له واعتقه من النار _ (مشكوة المصابيح، كتاب الصوم، الفصل الثالث، ص: ۱۷۳، ۱۷۴، قديمي كتب خانه) _

۲ [وعن ابن عمر رضی الله عنهما ان النبي صلى الله عليه وسلم قال: ان الجنة تزخر في رمضان من راس الحول الى حول قابل، قال: فاذا كان اول يوم من رمضان هبت ريح .... [بقية حاشيه په راروانه صفحه.

حديث: حضرت انس رضي الله عنه فرمايي چې مادر رسول الله ﷺ نه په خپله دا حديث وارېده چې: رمضان راشي، په دې کې د جنت دروازې پرانيستل شي، د دوزخ دروازې بندې کړل شي، او شيطانانو ته طوق په غاړه کړل شي، هلاکت دی هغه کس له پاره چې دامياشت بيامومي او بياهم هغه ته بښنه ونه شي، چې په دې مياشت کې بښنه ونشوه، نوکله به کيږي؟ (رواه الطبرانی فی الاوسط، وفيه الفضل بن عيسى الرقاشی وهو ضعيف كما في مجمع الزائد ج: ١ ص: ١٤٣)

د روژې فضيلت

حديث: د حضرت ابوهريره رضي الله عنه نه روايت دی چې رسول الله ﷺ وفرمايل: چا چې دايمان په جذبې سره ثواب حاصلولوپه نيت سره د رمضان روژه ونيوله، دهغه د تير شويو گناهونو بښنه وشوه. (بخاری ومسلم، مشکوة) ^(١)

حديث: د حضرت ابوهريره رضي الله عنه نه روايت دی چې رسول الله ﷺ وفرمايل: (نيک، عمل چې انسان کوي نو (عام قانون دا دی چې، نيکي دلسونه واخله تراوسوه چنده پورې زياتيږي، مگر روژه ددې (قانون) نه مستثنی ده، ددې ثواب اندازو سره نه ورکول کيږي، ځکه چې هغه زما له پاره ده او زه به په خپله ددې (بې حده او بې حساب) بدله ورکوم (او د روژې زما له پاره د کيدو سبب دا دی، چې هغه خپل خواهش او خوراک (څښاک) يوازې زما د رضا له پاره پرېږدي او د روژه دار له پاره دوه خوشحالي دي: يوه خوشحالي د روژه ماتي په وخت کې وي او دويمه خوشحالي به د رب سره د ملاقات په وخت کې وي. او د روژه دار دخولې بوی (چې د معدې د تش والي له وجې راځي) د الله تعالی په نزد د مشک او غنبره زياته خوشبوداره ده ..... الخ، (بخاری ومسلم، مشکوة) ^(٢)

حديث: د حضرت عبدالله بن عمر رضي الله عنهما نه روايت دی چې رسول الله ﷺ وفرمايل: روژه او قرآن (قيامت په ورځ، د بندگانوشفاعت کوي، روژه وايي: اي زما رب! مادي ټوله ورځ د خوراک څښاک او نورو خواهشاتو نه منع کړی و، لهدا دده په حق کې زما شفاعت قبول کړه!

... بقیه د تیر مخ].. تحت العرش من ورق الجنة على الخور العين فيقلن: يا رب! اجعل لنا من عبادک ازواجاً تقرهم اعیننا وتقر اعینهم بنا. رواه البيهقي الاحاديث الثلاثة في شعب الايمان. (مشکوۃ المصابيح، کتاب الصوم، الفصل الثالث ص: ١٧٤، طبع قديمی کتب خانه).

[١] وعن ابی هريرة رضي الله عنه: قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: من صام رمضان ايماناً واحتساباً غفرله ما تقدم من ذنبه (مشکوۃ المصابيح، کتاب الصوم، الفصل الاول ص: ١٧٣ قديمی کتب خانه).

[٢] وعن ابی هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: كل عمل ابن آدم يضاعف الحسنة بعشر امثالها الى سبع مائة ضعف قال الله تعالى: الا الصوم فانه لي وانا اجزي به، يدع شهوته وطعامه من اجلي. للصائم فرحتان، فرحة عند فطره وفرحة عند لقاء ربه، ولخلاف فم الصائم اطيب عند الله من ربح المسك ..... الخ (مشکوۃ المصابيح، کتاب الصوم، الفصل الاول ص: ١٧٣ طبع قديمی کتب خانه).

او قرآن وایی چي: مادی دشپي له خوب نه محرومه کړی و چي دشپي په لمونځ کې به يې د قرآن تلاوت کولو له زاده په حق کې زما شفاعت قبول کړی، چنانچي د دواړو شفاعت قبليري،،
(بيهقي شعب الايمان، مشکوة)^{۱۱}

رؤيت هلال

حديث: د حضرت عائشي رضي الله عنها نه روايت دی چي رسول الله ﷺ به دشعبان (د تاريخونو) چي څومره نگه داشت فرمائيلو هغومره به ئي نورو مياشتونه فرمائيلو، ځکه چي دشعبان په اختتام باندې درمضان د آغاز دارومدار دې، بيارمضان په مياشت ليدو باندې به ئي روژه نيوله، اود مطلع ابرالود کيدو وجه سره به ئي په ۲۹ شعبان باندې مياشت، که په نظر رانغله نو (شعبان) ديرش ورځي به ئي پوره کولې او روژه به نيوله. (ابوداود، مشکوة)^{۱۲}

د حضرت ابوهريره رضي الله عنه نه روايت دي چي رسول الله ﷺ او فرمائيل: درمضان په خاطر دشعبان د مياشتي اهتمام کوي. (ترمذي، مشکوة)^{۱۳}

پيشمني کول

حديث: د حضرت انس رضي الله عنه روايت دي چي رسول الله ﷺ او فرمائيل: پيشمني کوي، ځکه چي په پيشمني کولو کې برکت دي. (بخاري و مسلم، مشکوة)^{۱۴}

حديث: حضرت عمرو بن عاص رضي الله عنه روايت دي چي رسول الله ﷺ او فرمائيل: زمونږ اوداهل کتاب په مينځ کې د پيشمني دخوراک فرق دي، (چي داهل کتاب داوده کيدونه پس خوراک ځکاک منع وو، اومونږ ته د صبح صادق د طلوع کيدونه مخکي پوري اجازت شته. (مسلم، مشکوة)^{۱۵}

۱ [وعن عبدالله بن عمر رضى الله عنهما أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: الصيام والقرآن يشفعان للعبد يقول الصيام اى رب انى منعتك الطعام والشهوات بالنهار فشفعنى فيه ، ويقول القرآن : منعتك بالليل فشفعنى فيه فيشفعان، رواه البيهقى فى شعب الايمان (مشكوة المصابيح ، كتاب الصوم ، الفصل الثالث ص: ۱۷۳ طبع قديمى كتب خانه)۔

۲ [وعن عائشة رضى الله عنها قالت: كان رسول الله صلى الله عليه وسلم يتحفظ من شعبان مالا يتحفظ من غيره ثم يصوم لرؤية رمضان فان غم عليه عدلثلاثين يوماً ثم صام (مشكوة المصابيح ، كتاب الصوم ، باب رؤية الهلال الفصل الثالث ص: ۱۷۴، طبع قديمى كتب خانه)۔

۳ [وعن ابي هريرة رضى الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: احصوا! هلال شعبان لرمضان. رواه الترمذى (مشكوة المصابيح ، كتاب الصوم ، باب رؤية الهلال ، الفصل الثانى ، ص: ۱۷۴ طبع قديمى كتب خانه)

۴ [عن انس رضى الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: تسحروا فان فى السحور بركة، متفق عليه (مشكوة المصابيح ، كتاب الصوم ، باب الفصل الاول ، ص: ۱۷۴ طبع قديمى كتب خانه)۔

۵ [وعن عمرو بن العاص رضى الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: فصل ما بين صيامنا وصيام اهل الكتاب اكلة السحر (رواه مسلم (مشكوة المصابيح ، كتاب الصوم ، باب الفصل الاول ص: ۱۷۴)۔

د نمر پريوتونه پس په افطار کي جلدی کول

حديث: د حضرت سهل بن سعد رضي الله عنه روايت دی چې رسول الله ﷺ او فرمايل: خلق به هميشه په خير باندی وی ترخوپورې چې «دنمر پريوتلو» نه پس په افطار کولو کي جلدی کوي. (بخاری او مسلم مشکوة) ^(١١)

حديث: د حضرت ابوهريره رضي الله عنه روايت دی چې رسول الله ﷺ وفرمايل: دين به غالب وي ترخوپورې چې خلک په افطار (روژه ماتي) کولو کي بيره کوي، ځکه يهود او نصاری تاخير کوي. (ابوداود، ابن ماجه، مشکوة) ^(١٢)

حديث: د حضرت ابوهريره رضي الله عنه نه روايت دی چې رسول الله ﷺ د الله تعالی دارشاد نقل کړی دی چې: ماته هغه بندگان له ټولونه زيات محبوب دي چې په روژه ماتي کي جلدی (بیره) کوي. (ترمذی مشکوة) ^(١٣)

روژه په څه شي ماته کرل شي؟

حديث: د سلمان بن عامر رضي الله عنه روايت دی چې رسول الله ﷺ وفرمايل: کله چې په تاسو کي يو کس روژه ماتي کوي؛ نو کجورې سره دې روژه ماتي کوي، ځکه چې هغه برکت والا ده، او که کجوره پيدا نه شي نو او بوسره دې روژه ماتي کوي، ځکه چې هغه پاکوونکې دي. (احمد، ترمذی، ابوداود، ابن ماجه، دارمی، مشکوة) ^(١٤)

حديث: حضرت انس رضي الله عنه نه روايت دی چې رسول الله ﷺ به د «مانبام» لمانځه نه مخکي تازه کجوروسره روژه ماتوله، او که تازه کجورې به نه وې؛ نو د وچې خرما څوداوسره به يې افطار کولو او که هغه به هم ميسرنه وې؛ نو څو غريه اوبه به يې څښلې. (ابوداود، ترمذی، مشکوة) ^(١٥)

١ [وعن سهل رضى الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: لا يزال الناس بخير ما عجلوا الفطر، متفق عليه (مشکوۃ المصابيح، کتاب الصوم، باب الفصل الاول ص: ١٧٥)۔

٢ [عن أبي هريرة رضى الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: لا يزال الدين ظاهراً ما عجل الناس الفطر لان اليهود والنصارى يوخرون، رواه ابوداؤد وابن ماجه (مشکوۃ المصابيح، کتاب الصوم، باب الفصل الثالث ص: ١٧٥)

٣ [وعن أبي هريرة رضى الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: قال الله تعالى: احب عبادى الى اعجلهم فطراً. رواه الترمذی (مشکوۃ المصابيح، کتاب الصوم، باب الفصل الثاني ص: ١٧٥، طبع قديمی)۔

٤ [وعن سلمان بن عامر رضى الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: اذا فطر احدكم فليفطر على تمرلانه بركة فان لم يجد فليفطر على ماء فانه طهور۔ رواه احمد والترمذی و ابوداؤد وابن ماجه والدارمی۔ (مشکوۃ المصابيح، کتاب الصوم، باب الفصل الثاني ص: ١٧٥)۔

٥ [وعن انس رضى الله عنه قال: كان النبی صلى الله عليه وسلم يفطر.... [بقیه حاشیه په راروانه صفحه.

د افطار (روژه ماتي) دعا

حديث: دابن عمر رضي الله عنهما نه روايت دی چې حضور صلی الله علیه و آله به کله روژه ماتي کولو، نو فرمايل به يې: «ذهب الظمأ وابتلت العروق وثبت الاجران شاء الله...»^{١١١}

ترجمه: تنده ماته شوه، کولمي لمدې شوې، او اجران شاء الله ثابت شو.

حديث: حضرت معاذ بن زهره رضي الله عنه فرمايي چې: کله چې به نبی کریم صلی الله علیه و آله روژه ماتي کولو: نو دا دعابه يې لوستله: «اللهم لك صمت وعلى رزقك افطرت...» (ابوداودمرسلاً مشکوة)^{١٢١}

ترجمه: اي الله! ماستاله پاره روژه ونيوله اوستاپه رزق مې ماته کړه!

حديث: د حضرت عمر بن خطاب رضي الله عنه نه د حضور صلی الله علیه و آله دا ارشاد نقل شوی دی چې: په رمضان کې د الله تعالی ذکر کونکي بېنل کيږي او په دې مياشت کې د الله تعالی نه غوښتونکي نامراد نه وي... (رواه الطبرانی فی اوسط، وفيه هلال بن عبد الرحمان وهو ضعيف كما في المجمع ج: ٣ ص: ١٤٣)

حديث: ابوسعید خدری رضي الله عنه نه روايت دی چې رسول الله صلی الله علیه و آله وفرمايل: «بیشکه درمضان په هره ورځ د الله تعالی د طرف نه ډیر خلک (ددوزخ) نه ازاد يږي او د هر مسلمان په شپه ورځ کې يوه دعا قبل يږي» (رواه البزاز وفيه ابا بن عياش وهو ضعيف، مجمع الزوائد: ج: ٣ ص: ١٣٤)

حديث: د حضرت ابوهريره رضي الله عنه نه روايت دی چې رسول الله صلی الله علیه و آله وفرمايل: د دریو کسانو دعا نه رد کيږي: دروزه دار، تردې پورې چې روژه مته کړي، د عادل حاکم اود مظلوم، الله تعالی هغه دوریخونه پورته کړي اود هغې له پاره د آسمان دروازې پرانیستل شي اورب تعالی فرمايي: زما دې په خپل عزت قسم وي، زه به ضرور ستا مدد کوم، اگرکه څه موده پس يې وکړم (احمد، ترمذی، ابن حبان، مشکوة، ترغیب)^{١٣١}

حديث: عبدالله بن ابی ملیکه رضي الله عنه د حضرت عبدالله بن عمرو بن عاص «رضی الله عنهما» نه روايت کوي چې رسول الله صلی الله علیه و آله وفرمايل: دروزه دار دعا دروزه ماتي په وخت کې نه رد کيږي او

... بقیه د تیر مخ] قبل ان یصلی علی رطبات فان لم تکن رطبات فتمیرات فان لم تکن تمیرات حساحسوات من ماء. رواه الترمذی، و ابوداؤد (مشکوۃ المصابیح، کتاب الصوم، باب الفصل الثاني ص: ١٧٥)۔

١ [وعن ابن عمر رضي الله عنه قال: كان النبي صلى الله عليه وسلم اذا افطر قال: ذهب الظمأ وابتلت العروق وثبت الاجران شاء الله] رواه ابوداؤد — (مشکوۃ المصابیح، کتاب الصوم، باب الفصل الثاني ص: ١٧٥)۔

٢ [وعن معاذ بن زهرة رضي الله عنه قال: ان النبي صلى الله عليه وسلم كان اذا افطر قال: لك صمت وعلى رزقك افطرت. رواه ابوداؤد مرسلاً (مشکوۃ المصابیح، کتاب الصوم، باب الفصل الثاني ص: ١٧٥)۔

٣ [وعن ابي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: ثلاثة لا ترد دعوتهم: الصائم حين يفطر والامام العادل ودعوة المظلوم يرفعها الله فوق الغمام وتفتح لها ابواب السماء ويقول الرب: وعزتي و جلالی! لا نصرنك ولو بعد حين] رواه الترمذی (مشکوۃ المصابیح، کتاب الدعوات، الفصل الثاني ص: ١٩٥)

حضرت عبداللہ ﷺ دروژہ ماتي په وخت کې دادعا کوله.

اللهم اني اسئلك برحمتك التي وسعت كل شيء ان تغفر لي. (بيهقي، ترغيب) ^{۱۱}

ترجمه: اي الله! زه تاته سوال کوم ته مادهغه رحمت په طفيل چې په هرشي باندې حاوي دی، زما بښنه وکړه!،

د رمضان آخري عشره

حديث: حضرت عائشې رضي الله عنها نه روايت دی چې رسول الله ﷺ په رمضان په آخري عشره کې داسې عبادت او محنت کولو چې په نورو وختونو کې به نه و. (صحيح مسلم، مشکوة) ^{۱۲}

حديث: د حضرت عائشې رضي الله عنها نه روايت دی چې کله به د رمضان آخري عشره راغله؛ نو حضور ﷺ به لنګ بڼه مضبوط وتړلو (دهمت ملا به يې کلکه وتړله) په خپله به هم ټول شپه بيدار و او کور والا به يې هم بيدار ساتل. (بخاري و مسلم، مشکوة) ^{۱۳}

ليلة القدر

حديث: د حضرت انس رضي الله عنه روايت دی چې رمضان المبارک راغی؛ نو رسول الله ﷺ وفرمايل: ،، بيشکه دامياشت په تاسو باندې راغلي ده او په دې کې يوه شپه داسې ده چې د زرو مياشتو نه بهتره ده، کوم کس چې ددې شپې نه محرومه شو، هغه دهرخيرنه محرومه شو، او ددې د خيرنه به هيڅ يو کس محروم نه پاتې کېږي، له بدقسمته او بې برخې څخه پرته. (ابن ماجه، واسناده حسن ان شاء الله، ترغيب) ^{۱۴}

حديث: د حضرت عائشې رضي الله عنها نه روايت دی چې رسول الله ﷺ وفرمايل: ليلة القدر د رمضان په آخري عشره کې په طاقو شپو کې ولټوي (صحيح بخاري، مشکوة) ^{۱۵}

۱ [عن عبدالله يعني ابن مليكة عن عبدالله يعني ابن عمرو ابن العاص رضى الله عنهما قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: ان للصائم عند فطره لدعوة ما ترد قال: وسمعت عبدالله يقول عند فطره: اللهم اني استالك برحمتك التي وسعت كل شيء ان تغفر لي. رواه البيهقي (الترغيب والترهيب ج: ۲ ص: ۸۹ طبع دار احياء التراث العربي بيروت).]

۲ [عن عائشة رضى الله عنها قالت: كان رسول الله صلى الله عليه وسلم يجتهد في العشر الاواخر ما لا يجتهد في غيره. رواه مسلم (مشكوة المصابيح، باب ليلة القدر، الفصل الاول ص: ۱۸۲).]

۳ [وعن عائشة رضى الله عنها قالت: كان رسول الله صلى الله عليه وسلم اذا دخل العشر شد ميزره واجبي ليله وايظ اهله متفق عليه - (مشكوة المصابيح، كتاب الصوم، باب ليلة القدر، الفصل الاول ص: ۱۸۲).]

۴ [وعن انس بن مالك رضى الله عنه قال: دخل رمضان فقال: رسول الله صلى الله عليه وسلم: ان هذا الشهر قد حضركم وفيه ليلة خير من الف شهر، من حرمها فقد حرم الخير كله، ولا يحرم خيرها الا محروم. رواه ابن ماجه واسناده حسن ان شاء الله (الترغيب والترهيب ج: ۲ ص: ۹۹ طبع دار احياء التراث العربي بيروت).]

۵ [عن عائشة رضى الله عنها قالت: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: ... [بقية حاشية په راروانه صفحه].]

حديث: حضرت انس رضي الله عنه روايت دى چې رسول الله ﷺ وفرمايل: «كله چې ليلة القدر راشي جبرائيل عليه السلام د فرښتو د يوې ډلې سره نازلېږي او هربنده چې په ولاړه ياپه ناسته د الله تعالى ذكر كوي په دې كې تلاوت، تسبيح و تهليل اونوافل وغيره ټول شامل دي، غرض دا چې په هرې طريقې سره عبادت كې مشغول وي، دهغه له پاره درحمت دعاگانې كوي»، (بيهقي شعب الايمان، مشكوة) ^{١٩١}

د ليلة القدر دعا

حديث: حضرت عائشې رضي الله عنها روايت دى چې ماعرض وكړ: يا رسول الله ﷺ، داراته وفرماي چې كه ماته معلومه شي چې دا ليلة القدر دى نوڅه ولولم؟ ويې فرمايل، دادعا ولوله:

«اللهم انك عفوت حب العفو فاعف عني...» (احمد، ترمذی، ابن ماجه، مشكوة) ^{١٩١}

ترجمه: اي الله اته ډېر معاف كونكى يې، معاف كول خوښوي مامعاف كړې!،

له عذريته د رمضان روژه نه نيول

حديث: حضرت ابوهريره رضي الله عنه روايت دى چې رسول الله ﷺ وفرمايل: چا چې له عذر او ناروغۍ پرته د رمضان يوه روژه پرېښوده، نوكه ټول عمر وروژې ونيسي هغه د دې تلافي نه شي كولى. (دويم وخت كې روژه نيولوسره به اكر چې فرض اداسي خود رمضان المبارك بركت او فضيلت حاصلول ناممكن دي) (احمد، ترمذی، ابوداود، ابن ماجه، دارمی، بخاری فی ترجمة الباب، مشكوة) ^{١٩١}

... بقیه د تیر مخ].. تحروا ليلة القدر في الترمين العشر الاواخر من رمضان - رواه البخارى (مشكوة المصابيح، كتاب الصوم، باب ليلة القدر، الفصل الاول ص: ١٨١)۔

١ [وعن انس رضى الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: اذا كان ليلة القدر نزل جبريل عليه السلام في كبكبة من الملائكة يصلون على كل عبد قائم او قاعد يذكر الله عز وجل ..... الخ، رواه البيهقي في شعب الايمان (مشكوة المصابيح، كتاب الصوم، باب ليلة القدر، الفصل الثالث ص: ١٨٢)۔

٢ [عن عائشة رضى الله عنها قالت: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم! ارييت ان علمت اى ليلة ليلة القدر ما اقول فيها؟ قال: قولى: اللهم انك عفوت حب العفو فاعف عني، رواه احمد وابن ماجه والترمذى وصححه (مشكوة المصابيح، كتاب الصوم، باب ليلة القدر، الفصل الثاني ص: ١٨٢، طبع قديمى كتب خانه)۔

٣ [وعن ابى هريرة رضى الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: من افطروا من رمضان من غير رخصة ولا مرض لم يقض عنه الصوم الدهر كله وان صامه. رواه احمد والترمذى وابوداؤد وابن ماجه والدارمى والبخارى في ترجمة الباب (مشكوة المصابيح، كتاب الصوم، باب تزيه الصوم، الفصل الثاني ص: ١٧٧، طبع قديمى)۔

د رمضان څلور عملونه

حديث: حضرت سلمان فارسي رضي الله عنه د حضور ﷺ دا ارشاد مبارک نقل کوي چې: په رمضان المبارک کې د څلوروشيانو کثرت کوي، دوه خوداسې دي چې تاسوبه يې په ذريعه خپل رب راضي کړي، او دوه داسې دي چې تاسودهغو نه بې نيازه کيدای نه شي، لومړنۍ دوه خبرې چې په ذريعه يې تاسو خپل رب راضي کړي دادي: لا اله الا الله، گواهي ورکول او استغفار کول، او دوه نور شيان چې تاسو ترې بې نيازه کيدای نه شي دادي چې: تاسو د الله تعالی نه د جنت سوال کوئ او د جهنم نه پناه غواړئ ^(ابن خزيمه، ترغيب) ^{۱۱}

تراويح

حديث: د حضرت ابوهريره رضي الله عنه روايت دی چې رسول الله ﷺ وفريل چاچې دايمان په جذبې او ثواب په نيت سره د رمضان روژه ونيوله، دهغه مخکيني گناهونه وېنل شو، او چاچې د رمضان په شپوکې قيام وکړ دايمان په جذبې او ثواب په نيت سره، دهغه تيرشوي گناهونه وېنل شو، او چاچې د ليلة القدر قيام وکړ دايمان په جذبې او ثواب په نيت سره، دهغه مخکيني گناهونه وېنل شو،،، (بخاری و مسلم، مشکوة) ^{۱۲}

اوپه يوبل روايت کې دي چې دهغه مخکيني اوروستني گناهونه وېنل شو،،، (نسائي، ترغيب) ^{۱۳}

اعتکاف

حديث: د حضرت حسين رضي الله عنه روايت دی چې رسول الله ﷺ وفرمايل چې چا د رمضان داخري لسو ورځو اعتکاف وکړ، هغه ته به د دوه حجونو او دوو عمرو ثواب ملاوېږي. (بيهقي، ترغيب) ^{۱۴}

۱ [وعن سلمان رضى الله عنه قال: خطبنا رسول الله صلى الله عليه وسلم في آخر يوم من شعبان قال: .... واستكثروا فيه من اربع خصال خصلتين ترضون بهما ربكم، وخصلتين لا غناء بكم عنهما، فاما الخصلتان اللتان ترضون بهما ربكم: شهادة ان لا اله الا الله وتستغفرونه، واما الخصلتان اللتان لا غناء بكم عنهما فلتسالون الله الجنة، وتعوذون به من النار..... الخ. رواه ابن خزيمة في صحيحه (الترغيب والترهيب ج: ٢ ص: ٩٥، طبع دار احياء التراث العربي بيروت)۔

۲ [وعن ابي هريرة رضى الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: من صام رمضان ايمانًا واحتسابًا غفر له ماتقدم من ذنبه، ومن قام رمضان ايمانًا واحتسابًا غفر له ماتقدم من ذنبه، ومن قام ليلة القدر ايمانًا واحتسابًا غفر له ماتقدم من ذنبه ستمفق عليه (مشكوة المصابيح، كتاب الصوم، الفصل الاول ص: ١٧٣، طبع قديمي كتب خانه)۔

۳ [وفي رواية النسائي ..... قال: وفي حديث قتيبة: وما تاخر (الترغيب والترهيب ج: ٢ ص: ٩٠)۔

۴ [روى عن على بن حسين عن ابيه رضى الله عنهم قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: من اعتكف عشرًا في رمضان كان كحجتين وعمرتين. رواه البيهقي (الترغيب والترهيب ج: ٢ ص: ١٤٩، طبع بيروت)۔

حديث: د حضرت ابن عباس رضي الله عنه نه روايت دي چې رسول الله ﷺ وفرمايل: چا چې د الله تعالى درضا له پاره د يوې ورځې اعتكاف هم وكړ، الله تعالى به دهغه اود دوزخ په مينځ كې داسې درې خندقونه جوړ كړي چې د هر خندق فاصله به د مشرق او مغرب نه زياته وي. ، ، (طبراني، اوسط، بيهقي، حاكم، ترغيب) ^{١١}

روژه ماتي كول

حديث: حضرت زيد بن خالد رضي الله عنه روايت دي چې رسول الله ﷺ فرمايلي دي: چا چې په روژه دار روژه ماته كړه يا چا غازي ته يې د جهاد سامان وركړ هغه ته به هم دومره اجر ملاوېږي. (بيهقي، شعب الايمان، بغوي، شرح السنة، مشكوة) ^{١٢}

په رمضان المبارک کې د قرآن پاک دور، جود و سخاوت

حديث: د حضرت ابن عباس رضي الله عنه نه روايت دي چې رسول الله ﷺ په جود او سخاوت کې د ټولو انسانانو نه زيات و، او په رمضان المبارک کې حضرت جبرائيل عليه السلام به حضور ﷺ ته راتلو؛ نو د حضور ﷺ جود او سخا به نوره هم زياته شوه، حضرت جبرائيل عليه السلام به د رمضان په هره شپه کې حضور ﷺ ته راته، د حضور ﷺ سره به يې د قرآن پاک دور کولو، په دغه وخت کې به د حضور ﷺ فياضي، سخاوت، او نفع رساني درحمت دباد نه هم زيات و. (صحيح بخاري) ^{١٣}

د روژه دار له پاره پرهيز

حديث: د حضرت ابو هريره رضي الله عنه روايت دي چې رسول الله ﷺ فرمايلي دي چې: کوم کس چې د (روژې په حالت کې) بيهوده خبرې (مثلاً، غيبت، بهتان، کنخل، لعن طعن، غلط بياني وغيره)، اود گناه کارونه پري نه بنودل؛ نو الله تعالى ته هيڅ حاجت نشته چې دی دې خپل خوراک

١ [وعن ابن عباس رضي الله عنهما ..... ومن اعتكف يوماً ابتغاء وجه الله تعالى جعل الله بينه وبين النار ثلاث خنادق ابعد مما بين الخافقين - رواه الطبراني في الاوسط والبيهقي واللفظ له والحاكم مختصراً (الترغيب والترهيب ج: ٢ ص: ١٥٠، طبع دار احياء التراث العربي بيروت) -

٢ [وعن زيد بن خالد رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: من فطر صائماً او جهز غازياً فله مثل اجره. رواه البيهقي في شعب الايمان ومحي السنة في شرح السنة وقال صحيح (مشكوة المصابيح، كتاب الصوم، باب الفصل الثاني ص: ١٧٥، طبع قديمي كتب خانه) -

٣ [عن ابن عباس رضي الله عنه قال: كان النبي صلى الله عليه وسلم اجود الناس واجود ما يكون في رمضان حين يلقاه جبريل كان جبريل يلقاه في كل ليلة من رمضان فيدارسه القرآن فلرسول الله صلى الله عليه وسلم اجود بالخير من الريح المرسلة (صحيح البخاري، كتاب المناقب، باب صفة النبي صلى الله عليه وسلم ج: ١ ص: ٥٠٢، طبع نور محمد كراچي) -

حُناک پریردی. (بخاری مشکوة) ۱۱

حدیث: د حضرت ابوهریره رضی اللہ عنہ نه روایت دی چې رسول الله صلی اللہ علیہ وسلم فرمایلي دي چې: هر روزه دار داسې دي چې هغوی ته دخپلې لورې اوتندې پرته نور هیڅ حاصل نه شي، «خکه چې هغوی په روزه کې هم بدگویی، بدنظري، اوبد عملي نه پریردي» او پر دشیې قیام کونکي دي چې هغوی ته په قیام کې دوینس پاتې کیدونه پرته نور هیڅ حاصل نه شي (دارمی، مشکوة) ۱۲

حدیث: د حضرت ابوهریره رضی اللہ عنہ نه روایت دی چې رسول الله صلی اللہ علیہ وسلم فرمایلي دي چې: روزه ډال دی (د نفس او شیطان د حملې نه بچ کول کوي، اود گناهونو نه هم بچ کول کوي، اود قیامت په ورځ به مودجهنم داور نه هم بچ کوي، کله چې په تاسو کې دچا روزه وي: نوې کاره خبره دې نه کوي، نه دې شورجوړوي، که یوکس دهغه سره جنگ جگړه کوي (نوپه زړه کې د ووايي یا هغه ته دې په ژبې سره ووايي) چې زه روزه داریم، (ددې وجې نه تاته جواب درکولی نه شم چې روزه په دې کې مانع ده) (بخاری و مسلم، مشکوة) ۱۳

حدیث: د حضرت ابو عبیده رضی اللہ عنہ نه روایت دی چې رسول الله صلی اللہ علیہ وسلم فرمایلي دي چې: روزه ډال دی ترڅو پورې چې هغه ونه شلول شي، ، (نسائی، ابن خزیمه، بیهقی، ترغیب) ۱۴

اوپه یوبل روایت کې دي چې: عرض وکړل شو: یا رسول الله! څه شي سره شلیږي؟ ویي فرمایلي، «دروغ او غیبت سره»، (طبرانی فی الاوسط عن ابی هریره رضی اللہ عنہ ترغیب) ۱۵

حدیث: حضرت ابوسعید خدری رضی اللہ عنہ نه روایت دی چې نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم فرمایلي دي: چا چې د رمضان روزه ونیوله، اود دې حدونه یې وپیژندل، او کومو شیانونه چې پر هیز کول غواړي دهغو

۱ [عن ابی هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: من لم يدع قول الزور والعمل به فليس لله حاجة في أن يدع طعامه وشرابه. رواه البخاري (مشکوٰۃ المصابيح، باب تزیه الصوم، الفصل الاول ص: ۱۷۶)۔

۲ [وعن ابی هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: كم من صائم ليس له من صيامه الا الظما وكم من قائم ليس له من قيامه الا السهر. رواه الدارمي (مشکوٰۃ المصابيح، باب تزیه الصوم، الفصل الثاني ص: ۱۷۷)۔

۳ [وعن ابی هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: ..... والصيام جنة واذا كان يوم صوم احذكم فلا يرفث ولا يصغب فان سابه احد او قاتله فليقل: اني امرؤ صائم. متفق عليه (مشکوٰۃ المصابيح، كتاب الصوم، الفصل الاول ص: ۱۷۳، ايضاً: الترغيب والترهيب ج: ۲ ص: ۱۴۷)۔

۴ [عن ابی عبيدة قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: الصيام جنة ما لم يخرقها. رواه النسائي باسناد حسن وابن خزيمة في صحيحه ورواه الطبراني في الاوسط من حديث ابی هريرة (الترغيب والترهيب ج: ۲ ص: ۱۴۷)۔

۵ [ورواه الطبراني في الاوسط من حديث ابی هريرة، وزاد: قيل وم يخرقها؟ قال: بكذب او غيبة (الترغيب والترهيب ج: ۲ ص: ۱۴۷، طبع دار احياء التراث العربي بيروت)۔

نه يې پرهيز وکړ، نو داروژه به دهغه له پاره د تيرشو وگناهونو کفار وې. ^(۱) (صحيح ابن حبان، بيهقي، ترغيب)

د دوو ښځو کيسه

حديث: حضرت عبيد الله رضي الله عنه در رسول الله صلی الله علیه و آله ازاد کړل شوی غلام وایي چې: يو کس حضور صلی الله علیه و آله ته عرض وکړ چې: دلته دوو ښځو روژه نيولې ده او د تندي له وجې د مرگ تر حد پورې رسيدلې دي حضور صلی الله علیه و آله خاموشي او اعراض وفرمايل، هغه په دويم ځل عرض وکړ (غالباً د غرمې وخت و) چې يا رسول الله صلی الله علیه و آله، والله ياخوبه هغه مړی شوی وي يابه مرگ ته نژدې وي، حضور صلی الله علیه و آله يوه لويه پياله راوغوښته او يوې ته يې وفرمايل چې په دې کې قی وکړه، هغې دوينې، پيپ اوتازه غوښې وغيره قی وکړ، چې په هغه نيمه پياله ډکه شوه، بيا يې دويمې ته د قی کولو حکم ورکړلو، او دهغې په قی کې هم وينا، پيپ، او غوښه راوتله، چې هغې سره پياله ډکه شوله، حضور صلی الله علیه و آله او فرمايل چې: دوی د الله تعالی حلال کړې شوې څيزونو باندې روژه اونيوله او حرام کړې شوې څيز سره ئې روژه خرابه کړله، چې يوبل سره کيناستلې او د خلقو غوښې ئې خوړلې (يعنی غيبت ئې شروع کړلو) (مسند احمد ج: ٥، ص: ٤٣٠، مجمع الزوائد ج: ٣، ص: ١٧١) ^(۲)

د روژې درجې

حجة الاسلام امام غزالی قدس سره فرمائي چې: دروژې درې درجې دي. ١: عام، ٢: خاص، ٣: خاص الخاص. عام روژه خوهم دغه ده چې دخيتي او شرمگاه د تقاضونه پرهيز او کړی. د کوم تفصيل چې د فقې په کتابونو کې درج دي او خاص روژه داده چې سترگې، غوږونه، ژبه، لاس، خپې، او نور اندمونه د گناه نه بچ کړی. دا د صالحينو روژه ده. او په دې د شپږو خبرو اهتمام لازم دي.

اول: دسترگو حفاظت، چې سترگې د هر مذموم او مکروه او د الله تعالی د يادنه غافل کونکي څيزنه بچ اوساتی. د حضور صلی الله علیه و آله ارشاد دي چې: نظر د شيطان د غشونه په زهرو کې ککړ شوې

١ [وعن أبي سعيد الخدري رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: من صام رمضان وعرف حدوده وتحفظ مما ينبغي له ان يتحفظ كفر ما قبله، رواه ابن حبان في صحيحه والبيهقي (الترغيب والترهيب ج: ٢، ص: ٩١ طبع بيروت) -

٢ [عن عبيد مولى رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: ان امرأتين صامتا وان رجلاً قال: يا رسول الله! ان ههنا امرتين قد صامتا وانهما قد كادتا ان تموتا من العطش. قال: فجاء بقدر اوعس فقال لاحدهما: قبي! افقاء قبحاً او دماً وصديداً ولحمًا حتى ملأت نصف القدح، ثم قال للآخرى: قبي! افقاء من قيح ودم وصديد ولحم عبيط وغيره حتى ملأت القدح ثم قال: ان هاتين صامتا عما احل الله لهما وافطرتا على ما حرم الله عز وجل عليهما، جلست احدهما الى الاخرى فجعلتا كلان لحوم الناس (مسند احمد ج: ٥، ص: ٤٣٠، مجمع الزوائد ج: ٣، ص: ١٧١) -

يوغشي دې پس چا چې دالله تعالى دويرې نه بدنظر پريښودلو، الله تعالى به هغه داسې ايمان نصيب کړي چې دهغې خوږوالي به په خپل زړه کې محسوسوي. (رواه الحاكم، ج: ٤، ص: ٣١٤٥، وصحه من حديث حذيفة رضي الله عنه وتعقبه الذهبي فقال اسحاق رواه وعبد الرحمن هو الواسطي ضعفه، ورواه الطبراني من حديث عبدالله بن مسعود رضي الله عنه، قال الهيثمي وفيه عبدالله بن اسحاق الواسطي وهو ضعيف، مجمع الزوائد ج: ٣، ص: ٦٣)

دويم:... د ژبې حفاظت، چې بيهوده خبرې، دورغ، غيبت، د دروغو قسم، جنگ جهگړونه نې محفوظ اوساتي. داد ژبې روژه ده. دسفيان ثوري رضي الله عنه قول دې چې غيبت کولوسره روژه ماتيرې، مجاهد رضي الله عنه فرماني چې: غيبت اودروغوسره روژه ماتيرې، اودحضور صلی الله علیه و آله ارشاد مبارک دې چې: روژه د هال دې پس کله چې په تاسو کې د چاروژه وی نونه دې بيهوده خبرې کوي اونه دې څه دجهالت کارکوي، او دۀ سره څوک جنگ جگهره يا کنځل ورته اوکړي نوورته دې اوواني چې زما روژه ده.،، (صاح)

درېم:... د غوږونو حفاظت، چې دحرام اومکروه څيزونو د اوريدلو نه پرهيز اوکړي، ځکه چې کومه خبره په ژبې سره کول حرام دی دهغې اوريدل هم حرام دی.

څلورم:... دباقي اندامونو حفاظت، دلاسو خپواونورو اندامونه دحرام اومکروه کارونونه منع محفوظ ساتل، اودروژه ماتي په وخت کې څه مشتبه څيز په خيټه کې وانچوي، ځکه چې ددې هيڅ معنی نشته چې ټوله ورځ خودې ته په حلال روژه اونيسي اوماښام دې په حراموما ته کړي.

پنځم:... دروژه ماتي په وخت کې حلال خوراک هم دومره اونه خوړلې شي چې ترپوزې پورې راشي، دحضور صلی الله علیه و آله ارشاد مبارک دې چې: دخيټې نه بدتره بل څه لوبښې نشته، کوم چې بنده دکړي،، (رواه احمدوالترمذي وابن ماجه والحاكم من حديث مقدم بن معديکرب رضي الله عنه) اوکله چې په ماښام کې دټولې ورځې کسزپوره کړي نوبياروژې سره شيطان مغلوب کول اونفس شهواني طاقت ماتولومقصد څنگه حاصلیدی شي؟

شپږم:... اوروژه ماتي په وخت کې دهغه حالت دخوف اورجا په مينځ کې مضطرب وي، چې نه ده معلومه دهغه داروژه دالله تعالى په دربار کې منظور شوه يانه، په اولنی صورت کې دا کس مقرب بارگاه جوړشو، اوپه دويم صورت کې مطرودمردودشولو، هم دغه کیفیت دهرعبادت نه پس کيدل پکار دی.

اودخاص الخاص روژه داده چې ددنياوي افکارونه دزړه روژه وي، اوله الله تعالى پرته له نورو شيانو بالکل منع کړل شي، البته هغه دنيا چې ددين له پاره مقصودوي، هغه دنيا نه ده، بلکه د آخرت توبنه ده، په هر حال دالله تعالى ذکر او د آخرت فکر پريښودل او نورو امورو کې زړه مشغولولو سره داروژه ماته شي، دارباب قلوب قول دی چې د ورځې کاروبار کې دا فکرکول چې د ماښام له پاره روژه ماتي مهيا شي داهم ديوي درجې خطاده، گويادالله تعالى په فضل

اودهغه په رزق موعود باندې ددې کس کلک اعتماد نشته، دادانياء (عليهم السلام)،
صدیقینو او مقربینو روژه ده. (احیاء العلوم ج: ۲ ص: ۱۶۸، ۱۶۹، ملخصاً)

په روژه کې نقصانونه

حضرت حکیم الامت مولانا شرف علی تھانوي (قدس سره) په اصلاح انقلاب... کې په تفصیل سره دهغو نقصانونو ذکر کړی دی، چې دروژې په باره کې کېږي، ددې کتاب مطالعه کول پکار دي چې ددې ټولو نقصانونو ازاله وکړل شي، دلته ترې یوډوه اقتباسه نقل کېږي، زما په وړاندې د مولانا عبدالباري ندوي کتاب، جامع المجددين، دی دالاندیني اقتباسات هم دهغه نه منتخب شوي دي:

ډیر خلک له څه قوي عذر پرته روژه نه نیسي، په دوی کې ډیر خويې دکم همتۍ له وجې نه نیسي، هم دغه شان یو صاحب چا چې په ټول عمر کې یوه روژه هم نیولې نه وه اودايې گنېله چې پوره به یې نه کړل شي هغه ته وویل شو چې ته بطور امتحان اونیسه، ویې نیوله او پوره یې کړه، بیا دهغه همت جوړ شو او دروژونې یې شروع کړل، څومره د افسوس خبره ده چې هیڅ دنیولو کوشش یې نه و کړی، دا پوخ یقین یې جوړ شوی و چې نیوی یې نشي، داخلک دې لېشان سوچ وکړي او ددې گوري چې که ډاکټر ورته وویل چې نن ټوله ورځ مه څه خوره مه څه څکېنه، که نه، په فلاني مرض کې به راگیر شي، نو هغه دیوې ورځې له پاره ویلې وي اودی به دوه ورځې څه نه خوري، احتیاط هم په دې کې دی.

افسوس! خدای پاک یوازې دا غواړي چې دورځې ډوډۍ مه خورئ او د خوراک څښاک په باره کې یې مهلک وعیدونه اورولي دي اودهغه دقول دطبيب دقول برابر هم وقعت نشته. ان الله وانا اليه راجعون،،

دځینو دابې وقعتي تربد عقیدگي پورې ورسېږي چې دروژې د ضرورت نه قسم قسم انکارونه کوي، مثلاً: روژه د قوت بهیمیه د ماتولو له پاره یا د تهذیب نفس له پاره ده، اوموږ د علم په ذریعه دا تهذیب حاصل کړی دی....

اوځینې د تهذیب نه مخکې تیر شي اود گستاخي او ټوکو کلمات وايي مثلاً: روژه دې هغه کس نیسي چاکره چې څه د خوراک نه وي، یا وروره! موږ خو ځان له لوږې نه شو وژلی، نو دا دواړه فریقه دروژې د فرضیت نه د انکار په وجه دکافرو په زمره کې داخل دي، دلومړي فریق قول محض ایمان ماتوونکی دی، اود دویم ایمان ماتوونکی هم اوزر په ماتوونکی هم دی....

اوځینې له عذر پرته روژه نه ترک کوي مگر ددې تمیز نه کوي چې دا عذر شرعاً معتبر دی او که نه؟ په معمولي بانه باندې روژه ماته کړي، مثلاً: که دیو منزل سفروي روژه ماته کړي، که څه د محنت مزدوري کار وي؛ نور روژه پرېږدي، په یوې طریقي سره دا بغیر د عذر نه روژه ماتولو والا نه هم زیات قابل مذمت دی، ځکه چې دا خلک خپل ځانونه معذور او بې گناه گڼي، حالانکې هغوی شرعاً معذور نه وي ددې وجې نه گناهکار به وي....

دځينو خلکو روژه نه نيول خود شرعي عذر له وجې وي، مگر دهغوی نه دا کوتاهي کيږي چې په ځينو وختونو کې ددې عذر درفع کيدوڅه وخت دورځې باقي پاتې وي، شرعاً په باقي ورځ کې دخوراک څښاک نه بنديدل واجب وي، مگر هغوی ددې پرواه نه کوي مثلاً: د شرعي سفر نه ماسپښين واپس راغی، يازنانه ماسپښين وخت کې دحيض نه پاکه شوه، نوهغې ته ترمانښام پورې خوراک څښاک کول پکار نه دي، ددې مسائلو او احکامو علاج تعليم او تعلم دی...

ځينې خلک په خپله خوروژه نيسي، خو په بچيو باندې (باوجود ددې چې هغوی دروژې نيولو قابل وي) روژې نه نيسي، ښه پوهيدل پکار دي چې دبالغيدونه مخکې په ماشومانو باندې روژې نيول واجب نه دي، خو دې سره دانه لزميږي چې دهغوی مشران دې هم په دوی نه نيسي، څنگه چې دلمانځه له پاره دعدم بلوغ باوجود هغوی ته تاکيد کول، بلکې په نه کولو يې وهل ضروري دي؛ نوهمدغه شان دروژې له پاره هم دي، فرق يوازې دومره دی چې په لمونځ کې د عمر قيد دی، او په روژه کې دارومدار په برداشت باندې دی، (چې ماشوم دروژې نيولو طاقت لري) په دې کې رازدادی چې ديوکار ناڅاپه پابنده کيدل گران وي؛ نوکه دبالغيدونه وروسته تمام احکام شروع شي؛ نو په يوځای پرې زيات بوج راپريوځي، دشريعت رحمت دادی چې دمخکې نه په مزه مزه دټولو کارونو عادت جوړولو قانون يې مقرر کړی دی.

ځينې خلک په نفس روژه کې خوکمی زياتی نه کوي، خو روژه يوازې د صورت نوم گڼي اودسهارنه واخله ترمانښام پورې (دخيتې او شرمگاه) بند ساتلو باندې اکتفا کوي، حالانکې دروژې نفس صورت په مقصود کيدوسره سره څه نور حکمتونه هم دي، دکومويه باره کې چې په قرآن پاک اشاره، بلکې صراحت شوی دی چې: **لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ...**، داتول نظر انداز کوي او خپله روژه، محض جسدې روح، جوړ کړي، خلاصه ددې حکمتونو دگناهونو او منهياتونه منع کيدل دي؛ نوظاهره ده چې اکثر خلک په روژه کې دگناهونو نه بچ کيږي، که دغيبت عادت پکې و؛ نوهغه بدستور په کې وي، که د بدن گاهې عادي و، نونه يې پريږدي، که دحقوق العباد په کوتاهيو کې راگيږو، نودهغې صفايي نه کوي، بلکې دځينو گناهونه خو پکې زيات شي، چېرته په دوستانو کې کښي چې روژه به لنډه کړو، او خبرې شروع کړي چې په هغې کې زياته برخه دغيبت وي، يا چوسر، گنجفه، تاش، هارمونيم، گراموفون را واخلي او ورځ پرې تېره کړي، نوددې روژې نه څه فائده حاصله شوه؟ دومره خبره يې په عقل کې نه راځي چې خوراک څښاک چې فی نفسه مباح دي، کله چې هغه په روژه کې حرام شو؛ نو غيبت اونور گناهونه چې په خپله هم حرام دي په روژه کې به څومره سخت حرام وي؟ په حديث شريف کې دي چې: کوم کس چې بدگفتاري او بدکرداری پرې نږدي، دالله تعالی په دې هيڅ پرواه نشته چې هغه خپل خوراک څښاک پريږدي، ددې نه څوک دا گڼي چې روژه بالکل ونه شوه لهذا دنيولويې څه فائده؟ روژه خوبه وشي، خودادنی درجې به وي.

لکه څنگه چې شل، گوډ، گنجی، کون بنده، بنده خووي، مگر ناقص وي، لهذا روژه نه نیول ددې نه هم سخت دي، ځکه چې د ذات سلب کول د صفاتو د سلب کولونه زیات سخت دي. بیا حضور ﷺ دروژې د خرابولو گناهونو (غیبت وغیره) نه د بچ کیدو تدبیر هم بنودلی دی چې یوازې په درې خبرو باندې مشتمل دی، او په دې باندې عمل کول هم ډیر آسان دي. د دخلکونه بغیر د ضرورت نه تنها او ځانته اوسیدل، په څه بڼه شغل مثلاً تلاوت وغیره کې مشغولیدل، او نفس پوهول، یعنې وخت په وخت ددې خیال ساتل چې په لږ شان خوند کې د سهار نه واخله تر ماښام پورې خپل مشقت ولې برباد کړم؟ او تجربه ده چې نفس په غللو باندې ډیر په کار راځي، نو نفس دې داسې وغولوي چې تریوې میاشتې پورې ددې خبرو باندې وکړه بیابانه کورو، بیا د اهرم تجربه ده چې په کوم انداز باندې بنده څومره پاتې وي، هغه ورته آسان شي، خاص کراهل باطن ته درمضان په میاشت کې د حالت زیات آسان وي چې په میاشت کې یې کوم نیک عملونه کړي وي نو ټول کال هم ورته دهغو توفیق ملایوېږي.

درمضان المبارک تر ټولو غوره عبادت

سوال: په رمضان المبارک کې تر ټولو غوره عبادت کوم یو دی؟

جواب: په رمضان المبارک کې روژه خو فرض ده، او رمضان کې په اعمالو کې تر ټولو افضل عمل تلاوت دی، چونکې د قرآن پاک نزول په رمضان کې شوی دی، ددې وجې نه ددې تلاوت د ټولونه اهم عبادت دي، ددې نه علاوه د الله تعالی د ذکر او استغفار کثرت کول پکار دي، د صلوٰۃ التسبیح او تهجد و د لمونځ هم اهتمام کول پکار دي.

درمضان المبارک مسنون عبادتونه

سوال: درمضان په میاشت کې دورځې اوشپې کوم داسې عبادتونه دي چې حضور ﷺ کړي دي او په کومو چې موږ ته د عمل کولو تاکید شوی دی؟

جواب: تراویح، تلاوت کلام پاک، تهجد او صدقه خیرات، ددې اهتمام کولو ترغیب ورکړل شوی دی.

په رمضان المبارک کې د سرکشه شیطانانو قید کیدل

سوال: دروژې په میاشت کې د الله تعالی په حکم سره شیطانان قید کړل شي او اوریدلي مودي چې بیا درمضان نه وورسته ازاد یږي او په دنیا کې نازل یږي، خو سوال دادی چې مثلاً په ځینو ملکونو کې رمضان مخکې ختم شي لکه څنگه چې اکثر د پاکستان نه مخکې په عرب ملکونو کې، نو آیا هلته بیا دهغه ځای د شیطانانو له پاره سرحدونه خلاص شي، او په پاکستان کې شیطانان دهغه ملکونو دوه ورځې وروسته داخل یږي؟ یا د شیطانانو د پریښودو او قیدولو څه سیستم دی؟

جواب: چېرته چې رمضان المبارک وي، هلته به سرکشه شیطانان په قید کې وي او چېرته چې ختم شي؛ نو هلته به پابندي هم ختمه شي، په دې کې شک څه دی؟

❖ رویت هلال ❖

په خپله میاشت لیدوسره روژه ونیسو، اختر وکړو

که په رویت هلال کمیټې اعتماد وکړو

سوال: په موجوده دور کې چې سائنس ته فوقیت حاصل دی، درویت هلال کمیټې په اعلان باندې عموماً درمضان المبارک روژې نیول کیږي او اختر کیږي. ددې شرعي حیثیت څه دی؟ روژه دې ونیول شي او که نه؟ اختر وکړل شي او که نه؟ هرکله چې په صحیح حدیث کې راغلي دي چې: د میاشت لیدوسره روژه ونیسو او میاشت لیدوسره اختر وکړو، پوښتنه داده چې ایاد کمیټې په اعلان باندې روژه نیول او اختر کول واجب دي؟

جواب: ظاهره ده چې د حدیث مطلب خودانه دی چې هرکس دې میاشت وگوري او روژه دې ونیسي او د میاشت په لیدوسره دې اختر وکړي، بلکې د حدیث نه مراد دادي چې درویت په ثبوت سره به رمضان او اختری،^{۱۱} رویت هلال کمیټې که شرعي قواعد و مطابق د سپوږمۍ درویت اعلان وکړي، عوامو ته به ددوی په اعلان باندې روژه یا اختر کول وي، باقي رویت هلال کمیټې په اهل علم باندې مشتمله ده، دوی د ثبوت رویت مسایلو باندې زموږ نه زیات ښه پوهیږي، ددې وجې نه موږ ته په دوی باندې اعتماد کول پکار دي.^{۱۲}

د رویت هلال کمیټې فیصله

سوال: د موجوده رویت هلال کمیټې فیصله د میاشت په باره کې خاص کرپه رمضان او اختری نوپه باره کې چې په ریډیو او ټیلی ویزن باندې نشر کیږي د پوره ملک پاکستان له پاره واجب العمل ده، یا څه برخه ددې خارج ده، او د موجوده رویت هلال کمیټې ارکان د جناب په نزد معتبر دي او که نه؟

۱ [وینت رمضان برؤية هلاله اوبعد شعبان ثلاثين يوماً لحدیث الصحیحین صومو لرؤیته وافطروا لرؤیته فان غم علیکم فاکملوا عدة شعبان ثلاثين يوماً (البحر الرائق ج: ۲ ص: ۲۸۳، کتاب الصوم).]

۲ [واما فی السواد اذا رای احدهم هلال رمضان یشهد فی مسجد قریته وعلی الناس ان یصوموا بقوله بعد ان یكون عدلاً اذا لم یکن هناك حاکم یشهد عنده کذا فی الحیط - (هندیه ج: ۱ ص: ۱۹۷) و فی البحر الرائق: لواخر رجل عدل القاضی بمجی رمضان یقبل ویامر الناس بالصوم یعنی فی یوم الغیم ولا یشرط لفظ الشهادة لشرائط القضاء اما فی العید فیشرط لفظ الشهادة - (البحر الرائق ج: ۲ ص: ۲۸۳، کتاب الصوم).]

جواب: ترخوپورې چې ماته معلومه ده چې درویت هلال فیصله د شرعی قواعدو مطابق کیږي، اودا دپوره ملک له پاره واجب العمل ده اوترخو پورې چې دا کار لائق لاسونو کې وي اوهغوی د شرعی قواعدو مطابق فیصلې کوي؛ نو دهغوی په اعلان باندې عمل کول لازم دي^(۱)

د رویت هلال مسئله

سوال: موږ هم دالوستلي او اوریدلي دي چې میاشت لیدوسره روژه شروع کړی اومیاشت لیدوسره بنده کړی اودیوبزرگ صاحب شریعت نه مو اوریدلي دي چې کوم خلک صائم الدهر وي، یعنی همیشه روژې نیسي، په هغوی هم په کال کې پنځه ورځې روژې حرامې دي. د عید الفطر روژه، اود ذی الحجې د ۱۰، ۱۱، ۱۲، ۱۳ تاریخ روژې، اود عامو خلکو له پاره دا هدایت دی چې د شعبان په ۲۹، ۳۰ دې روژه نه نیسي، چې درمضان رروژوسره ددې اتصال ونه شي، خو همیشه په مردان او پینځور صوبه سرحد کې په اکثر اضلاع کې یوه ورځ مخکې روژه شروع کیږي، حالانکې هلته هم رویت هلال کمیټې قائمې دي اودهیڅ یوځای نه تصدیق نه وي شوی، چې میاشت لیدل شوې ده اوکله چې دهغوی سره خبره کوي نو داجاهلانه جواب ملاوېږي چې تاسو (۲۹) روژې و نیولې اوزموږ (۳۰) روژې پوره شوې.

جواب: په مردان وغیره علاقو کې یوه ورځ مخکې څنگه رویت کیږي دامعمازموږ په پوهه کې رانغله، په هرحال کله چې په ملک کې رویت هلال کمیټې مقررده اوپه سرکاري طور سره مرکزي رویت هلال کمیټې ته د میاشت د ښکاره کیدو یا نه کیدو د فیصلې اختیار ورکړل شوی دی؛ نو د مرکزي رویت هلال کمیټې د فیصلې خلاف دهیڅ یو عالم فیصله شرعی حجت نه دی، ددې وجې نه ددې علاقو د خلکو فرض دي چې د مرکزي رویت هلال کمیټې د فیصلې پابندي وکړي اوکه په دغه علاقو میاشت په نظر راشي نو بیا ضابطه شهادت دې مرکزي رویت هلال کمیټې یا دهغه نامزد کړل شوې نمائندګۍ په وړاندې پیش کړي اودهغوی د فیصلې پابندي دې کوي.

د سپوږمۍ په رویت کې د مطلع فرق

سوال: د درس په وخت کې استاد محترم (مرحوم) د سپوږمۍ په باره کې مسایلو وضاحت په حواله د معتبرو کتابونو لاندې ذکر شوی بیان کړی دی، هغه وفرمایل:

۱:..... و شرط مع غیم للفر نصاب الشهادة لا الدعوى (ولا عبرة لاختلاف في البطالع)

۲:..... ویلزم حکم اهل احدى البلدین لاهل بلدة أخرى.

[۱] فلزم اهل المشرق برؤية اهل المغرب اذا ثبت عندهم بطريق موجب كما مرد مختار. وفي الشامية: قوله بطريق موجب كان يتحمل اثنان الشهادة او يشهد على حكم القاضي او يستفيض الخبر..... الخ (شامی ج: ۲ ص: ۳۹۴)۔

۳. وجه قول المعتبرين ان سبب الوجوب وهو شهود الشهر لم يوجد في حقهم، فلا يوجب وجود في حق غيرهم.

۴. .... فقد ثبت عن النبي صلى الله عليه وسلم اجازة شهادة الواحد في رمضان، اخرجه اصحاب السنن، وفي سنن الدارقطني بسند ضعيف ان رسول الله صلى الله عليه وسلم كان لا يجزى في الاطراف الا شهادة الرجلين.

ترجمه: ۱. ... که مطلع ابرالود وي، نود عید الفطر دمیاشت له پاره نصاب شرط دی، مگر دعوی شرط نه ده. اود اختلاف مطالع هیڅ اعتبار نشته.

۲. ... اودیو ښار د فیصلې پابندی د دویم ښار والو باندې هم لازم ده.

۳. ... کوم حضرات چې در اختلاف مطالع اعتبار کوي، دهغوی دلیل دادی چې دروژې دواجبیدو سبب در رمضان راتگ دی، او هغه «داختلاف مطالع دوجې نه» دنورو خلکو په حق کې نه دی موندل شوی، لهذا دیو مطلع میاشت په نظر راتلل، د دویم مطلع د هلال رمضان وجود نه ثابتوي،

۴. ... چنانچې دا ثابتنه ده چې نبی کریم ﷺ په هلال رمضان کې دیوکس شهادت قبول کړ، دا حدیث په سنن کې دې، او په سنن دارقطنی کې په ضعیف سند مروی دی، چې حضور ﷺ په عید الفطر کې یوازې د دوو کسانو شهادت قبول مانه، ...

پورتني بیانات صحیح دي که غلط؟ دمیاشت د متعلقه اعلان معتبر او غیر معتبر کیدو په باره کې په حواله د بیاناتو د کتب معتبره او مستند وضاحت و فرمایئ؟ ستاسو فتوی زموږ له پاره د سند حیثیت لري، اود دې نه مخکې هم غیر معترضانه او غیر معروف طریقې باندې ډیر متنازع فيه مسایلو په حل کې ستاسو نه استفاده شوې ده اوستا فتوی په هر لحاظ سره قابل عمل گرځول شوې ده.

جواب: تاسو چې کوم عبارتونه لیکلي دي، هغه صحیح دي، خو ډیر زیات مجمل مونقل کړي دي، زه ددې متعلقه مسایلو په آسان الفاظو کې وضاحت کوم:

۱. ... که مطلع صفاوي، او په میاشت لیدو کې څه شی مانع نه وي، نو در رمضان او اختر دواړو میاشت لیدوله پاره د گڼو کسانو شهادت ضروري دی، چې دهغوی خبر سره قریب قریب یقین وشي چې میاشت لیدل شوې ده^(۱) خو که یو ثقه مسلمان د بهرنه راغلی وي او چېرته دا وچت ځای نه راغلی وي نو در رمضان د میاشت په باره کې به دهغه شهادت قبلېږي.^(۲)

۱ [وان لم یکن بالسماء علة لم تقبل الا شهادة جمع كثير يقع العلم بخبر هم وهو مفوض الى رای الامام من غیر تقدیر وهو الصحيح کذا فی الاختیار شرح المختار (هندية ج: ۱ ص: ۱۹۸، الباب الثاني في روية الهلال)۔
۲ [وذكر الطحاوی انه تقبل شهادة الواحد اذا جاء من خارج المصر وكذا اذا كان على مكان مرتفع كذا في الهداية (هندية ج: ۱ ص: ۱۹۸، الباب الثاني في روية الهلال، وايضاً في الدر المختار مع رد المختار ج: ۲ ص: ۳۸۵ تا ۳۸۷)

۲..... که مطلع ابرآلود يا غبار آلود وي؛ نودرمضان دمیاشت له پاره یوازې دیومسلمان خبرکافي دی، چې هغه میاشت لیدلې ده، خو داختر دمیاشت له پاره شرط دادی چې دوه سړي یا یوسړی او دوه بنځې گواهي ورکړي چې هغوی په خپله میاشت لیدلې ده اوداهم په کې شرط دی چې دا گواهان به د ،،اشهد،، لفظ سره گواهي ورکوي، یعنی څنگه چې په عدالت کې گواهي ورکول کیږي هماغه شان دې دلته هم داالفاظ ووايي چې: زه گواهی ورکوم چې مامیاشت لیدلې ده،، کله پورې چې نصاب شهادت دوه عادل ثقه مسلمانان سړي، یا یوسړی اودوه بنځې گواهي ورکړي، اوبه لفظ شهادت سره گواهی ورنکړي؛ نوداختر میاشت به نه ثابتیږي.^(۱۱)

۳..... کله چې په یو ښار کې دشرعي شهادت سره رویت ثابت شي، نود نورو ښارونوپه حق کې به دارؤیت واجب العمل وي اوکه نه؟

په دې ضمن کې په دریواصولو باندې پوهیدل ضروري دي:

- ۱: شهادت علی الشهادت: یعنی په دویم ښار کې دوه عاقل اوبالغ عادل مسلمانان ددې گواهي ورکړي چې په فلاني ښار کې زموږ په وړاندې دو عاقلو اوبالغو عادل گواهانودرویت گواهي ورکړه.
  - ۲: شهادت علی القضاء: یعنی په دویم ښار کې دوه عاقل عادل مسلمانان داگواهی ورکړي چې زموږ په وړاندې په فلاني ښار کې قاضي درؤیت کیدو فیصله وکړه.
  - ۳: تواتر او استفاضه: یعنی په دویم ښار کې متفرق ډلې راشي اوبیان وکړي چې په فلاني ښار کې رؤیت شوی دی اودا ډلې دومره زیاتې وي چې دهغه ښاردحاکم بالکل یقین وشي چې واقعي په فلاني ښار کې میاشت لیدل شوې ده.
- که په دې دریو طریقو کې په یوه طریقه هم دیو ښار رؤیت په دویم ښار کې ثابت شي؛ نوددویم ښاروالوپه حق کې به دارویت حجت وي.^(۱۲)
- دویم اصل دادی چې دیوقاضي فیصله یوازې دهغه دزیر ولایت علاقواو ښارونوپه حق کې حجت دی، کومې علاقې او ښارونه چې دهغه زیرولايت نه دي په هغو کې به ددې قاضي

۱ [لواخبر رجل عدل القاضی بمجی رمضان یقبل ویامر الناس بالصوم یعنی فی یوم الغیم ولا یشرط لفظ الشهادة وشرائط القضاء اما فی العید فیشرط لفظ الشهادة (البحر الرائق ج: ۲ ص: ۲۸۳) ایضاً وان كانت السماء متغیمة تقبل شهادة الواحد بلا خلاف بین اصحابنا ..... الخ (وبعد اسطر) واما هلال شوال..... وان كان بالسماء علة فلا تقبل فيه الا الشهادة رجلین اورجل وامراتین ..... الخ (البدائع الصنائع ج: ۲ ص: ۸۱) وايضاً الهندية ج: ۱ ص: ۱۹۸]

۲ [فیلزم اهل المشرق برؤیة اهل المغرب اذا ثبت عندهم بطریق موجب كان يتحمل اثنان الشهادة اويشهد علی حکم القاضی اويستفیض الخبر... الخ (شامی ج: ۲ ص: ۳۹۴، اختلاف المطالع، وايضاً الهندية ج: ۱ ص: ۱۹۹)]

فيصله نافذ العمل نه وي، خو که د درست ثبوت نه مطمئن کيدوسره د بل ښار يا علاقې قاضي هم درؤيت فيصله وکړي؛ نو دهغه په زير حکم علاقو کې به هم رؤيت ثابت شي.^{۱۱}

دریم اصل دادی چې په کومو علاقو کې دمطالعو د اختلاف فرق نشته، په هغو کې دیو ښار رویت د بل ښار والو په حق کې لازم العمل کیدل، د پورتنو دواړو اصولو مطابق که به بل ښار کې رؤیت ثبوت ته رسیدلی وي، د ټولو په نزد متفق علیه دی، په دې کې دهیچا اختلاف نشته، خو کوم ښارونه چې دیوبل نه دومره لرې پراته وي چې د دواړو په مطالعو کې اختلاف شته، په داسې ښارونو کې به دیو رویت د بل په حق کې لازم وي او که نه؟

په دې کې ظاهر مذهب دادی چې دا اختلاف مطالع هیڅ اعتبار نشته. ځکه که د دوه ښارونو په مینځ کې د مشرق او مغرب فاصله وي؛ نو بیا هم دیو ښار رویت د بل په حق کې حجت لازم دی، په شرط د دې چې ثبوت شرعي طریقې سره وشي، همدغه د مالکيه، او حنابله مذهب دی، خو ځینو متاخرینو دا اختیار کړی دی چې چېرته دمطالع دا اختلاف فرق واقعي دی، هلته شرعاً هم اعتبار کیدل پکار دي، د حضراتو شافعيه ووهمدغه قول دی، خو فتوی په ظاهر مذهب باندې ده چې دا اختلاف مطالع قطعاً اعتبار نشته، نه په بلاد قریبه کې او نه په بلاد بعیده کې.^{۱۲}

د رویت هلال کمیټې ناوخته د میاشتي لیدو اعلان کول

سوال: تاسو ته پته ده چې داخل رویت هلال کمیټې تقریباً د شپې یولس نیمې بجې درمضان مبارک د میاشتي د لیدو اعلان وکړ، هرکله چې د ابادي زیاته برخه د ماسخوتن د لمانځه نه وروسته په اطمینان سره ویده شوي وو چې میاشت ونه لیدل شوه. ریاد ساتی چې په کراچی د میاشت د لیدو هیڅ اطلاع نه وه راغلې، دغه شان په زرگونو کسانو نه خو د تراویحو لمونځ ادا کړای شوانه یې سهار روژه ونيولای شوه، په دې سلسله کې ستاسونه د لاندینو سوالونو شرعي جوابات معلومول غواړم:

۱ [ولشهدوا ان قاضی بلدة کذا شهد عنده اثنان برؤیة الهلال فی لیلۃ کذا وقضی بشهادتهما جازلهذا القاضی ان یحکم بشهادتهما لان قضاء القاضی حجة وقد شهدوا به ..... الخ (هندیة ج: ۱ ص: ۱۹۹، الباب الثانی فی رؤیة الهلال)

۲ [قال فی التویر: واختلف المطالع غیر معتبر علی المذهب وقال فی العلانیة: وعلیه اکثر المشائخ وعلیه الفتوی بحر عن الخلاصة فی الشامیة: وانما الخلاف فی اعتبار اختلاف المطالع بمعنى انه هل یجب علی کل قوم اعتبار مطالعهم ولا یلزم احد العمل بمطلع غیره ام لا یعتبر اختلاف بل یجب العمل بالاسبق رؤیة حتی لو رؤی فی المشرق لیلۃ الجمعة فی المغرب لیلۃ السبت وجب علی اهل المغرب العمل بما رآه اهل المشرق فقیل بالاؤل... واعتمده الزیلعی وصاحب الفیض وهو الصحیح عند الشافعیة لان کل قوم مخاطبون بما عندهم ..... وظاهر الروایة الثانی وهو المعتمد عندنا وعند المالکیة والحنابله ..... الخ، شامی ج: ۲ ص: ۳۹۳، کتاب الصوم، مطلب فی اختلاف المطالع، ایضاً فی الہندیة ج: ۱ ص: ۱۹۹)۔

سوال: ... دومره ناوخته د شپې د میاشت د لیدو د اطلاع څه شرعي حیثیت دی؟

جواب: رویت هلال کمیټې ته د مخکې شهادتونه ملاویري، بیا هغوی په دې باندې غور کوي چې داشهادتونه دا اعتماد لائق دي او که نه؟ د غور او فکر نه وروسته چې هغوی په څه نتیجه باندې ورسیري نو د دې اعلان وکړي، په دې کې کله ناکله د زیات وخت لگیدل بعید نه دي. کار گران دی په دې باندې تنقید کول آسان وي.

سوال: ... آیا په دې صورت کې په عوامو باندې قضا روژه نیول لازم وي، هر کله چې هغوی دا روژه قصداً نه وه پرېښې، یا په حکومت وقت باندې د دې روژې کفار ه ادا کول واجبیري؟

جواب: ... کله چې خلکو ته د رویت هلال د فیصلې پټه ولگیري نو په هغوی باندې روژه نیول لازم دي او کومو خلکو ته چې پټه ونه لگیري هغوی دې دروژې قضا راوړي، کومه روژه چې پاتې شي دهغې کفار ه نه وي، یوازې قضاوي، حکومت باندې قضا نه شته.^(۱)

د قمري میاشتې په تعیین کې رویت شرط دی

سوال: مختلف مذهبي او غیر مذهبي تنظیمونه دروژه ماتي او پېشمېني نظام الاوقات په سائنسي طریقې سره حاصل کړل شوي وختونه شائع کوي او ثواب گټې، دې حساب سره پېشمېني او روژه ماتي کیري، آیا په سائنسي طریقې سره دنوې میاشت دراختلو وخت تسلیمول شرعاً منع دي؟ او که نه دي؛ نو بیا د سائنس په حساب سره د هرې میاشتې شروع ولې نه کیري؟ او که کېدلی؛ نو تیر کال به په سعودي عرب کې د ۲۸ ورځو میاشت نه وه.

جواب: د قمري میاشت شروع کیدل په میاشت لیدو باندې موقوف دي، د فلکیاتو د فن نه په دې کې دومره مدد خواخېستل کیدای شي چې نن د میاشت راختو امکان شته او که نه؟ مگر ترڅو پورې چې د رویت په ذریعه د میاشت دراختو ثبوت ملاونه شي، یوازې د فلکیاتو په حساب سره د میاشتې دراختو فیصله نه شي کېدای، مختصر دا چې د میاشتې راختو اعتبار په رویت سره دی د فلکیاتو د حساب اعتبار پرته د رویت نه نه دی.^(۲)

ایا رویت هلال کمیټې د سپوږمۍ صحیح فیصله نه شي کولی؟

سوال: په یوه انگریزي اخبار کې دیو صاحب یو خط شائع شو چې په هغه کې دوی لیکلي و چې ۲۹ شوال ۱۴۱۸ هـ د مطلع د خرابیدو له وجې د ذوالعقدې میاشت په نظر رانه غله، خو بله

۱ [واذا صام اهل مصر شهر رمضان على غير رؤية ثمانية وعشرين يوماً ثم راو هلال شوال ان عدو شعبان برؤيته ثلاثين يوماً لم يرو هلال رمضان قضا يوماً واحداً (هندية ج: ۱ ص: ۱۹۹، الباب الثاني في رؤية الهلال)
 ۲ [قوله ولا عبرة بقول الموقنين اى في وجوب الصوم على الناس بل في المعراج لا يعتبر قولهم بالاجماع ولا يجوز للمنجم ان يعمل بحساب نفسه... الخ (شامى ج: ۲ ص: ۳۸۷، كتاب الصوم، مطلب لا عبرة بقول الموقنين في الصوم)

ورځ په ۳۰ شوال باندې د لمر د غروب نه ۳۵ منټ مخکې مياشت صفا په نظر راتله ددې مطلب دا شو چې تېره ورځ د ذوالقعدې لومړۍ تاريخ و، دا خبره زما په ذهن کې ډيره اهمه ده، رؤيت هلال کميتي په بله ورځ ۲۹ باندې مياشت په نظر د نه راتلو په صورت کې ۳۰ باندې هم نشته کول پکار دي دا حل مناسب په نظر راځي، د کوم شي له طرف نه چې دې صاحب خپل خط ته نشاندې کړې ده ددې څه حل پکار دی؟ زما تاسو ته درخواست دی چې تاسو د يو عالم په حيثيت باندې د رؤيت هلال کميتي چيترمين ته خط وليکئ، ځکه چې د يو عام سړي په مقابل کې تاسو په عالمانه ډول ده ته خط ليکلی شئ.

جواب: د قمری مياشتو اعتبار د سپوږمۍ په ليدو سره ده، په ټول ملک کې سپوږمۍ په نظر رانغله له دې وجې يوازې په خپل قياس او اندازې سره نوې مياشت نه شي شروع کيدای، باقي رؤيت هلال کې د هر مکتب فکر علماء شامل دي او هغه حضرات د علم او د فهم په اعتبار سره زموږ نه فائق دي، له دې وجې دوی ته مشوره ورکولی شم؟ گني؛ نو د حکمت بلقمانی موختني، مضمون به صادق راځي.

ايا په رؤيت هلال کې په فلکياتو باندې اعتماد کيدای شي؟

سوال: رؤيت هلال کامېستله، په عنوان سره د مولانا محمد جعفر پهلواړي يو مضمون په اپريل ۱۹۲۷ کې په ماهنامه، ثقافت، لاهور کې چاپ شوی و، چې اوس د ابتدايي تعارفی نوټ د اضافي سره اداره ثقافت اسلاميه، کلب روډ لاهور، د کتابچې په شکل کې د، رؤيت هلال، په نوم سره شائع کړی دی، ايا ستاسو په نږدې باندې د جناب پهلواړي صاحب تحقيق د اعتماد وړ دی؟ نور دا چې درؤيت هلال به باره کې تاسو دهغوی د موقف سره اتفاق کوئ؟ او که نه؛ نو ولې؟ مدلل يې تحرير کړئ!

جواب: د موصوف مولانا درؤيت هلال موقف اودهغوی د استدلال وړاندې نظر ستاسو د سوالونو مدلل جواب درکولو کوشش کوم.

موصوف ددې کتابچې موضوع د اېښودلې ده چې: درؤيت هلال حکم په فن فلکيات باندې اعتماد کولو سره هم پوزه کيدای شي،،،

موصوف دخپل بحث اغاز د حضور ﷺ ددې ارشاد پاک نه کړی دی:

صوموا لرؤيته وافطروا لرؤيته فان غم عليكم فاقدروا له... (رواه الستة الاثرمذی)

ترجمه: د سپوږمۍ په ليدو سره روژه نيسئ او د سپوږمۍ په ليدو سره افطار (اختر) کوئ او که مطلع غبار الود وي؛ نو اندازه کوئ،،،

د موصوف خيال دی چې: دلته که درؤيت دمعنا وضاحت وشي؛ نو مسئله تر ډيره حده پورې صفا کيدای شي،،، هغه د المنجد، اقرب الموارد، البستان، القاموس، لسان العرب، منتهي الارب او مفردات، وغيره حوالو سره دې نتيجه ته رسيدلی دی چې:

په دې کې شک نه شته چې درؤيت حقيقي معنا دسريه سترگوباندې ليدل دي، خو په نورو مجازي معناووکې هم ددې استعمال په کثرت سره شوی دی. .... ددې له وجې گويادرؤيت معنا ،،، علم کيدل،، دي، څه ديرش څلوېښت ځايه په قرآن پاک کې هم دلفظ رؤيت استعمال دحقيقي معنا نه پرته په مجازي معنا کې شوی دی.

ددې له وجې دفاضل مؤلف په نزد، رؤيت هلال دسريه سترگوسره ليدل مخصوص کولوڅه خاص معقوله وجه نه معلومېږي،، بلکه دهغه په رايه،، په فن فلکيات باندې اعتماد کولوسره هم هغه خپل ايمان محفوظ ساتل کېږي،،

دلته داسوال پيدا کېږي که رؤيت هلال ته دسريه سترگوسره مخصوص کول دموصوف په نزد، غيرمعقول،، دي؛ نو ايا دې طرز فکر ته به معقول وويل شي، چې کوم کس دلغت کتابونه را واخلي اودادعوه وکړي چې دفلاني لفظ دحقيقي معنا نه پرته گڼ شميرمجازي معناگانوله پاره هم راځي، ددې له وجې عرفا اوشرعا ددې نه چې کومه حقيقي معنا اخيستل کېږي، هغه صحيح نه ده، بلکه،، غيرمعقوله ده،، مثلاً د(ضرب) لفظ دلغت مطابق د پنځوسو شپيتو

معناگانوله پاره راځي، ددې له وجې نه (ضرب زيد عمرو) دجملې په عرف عام کې چې کومه معنا اخيستل کېږي (يعنې زيد عمر ووهلو) هغه غيرمعقول اوغلط دی، ايا دې ته صحت مندانه استدلال ويل کيدای شي؟ او ايا دا انداز فکر او طرز استدلال داهم ترين مساييلودصحيح حل طرف ته راهنمايي کولی شي؟ له دې خبرې نه چاته انکار دی چې درؤيت دلفظ دحقيقي معنا نه پرته دمختلفو قرائنو په مددسره، په نورو مجازي معناگانوکې هم استعمالېږي، مگردرؤيت هلال په حديث کې دالفظ په کومه معنا کې استعمال شوی دی، ددې له پاره دلغت دکتابوبوج راوچتلوپه ځای له ټولونه نه مخکې په دې سلسله کې تمام احاديث مخې ته کيښودل اوداکتل پکار دي چې حضور ﷺ دا لفظ په کوم سياق اوسباق اودڅه معنا له پاره استعمال کړی دی؟ بياداکتل و چې صحابه وو(رضي الله عنهم)، تابعينو اوائم مجتهدينو «رحمهم الله، له دې نه کومه معنا مراد اخيستې ده؟ امت اسلاميه دقرن بعدقرن نه څه مراد اخيستي دي اوپه عرف عام کې دمياشتې ليدو څخه څه معنا اخيستل کېږي؟

دلغت نه فايده اخيستل څه ممنوع کارنه دی، بلکه ډيره ښه خبره ده، ديوې ژبې په مشکلاتو کې هم دلغت نه مدد اخيستل کېږي اوديوغيرمعروف لفظ دتحقيق له پاره هرکس ته هروخت ددکشنري دخلاصولوحق حاصل دی، څوکوم الفاظ چې دخاص اوعام په ژبه وي، معنایې دعام نه عام کس پيژني اوروزمره په خبرواتروکې خلک په سوونوځله هغه استعمالوي اوددې له پاره ددکشنري دحوالې لټول څه فائده بخش کارنه دی، بلکه کيدای شي چې داهل علم په نزد، دابې معنا مشغله، بې سوده کوشش اودبې کاره حرکت نوم ورکړل شي، که يو دانشمن دلغت کتوبه شوق کې دلغت دمجازي معناگانوپه منطق کې شرعي اوعرفي معناگانې غيرمعقولې وگرځوي؛ نودداسې کس له پاره په دکشنري کې چې کوم لفظ جوړ

شوی دی له هغه نه ټول خلک خبر دي.

داهم که دروایت په شان معروف او عام لفظ له پاره، د کتاب دخلاصولو، ضرورت او افادیت ومنل شي؛ نوددې څه توجیه کیدای شي چې دروایت د،، اووه،، معنا ویستلو په وخت کې فاضل مولف دلغت نه هم صحیح استفاده کړې نه ده او نه یې هغه قواعد ضروري گڼلي دي، چې ائمه لغت د،، رویت،، دمواقع داستعمال په سلسله کې ذکر کړي دي.

ځکه چې موصوف دلغت په مدد سره دروایت اووه معناوې راویستلې دي چې گویا د رویت معنا ده پته لگیدل،، گویا اهل لغت چې ددې معنا اوددې دموقع استعمال دکوم تفصیلی بیان سردردی اخیستې ده، هغه ټول فضول ده، ددې ټولې سردردی یوازې دومره فائده راووته چې دروایت معنا ده،، علم کیدل،، هرکله چې هغه هم په دې کتابونو کې موجود دي، دکوموحواله چې موصوف ورکړې ده. مثلاً: لفظ: رویت، مفعول واحد له طرف نه متعدي وي؛ نو هلته ترې عیني رویت یعنې دسریه سترگولیدل مراد اخیستل کیږي اوکله چې د دوو فعلونو طرف ته متعدي وي؛ نوددې معنا به وي،، پوهیدل، معلومول،، په صحاح جوهری، تاج العروس اولسان العرب کې دي.

الروية بالغین تتعدی الی مفعول واحد وبمعنی العلم تتعدی الی مفعولين. (الصاح

للجوهری: ۶: ص: ۲۳۴، تاج العروس للزبیدی ج: ۱۰: ص: ۱۳۹ لسان العرب لابن منظور الافریقی مادة: رای)

ترجمه: که دروایت نه مراد رویت بالعين وي؛ نو رویت دیومفعول طرف ته متعدي وي اوکه دروایت معنا دعلم وي؛ نو هغه به ددومفعولوله طرف نه متعدي وي،،

همدغه شان په منتهی الارب کې دي:

،، رویت: دیدن بچشم، واین متعدي بیک مفعول است، ودانستن، واین متعدي بدو

مفعول،، (منتهی الارب ص: ۶۲۴، عبدالرحیم بن عبدالکریم صفی پوری)

صراح کې دي: رای روية: دیدن بچشم متعد الی مفعول ودانستن متعد الی مفعولين.

(الصراح من الصاح ص: ۵۵۹)

یاد اچې دروایت په باره کې څه محسوس او مشاهدشی وي، هلته ترې حسي رویت مراد وي، یعنې دسریه سترگوسره لیدل اوکله چې ددې باره کې څه شی نه وي؛ نو هلته وهمي، خیالي، یا عقلي رویت تر مراد وي، دامام راغب اصفهاني رحمه الله په: المفردات فی غریب القرآن: کې دي:

ذلک الضرب بحسب قوی النفس الاولى بالحاسة وما یجری مجراها... الخ.

عجیبه اتفاق دی چې دا عبارت فاضل مولف هم نقل کړی دی، مگر کیدای شي چې په بېره کې په دې باندې پوهیدو کې یاد دې تفصیل ملحوظ ساتل یې ضروري نه وي گڼلي

یا دا چې: رای: د مادي نه چې کله مصدر، روية، راشي؛ نوددې معنا به وي،،

سترگو سره لیدل،، اوکه،، رای،، راشي؛ نوددې معنا به وي،، په زړه سره لیدل او پوهیدل،،

اوکه ،، رویا،، راشي؛ نو عموماً ددې معنا وي په خوب کې لیدل،، او کله کله په بیداري کې په سترگوسره لیدل، په اساس البالغه کې دي

رای رایته یعنی رویه، رایته فی المنام رؤیا، رایته رای العین، فارایته اراءه ورايت الهلال، فترائنا الهلال.... ومن المجاز فلان يرى الفلان رأياً... (اساس البلاغه ص: ٣١١ لجارالله ابوالقاسم محمود بن عمر الزمخشري)

ترجمه رای، رایته، د لیدو په معنا راځي، څنگه چې «رایته فی المنام رویا» کې هغه په خوب کې ولیدو او «رایته رای العین» کې هغه په سترگوسره ولیدو او «فارایته اراءه» کې یې هغه ته وښود «ورایت الهلال» او «ما سپوږمۍ» ولیده «فترائنا الهلال» موږ بل ته سپوږمۍ وښوده او مجازاً ویل کیږي چې: فلاني فلاني په خوب کې لیده.

ممکنه ده چې د مواقع استعمال له پاره دا کلیه نه وي، خود عربیت صحیح ذوق په دې باندې گواه دی چې په دې کې اکثر صحیح دي، هسې هم فني قواعد عموماً یوازې نه، اکثرې وي، ددې دریو وارو د قواعدو مطابق درؤیت هلال، معنا دسریه سترگوسره د سپوږمۍ لیدل جوړیږي، همدغه وجه ده چې کوم ائمه لغت د حقیقي او مجازي معناگانو کې د جدا جدا استعمالولو انتظام کړی دی هغوی درؤیت هلال په حقیقي معنا، یعنی په سترگوسره د لیدو لاندې ذکر کړی دی.

همدغه شان چې کومو حضراتو، فروق الفاظ،، اهتمام کړی دی هغوی وضاحت کړی دی چې: درؤیت هلال،، اوتبصر،، معنا ده د سپوږمۍ لیدوله پاره افق ته په نظر سره کتل لکه څنگه چې په فقه اللغة کې دي: فان نظراً الى افق الهلال لليلة ليراه قيل مبصر،، (فقه اللغة: ص: ١٠٤، الامام ابو منصور عبدالملک بن محمد الثعالبي)

ترجمه: که یوسړی د شپې د افق هلال طرف ته د سپوږمۍ لیدوله پاره نظر اوچت کړي؛ نو هم ویل کیږي چې هغه کس سپوږمۍ لیدو والادی.

د فاضل مولف د علم او تفقه پیش نظر دهغوی په باره کې د بدگمانی نه شي کیدای چې دا ټول امور به دهغوی د نظرنه تیر شوي نه وي، یاد اچې هغوی د ائمه لغت صحیح مراد باندې پوهیدونه قاصر پاتې شوي دي، مگر حیرانیتاده چې موصوف ددې ټولو شيانو نه سترگې پټې کړې دي او دې نیم گړي خبرې پسې شوی دي چې: درؤیت لفظ د گڼ شمیر معناگانو له پاره راځي. لهندرؤیت هلال دسریه سترگوسره مخصوص کول غیر معقول دي،، کوم حضرات چې په څه موضوع باندې تحقیق له پاره قلم را واخلي او د دومره لوی پندار سره چې: موږ د چار ایې ته که هغه دهغه خپله وي یاد اهل علم حرف اخر نه گڼو، دهغوی له طرف نه کم نظري، تساهل پسندي، یاد مطلب پرستي مظاهره ډیره افسوس ناکه او تکلیف ورکونکې ده، کله چې درؤیت په شان عام او چشم دید امورو کې زموږ د محقیقینو د احوال وي؛ نو د عملي، نظري او بیچیده

مباحثو کې ددوی نه د دقیقه رسیږي، بالغ نظري او اصابت رایې توقع فضول ده. دا خو خیردائمه لغت تصریحات دي، دلچسپه خبره داده چې په خپله ماهرین فلکیات دچاپه قول باندې چې اعتماد کول دفاضل مولف په نزد دحفاظت ایمان ذریعه ده، دهغوی په زده درویت هلال معنا دسریه سترگوسره لیدل مراد راځي، نورداچې دهغوی په زده درویت دوه درجې دي: ۱. طبعي ۲. ارادي.

که هلال دافق نه په دومره اوچت والي باندې وي چې هغه پرته دتکلیف نه ولیدل شي؛ نو هغه طبعي رویت گرځول کیږي او که په دومره اوچت والي باندې نه وي، بلکه دومره لاندې اوباریک وي چې داغلی قسم دوربین نه پرته دهغې لیدل ممکن نه وي؛ نو هغه ته درویت ارادي نوم ورکول کیږي، دفلکیاتو دتصریح مطابق قابل اعتبار طبعي رویت دی، نه ارادي، په مجله اسلامیة بهاول پور کې دي:

،، مراد از رویت طبعي است، نه اراده که بتوسط منظارهائی جیده به بیند چې درین حالت هلال قبل ازانکه بحد رویت رسیده باشد، دیده مے شود. (زیچ بهادرخانی باب هفتم در رویت هلال ص: ۵۵۲ طبع بنارس ۱۸۵۸ بحواله سه ماهي مجله جامعه اسلامیة بهاول پوري، اپریل ۱۹۲۸ ص: ۵۱ مقاله مولانا عبدالرشید نعماني، وماهنامه،، معارف،، اعظم گره مارچ ۱۹۲۳ ص: ۱۸۸)

ترجمه: درویت هلال نه مراد طبعي رویت دی، نه رویت ارادي، چې داغلی قسمه په دوربینونو دې هلال ولیدل شي؛ ځکه چې په دې حالت کې خو هلال دحد رویت پورې رسیدونه مخکې هم لیدل کیدای شي،،

افقهاء کرام چې د شریعت اسلامي حقیقي ترجمانان دي، هغوی هم په دې باندې متفق دي چې دحضور ﷺ د ارشاد: صوم الرویته وافطرو الرویته. کې د کوم رویت حسي یعنی دسر دسترگونه لیدل مراد دي،، په بدایة المجتهد،، کې دي:

فان النبي صلى الله عليه وسلم قد اوجب الصوم والفطر لرؤية، والرؤية انما يكون بالحس، ولولا الاجماع على الصيام بالخبر على الرؤية لبعد وجوب الصوم بالخبر بظاهر هذا الحديث... (بدایة المجتهد لابن رشد ص: ۲۸۵)

ترجمه: حضور اکرم ﷺ روژه او فطر درویت سره خاص کړي دي او رویت یوازې په سترگوسره کیدای شي او که دروژو له پاره په رویت باندې حدیث پاک سره سره دامت اجماع ثابته شوي نه وي؛ نو یوازې خبر سره روژه واجب کول (ددې حدیث دظاهر په بنیاد باندې) به مشکل وي.

اوبه دې باندې دټولو مسلمانانو اجماع و اتفاق دی څنگه چې په ،، احکام القرآن ،، کې دي: قال ابوبکر: قول رسول الله صلى الله عليه وسلم: صوموا لرؤيته؛ موافق لقوله تعالى: يستلونك عن الاهلة، قل هي موافقة للناس والحج. واتفق المسلمون على ان معنى الآية والخبر في اعتبار

روية الهلال في صوم رمضان، فدل ذلك على ان روية الهلال هي شهود الشهر... (احكام القرآن لابي بكر الجصاص ج: ١ ص: ٢٠١ طبع ١٣٣٥ هجري)

ترجمه: ابوبكر وايي چې: د حضور اکرم ﷺ ارشاد دی: صومو الرؤيته... دادالله تعالی ددې قول: یسئلونک عن الاهلة قل هي مواقيت للناس والحج.. موافق دی او د مسلمانانو په دې خبره باندې اتفاق دی چې ایت او حدیث در رمضان دروژوسره رؤیت هلال متعلق دی؛ نو دا قول هم دې خبره باندې دلالت کوي چې رؤیت هلال نه مراد د میاشتې موجود کیدل دي،،

له دې تفصیل نه معلومه شوه چې، رؤیت هلال، معنا د سر په سترگو سره لیدل قطعي ډول متعین دي او په دې کې دهیڅ قسمه شک او شبهي گنجائش نه شته او همدغه معنا د حضور ﷺ د زمانې نه واخله تراوسه پورې اخیستل کېږي دادائمه لغت تصریحاتو سره یوشان ده، همدغه د فلکیات د اصطلاح مطابق ده، همدغه معنا مزاج شناسان نبوت، فقهاء کراموله حدیث نه زده کړې ده او د څوارلسو پیړیو امت مسلمه هم په دې باندې متفق دی مگر د فاضل مولف دې کمال ته داد ورکړی چې هغه د ډکشنري په وړو کې شان پوکي سره د اسمان او ځمکې هر څه الوزول غواړي ارمان چې فاضل مولف ته دادرخواست کیدای شوای د طنز او تشنیع په ډول نه، بلکې دیوازې د دیني خیرخواهي، اسلامي اخوت او اخلاص په ډول، چې تاسو په دې مقام باندې کومه اسانه لار اختیار کړې ده، یعنې دلغت خلاصو لوسره په گڼو شمیرو معناگانې راویستل او بیا پرته له څه ویرې دهغه لفظ شرعي معنا مشکوکه کړه، دالاره چې څومره اسانه او مختصرده له هغه نه خوچنده زیاته د خطرهم ده؛ ځکه چې دادتحقیق او اجتهاد طرف ته نه بلکې، گستاخي معاف، نیغه د تللیس او الحاد طرف ته ځي، خدای مکره چې امت مسلمه هم دې چال روانه شوه؛ نود ملاجده ډله په دې غلط منطق سره د صوم او صلاة، حج، زکاة او تمام اصطلاحات شرعيه مسخ کولی شي، ویل کیدای شي چې د صلاة معنا په لغت کې داسې راځي، لهذا ارکان خصوصه سره دې ته خاص کول غیر معقول دي، وعلی هذا القیاس ددې نه ظاهره ده چې ددې انجام په دنیا کې امن او اصلاح نه ده، بلکې انتشار او فساد به وي او په آخرت کې دارالقرار نه شته، دارالبواربه وي، الله تعالی که اهلیت درکړی وي؛ نو اجتهاد ضرور کوی، مگر د خدای له پاره اول په اجتهاد او الحاد په مینځ کې ښه فرق کوی،! تحقیق نوی وي یازوړ، ددې حق مسلم دی، خود خدای له پاره، د تحقیق او تللیس دواړوحدونه جدا جدا کړی.

د رؤیت هلال احادیث حضرات: عمر، علي، ابن مسعود، عائشه، ابوهريره، جابر بن عبدالله، عبدالله بن عمر، رافع بن خدیج او داسې نورو... صحابه کرامو (رضوان الله اجمعین) په روایاتو سره د حدیثو په مستندو مجموعو کې موجود دي، کوم چې په دې مسئله کې د څه صحیح نتیجې پورې درسیدو له پاره پیش نظر ساتل ضروري دي، مگر موصوف د خپل خاص مقصد پټ ساتلو له پاره ددې نه د استفادې ضرورت ونه گڼلو، یوازې دیو روایت دکوم په اخر

کې چې په جمله لېشان اجمال بيا موندای شي، نقل کړې ده او فوراً يې دلغت طرف ته مخ کړې دی، راځئ په څو رواياتو باندې نظر واچوو او بيا وگورو چې صحابه وو، تابعينو او فقهاء مجتهدينو ددې نه په څه پوه شوي دي، په صحيحينو کې دي:

١. عن عبد الله بن عمر رضي الله عنهما: ان رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: الشهر تسع وعشرون ليلة، فلا تصوموا حتى تروه، فان غم عليكم فأكملوا العدة ثلاثين. (متفق عليه، مشكوة، ص: ١٧٤)

ترجمه: د حضرت عبد الله بن عمر رضي الله عنهما نه روايت دی چې: رسول الله ﷺ وفرمايل: مياشت د يوکم د يرشوهم وي، مگر تاسو، د مياشت ليدونه پرته،، روژه مه نيسئ او که (يوکم د يرشمه باندې)، مياشت دوریځي يا غبار له وجې په نظر رانه شي؛ نو د يرشو شمار پوره کوئ،،

٢. عن عبد الله بن عمر رضي الله عنهما ان رسول الله صلى الله عليه وسلم ذكر رمضان، فقال: لا تصوموا حتى تروا الهلال، ولا تفطروا حتى تروه، فان غم عليكم فاقدروا له... (متفق عليه، مشكوة، ص: ١٧٤) ترجمه: د حضرت عبد الله بن عمر رضي الله عنهما نه روايت دی چې: حضور ﷺ درمضان تذکره کولو کې وفرمايل: (يوکم د يرشمه باندې)، مياشت ليدونه پرته روژې نيول مه شروع کوئ او مه د مياشت د ليدونه پرته روژې بندوئ او که دوریځي او غبار له وجې په نظر رانشي؛ نو ددې له پاره (د د يرشو ورځو اندازه ساتئ)،،

٣. كتب عمر بن عبد العزيز رحمه الله الى اهل البصرة بلغنا عن رسول الله ﷺ... نحو حديث ابن عمر رضي الله عنهما عن النبي صلى الله عليه وسلم زاد: وان احسن ما يقدر له اذ رايها هلال شعبان لكذا وكذا فالصوم ان شاء الله لكذا وكذا الا ان يروا الهلال قبل ذلك... (ابوداود ص: ٣١٨)

ترجمه: خليفه راشد عمر بن عبد العزيز رضي الله عنه دبصري والو ته په خط کې وليکل چې: موږ ته د حضور ﷺ نه دا حديث رارسيدلی دی، دلته هم ددې مذکوره حديث ابن عمر رضي الله عنهما مضمون ذکر کړ او په دې کې يې دومره اضافه وکړه او بهترين انداز دادی چې موږ د شعبان مياشت په فلاني ورځ ليدلې وه؛ نو ځکه (د د يرشو ورځو په حساب سره)، روژه به ان شاء الله په فلاني تاريخ وي، مياشت که ددې نه مخکې په يوکم د يرشم په نظر راشي؛ نو بيله خبره ده،،

٤. حدثنا حسين بن الحارث الجدلي..... ان امير مكة خطب ثم قال: عهد الينا رسول الله صلى الله عليه وسلم ان ننسك لبرؤية فان لم نره وشهد شاهد اعدل نسكنها بشهادتها..... ان فيكم من هو اعلم بالله ورسوله مني، وشهد هذا من رسول الله صلى الله عليه وسلم واوما بيده الى رجل قال الحسين: فقلت لشيخ الى جنبي: من هذا الذي او ما اليه الامير؟ قال: هذا عبد الله بن عمر وصدق كان اعلم بالله منه، فقال: بذلك امرنا رسول الله صلى الله عليه وسلم... (ابوداود ج: ١ ص: ٣١٩)

ترجمه: حسين بن حارث جدلي فرمايي: امير مکه خطبه ورکړه، بيا يې وفرمايل چې: رسول الله ﷺ موږ ته تاکيدا دا حکم کړی و چې موږ اختر، لوی عید یوازې میاشت لیدوسره کوو او که «دوریځي یا غبار له وجې» موږ ونه لیدای شو (یعنې عام رؤیت ونه شي) مگر دوه معتبر او عادل گواهان درؤیت شهادت ورکړي؛ نو موږ دهغه په شهادت باندې اختروکړ او یو بل صاحب کوم چې په مجلس کې حاضر و، دهغه طرف ته یې په لاس سره اشاره وکړه او یې فرمایل: ستاسو په دې مجلس کې هغه صاحب موجود دی، چې دالله تعالی اودهغه در رسول ﷺ احکام زما نه ښه پیژني او دحضور ﷺ کوم حکم الهي چې ما ذکر کړی دی دهغه گواه دی، حارث وایي: ما دخان سره نژدې ناست یو بزرگ نه پوښتنه وکړه چې: دا صاحب څوک دی دچا طرف ته چې امیر اشاره وکړه؟ هغه وویل چې دا عبدالله بن عمر (رضي الله عنهما) دی او امیر صاحب ويلي و، دی په رښتیا دالله اود رسول ﷺ دا حکامو لوی عالم و، عبدالله بن عمر (رضي الله عنهما) وفرمایل: رسول الله ﷺ موږ ته هم ددې حکم فرمایلي و.

٥: عن ابن عمر رضي الله عنهما قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: جعل الله الاهلة مواقيت للناس، فصوموا لرؤيته وافطروا لرؤيته فان غم عليكم فعدوا ثلاثين يوماً. (رواه الطبراني كما في تفسير ابن كثير ج: ١ ص: ٣٢٥، دار احياء الكتب العربية مصر، واخرجه الحاكم في المستدرک بمعناه وقال: صحيح الاسناد، واقره عليه الذهبي.)

ترجمه: حضرت عبدالله بن عمر (رضي الله عنهما) نه روایت دی چې حضور ﷺ وفرمایل: الله تعالی هلال (نوي میاشت) دخلکوله پاره دوختونو متعین کولو ذریعه جوړه کړې ده؛ نو دمیاشت لیدوسره روژه نیسئ او دمیاشت لیدوسره روژه ماتوئ او که مطلع ابرالود وي؛ نو دیرش ورځې شماری، ،

٦: عن ابن عباس رضي الله عنهما قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: صوموا لرؤيته وافطروا لرؤيته فان حال بينكم وبين منظره سحب او قمرة فعدوا ثلاثين.

(احکام القرآن للجصاص ج: ١ ص: ٢٠١)

ترجمه: دحضرت دابن عباس (رضي الله عنهما) نه روایت دی چې حضور ﷺ وفرمایل: دمیاشت لیدوسره روژه ونیسئ او دمیاشت لیدوسره افطار کوئ او که ستاسو او دهغي دنظر راتلو په مینځ کې وریځ یا سیاڼي حائل شي؛ نو دیرش ورځې شماری، ،

٧: عن ابن عباس (رضي الله عنهما) ان رسول الله ﷺ قال: صوموا رمضان لرؤيته فان حال بينكم غمامة او ضبابة فأكملوا عدة شهر شعبان ثلاثين ولا تستقبلوا رمضان بصوم يوم

من شعبان. (احکام القرآن ج: ١ ص: ٢٠٢)

ترجمه: د حضرت ابن عباس (رضي الله عنهما) نه روایت دی چې رسول الله ﷺ وفرمایل: د رمضان روژه میاشت لیدوسره نیسې، بیا که ستاسو تر مینځه ور یځ یا گرد راشي؛ نو د شعبان د میاشتي دیرش ورځې پوره کړئ او د رمضان په استقبال کې د شعبان دورځې نه روژه مه شروع کوی...
 ۸: عن ابن عباس رضي الله عنهما قال: قال رسول الله ﷺ: لا تصوموا قبل رمضان، صوموا لرؤيته وافطروا لرؤيته، فان حالت دونك غيابة فأكملوا ثلاثين يوماً... (ترمذی ج: ۱ ص: ۸۷)

ترجمه: د حضرت ابن عباس رضي الله عنهما نه روایت دی چې رسول الله ﷺ وفرمایل: د رمضان نه مخکې روژې نیول مه شروع کوی، بلکې میاشت لیدوسره روژه نیسې او میاشت لیدوسره افطار کوی او که دهغې په لیدو کې ور یځ حائل شي؛ نو دیرش ورځې پوره کوی...
 ۹: عن أبي البختري قال: خرجنا للعمرة فلما نزلنا بطن نخلة ترائينا الهلال فقال بعض القوم: هو ابن ثلاث، وقال بعض القوم: هو ابن ليلتين، فلقينا ابن عباس رضي الله عنهما فقلنا: انا رأيتنا الهلال فقال بعض القوم: هو ابن ثلاث، وقال بعض القوم: هو ابن ليلتين، فقال: اي ليلة رايتموه؟ قلنا: ليلة كذا وكذا، فقال: ان رسول الله صلى الله عليه وسلم مدة للروية فهو لليلة رأيتموه. وفي رواية عنه: قال: اهل لنا رمضان ونحن بذات عرق فأرسلنا رجلا الى ابن عباس رضي الله عنهما يسأله، فقال ابن عباس رضي الله عنهما: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: ان الله تعالى قد امد همد رؤيته فان اغشى عليكم فأكملوا العدة... (مسلم ج: ۱ ص: ۳۴۸ مشکوة ص: ۱۷۵، ۱۷۴)

ترجمه: ابوالبختري وايي چې موږ د عمرې له پاره ووتو، بطن نخله ته ورسیدو؛ نو میاشت مو ولیده، چا وویل د دریمې شپې ده او چا وویل د دویمې شپې ده، بیا چې کله موږ ملاقات د حضرت ابن عباس رضي الله عنهما سره وشو؛ نو موږ هغه ته عرض وکړ، چې موږ میاشت لیدلې وه، مگر د ځینو رایه وه چې د دویمې شپې ده او د ځینو رایه وه چې د دریمې شپې ده، هغه وفرمایل، تاسو په کومه شپه لیدلې وه؟ موږ ورته عرض وکړ، په فلانې شپه، ویې فرمایل: حضور ﷺ د میاشت د مودې دارومدار په رويت باندې ایښی دی، لهذا د میاشت د همدغې شپې وه، په کومه شپه چې تاسو لیدلې وه.

اوپه یو بل روایت کې دي چې موږ د رمضان میاشت په عراق کې لیدلې وه، (او زموږ تر مینځه اختلاف وشو چې دا د کوم تاریخ ده، موږ یوکس حضرت ابن عباس رضي الله عنهما ته د تحقیق له پاره ورولیږه، ابن عباس رضي الله عنهما وفرمایل: رسول الله ﷺ د دې مدار په رويت باندې ایښی دی، که په نظر رانه شي؛ نو شمیره پوره کوی...
 ۱۰: عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: صوموا لرؤيته

وافطروا لرؤيته فان غم عليكم فأكملوا العدة ثلاثين... (متفق عليه، مشکوة ص: ۱۷۴)

ترجمه: حضرت ابوهريره رضي الله عنه فرمايي چې رسول الله ﷺ وفرمايل: دمياشتي په ليدوسره روژه نيسي: اودمياشتي په ليدوسره افطاركوي او كه بيا هغه دوربخي له وجې په نظررانه شي؛ نو د ديرشو ورخو شميره پوره كوي،،

١١: عن ابن عمر رضي الله عنهما قال: قال رسول الله ﷺ: انا امة امية لانكتب ولا نحسب، الشهر هكذا وعقد الابهام في الثالثة، ثم قال: الشهر هكذا وهكذا يعني تمام الثلاثين، يعني مرة تسعا وعشرين ومرة ثلاثين... (متفق عليه، مشكوة ص: ١٧٤)

ترجمه: حضرت ابن عمر رضي الله عنهما فرمايي چې: رسول الله ﷺ وفرمايل: موږ اميه امت يو، موږ ته دوختونو د تعين له پاره د حساب كتاب ضرورت نه شته، (بس دومره پوه شئ چې مياشت كله دومره، دومره وي اودواړولاسونوسره يې اشاره وكړه او په دريم ځل يې يوه گوته بنده كړه (يعني يوكم ديرشو) او كله دومره، دومره دومره وي، يعني دپوره ديرشو، كله ديوكم ديرشو او كله دديرشو،،

١٢: عن جابر بن عبد الله رضي الله عنهما قال: قال رسول الله ﷺ: اذا رايتكم الهلال فصوموا واذا رايتوه فافطروا فان غم عليكم فعدوا ثلاثين يوماً. (الفتح الرباني تبويب مسند احمد ج: ٩ ص: ٢٤٨)

ترجمه: حضرت جابر رضي الله عنه فرمايي چې رسول الله ﷺ وفرمايل: كله چې تاسو مياشت ووينئ؛ نوروژه ونيسي او كله چې مياشت ووينئ؛ نو اختر كوي، بيا كه مطلع ابرالود وي؛ نو د ديرشو شمار پوره كوي،،

١٣: عن قيس بن طلق عن ابيه رضي الله عنه قال: قال رسول الله ﷺ: ان الله عز وجل جعل هذه الالهة مواقيت للناس، صوموا لرؤيته وافطروا لرؤيته فان غم عليكم فاتموا العدة... (الفتح الرباني ج: ٩ ص: ٢٤٧)

ترجمه: طلق بن علي رضي الله عنه فرمايي چې: رسول الله ﷺ وفرمايل: الله تبارك وتعالى مياشتي دخلكو له پاره د وخت د تعين كولو ذريعه جوړه كړې ده، كله چې مياشت ووينئ؛ نوروژه نيسي او لكه چې مياشت ووينئ؛ نو اختر كوي او كه دمطلع ابرالود كيدوله وجې په نظررانه شي؛ نو د ديرشو ورخو شميره پوره كوي؛

١٤: عن عائشة رضي الله عنها تقول: كان رسول الله صلى الله عليه وسلم يتحفظ من شعبان ما لا يتحفظ من غيره ثم يصوم لرؤية رمضان، فان غم عليه عد ثلاثين يوماً ثم صام... (ابوداود ص: ٣١٨)

ترجمه: ام المومنين حضرت عائشه رضي الله عنها فرمايي: نبي كريم ﷺ به چې څومره د شعبان د مياشت اهتمام كاو، دومره به يې د بلې مياشتې اهتمام نه كاو، بيا مياشت ليدوسره به يې د رمضان روژې نيولې، خو كه مطلع به ابرالود و (اود چيرته به هم دمياشت د ليدو خبر نه ملاویدو په صورت كې د شعبان ديرش ورځې پوره كولې،،

١٥: عن ابى هريرة رضي الله عنه قال: قال النبي صلى الله عليه وسلم: لا تقدموا الشهر بيوم ولا بيومين الا ان يوافق ذلك صوماً كان يصوم احدكم. صوموا لرؤيته وافطروا لرؤيته فان غم عليكم فعدوا ثلاثين ثم افطروا... (رواه الترمذى وقال حديث ابى هريرة حسن صحيح والعمل على هذا عند اهل العلم. ترمذى ج: ١ ص: ١٤٧)

ترجمه: حضرت ابو هريره رضي الله عنه فرمايى: نبى كريم صلی اللہ علیہ وسلم وفرمايل: دمياشتې دراتلونہ يوه دوه ورځې مخکې روژې نيول مه شروع کوى، البته که ددغې ورځې دروژې نيولوڅه عادت موي: نو هغه بيله خبره ده، بلکې دمياشت په ليدوسره روژه ونيسئ اودمياشتې په ليدوسره اختر وکړئ او که دمطلع ابرالود کيدوله وجې هغه په نظررانه شي؛ نو ديرش ورځې پوره کوى او بيا اختر کوى...

١٦: عن حذيفة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: لا تقدموا الشهر حتى تروا الهلال او تكملوا العدة، ثم صوموا حتى تروا الهلال او تكملوا العدة... (ابوداود ص: ٣١٨)

ترجمه: حضرت حذيفه رضي الله عنه فرمايى: نبى كريم صلی اللہ علیہ وسلم وفرمايل: دمياشتې دراتلونہ مخکې روژې نيول مه شروع کوى، ترڅو پورې چې مياشت ونه وينئ يا شميره پوره نه کړئ، بيا مسلسل روژې نيسئ ترڅو پورې چې مياشت ونه وينئ يا شميره پوره نه کړئ، ، ،

١٧: عن ابن عباس رضي الله عنهما قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: لا تقدموا الشهر بصيام يوم ولا يومين الا ان يكون شيء يصومه احدكم، ولا تصوموا حتى تروه ثم صوموا حتى تروه، فان حال دونه غبامة فاتوا العدة ثلاثين ثم افطروا، والشهر تسع وعشرون... (ابوداود ص: ٣١٨)

ترجمه: د حضرت ابن عباس (رضي الله عنهما) نه روايت دى چې حضور صلی اللہ علیہ وسلم وفرمايل: د رمضان نه يوه دوه ورځې مخکې روژې نيول مه شروع کوى، يادا چې ددغو ورځو د روژو نيولو عادت موي، (مثلاً: د پير يا زيارت ورځ وي) په هر حال دمياشتې دليدونه پرته روژه مه نيسئ، بيا مياشت نظر راتلو پورې برابرې روژې نيسئ او که ددې ترمينځه وريځې راشي؛ نو د ديرشوشميره پوره کوى، بيا اختر کوى، کله مياشت ديوکم ديرشوهم وي.

١٨: عن عبد الرحمن بن زيد بن الخطاب يقول: انا صحبنا اصحاب النبي صلى الله عليه وسلم و تعلمنا منهم وانهم حدثونا ان رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: صوموا لرؤيته وافطروا لرؤيته، فان اغنى عليكم فعدوا ثلاثين، فان شهدوا عدل فصوموا وافطروا وانسكوا...

(سنن دارقطنى، ج: ٢ ص: ١٦٨)

ترجمه: حضرت عبدالرحمان بن زيد بن خطاب رضي الله عنه فرمايى: موږ د حضور صلی اللہ علیہ وسلم صحابه کرام رضوان الله اجمعين په صحبت کې پاتې شوي يو اوله هغوى نه مو علم زده کړى دى، هغوى

موږ ته وويل چې: رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي دي: د مياشت په ليدوسره روژه ونيسئ اود مياشت په ليدوسره اختر وکړئ اوکه دوريخ او غبار له وجې په نظر رانه شي؛ نو د يرش ورځې شميره پوره کوي، خوکه په دې حالت کې دوه معتبراو عادل کسان درويت شهادت ورکړي؛ نو بيا هم روژه، اختر او قرباني کوي،،،

ددې ټولو احاديثو مضمون مشترک دی، مگر هر يو حديث په يوه نوې افادې باندې مشتمل دی، ددې له وجې د ټولو مخې ته کيښودل ضروري دي اود دې احاديثونه حسب معمول اموريه اول نظر کې په ښکاره ډول ښکاره کيږي:

١: په اسلامي احکامو کې به د قمري مياشتو او کلونو اعتبار وي

٢: قمري مياشت کله د يو کم د يرشو وي او کله د د يرشو.

٣: په رويت هلال کې د سر په سترگوسره د مياشتې د ليدو مفهوم په قطعي ډول متعين

دی او په دې احاديثو کې د څه بلې معنا دا احتمال هيڅ گنجائش نه شته په (بداية المجتهد) لابن رشد القرطبي،،، کې دي:

فان العلماء اجمعوا ان الشهر العربي يكون تسعا وعشرين، ويكون ثلاثين، وعلى ان الاعتبار في تحديد شهر رمضان انما هو الرؤية، لقوله عليه الصلوة والسلام: صوموا لرؤيته وافطروا لرؤيته،،، وعنى بالرؤية اول ظهور القمر بعد السوال،،، (بداية المجتهد لابن رشد القرطبي ج: ١ ص: ٢٠)

ترجمه: د عالمانو په دې باندې اجماع ده چې عربي مياشت د يو کم د يرشو هم وي او د يرشو هم او په دې باندې هم اجماع ده چې درمضان د مياشتې تحديد يوازې درؤيت سره کيږي، له دې وجې حضور اکرم ﷺ ارشاد دی چې: تاسو د مياشتې په ليدوسره روژه نيسئ اود مياشتې په ليدوسره اختر کوي،،، اود دې (سائل په) سوال باندې درؤيت نه مراد دلومړۍ مياشتې ظهور دی،،،

٤: د قمري مياشتې د تبديلي دارومدار د مياشتې په نظراتو باندې ياد يرش ورځې پوره کيدو باندې دی، که د يو کم د يرشو مياشت په نظر راشي؛ نو نوې مياشت به شروع شي، گني د سابقه مياشت د يرش ورځې به شمار کول لازم وي،،،

په احکام القرآن کې ابو بکر جصاص رازي رحمه الله فرمايي:

وقوله صلى الله عليه وسلم: صوموا لرؤيته وافطروا لرؤيته، فان غم عليكم فأكملوا العدة ثلاثين، هو اصل في اعتبار الشهر ثلاثين، الا ان يرى قبل ذلك الهلال، فان كان شهر غم علينا هلاله فعلينا ان نعد ثلاثين هذا في سائر الشهور التي تتعلق بها الاحكام، وانما يصير الى اقل من

ثلاثين برؤية الهلال،،، (ج: ١ ص: ٢٠٢)

ترجمه: د حضور ﷺ دا ارشاد دی چې: د میاشتې په لیدوسره روژه نیسئ؛ اود میاشتې په لیدوسره اختر کوی او که دوریځوله وجې میاشت په نظررانه شي؛ نو د دیرشوور خوشمیره پوره کوی،، دا حدیث ددې خبرې دلیل دی چې میاشت د دیرشوورڅو وي، یا دا چې میاشت مخکې په نظرراشي او که یوه میاشت داسې وي چې په هغه کې دوریځوله وجې میاشت په نظررانه شي؛ نو په موږ باندې لږمه ده چې د دیرشووشمیره پوره کړو او دا اصول دهغه ټولو میاشتو په باره کې دي د کوموسره چې احکام متعلق دي اود میاشتې د دیرشونه کمیدو اعتبار یوازې د میاشت په لیدوسره به وي،،

۵: که په افق باندې وریځ، غبار، یا توروالی یا نورڅه شی درؤیت مانع نه وي؛ نو د یو کم دیرشم د میاشتې ثبوت،، رؤیت عامه، سره به کیږي، کله چې د پوره علاقې یا ملک خلک د میاشت د لیدو کوششونه کوي اوددې باوجود عام رؤیت ونه شي؛ نو د علاقې یا ملک یوازې دوه څلورو کسانو دعوی سره به،، رؤیت،، نه ثبوت کیږي، په دې حدیثونو کې د انفرادي شهادت د قبولو حکم د مطلع د ابرالود کیدو په صورت کې ورکړل شوی دی اود مطلع صفا کیدو په صورت کې د انفرادي شهادت په ځای،، اذا رايتم،، (کله چې تاسو ووينئ) فرمایلو سره رؤیت عامه، باندې د میاشتې د ثبوت مدارکینودل شوی دی او عقلاً هم دا خبره صحیح ده چې مطلع صفا وي او خلک ډیر په شوق سره میاشتې ته گوري څه شی هم په کې مانع نه وي اوددې باوجود هم رؤیت عام ونه شي؛ نو په داسې صورت کې د دوو کسانو دادعوه چې: موږ میاشت لیدلې ده،، د پوره قوم په سترگو په د خاورو اچولو برابرده او ظاهره ده چې پوره قوم پوند یا ضعیف البصر گرځول کیدای نه شي، بلکې ددې په ځای به دغه انفرادي بیان غلط گرځول کیږي، خاصکر کله چې دا وچتو او چتو ځایونونه د دوربین په مدد سره هم میاشت په نظررانه شي؛ نو ددې خلکو غلطی، یا غلط بیاني به نوره هم واضحه شي، په احکام القرآن کې ابوبکر جصاص رازي رحمته الله علیه فرمایي:

قال ابوبکر: انما اعتبرنا صحابنا اذالم يكن بالسَّاء علة شهادة الجميع الكثير الذين يقع العلم بخبرهم، لان ذلك فرض قد عمت الحاجة اليه، والناس مأمورون بطلب الهلال فغير جائز ان يطلبه الجميع الكثير ولا علة بالسَّاء مع تواني هبهم وحرصهم على رويته ثم يراه النفر اليسير منهم دون كافتهم علمنا انهم غلطون غير مصيبين، فاما ان يكونوا راوا خيالا فظنوه هلالا، او تعدوا الكذب، وجواز ذلك غير ممتنع، وهذا اصل صحيح تقضي العقول بصحته، وعليه مبني امر الشريعة، والخطأ فيه يعظم ضرره ويتوصل الملحدون الى ادخال الشبهة على الاغمار والحشو وعلى من لم يتيقن ما ذكرنا من الاصل. (احكام القرآن ج: ١ ص: ٢٠٢ طبع ١٣٤٥هـ)

ترجمه: امام ابوبکر جصاص رحمته الله علیه فرمایي: کله چې په اسمان باندې څه وریځي وغیره نه وي؛ نو د

رمضان د میاشت درویت له پاره دیو داسې گڼ شمیر کسانو شهادت ضروري دی چې دهغوی په خبر سره دا یقین حاصل شي چې هغوی میاشت لیدلې ده، ځکه چې دروژود فرضیت له وجې میاشتنې ته کتل فرض دي اود ټولو خلکو ضرورت ددې سره متعلق دی او کوم خلک چې د میاشتنې لیدو له پاره مقرر دي، داممکن نه ده چې ټول خلک خپل مکمل کوشش وکړي اود میاشتنې د لیدو د حرص او کوشش باوجود میاشت ونه لیدای شي، خو په هغوی کې څه لږو کسانو ته میاشت په نظر راشي، ددې نه معلومه شوه چې دا لږ شان جماعت په غلطې باندې دی او ډیره ممکنه ده چې دې لږ شان جماعت څه خیالي شی لیدلی وي او هغه هغوی میاشت تصور کړې وي، یا قصداً دروغ وایي اود اصول هم په خپل ځای باندې صحیح دي اود کوم دصحت چې عقل سلیم هم تقاضا کوي او په دې باندې د شریعت اصول وضع شوي دي او په دې کې غلطې کول د ډیر لوی نقصان سبب جوړیدای شي اودې سره ملحدین اسلام، کې شک شبه پیدا کیدای شي.

٦: که مطلع غبار الود وي څنگه چې په پورتنوا حدیثو کې وضاحت موجود دی، د اختر د میاشتنې ثبوت کم نه کم د دوه معتبر او عادل اودیانت دارگواهانو چشم دید شهادت سره به وي اود دوه عیني گواهانو په گواهي باندې د دوو معتبر کسانو گواهي کوم ته ،، شهادت علی الشهادت،، وایي همدغه شان د قاضي په فیصله باندې د دوو عادلانو گواهي (شهادت علی قضاء القاضي) حکم به همدغه شان وي ځکه چې دادواړه هم ،، حجت ملزمه،، دي کما صرح به القوم، یوازې دیوکس د شهادت یا محض په افواگانو په اعتبار نه کیږي، کوم حضرات چې دا اختلاف مطالعو قایل نه دي (اوزموږ فاضل مولف هم ددې موید دی)، ددوی په نزد د لاندې ذکر شوي حدیث محمل همدغه دي:

عن کريب ان ام الفضل بنت الحارث بعثته الى معاوية بالشام قال: فقدمت الشام قضيت حاجتها واستهل على هلال رمضان وانا بالشام فراينا الهلال ليلة الجمعة، ثم قدمت المدينة في آخر الشهر فسألني ابن عباس رضي الله عنهما ثم ذكر الهلال، فقال: متى رأيتم الهلال؟ فقلت: رأيناه ليلة الجمعة، فقال: انت رايت ليلة الجمعة؟ فقلت: رآه الناس وصاموا وصام معاوية رضي الله عنه، فقال: لكن رأيناه ليلة السبت، فلا نزال نصوم حتى نكمل ثلاثين يوماً ولرأه، فقلت: لا تكتفي بروية معاوية وصيامه؟ قال: لا، هكذا امرنا رسول الله صلى الله عليه وسلم. (ابوداود ص: ٣١٩ ترمذی ج: ١ ص: ٨٧)

ترجمه: حضرت کريب فرمايي: ام الفضل بنت حارث رضي الله عنها (د حضرت ابن عباس رضي الله عنهما موري بي) هغه حضرت معاويه رضي الله عنه ته شام ته دڅه کار له پاره ليرېلی و او هغه دخپل کار نه فارغ شو؛ نو درمضان میاشت ماته په شام کې په نظر راغله، موږ د جمعې په شپه میاشت

ولیده، بیادر رمضان المبارک په اخره کې زه مدینې طیبې ته واپس راغلم، حضرت ابن عباس رضي الله عنهما زما د حال احوال پوښتنه وکړه، بیاد میاشتې ذکر راغی؛ نو پوښتنه یې وکړه چې تامیاشت کله لیدلې وه؟ ما ورته وویل: موږ د جمعې په شپه میاشت لیدلې وه، ویې فرمایل: تاد جمعې په شپه په خپله میاشت لیدلې وه؟ ما ورته وویل: خلکو میاشت ولیده او روژه یې ونیوله او حضرت معاویه هم روژه ونیوله، ویې فرمایل: خوموږ دهفتې په شپه میاشت لیدلې وه، ددې له وجې موږ خوبه خپل حساب سره دیرش روژې پوره کوو، یاد اچې په یو کم دیرشم باندې په خپله میاشت ووینو، ما ورته وویل: ایا تاسو د حضرت معاویه رضی الله عنه رویت اود روژې نیولو (فیصله) کافي نه گنئ، ویې فرمایل نه، (ځکه چې موږ دهغه ځای ثبوت د دوو وثقه گواهانو شهادت سره ملاونه شو، یوازې یو ستا اطلاع زموږ له پاره د افطار حجت کیدای نه شي) موږ ته حضور صلی الله علیه و آله همدغه شان حکم فرمایلی دی،،

اود کومو حضراتو په نزد چې د مطالعوا اختلاف معتبر دی، هغوی به ددې د اتوجیه وکړي چې دهرې علاقې مطلع جداده، دیوې مطلع رویت د بلې علاقې والاو له پاره کافي نه دی، اگر که ددې ثبوت په صحیح شهادت سره وشي،،

اود مطلع غبارالوده کیدو په صورت کې د رمضان د میاشتې له پاره د دویم حدیث مطابق دیو عادل مسلمان یا مستور الحال خبره کافي وي، څنگه چې په ابوداود کې دي:

١: عن ابن عباس رضي الله عنهما قال: جاء اعرابي الى النبي صلى الله عليه وسلم فقال: اني رايت الهلال يعني هلال رمضان، فقال: تشهد وان لا اله الا الله؟ قال: نعم! قال: تشهد ان محمداً رسول الله؟ قال: نعم! قال: يا بلال! اذن في الناس ان يصوموا غداً. (رواه ابوداود والترمذي والنسائي وابن ماجة والدارمی. مشکوة ص: ١٧٤)

ترجمه: د حضرت ابن عباس رضي الله عنهما نه روایت دی چې: یو باندې چې د حضور صلی الله علیه و آله خدمت ته راغی او ویې ویل: ما د رمضان میاشت لیدلې ده. (عام رویت نه و شوی) حضور صلی الله علیه و آله وفرمایل: ایا ته د الله تعالی د توحید قائل یې؟ هغه وویل هو! ویې فرمایل: ایا ته زما رسالت منې؟ هغه وویل هو! رسول الله صلی الله علیه و آله وفرمایل: بلال! خلکو ته اعلان وکړه چې سبا روژه ونیسی!،،

٢: وعن ابن عمر رضی الله عنهما قال: تراء الناس الهلال، فأخبرت رسول الله صلى الله عليه وسلم اني رايت، فصاموا والناس بصيامه.،، (رواه ابوداود والدارمی والروایتان فی مشکوة ص: ١٧٤)

ترجمه: حضرت ابن عمر رضی الله عنهما فرمایي: خلکو میاشتې ته کتل (مگرد وریځې له وجې عامو خلکو ته په نظر رانغله) ما حضور صلی الله علیه و آله ته خبر ورکړ، چې ما میاشت ولیده، حضور صلی الله علیه و آله زما په خبر په خپله هم روژه ونیوله او خلکو ته یې هم دروژې نیولو حکم ورکړ،،

٧: په دې احاديثو کې چې د حضور ﷺ په فرموداتو او هداياتو باندې نظرواچوئ؛ نو واضحه به شي چې حضور ﷺ دمياشتې د ثبوت له پاره يوقطعي اصل اوضابطه مقرره کړه، يعنې په يوکم ديرشم باندې دمطلع د صفاکيدو په صورت کې درؤيت عامه اعتبار وي اود مطلع غبارالوده کيدو په صورت کې به دشهادت اعتبار کيږي او که دواړه نه وي؛ نو ديرش ورځې به پوره کيږي، د حضور ﷺ په خپله په دې ضابطه باندې عمل و اوصحابه وتابعين (رضوان الله اجمعين) هم ددې اصل پابندو او امت مسلمه ته ددې قاعدې د پابندي باربار تاکيد شوی دی او الحمد لله! امت مسلمه دخپل نبي ﷺ ددې هدايت په موجب ددې بڼه التزام کړی دی، خو په هيڅ يو حديث کې حضور ﷺ دوړو کي نه وړو کې اشاره هم دې طرف ته نه ده کړې چې دا اصل دې پريښودل شي او امت مسلمه دې په څه مرحله باندې په بل طريقه هم اعتماد کولی شي، دڅه حسابي فن نه هم په دې سلسله کې مدد اخيستل کيدای شي يا د روژې واختر داوقاتو په تعين کولو کې دڅو نورو اصولو طرف ته هم رجوع کيدای شي، اوس دحضور ﷺ وضع شوي فرموده اصل رؤيت پريښودوسره په څه فن باندې اعتماد کولوسره اوددې دماهرينو طرف ته رجوع کول سره هم منشاء نبوت پوره کيدای شوه څنگه چې فاضل مولف دحضور ﷺ په سرتهپل غواړي؛ نو دحضور ﷺ له طرف موږ ته دهغه معمولي شان اشاره خوملاويدل پکار و؟ ياکم نه کم دصحابه وو اتباعينو او ائمه هدی له طرف ددې اصل نبوي نه پرته څه بلې لارې اختيارولو گنجائش خو چيرته پته لگيدله.

دموجوده دوردکم علمي او ستم ظريفي دټولونه يولوی مظهردادی چې کوم شی ستاسو په ذهن کې راشي هغه راکاږه اويو لوی کس سره يې منسوب کړه او کوم شی چې دمشرانونه صراحتاً ثابت وي دهغه منکرشه او که داسې هم نه جوړيږي او تاو راتاو يې کړه او خراد ته يې پورته کړه، دځان داني منصوبه بندي نه واخله ترسوشليزم، پورې کومه خبره چې دچاپه ذهن بڼه ولگيده؛ نو فوراً يې حضور ﷺ طرف منسوب کړه، دصحابه کراموداحال و، چې دحضور ﷺ نه کوم ارشادات هغوی يوځل دوه نه، بلکې په څوڅوځله په خپلو غوږونو اوريدلي و، دهغه په روايت کولو کې هم دحد درجې پورې محتاط و، مگردلته دخپل ذهن وساوس دحضور ﷺ سره منسوب کول ضروري گڼل کيږي.

خوموږ داوينوچې حضور ﷺ داصل رؤيت په خپلولو او اختيارولو ترغيب ورکولو کې چيرته لالکتب ولائحسب. (موږ حساب کتاب نه کوو) ويلوسره داووقاتو دتعين په باره کې دحسابي تخمينو حوصله شکنې کړې ده او چيرته ددواړو لاسونوپه اشارې سره: الشهره کذا وهکذا وهکذا (مياشت دومره، دومره اودومره وي) ويلوسره دمياشتواودکلونوپه سلسله کې په حساب باندې بالکل دې اعتماد دي اظهار فرمايلي دی، گني ظاهره ده چې دې مضمون باندې د پوهولو له پاره چې مياشت کله د ۲۹ وي او کله ۳۰، دواړه لاسونه شپږ ځله اوچتول وهکذا، لفظ شپږ ځله ويلوپه نسبت ۲۹، ۳۰ مختصر عدد هم وو او واضح هم اودحضور ﷺ مخاطب د دواړو هندسو

سره نا اشناهم نه وو.

د صحيح مسلم شرح، اكمال اكمال المعلم... المعروف: شرح ابی، کي دي:

وفي احاديث الاشارة هذا الارشاد الى تقريب الاشياء بالتمثيل وهو الذي قصده صلى الله عليه وسلم ولم يصنع ذلك لاجل ما وصفهم به من الامية: لا يحسبون لا يكتبون... لانهم لا يجهلون الثلاثين والتسع وعشرين مع ان التعبير عنهما باللفظ اخف من الاشارة المكررة والبا وصفهم بذلك سدا لباب الاعتداد بحساب المنجيين الذي تعبدته العجم في صومها، وفطرها، وفصولها، (ج: ٣، ص: ٢٢٣ طبع مصر ١٣٣٧هـ)

ترجمه: اوپه کوموا حاديثوکي چي په اشاروسره دمياشتې د ديرشو او يوکم ديرشو کيدو مقدار بنودل شوی دی ددې نه دانودل مقصود و چې د مثالونوپه ذريعه په خبره باندې پوهيدل اسان وي، ددې له وجې حضور ﷺ دلاس په اشارې سره داخبره وښوده اود حضور ﷺ ددې اشارودښودې طريقه ددې له پاره خپله نه کړه چې گني هغه خلک بالکل ان پره وو او حساب کتاب يې کولی نه شو، ځکه چې هغه خلک د ٢٩ او ٣٠ دلفظ سره نابنده نه وو، حالانکې باربار اشاره کولوپه ځای د ٣٠ او ٢٩ په لفظ سره تعبيرکول اسان و، خوددې باوجود حضور ﷺ اشارې سره په خبره باندې پوه کړل، ددې له وجې چې عجم خلکوکي د حساب کتاب عادت پريوتی و اوپه دې باندې عجمي خلکو دخپلو روژو او افطار کولو اود کلونو دشميرې اعتماد کولو، دې سره د حساب کتاب وغيره دروازه بندول مقصود و،،

همدغه شان چيرته: فلا تصوموا حتى تروء ولا تفطروا حتى تروء، (روژه مه نيسی ترخوپورې چې مومياشت ليدلې نه وي اواخترمه کوي ترخوپورې چې مياشت ونه وينی، فرمايل درویت نه پرته په هر قسمه حساب تخمينې باندې اعتمادکول اودروژې له پاره اوداخترله پاره امت صفامنع وفرمايل اوچيرته دمياشت په ليدوسره: ددويمې ورځې ده،، نعره لگول يې د قرب قيامت علامت گرځولې ده اود حسابي طريقوباندې اعتمادنه يې نفرت ورکړی دی اودايې دذهني انحطاط اوديني تنزل مظهر گرځولی دی اوڅنگه چې په کنز العمال کې دي:

عن ابن مسعود رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم: من اقتراب الساعة ان يرى الهلال قبلا فيقال: ليلتين، وان اتخذ المساجد طرقا، وان يظهر موت الفجأة. (رواه الطبراني في الاوسط كنز العمال ج ٧ ص: ١٧٦)

ترجمه: ابن مسعود رضي الله عنه د حضور ﷺ داروايت نقل کوي چې: دعلامات قيامت نه داهم دي چې دمياشتې په ليدوسره به ويل کيږي چې داخوددويمې شپې ده،، اوجوماتونوڅخه به لارې جوړې کړل شي اوناگهانه مرگونه به زيات شي،، اوچيرته يې بلا استثناء داهل نجوم تصديق،، کفر،، تعبير فرمايلي دی، مگرپه يوه موقع يې

دا وضاحت هم کړې دى چې داهل نجوم تقويم (کلينډر) باندې اعتبار کولو سره دمياشتې فيصله کيدای شي... دابوداودپه شرح، المنهل العذاب البورود... کې دي:

وحسبك في ابطال العمل بالحساب والتنجيم قوله تعالى: قل لايعلم من في السموات والارض الغيب الاالله، وقوله صلى الله عليه وسلم: من اتى عرافاً او كاهناً فصدق به بآيقول، فقد كفر بما انزل على محمد صلى الله عليه وسلم، (احمد وحاكم) ومن احاديث المصاييح: من اقتبس علماً من النجوم اقتبس شعبة من السحر... (ج: ١٠ ص: ٣٧)

ترجمه: ستاله پاره دعلم اعداد او علم نجوم باطل كيدوله پاره دالله تعالى دغه قول كافي دى چې: تاسو ورته وفرمايئ چې داسمان او ځمكې علم سوادالله تعالى نه هيچا سره نه شته،، او دحضور اکرم ﷺ ارشاد دى چې: كوم كس چې دعلم نجوم والا كاهن ته لاړ او هغه چې ورته څه وويل ده يې تصديق وكړ؛ نو ده كفرو كړه دغه دين كوم چې په حضور ﷺ باندې نازل شوى دى. دمصاييح په حديث كې دي چې: چا علم نجوم زده كړ، هغه دجادو څه برخه حاصله كړه،، دې خوا يې دقرآن كريم شرعي اصول اوقات پريښودل او خود ساخته اصطلاح سره د مياشتو او كلونو ادل بدل كوم چې دجاهليت اولى شعار وو، زياده في الكفر،، او دگمراهي زينه گرځولې ده. (التوبه: ٢)

دا ټول امور مخې ته كيښودوسره هر كس دجاد انصاف سترگې چې بندې شوې نه وي په اسانۍ سره فيصله كولى شي چې دثبوت هلال شرعي اصل اونبوي ضابطې پريښودل اويوازي د جنتري (كلينډر) په بروسه باندې روژه افطار كول مزاج نبوت سره تركومه حده پورې يوشان ده اومنشاء نبوت تركومه حده پورې پوره كوي اودفاضل مولف دقول مطابق دې ته،، درؤيت ترقي يافته تعبير،، ويل اودې بدعت ته،، دحفاظت ايمان،، ذريعه ښودل اوددې پرچار كول تركومې پورې صحيح دي؟

علامه ابن عربي په شرح ترمذي كې په اصول رؤيت پريښودو اودحسابي طريقوسره رؤيت ثابتولو په مذمت كې ليكي:

اوه يا ابن شريح! اين مسالتك الشريحية؟ واين صوارمك السريحية؟ تسلك هذا البضيق في غير الطريق، وتخرج الى الجهل عن العلم والتحقيق، ما لمحمد والنجوم؟.... وكانك لم تقرا قوله: اما نحن امة امية لا لحسب ولا نكتب، الشهر هكذا وهكذا،، واشار بيديه الكريمتين ثلاث اشارات وخنس بابها مه في الثالثة، فاذا كان يتبرا من الحساب الاقل بالعقد المصطلح عليه مبيناً باليدين تنبيهاً على التبري عن اكثر منه فماً ظنك بمن يدعى عليه بعد ذلك ان يحيل على حساب النيرين، وينزلهما على درجات في افلاك غائباً ويقرنهما باجتماع واستقبال حتى يعلم

بذلک استهلال... (ج: ۳، ص: ۲۰۸)

توجه: اې ابن شريح! چيرته داستا شرعي مسئله؟ ته فراخه لاره پرېږدې اوپه دې تنگو لارو باندې ځې اوته د علم او تحقيق نه وځې اود جهالت طرف ته ځې..... د حضرت محمد ﷺ د ارشاد او د نجوم په خپل مينځ کې څه نسبت دی؟ گویا تاد حضور ﷺ دا ارشاد اوریدلی نه دی چې موږ امي امت یو، موږ په حساب کتاب باندې نه پوهیږو، میاشت د دومره، دومره او دومره وي او حضور ﷺ په خپلو مبارکولاسونو درې ځله اشاره وکړه او حضور ﷺ په دریم ځل خپله گوته بنده کړه او کله چې حضور ﷺ اصطلاحی شمیره اود حساب مختصر طریقه پرېښوده اود لاسونو په اشارې سره یې دا خبره وکړه؛ نوپه دې کې په دې خبره باندې خبرداری دی چې ددې نه زیات دې پرېښودل شي، ستاڅه گمان دی دهغه بنده په باره کې چې ددې وروسته هم دعوه کوي چې داشی دې علم نجوم ته حواله شي او هغه دادواړه داسمان په پټو درجاتو باندې راوړي اودا دواړه یو کوي دا اجتماع او استقبال سره چې په دې طریقې سره په سپوږمۍ باندې پوه شي. په دې احادیثو کې د صحابه وو اوتابعینو رضی الله عنهم اجمعین د طرز عمل وضاحت هم موجود دی چې هغوی د حضور ﷺ قائم کړل شوي، اصل رؤیت، په سختۍ سره پابند وو او هغوی باربار په خطبو، خطونو او ذاتي مجلسونو کې، عهد الینا رسول الله صلی الله علیه وسلم، هکذا امرنا رسول الله صلی الله علیه وسلم، ویلو سره امت ته په دې اصولو باندې په سختي سره د پابند پاتې کیدو تاکید کړی دی، د حدیثو یا سیرت پوره ذخیره ولټوی مگر تاسوته به چېرته هم دیو صحابي په باره کې داملاونه شي چې هغه اصل رؤیت پرېښی دی اوپه حسابي تخمیننه باندې یې اعتماد کړی اوفتوا یې ورکړې ده، همدغه وجه ده چې دامت په اتفاق، اسلامي شریعت د ثبوت هلال په باب کې د اهل حساب او فلکیاتو درايې اعتبار نه دی کړی، بلکې ددوی تحقیق یې له سره لغوه او کالعدم گرځولی دی، مثلاً: د فلکیاتو د ماهرینو رایهي چې په فلاني تاریخ به میاشت ښکاره کیږي، څوکه شرعي رؤیت ونه شي، نو دامت په اجماع دې رویت باندې احکام هلال نه جاري کیږي اود فلکیاتو د ماهرینو رایه به لغوه وي.

چنانچې حافظ ابن حجر عسقلانی رحمته الله، فتح الباری، ج: ۴، ص: ۹۸، عمدة القاری، للعینی، ج: ۵، ص: ۱۸۲، ج: ۵، ص: ۱۹۹، زرقانی علی الموطا، ج: ۲، ص: ۱۵۴، ردالمحتار لابن عابدین الشامي، ج: ۲، ص: ۱۰۰، احکام القرآن للجصاص او داسې نورو... مشرانو موقف هم دغه دی، ددې په ځای چې دهغوی وضاحتونه نقل کړل شي، دلته دهغوی ټولونو مونو لیکل هم ممکن نه دي، البته امام جصاص رازي رحمته الله تصریح خولې شان واورئ، هغوی فرمایي:

فالقائل باعتبار منازل القمر وحساب البنجمين خارج حکم الشريعة وليس هذا القول مما يسوغ الاجتهاد فيه، لدلالته الكتاب ونص السنة واجماع الفقهاء بخلافه... (ج: ۱، ص: ۲۰۲)

توجه: منازل قمر او د فلکیاتو په حساب باندې اعتماد کول حکم د شریعت نه خارج دي اودا

داسې قول نه دی چې په دې کې داجتهاد گنجائش وي، ځکه چې دالله د کتاب، سنت نبوي، او د فقهاوو د اجماع د دلائلو خلاف دی...

پاتې شوي سوال چې شريعت د احکام هلال مدار په رؤيت باندې ولې کينډه؟ په فلکياتي تحقيقاتو باندې يې ولې کينډه؟ زموږ په نزد د سوال بې موقعې دي، د مسلمان په حيثيت سره زموږ کار د دې چې موږ په ډيرې ښې طريقې سره د تحقيق وکړو چې په فلاني باب کې شارع څه حکم کړی دی، د دې معلوميدونه وروسته موږ ته د شارع نه د دې پوښتنې حق نشته چې: دا حکم تاولې کړی و؟ ځکه چې زموږ د مسلمان کيدو لومړۍ نتيجه د دې خبرې قطعي يقين دی چې د شارع د طرف نه هر څنگه حکم ورکړل شي دهغه سره د شارع هيڅ څه غرض نشته بلکه هغه خو سراسر د بندگانو د مصلحت له پاره ورکړل شوی دی، کله کله د دې مصلحت اظهار مناسب وي او کله نه وي، خو هغه مصلحت به په هر حال په دې حکم باندې مرتب وي، که څه هم که بندگانوته دهغه پته وي يانه وي، له دې وجې نه که هغه په خپله د څه مصلحت اظهار وکړي نو دهغوی مهرباني ده، گنې بنده ته دا حق کله حاصل دی؟ چې هغه په دې خبرې اصرار وکړي چې اول د حکم مصلحت ووايي، نو هلته به يې منم. (اوتاسوته پته ده چې که يو مصلحت له وجې وي؛ نو بيا هم د داسې ذهنيت کس ته ويل کيدای نه شي)

په هر حال موږ ته د دې تحقيق کولو حق شته چې شريعت د هلال مدار په فلکياتو باندې ايښی دی او که نه؟ اودايې په کومه درجه کې قابل اعتبار گرځولی دی، يا بالکل ناقابل اعتبار؟ خو موږ د سوال نه شو کولی چې شريعت د هلال مدار په رؤيت باندې ولې کينډه، په فلکياتو وغيره باندې يې کينډه؟ کيدای شي چې په دې کې د شارع پيش نظر د بندگانو ډير مصلحتونه وي او هغه صرف په رؤيت باندې مرتب کيدای شي، په فلکياتو باندې نه، مثلاً: د نورو قومونو د مياشتو کلونو مدار په تقويمي (کلينډر) حسابونو باندې و، شارع د دې امت د انفراديت محفوظ ساتلو له پاره څنگه چې په نورو ډير شيانو کې مشابهت نه امت بېج کول غوښتي دي، همدغه راز يې د تقويمي مشابهت څخه هم امت محفوظ غوښت، ځکه يې دوی ته مستقل نظام تقويم ورکړ.

علامه ابی (رحمه الله) په شرح مسلم کې ليکي: سدا لباب الاعتداد بحساب المنجيين الذي تعتمد العجم في صومها وفطرها وفصولها... (اکمال اکمال المعلم شرح مسلم للابی ص: ٢٢٧)

ترجمه: د عجمو خلکو د خپلو روزو او افطار او د کلونو د شمار له پاره د نجوميانو په حساب باندې اعتماد کولو، او عادت يې جوړ کړی و، د دې عادت د ختمولو له پاره حضور صلی الله عليه وسلم داسې وکړل.

يا کيدای شي چې چونکې نورو حسابي طريقو سره د مياشتې او کال تعين فطري او تحقيقي نه و، بلکې اختراعي او تقريبي و، چنانچې هغوی د دې کم اوزيات د برابرولو له پاره د،، لپ،،

اصطلاح ايجاد كړل. ددې برعكس اسلام دين فطرت و، ده غوښتل چې دامت اسلاميه د مياشتو او كلونو دتعيين له پاره درؤيت اومشاهدې فطري طريقه، ټاكل شي، ځكه چې دا اختراعي اوتقريبي طريقې ددې د فطرت سره سمون نه خوري، ياممكنه ده چې ددې امررعايت په كې ايښودل شوى وي چې د اسلام دپوره نظام بنيادپه تكلف اوتعمق باندې ښه دى، بلكې په سادگۍ اوسهولت باندې كيښودل شوى دى، ددې وجې نه داسلام نظام تقويم هم دمشاهدې اورؤيت په شان آسان او ساده اصولو باندې جوړكړل شوچې په دې نظام په جزء اوكل كې مناسبت وي، اوپه دې باب كې امت په تكلف اومشقت كې ونه غور خيږي، شاه ولي الله محدث دهلوي رحمته الله عليه ددې حكمت طرف ته اشاره كوي اوليكې:

اقول: لما كان اوقات الصوم مضبوطاً بالشهر القمري باعتبار رؤية الهلال وهو تارة ثلاثون يوماً وتارة تسعة وعشرون وجب في صورة الاشتباه ان يرجع الى هذا الاصل، وايضاً مبنى الشرائع على الامور الظاهرات، عند الاميين دون التعمق والحسابات النجومية بل الشريعة وارادة باخمال ذكرها وهو قوله صلى الله عليه وسلم: انا امة امية لا نكتب ولا نحسب..

(حجة الله البالغة للشيخ المحدث الدهلوى ج: ٢ ص: ٥١)

ترجمه: زه واييم چې: كله دروژودوختونو انضباط دقمري مياشتو درؤيت په اعتبارسره دى اودا مياشت كله دديرشو وي اوكله ديوكم ديرشو، نود شك په صورت كې هم دې اصولو ته واپس كيدل واجب دي اونورداچې داميين په نزد دشريعت بنيادپه امورظاهره باندې وي، نه چې په ژوروالي اودعلم نجوم په حساب باندې، بلكې شريعت خوددې ذكركولونه هم دمنع حكم وركوي څنگه چې دحضور صلوات الله عليه فرمان دې: موږ امي امت يوموږ په حساب كتاب باندې نه پوهيږو..

ياممكن وي چې ددې څيزلحاظ ساتل شوى وي چې نظام تقويم په هرحال دوختونودتعيين يوه ذريعه ده، اوكوم قوم چې په ذرائعو كې مشغول شي؛ نواكثرمقاصددهغوى د نظرونونه پټ پاتې شي اوفطري طورسره دهغوى صلاحيتونه دذرائعوپه لټون كې ضائع شي، ددې وجې نه دا وغوښتل شو چې امت مسلمه ته داسې نظام تقويم وركړل شي چې په هغه كې مشغوليدو سره دهغوى دمقصدي صلاحيتونه دوركيدو ويره نه وي، بس سترگې يې پرانستې مياشت يې وليده تقويم درست شو، اوټول په خپلوخپلوكارونوكې مشغول شول، نه دضرب ضرورت اونه دتقسيم ضرورت، نه دمحكمه موسميات قائمولوضرورت اونه پرې دريسرچ ضرورت..

ياممكنه ده چې دا امريش نظر وي چې په دې امت كې به مالدارهم وي، عالم هم، او جاهل هم، ښځې هم اوسړى هم، اواكثروعباداتواومعاملاتومدارپه نظام تقويم باندې دى، ددې وجې نه وغوښتل شو چې څنگه دنظام تقويم متعلقه احكام مكلف دامت ټول طبقات دي همدغه شان دوى ته داسې تقويم وركړل شي چې په هغه باندې هريوكس دخپلې مشاهدې په رڼاكې په

پوره شرح صدر سره يقين وکړای شي.

ياممکنه ده چې شارع ته د يقين هلال په باب څه مطلوب دي هغه په رؤيت اومشاهدې باندې مرتب کيدای شي، دهغه په نظر کې حسابي جنتري ددې يقين په پيدا کولو کې ناکافي وي، يا کيدای شي چې شارع ته دا امر ناخوښه وي چې روژه اوافطار خودې ټول کوي؛ مگر دهغوی د وختونو تعين دې د يوې خاصې ډلې په لاس کې وي، ددې وجې نه يې نظام تقويم داسې مقرر کې چې يوامي کس هم دخپل وخت تعين ټيک هماغه شان کولی شي، لکه ماهر فلکيات، او يو کليوال هم دخپلو اوقاتو حساب هماغه شان لگولی شي څنگه چې يونباري، بلکې بعيدنه ده چې د ماهر فلکيات يا عالم نظر کمزوری وي او د يو عامي کليوال نظرتيز وي، په دې صورت کې په خپله ماهر فلکيات يا عالم هم د مسکين انډره طرف ته رجوع کوي.

الغرض! د شارع پيش نظريشميره حکمتونه کيدای شي ددې وجې نه زموږ کار دانه دی چې دا گرمگرسوالونه وکړو او د شارع سره په بحث کې مشغول شو او د فرصت او وخت سره دين او ايمان هم ضائع کړو، زموږ کار خودادې چې د شارع په حکمت اوشفقت باندې يوخل ايمان راوړو، بيا دهغه د طرف نه چې هر څنگه حکم وشي هغه په خپل حق کې سراسر د خير و برکت موجب او عين د حکمت مظهر وگڼو او فوراً پرې عمل وکړو.

زبان تازه کردن باقرارتو نيا نگیختن علت از کارتو

په پای کې مناسب معلومېږي چې دراقم الحروف هغه تبصره کومه چې موصوف جعفر شاه پهلوي په دې کتاب باندې، ماهنامه،، بينات شعبان ۱۳۸۸ ه کې،، نقد و نظر،، کې شائع شوې ده درج کړل شي.

رويت هلال

مولانا محمد جعفر شاه پهلوي زموږ د ملک يو مشهور صاحب قلم او د اداره ثقافت اسلاميه ملگری دی. په زير نظر کتابچې کې هغوی،، رؤيت هلال اور فلکيات،، په موضوع باندې خبرې اترې کړې دي د کتاب په مندرجاتو باندې د نظر کولونه مخکې ددې شان نزول باندې پوهيدل ضروري دي، د موصوف تعلق ددې ځای حشويه فرقې سره دی د کومو نعره چې د موصوف په الفاظو کې داسې ده:

حضرات از مونږ په خيال کې زموږ پاکستانيانو دې وخت کې څه معين شريعت نشته، تير شويو وختونو په شريعت باندې چلېږو، کله چې موږ ددې خامو موادو... نه استفاده وکړو او يوه خبره مقرر کړو او حکومت هغه نافذ کړي نو زموږ له پاره به هماغه شريعت وي، او بيا به هغه هميشه له پاره نه وي، د ضرورت په وخت کې مجالس قانون سازي يابله ټاکل شوې کميټي هم په دې کې ترميم کولی شي.^(۱)

[۱] د مولانا جعفر شاه مقاله،، تعقل و تدبر کې لږه قرآن کریم کی تاکید.... [بقیه حاشیه په راروانه صفحه.

ددې حضراتو په نزد حضرت محمد (صلی الله علیه وسلم) راوړل شوې دین، او شریعت، دوه جدا جدا شيانو نومونه دي چنانچې:

دین خو روح او جذبه ده، کوم چې بدليدای نه شي او شریعت ددې روح د تشکیل نوم دی مقصد د سپړت باقې ساتل دي او شکل بدليدوسره سپړت نه بدليږي (حواله مذکوره ص: ٨٤٣) قرآن کریم او سنت نبویه ﷺ عباداتو او معاملاتو کې حلال او حرام، جائز او ناجائز، فرض او واجب، سنت او مستحب، اوصحيح او فاسد چې کوم احکام نافذ کړي دي، د عامو مسلمانانو په زده کړه واجب التسلیم دي، مگر د،، حشویه،، خیال دی چې د یوازې دهغه دور شریعت و، په کوم کې چې د دین د روح او جذبې دهغه دور د تقاضو مطابق خیال ساتل شوی و. او موږ لره هم ددې روح او جذبې باقې ساتلوسره سره دخپل دور د غوښتنو مطابق ددې بدلول په ځای یې،، نوې شریعت،، جوړول پکار دي او د وختي تقاضو مطابق شریعت محمدیه ﷺ، کې دکت کوټ، ترمیم او تنسیخ او رد و بدل،، نوم اجتهاد دی.

د موصوف په الفاظو کې:

نا قابل ترمیم یوازې دین په معنا دروح او سپړت، دی او شریعت په هردور کې ترمیم قبلوي، او همدغه د اجتهاد ضرورت وي، د ترمیم د مطلب نه دی چې دشروع نه واخله تراخړه پورې هرڅه دې بدل کړل شي، بلکې (الف) په شریعتونو کې چې کوم شی دخپل عصري تقاضو مطابق وي هغه دې باقې وساتل شي. (ب) او د کومو چې ضرورت نه وي هغه دې ترک کړل شي. (ج) د کوم نوي شي چې ضرورت وي دهغه دې په کې اضافه وکړل شي او دغه وخت کې په صرف عالمي مصالح امت لره په نظر کې ساتل وي.،، (حواله مذکوره بالا ص: ٨٤٤)

مطلب دا چې د شریعت خداوندي احکام،، د پوخ عقل خاوندانوله پاره،، دخام مال حیثیت لري، (د شریعت له پاره،، خام مواد،، اصطلاح موصوف په خپله مقاله کې ځای په ځای استعمال کړې ده، ناقل) ددوی سلوک به د شریعت سره هماغه شان وي چې دیواجبې تهذیب درسمونو او قانون سره کیږي، هغوی چې خومره شریعت فائده ورکونکی بیامومی هغه به باقې ساتي او خومره چې وغواړي هغه به ترک کړي او خومره چې وغواړي په هغې کې به اضافه وکړي، په عباداتو کې هم او په معاملاتو کې هم.

اوس داسوال باقې پاتې کیږي چې د،، عالمي مصالحو،، د تعین حق چاته حاصل دی، ددې جواب د حشویه سره دادی چې په دین کې په اجتهاد باندې دهیڅ یوې ډلې اجاره داري نشته، بلکې دا د پوره قوم حق دی، چې هغوی یې خپلومنتخبو نمائندگانو (مرکزي حکومت اود پارلیمنټ وکیلانو) ته ورکوي، همدوی ته د حق دی چې هغوی دخپل صوابدید

...بقیه د تیر مخ].. بشمول ماهنامه، فکرونظر، راولپنډی. (از ص: ٨٣٢ تا ٨٤٠) ماه می ١٩٦٨، دامقاله در اړولپنډی د بین الاقوامی کانفرنس دپاره لیکلې شوې وه مگر ورکیدوپه وجه باندې هلته اونه لوستلې شوله.

مطابق دوقتي تقاضاومصالح امت تشخيص وکړي اوکه په هيره کې شپې ته ورځ وويي نو د تمام قوم دافرض دي چې هغوی هم ،، اينک ماه پروين ،، اقرار وکړي. ددې تشريح نه به معلومه شوې وي چې مولانا جعفر شاه صاحب دکوم اجتهادي شريعت يا نوي شريعت داعي دی هغه د مستر پرويز د نظريه ،، مرکز ملت ،، او د مغربي نقالاتو د نظريې ،، تعمير اسلام ،، معجون مرکب دی ، دکوم مقصد چې په پوره اسلام باندې نظرثاني کول دي. مگر في الحال چې کوم شرعی مسائل چې داجتهادي ترميم له پاره زيرغوردی دهغو مختصرشان فهرست موصوف داپيش کوي:

مثلاً: دانشورنس جواړي، دبينکونوسود، خانداني منصوبه بندي، انتقال خون مسئله. د انساني اندامونو دبل انسان ته دلگولو مسئله، د ذرائع پيداوار قومياڼې کولو جواز، دجنري مطابق د مياشت اعلان، دبنځودپردې نوې حد بندي، تعدد ازواج، واده، طلاق، دعوت، ذبيحه، او سفر حج په شان جائز شيانو باندې دپابندي جواز، دجهيز اصليت، دحضانت موده، د مفقود الخبر ميعاد، د يتيم لمسي وراثت، فوتو، گانې، اودتصويروپستلو مسئلهاو داسې نور... (حواله بالا ص: ۸۴۶)

مولانا صاحب دخپلوملگروسره په دې خدمت باندې مقرردی چې قومي مشرانوته دشریعت محمدي دکومواصولواوفروعودمنسوخ کولو اودهغو په ځای د ،، وقتي تقاضو ،، عين مطابق نوی شريعت جوړولوالهام وشي دهغوی له پاره راه عامه هواره کړي اوپه عالمي سطح باندې خلک په دې باندې قائل کړي ، په دې سلسله کې موصوف چې کوم اجتهادي صلاحيتونه په کار راولي اوکوم قسمه دلائل پيش کوي اوکوم قسم تخنيک استعمالوي زيرنظر کتابچه دهغو ډيربڼه مثال دی.

اسلامي اصول دادې چې دقمري مياشتواوکلونوحساب په رؤيت باندې دی، دحضور ﷺ دورنه راواخله تراوسه پورې امت هم په دې اصول باندې کاربند دی اوروزه، اختر، اعتکاف ، زکات ، حج ، قرباني. عدت او داسې نور... ډير احکام هم په دې باندې مقرريري، ددې برعکس مولانا موصوف موقوف دادی چې ددې شيانو له پاره دمياشتې کتلو په دې ترقي يافته دورکې هيڅ ضرورت نه شته، ددې له پاره نه درؤيت ضرورت شته اونه دعالمانواونه دکميټو، اونه د گواهانو، اونه په ټيلي فون باندې دتصديقونو کولو. (ص: ۴۱)

دادحکومت کاردي چې هغه جنوري ته وگوري او دډيرمخکې نه د اخرونو وغيره اعلان وکړي اوموږ په پټوسترگوپه دې باندې (آمنه و صدقنا) وايو. دموصوف په خيال کې ،، په دې کې هيڅ قسمه شرعي نقصان نشته، بلکه شرعی نقصان خوپه اختلاف کې دی ،، (ص: ۴۸)

اوس وگورئ چې په دې شرعي اصولو کې دترميم له پاره دکوم دوجې نه چې بې شميره احکام شرعيه مسخ کيږي ، موصوف دهغې څه اجتهادي اصول وضع کړي دي ،، دادې واضحه وي چې موږ دچا رايې ته، که د هغه خپله وي ياداهل علم حرف آخرنه گڼو. (ص: ۵)

ځپل ذکر خوصوف د تبرک په طور سره کړی دی وینا یې داده چې د شریعت هره مسئله که څه هم هر څومره صریحي او قطعي وي او اهل علم په هغې باندې متفق نه وي، په هغې کې څه نا څه نوې خبره راویستل کیدای شي لکه په زیر نظر مسئله کې د امت عالمان په دې باندې متفق دي چې دروایت هلال معنا دسریه سترگوسره میاشت لیدل دي۔

مگر د مولانا موصوف په اجتهاد کې: ، دلته دروایت معنا هغه علم دی چې تاریخي یافني شواهدونه حاصلیږي یا د خوب په شان ذرۍ او خیال نه..... روایت هلال یوازې دسریه سترگوسره مخصوص کول څه معقوله وجه کیدای نه شي، ،

همدغه شان د ټولو عالمانو قانون په نزد د شهادت معنا ده:

دیوکس عدالت ته حاضریدل او گواهي ورکول، ،

مگر د مولانا موصوف په نزد د اصحیح نه ده ، بصیرت هم کافي دی چې غالب گمان

پیدا کړي. (ص: ۳۴)

او د مسلمانانو شریعت د دې اعتبار کوي او که نه او هغه مني یا نه مني مگر د موصوف په خیال کې: صرف د گواهانو په شرعي گواهي سره چې کوم غلبه ظن پیدا کیدای شي. دهغې نه زیات په موجوده دور کې د فلکیاتو د علم سره حاصلیږي. ، (ص: ۳۴)

الغرض! کله چې دا اصول یوځل مقرر شي چې: لومړی قرآن او سنت او دین او شریعت کوم مفهوم گڼلی و، یا خو هغه دسرنه غلط دی، یا دهغه دور په لحاظ سره صحیح و، مگر کم از کم زموږ له پاره صحیح نه دی او د دې نه وروسته په شریعت الهیه کې ردوبدل کولو ډیر گنجائش راتلی شي او دې سره اسلامي قطعیات ډیر په اساني سره د حشوي اجتهاد، ، په زد کې راوستل کیدای شي، د دې دهرې مسئلې په باره کې ویل کیدای شي، د زړې زمانې د مهلمانانو په دور کې دهغوی په خیال کې به داسې وه خواوس داسې نه ده، ،

موصوف فلکیاتو باندې اعتماد سره همدغه منطق ثابتول غوښتي دي. (ص: ۲۳)

۲: د دې ، ، حشوي اجتهاد، ، دویم اصل دادی چې د دې امت په کروړونو عالمانو، او فقهانو خلاف که د چاقول ملاوشي نو که دهغې نقل هر څومره ناقابل اعتبار او غلط وي لیکن هغه آسماني وحی وگڼه او دهغې اعلان وکړه، چې د امسئله دمخکې نه اختلافي راروانه ده او موږ د فلاني قول اختیاروو، چنانچې په زیر نظر مسئله کې مولانا موصوف د مطرف بن عبدالله، علامه سبکي رحمته الله علیه، قاضي عبدالجبار رحمته الله علیه، ابن مقاتل رحمته الله علیه، او مصنف جمع العلوم نومونه ورکړي دي چې هغوی په دې فن باندې مکمل یا غیر مکمل اعتماد کولو. (ص: ۱۱ تا ۱۳) حالانکې دا ول ذکر طرف ته د دوی نسبت غلط دی. (فتح الباری ج: ۴ ص: ۹۴) د علامه سبکي رحمته الله علیه قول مردود دی. (شامی ج: ۲ ص: ۱۰۰) د باقي بزرگانو په باره کې خاوال موصوف د الیکلي نه دي چې هغوی څوک وو؟ احد دادی چې د مصنف جمع العلوم د نامې هم څه پته معلومه نه ده، د دې نه علاوه د دوی دا قول بحواله شامي، د زاهدي، قنیه، نه نقل کړي دي د کوم په باره کې چې علامه شامي رحمته الله علیه

وضاحت موجود دی چې هغه ناقابل اعتبار دی. (شامی ج: ١ ص: ٥٢)

وگورئ دڅو بزگانو غلط، مردود، او ناقابل اعتبار اقوالو سره اجتهادي کلا جوړه شوه او څوارلسو پېړيو ته د غلط فهمي بنکار ويلو جواز پيدا شو.

٣: د حشويت دريم اصل دادی چې په موقع راتلو باندې دمکر، دوکې او غلط بياني نه مخ گرځول پکار نه دي، چنانچې ټولو ته معلومه شوه چې امام شافعي رحمته الله عليه په دې مسئله کې د ټول امت سره متفق دی، خو موصوف امام شافعي رحمته الله عليه هم راضی کړ چې درؤيت هلال په ځای د جنترې کتو سره دمخکې نه اعلان کيدای شي. (ص: ٢٥)

دموصوف ددې دوکې مقصد دادی چې ،، يوم شک ،، کې روژه نيول پکار دي او که نه؟ په دې باره کې دامام شافعي رحمته الله عليه نه، بلکې بيا وروسته د شافعيه وو دمشايخو گڼ شمير اقوال دي چې دامام نووي رحمته الله عليه په ،، شرح مهذب ،، او حافظ ابن حجر رحمته الله عليه په ،، فتح الباری ،، کې کتل کيدای شي، هم په دې کې يو قول د بعضو محتاط شافعيه وو دادی چې که حسابي تخمينه ددې تائيد کوي نو کوم کس ته چې ددې په صحت باندې باور وي دهغه له پاره پرې روژه نيولو کې څه نقصان نشته. هم دغه موصوف د غلط فهمي يا جعل سازي د وجې نه، داسې مسخ کړی دی چې امام شافعي رحمته الله عليه يا تمام شافعيه په فن فلکيات باندې د اعتماد قائل وو. (ص: ١٢)

٤: د حشويت څلورم اصل دادی چې مختلف قسمه غلطيان او گپ شپ ته د ،، قياس ،، نوم ورکړل شي او مولانا موصوف هم ددې اصل نه د پوره استفادې ډيره تجربه لري مثلاً:

١: که د ټيلي فون په اطلاع باندې دنني ماښامي دعوت قبليدایي نو درؤيت شهادت پرې ولې نه شي قبليدای؟ (ص: ٢٨)

٢: که کرنسي نوټونو د نقدي قائم مقام دی؛ نو د فلکياتو فون درؤيت قائم مقام ولې نه شي کېدای؟ (ص: ٥)

٣: که ټينک چلول شهسواري گڼل کيږي؛ نو د رؤيت تعبير د جنترې سره ولې نه شي کېدای؟ (ص: ٥)

٤: که د ميزاث په تقسيم کې په حساب کتاب باندې اعتماد کيدای شي؛ نو په مياشت کې ولې نه شي کېدای؟

٥: که دمشکيزې په ځای پمپنگ سره داودس له پاره اوبه اخيستل کېدای شي، نو د هوايي جهاز نه ولې مياشت لېدل کېدای نه شي؟

٦: که د غوښې په معامله کې په قصاب باندې اعتبار کيدای شي؛ نو د مياشتې په معامله کې حکومت باندې ولې نه شي کيدای؟ (ص: ٤٢)

ددې خبرو په نقل کولو کې قلم ته هم اولتې (قی) ورځي مگر ددې حضراتو صبر او حوصله ده چې داسې شرعي مسائل په دې بچکانه سوالونو سره حل کول غواړي، دکوم له پاره چې نه د علم

ضرورت شته اونه د عقل اونه د فهم اوبوهي.

که اداره ثقافت اسلاميه نه په اسلامي موضوعاتو باندې داسې معياري کتابونه راوتل نويقین کول پکار دي چې هغه به په خپله نیک نامي کې د، اداره طلوع اسلام، او، اداره تحقیقات اسلامي، نه مخکې لاره شي.

په انگلستان کې د اختر لمونځ

سوال: په انگلستان کې مسلمانانو ته د اختر مسئله د ټولو نه اهمه ده، مسلمانان په دې سلسله کې هميشه د اختلافاتو بنکار کيږي، په هر ښار کې څوڅو اختري کيږي، په دې سلسله کې تاسو څه و فرمائي مسلمانان څنگه يو شان اختر وکړي؟

جواب: په اصل کې د رمضان المبارک او د اختر تعلق د رؤيت هلال سره دی، نبي اکرم (صلى الله عليه وسلم) و فرمايل چې سپوږمۍ ووينئ نو روژه کوئ او چې سپوږمۍ ووينئ نو اختر کوئ^۱ عيسوي کال متعين دی او تاريخونه يې مقرر دي، خو د قمري تاريخونو تعين هره مياشت وي، کله ۲۹ تاريخ باندې کله ۳۰ تاريخ باندې د سپوږمۍ په تاريخ باندې د روژې يا د اختر فيصله کيږي، د يورپ د موسمي حالاتو په وجه په عام طور باندې د سپوږمۍ ليدل يوه ناممکنه خبره ده، په دې وجه عام طور باندې په دې سلسله کې اختلاف پيدا کيږي او د فقهي مسئلو په لحاظ سره د داسې ملکونو د پاره مسئلې موجودې دي، که چيرې ددې مسئلو مطابق حکمونه بيان کړل شي؛ نو د اختلاف په وجه به نه وي د فقهي په اعتبار سره به وي په کومو ملکونو کې چې سپوږمۍ په نظر نه راځي؛ نو هلته چې کوم قريب ترين ملک وي ددې په رؤيت (سپوږمۍ ليدلو) اعتبار دی او د دوی د سپوږمۍ په ليدلو باندې به د اختر يا د رمضان المبارک اعلان کيږي، په دې اعتبار سره د انگلينډ قريب ترين ملک مراکش دی، په دې وجه د مراکش په سپوږمۍ باندې د انگلينډ خلک روژې نيسي او اختر کوي^۲ زموره په رايه په انگلينډ کې د مختلفو ملکونو په فقهي احکاماتو باندې د نظر ساتلو په وجه اختلاف وي، علماء کرامو ته په متفق ضابطې سره په پوره انگلينډ کې په يوه ورځ باندې اختر کول پکار دي ددې له پاره چې د مسلمانانو اجتماعيت په نظر راشي او خلک د دين خلاف پروپيگنده ونه کړي.

[۱] عن ابن عمر قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: الشهر تسع وعشرون فلاتصوموا حتى تروه، ولا تفطروا حتى تروه (سنن ابی داؤد ج: ۱ ص: ۳۱۷، کتاب الصوم، باب الشهر يکون تسعاً وعشرين) (ايضاً: ويشت رمضان برؤية هلاله اوبعد شعبان ثلاثين يوماً للحديث الصحيحين: صوموا لرؤيته وافطروا لرؤيته، فان غم عليكم فاکملوا عدة شعبان ثلاثين يوماً) (البحر الرائق ج: ۲ ص: ۲۸۳، کتاب الصوم)

[۲] تفصيل دپاره او گوره: شامي ج: ۱ ص: ۳۶۲ مطلب في فاقد وقت العشاء كاهل بلغار، ايضاً او گوري: نظام الفتاوى، از مولانا مفتي نظام الدين اعظمي رحمه الله ج: ۱ ص: ۱۲۸ مکتبه رحمانيه لاهور)

د چاپه نزد چې په شرعي شهادت سره سپوږمۍ ثابته شوه هغوی ته د یوې روژې قضا نیول پکار دي

سوال: په اخبار کې خبر شائع شو چې د رمضان المبارک سپوږمۍ (۲۸) مارچ باندې په نظر راغله او حالانکې شهادتونه هم موجود وو لکه څنگه چې سپوږمۍ د شپې د ماښام نه ظاهره وه چې سپوږمۍ د یوې ورځې د مخکې نه وه او هلال کمیتۍ د سپوږمۍ لیدو اعلان ونه کړ، چونکې سپوږمۍ د اولې غلطۍ د پټولو له پاره عالمانو د ښځو په سربراهي کې د حکومت د خوشحالولو له پاره د دین غلا وکړه او حق خبره یې پټه کړه، که چیرې (۲۹) روژې شوې وي نو آیا لومړۍ روژه چې کومه د هلال کمیتۍ د وجې نه پاتې شوې وه آیا هغه روژه به نیول کیږي؟
جواب راکړئ.

جواب: زما خو په اهل علم باندې داسې بدگمانی نشته چې فرض شرعي یوازې د حکومت د خوشحالولو له پاره پرېږدي او بیا په دې کې د حکومت څه مفاد دي چې رمضان یوه ورځ پس شروع شي، په هر حال د کومو خلکو په نزد چې په شرعي شهادت سره رمضان ثابت شوی وي، دوی ته د روژې قضاء نیول ضرور پکار دي.^(۱)

❖ د روژې نیت ❖

د روژې نیت کله پکار دی؟

سوال: د رمضان المبارک روژې نیت کوم وخت کې کول پکار دي؟

جواب: ۱. بهتر دادي چې د رمضان المبارک د روژې نیت د صبح صادق نه مخکې وکړل شي.^(۲)
۲. که د صبح صادق نه مخکې د رمضان المبارک د روژې د نیولو اراده نه وه او د صبح صادق نه پس یې اراده وکړه نور روژه نیول پکار دي، که د صبح صادق نه پس یې څه خوړلي څښلي نه وي؛ نو نیت صحیح دی.^(۳)

۳. که څه یې خوړلي څښلي نه وي نو د غرمې نه یوه گنټه مخکې (یعنې شرعي نصف النهار نه

^۱ [رجل رای هلال رمضان وحده فشهد ولم تقبل شهادته كان عليه ان يصوم وان افطر في ذلك اليوم كان عليه القضاء دون الكفارة. عالمگیری ج: ۱ ص: ۱۹۸، الباب الثاني في رؤية الهلال]

^۲ [وقتها بعد الغروب ولا يجوز قبله والتسحرية كذا في الظهيرية (البحر الرائق ج: ۲ ص: ۲۷۹) -

^۳ [وانما تجوز النية قبل الزوال اذا لم يوجد قبل ذلك بعد طلوع الفجر ما ينافي الصوم ..... الخ (هندية ج: ۱ ص: ۱۹۶، كتاب الصوم، الباب الاول في تعريفه وتقسيمه وسببه ووقته وشرطه) -

مخکې، درمضان المبارک دروژې نیت کولی شی^{١١}

٤: درمضان شریف دروژې بس صرف دومره نیت کول کافی دي چې نن زماروژه ده، یادشپې نه دي اراده وکړي چې سهار به روژه نیسم^{١٢}

شرعي نصف النهار نه مخکې دروژې نیت کول پکار دي

سوال: ایا نصف النهار شرعي په وخت کې دروژې نیت کولی شو او لمونځ کولی شو؟

جواب: اول خوږه دې پوهیدل پکار دي چې،، نصف النهار شرعي،، څه شی دی؟ نصف النهار دوړځې نیمای ته وایي، اود روژه دار له پاره ورځ د صبح صادق نه شروع کیږي، د صبح صادق نه واخله تر غروب آفتاب پورې پوره ورځ شوه، اود دې نیمای ته،، نصف النهار شرعي،، وایي، اود لمر راخوتنه واخله تر پریوتو پورې ته په عرف عام کې ورځ وایي، د دې نیمای ته،، نصف النهار عرفي،، وایي، نصف النهار شرعي د نصف النهار عرفي نه کم ویش څلویښت منډه مخکې وي^{١٣}

کله چې دا معلومه شوه نو پوهیدل پکار دي چې دروژې په نیت کې د،، نصف النهار شرعي،، اعتبار دی، له دې وجې نه درمضان المبارک دروژې اود نفلي روژې نیت د نصف النهار شرعي نه مخکې کول صحیح دي، هر کله چې څه یې خوړلي او څښلي نه وي، د دې نه پس صحیح نه دی او په لمونځ کې نصف النهار عرفي ته اعتبار دی، او په هغه وخت کې لمونځ جائز نه دی، نصف النهار شرعي (کوم ته چې ضحوی کبری، هم وایي) دغه وخت کې لمونځ کول درست دي^{١٤}

١ [ایضاً پورتنی حاشیه)۔

٢ [وعرفها فی المحيط بان يعرف بقلبه انه صوم ..... الخ (البحر الرائق ج: ٢ ص: ٢٧٩) . وايضاً اما القسم الذى لا يشترط هذا تعيين النية لما يصومه ..... فهو اداء رمضان ..... وحقيقة النية قصده عازماً بقلبه صوم غد ولا يخلو مسلم عن هذا فى ليلى شهر رمضان (مراقى الفلاح على هامش الطحطاوى ، فصل فيما يشترط ثبت النية ص: ٣٥٢ طبع نور محمد)۔

٣ [فيصح اداء صوم رمضان ... والنفل سنة من الليل الى الضحوة الكبرى لا عندها تنوير الابصار، وفي الشامية: (قوله الى الضحوة الكبرى) المراد بهانصف النهار الشرعى والنهار الشرعى من استطارة الضوء فى افق المشرق الى غروب الشمس والغاية غير داخله فى المغيا كما اشار اليه المصنف بقوله لا عندها ..... وفى الجامع الصغير قبل النصف النهار وهو الاصح لانه لا بد من وجود النية فى اكثر النهار ونصفه من وقت طلوع الفجر الى وقت الضحوة الكبرى لا وقت الزوال فتشترط النية قبلها لتحقيق فى الاكثر اه (شامى ج: ٢ ص: ٣٧٧، كتاب الصوم) ٤ [فيصح اداء صوم رمضان ..... والنفل سنة من الليل الى الضحوة الكبرى لا عندها تنوير الابصار . وفى الشامية: قوله الى الضحوة الكبرى المراد بهانصف النهار الشرعى والنهار الشرعى من استطارة الضوء فى افق المشرق الى غروب الشمس والغاية غير داخله فى المغيا كما اشار اليه المصنف بقوله لا عندها ..... وفى الجامع الصغير قبل النصف النهار وهو الاصح لانه لا بد من وجود النية فى اكثر النهار ..... [بقية حاشيه په راروانه صفحه.

د روژې نیولو او روژه ماتې دعاګانې

سوال: دنفلې روژې نیولونیت اودروژه ماتې دعاګانې څه دي؟

جواب: دنفلې روژې له پاره دمطلق روژې نیت کول کافي دی، او هغه دادی: ^[۱]

«وبصوم غد نويت .. ترجمه: زه دسباني روژې نیت کوم...»

اودروژه ماتې دعاداده: «اللهم لك صمت وعلى رزقك افطرت...» ^[۲]

ترجمه: اي الله! ما ستاله پاره روژه ونيوله او ستا په رزق باندې روژه ماتې کوم...
اودرمضان دروژې نیت دې داسې وايي:

«وبصوم غد نويت من شهر رمضان...» ^[۳]

ترجمه: زه دسباني رمضان روژې نیت کوم...»

د افطار دعا د کوم حديث نه ثابته ده؟

سوال: په جنگ اخبار (۱۵) مارچ (۱۹۹۱ء) کې ستاسو مضمون د رمضان المبارک د فضيلت

او اهميت باندې ډير معلوماتي مضمون و، په دې کې يوه خبره معلومول غواړم د افطار په دعا کې تاسو دوه دعاګانې ليکلي وې:

(۱) لوږه ختمه شوه، کولمې لمدې شوې او اجر ان شاء الله ثابت شو. (۲) اي الله ما ستاد پاره روژه ونيوله او ستا په رزق مې افطار وکړ.

پوښتنه داده چې په دواړو دعاګانو کې کومه يوه د صحيح حديث نه ثابته ده؟ او بل دا چې

...پقيه د تير مخ].. ونصفه من وقت طلوع الفجر الى وقت الضحوة الكبرى لا وقت الزوال فتشترط النية قبلها لتحقيق في الاكثر اه (شامي ج: ۲ ص: ۳۷۷) ايضاً: اما القسم الذي لا يشترط فيه نيته فهو اداء رمضان ..... واداء النفل ..... فتصح النية ولو تهاً الى ما قبل نصف النهار لان الشرط وجود النية في اكثر النهار احتياطاً وبه توجد في كله حكماً لاكثر وخص هذا بالصوم فخرج الحج والصلاة لانهما اركان ..... ونصف النهار من ابتداء طلوع الفجر الى قبيل وقت الضحوة الكبرى لا عندها لان النهار قد يطلق على ما عند طلوع الشمس الى غروبها لفة وعند الزوال نصفه فيفوت شرط صحة النية بوجودها قبيل الزوال (مراقى الفلاح مع حاشية الطحطاوية ص: ۳۵۲، ۳۵۳، طبع مير محمد)۔

۱ [ويصح ايضاً ..... النفل بمطلق النية من غير تفقيد ..... ونية النفل ايضاً (مراقى الفلاح على هامش الطحطاوي، فصل فيما لا يشترط تثبيت النية ص: ۳۵۳ طبع مير محمد كتب خانه)۔

۲ [وعن معاذ بن زهرة قال: ان النبي صلى الله عليه وسلم كان اذا افطر قال: اللهم لك صمت وعلى رزقك افطرت رواه ابوداؤد مرسلاً (مشكوة ص: ۱۷۵، كتاب الصوم، وايضاً في الهندية ج: ۱ ص: ۲۰۰ كتاب الصوم، الباب الثالث)

۳ [هندية ج: ۱ ص: ۲۰۰ كتاب الصوم، الباب الثالث فيما يكره للصائم وما لا يكره)۔

نورې دعا گانې مونږه هميشه آورو او وايو يې چې اې الله! ما ستا د پاره روژه ونيوله او په تا باندې مو ايمان راوړې دى او په تاباندې مو توکل کړى دى او ستا په رزق مو افطار وکړ، ستاسونه دا معلومول غواړم چې کومه دعا لوستل پکار دي چې هغه د صحيح حديث نه ثابته وي؟
جواب: ما په خپل مضمون کې چې کومې دوه دعا گانې نقل کړې دي، هغه خود مشکوٰۃ (ص: ١٧٥)، کې د ابوداؤد شريف په حوالې سره ذکر شوې دي، او کوم الفاظ چې تاسو آوري او وايي دا ماته په هيڅ حديث کې نه ده معلومه، اگر چې مضمون صحيح دى.^{١١}

د روژې نيت کوم وخت وشي؟

سوال: ماته د بې خوبي شکايت دى او بل دا چې زما په ذمه باندې قضاء روژې دي، که چيرې زه د پيشمني په وخت پاڅم نو د بې خوبي د مرض په وجه د خوب په وخت کې نوره کمي کيدو ويره ده، په دې صورت حال کې داسې کولى شم چې د شپې ١١ بجو پورې نيت وکړم او کله چې سهار پاڅم نو زما به روژه وي؟

جواب: که چيرې ته د خوب نه مخکې نيت وکړئ چې زما روژه نيول دي نو نيت به صحيح شي.^{١٢}

د شپې د روژې د نيت کولو نه څه مراد دي؟

سوال: ما په يو کتاب کې لوستلي و چې د قضاء او نفل روژو نيت د شپې نه کول پکار دي، که چيرې داسې يې ونه کړي؟ نو روژه به دوباره نيسي، د شپې د نيت کولو نه څه مراد دي؟ آيا د شپې د نيت کولو نه پس سهار د فجر د آذان نه مخکې پيشمني نه شي کولى؟ او که هيڅ هم نه شي کولى؟

جواب: د شپې نه د نيت کولو نه مطلب دادى چې د صبح صادق نه مخکې د روژې نيت وکړي.^{١٣}

^١ [عن ابن عمر رضى الله عنه قال: كان النبي صلى الله عليه وسلم اذا افترقال: ذهب الظماء وابتل العروق وثبت الاجر انشاء الله. رواه ابوداؤد. وعن معاذ بن زهرة رضى الله عنه قال: ان النبي صلى الله عليه وسلم كان اذا افترقال: اللهم لك صمت وعلى رزقك افطرت. رواه ابوداؤد مرسلًا. (مشکوٰۃ ص: ١٧٥)، كتاب الصوم، باب، الفصل الثاني]

^٢ [ولو نوى من الليل ثم رجع عن نيته قبل طلوع الفجر صرح رجوعه في الصيامات كلها كذا في السراج الوهاج ولوقال نويت ان اصوم غدا انشاء الله تعالى صحت نيته هو الصحيح كذا في الظهيرية. ووقت النية كل يوم بعد غروب الشمس ولا يجوز قبله كذا في محيط السرخسى. (عالمگیری ج: ١ ص: ١٩٥)، كتاب الصوم. ٠ فيصح كل من هذه الثلاثة (اى اداء رمضان والنفل والنذر) بنية معينة من الليل. (مراقى الفلاح ص: ٣٥٢، كتاب الصوم، فصل فيما لا يشترط تثبيت النية)

^٣ [اما القسم الذى لا يشترط فيه تعيين النية لما يصومه ولا يبيتها اى .... [بقية حاشيه په راروانه صفحه.

د نفلی روژې نیت

سوال: دنفلي روژې نیولو اوماتولو نیت څه دی؟ که دنفلوپه طور سره روژې منل شوې وي چې که زما فلانی کار وشو؛ نو دومره روژې به نیسم، دروژې نیت او دروژه ماتې څه نیت دی؟

جواب: نیت د زړه ارادې ته وایي، نفلي روژه کې دمطلق روژې نیت کول هم صحیح دي اود نفلي نیت هم، یعنې په زړه کې دې اراده وکړي چې زه روژه نیسم، مگر د نذر روژې له پاره د نذر نیت کول ضروري دي، یعنې په زړه کې دا اراده وکړي چې زه د نذر روژه نیسم^[۱]

غالباً ستاسو مراد د نیت نه هغه دعاگانې دي چې دروژې نیولو په وخت کې اوروژه ماتې په وخت کې لوستل کیږي، ددې دعاگانو لوستل مستحب دي، ضروري نه دي، روژه ددې نه پرته هم صحیح ده. البته ددې دعاگانو په ژبه سره ویل مستحب دي^[۲]

د پېشمې کولونه پرته دروژې نیت کول صحیح دي

سوال: زه دامعلومول غواړم چې د روژې له پاره پېشمې کول ضروري دی او که نه؟ زه ډیره پريشان یم، څوک څه وایي او څوک څه؟ ددې له وجې تاسو زموږ اصلاح وکړئ!

جواب: دروژې له پاره پېشمې کول د برکت نه ډک دی، چې دې سره د ټولې ورځې له پاره طاقت ملاوېږي^[۳]، مگر دا دروژې له پاره د صحیح کیدو شرط نه دی، که د پېشمې کولو موقعه پیدا نه شي او پرته د پېشمې کولونه یې روژه ونيوله؛ نو هم روژه صحیح ده^[۴]

د قضا روژې نیت

سوال: په رمضان کې چې کله روژه نیسو؛ نو دروژې نیت به وایو او روژه به نیسو؛ نو ستاسونه

...بقیه د تیر مخ].. النية فيه فهو اداء رمضان ..... فيصح بنية معينة معينة من الليل وهو الفضل (مراقی الفلاح ص: ۳۵۲، کتاب الصوم، فصل فيما لا يشترط تثبيت النية)

۱ [واما القسم الثاني وهو ما يشترط له تعيين النية وتبيينها بتأدي به ويسقط عن المكلف ..... والنذر المطلق عن تقيده بزمان ..... لانها ليس لها وقت معين فلم تتأدى الا بنية مخصوصة معينة. (مراقی الفلاح علی هامش الطحطاوی ص: ۳۵۴، کتاب الصوم طبع میر محمد کتبخانه)۔

۲ [فيصح اداء صوم رمضان والنذر المعين والنفل بنية من الليل ..... وبمطلق النية اي نية الصوم ..... وبنية نفل درمختار - وفي الشامية: النية شرط في الصوم وهي ان يعلم بقلبه انه يصوم ..... الخ (شامي ج: ۲ ص: ۳۷۷)۔

۳ [عن ابنس بن مالک رضى الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: تسحروا فان في السحور بركة (سنن ابن ماجه باب ما جاء في السحور ص: ۱۲۱ طبع نور محمد)۔

۴ [ولوقال نويت ان اصوم غدا ان شاء الله تعالى صحت نيته هو الصحيح ..... جاز صوم رمضان والنذر المعين والنفل بنية ذلك اليوم اوبنية مطلق الصوم اوبنية النفل من الليل الى ما قبل نصف النهار (فتاوى هندية، کتاب الصوم الباب الاول ج: ۱ ص: ۱۹۵، طبع رشيديه)۔

مې پوښتنه داده چې که زموږ درمضان روژې پاتې شي اوبيا وروسته موږ قضا روژې نيسو، همدغه نيت به کوو؟

جواب: نيت دزړه ارادې ته وايي، هرکله چې تاسو د صبح صادق نه مخکې د قضا روژې نيت وکړ او روژه مو ونيوله؛ نور وروسته صحيح ده که په ژبه موهم، وبصوم غدلويت من قضاء رمضان، (سهار درمضان د قضا روژې نيولونيت کوم، وويل: نوهم ښه ده، مگر دروژې نيت دهغه الفاظ په ژبه سره ويلونه پرته هم کيږي.^{۱۱})

درمضان روژه نيولونه وروسته موماته کړه؛ نو قضا او کفار به لازم وي

سوال: ايا قضا روژې د پيشماني نه پرته داسې نيول کيدای شي چې د شپې دويده کيدونه مخکې نيت وشي چې سبا به زما روژه وي، ځکه چې ما اوريدلي دي چې نفلي او قضا روژې پرته د پيشماني نه هم نيول کيږي، که سهار د پورته کيدو فوراً د سهار په وخت کې نيت وشي؛ نو ايا روژه به اداسي؟ ځکه چې د روژې نيت د زوال نه مخکې کيږي او که سهار د پورته کيدو وروسته اراده بدله شي ياد څه مجبوري له وجې دروژې نيولوه مت ونگړای شي؛ نو د داسې روژې له پاره به قضا لازمه وي يا کفار به؟ مهرباني وکړئ او د دې مسئلې په تفصيل سره وضاحت وکړئ ځکه چې زه به نفلي او قضا داوړه روژې نيسم او زه د صبح صادق نه مخکې پورته نه شم د دې له وجې نه تراوسه پورې مې خپل د افرض ادا نه کړای شو.

جواب: دلته څو مسائل دي:

- ۱..... درمضان د قضا يي روژې نيت پرته د پيشماني کولو هم کولی شئ، مگر شرط دادی چې د قضا روژې نيت د صبح صادق نه مخکې وشي.^{۱۲}
- ۲..... که سهار شپو؛ نو د نفلي روژې نيت (او همدغه شان درمضان المبارک د ادا روژو نيت، د نصف النهار شرعي نه مخکې کول صحيح دي،^{۱۳} مگر د قضا روژې نيت صحيح نه دی، همدغه شان د نذر دروژې نيت هم د صبح صادق نه وروسته صحيح نه دی، ځکه چې د قضا او نذر دروژو نيت د صبح صادق نه مخکې کول شرط دي.^{۱۴}

۱ [والية معرفته بقلبه ان يصوم كذا في الخلاصة ومحيط السرخسي والسنة ان يتلفظ بها كذا في النهار الفائق

(هندية ج: ۱ ص: ۱۹۵، وايضا في الدرعم الشامي ج: ۲ ص: ۳۸۰)۔

۲ [وشرط القضاء والكفارات ان يبيت ويعين كذا في النقاية (عالمگیری ج: ۱ ص: ۱۹۶، كتاب الصوم، الباب الاوّل في تعريفه وتقسيمه ونسبه ووقته وشرطه، طبع رشيدية، وايضا في الشامية ج: ۲ ص: ۳۸۵، كتاب الصوم)۔

۳ [فيصح اداء صوم رمضان والنذر المعين والنفل بنية من الليل الى الضحوة الكبرى (درمختار) وفي الشامية: قوله الى الضحوة الكبرى المراد بها نصف النهار الشرعي ..... الخ (شامي ج: ۲ ص: ۳۷۷، كتاب الصوم)۔

۴ [والشرط للباقي من الصيام قرآن النية للفجر ولو حكما وهو بيت النية للضرورة وتعيينها (درمختار) وفي الشامية: (قوله: والشرط للباقي من الصيام) اي من انواعه اي الباقي.... [بقية حاشيه په راروانه صفحه.

٣..... که دشیپې نه مو د روژې نیت وکړ او بیده شوی، که دصبح صادق نه مخکې سترگې وغړیدې؛ نودنیت بدلولو اختیار شته^{١١}، که روژه نیسې او که یې نه نیسې، خو که دشیپې نیت کولونه وروسته هغه وخت مو سترگې وغړیدې چې صبح صادق شوی و؛ نواوس دنیت بدلولو اختیار نه شته، ځکه چې دشیپې دنیت له وجې روژه شروع شوې ده او اوس دنیت بدلولومعنا به دروژې ماتول وي، په دې صورت کې که مودصبح صادق نه وروسته څه وخورل؛ نوروژه به موماته شي.

او که بیادا د رمضان روژه وه؛ نوقضا او کفاره به دواړه لازم وي^{١٢} او که دنفلورژوه وه؛ نودهغي قضا به لازمیري^{١٣}.

❖ پېشمني او روژه ماتي ❖

پېشمني کې خوراک کول مستحب دي

او که یې ونه خواره؛ نوبیا هم روژه کیري

سوال: سوال دادی چې ایا دروژې نیلوله پاره پېشمني ضروري دی؟ او که څوک بشمني کې خوراک ونه خوري؛ نو ایا دهغه روژه نه کیري؟ دروژې نیت هم وښیئ د کوم ویلوسره چې روژه نیول کیري؟

جواب: دروژې له پاره پېشمني کول مستحب اودبرکت باعث دی، دې سره په روژه کې طاقت پیدا کیري^{١٤} او پېشمني کولونه وروسته دادعا کول پکار دي، وبصوم غدلویت من شهر رمضان^{١٥}

... بقیه د تیر مخ] .. منها بعد الثلاثة المتقدمة في المتن وهو قضاء رمضان والنذر المطلق ..... الخ (شامی ج: ٢ ص: ٣٨٠ کتاب الصوم)۔

١ [ولو نوى من الليل ثم رجع عن نيته قبل طلوع الفجر صرح رجوعه في الصيامات كلها ..... الخ (هندي ج: ١ ص: ١٩٥، کتاب الصوم، الباب الاول في تعريفه وتقسيمه)۔

٢ [وفي التوير: وان جامع في رمضان اداء ..... عمدًا فظن فطره به فاكل عمدًا قضى وكفر (درمختار مع الشامی ج: ٢ ص: ٤٠٩، ٤١١، باب ما يفسد الصوم وما لا يفسده، وايضًا في العالمگیری ج: ١ ص: ١٩٥)۔

٣ [قوله لما مرى من ان الكفارة انما وجبت لهنك حرمة شهر رمضان فلا تجب بافساد قضائه ولا بافساد صوم غيره (شامی ج: ٢ ص: ٤٠٩، باب ما يفسد الصوم وما لا يفسده، مطلب في جواز الافطار بالتحري)۔

٤ [التسحر مستحب ..... الخ (عالمگیری ج: ١ ص: ٢٠٠) وعن انس رضى الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: تسحروا فان في السحور بركة (ابن ماجه ص: ١٢١، باب ماجاء في السحور، طبع نور محمد)۔

٥ [قوله ان يتلفظ بها فيقول نويت اصوم غدًا ..... من فرض رمضان ..... الخ (شامی ج: ٢ ص: ٣٨٠، کتاب الصوم، والهندي، کتاب الصوم ج: ١ ص: ٢٠٠، الباب الثالث فيما يكره للصائم وما لا يكره، طبع رشيديه)۔

خوکه چاته داد عا یاده نه وي؛ نوبیا هم دروژې په زړه کې نیت کول کافي دي.^{۱۱۱} که تاسو د صبح صادق نه واخله تر لمر پر یو توپورې څه ونه خوړل او یولس بجې (یعنې شرعي نصف النهار) نه مخکې مود روژې نیت وکړ نو ستاسو روژه صحیح ده، د قضا ضرورت نه شته.^{۱۲۱}

پیشمنی ناوخته او روژه ماتې کې بیرې کول پکار دي

سوال: زموږ ځای کې ځینې خلک پیشمنی د پروخته کوي اود روژه ماتې په وخت روژه ماتې ناوخته کوي، ایا د دوی دا عمل صحیح دی؟

جواب: د لمر پر یو تلو وروسته په روژه ماتولو کې تاخیر کول پکار نه دی، د حضور ﷺ ارشاد مبارک دی چې: زما امت به په خیر باندې وي ترڅو پورې چې د پیشمنی په خوراک کې تاخیر او (لمر پر یو تلو نه وروسته) په روژه ماتې کې بیرې کوي، (مسند احمد ج: ۵ ص: ۱۷۲) ^{۱۳۱}

په یو بل حدیث کې دي چې: خلک به همیشې په خیر باندې وي ترڅو پورې چې په روژه ماتې کې بیرې کوي، (صحیح بخاری، مسلم و مشکوٰۃ ص: ۱۷۵) ^{۱۴۱}

په یو بل حدیث کې دي چې: الله تعالی فرمایي چې: ماته په خپلو بندگانو کې محبوب هغه خلک دي چې په روژه ماتې کې بیرې (تندي) کوي. (ترمذی، مشکوٰۃ ص: ۱۷۵) ^{۱۵۱}

په یو بل حدیث کې دي چې: دین به همیشې غالب وي ترڅو پورې چې خلک په روژه ماتې کې جلدي (بیرې) کوي ځکه چې یهود او نصارا تاخیر کوي، (ابوداؤد، ابن ماجه، مشکوٰۃ ص: ۱۷۵) ^{۱۶۱}

مگر د ضروري ده چې د لمر پر یو توپورې وشي؛ نو هله روژه ماتول پکار دي.^{۱۷۱}

۱ [قوله والشرط فيها.....يكفيه ان يعلم بقلبه ان يصوم .....الخ (شامی ج: ۲ ص: ۳۷۰، کتاب الصوم، والهندية ج: ۱ ص: ۱۹۵، کتاب الصوم، الباب الاول في تعريفه وتقسيمه وسببه و وقته و شرطه)۔

۲ [فيصح اداء صوم رمضان والنفل بنية من الليل الى الضحوة الكبرى (در مختار) وفي الشامية قوله الى الضحوة الكبرى المراد بها نصف النهار الشرعي.....الخ (شامی ج: ۲ ص: ۳۷۷، کتاب الصوم، والهندية ج: ۱ ص: ۱۹۶)

۳ [عن ابي ذر رضى الله عنه ان النبي صلى الله عليه وسلم قال..... لا تزال امتي بخير ما اخروا السحور وعجلوا الفطر (مسند احمد بن حنبل ج: ۵ ص: ۱۷۲ طبع بيروت)۔

۴ [وعن سهل رضى الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: لا يزال الناس بخير ما عجلوا الفطر. متفق عليه (مشکوٰۃ، کتاب الصوم ج: ۱ ص: ۱۷۵، باب الفصل الثاني، طبع قديمی)۔

۵ [وعن (ابو هريرة) قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم، قال الله تعالى: احب عبادي الى اعجلهم فطراً، متفق عليه، (مشکوٰۃ، کتاب الصوم ج: ۱ ص: ۱۷۵، طبع قديمی)۔

۶ [عن ابي هريرة رضى الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: لا يزال الدين ظاهراً ما عجل الناس الفطر لان اليهود والنصارى يؤخرون رواه ابوداؤد وابن ماجه (مشکوٰۃ، کتاب الصوم ج: ۱ ص: ۱۷۵ طبع قديمی)

۷ [ولا يفطر ما لم يغلب على ظنه غروب الشمس وان اذن المؤذن بجرعن البزازية (رد المختار، کتاب الصوم ج: ۲ ص: ۴۲۰)۔

که چادصبح صادق نه وروسته خوراک څښاک وکړ؛ نوروژه ونه شوه

سوال: روژه څومره وخت پورې وي؟ ايا دصبح صادق نه وروسته خوراک څښاک کولی شو؟
جواب: روژه دصبح صادق نه واخله ترلمړپړيو تلو پورې وي، دصبح صادق نه مخکې دخوراک څښاک اجازه شته او که دصبح صادق نه وروسته يې څه خوراک څښاک وکړ نوروژه ونه شوه.^{۱۱}
که پيشمني ته راپورته نه شي؛ نوڅه وکړي؟

سوال: که څوک پيشمني ته راپورته نه شي؛ نو هغه ته څه کول پکار دي؟
جواب: پرته دڅه خوړلو، څښلو دې دروژې نيت وکړي.^{۱۲}

داوده کيدونه مخکې يې دروژې نيت وکړ او دصبح صادق نه

وروسته راپورته شو؛ نوروژه شروع شوه، اوس ددې د ماتولو اختيار نه شته

سوال: يوکس دروژې نيت وکړ او ويده شو، مگر پيشمني کې راپورته نه شو؛ نو سهار ايا په خپلې خوبنې سره فيصله کولی شي، چې روژه ونيسي او که نه؟
جواب: کله چې هغه دويده کيدونه مخکې دروژې نيت کړی و؛ نو دصبح صادق نه وروسته دهغه روژه (دويده پاتې کيدو په حالت) شروع شوه او دروژې شروع کيدونه وروسته هغه ته ددې فيصلې کولو اختيار نه شته چې هغه روژه ونيسي او که نه؟ ځکه چې د روژې نيولو فيصله، خو هغه کړې ده او اوس دهغه په دې فيصله باندې روژه شروع شوې ده او اوس دروژې شروع کيدونه وروسته د ماتولو اختيار نه شته^{۱۳}، که درمضان روژه ماته کړي؛ نو په هغه به قضا او كفاره دواړه لازم وي.^{۱۴}

۱ [فهو عبارة عن ترك الاكل والشرب والجماع من الصبح الى غروب الشمس..... الخ (هندية ج: ۱ ص: ۱۹۴، كتاب الصوم، الباب الاول في تعريفه..... الخ (والشامي ج: ۲ ص: ۳۷۱، كتاب الصوم).
 ۲ [ولونوى قبل ان تغيب الشمس ان يكون صائماً غداً ثم نام..... لم يجوز ان نوى بعد غروب الشمس جازكذا في الخلاصة (هندية ج: ۱ ص: ۱۹۵، كتاب الصوم، الباب الاول، وايضا في الشامي ج: ۲ ص: ۳۷۷، كتاب الصوم).
 ۳ [وقت النية فالأفضل في الصيامات كلها ان ينوى وقت طلوع الفجر ان امكنه ذلك او من الليل لان النية عند طلوع الفجر تقارن اول جزء من العبادة حقيقة ومن الليل تقارنه تقديرًا وان نوى بعد طلوع الفجر فان كان الصوم ديناً لا يجوز بالاجماع وان كان عينا وهو صوم رمضان وصوم التطوع خارج رمضان والنذر المعين يجوز (بدائع الصنائع ج: ۲ ص: ۸۵، كتاب الصوم، فصل واما شرائطها فتوعان، طبع ايج ايم سعيد).
 ۴ [اذا اكل متعمداً ما يتغذى به او يتداوى به يلزمه الكفارة وهذا اذا كان مما يوكل للغذاء او للدواء فاما اذا لم يقصد لهما فلا كفارة وعليه القضاء كذا في خزنة المفتين فالصائم اذا أكل الخبز او الاطعمة او الاشربة..... عليه القضاء والكفارة عندنا هكذا في فتاوى قاضيخان عالمگیری ج: ۱ ص: ۲۰۵، الباب الرابع فيما يفسد وما لا يفسد]

د شپې د روژې نیت کولو والا پېشمېنې وکړي؛ نو هم به دهغه روژه وشي

سوال: که یوکس له شپې دروژې نیت وکړي او ویده شي، څکه چې هغه سره ویره ده چې دپېشمېنې په وخت کې به دهغه سترگې ونه غړېږي؛ نو ایا دهغه روژه به وشي؟
جواب: وبه شي.^(۱)

سوال: او که سترگې یې وغړېدې؛ نو ایا له سر نه پېشمېنې کولی شي؟
جواب: کولی یې شي.^(۲)

ایا نفلي روژې نیولوله پاره د اذان پورې خوراک کولی شو؟

سوال: چې کله نفلي روژه نیسو؛ نو د سهار د اذان په وخت کې (یعنې کله چې د سهار لمونځ کیږي) روژه بنده کړل شي، که روژه د اذان نه لس دولس منته مخکې بندول پکار دي، کوم مسلمانان وروڼه چې د اذان په وخت کې روژه بندوي؛ نو ایا دهغوی روژه کیږي او که نه؟
جواب: که د صبح صادق نه وروسته یې څه وخورل یا وڅښل؛ نور روژه ونه شوه، که اذان شوی وي او که نه او اذانونه عموماً د صبح صادق نه وروسته وي، ددې له وجې د اذان په وخت کې خوراک، څښاک والاو روژه نه کیږي، په جوماتونو کې عموماً نقشبې لگیدلې وي د ابتدائي فجر وخت وگورئ اوله هغه نه څلور پنځه منته مخکې د پېشمېنې خوراک دې بند شي.^(۳)

د اذان په وخت کې پېشمېنې کول

سوال: که یوکس سهار د اذان په وخت کې بیدار شي؛ نو هغه روژه څنگه ونیسي؟
جواب: که اذان د صبح صادق نه وروسته شوی وي (څنگه چې عموماً د صبح صادق نه وروسته کیږي)؛ نو دې کس ته خوراک، څښاک کول پکار نه دي، ګڼي دهغه روژه به ونه شي، پرته له څه خوراک، څښاک نه دې دروژې نیت وکړي.^(۴) خو که اذان مخکې شوی وي؛ نو بیا بېله خبره ده.

د پېشمېنې وخت په سائرن (تالی) باندې ختمیږي یا په اذان؟

سوال: په رمضان المبارک کې د پېشمېنې اخري وخت تر کله وي؟ یعنې سائرن پورې وي یا اذان پورې؟ دلته زموږ په ځای کې ځینې خلک ناوخته راپورته کېدو له وجې او یا په بله څه وجه

[۱] فیصح صوم رمضان..... بینة من اللیل الی الضحوة الکبری ..... الخ (در مختار مع الشامی ج: ۲ ص: ۳۷۷)

[۲] ایضا.

[۳] ولوتسحر علی ظن ان الفجر لم یطلع فاذا هو طالع.... فعليه القضاء ولا كفارة عليه ..... الخ (البدائع الصنائع، کتاب الصوم ج: ۲ ص: ۱۰۰، طبع ایچ ایم سعید، وایضاً الهندیة و کتاب الصوم ج: ۱ ص: ۱۹۴ طبع رشیدیة)

[۴] ایضا.

داځان پورې پيشمني کوي، دهغوی دا طرز عمل څنگه دی؟

جواب: دپيشمني وخت ختميدل متعين دي، سائرڼ اوځان دهغه له پاره يوعلامه ده، تاسوساعت ته وگورئ که سائرڼ په وخت باندې غړيدلی وي؛ نووخت ختم شوی دی، اوس خوراک، څښاک نه شی کولی.^(۱)

د سائرڼ غړيدوپه وخت اوبه څښل

سوال: زموږ په ځای کې عموماخلک له سائرڼ څه وخت مخکې دپيشمني نه فارغ شي اود سائرڼ دغړيدو انتظار کوي، کله چې سائرڼ شروع شي؛ نوپو يوگلاس اوبه وڅښي اوروژه بنده کړي، ايا داسې کول صحيح دي، زما مطلب دادی چې چيرته دسائرڼ دغړيدو مطلب خودانه وي چې دپيشمني وخت ختم شوی دی.

جواب: سائرڼ يومنت مخکې شروع کيږي، ددې له وجې ددې په دوران کې اوبه څښلې شي، په هرحال دا احتياط غوښتنه داده چې د سائرڼ غړيدونه مخکې دې اوبه وڅښل شي.^(۲)

د پيشمني وخت ختميدونه لس منته وروسته

خوراک څښاک کولو سره روژه نه کيږي

سوال: په کراچۍ کې دپيشمني اخري وخت تقريبا پياو باندې څلور بجې دی، که موږ څه وخت لس منته وروسته پنځه ويشت منته له پاسه څلور بجې پيشمني وکړو؛ نو ايا له دې سره روژه مکروه کيږي او که نه؟

جواب: په نقشوکې چې دصبح صادق کوم وخت ليکل شوی وي له هغه نه دوه څلور منته مخکې روژه بندول پکاردې، که يومنت دوه مخکې وروسته شي؛ نوروژه به وشي، خولس منته وروسته خوراک کولوپه صورت کې روژه نه کيږي.^(۳)

د روژه ماتي له پاره نيت شرط نه دی

سوال: ما په اول رمضان لومړۍ روژه نيولې وه اوپه پيشمني کې مې يوازې دوه گلاسې اوبه

۱ [وان اراد ان يتسحر بصوت الطبل السحري فان كثر ذلك الصوت من كل جانب وفي جميع اطراف البلدة فلا بأس به وان كان يسمع صوتاً واحداً فان علم عدالته يعتمد عليه وان لم يعرف حاله محتاط ولا ياكل..... الخ (هندي، كتاب الصوم الباب الاول ج: ۱ ص: ۱۹۵، طبع رشيدية).]

۲ [اذا شك في الفجر فالأفضل ان يدع الاكل ولواكل فصومه تام مالم يتيقن انه أكل بعد الفجر فيقضى حينئذ كذا في فتح القدير (هندي، كتاب الصوم، الباب الاول ج: ۱ ص: ۱۹۴، طبع رشيدية كونه).]

۳ [تسحر على ظن ان الفجر لم يطلع وهو طالع..... قضاء ولا كفارة عليه..... الخ (هندي، كتاب الصوم، الباب الاول ج: ۱ ص: ۱۹۴، طبع رشيدية).]

څښلې وې، چې دهغه له وجې روژه په ماسخته شوې وه، دروزه ماتي په وخت کې مازر يوه کجوره په خوله کې کيښوده، خو هغه مې په غاښونو ماته کړې نه وه، چې ناڅاپه ماته راياد شو چې مانيت نه دی کړی، ددې له وجې کجوره مې په خولې کې وه اومانيت وکړ او روژه مې ماته کړه، ايا زما روژه په دې صورت کې وشوه، يامکروه شوه.

جواب: دروزه ماتي له پاره نيت کول شرط نه دي، غالبا، دروزه ماتي نيت، نه ستاسو مراد هغه دعاده کومه چې دروزه ماتي په وخت لوستل کيږي، دروزه ماتي په وخت کې دعا کول مستحب دي مگر شرط نه دي، که دعادي ونکړه؛ او روژه دې ماته کړه؛ نوروزه پرته د کراحت نه صحيح ده، خودوروزه ماتي په وخت دعا قبلېږي ددې له وجې نه د دعاهتمام کول پکار دي، بلکې دروزه ماتي نه مخکې ښه په توجه سره دعاگانې کول پکار دي.^{١١}

پيشمني او روژه ماتي کې دکوم ځای دوخت اعتبار دی

سوال: زما ورور په عربي اماراتو کې روژه نيولې وه اوراغي، دلته دکراچۍ دوخت مطابق يې روژه ماته کړه، حالانکې هغه علاقه دکراچۍ نه يوه گنټه وروسته ده، ايا په داسې صورت کې هغه يوه گنټه مخکې روژه ماته کړه؟ روژه ماتي صحيح شواوکه غلط؟ که غلط شو؛ نو ايا د روژې قضايه وي؟

جواب: اصول دادي چې په روژې نيولو او ماتولو کې دهغه ځای دوخت اعتبار دی چيرته چې بنده روژې نيولو او ماتولو په وخت کې موجود وي، کوم کس چې په عرب اماراتو کې روژه ونيسي او کراچۍ ته راشي؛ نو هغه به دکراچۍ دوخت مطابق روژه ماتي کوي او کوم کس چې د پاکستان دوخت مطابق روژه نيولې وي او مثلاً سعودي عرب ته تللی وي؛ نو هم هلته دلمر پريوتلونه وروسته به روژه ماتي کوي، ځکه چې دکراچۍ د غروب اعتبار نه شته.^{١٢}

د ريډيو په اذان روژه ماتي صحيح دی

سوال: زموږ کورسره نژدې جومات نه شته چې دهغه له وجې موږ په اساني سره اذان اوريدای نه شو؛ نو ايا په رمضان شريف کې موږ روژه ماتي ريډيو باندې د اذان اوريدوسره کولی شو؟ څنگه چې تاسوته معلومه ده چې ريډيو والا اعلان کوي چې: دکراچۍ او خواوشا علاقو کې دروزه ماتي وخت هم ښيي او له دې نه فوراً وروسته اذان شروع کوي، په تير رمضان کې چې

١ [ومن السنة ان يقول عند الافطار: اللهم لك صمت وبك آمنت وعليك توكلت وعلى رزقك افطرت ..... الخ (هندية ج: ١ ص: ٢٠٠ كتاب الصوم، الباب الثالث فيما يكره للصائم وما لا يكره، طبع رشيدية)]

٢ [قال الشامي قبيل فصل في العوارض (تنبيه) قال في الفيض: ومن كان على مكان مرتفع كمنارة اسكندرية لا يفطر ما لم تغرب الشمس عنده ولا هل البلدة الفطر ان غربت عندهم قبله ..... الخ (شامي ج: ٢ ص: ٤٢٠)]

موږ به څنگه په ريډيويوندي الله اکبر واوریده؛ نوروږه ماتې به مو وکړي، مهرباني وکړئ اود کتاب اوسنت په رڼاکې موږ ته ووايئ چې زموږ روږه ماتې به صحيح وي او که نه؟

جواب: په ريډيويوندي په صحيح وخت باندې اطلاع اواذان ورکول کيږي ددې له وجې پرې روږه ماتې کول صحيح دي.^(۱۱)

په مسجد کې سائرن (تالي) غږول اوپه دې سره د روږه ماتې کول

سوال: درمضان په مياشت کې روزانه د افطار سره د اذان نه مخکې سائرن (تالي) وهل کيږي، ايا سائرن وهل په مسجد کې صحيح دي؟ روزانه دتالي سره روږه ماتول پکار دي که له اذان سره؟

جواب: بهتره خو دا ده چې اذان وشي او که تالي وهل کيږي؛ نو د مسجد نه دې بهر ووهي.

ايا لمانځه کولو نه وروسته روږه ماتول پکاردې؟

سوال: زما مسئله داده چې زما والد دانديا هتھيار شريف نه مريد دی او ټول وخت صحيح تيرېږي خود رمضان په مياشت کې ډير مشکلات وي، هغه داسې چې والد صاحب وايي په رمضان کې چې لمونځ وکړي؛ نو بيا به افطار کوي هغه قرآن هم خلاص کړي او وايي يې، ماته په دې خبرو باندې يقين نه راځي، اخر په دنيا کې دومره لوی لوی عالمان تير شوي دي، په خانه کعبه کې هم خلک د اذان نه فوراً وروسته افطار کوي، مولانا صاحب! ايا زما د والد صاحب دا طريقه صحيح ده؟ که چيرې صحيح وي؛ نو د ټولې دنيا خلک ولې داسې نه کوي؟

جواب: ستاسو والد صاحب ته غلطه مسئله بيان شوې ده، د شريعت حکم دادی چې د غروب نه فوراً وروسته دې روږه ماته شي.^(۱۲)

هوايي جاز کې روږه ماتې دکوم وخت په لحاظ سره کول پکاردې؟

سوال: په جاز کې دروږه ماتې څه حکم دی؟ هرکله چې جاز (۳۵۰۰۰) پنځه ديرش زره فټه، لوړ والي باندې پرواز کوي اود ځمکې په اعتبار سره د غروب افتاب وخت شوی وي مگر د بلندي له وجې لمر مخامخ په نظر راځي؛ نو په داسې حالت کې به دځمکې غروب معتبر وي يا دجاز؟

[۱] وان اراد ان يتسحر بصوت الطبل السحري فان كثر ذلك الصوت من كل جانب وفي جميع اطراف البلدة فلا بأس به وان كان يسمع صوتاً واحداً فان علم عدالته يعتمد عليه وان لم يعرف حاله احتاط ولا ياكل (هندية ج: ۱ ص: ۱۹۵، كتاب الصوم، الباب الاول) ولا يفطر ما لم يغلب على ظنه غروب الشمس وان اذن المؤذن، بجرع البزاية (ردالمحتار كتاب الصوم ج: ۲ ص: ۴۲۰، طبع سعيد)۔

[۲] وتعجيل الافطار الفضل فيستحب ان يفطر قبل الصلاة (عالمگیری ج: ۱ ص: ۲۰۰) عن ابی هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: قال الله تعالى: احب عبادي الى اعجلهم فطراً (مشكوة ج: ۱ ص: ۱۷۵، كتاب الصوم، باب الفصل الثاني قديمي کتب خانه کراچي)

جواب: روژه دارته چې کله لمريه نظر راځي؛ نودروژه ماتي اجازه نه شته دجاز اعلان هم مهمل او غلط دی او روژه دارچې چيرته موجودوي هم دهغه ځای غروب معتبردی، که هغه په لس زره فته لوړوالي باندې وي؛ نوددې لوړوالي نه لمريه نظر راځي؛ نوروژه ماتي کول پکار دی، دکوم ځای په لوړوالي باندې چې جاز پروازکوي دهغه ځای په ځمکه باندې لمريوځي؛ نودجاز مسافريه روژه ماتي نه کوي.

دهوايي جازد عملي د پيشمني او روژه ماتي احکام

سوال: دهوايي جازد عملي له پاره درمضان دمياشت دروژپه باره کې څه سوالونه دي، د کومو وضاحت چې پکار دی، څنگه چې ديو مضبوط عمارت له پاره مضبوط بنياد ضروري دی همدغه شان دايمان له پاره صحيح عقیده او په هغه باندې عمل ضروري دی، په دې باره کې علماء راسخ صحيح نمائندگي کولی شي، تاسوته گزارش دی چې ددې سوالونو تفصيلي جوابونه په شريعت کې د فقه حنفي د علم په رڼا کې راکړئ ډيره مهرباني به مووي.

دهوايي جازد عملي مختلف قسمه ډيوتي وي، ديو قسم ډيوتي نوعيت داسې دی چې هغه هم په کورباندي، **stand by Duty**،، اوسيري او په دې صورت باندې ډيوتي ته ځي هرکله چې دويمه عمله کومه چې ډيوتي ته روانه وه د، **Operating Gew**،، په عين وخت باندې ناروغ شي، يادبل څه له وجې ډيوتي ته حاضريداي نه شي، خوداسې کله کيږي اوزياترداسې قسم ډيوتي والا **Stand by Duty**،، په کورباندي وي، په دې شکل کې که عمله روژه نيول وغواړي؛ نو ترڅومره حده ناوخته دروژې نيت کولی شي؟

جواب: درمضان دروژې نيت چې دنصف النهار شرعي نه مخکې وشي؛ نوصحيح دی، گني صحيح نه دی، دابتدائي صبح صادق نه دغروب افتاب پورې که وخت په دوو برابرڅوکې تقسيم شي؛ نو دهغه،، عين وسط،، يعني درمياني برخې ته،، نصف النهار،، شرعي وايي او دا د زوال نه تقريبا درې پاوه مخکې شروع کيږي او که روژه نيول وي؛ نودروژې نيت ددې نه مخکې کول ضروري دي، که عين دنصف النهار په وخت کې يادنصف النهار نه وروسته دروژې نيت وشي؛ نوروژه به ونه شي.^{۱۱}

سوال: که دنيت کولونه وروسته په فلايت باندې تلل وي او عملي روژه ماته کړه؛ نوددې به څه کفار ادا کول وي؟

۱ [فيصح اداء صوم رمضان والنذر المعين والنفل بنية من الليل، فلا تصح قبل الغروب ولا عنده الى الضحوة الكبرى لا بعدها ولا عندها اعتباراً لاكثر اليوم (قوله الى الضحوة الكبرى) المراد بها نصف النهار الشرعي، والنهار الشرعي من استطارة الضوء في افق المشرق الى غروب الشمس والغاية غير داخله في المغيا كما اشار اليه المصنف بقوله لا عندها..... الخ (ردالمحتار مع الدر المختار ج: ۲ ص: ۳۷۷ كتاب الصوم، طبع ايج ايم سعيد کراچي)۔

جواب: كفاره يوازې په دې صورت كې لزميرې، كله چې دروژې نيت دشپې نه يعنې صبح صادق نه مخكې كړى وي او كه دصبح صادق نه وروسته اونصف النهارنه مخكې يې دروژې نيت كړى و اوبيايې روژه ماته كړه؛ نو كفاره به پرې لزمه نه وي (درمختار، شامى)^{١١}

سوال: دوه قسمه فلائټس وي، يووړوكى فلائټ وي مثلاً دكراچۍ نه لاهور، يا اسلام اباد وغيره او واپس كراچى، سهارچې لارشي غرمه واپسي وي يا غرمه چې لارشي؛ نودشپې واپس شي اودويم فلائټ داوړده وخت وي، كوم چې دملك نه بهرته ځي، په دې صورت كې دعملې روژه نيول مستحب دي يانه نيول؟ زياتر عمله په وړوكي فلائټ كې روژې نيول غواړي.

جواب: كه دسفر په دوران كې په روژې نيولو كې څه مشقت نه وي؛ نودمسافرله پاره روژه نيول افضل دي، خو كه دخپل ځان يادملگري په مشقت كې داچولې كيدو ويره ورسره وي؛ نونه نيول يې افضل دي.^{١٢}

سوال: دهوايي جاز عمله په دوه قسمه مسافرو كې راځي، ددواړو قسمه عمله په ډيوتي كې شماريږي ديوقسم عمله هغه ده په چاباندې چې دجازيادمسافروڅه ذمه واري نه وي، هغه ددې له وجې سفر كوي چې هغه ته په نيمه لاره كې، يادرې برخې لاره وهلونه وروسته كوزيدل دي او ورځ دوه ارام كولونه وروسته جاز مخكې منزل طرف ته بوتلل دي، ددويم قسم عمله هغه وي په چاباندې چې دجاز اودمسافرو دواړو ذمه واري وي، په دې دواړه قسمه عمله باندې دروژې احكام څه دي؟

جواب: په كومه عمله چې دجاز اودمسافرو ذمه واري ده كه هغه سره ويره وي چې دروژې نيولوپه صورت كې دوى ته په ذمه واري پوره كې خلل به راشي؛ نو هغه ته روژه نيول پكارنه

١ [اولم ينفى رمضان كله صوما ولا فطرامع الامساك لشبهة خلاف زفراواصبح غيرناو للصوم فاكل عمداً، ولوبعدانية قبل الزوال لشبهة خلاف الشافعى، وفى الشامية : (قوله لشبهة قول زفر) ..... واما عندنا فلا بد من النية لان الواجب الامساك بجهة العبادة، ولا عبادة بدون النية ..... ويلزمه القضاء دون الكفارة ..... (قوله قبل الزوال) هذا عندناى حنيفة ..... ثم المراد بالزوال نصف النهار الشرعى وهو الضحوة الكبرى (قوله لشبهة خلاف الشافعى) فان الصوم لا يصح عنده بنية النهار كمالاً يصح بمطلق النية، وهذا تعليل لوجوب القضاء دون الكفارة اذا كل بعد النية (رد المختار مع الدر المختار ج: ٢ ص: ٤٠٣، كتاب الصوم، مطلب فى حكم الاستمنا بالكف)۔

٢ [فمن كان منكم مريضاً او على سفر فعدة من ايام آخر ..... وان تصوموا خير لكم ان كنتم تعلمون (البقرة ١٨٤) وللمسافر الذى انشاء السفر قبل طلوع الفجر ..... الفطر لقوله تعالى فمن كان منكم مريضاً او على سفر فعدة من ايام آخر ولما روينا وصومه اى المسافر احب ان لم يضر لقوله تعالى: وان تصوموا خير لكم وهذا اذا لم تكن عامة رفقته مفطرين ولا مشتركين فى النفقة، فان كانوا مشتركين او مفطرين فالافضل فطره اى المسافر، موافقة للجماعة كما فى الجوهره (مراقى الفلاح على هامش الطحطاوى ص: ٣٧٥، ٣٧٤، كتاب الصوم، فصل فى العوارض، طبع مير محمد)

دي، بلکې په بل وخت کې قضانيول پکار دي، خصوصاً که دروژې له دوجې مسافرو يا د جاز سلامتي ته خطره وي؛ نودهغه له پاره روژه نيول به منع وي مثلاً د جازکستان روژه ونيوله چې دهغه له وجې ورته جاز کنترول کول گران شي.^{۱۱}

سوال: سفر دوه قسمه وي، يوسفر دمغرب نه مشرق طرف ته وي، په کوم کې چې ورځ ډيره وږه وي هرکله چې دويم سفر کوم چې دمشرق نه مغرب طرف ته وي په هغه کې ورځ ډيره اوږده وي. لمر تقريبا د جاز سره سره وي اوروژه تقريبا د دوشتو گنتيو شي په دې صورت کې اکثر کتل شوي دي چې خلک روژه د گنتيو په حساب سره ماتوي مثلاً: د پاکستان په حساب سره يې روژه نيولې وه او په پاکستان کې چې کوم وخت روژه ماتي وي هغه وخت کې دوی هم روژه ماته کړي، په دې صورت کې ځينې خل لمر بالکل پورته وي اوله کوم ځای نه چې جاز تيريږي هلته د ماسپنين وخت وي؛ نو ايا داسې روژه ماتول به صحيح وي؟

جواب: د گنتيو په حساب سره دروژې ماتولو کوم صورت چې تاسو ليکلی دی داصحيح نه دی د افطار په وخت کې چې روژه دار چيرته موجود وي دهغه ځای غروب به معتبر وي کوم کسان چې په پاکستان کې روژه ونيسي اوروان شي هغوی ته د پاکستان د غروب مطابق دروژې ماتولو اجازه نه شته، کومو کسانو چې داسې کړي دي دهغوی روژه ماته شوه او دهغوی په ذمه ددې قضالارم ده.

سوال: پورتنی استواء (Higher Latitudes) چيرته چې لمر د ۲۰-۲۲ گنتيو پورې رسيږي ياپورته تلو سره شپږو مياشتو پورې لمر نه پريوځي او بياراتلونکي شپږو مياشتو پورې تياره وي؛ نودهغه ځای له پاره دلمانځه اوروژې په باره کې څه احکامات دي؟ اکثر په دغه ځايونو کې د مدینې منورې يامکې معظمې داوقات په اعتبار سره لمونځ اوروژې اختياروي، ايا دهغوی داسې کول صحيح وي؟

جواب: د مدینې منورې يامکې معظمې دوختونو اعتبار کول بالکل غلط دي په کومو مقاماتو باندې چې طلوع او غروب کيږي، خوهلته ورځې اوږدې اوشپې وږې وي؛ نو هغوی ته د خپل ملک د صبح صادق نه غروب افتاب پورې روژه نيول لارم دي^{۱۲} البته په دوی کې چې کوم

۱ [وللمسافر الذى انشاء السفر قبل طلوع الفجر..... الفطر لقوله تعالى: فمن كان منكم مريضاً او على سفر فعدة من ايام آخر ولما رويانه، وصومه اى المسافرين ان لم يضره، وفي حاشية الطحاوى: (فعده من ايام آخر) اى فافطر فعليه عدة الايام التى افطرها من ايام آخر (ولما رويانه) اى من قوله صلى الله عليه وسلم ان الله وضع عن المسافرين الصوم (وان لم يضره) اى اراد بالضرر، الضرر الذى ليس فيه خوف الهلاك، لان ما فيه خوف الهلاك بسبب الصوم فالافطار فى مثله واجب لا انه افضل، بحر حاشية الطحاوى مع مراقى الفلاح ص: ۳۷۴]
 ۲ [كتاب الصوم..... هولغة امساك عن المفطرات الاتية حقيقة او حكماً وفى وقت مخصوص وهو اليوم.... الخ (قوله وهو اليوم) اى اليوم الشرعى من طلوع الفجر الى الغروب (رد المختار على الدر المختار ج: ۲ ص: ۳۷۱ كتاب الصوم)

کسان د کمزوري له وجې دومره اوږدې روژې نه شي نيولی؛ نو هغوی په معتدل موسم کې قضانيولی شي^(۱) په دې علاقو کې به د لمونځونو اوقات هم د معمول مطابق وي او په کومو علاقو کې چې هډو طلوع او غروب نه کېږي؛ نو هلته دوه ورته کيدای شي يودا چې د ساعت (گڼې)، د څلېرو شتو گڼتوبه حساب سره د لمونځونو وختونه مقرر شي او ددې مطابق دې دپه روژو کې د پيشمني او روژه ماتې تعين کوي^(۲) دويم صورت دادی چې دهلته نه نژدېک ترين کوم ښار کې طلوع او غروب په کوم معمول سره کېږي؛ نو دهغه د اوقاتو مطابق دې د لمونځونو او پيشمني او افطار باندې عمل کوي^(۳)

سوال: ځينې حضرات په درمياني استواء (Mid Letitudes) کې هم خپل لمونځونه او روژې د مدينې منورې د لمونځونو او روژې اوقاتو سره ادا کوي دا تر کومې صحيح ده؟

جواب: پورته معلوم شوي دي چې د هر ښار له پاره دهغه د طلوع او غروب اعتبار دی، د لمانځه په وختونو کې هم او دروژې په وختونو کې هم، د مدينې منورې په وختونو کې لمونځ روژه کول بالکل غلط دي او دا ټول لمونځونه او روژې نه دي ادا شوې.

سوال: د کراچۍ نه لاهور يا اسلام اباد ته د تلوبه وخت کې اگر چې په لاهور اسلام اباد کې لمر پريوتی وي او روژه ماتې کېږي، مگر په جاز کې د لوړوالي له وجې لمر په نظراخي، په دې صورت کې روژه د ځمکې دوخت مطابق ماته شي يا ترڅو پورې چې لمر د جاز نه پريوتی په نظر رانه شي دهغه پورې ملتوي شي؟

جواب: د پرواز په دوران کې د طلوع او غروب د نظرات لوبه اعتبار وي، که په ځمکه باندې لمر پريوتلی وي، مگر د جاز په افق باندې لا پريوتلی نه وي؛ نو جهاز والو ته به د دروژې ماتولو يا د ماښام د لمانځه کولو اجازه نه وي، بلکې کله چې لمر د جاز د افق نه پريوځي؛ نو هلته به ورته اجازه وي^(۴)

۱ [المريض اذا خاف على نفسه التلف او ذهاب عضو يفطر بالاجماع وان خاف زيادة العلة وامتداده فكذلك عندنا وعليه القضاء اذا افطر كذا في المحيط (هندية ج ۱ ص ۲۰۷، الباب الخامس في الاعتذار التي تبيح الافطار)

۲ [عن النواس ابن سمعان قال: ذكر رسول الله صلى الله عليه وسلم الدجال ذات غداة ..... قال: اربعون يوماً، يوم كسنة، ويوم كشهرا، ويوم كجمعة، وسائر ايامه كايامكم، قلنا: يا رسول الله! فذلك اليوم الذي كسنة اتكفينا فيه صلاة يوم؟ قال: لا، اقدر والله قدره (مسلم ج: ۲ ص: ۴۰۰، ۴۰۱، باب ذكر الدجال)۔

۳ [فان قلنا بوجوب الصوم يلزم القول بالتقدير، وهل يقدر ليلهم باقرب البلاد اليهم كما قاله الشافعية هنا ايضاً، ام يقدر لهم بما يسع الاكل والشرب، ام يجب عليهم القضاء فقط دون الاداء؟ كل محتمل فليتاامل (شامي ج: ۱ ص: ۳۶۶ طبع ايج ايم سعيد)۔

۴ [والمراد بالغروب زمان غيوبة جرم الشمس بحيث تظهر الظلمة حسافي جهة المشرق قال صلى الله عليه وسلم اذا اقبل الليل من ههنا فقد افطر الصائم، اى اذا وجدت الظلمة حسافي جهة المشرق فقد ظهر وقت الفطر او صار مفطراً في الحكم لان الليل ليس ظرفاً للصوم (شامي ج: ۲ ص: ۳۷۱، كتاب الصوم، طبع ايج ايم سعيد)

سوال: په دویم صورت کې کله چې عین دروژه ماتي په وخت کې که سفر شروع شي: نود جاز ترڅه حد پورې اوچتیدونه وروسته بیالمریه نظر راښی او په مسافرو کې بې چینی پیداشي، چې په روژه کې موږ پر راغی، یا مکروه شوه؟ ددې متعلق څه احکام دي؟

جواب: که په ځمکه باندې دروژې ماتیدونه وروسته سفر شروع شو او اوچت تلونه وروسته لمر په نظر راغی؛ نور وروژه مکمل شوه دروژې مکمل کیدونه وروسته د لمر په نظر راتلل هیڅ اعتبار نه لري، ددې مثال داسې دی چې یوکس دیرش روژې پوره کړي او دا خترل مونځ وکړي او پاکستان ته راشي؛ نو ویني چې دلته لارمضان ختم شوی نه دی؛ نو دهغه په ذمه دلته روژې نیول به فرض نه وي.

سوال: که عمله د سفر په دوران کې دامحسوس کړي دروژې نیولوله وجې نه موبه ډیوتې کې خلل راځي او روژه یې ماته کړه؛ نو ایا ددې کفار به ادا کول وي؟

جواب: که روژې سره صحت متاثره کيږي او په ډیوتې کې دخلل راتلو او جاز یا مسافرو متاثره کیدو ویره وي؛ نور وروژه دې ماته شي او ددې به یوازې قضا لازم وي، کفار به لارمه نه وي. والله اعلم!

❖ کومو وجوهاتو سره روژه ماتول

❖ جائز دي؟ او کومو سره نه؟ ❖

.....

د ناروغی د زیاتیدو یا خپل ماشوم د هلاکت

ویره وي؛ نور وروژه ماتول جائز دي

سوال: مسئله دامعلومول دی چې یوکس ته قی ورشی اوس دهغه روژه پاتې شوه یا نه؟ یا د یوسړي یا ښځې روژه نیولوسره د ناروغۍ د زیاتیدو ویره محسوسه کړي؛ نو آیا هغه روژه ماتولی شي؟

جواب: که په خپله ورته قی راښي نور وروژه ماته نه شوه، که لږ وي یا زیات. او که په خپل اختیار سره یې قی وکړ او په ډکه خوله یې وکړ؛ نور وروژه ماته شوه گني نه.^(۱) که روژه دارناځایه ناروغ شي او ویره وي چې که روژه یې ماته نه کړه؛ نو د سر خطره یې ده یا د

۱ [اذ اداء او استقاء مل الفم او دونه عاد بنفسه اوعاد اوخرج فلا فطر علی الاصح الا فی الاعادة والاستقاء بشرط ملء الفم.... الخ (هندي ج: ۱ ص: ۲۰۴؛ کتاب الصوم الباب الرابع، وفي الشامية ج: ۲ ص: ۴۱۴، مطلب فی الکفارة)

ناروغۍ د زياتيدو ويره ده، په داسې صورت کې روژه ماتول جائز دي. همدغه شان که د حاملې ښځې سرته ياد ماشوم جان ته څه خطر ښي؛ نوروژه ماتول جائز دي.^{۱۱}

که د ناروغي له وجې روژه ونه نيسي؛ نوقضادي راوړي

سوال: مابه د شروع نه درمضان روژې نيولې، خودن نه پنځه کاله مخکې مې یرقان (زيرې) شو، چې دهغې دوجې نه مې اوواته مياشتې په کټ پرېوتم، هسې تقريباً دلس دولسو کالو راهيسې په معده کې د خرابي او گيس مريضه يم، خو د یرقان دوجې ماته تنده دومره لگيږي چې روژه نيول راته گران دي. چې دهغې په وجه ډيره زياته پريشانه يم، تير کال مادرمضان لومړۍ روژه ونيوله، خو سهار دنهو بجو نه تندي بد حاله کړم، چې له وجې مې روژه ماته کړه، تاسو مهرباني وکړئ اوماته ووايئ

چې دروژې ماتولو کفار څه ده؟ او کومې روژې چې مې ونه نيولې دهغې کفار څه ده؟

جواب: تاچې درمضان کومه روژه ماته کړه، د عذر دوجې نه دې ماته کړه، ددې وجې نه ددې کفار څه ستا په ذمه نشته، بلکې يوازې قضا لزم ده او کومې روژې چې تاد ناروغۍ له وجې ونه نيولې شوې دهغو په ځای هم قضا روژې ونيسه^{۱۲}، آينده هم که ته دناروغۍ په وجه درمضان روژې نه شې نيولې؛ نو د پخني په موسم کې قضائيسه^{۱۳} او که په وړوورځو کې دې هم دروژو نيولو طاقت نه وي؛ نو ددې نه علاوه بله چاره نشته چې ددې روژو فديه ورکړي، او د يوې ورځې دروژې فديه د صدقه فطر برابر ده.^{۱۴}

که چاروژه دناروغۍ له وجې ماته کړه نو يوازې قضاء ده کفار څه نشته

سوال: ما په تېر رمضان کې يوه رژه دمجبوري په حالت کې ماته کړې وه، وجه دا وه چې په معده کې تکليف وو، دا درد د پيشمني په وخت تقريباً پايو باندې شپږ بجې را اوچت شوې وو چې تيزيده تيزيده او ناقابل برداشت شو داسې قسمه اکثر درد زما په معده کې راځي چې

۱ [ومنها المرض: المريض اذا خاف على نفسه التلف او ذهاب عضو يفطر بالاجماع ..... الخ. ومنه جيل المرأة وارضاعها الحامل والمرضع اذا خافا على انفسهما او ولدتهما فطرتا وقضاء ولا كفارة عليهما كذا في الخلاصة (هندية كتاب الصوم، الباب الخامس في الاعذار التي تبيح الافطار ج: ۱ ص: ۲۰۷ والشامي ج: ۲ ص: ۴۲۲، كتاب الصوم)۔

۲ [المريض اذا خاف على نفسه التلف او ذهاب عضو يفطر بالاجماع وان خاف زيادة العلة وامتداده فكذلك عندنا وعليه القضاء .... الخ (هندية ج: ۱ ص: ۲۰۷، كتاب الصوم، الباب الخامس في الاعذار التي تبيح الافطار)

۳ [ولولم يقدر لشدة الزمان كالحرف له ان يفطرو وينتظر الشتاء فيقضى كذا في فتح القدير (هندية ج: ۱ ص: ۲۰۹)۔

۴ [فالشيخ الفاني الذي لا يقدر على الصيام يفطرو يطعم لكل يوم مسكيناً كما يطعم في الكفارة. (هندية، كتاب الصوم، الباب الخامس في الاعذار التي تبيح الافطار ج: ۱ ص: ۲۰۷، ايضاً: رد المختار ج: ۲ ص: ۴۲۴، ۴۲۵ فصل في العوارض)

هغه په يوې دوا باندې صحيح كيږي، په آخر کې چې كله د درد په شدت کې كمې رانغی: نو مجبوراً پاؤ باندې اووه بجو ته نژدې ما روژه ماته كړه او هغه دوا مې واخيسته د دينه پس مې ټوله ورځ هيڅ نه وو خوړلي، په هر حال اوس دا ووايي چې د روژې د ماتولو به په ماباندې گناه وي او كه نه؟ ما په يو ځای کې د روژې د ماتولو كفاره مسلسل دوه مياشتې روژې نيول كتلي و، آيا واقعي دا صحيح ده؟ خو ما روژه په ډيرې مجبورې سره ماته كړې وه په خپله خوښه سره نه، آيا د كفارې څه بل صورت نه جوړيږي؟

جواب: په داسې مجبوري کې کومه روژه چې ماته کړل شي په دې باندې يوازې قضاء لارمېږي، كفاره نه شته.^{۱۱}

د بې هوشي په حالت کې كه چا اوبه وڅښلې نو كفاره نشته صرف قضاء ده

سوال: د نن نه يو دوه درې كاله مخكې په رمضان کې زما طبيعت ناڅاپه خراب شو د نيمې بې هوشي په شان كيفيت و، خو ماته ياد دي چې مور ما باندې اوبه څښلې وې، ما يو دوه درې گوټه (غرپه) څښلې وې حالنكې زه د روژې په حالت کې وم، دا واقعه د سحر د لمونځ وغيره نه چې فارغ شوم د ويده كيدلو او بيا تقريباً سحر د اتو بجو د راپاس خيدو د وخت ده، اوس ماته دا معلومول دي چې آيا په داسې صورت کې به ماته كفاره وركول وي يا قضاء روژه به نيسم؟ حالنكې زما حالت داسې هم نه و چې خداى دې نه كړي چې ساه مې ختلې وې، البته په طبيعت کې مې ويره ډيره وه، نو په دې وجه مې اوبه د خولې سره ولگولې اوس ماته ووايي چې آيا په داسې صورت کې د روژې په ماتولو باندې به قضاء لارم وي يا كفاره؟

جواب: ستا مور په تاباندې په دې وجه اوبه وڅښلې چې ستا طبيعت زيات خراب نه شي، په دې وجه د ستا په ذمه باندې صرف قضاء واجب ده كفاره واجب نه ده.^{۱۲}

^۱ [ايضاً تيره شوى حاشية: المريض اذا خاف على نفسه التلف او ذهاب ..... فى الاعذار التى تبيح الافطار]
^۲ [ايضاً تيره شوى حاشية: المريض اذا خاف على نفسه التلف او ذهاب ..... فى الاعذار التى تبيح الافطار]

❖ کومو وجوها توسره روژه نه نيول جائز دي ❖

کومو عذرونو سهره روژه نه نيول جائز دي

سوال: دکومو عذرونو په وجهي سره روژه نه نيول جائز دي؟

جواب: ١. درمضان روژي په هر عاقل اوبالغ باندې فرض دي اوبغير دڅه صحيح عذر نه روژه نه نيول حرام دي.^(١)

٢. که نابالغه هلک، انجیلی چې دروژي نيولوطاقت لري؛ نوپه مورپلار باندې لارم دي چې روژي پرې ونيسي.^(٢)

٣. کوم بيمار چې دروژي نيولوطاقت لري، اودروژي نيولوسره دبیماري دزياتيدوویره نه وي په هغه هم روژه نيول لارم دي.^(٣)

٤. که بيماري داسې وي چې دهغو له وجهي روژي نه شی نيولی ياروژي سره دبیماري دزياتيدو ويره وي؛ هغه ته دروژي نه نيولو اجازت دی، مگرکله چې روغ شي؛ نوددې روژوقضادهغه په ذمه فرض ده.^(٤)

٥. کوم کس چې دومره ضعیف العمر وي چې دروژي طاقت نه لري، ياداسې بيماروي چې نه روژه نيولی شي اونه يې دصحت اميد وي؛ نو هغه دې دروژي فديه ورکوي، يعنی دهرې روژي په بدله کې دصدقه فطرپه مقدارکې غله يادهغي برابرقيمت دې چامسکين ته ورکړي ياسهارمانبام دې يومسکين ته خوراک ورکړي.^(٥)

٦. که يوکس په سفرکې وي اوپه روژه نيولوسره په مشقت کې دراگيريدو ويره وي؛ نو هغه هم روژه ماتولی شي، په دويم وخت کې په هغه روژه نيول لارم دي، که په سفرکې څه مشقت نشته نوروژه نيول افضل دي اگرچې دروژي نه نيولواوبيا وروسته دقضا نيولوهم هغه ته

١ [يايهاالذين امنوا كتب عليكم الصيام كما كتب على الذين من قبلكم..... الآية سورة البقرة. وايضاً شرط وجوبه (ای الصوم) الاسلام والعقل والبلوغ... الخ (هندية ج: ١ ص: ١٩٥، كتاب الصوم الباب الاول في تعريفه)

٢ [ويومرالصي بالصوم اذا اطاقه..... الخ (درمختارمع الشامي ج: ٢ ص: ٤٠٩، كتاب الصوم، طبع سعيد).]

٣ [واطلق الخوف ابن الملك في شرح المجموع واراد الوهم حيث قال لوخاف من المرض لايفطر..... الخ (البحرالرائق، فصل في العوارض ص: ٣٠٣ طبع بيروت).]

٤ [المريض اذا خاف على نفسه اوذهاب عضو يفطر بالاجماع وان خاف زيادة العلة وامتداده فلكذلك عندناوعليه القضاء اذا فطر كذا في المحيط (هندية ج: ١ ص: ٢٠٧، كتاب الصوم، الباب الخامس في الاعذار التي تبيح الافطار).]

٥ [قال في التنوير: وللشيخ الفاني العاجز عن الصوم الفطر ويفدى. وفي الشامية: المريض اذا تحقق الياس من الصحة فعليه الفدية لكل يوم من المرض... الخ (شامي ج: ٢ ص: ٤٢٧، ايضاً: عالمگیری ج: ١ ص: ١٩١، كتاب الصوم)

۷: د ښځې د حیض او نفاس په حالت کې روژه نیول جائز نه دي، مګر درمضان شریف نه پس دهغو مره ورځو قضا په هغې باندې لازمه ده.^(۱۲)

۸: ځینې خلک له عذر پرته روژه نه نیسي او د بیماري یا سفر د وجې نه روژه پرېږدي او بیا وروسته قضا هم نه کوي، خاصکر په ښځو کې کومې روژې چې د ماهواري په ورځو کې پاتې شي، دهغو په قضانیولو کې سستي کوی دا ډیره لویه ګناه ده.^(۱۳)

د کار له وجې د روژې د پرېښودو اجازه نشته

سوال: موږ په کلف کې اوسیدونکي پاکستانیان درمضان المبارک روژې یوازې ددې وجې نه پوره نه شو نیولی چې دلته په رمضان کې ډیره سخته گرمي وي، او کار هم دمحتت والا وي، ځکه چې په عام حالت کې هم د کار په دوران کې په دوه ګنټې کې لس دولس ګلاسه اوبه څښل کیږي، که موږ روژې ونه نیسونه څه حکم دی؟

جواب: د کار له وجې نه د روژې پرېښودو حکم نشته.^(۱۴) البته مالکانونه حکم ورکړل شوی دی چې په رمضان المبارک کې په مزدورانو باندې د کار بوج کم کړي.^(۱۵) تاسو خلک چې په کومه کمپنۍ کې نوکران یی دهغوی نه ددې مطالبه کول پکار دي.

د سخت کار له وجې روژه پرېښودل

سوال: زموږ څو مسلمانان وروڼه په ابو ظهبي، متحده عرب امارات په صحرا کې دننه د تیلو

۱ [قوله وللمسافر وصومه احب ان لم يضره) ای جازللمسافر الفطر لان السفر لا يخلو عن المشقة فجعل نفسه عذرا بخلاف المريض فانه قد يخف بالصوم ..... الخ (البحر الرائق ج: ۲ ص: ۳۰۴، کتاب ۱ لصوم فصل في العوارض، طبع بيروت، وايضا الشامي ج: ۲ ص: ۴۲۱، فصل في العوارض، هندية ج: ۱ ص: ۲۰۶، کتاب الصوم، الباب الخامس)۔

۲ [ويمنع صلاة مطلقا ولو سجدة شكرو صوما وجماعا وتقضيه لزوما دونها للحرج (قوله يمنع) اي الحيض وكذا النفاس ..... (قوله وتقضيه) اي الصوم على التراخي في الاصح (ردا مختار مع الدر المختار، باب الحيض والنفاس والاستحاضة ج: ۱ ص: ۲۹۰، ۲۹۱)، فتقضى الحائض والنفاس الصوم دون الصلاة لحديث عائشة رضي الله عنها كان يصيبنا ذلك فنومر بقضاء الصوم ولا نومر بقضاء الصلاة وعليه الاجماع (مراقى الفلاح على هامش الطحطاوى ص: ۷۹)۔

۳ [فالانتم اذا السد بغير عذر لانه ابطال عمله من غير عذر وابطال العمل من غير عذر حرام لقوله تعالى: ولا تبطلوا اعمالكم ..... الخ (البدائع الصنائع ج: ۲ ص: ۹۴، فصل: واما حكم فساد الصوم)۔

۴ [اغترف المحتاج الى نفقته علم انه لو اشتغل بحرثه يلحقه ضرر مبيح للفطر يحرم عليه الفطر قبل ان يمرض كذا في القنية (هندية ج: ۲ ص: ۲۰۸، كتاب الصوم، الباب الخامس في الاعذار التي تبيح الافطار)۔

۵ [عن سلمان الفارسي (رض) ..... ومن خفف عن مملوكه فيه غفر الله له واعتقه من النار (مشكوة المصابيح ص: ۱۷۴، كتاب الصوم، الفصل الثالث)۔

راوړستلوپه کمپنۍ کې کار کوي اود کمپنۍ کارڅلېرویشته گټه چلېږي، اوسپنه، مشينونه، اود سختې گرمې شگې دگرمۍ له وجې دروژه دار ژبه راوځي، اومری يې وچه شي. اوڅېرې کول ورته گران وي اود کمپنۍ مالکان مسلمانان او غيرمسلم دي اوکارکونکي هم اکثر غيرمسلم دي چې درمضان المبارک دبابرکت مياشتې رعايت هم نوکرانوته نه ورکوي، يعنې دکار اوقات نه کموي؛ نوپه دې حالت کې دشریعت مطهره څه حکم دی؟

جواب: دکار له وجې دروژې پريښودوا اجازه خونشته، ددې وجې نه روژه دې ونیول شي. خو کله چې په روژه کې حالت خراب شي نورژه دې ماته کړي، په دې صورت کې به قضا لازم وي. فتاوی عالمگیریه (ج: ١ ص: ٢٠٨) کې دي:

«المحترف المحتاج الى نفقة علم انه لو اشتغل بحر فته يلحقه ضرر مبيح للفطر يحرم

عليه الفطر قبل ان يمرض، كذا في القنية...»

دامتحان له وجې روژه پريښودل اوپه بل باندې نیول

سوال: که یوکس طالب علم وي اودرمضان له وجې دامتحان تیاری نه شي کولی؛ نودهغه مور پلار، وروڼه خویندې اودوستان هغه ته هدایت وکړي چې روژه مه نیسه، اوددې په بدله کې ددیرشو په ځای څلویښت روژې په بل چانیسو، نو آیا داسې طالبعلم ته روژې پريښودل پکار دي؟ ایا کومې روژې چې دده څوک رشته دارده ته ورکړی هغه به دالله تعالی په دربار کې قبولې شي؟ په دې باره کې څه حکم دی؟

جواب: دامتحان دعذر دوجې نه روژې پريښودل جائزه دي^{١١}. اودیوکس په ځای دبل کس روژې نیول صحیح نه دي، لمونځ اوروژه خالص بدني عبادتونه دي، په دې کې دبل نیابت جائزه دی، څنگه چې دیوکس په دوډۍ خوړلوسره دبل ځيټه نه ډکيږي، همدغه شان دیوکس لمونځ یاروژې نیولوسره دبل په ذمه فرض نه اداکيږي.^{١٢}

دامتحان او کمزوري له وجې روژې قضا کول ګناه ده

سوال: تیرو ورځو کې ماتهرسائنس امتحان ورکړ او هغه ورځو کې ماسخت محنت وکړ، فوراً وروسته رمضان شروع شو، اوس څوورځې پس پریټیکلې شروع کیدونکې دي، خو زما نه

١ [فالانم اذا افسد بغير عذر لانه ابطال عمله من غير عذر وابطال العمل من غير عذر حرام لقوله تعالى: ولا تبطلوا اعمالکم ..... الخ (البدائع الصنائع ج: ٢ ص: ٩٤، فصل: واما حکم فساد الصوم).]

٢ [وان صام اوصلى عنه ولى لا لحديث النسائي لا يصوم احد عن احد ولا يصلى احد عن احد ولكن يطعم عنه وليه (درمختار) ولى الشامي وقال مالک: لم اسمع عن احد من الصحابة ولا من التابعين بالمدينة ان احدا منهم امر احدا يصوم عن احد وهذا مما يوبد النسخ وانه الامر الذى استقر الشرع عليه وتماهه فى الفتح وشرح النقاية للقرارى . (ردالمحتار مع الدر المختار، فصل فى العوارض ج: ٢ ص: ٤٢٥).]

تياري نه کيږي، ځکه چې دروژې نيولوپه وجه زه خوبولي خوبولي شان يم او هروخت سخت خوب راځي، او که څه لوستل وغواړم نوهم دخوب دوجې نه ممکن نه وي اصل که په ما کې اوس دومره طاقت اوقوت نشته چې زه دروژوسره سره ذهني طور سره څه ولوستل شم، آيا په دې حالت کې زه روژې نيولې شم؟ که نيسم يې؛ نو لوستل رانه نه کيږي، ځکه چې کمزوري مې ډيره زياته شي او په ما کې طاقت ډير کم دی.

جواب: آيا لوستل د روژې نه زيات لوی فرض دي؟^{۱۱}

سوال: آيا په دې حالت (د کمزوري په حالت) روژه فرض ده؟

جواب: که روژې نيولو طاقت درکې وي نو فرض ده.^{۱۲}

سوال: که روژې ونه نيسم؛ نو ددې به څه كفاره ورکول وي؟

جواب: د قضا روژه به هم نيول وي^{۱۳} او د روژې قضا کول سزابه هم برداشت کول وي.^{۱۴}

آيا د امتحان په وجه روژه ماتول روا دي؟

سوال: د يو پروفيسر صاحبې نه سوال وکړل شو چې موږه د بي ايس سي طالبات يو امتحان ډير سخت وي، ډير محنت کول پکار وي آيا مونږه د رمضان په دوران کې روژه پريښودلې شو؟ نو پروفيسر صاحبې جواب ورکړو چې ،لايکلف الله نفساً الاوسعها، تاسو روژه پريښودلې شئ، تاسو د مسئلې وضاحت وکړئ! ډيرو خلکو ته به مسئله معلومه شي، آيا طالبان د امتحان په دوران کې روژه پريښودلې شي او که نه؟

جواب: دا مسئله هم غلطه ده، د رمضان روژه فرض ده^{۱۵} او بي ايس سي امتحان څه فرض او واجب نه دی چې د دې له پاره د رمضان روژې پريښودل شي، او بيا پروفيسرې صاحبې دا هم

۱ [قال في الايضاح :اعلم ان الصوم من اعظم ارکان الدين واثق قوانين الشرع المتين ..... الخ (شامي ، کتاب الصوم ج: ۲ ص: ۳۶۹، طبع سعيد)۔

۲ [وشرط وجوبه الاداء الصحة والاقامة . (هندية ج: ۱ ص: ۱۹۵ . کتاب الصوم الباب الاول)۔

۳ [وقضوا لزوما ما قدروا بلا فدية وبلا ولاء ..... الخ (درمختار مع الشامي ج: ۲ ص: ۴۲۳) وف شرح مختصر الطحاوی (ج: ۲ ص: ۴۶۴) . قال ابو جعفر: ومن اصبح في يوم من شهر رمضان ولم يكن نوى الصوم ثم اكل او شرب او جامع متعمداً ، فان اباحيفه كان يقول: عليه القضاء بلاكفارة ايضاً: مراقي الفلاح ص: ۲۳۷ طبع نور محمد

۴ [عن ابي هريرة رضى الله عنه ان رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: من افطرو يوماً من رمضان من غير رخصة ولا مرض لم يقضه صوم الدهر كله وان صامه . رواه الترمذی واللفظ له . (الترغيب والترهيب ج: ۲ ص: ۱۰۸)۔

۵ [اعلم ان صوم رمضان فريضة ، لقوله تعالى : كتب عليكم الصيام وعلى فرضية انعقد الاجماع ، ولهذا يكفر جاحده (ولى البنائة) لقوله تعالى : كتب عليكم الصيام اى فرض عليكم الصوم كما كتب على الذين من قبلكم يعنى على الانبياء عليهم السلام والامم من لدن آدم عليه السلام الى عهدكم ..... الخ (البنائة فى شرح الهداية . كتاب الصوم ج: ۴ ص: ۲۴۸ طبع حقانية)

نه ويل چې که چيرې روژې پريښودل شي؛ نو بيا ددې په ځای څه کول پکار دي؟ آيا قضاء روژې به نيسي يا فديه به ورکوي؟ يا د بي ايس سي په برکت سره د رمضان روژې به دغه شان معاف شي...؟ او پروفيسرې صاحبې چې د آيت کومه حواله ورکړې ده هغه هم بې موقعې ده، په روژه کې خو مشقت ضرور وي؛ خو روژه د سړي له وس نه بهر نه وي، په آيت شريفه کې خو دا فرمايل شوي دي چې الله تعالي چاته د داسې کار حکم نه ورکوي چې هغه د ده د طاقت نه بهر وي، دا يې نه دي فرمايلي چې په يو کار کې معمولي مشقت وي نو هغه هم معاف دی، په ريډيو او ټي وي باندې چې داسې قسمه غلطې فتوا جاري شي نو د دې نتيجه به دا وي چې عوام به په دې مسئلو باندې اعتماد نه کوي.

په سفر يا ناروغۍ کې روژه پريښودل

سوال: په سفر يا ناروغۍ کې روژه تر کوم حده پورې پريښودل جائز دي؟ ځکه چې انسان سفر د دنيواوي کارونو د پاره کوي که چيرې هغه د دې له پاره روژه پرېږدي نو گويا چې ده دنيواوي کار له په ديني کار باندې فوقيت ورکړ؟

جواب: الله تعالي انسان کمزوري پيدا کړی دی او دده د کمزوري لحاظ يې ساتلی دی، په دې وجه په دنيواوي ضرورتونو د پاره هم که چيرې سفر وکړل شي؛ نو هم رخصت شته.^{۱۱}

د لمونځ او د قرآن نه لوستونکې بنځې له پاره فرض روژې نيول څنګه دي؟

سوال: زما مشکل دا دي چې قرآن پاک او لمونځ مې نه دې ياد کړی، باقي د اردو تعليم مې حاصل کړی دی، زه په رمضان المبارک کې روژې نيسم چې د هغې په وجه کور والا خفه کيږي چې دا جائز نه دي چې ته لمونځ او د قرآن تلاوت نه کوي، ستا روژې نه قبلېږي، خو زه بيا هم روژې نيسم، زه دا وایم چې ما د زړه نه روژه نيولې ده، خو کور والا په ضد دي چې داثواب نه دی گناه ده، تاسو ووايئ چې څومره گناه او څومره ثواب دی؟

جواب: ستا روژې نيول خو گناه نه ده، بلکې ثواب دی او د دې اجر به تا ته ضرور ملاوېږي، خواته لمونځ پريښودل نه دي پکار، د لمونځ پريښودل لويه گناه ده، که چيرې تا ته لمونځ نه درځي نو ددې زده کول څه گران نه دي تر څو پورې چې دې د لمونځ سورتونه نه وي زده کړي تر هغې پورې په لمونځ کې سبجان الله سبحانه الله وايه^{۱۲}

[^۱] فمن كان منكم مريضاً او على سفر فعدة من ايام اخر (البقرة: ۱۸۴)

[^۲] عن عبدالله بن ابي اولى رضى الله عنه قال: جاء رجل الى النبي صلى الله عليه وسلم فقال: اني لا استطيع ان آخذ من القرآن شيئاً لعلمي ما يجزئني اقال: قل سبحان الله والحمد لله ولا اله الا الله والله اكبر... الخ (مشكوة ص: ۸۱)

حامله بنځه د خپل بچي د نقصان له ويري روژه پريښودلی شي

سوال: کومې بنځې چې حاملې دي يعني وختونو په لحاظ سره نژدې يا په مينځ کې وي که چيرې روژه نيسي نو د کمزوري ډيره ويره ده؛ ځکه چې وينه کمه وي يا بعضو ته کمزوري هم کيدلې شي چې په هغې سره بچي ته يا د ولادت نه پس مور ته کمزوري راځي په دې موقعه کې په دې بنځو باندې روژه نيول ضروري وي يا نه؟

جواب: کومه حامله چې د روژې طاقت نه لري په دې وجه چې بچي ته به د نقصان د رسيدلو ويره وي هغه دې روژې نه نيسي په بل وخت کې دې قضاء اوکړي^۱

که د روژې نيولو سره پي کمې راځي يايې د بنديدو خطر وي نو آيا روژه پريښودل روا دي؟

سوال: کومې بنځې چې د ولادت نه وروسته بچيو ته پي ورکوي په دې کې هغه بنځې چې د چا پي کم راځي که چيرې روژه ونيسي اود پيود کميدلو گمان وشي؛ نو په داسې صورت کې روژه ونيسي او که څه حکم دی؟

جواب: که چيرې ماشوم نورې پي څښلې شي يا د يوې بلې بنځې پي څښلې شي نو بيا دده مور ته د روژې د پريښودو اجازت نشته، خو که د ماشوم د پاره څه بل څه انتظام نه شي کيدای؛ نو هغه روژه ماتولی شي او بل وخت دې قضا راوړي^۲

د پيو ورکونکې بنځې روژه قضا کول

سوال: يوه داسې مور چې دهغې ماشوم د پيونه پرته بل خوراک نه شي خوړلی دهغې له پاره درمضان په مياشت کې دروژې نيولو په باره کې څه حکم دی؟ ځکه چې دمور دروژې دوجې نه

^۱ [اوحامل اومرضع اما كانت اوظنراً على الظاهر خافت بغلبة الظن على نفسها او ولدها ..... الخ (الدرالمختار مع الردج: ۲ ص: ۴۲۲، کتاب الصوم، فصل في العوارض) • ايضاً: الحامل والمرضع اذا خافتا على نفسيهما او ولدهما افطرتا وقضتا ولا كفارة عليهما (فتاوى عالمگیری ج: ۱ ص: ۲۰۷، ايضاً خلاصة الفتاوى ج: ۱ ص: ۲۶۵، کتاب الصوم، طبع رشيدية) • ايضاً: قال ومن خاف ان تزداد حياه شدة، الفطر وقضى، وذلك لقول الله تعالى: ومن كان منكم مريضاً او على سفر فعدة من ايام اخر • تقضى ظاهره اباحة الافطار لكل مريض، الا انه قد اتفق اهل العلم على ان المرض الذي لا يضر معه الصوم لا يبيح الافطار، فخصصناه من الظاهر وبقي حكم اللفظ فيما عداه، واباح النبي صلى الله عليه وسلم الافطار للحامل والمرضع، لما يخافان على الولد من الضر فضرر نفسه اولى باباحة الافطار من اجله (شرح مختصر الطحاوى ج: ۲ ص: ۴۴۶، ۴۴۷، کتاب الصوم)

^۲ [ايضاً حاشيه گذشته: اوحامل اومرضع اما كانت اوظنراً .... الخ (شرح مختصر الطحاوى ج: ۲ ص: ۴۴۷، ۴۴۶، کتاب الصوم)

د ماشوم له پاره د پيوكمي راځي او وږي پاتې كيږي.

جواب: كه موريابي خورونكي ماشوم دروژي متحمل كيداي نه شي؛ نو بڼه روژه پريښودي شي، وروسته دې قضا ونيسي.^{۱۱}

د سختې ناروغۍ له وجې دخوړل شويو روژو قضا وفديه

سوال: زما مسئله داده چې زما پوزه اكثر بنده وي، ددې تقريبادوه ځله اپريشن هم شوى دى، خو هيڅ فائده راته ونه شوه، ډاكټري او حكيمي علاج مې كافي كړى دى، دهغه سره هم څه فائده ونه شوه، گرم شي خورولوسره مې يوطرف ته پوزه خلاصه شي اوساه مې نښتې راځي، مگر دملاستې په صورت كې هغه هم بنده شي، اوساه مې نښتې راځي، چې دهغې د وجې نه خوب نه راځي، دوايي اچولوسره مې پوزه صرف د پنځو منټوله پاره خلاصه شي، ښكاره ده چې دوايي په پوزه كې اچولوسره اكثر حلق ته هم راځي، مهرباني وكړئ اوتاسو راته دا وليكئ چې د روژې په حالت كې زه په پوزه كې دوايي اچولى شم؟ ياد ساتئ كه زه هغه په پوزه كې وانچوم نو يو منټ هم ويده كيداي نه شم، مهرباني وكړئ ددې وظيفه هم راته وليكئ چې دا تكليف مې لرې شي اوزما د زړه بې اختياره ستاسوله پاره دعاگانې ووځي.

جواب: دروژي په حالت كې په پوزه كې دوايي اچول صحيح نه دي، دې سره روژه ماتيږي،^{۱۲} كه ته دناروغۍ له وجې روژه پوره كولى نه شي نو دروژي د پريښودو اجازت شته^{۱۳} كه ته په وړو ورځو كې روژه نيولى شي نو ددې روژو قضا لازم ده^{۱۴} او كه په يوموسم كې هم دروژو نيولو

- ۱ [اوحامل او مريض اما كانت او ظنرا على الظاهر خافت بغلبة الظن على نفسها او ولدها ..... الخ (الدر المختار مع الردج: ۲ ص: ۴۲۲، كتاب الصوم، فصل في العوارض) . ايضاً: الحامل والمرضع اذا خافتا على نفسيهما او ولدهما افطرتا وقضتا ولا كفارة عليهما (فتاوى عالمگیری ج: ۱ ص: ۲۰۷، ايضاً خلاصة الفتاوى ج: ۱ ص: ۲۶۵، كتاب الصوم، طبع رشيدية) . ايضاً: قال ومن خاف ان تزداد حما شدة، افطر وقضى، وذلك لقول الله تعالى: ومن كان مريضاً او على سفر فعدة من ايام آخره تقضى ظاهره اباحة الافطار لكل مريض، الا انه قد اتفق اهل العلم على ان المرض الذي لا يضر معه الصوم لا يبيح الافطار، فخصصناه من الظاهر وبقي حكم اللفظ فيما عداه، وابعاح النبي صلى الله عليه وسلم الافطار للحامل والمرضع، لما يخافان على الولد من الضرر فضرر نفسه اولى باباحة الافطار من اجله (شرح مختصر الطحاوى ج: ۲ ص: ۴۴۶، ۴۴۷، كتاب الصوم)
- ۲ [وما وصل الى الجوف او الى الدماغ من المخارق الاصلية كالانف والاذن والدبر بان استعط او احتقن او اقترفى اذنه فوصل الى الجوف او الى الدماغ فسد صومه... الخ (البدائع الصنائع ج: ۲ ص: ۹۳ (فصل) واما ركنه)
- ۳ [المريض اذا خاف على نفسه التلف او ذهاب عضو يفطر بالاجماع وان خاف زيادة العلة وامتداده فكذلك عندنا وعليه القضاء اذا افطر كذا في المحيط (هندية ج: ۱ ص: ۲۰۷، در مختار مع الشامى ج: ۲ ص: ۴۲۲، فصل في العوارض)
- ۴ [ولولم يقدر لشدة الزمان كالحرقلة ان يفطروا ينتظر الشتاء فيقضى كذا في فتح القدير (هندية ج: ۱ ص: ۲۰۹، وفي الشامية ج: ۲ ص: ۴۲۷، فصل في العوارض) .

امکان نه وي؛ نود روژوفديه لارم ده^{١١}، البته دکوموروژوفديه چې اداکړل شوه، که په پوره ژوند کله هم دروژو نیولوطاقت درکې پیداشو نودافديه به غیرمعتبره وي اودروژوقضابه لارم^{١٢} وي.

د متيازو ناوغي په روژه کې مانع نه ده

سوال: زمامسئله داده چې زه دديرې مودې راهيسې دمتيازوپه ناروغۍ کې مبتلايم اوپه دې کې څليرويشته گنتې پاک پاتې کيدل ممکن نه دي، په داسې صورت کې کله چې پورتنی صورت حال سره هوي نو آيا بنده لمونځ روژه کولی شي اونه؟ اکثرخلق وايي چې پاکي ناپاکي سره هيڅ نه کيږي نيت صفاپکاردي، قبلوونکي الله دی اوهمدغه وجه ده چې زه لمونځ وغيره بالکل نه پرېږدم اياتاسوماته په دې سلسله کې څه مفيدمشوره راکولی شئ؟

جواب: داناروغۍ په روژه کې رکاوټ(مانع) نه دی، خو اودس ورسره ماتيري، مگرچونکې ته معذور يې ددې وجې دهرلمانځه له پاره نوی اودس کوه، ترڅوپورې چې دهغه لمونځ وخت وی ستا اودس بغیردڅه عذر نه به نه ماتيري. کله چې دلمانځه وخت تېرشي نوبيا اودس اوکړه^{١٣}، لمونځ روژه پرېښودل جائز نه دي.

د مرض دوباره راتلود ويري نه د روژې فديه ورکول

سوال: زما دتيروپنځوکالوراهيسې په گرده کې تکليف دی، تيرکال زه پاکستان ته لارم او اپريشن مې وکړ، اوکانی راووت، د اپريشن نه څلورمياشتې پس بياکانی پیداشو، دلته په (بحرين) کې مې ديوقابل ډاکترنه علاج شروع کړو ډاکتر صاحب ماته دصفا او بوڅښلو وويل او ما په ورځ کې تقريباً څلوېښت گلاسې اوبه وڅښلې، دالله تعالی په مهرباني سره هغه کانې په خپله د متيازو سره خارج شو.

ډاکتر صاحب ماته وويل چې دديرکسانوگړده پودر شان جوړوي چې دکانې په شان شي، که تا روزانه همدغه شان اوبه څښلې نوکانی به نه جوړيږي اوکه اوبه کمې کړې نوکانی به دوباره جوړشي. ډاکترمسلمان دی او ډيرښه انسان دی، هغه زه منع کړې يم چې ماته معلومه ده چې تاسو پاکستانيان روژه نه پرېږدئ مگرته بالکل روژه مه نيسه، که تا اوبه څښل پرېښودل

[١] المريض اذا تحقق الياس من الصحة فعليه الفدية لكل يوم من المرض ..... الخ (شامي ج: ٢ ص: ٤٢٧)۔

[٢] ولوقدرعلى الصيام بعدما فدى بطل حكم الفداء الذى فداه حتى يجب عليه الصوم هكذا فى النهاية . (هندية ج: ١ ص: ٢٠٧، والشامية ج: ٢ ص: ٤٢٧، فصل فى العوارض)۔

[٣] المستحاضة ومن به سلس البول ..... يتوضون لوقت كل صلاة ويصلون بذلك الوضوء فى الوقت ماشاؤا من الفروض والنوافل هكذا فى البحر الرائق . (هندية ج: ١ ص: ٤١، كتاب الطهارة، ومما يتصل بذلك احكام المعذور)۔

نوکانی به دوباره پیداشي اوس سخت پریشان یم چې څه وکړم؟
جواب: که ویره وي چې که روژه دې ونيوله نومرض به سردوباره شي؛ نوته دې اکثريه مشوره باندې عمل کولی شي^{۱۱}، اوکومې روژې چې ستاپاتې شي که ديځنۍ په ورځوکې دهغو قضا ممکن وي نودا روژې پوره کړه^{۱۲}، گنی دروژوفديه ورکړه^{۱۳}.

❖ رمضان کې دښځو دخاصو ورځو مسائل ❖

.....

د حیض په ورځوکې دښځوروژې نیول جائز نه دي

سوال: په رمضان کې ښځې چې څومره ورځې په ناوغۍ (حیض) کې وي، په دې حالت کې روژې نیول پکار دي او که نه؟ او که یې وځوري؛ نو وروسته نیول پکار دي او که نه؟
جواب: د ناوغۍ (حیض او نفاس) په ورځوکې دښځوته روژې نیول پکار نه دي، وروسته قضا نیول فرض دي.^{۱۴}

دوا خوړلو سره د ناوغۍ (حیض) ودرولو نکوښځوروژې نیول

سوال: په رمضان کې ځینې ښځې دوايي (درمل) وځوري او خپلې ورځې وروسته کړي، دغه شان درمضان پوره روژې ونیسي او په فخر سره وایي چې موږ خودرمضان پوره روژې نیولې دي آیا داسې کول شرعاً درست دي؟
جواب: داڅوواضح ده چې ترڅو پورې ورځې شروع شوې نه وي نوښځه پاکه شمیرل کیږي اودهغې درمضان روژې نیول صحیح وي، پاتې شو داچې دحیض ایسارول صحیح دي او که نه؟ نوشرعاً په ایسارولو باندې څه پابندي نه شته، مگر شرط دادی چې داکار که دښځې دصحت له پاره نقصاني وي؛ نو جائز نه دی.

- ۱ [تیره شوی حاشیه (او حامل او مرضع اما کانت او ظنراً علی الظاهر خافت بغلبة الظن... الخ) او گوری].
- ۲ [ولوقدر علی الصيام بعد ما فدی بطل حکم الفداء الذی فداه حتی یجب علیه الصوم هکذا فی النهایة. (هندية ج: ۱ ص: ۲۰۷، والشامية ج: ۲ ص: ۴۲۷، فصل فی العوارض).]
- ۳ [المريض اذا تحقق الياس من الصحة فعليه الفدية لكل يوم من المرض ..... الخ (شامی ج: ۲ ص: ۴۲۷).]
- ۴ [ومنها الحيض والنفاس واذا حاضت المرأة اوفتت افطرت (هندية ج: ۱ ص: ۲۰۷). وتشترط لوجوب الاداء الصحة... والطهارة عن الحيض والنفاس (مجمع البحرين وملتقى النيرين، كتاب الصوم ص: ۲۰۳، طبع مكتبة اسلاميه كونته)، وتقضى الحائض والنفاس الصوم دون الصلاة لحديث عائشة رضى الله عنها، كان يصينا ذالك فنومر بقضاء الصوم ولا نومر بقضاء الصلاة وعليه الاجماع... الخ. (مراقى الفلاح باب الحيض والنفاس ص: ۷۹، طبع نور محمد كتاب خانه)

د روژې په دوران کې که بیماری (ماهواري) شروع شي نوروژه ختمه شوه

سوال: د رمضان په میاشت کې که دروژې نیولونه پس دورځې څه وخت کې بیماری (حیض) شروع شوه؛ نو آیا په دغه وخت کې روژه ماتول پکار دي او که نه؟

جواب: د ماهواري (حیض) شروع کیدوسره روژه په خپله ماته کیږي.^(۱)

غیر رمضان کې د روژو قضا شته د تراویح نشته

سوال: د رمضان په میاشت کې د مجبوري نه چې کومې روژې پاتې شي؛ نودهغو د قضا نیولو په وخت کې تراویح کول پکار دي او که نه؟

جواب: تراویح یوازې په رمضان کې کیږي.^(۲) د رمضان په قضایي روژو کې تراویح نه وي.^(۳)

قضا روژې که پرلپسې یا وقفې سره نیول

سوال: کومې روژې چې پاتې شي، دهغې قضا لازم ده، ترننه پورې موږ په دې دپوهیدونه

محرومه وو، اوس راته الله تعالی په زړه کې واچول نوداپته راته ولگیده چې مسلسل روژې نیول منع دي، آیا زه یوه ورځ پس یا په هفته کې یوه ورځ یادوه ورځې روژې نیولې شم او خپلې قضا روژې پوره کولی شم؟ ځکه چې د ژوند څه باورنشته څومره زړچې ادا کړل شي؛ نوبهترده.

جواب: کومې روژې چې پاتې شوې وي، دهغو قضا فرض ده، که صحت او قوت اجازت ورکوي؛ نودهغې په مسلسل نیولو کې نقصان نشته، بلکه تر کومې پورې چې ممکن وی نور تر زره قضا نیول بهتر دي، ګني چې څنګه درته سهولت وي هغسې یې ونیسی.^(۴)

که په ټول عمر کې که هم قضا روژې پوره

نه شي نو د خپل مال نه دې وصیت وکړي

سوال: په رمضان المبارک کې چې کومې روژې د مجبوري نه پاتې شي هغه ماتراوسه پورې ونه نیولې، ان شاء الله داخل به یې نیسم اوتیرې شوې کومې روژې چې پاتې وي دهغې له پاره

۱ [الحیض والنفس یفسدان الصوم فیوجب القضاء دون الکفارة. (عالمگیری ج: ۱ ص: ۲۰۹، کتاب الصوم)
 ۲ [فصله التراویح فی لیالی رمضان ..... الخ (البدائع الصنائع ج: ۱ ص: ۲۸۸ (فصل) واما بیان ان السنة)۔
 ۳ [(فصل) واما بیان ادائها اذا فاتت عن وقتها هل تقضى ام لا ..... والصحيح انها لا تقضى لانها ليست باكد من سنة المغرب والعشاء وتلك لا تقضى فكذلك هذه (البدائع الصنائع ج: ۱ ص: ۲۹۰) (فصل) واما بیان ادائها)
 ۴ [تابع القضاء: اتفق اکثر الفقهاء على انه يستحب موالاة القضاء اوتابعه لكن لا يشترط التابع والفورق قضاء رمضان فان شاء فرقه وان شاء تابعه لاطلاق النص القرآنی الموجب للقضاء ..... الخ (الفقه الاسلامی وادلته ج: ۲ ص: ۶۸۰ کذا فی فتح القدیر ج: ۲ ص: ۸۱)۔

دالله تعالى نه معافي غواړم، پوښتنه مې داوه چې تير شوې روژې کومې چې پاتې شوې دي دهغو له پاره يوازې توبه کول کافي دي يا کفار به هم ادا کول وي؟ يا بيا به هغه روژې نيول وي؟ ماته دا هم ياد نه دي چې څومره دي؟

جواب: الله تعالى دې تاسو ته د خير بدله درکړي تاسو د يوې داسې مسئلې پوښتنه کړې ده چې دهغې ضرورت ټولو مسلمانو بنسټونه دي او په کومه کې چې عموماً زموږ ميندې خويندې د غفلت نه کار اخلي اود بنسټو کومې روژې چې د خاص عذر له وجې نه پاتې شي دهغو قضا واجب ده او که د سستي او کوتاهي له وجې نه يې قضا ونه نيولې؛ نو تر مرگه پورې به دهغې په ذمه وي، په توبې او استغفار سره په روژو کې د تاخير گناه خوبه معاف شي؛ خو روژې به درته معاف نه شي، هغه به موبه ذمه وي. ادا کول يې فرض دي، البته په دې کې تاخير او کوتاهي د وجې نه به کفار نه لارمېږي^١. د کله نه چې په تاباندې لمونځ او روژه فرض شوي دي دهغه وخت نه چې درمضان څومر روژې پاتې شوې دي، دهغو حساب ولگوي او بيا دهغې قضانيول شروع کړي، ضروري نه ده چې پرله پسې يې ونيسي، بلکې کله چې هم موقعه درته ملاوشي قضا روژې نيسي اونيت کوي چې د ټولونو د لومړي رمضان کومه قضا روژه چې زما په ذمه وه دهغې قضانيسم او که خدای مه کړه په ټول عمر کې هم هغه روژې پوره نه شي؛ نو وصيت کول فرض دي چې زما په ذمه دومره روژې باقي دي دهغو فديه دې زما د مال نه ورکړل شي^٢ او که تاته يادنه دي چې د کله نه ستا په ذمه روژې فرض شوي دي؛ نو دخپل عمر د لسم کال نه د روژو حساب ولگوي او په هر مياشت کې چې څومره ورځې ستانه پاتې کيږي دهغو مره ورځو د ټولو کالونو حساب ولگوي!

که د ناوغې په دوران کې څوک د روژې پوښتنه وکړي خبره په بله اړوي

سوال: په خاصو ورځو (حيض) کې کله زه اوزما خويندې روژې نه نيسي؛ نو پلار، ورور يا بل څوک پوښتنه کوي، مونږ ورته وايو چې روژه مو ده، موږ باقاعده د ټولوسره پيشمني کوو او که دورځې څه خوراک څښاک کول وي؛ نو په پټه يې کوو، يا کله يې خورو هم نه، نو آيا زموږ داسې کولو سره به موږ ته دروغوسزامل او بېرې، هرکله چې موږ داسې د شرم له وجې کوو.

جواب: په داسې خبرو کې شرم او حيا خوښه خبره ده، مگر په ددې ويلو په ځای چې زموږ روژه ده، څه داسې فقره دې وويل شي چې دروغ نه وي، مثلاً: داسې دې وويل شي چې موږ خو د ټولو سره يوځای پيشمني کړي.

١ [والحيض والنفسا يفسدان الصوم فيوجب القضاء دون الكفارة] (قاضى خان على هامش الهندية ج: ١ ص: ٢٠٩)

٢ [وقضوا لزوماً ما قدروا بلا فدية وبلا ولاء ..... الخ ..... ولوماتوا بعد زوال العذر وجبت الوصية بقدر ادراكهم عدة من ايام آخر ..... الخ] (در مختار مع الشامى ج: ٢ ص: ٤٢٣، ٤٢٤، ايضا مراقى الفلاح، فصل في اسقاط الصلاة والصوم ص: ٢٣٧).

د ښځوته دکفاري د روژو وخت کې بيماري (حيض) راتلل

سوال: يوبښځې په رمضان کې قصداً روژه ماته کړه اوس کفار ه ورکول غواړي. دکفاري روژې يې شروع کړې نو په مينځ کې يې حيض شروع شو ايا هغې ته به بياروژې له سره شروع کول وي؟

جواب: دکفاري شپيته روژې متواتر (پرلپسې) نيول ضروري دي، که په مينځ کې يوه ورځ هم ناغه وشوه نو تيرې ټولې روژې به ختمې شي اودنوي سر نه به بيا شپيته روژې پوره کول ضروري وي، خو دښځو دحيض په ورځو کې چې کومه جبري ناغه وشي هغه معاف ده، دحيض په ورځو کې دې روژې پرېږدي اود پاکيدونه وروسته دې بغير دوقفې نه روژې نيول شروع کړي. تردې پورې چې شپيته روژې پوره شي.^[۱]

❖ کوموشيانوسره روژه ماتيري يا مکروه کيري ❖

په هيره خوراک کونکي يا قی کونکي

که قصداً څه وخوري نويوازي قضا به راوړي

سوال: فرض کړئ چې زيندپه هيره ډوډۍ وخوړه اوروسته ورته يادشو چې دهغه روژه وه، اوس هغه دااوگنله چې روژه خوياتې نه شوه نونورڅه خوراک يې وکړ: نو آيا دقضا سره کفار ه به هم وي؟ همدغه شان که چادقي (ولتي) کولو نه وروسته قصداً څه خوراک څښاک وکړ؛ نوڅه حکم دی؟

جواب: چاپه هيره څه اوخوړل اودائې اوگنړل چې روژه مې ماته شوله، قصداً يې څه وخوړل نو قضا واجبيږي، همدغه شان که چاقی وکړ، اوبيايې داخيال راغی چې روژه خوماته شوه څه يې وخوړل، نوپه دې صورت کې به قضا واجبيږي اوکفار ه به نه واجبيږي، خو که هغه ته دامسئله معلومه وه چې قی سره روژه نه ماتيري اوددې باوجود يې خوراک وکړ اوپه دې صورت کې دهغه په ذمه قضا اوکفار ه دواړه لارميږي.^[۲]

۱ [قوله ككفارة المظاهر مرتبط بقوله وكفر..... فان لم يجد صام شهرين متتابعين ..... فلو افطر ولولعذر استأنف الا لعذر الحيض. (شامي، مطلب في الكفارة ج: ۲ ص: ۴۱۲) صام شهرين متتابعين ..... فان افطرو ولو بعذر غير الحيض استأنف ويلزمها الوصل بعد طهرها من الحيض حتى لو لم تصل استأنف ذكره السيد حاشية الطحطاوى فصل في الكفارة وما يسقطها ص: ۳۶۶)۔

۲ [او اكل..... ناسياً او ذرعه القبي فظن انه افطر فاكل عمداً للشبهة ولو علم عدم فطره لزمته الكفارة ... الخ (درمختار مع الشامي ج: ۲ ص: ۴۰۱، ۴۰۲)، لو اكل واشرب او جامع ناسياً وظن ان ذلك فطره فاكل متعمداً لا كفارة عليه وان علم ان صومه لا تفسد بالنسيان عنداى حنيفة رحمه الله لا تلتزمه وهو الصحيح. ولوذرعه القبي فظن انه يفطره فافطر لا كفارة عليه، وان علم ان ذلك لا يفطره فعليه الكفارة كذا في البحر الرائق. (فتاوى عالمگیری ج: ۱ ص: ۲۰۶ كتاب الصوم، الباب الرابع فيما يفسد وما لا يفسد وما يتصل بذلك مسائل، طبع رشيديه)

که په غلطې سره يې روژه ماته کړه نويوازي قضا واجب ده کفار نهشته

سوال: يوځل په رمضان المبارک زما سره يوه حادثه وشوه، چې زما روژه وه چې دمازگر لمونځ مې وکړ؛ نوراعلم او تلاوت ته کېيناستم، پنځه بجې مې تلاوت ختم کړ، اوډروژه ماتې په سلسله کې په کار کې لگياشوم، واضحه دې وي چې زه په کور کې يواځې اوسېږم، سالن وغيره مې تيار کړ، حسب معمول څه لږ شان پي اوشربت مې جوړ کړ، اودباورچې خانې (پخلنځای) نه واپس راغلم، نوپه گړۍ کې پنځه نيمې بجې وې، اوس زما په خيال کې راغلل چې چونکې روژه ماتې په لس منته کم شپږ بجې باندې وي په څلويښت منته کې څه پکوپړې پخې کړم خيردخيال مطابق څلويښت منته باندې باورچې خانې ته لاړم، اوپکوپړې پخول مې شروع کړلې، په لس منته شپږ بجې مې ټول سامان دروزه ماتې په ميزباندې کينوداوکييناستم، مگر اذان مې وانوريد، اثرکنديشنه مې بند کړ بيا هم څه آواز رانه غې، بيا په تليفون باندې وخت معلوم کړ ۵:۵۵ شوې وې، ماوگنله چې اذان اوريدل شوی نه دی، ممکنه ده چې مائک خراب وي يا بل څه عذروي، اوروژه مې ماته کړه بيا د ما بنام لمونځ مې وکړ، دلته کوي اردوسروس اووبجې شروع کيږي، دروزه ماتې نه پس مې هغه ولگولومگر هغه هم اوڼه لگيدو، په دې دروان کې بي بي سي اولگيده، اوزماخيال راغې چې روژه خو په لس منته کم اووبجې باندې ماتيږي، پس دافسوس او بنيماني نه پرته څه کولی شم، بيا مې خوله کنځال کړه څومنته باقي وو، دوباره مې روژه ماته کړه اودما بنام لمونځ مې وکړ.

مهرباني وکړئ اوما ته ددې غلطې په باره کې ووايئ، چې زما روژه ماته شوې ده نو قضا واجب ده يا کفار هه؟ او که کفار هه واجب وي نوزه اگرچې صحت منديم بيا هم شپيتو مسکينانو باندې خوراک کولی شم؟ په تفصيل سره جواب راکړئ مولانا صاحب زه په دې نه پوهيږم چې د ۵:۵۰ په ځای ۵:۵۰ د روژه ماتې تايم وگنلواو خپل خيال مطابق مې روژه ماته کړه.

جواب: ستاروژه ماته شوه، مگر چونکې په غلط فهمي کې دې ماته کړې ده، له دې وجې ستا په ذمه صرف د قضا روژه واجب ده کفار نه ده.^(۱)

که حلق ته وينه لاړه نوروژه ماته شوه

سوال: که څوک د روژې په حالت کې وواود ووريونه يې وينه راشي اود حلق نه تيره شي؛ نوپه داسې حالت کې په روژه خوڅه خراب اثرنه پريوځي؟ خاص کردنيت په حالت کې.

۱ [اوتسحر او الفطريظن اليوم اى الوقت الذى اكل فيه ليلا والاحال ان الفجر طالع والشمس لم تغرب (در مختار وفي الشامية: اى يجب عليه القضاء دون الكفارة لان الجنابة قاصرة ..... الخ (در مختار مع الشامى ج: ۲ ص: ۴۰۵، باب ما يفسد الصوم وما لا يفسده، وايضا: عالمگيرى ج: ۱ ص: ۲۰۶، كتاب الصوم، طبع زنجيديه).

جواب: که يقين وي چې وينه حلق ته تللي ده؛ نو روژه فاسده شوه دوباره نيول به يې ضروري وي.^(١١)

روژه کې په مخصوص ځای دوايي کيښودوسره روژه ماتيري

سوال: ځينې دوايانې چې په مخصوصو ځايونو کې دپاکي نه وروسته کيښودل کيږي، کومې ته چې دطب په اصطلاح کې (شياف) وايي، ددې مسئلې معلومات غواړم چې ددې په استعمال سره په روژه څه اثر پرېوځي؟ آیا روژه کيږي؟

جواب: دروژې په حالت کې دا عمل درست نه دی، دې سره روژه ماتيري.^(١٢)

د لامبلوپه وخت کې په خوله کې اوبه تلوسره روژه ماتيري

سوال: آیا د لامبلوپه وخت کې اوبه خوله کې تلوسره روژه ماتيري؟ که غلطي سره وي يا قصداً وي؟

جواب: اودسيا غسل کولو په وخت کې که په غلطي سره اوبه حلق ته لاندې لارې شي؛ نوروژه ماتيري مگر په دې صورت کې يوازې قضا لزمه ده، کفار نهشته.^(١٣)

په روژه کې په هيره باندې خوراک څښاک کول

سوال: که څوک په روژه کې په هيره سره اوبه وڅښي يا بل څه شي وخوري او ده ته خيال نه وي راغلی چې دده روژه ده، نو د دې به څه کفار اداء کول وي؟

جواب: که په هيره سره خوراک څښاک وکړل شي؛ نو دده روژه نه ماتيري.^(١٤) او که چيرې په خوراک کې ياد شي نو د ياد راتلو نه فوراً پس دې پرېږدي، خو که چيرې روژه خو ياده وي ليکن په غلطي سره اوبه د تالو نه کښته لارې شي؛ نو روژه به يې فاسده شي.^(١٥)

١ [اوخرج الدم من بين اسنانه ودخل حلقه يعني ولم يصل الى جوفه اما اذا وصل فان غلب الدم اوتساويا فسدوا لا..... الخ (درمختار مع الشامي ج: ٢ ص: ٣٩٤، باب ما يفسد الصوم وما لا يفسده)۔

٢ [ومن احتقن او استعط او اقطر في اذنه دهنه افطر ولا كفارة عليه هكذا في الهداية (هندية ج: ١ ص: ٢٠٤)۔

٣ [لو اكل مكرها او مخطئاً عليه القضاء دون الكفارة كذا في قاضي خان..... وان تمضمض واستنشق فدخل الماء جوفه ان كان ذاكراً لصومه فسد صومه وعليه القضاء..... وكذا اذا اغتسل فدخل الماء حلقه كذا في السراج الوهاج (هندية ج: ١ ص: ٢٠٢، كتاب الصوم، الباب الرابع فيما يفسد وما لا يفسد)۔

٤ [اذا اكل الصائم او شرب او جامع ناسياً لم يفطر (عالمگیری ج: ١ ص: ٢٠٢، كتاب الصوم، الباب الرابع)

٥ [وان تمضمض او استنشق فدخل الماء جوفه ان كان ذاكراً لصومه فسد صومه وعليه القضاء..... الخ (عالمگیری ج: ١ ص: ٢٠٢، كتاب الصوم، الباب الرابع فيما يفسد وما لا يفسد)

په روژه کې فرض غسل سره په نوم يا غوږ کې اوبه اچول

سوال: په روژه کې د فرض غسل کولو په وخت په نوم او يا غوږ کې دننه اوبه اچولو سره روژه خو ماتېږي نه؟

جواب: په نوم کې په اوبو اچولو سره هيڅ نه کيږي او که چيرې اوبه په غوږ کې دننه شوې او دماغوته ورسيدې نو روژه يې ماتېږي^(۱)

په روژه کې غرغړې کول او په پوزه کې پورته اوبه رابنګل منع دي

سوال: د روژې په حالت کې غرغړې کول او په پوزه کې اوبه پورته رابنګل منع دي، اوس پوښتنه داده چې هغه بالکل معاف دی يا بل وخت کول پکار دي؟

جواب: دروژې په حالت کې غرغړې کول او په پوزه کې اوبه پورته رابنګل منع دي، دې سره دروژې د ماتيدو قوی ويره ده، که غسل فرض وي، نو کلی دي وکړی په پوزه دي اوبه هم واچوی مګر د روژې په حالت کې دې غرغړې نه کوي، نه دې په پوزه کې پورته پورې اوبه کش کوي^(۲)

د روژې په حالت کې سګريټ يا چلم څښلو سره روژه ماتېږي

سوال: روژه دار که سګريټ يا چلم وڅښي نو آيا دې سره روژه ماتېږي؟

جواب: دروژې په حالت کې سګريټ يا چلم څښلو سره روژه ماتېږي، که دا کار يې قصداً وکړ؛ نو قضا او كفاره دواړه لازميږي^(۳)

که داسې شی تير شي چې غذا يا دوا نه وي نو صرف قضا به واجب وي

سوال: د زيد روژه وه، دهغه سکه تيره شوه، اوس پوښتنه داده چې ايا روژه ماته شوه؟ او صرف قضا واجبېږي؟

[۱] في الدر المختار: اودخل الماء في اذنه وان كان بفعله على المختار. وفي الشرح: اختاره في الهداية والتبيين وصححه في المحيط وفي الولولجية انه المختار وفصل في الخانية بانه ان دخل لا يفسد وان ادخله يفسد في الصحيح لانه وصل الى الجوف بفعله فلا يعتبر فيه صلاح البدن، ومثله في البرازية واستظهره في الفتح والبرهان شرنلالية ملخصاً، والحاصل الاتفاق على القطر بصب الدهن وعلى عدمه بدخول الماء واختلف الصحيح في ادخاله نوح (شامي ج: ۲ ص: ۳۹۶)

[۲] وكذا ذكره المبالغة في المضمضة والاستنشاق... الخ (هندية ج: ۱ ص: ۱۹۹، الباب الثالث فيما يكره للصائم)

[۳] ويفطر بتناول الدخان المعروف ونحوه كالتمباك والشرق... الخ (الفقه الاسلامي وادلته ج: ۲ ص: ۶۶۵، كتاب الصوم وفي الشامية ج: ۲ ص: ۳۹۵، كتاب الصوم، باب ما يفسد الصوم وما لا يفسده)۔

جواب: څه داسې شی یې تیر کړ چې بطور غذا یادوا نه استعمالیږي؛ نو روژه ماته شوه او صرف قضا لر میری، کفار و واجب نه ده.^{۱۱}

د پېشمنی نه مخکې که څه شی په خوله کې کینودل شواو ویده شو نو د روژې څه حکم دی؟

سوال: درمضان شریف په میاشت کې چېالیه مې په خوله کې کینودله او په بستره ځملاستم، دامې خیال وو چې دابه دخولې لري کړم او روژه به اونیسم، ناگهانه سترگې مې ورغلې، او خوب راباندې غالب شو، کله چې دپېشمنی وخت تیر شوی و؛ نو هغه وخت کې بیدار شوم، او چېالیه مې دخولې نه لري کړه او خوله مې صفا کړه، او کلی مې او کړله. ایا زما روژه وشوه؟

جواب: روژه ونه شوه، قضا راوړه!^{۱۲}

د چټې دانې برابر د غوښې ریشې که په غاښونو کې وینښتي او تیرې شوې نو روژه ماته شوه

سوال: یوه ورځ ما په پېشمنی کې غوښه وخوړه او دهغې څه ریشې مې په غاښونو کې پاتې شوې، سحر څه ریشې خوما د غاښونو نه راوینستلې او تیرې مې کړلې. اوس تاسو راته اوایې چې روژه مې ماته شوه؟

جواب: په غاښونو کې د غوښې ریشې یا څه شی پاتې شوي وو او په خپله تیر شو، نو که د چټې دانې برابر یادې نه زیات وي؛ نو روژه ماته شوه، او که ددې نه کم وي؛ نو روژه نه ماتېږي.^{۱۳} او که د بهرنه څه شی یې په خوله کې واچول او تیرې کړ، که کم وي یا زیات وي، روژه ماته شوه.^{۱۴}

د روژې په حالت کې په اوبو کې کیناستل او تازه مسواک وهل

سوال: ایا د روژې په حالت کې باربار تر ډیره وخته پورې په اوبو کې کیناستل یا باربار کلي کول، یا تازه مسواک مثلاً: نیم، کیکی یا پیلوو غیره کول، یا منجن کولو سره روژې ته څه نقصان خونه رسیږي؟

۱ [اوتلع مالا یغذی به ولا یتداوی به عادة فسد صومه ولزمه القضاء ولا كفارة عليه ..... الخ (البحر الرائق ج: ۲ ص: ۲۹۵، وكذا في الهندية ج: ۲ ص: ۲۰۲ الباب الرابع فيما يفسد الصوم وما لا يفسد، كتاب الصوم)۔

۲ [اذابقيت لقمة السحور في فطلع الفجر ..... وان أخرجها ..... لا كفارة عليه ..... الخ (هندية ج: ۱ ص: ۲۰۳، كتاب الصوم الباب الرابع)۔

۳ [وان اكل ما بين اسنانه لم يفسدان كان قليلاً وان كان كثيراً يفسد والحمصة وما فوقها كثير وما دونها قليل ..... الخ (هندية ج: ۱ ص: ۲۰۲، كتاب الصوم، الباب الرابع)۔

۴ [وان ابتلع من الخارج يفسد ..... الخ (هندية ج: ۱ ص: ۲۰۳، كتاب الصوم، وكذا في الشامية ج: ۲ ص: ۴۱۵)۔

جواب: دامام ابو حنيفه رحمته الله په ترمسواک مکروه خونه دي ^{۱۱}، مگر باربار کلي کول، او ډیر ساعت پورې په اوبو کې کیناستل مکروه دي ^{۱۲}.

که د چا بڼې لیدو یا ښکلولو سره انزال وشي نو د روژې څه حکم دی؟

سوال: بغیر د جماع نه که انزال وشي؛ نو آیا روژه ماتېږي؟

جواب: که یوازې لیدو سره انزال وشي نوروژه نه فاسدېږي ^{۱۳} خو لمس، مصافحه، او تقبیل (بوسه اخیستو سره) که انزال وشي، نوروژه فاسدېږي او صرف قضا واجبیږي کفار نه لارمېږي ^{۱۴}.

روژه دار که استمنا بالید (جلق) وکړي نو آیا کفار به وي؟

سوال: په رمضان المبارک کې کفار یوازې قصداً جماع کولو سره وي؟ او که یوکس دخپل

لاس په ذریعه ذروژې په حالت کې خپل مني وباسي؛ نو یوازې قضا لارمېږي که کفار هم؟

جواب: کفار صرف دخوراک، څښاک شیانو یا جماع سره لارمېږي ^{۱۵}، د لاس استعمال سره یې که روژه خرابه کړه؛ نو په دې صورت کې یوازې قضا لارمېږي ^{۱۶}.

❖ کومو څیزونو سره روژه نه ماتېږي ❖

انجکشن سره روژه نه ماتېږي

سوال: تیر شوي رمضان کې شیشې سره زمالاس زخمي شوی و، زخم ډیر زیات و، ډاکټر تانګې لږولونه پس ماته انجکشن هم ولگوله اوڅه دوايي را بوی کړه، داوبو څښلوله پاره راته ډاکټر صاحب اصرار او کړلو مگر ما د روژې له وجې نه اوبه ونه څښلې. دهلته نه چې اوزگار شوم نړیو مولوي صاحب ته ور غلم هغوی ته مې ذکر وکړ چې ماته ستن لگول شوې ده، اوبیا تانګې

۱ [ولایاس بالسواک الرطب والیاس فی الغداة والعشی عندنا..... الخ (هندیه ج: ۱ ص: ۱۹۹، الباب الثالث)

۲ [عن ابی حنیفه رحمه الله تعالی اله یکره للصائم المضمضة والاستنشاق بغیر وضوء وکره الاغتسال وصب الماء علی الراس..... الخ (هندیه ج: ۱ ص: ۱۹۹، الباب الثالث فیما یکره للصائم، کتاب الصوم)۔

۳ [واذا نظرالی امرأة بشهوة فی وجهها و فرجها کرر النظر اولا لا یفطر اذا انزل کذا فی فتح القدیر (هندیه ج: ۱ ص: ۲۰۴، الباب الرابع فیما یفسد وما لا یفسد)۔

۴ [واذا قبل امراته وانزل فسد صومه من غیر کفارة کذا فی الخیط..... والمس المباشرة والمصافحة والمعانقة کالقبلة کذا فی البحر الرائق (هندیه ج: ۱ ص: ۲۰۴، الباب الرابع فیما یفسد وما لا یفسد، کتاب الصوم)۔

۵ [من جامع عمدائی احد السیلمین فعلیه القضاء والكفارة..... اذا کل متعمدا ما یتغذى به او یتداوى به یلزمه الکفارة..... الخ (هندیه ج: ۱ ص: ۲۰۵، ایضا: فتاوی شامی ج: ۲ ص: ۳۹۴، باب ما یفسد الصوم وما لا یفسد)۔

۶ [الصائم اذا عالج ذکره حتی امنی فعلیه القضاء وهو المختار وبه قال عامة المشائخ کذا فی البحر الرائق (هندیه ج: ۱ ص: ۲۰۵، الباب الرابع فیما یفسد وما لا یفسد، کتاب الصوم)۔

ولگول شوې، نوهغه راته وويل چې ستاروژه ماته شوې ده، په خپله يې زماله پاره پي اوډبل روتي. راوپه اوويي ويل چې اوخوره، او ما خوړله؛ نو آيا ددې روژې په بدله کې به صرف قضا وي؟ او زما دا عمل صحيح شواوکه نه؟

جواب: دانجکشن سره روژه نه ماتيري^{۱۱}، خو تاجونکې دمولوی صاحب په فتوا باندې عمل کړی دی، له دې وجې نه ستاپه ذمه قضاشته کفاره نشته.^{۱۲}

روژه دارکه په ژبه څه شی وڅاکه او تويې کړ نوروژه نه ماتيري

سوال: که چاروژه داردروژې په حالت کې څه شی وڅاکه نودهغه دروژې څه حکم دی؟

جواب: که په ژبه يې دڅه شي ذائقه وڅکله او تويې کړ؛ نوروژه نه ماتيري مگرېې ضرورته داسې کول مکروه دي.^{۱۳}

د خولې نه راوتلې وينه که د لاپونه کمه وي نوروژه نه ماتيري

سوال: يوځل په رمضان کې زما د خولې نه وينار اووتله، اوماهغه تيره کړه، ماته چاوويل چې ستاروژه ماته شوه، ايا واقعي زما روژه ماته شوه؟

جواب: که وينه راوتله اوهغه دې دلاړوسره تيره کړه نوروژه ماته شوه، البته که دوينې مقدار د لاپونه کم وي او په ژبه دې دهغې ذائقه محسوس نه کړه، نوروژه ماته نه شوه.^{۱۴}

په روژه کې د لاپو تيرولو حکم

سوال: دروژې په حالت کې اکثر وختونو کې مې په خوله کې ډيرې لاپې راځي، آيا په داسې حالت کې لاپې تيروي شم؟ څکه چې دلمونځ کولوپه دوران کې په داسې حالت کې ډير مشکل سره مخ کېږم؟

جواب: لاپې تيرولو سره روژه نه ماتيري، مگر لاپې جمع کول او تيروول مکروه دي.^{۱۵}

که بلغم خيټې ته لاړ شي نوروژه نه ماتيري

سوال: ديوکس نرله وي، اوهغه روژه نيولې وي، اولازمي ده چې په نرله کې بلغم به هم راځي،

۱ [ومايدخل من مسام البدن من الدهن لايفطرهكذا في شرح المجموع (هندية ج: ۱ ص: ۲۰۳، كتاب الصوم، الباب الرابع)
 ۲ [واذا احتل اودهن نفسه اوشاربه ثم اكل متعمداً فعليه الكفارة الا اذا كان جاهلاً فافتي له بالفطر
 فللتزيمه الكفارة هكذا في فتاوى قاضيخان. (هندية ج: ۱ ص: ۲۰۶، كتاب الصوم).
 ۳ [وكره ذوق شيء ومضغه بلاعذر كذا في الكثر (فتاوى هندية ج: ۱ ص: ۱۹۹ كتاب الصوم، الباب الثالث)
 ۴ [الدم اذا خرج من الانسان ودخل حلقه ان كانت الغلبة للزاق لا يضره وان كانت الغلبة للدم يفسد صومه..... الخ (هندية ج: ۱ ص: ۲۰۳، كتاب الصوم، الباب الرابع فيما يفسده وما لا يفسد).
 ۵ [ويكره للصائم ان يجمع ريقه في فمه ثم يتلعه كذا في الظهيرية (هندية ج: ۱ ص: ۱۹۹، كتاب الصوم).]

که اتفاق سره بلغم دهغه خیتې ته لارشي؛ نو آیا په دې صورت کې دهغه روژه ماتیرې؟
جواب: نه^(۱)

بې ارادې که د حلق د ننه مچۍ، دوره، گردوغبارو غیره ننوتل نوروژه نه ماتیرې
سوال: که د چا حلق کې مچۍ ننوځي نوروژه ماته شوه؟
جواب: که حلق ته د دننه مچۍ ورغله یا دوره په خپله ورغله یا گردوغبار لارشي نوروژه نه ماتیرې او که قصداً یې داسې وکړل نوروژه ماتیرې^(۲)

پوزه او غوږ کې دوايي اچولوسره روژه ماتیرې

سوال: سترگه، پوزه او غوږ کې دوايي اچولوسره په روژه باندې څه اثر پریوځي، زخم باندې دوايي لگولوسره روژه ماتیرې یا نه؟ دوايي که وچه یا دمرهم په شکل کې وي؟
جواب: په سترگو کې دوايي اچولوسره^(۳) یا په زخم باندې مرهم لگولو سره یا دوايي لگولوسره په روژې هیڅ فرق نه پریوځي، خو پوزه او غوږ کې دوايي اچولوسره روژه فاسدیرې^(۴)، او که زخم په خیته کې یا په سر کې وي، په هغه باندې دوايي لگولوسره دماغ یا خیتې ته دننه دوايي ورننوځي نوروژه ماتیرې^(۵)

د روژې په حالت کې په غوږ کې دوايي اچولوسره قضاء لازمیږي

سوال: ما د پېشمې د وخت ختمیدو نه تقریباً نیمه گنټه وروسته د سهار د لمونځ نه مخکې د مسئلې د معلومولو په سبب په غوږ کې دوايي واچوله په دې باندې قضاء لازمیږي او که کفاره؟
جواب: صرف قضاء لازمیږي کفاره نه؟

۱ [ولودخل مخاط انفه من راسه ثم استشمه فادخل حلقه عمداً لم يفطره لانه بمؤلة ريقه كذا في محيط السرخسی. (هندية ج: ۱ ص: ۲۰۳، كتاب الصوم الباب الرابع).]

۲ [اودخل حلقه غبارا و ذباب اودخان ولو ذاكرًا استحساناً لعدم امكان التحرز عنه، ومفاده انه لو ادخل حلقه الدخان افطر ای دخان كان ..... الخ (درمختار مع الشامي ج: ۲ ص: ۳۹۵، كتاب الصوم، وكذا في الهندية ج: ۱ ص: ۲۰۳).]

۳ [ولواقطر شيئاً من الدواء في عينه لا يفطر صومه عندنا وان وجد طمعه في حلقه ..... الخ (هندية ج: ۱ ص: ۲۰۳).]

۴ [ومن احتقن او استعط او اقترق اذله دهنه الفطر ولا كفارة عليه كذا في الهداية. (هندية ج: ۱ ص: ۲۰۴).]

۵ [ولي دواء الجائفة والآمة اكثر المشايخ على ان العبرة للوصول الى الجوف والدماغ ..... الخ (هندية ج: ۱ ص: ۲۰۴، كتاب الصوم، الباب الرابع فيما يفسد وما لا يفسد).]

د روژې په حالت کې په خلاصو سترگو او اودس کول

سوال: آیا د روژې په حالت کې سترگې خلاصول او اودس کول جائز او درست دي؟

جواب: جائز دي.

سترگو کې دوايي اچولوسره روژه ولې نه مياتيري؟

سوال: ... تاسو د يو مسائل په جواب کې فرمايلي و چې: په سترگو کې دوايي اچولوسره روژه نه ماتيږي، هرکله چې په غوږ کې دوا اچولو سره روژه ماتيږي، په دې سلسله کې عرض دی چې په سترگو کې دوا اچولوسره دهغې بوی اودوا حلق پورې رسيږي هرکله چې په غوږ کې اچولوسره حلق نه متاثر کيږي، لهدا درخواست دی چې په دې مسئله باندې نظر ثاني وکړئ او جواب راته راکړئ!

جواب: د دوباره کتلو نه پس هم مسئله هماغه ده د فقهې په کتابونو کې ليکل شوي دي چې په سترگو کې دوا واچول شي؛ نودوا مخامخ دماغ يا حلق ته نه رسيږي، له دې وجې دې سره روژه نه ماتيږي^[۱] او په غوږ کې دوا اچولوسره روژه ماتيږي^[۲].

په روژه کې په هيره سره خوراک څښاک کولوسره روژه نه ماتيږي

سوال: که څوک په هيره سره په روژه کې اوبه وڅښي يا څه بل څه شی و خوري اود هغه خيال نه وي چې روژه يې ده، خو وروسته هغه ته را ياد شي چې دهغه روژه ده، نو ووايي چې ددې به څه کفاره ادا کول وي؟

جواب: که په هيره سره يې څه خوراک څښاک وکړي؛ نور روژه ورسره نه ماتيږي که خوراک کولو کې ورته ورياد شونو د ياد راتلو سره دې فوراً پرېږدي^[۳] څوکه روژه يې ياده وي او په غلطي سره يې اوبه د حلق نه دننه لاړلې نور روژه يې فاسد شوه^[۴].

که روژه دار په هيره سره کوروالی وکړي نو د روژې څه حکم دی؟

سوال: د يو مولانا صاحب يو مضمون، فضائل و مسائل رمضان المبارک،، شائع شوی دی، چې په هغه کې دنورو خبرونه پرته مولانا صاحب ددې شيانوپه باره کې ليکلي چې روژه ورسره نه فاسد يږي اونه مکروه کيږي، هلته يې فرمايلي دي چې په هيره کوروالي کولو سره روژه نه

۱ [ولو اقطر شيان من الدواء في عينه لا يفطر صومه عندنا وان وجد طعمه في حلقه.... الخ (هنديّة ج: ۱ ص: ۲۰۳)]

۲ [ومن احتقن او استعط او اقطر في اذنه دهنا فطرو لا كفارة عليه كذا في الهداية. (هنديّة ج: ۱ ص: ۲۰۴).]

۳ [اذا اكل الصائم او شرب او جامع ناسياً لم يفطر..... كذا في الهداية. (هنديّة ج: ۱ ص: ۲۰۲).]

۴ [وكذا اذا اغتسل فدخل الماء حلقه (فلسد صومه). كذا في السراج الوهاج. (هنديّة ج: ۱ ص: ۲۰۲)، كتاب الصوم الباب الرابع فيما يفسد وما لا يفسد، وكذا في الدرر المعرج: ۲ ص: ۳۹۴، باب ما يفسد وما لا يفسد.].

فاسديږي اونه مکروه کيږي، زما په خيال کې هم بستري د يوکس هيره نه شي کيدای په دې کې دوه کسان شريکيږي اوچېرته چې د يوکس نه زيات افراد شريک شي او ددې قسمه عمل دروژې په حالت کې کړل شي هغې ته ګناه ضرور ويل کيدای شي. هيره نه، په دې سلسله ستاسو رايه د اسلامي قوانينو په رڼا کې خلکو ته اطمینان ورکولای شي، شکريه.

جواب: دهيرې معنی داده چې دا ورته يادنه وي چې زما روژه ده، په هيره هم بستري په دې صورت کې کيدای شي چې دواړو ته يادنه وي، ګنی يوبل ته وريادولی شي او د ياد راتلو نه پس، د هيريډو، څه معنا پاتې نه شوه، ددې وجې نه د مولانا صاحب مسئله خوصحيح ده، مګر داسې کار کله ناکله کيږي ددې وجې نه ته حيرانیږي.^(۱)

په غوښه اورګ کې د انجکشن لګولو حکم

سوال: کوم انجکشن چې ډاکټر په لاسونو کې لګوي ايا دهغه سره روژه ماتيږي؟ اودا چې د غوښې والا انجکشن اورګ والا انجکشن ددې دواړو يو حکم دی او که جدا جدا؟

جواب: يواځې لګول سره هم روژه نه ماتيږي اودرګ او غوښې دواړو انجکشن يو حکم دی.^(۲)

د روژې په حالت کې انجکشن لګول او د ساه په ذريعه دوايي رابنګل

سوال: زه د ساه د علاج له پاره يوه دوايي استعمالوم چې د پودرو په شکل کې وي، او هغه دورځې دريونه واخله تر څلورو څلو پورې د ساه په ذريعه رابنګل وي، دې عمل سره زيا تره دوايي د ساه په ذريعه پيټه (سګو) ته داخليږي، خو څه مقدار د حلق پورې اينښلي، او ظاهره ده چې وروسته بيا خيټې ته لاړه شي، مهرباني وکړئ اودا ووايئ چې دروژې په حالت کې ددې دوايي استعمال جائز دی او که نه؟

نور دا چې که دروژې په حالت کې د ساه د بيمارۍ حمله راشي نو دهغې له پاره انجکشن لګول کيدای شي او که نه؟ (دې انجکشن سره به روژه برقرار پاتې شي يا به ماته شي)

جواب: دا دوايي د پيشمېنې بنديدونه مخکې استعمالولی شئ، دوايي چې وخورئ نوښه خوله صفا کړئ، بيا که څه په حلق کې پاتې شي نو څه نقصان پکې نشته^(۳)، خو که څه دوائی د حلق بيروني برخې پورې لګيدلې وي؛ نو هغه حلق ته مه بوځئ، دروژې په حالت کې ددې دوايي

۱ [اذا اكل الصائم او شرب او جامع ناسيًا لم يفطر..... كذا في الهداية. (هندية ج: ۱ ص: ۲۰۲) -

۲ [وما يدخل من مسام البدن من الدهن لا يفطره كذا في شرح الجمع. (هندية ج: ۱ ص: ۲۰۳) -

۳ [قوله ونطعم ادوية] اي لوزاق دواء فوجد طعمه في حلقه زيلعي وغيره في القهستان طعم الادوية وريح ا لطر اذا وجد في حلقه لم يفطر كذا في المحيط (شامي ج: ۲ ص: ۹۶، باب ما يفسد الصوم وما لا يفسده) -

استعمال صحيح نه دی، دې سره روژه فاسدېږي^{۱۱}. د انجکشن دوايي که براه راست معدې ته یا حلق ته ونه رسېږي نو دې سره روژه نه ماتېږي، ددې وجې نه ساه د تکلیف له پاره تاسو انجکشن لگولی شئ^{۱۲}.

د روژه دار کلوکوز (ډراپ) یا انجکشن لگول

سوال: کلوکوز چې دیوې لویې تهیلۍ (کڅورې) په شکل کې وي هغه ډاکټران صاحبان انساني رگ کې لگوي، ایاددې په لگولوسره روژه ماتېږي؟ که لگولووالا مریض وي یا د بدن د طاقت له پاره لگوي؟

جواب: کلوکوز لگولوسره روژه نه ماتېږي په شرط ددې چې دا کلوکوز دڅه عذرله وجې ولگول شي له عذر پرته کلوکوز لگول مکروه دي^{۱۳}.

سوال: په رگ کې نور قسمه انجکشن لگول کېږي ایادهغو سره روژه ماتېږي او که نه؟ که دا طاقت له پاره ولگول شي یا د مریض له پاره؟

جواب: د عذر د وجې نه په رگ کې انجکشن لگولوسره روژه نه ماتېږي، صرف د طاقت انجکشن لگولوسره روژه مکروه کېږي، د کلوکوزو د انجکشن همدغه حکم دی^{۱۴}.

په خپله قی (اولتې) راتلوسره روژه نه ماتېږي

سوال: که اولتې راشي؛ نور روژه ورسره ماتېږي؟ اوډرکي (تېغ) سره که اوبه حلق پورې راشي یا اولتې راشي اوبیا واپس تلوسره روژه ماتېږي؟ ماته څوک وایي چې روژه وشوه، او څوک راته روژه دوباره نیولو مشوره راکوي.

جواب: قی که په خپله راشي نور روژه نه ماتېږي، البته که قی قصدا واپس کړل ي نور روژه ورسره ماتېږي او که بلا قصد واپس شی نور روژه نه ماتېږي^{۱۵}.

۱ [ولو ابتلع حصاة اونواة او حجرا اومدرا اوقطنا و حشيشا و كاغذة فعليه القضاء ولا كفارة عليه كذا في الخلاصة (هندية ج: ۱ ص: ۲۰۳، كتاب الصوم، الباب الرابع فيما يفسد وما لا يفسد)۔

۲ [وما يدخل من مسام البدن من الدهن لا يفطر (عالمگیری ج: ۱ ص: ۲۰۳، كتاب الصوم، الباب الرابع)۔

۳ [ايضا]۔

۴ [ايضا]۔

۵ [اذا قاء او استقاء ملء الفم او دونه عاد بنفسه او اعاد او خرج فلا يفطر على الاصح الا في الاعادة والاستقاء بشرط ملء الفم هكذا في النهر الفائق (هندية ج: ۱ ص: ۲۰۳، ۲۰۴، كتاب الصوم، وايضا في الدرر الردي ج: ۲ ص: ۴۱۴)۔

په لمونځ او روژه کې قې راتلل

سوال: د لمونځ او د روژې په وخت کې د ډرکو (تېغونو) د راتللو په وجه چې د هغې په وجه د غذا څه برخه د تالو نه بره راشي او واپس شي يا قصداً واپس کړل شي په دې سره په لمونځ يا په روژه باندې اثر پريوځي؟

جواب: د لمونځ حکم دا دې که چيرې راشي او خپله واپس شي نو لمونځ نه فاسديږي او که چيرې قصداً نې واپس کړي نو د امام ابو يوسف رحمه الله د قول مطابق نه فاسديږي او د امام محمد رحمه الله د قول مطابق فاسديږي، په عالمگيري کې د قاضيخان په حوالې سره د امام محمدرحمه الله قول ته يې احوط (زيات احتياطي) ليکلی دی^[۱] دا حکم په هغه صورت کې دې چې کله قې په ډکه خوله باندې نه وي (او دا صورت ستا په سوال کې ذکر شوی دی) که چيرې په ډکه خوله قې راغی او راووت نو اودس به مات شي دوباره به اودس کول او لمونځ کول وي^[۲] او د روژې حکم دادی چې که چيرې قې بغير د قصد نه واپس شي نو روژه به نه فاسديږي او که چيرې قصداً يې واپس کړي؛ نو د امام محمد رحمه الله په نزد که خوله ډکه وي پاته وي په دواړه صورتونو کې به روژه ماتېږي او د امام ابويوسف رحمه الله په نزد د قصداً د واپس کولو په صورت کې به که چيرې قې په ډکه خوله وي نو روژه به فاسده شي، گني نو نه، په بحرالرائق کې يې دغه ته اصح (زيات صحيح) ويلي دي^[۳].

وينه ورکولوسره روژه نه ماتېږي

سوال: که چادر وژې په حالت کې په خپله خوښه وينه ورکړه نود هغه روژه به صحيح پاتې شي او که نه؟ او که نه وي نو په هغه باندې قضا لازميږي يا كفاره؟

جواب: وينې ورکولوسره روژه نه ماتېږي^[۴].

[۱] وان قاء ملء الفم وابتلعه وهويقدرعلى ان يمجعه تفسدصلاته وان لم يكن ملء الفم لاتفسدصلاته في قول ابى يوسف رحمه الله تعالى وتفسد في قول محمدرحمه الله تعالى والاحوط قوله كذا في فتاوى قاضى خان (عالمگيرى ج: ۱ ص: ۱۰۳ كتاب الصلاة، الباب السابع فيمايفسدصلاة).

[۲] وينقضه قىء ملاً فاه بان يضبط بتكلف من مرة... الخ (الدرالمختارمع الردج: ۱ ص: ۱۳۷، نواقض الوضوء).

[۳] (قوله وان اعاده او استقاء او ابتلع حصاة او حديدقضى فقط) اى اعادالقىء ..... فسد صومه ولزمه القضاء ولا كفارة عليه واطلق في الاعادة فشمّل ما اذا لم يملاء الفم وهوقول محمولوجود الصنع وقال ابويوسف لايفسدلعدم الخروج شرعاوهوالمختارفلابدمن التقييدبملء الفم ..... وان صومه لايفسد على الاصح (البحرالرائق ج: ۲ ص: ۲۹۵).

[۴] (قوله وكذا لا تكره حجامه) اى الحجامه التى لاتضعفه عن الصوم... الخ (شامى ج: ۲ ص: ۴۱۹، كتاب الصوم، باب مايفسدالصوم وما لايفسده، والهندية ج: ۱ ص: ۱۹۹، كتاب الصوم الباب الثالث)۔

وينه وتلوسره روژه نه ماتيري

سوال: ايا وينه وتلوسره روژه ماتيري؟ زما روژه وه تقريباً دوه بجې زمالاس زخمې كيدوسره ترې ډيره وينه لاره، ايا زما روژه شوې ده؟

جواب: وينه وتلوسره روژه نه ماتيري.^[۱]

په روژه كې د غاښ نه د وينې وتلو حكم

سوال: غاښونونه له څه وجې وينه راځي نو ايا روژه ورسره ماتيري؟

جواب: اودس خويې وينه وتوسره ماتيري.^[۲] او په روژه كې تفصيل دادى چې كه ويناد حلق نه لاندې لاره شي؛ نوروژه ورسره ماتيري، گني نه.^[۳]

كه د غاښونو نه وينه راځي نو ايا بيا دې هم روژې نيسي؟

سوال: كه د غاښونو نه وينه راځي اودهغې علاج هم دخپل وس مطابق شوى وي اوبيا هم د غاښونو وينه بنده نه شي؛ نو ايا په دې حالت كې روژه ونیول شي او كه نه؟ دوينې مقدار په لږوكې برابر وي.

جواب: وينه كه دننه لاره نه شي؛ نوروژه صحيح ده.^[۴]

غاښ ويستلوسره روژه نه ماتيري

سوال: كه دروژې نيت ترې هيرشي نوروژه وشوه؟ كه په غاښ كې دتكليف له وجې نه غاښ ويستل شي؛ نو ايا داروژه به بيانول وي او كه وشوه؟

جواب: نيت دزړه ارادې ته وايي كله چې يې دروژې نيولواراده وكړه نونيت وشو، په ژبې سره دنيت الفاظ ويل ضروري نه دي.^[۵] غاښ ويستلوسره روژه نه ماتيري، په شرط چې وينه حلق ته لاره نه شي.^[۶]

۱ [تيره شوى حاشيه ((قوله وكذا لا تكره حجامه) اى الحجامه... الخ) او گورئ!] _

۲ [ومنها(اى من نواقض الوضوء) ما يخرج من غير السيلين ويسيل الى ما يظهر من الدم ..... الخ (هندية ج: ۱ ص: ۱۰) _

۳ [الدم اذا خرج من اللسان ودخل حلقه ان كانت الغلبة للزاق ولا يضره وان كانت الغلبة للدم يفسد صومه ..... الخ (هندية ج: ۱ ص: ۲۰۳، كتاب الصوم، الباب الرابع فيما يفسد وما لا يفسد) _

۴ [ايضاً] _

۵ [النية قصده عازماً بقلبه صوم غد..... وليس النطق باللسان شرطاً (مراقى الفلاح على هامش الطحطاوى ص: ۳۵۲) والنية معرفته بقلبه ان يصوم كذا في الخلاصة ومحيط السرخسى (هندية ج: ۱ ص: ۱۹۵، كتاب الصوم) _

۶ [الدم اذا خرج من اللسان ودخل حلقه ان كانت الغلبة للزاق لا يضره وان كانت الغلبة للدم يفسد صومه ..... الخ (عالمگیری ج: ۱ ص: ۲۰۳، كتاب الصوم، الباب الرابع فيما يفسد وما لا يفسد، طبع رشيديه) _

رانجه لگولوسره اوپه آئینه کې کتلوسره روژه نه ماتیري

سوال: په رمضان المبارک کې سرمه لگولوسره اوشیشنه کې کتلوسره روژه مکروه کیږي؟

جواب: نه.^{۱۱}

د روژې په صورت کې نوکونه کټ کول

سوال: د ځینې خلکو وینا ده چې د روژې په حالت کې نوکونه کټ کول جائز نه دي، ځکه چې د نوکونو هم روژه وي، ځما یوه ملگری ده هغه د روژې په حالت کې نوکونه بلکل نه کټ کوي؟

جواب: دا مسئله شرعي نه ده، دوی خپله جوړه کړې ده، په روژه کې د نوکونو په کټ کولو کې هیڅ کراهت نشته.

په سر یا پوره بدن باندې تیل لگولوسره روژه نه ماتیري

سوال: په سر یا ټول بدن باندې تیل لگولوسره روژه ماتیري اوکه نه؟

جواب: په سر یا ټول بدن باندې تیل لگولوسره په روژه باندې هیڅ اثر نه پریوځي. ^{۱۲}

په احتلام سره روژه نه ماتیري

سوال: دروژې په حالت کې په سترگو کې سرمه لگولوسره، په سر تیل لگولوسره یا په خوب کې احتلام سره روژه ماتیري اوکه نه؟

جواب: دې شیانوسره روژه نه ماتیري. ^{۱۳}

روژه دارپه ورځ کې د غسل ضرورت څنګه پوره کړي؟

سوال: که چا باندې دوړځې غسل واجب شي؛ نودهغه روژه ماتیري اوکه نه؟ اوکه نه ماتیري؛ نو غسل څنګه وکړي؟

جواب: که د روژې په حالت کې احتلام وشي نو دې سره روژه نه ماتیري ^{۱۴} د غسل کولو په

۱ [ولایکره کحل ..... الخ (هندية ج: ۱ ص: ۱۹۹، کتاب الصوم، الباب الثالث فیما یکره للصائم وما لا یکره).]

۲ [وما یدخل من مسام البدن من الدهن لا یفطره کذا فی شرح الجمع. (هندية ج: ۱ ص: ۲۰۳، کتاب الصوم).]

۳ [الغیبة لانفسد صومه وکذا الاحتلام ..... الخ (قاضی خان علی هامش الهندية ج: ۱ ص: ۲۰۸) دغه شان او گوری تیری شوی دوه حاشیې).]

۴ [وان نام فاحتلم او نظرا لی امرأة... فانزل... لم یفطر لعم یفطر لعم المنافی صورة ومعنی (الباب فی شرح الکتاب ما لا یفطر به الصائم ج: ۱ ص: ۱۵۷ طبع قدیمی کتب خانہ) (قوله لان نام فاحتلم) لم یفطر لقوله علیه السلام ثلاث لا یفطرن الصائم الفیء والحجامة والاحتلام (الجواهر النيرة کتاب الصوم، ج: ۱ ص: ۱۷۰، طبع حقانیہ ملتان).]

وخت کې ددې خبرې خيال ساتل پکار دي چې اوبه ئېې دحلق نه تيرې نه شي اونه دماغو ته ورسېږي، ددې وجې نه په خوله کې داوبو اچولوپه وخت کې دې غرغړې نه کوي، اونه دې په پوزه اوبه راکاږي.^(۱۱)

د روژې په حالت کې ټوت پيسټ استعمالول

سوال: ټوت پيسټ سره غاښونه صفا کولوسره روژه ماتېږي اوکه نه؟

جواب: دټوت پيسټ استعمال دروژې په حالت کې مکروه دی، بياهم که حلق ته لاړنه شي: نوروژه ورسره نه ماتېږي.^(۱۲)

ماشوم سره مينه کولوسره روژه نه ماتېږي

سوال: يوه خبره زه معلومول غواړم چې دروژې په حالت کې دماشوم سره مينه کولوسره (بوسې اخيستوسره) آيا روژه ماتېږي؟

جواب: دې سره روژه نه ماتېږي.^(۱۳)

په روژه کې تروشاو اوبوسره اودس کول

سوال: آيا دروژې په حالت کې دسمندر اوبوسره اودس کولی شو؟

جواب: کولی يې شی، هيڅ نقصان پکې نشته.

په روژه کې د ترخو اوبو استعمال

سوال: زه په يو مسجد کې امام يم او داجومات د کچې آبادي کونگي په علاقه کې واقع دی، هلته ترخې اوبه په اودس کې استعمالېږي، د خوړو اوبو بندوبست نشته، خلک پوښتنه کوي ددې ترخو اوبو په خوله کې د اچولو سره روژه خونه مکروه کيږي؟ په دې وجه چې مجبوري ده بل څه صورت نشته، د ستاسو ته عرض دادی چې ددې مسئلې جواب د جمعې په ورځ اخبار کې ورکړی چې ټولو خلکو ته ددې مسئلې پته ولگيږي، ځکه چې ډيرې نورې آبادۍ هم په دې کې ملوثې دي.

جواب: د ترخو اوبو په خوله کې اچولو سره روژه نه مکروه کيږي.

۱ [وکذا (تکره) المبالغة في المضمضة والاستنشاق... الخ (هنديّة ج: ۱ ص: ۱۹۹، کتاب الصوم، الباب الثالث)
۲ [اذا ذاق شيئاً بقمه وان كره لم يفطر..... الخ (درمختار مع الشامي ج: ۲ ص: ۴۰۰، باب ما يفسد الصوم

وما يفسده)

۳ [ولا بأس بالقلبة..... الخ (هنديّة ج: ۱ ص: ۲۰۱)، ولا بأس بالقلبة اذا آمن على نفسه اي من الجماع
اولانزال (الجواهر البيرة ج: ۱ ص: ۱۷۰، کتاب الصوم، طبع حقانيه ملتان)۔

روژه کې اودس کولو کې احتياط کوئ وهم مه کوئ

سوال: زه ډيره شکي او وهمي انجيلۍ يم، هروخت په يواذيت اودهني غم کې اخته يم، لمونځ کوم، نو دا ويره راسره وي چې اودس مې سم کړي و او که نه؟ څه غلطې خوپه کې شوې نه ده؟ نو تقريباً نيمه نيمه گنټه اودس کوم او يولمونځ خوڅوځله کوم، اوس هم سجده سهوه کوم، چې چېرته غلطې په کې رانه شي، نو چې الله تعالى مې معاف کړي په رمضان المبارک کې دلمونځ له پاره اودس کوم؛ نو په خوله کې اوبه اچولونه وروسته خوڅوځله تو توکوم، تردې پورې چې زما مړۍ وچې شي او عجيبه حالت مې شي، په توکلو توکلوسره کرکه شان راشي، مهرباني وکړئ او تاسو دا مسئله حل کړئ چې دروژې په حالت کې اودس څنگه کول پکار دي؟ په پوزه کې اوبه اچولو وخت کې ويرېږم چې حلق پورې مې لاړې نه شي، او که لږ شان هم شک مې راشي چې اوبومې دحلق نه لاندې تللي دي؛ نو آيا روژه ماته شوه؟ ددې ويرې دوجې نه دسحر دلمونځ له پاره اودس دپيشمني ختميدونه مخکې کوم.

جواب: غرغره کولو کې اوبو غورځول کافي دي، بار بار توکل فضول حرکت دی، همدغه شان دپوزې نرمې برخې پورې اوبه رسولوسره اوبه دماغ ته نه رسېږي، په دې سلسله کې هم وهم کول فضول دي. ستادوهم علاج دادی چې په خپل وهم باندې عمل مه کوه، که طبيعت دې هرڅومره تقاضا کوي، دغه شان به په مزه مزه ستادوهم بيماري هم ختمه شي.

زهريله شي خوړولوسره روژه نه ماتېږي

سوال: که يوکس زهريله شي وخوري؛ نو آيا دهغه روژه ماته شوه؟ يا مکروه شوه؟

جواب: نه روژه ماته شوه اونه مکروه شوه.^(۱)

د ميرگي دورې سره روژه نه ماتېږي

سوال: که د ميرگي مريض روژه نيولې وي اوبه هغه دوره راشي؛ نو آيا روژه ماته شوه؟ د ميرگي دوره يوڅو منته وي اوبه مريض باندې بې هوشي راځي.

جواب: دې سره روژه نه ماتېږي.^(۲)

روژه دار نوکر که په خپل افسر يا ندې اوبه وڅښي نو دهغه دروژې څه حکم دی؟

سوال: زه په يو پرائيوټ فرم کې چپراسي يم، زمونږ منيجر صاحب روژې نه نيسي، اوبه رمضان شريف کې په ماباندې اوبه اوچای راغواړي، هرکله چې زما روژه وي، مولانا صاحب زه

۱ [ومايدخل من مسام البدن من الدهن لايفطر هكذا في شرح المجموع . (هندية ج: ۱ ص: ۲۰۳، كتاب الصوم)

۲ [قال في الدرر امالبلوغ والافاقه فليسامن شرط الصحة لصحة صوم الصبي ومن جن او اغمى عليه بعدالنية ..... الخ (درمختار مع الشامي ج: ۱ ص: ۳۷۱، كتاب الصوم، وايضا في الهندية ج: ۱ ص: ۱۹۶، كتاب الصوم)۔

ډيرزيات پريشان يم، دالله تعالى نه ډيرزيات ويريږم. هروخت مې په زړه کې دغه پريشاني وي، چونکې اوس بيارمضان راروان دی، ددې وجې نه تاسوته دمخکې نه گزارش وکړ چې دې سره ايا زما روژه ماتېږي يانه؟ زه گناه نگاريم يامنيجر صاحب گناهگار دی؟ ځکه چې دنوکري معامله ده، ايا نوکري پريږدم؟ ځکه چې مجبوري ده، ډيرپريشانه يم، مهرباني وکړئ اوزمادامستله حل کړئ چې ماته څه کول پکار دي؟ زه به ستاسو ډير احسان مند يم، دالله تعالى نه ډيرزيات ويريږم چې دقيامت په ورځ به زما څه حشروي، دقيامت په ورځ به زمانه پوښتنه کيږي او که نه؟

جواب: ستاروژه نه ماتېږي، مگر په گناه في الجمله ستاهم شرکت به وي^{۱۱}، ستامنيجر صاحب که مسلمان دی، نوهغه ته دومره لحاظ ساتل پکار دي چې په روژه دارباندې اوبه نه راغواړي، په هر حال که هغه خپل طرز عمل نه پريږدي؛ نوهلته نوکري پريږده، په دې شرط که څه ذريعه معاش ملاوشي گنې نوکري کوه اودالله تعالى نه معافي غواړه چې دخيتې دوجې نه زه هم په دې گناه کې شريک شوم.

په رمضان کې روژه نه نيونکي افسر له پاره اوبه وغيره راوړل

سوال: نن سبا په دفترونو کې عام طور ليدل کيږي چې زياتر افسران روژه نه نيسي او لاندې عمله خاص کر چپراسي ټوله مياشت روژه نيسي، د ډيوټي په دوران کې لوی افسر تالی وهي د چپراسي نه اوبه غواړي او حالانکې دده روژه وي او دې افسرانو ته معلومه هم وي چې ددې چپراسي روژه ده او د اوبو کولر يا منگي هم دده په کمره کې ايرېدي، سيگرت وغيره هم دبازار نه راغواړي، که چيرې د کار کولو نه انکار وکړي؛ نو افسر رعب داب ورکوي، دا ووايي چې چپراسي ته څه کول پکار دي؟ او د افسرانو له پاره دالله تعالى څه حکم دی؟

جواب: داسې افسران ددې لائق دي چې دوی ته عبرت ناکه سزا ورکړل شي (په قبر کې خو به ورته ملاويږي) او چپراسي بې چاره معذوره دی، که چيرې په ژبه باندې په انکار کولو قادره نه وي؛ نو دا کار دې په زړه کې بد وگڼي.^{۱۲}

۱ [وتعاونوا على البر والتقوى ولا تعاونوا على الاثم والعدوان (المائدة: ۲) وايضا في الدر المختار ج: ۲ ص: ۴۲۳]
 ۲ [عن ابى سعيد الخدرى رضى الله عنه عن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: من رأى منكم منكراً فليغيره بيده فان لم يستطع فبلسانه، فان لم يستطع فبقلبه وذلك اضعف الايمان. (مشكوة ص: ۴۳۶) ولواكل عمدا شهرة بلاعذر ويقتل (الدر المختار مع الرد ج: ۲ ص: ۴۱۳)]

روژه داره بنځه د روځې چاته ډوډۍ پخولی شي؟

سوال: که چیرې د بنځې روژه وي او د کور نور افراد مثلاً خاوند، لیور او اندرور وغیره روژه نه نیسي؛ نو آیا د روژې په حالت کې بنځه د کور نورو افرادو ته یعنې لیور وغیره ته ډوډۍ پخولی شي، حالانکې په کور کې یوه ډوډۍ پخونکې پیغله اندرور هم شته؟

جواب: د مسلمان په کور کې دناروغ، معذور او ماشومانو نه پرته د ورځې په وخت کې ډوډۍ پخول او ورکول صحیح نه دي، خو که چیرې د کور خلک بې دینه وي او د الله او دهغه درسول نه جیا نه ورځي؛ نو بنځه بې چاره مجبوره ده.

د روژو او لمونځونو قضاء کونکي آیا

آینده نفل وکړي او که قضاء وکړي؟

سوال: یو سړی چې دهغه لس کاله لمونځونه او روژې پاتې شوي وي اوس هغه توبه اوباسي او لمونځونه او روژې په پابندې سره اداء کوي او قضاء لمونځونه او روژې هم اداء کوي ددینه پرته هغه د تهجد لمونځ هم کوي آیا دده لمونځونه به قبول شي او که نه؟ او نفل روژې کومې چې د رجب او شعبان په میاشتو کې نیسي، هغه به قبولې شي او که نه؟ او ریدلي مودې چې د چا فرض لمونځونه او روژې قضاء پاتې شوي وي، د دوی نفل عبادت نه قبلېږي دا خبره صحیح ده او که نه؟

جواب: د تیر شویو لمونځو او روژو قضاء دې راوړي او آینده به قبولې شي.

آیا په رمضان کې د شوي خرچ حساب نه کیږي؟

سوال: ما د چانه دا او ریدلي دي چې په رمضان کې د شوې خرچې به هیڅ حساب نه کیږي، په دې وجه ډیر خلک په دې میاشت کې د ډیرو نویو شیانو استعمال کوي، ددې له پاره چې د حساب نه بچ شم، آیا دا صحیح ده؟

جواب: ما دا نه دي او ریدلي.

❖ د قضا روژو بيان ❖

د بالغيدونه وروسته که روژې پاتې شي نوڅه وکړل شي؟

سوال: په ماشوم والي کې به زما مور پلار ماته روژې نيولوا اجازت نه راکولو، چې په تاباندې روژې لافرض نه دي، زه دامحسوسوم چې زه بالغ وم، اوزما دخيال مطابق ما پنځه شپږ کاله وروسته روژې نيول شروع کړل.

جواب: د بالغيدونه وروسته چې تاخومره روژې نه دي نيولي، دهغو قضا لږمه ده^(۱)، که د بالغيدو کال درته صحيح معلوم نه وي؛ نو خپل ځان د (۱۳) کالو د عمر نه بالغ حساب کړه اود ديارلسم کال نه دروژو قضا راوړه^(۲).

د څو کلنو قضا روژې څنګه ونيول شي؟

سوال: که د څو کلنو قضا روژې نيول وغواړو؛ نوڅه وکړو؟

جواب: که درته ياد نه وي چې په کوم رمضان کې درنه څومره روژې قضا شوي دي؛ نو داسې نيت کوئ چې د ټولونه د اول رمضان قضا روژه کومه چې زما په ذمه وه هغه نيسم^(۳).

قضا روژې که په ذمه وي؛ نو ايا نفلي روژې نيول کيدای شي؟

سوال: ما اوريدلي دي چې د فرضي روژو قضا تر څو پورې پوره نه کړل شي تر هغه پورې نفلي روژې نه شي نيول کيدای، ايا دا خبره صحيح ده؟ مهرباني وکړه اود دې جواب راکړه!

جواب: صحيح ده، ځکه چې دهغه په حق کې قضا روژې نيول زياتې اهمې او ضروري دي، بيا هم که فرض قضا روژه پرېږدي اود نفلي روژې نيت وکړي؛ نو نفلي روژه به وشي^(۴).

۱ [وقضوا لزومًا ما قدرُوا بلا فدية وبلا ولاء لانه على التراخي ٥] (درمختار مع الشامى ج: ۲ ص: ۴۲۳)۔
 ۲ [وادی مدته له اثنا عشرة سنة ولها تسع سنين هو المختار كما فى احكام الصغار (الدر المختار ج: ۲ ص: ۱۵۴) ثم بحسب سن الميت فيطرح منه اثنا عشر سنة لمدة بلوغه ان كان الميت ذكر، او تسع سنين ان كانت انثى، لان اقل مدة بلوغ الرجل اثنا عشر سنة ومدة بلوغ المرأة تسع سنين (منحة الخالق على البحر الرائق ج: ۲ ص: ۹۸)۔
 ۳ [اذا وجب عليه قضاء يومين من رمضان واحد ينبغي ان ينوى اول يوم وجب عليه قضاؤه من هذا رمضان وان لم يعين الاول يجوز وكذا لو كان عليه قضاء يومين من رمضانين هو المختار ولو نوى القضاء لا غير يجوز وان لم يعين كذا فى الخلاصة. (عالمگيرى ج: ۱ ص: ۱۹۶) ايضاً: واذا كثرت الفوائت يحتاج لتعيين كل صلاة يقضيها لتزاحم الفروض والافات... فاذا اراد تسهيل الامر عليه نوى اول ظهر... وكذا الصوم الذى عليه من رمضان اذا اراد قضاءه يفعل مثل هذا... الخ (مراقى الفلاح على هامش الطحطاوى، باب قضاء الفوائت ص: ۲۴۲)۔
 ۴ [ولا يكره صوم التطوع لمن عليه قضاء رمضان (عالمگيرى ج: ۱ ص: ۲۰۱، كتاب الصوم، الباب الثالث)۔

ايا قضا روژې د مشهورو نفلي روژوپه ورځو کې نيولى شو؟

سوال: په رمضان شريف کې کومې روژې چې د مجبوري له وجې پاتې شي هغه موږ و شمارو او په نورو ورځو کې يې ونيسو، که موږ دا روژې په لويو ورځو په کومو ورځو کې روژې غوره شميرل کيږي يعنې (۱۴) شعبان، (۷) رجب وغيره روژې، په دغه ورځ که دخپلې قضا روژې نيت وکړي؛ نو ايا دا طريقه صحيح ده، يا هغه روژې جدا ونيسو اودا پاتې شوې روژې چيرته په نورو ورځو کې ونيسو، مهرباني وکړئ اوددې حل راته ونيئ، ځکه چې ما په (۲۷) رجب عبادت او روژې په وخت کې دخپلې قضا روژې نيت کړی و.

جواب: قضا روژې چې دکال په کومو ورځو کې هم نيول وغواړئ؛ نو نيولى يې شئ^(۱) يا وې پنځه ورځې داسې دي چې په هغو کې دروژو نيولو اجازه نه شته، دوه داخرونو او درې دايام تشريق ورځې يعنې د ذوالحجې يولسم، دولسم اوديارلسم تاريخ^(۲).

د پاتې شويو روژو قضاء دې راوړي، که نه

د مرگ په وخت کې دې دفديې وصيت وکړي

سوال: زما طبيعت کمزوری شان دی، کله ټولې روژې ونيسم او کله لس پرېږدم، اوسه پورې اوبه (۷۰) روژې فرض ماته پاتې شوې دي، ما حساب لگولی دی، الله تعالى دې ماته همت راکړي چې داپه بڼه طريقې سره ونيسم، امين! خو که خدای مه کړه دومره روژې ونه نيولى شم؛ نو ددې له پاره ماته څه کول پکار دي؟ چې په ماڅه گناه نه وي؟ تيره هفته همدغه ديوې خور د سوال جواب مې چې واوریده؛ نو ډيره فکرمنده شوم، چې رښتيا موږ څومره ناخبره يو.

جواب: کومې روژې دې چې په ذمه دي دهغو قضاء راوړه^(۳)، که څه هم په وړو ورځو کې قضاو شي، خو که خدای مه کړه قضا ونه نيسي؛ نو دمرگ په وخت کې وصيت کول پکار دي چې ددې فديه ورکړل شي^(۴).

(د حيض دورځو) دروژو قضاء شته او دلما نځه نه شته

سوال: دخاصو ورځو (د حيض او نفاس) دروژو او لمونځونو قضا لازمه ده او که نه؟

۱ [وقضوا لزوما ما قدروا بلا فدية وبلا ولاء لانه على التراخي ولذا جاز التطوع قبله..... الخ (الدر المختار مع الردج: ۲ ص: ۲۳، کتاب الصوم فصل في العوارض المبيحة لعدم الصوم).—

۲ [ويكره صوم يوم العيدين وايام التشريق وان صام فيها كان صائماً عندنا (عالمگيرى ج: ۱ ص: ۲۰۱).—

۳ [ايضا تيره شوى حاشيه (وقضوا لزوما ما قدروا بلا فدية وبلا ولاء لانه التراخي... الخ) او گورئ!].—

۴ [فان برى المريض..... فان لم يصم حتى ادركه الموت فعليه ان يوصى بالفدية كذا في البدائع. (عالمگيرى ج: ۱ ص: ۲۰۷، کتاب الصوم، الباب الخامس في الاعذار التي تبيح الافطار).—

جواب: دېنځود خاصو ورځو د لمونځونو قضا لازمه نه ده، د روژو قضا لازمه ده.^(۱)

د حيض د ورځو د روژو يوازې قضا شته كفاره نه شته

سوال: د حيض په ورځو کې چې کومې روژې پاتې شي، ايا دهغو قضا او كفاره به دواړه وي؟

جواب: نه! بلکې يوازې قضا لازمه ده.^(۲)

د نفاس (د ختمېدو نه وروسته قضا روژې ونيسي

سوال: زما نېځې درمضان په لومړۍ هفته کې دوه ماشومان وزېږول، هغې به په څلويښتۍ لامل، ظاهره ده چې روژې يې ونه نيولې، اوس ووايئ که هغه وروسته قضا روژې ونه نيسي سستي وکړي يا نيول ونه غواړي، ماشومانو ته د پيوور کولويه سلسله کې د معذوري اظهار وکړي؛ نو ايا هغه د دې روژو فديه ورکولې شي؟

جواب: د فديې ورکولو اجازه يوازې هغه کس ته شته چې دناروغي او بوډاوالي له وجې روژې نه شي نيولې او نه په اينده ژوند کې دا طمع وي چې هغه به په روژو نيولو قادر شي^(۳)، ستا کور والا په دې معيار باندې نه پوره کيږي، د دې له وجې به هغې باندې دروژو قضا لازمه ده^(۴)، که څه هم د پخني په موسم کې يې ونيسي فديه ورکول دهغې له پاره جائز نه ده.

د نفلي روژې د ماتولو قضا شته كفاره نه شته

سوال: ما په نهم محرم الحرام باندې روژه نيولې وه، خود ما سپينين نه وروسته په ماباندې قې ولگيده او حالت مې ډير زيات خراب شو، قې سره څه خوراک نه ووت يوازې اوبه وتې، په داسې حالت کې مې موربه باندې د گليکوز اوبه وڅښلې اود مجبوري له وجې ماروژه ماته

۱ [الفصل الرابع في احكام الحيض والنفس..... ومنها ان يسقط عن الحائض والنفساء الصلاة فلا تقضى..... منها ان يحرم عليهما الصوم فتقضيانه (عالمگري ج: ۱ ص: ۳۸، كتاب الطهارة) ۱۰ ايضاً: وتقضى الحائض والنفساء الصوم دون الصلاة لحديث عائشة رضى الله عنها كان يصينا ذالك فتومر بقضاء الصوم، ولا نومر بقضاء الصلاة وعليه الاجماع. وفي الحاشية: (ولا نومر بقضاء الصلاة) للخرج في قضائها التكرار الحيض كل شهر غالباً بخلاف الصوم (حاشية الطحطاوى مع مراقى الفلاح ص: ۷۹ كتاب الطهارة، طبع نور محمد آرام باغ، ايضاً في رد المحتار ج: ۱ ص: ۲۹۰)۔

۲ [الحيض والنفساء يفسدان الصوم فيوجب القضاء دون الكفارة. (فتاوى قاضيخان على هامش الهندية، الفصل السادس ج: ۱ ص: ۲۰۹)۔

۳ [الفاليخ الفاني الذي لا يقدر على الصيام يفطرو يطعم لكل يوم مسكيناً كما يطعم في الكفارة كذا في الهندية (عالمگري ج: ۱ ص: ۲۰۷)، ايضاً المريض اذا تحقق اليأس من الصحة فعليه الفدية لكل يوم من المرض (شامى ج: ۲ ص: ۴۲۷)۔

۴ [ايضاً پورتنى حواله)۔

کړه؛ نواوس سوال دادی چې په داسې صورت کې ایا قضا واجبېږي یا کفار ه هم؟ اوزه خو به گناهکار نه یم؟

جواب: یوازې قضا واجب ده، کفار ه نه، کفار ه یوازې په رمضان کې روژه ماتولوسره لار میږي^{۱۱} او که دناروغی د زیادت له وجې روژه ماته کړې وه؛ نو درمضان دروژو هم کفار ه نه شته یوازې قضا ده.^{۱۲}

له عذر پرته نفلي روژې ماتولو کې گناه شته؟

سوال: که څوک له څه عذر پرته نفلي روژه ماته کړي؛ نو د هغې گناه به وي او که نه؟ او د هغې قضا به وي او که نه؟

جواب: له عذر پرته نه روژه ماتول گناه ده،^[۳] او د هغې قضا لازمه ده.^[۴]

تندرست بنده د قضا روژو فدی ه نه شي ورکولی

سوال: دزید بنحې درمضان شریف روژې دناروغی او حامله کیدو له وجې ونه نیولې، زما د معلوماتو مطابق د داسې روژو قضا وي، دیورمضان نه واخله تربل رمضان پورې دا قضا روژې پوره کیږي، هرکله چې دزید بنحې وایي چې کله په رمضان کې مې روژې ونه نیولې؛ نو په عامو ورځو کې څنگه نیول کیدای شي؟ ددې روژو په بدله په مسکینانو باندې ډوډۍ خوره، دغه شان هغوی تقریبا (۷۵) روپۍ یوې غریبې بنحې ته ورکړې، ایا دا جائز دي؟ ایا د روژو بدله کیدای شي؟ ایا ددې ورکولو سره دروژو قضا معاف شوه، کوم خلک دروژو په بدله کې په مسکینانو باندې ډوډۍ خوړلی شي؟

جواب: دروژو فدی ه یوازې هغه کس ورکولی شي چې په روژو نیولوباندې نه خوفي الحال قادروي او نه اینده څه طمع وي، مثلا: څوک دومره بوډا وي چې دروژو نیولو متحمل کیدای نه

۱ [اوافسدغیر صوم رمضان اداء باختصاصها یمتک رمضان..... الخ. ای الکفارة فی الشرح: یمتک رمضان ای بخرق حرمة شهر رمضان فلا تجب (ای الکفارة) بالفساد قضائه اوافساد صوم غیره لان الافطار فی رمضان ابلغ فی الجنایة فلا یلحق به غیره لورود هالیه علی خلاف القیاس. (شامی ج: ۲ ص: ۴۰۵، کتاب الصوم)۔

۲ [المریض اذا خاف علی نفسه التلف او ذهاب عضو یفطر بالاجماع وان خاف زیادة العلة وامتداده فکذلک عندنا وعلیه القضاء اذا الفطر کذا فی المحیط (عالمگیری ج: ۱ ص: ۲۰۷، کتاب الصوم، الباب الخامس فی الاعذار.... الخ)

۳ [ذکر الرازی عن اصحابنا ان الافطار بغير عذر فی صوم التطوع لا یجوز هکذا فی الکافی. (عالمگیری ج: ۱ ص: ۲۰۷، کتاب الصوم، الباب الخامس فی الاعذار التي تبيح الافطار، طبع رشیدیة)

۴ [اذا نوى الصوم للقضاء بعد طلوع الفجر حتى لاتصح نيته عن القضاء یصیر شارعا فی التطوع فان افطر یلزمه القضاء کذا فی الذخیرة. (عالمگیری ج: ۱ ص: ۱۹۷)، ومن دخل فی صلوة التطوع اوفی صوم التطوع ثم افسده قضا (هدایة ج: ۱ ص: ۲۲۳، کتاب الصوم، باب ما یوجب القضاء و الکفارة)

شي اوداسې ناروغ چې دهغه درغيدو طمع نه شته^(۱)، دزیدبنځه روژې نيولی شي، يوازې دغفلت اوسستې له وجې يې نه نيسي، دهغې دروژوپه بدله کې فديه ورکول صحيح نه دي، بلکې د روژو قضا پرې لازمه ده^(۲)، هغې چې کومې پيسې چا محتاج ته ورکړي دي هغه به دخيرات په مدکې شماريږي اوڅومره روژې چې دهغې په ذمه دي دهغو قضا دې ونيسي.

دبل له طرف نه قضا روژې اولمونځ نه شي ادا کيدای

سوال: ايا بنځه دخپل خاوند قضا روژې، يا خاوند دخپلې بنځې قضا روژې، يا موروبلار دخپل اولاد قضا روژې يا اولاد خپل موروبلار قضا روژې نيولی شي؟

جواب: هيڅ يوکس دبل له طرفه، نه قضاالمونځ اداکولی شي اونه روژې^(۳).

د غروب نه مخکې په غلطي روژې ماتولوبا ندې يوازې قضا لزميري

سوال: له نن نه تقريبا شل کاله مخکې خبره ده چې موږ په يوداسې ځای کې اوسيدو چېرته چې بجلي نه وه اوداډان اوازبه زمونږ تر غوږوپورې نه رارسیده، په رمضان شريف کې به داسې کيدل چې دمحلې ټول ماشومان به دجومات خواته لاړل اوداډان کيدوسره به يې شورجوړکړ چې اډان وشو روژه ماته کړئ، زما عمرپه هغه وخت کې لس کاله و، چې زما روژه وه اوددروازې نه بهرولاره وم اود اډان انتظارمې کاو، ماددرې څلورو ماشومانو اواز واوريد چې «روژه ماته کړئ اډان وشو»، زه کورته راغلم اومورته مې وويل چې اډان وشو.

مورمې کجوره په لاس راکړه او ويې ويل چې دومره زر اډان وشو؟ ماورته وويل هو! ماشومان شورکوي اومورمې روژه ماته کړه، دهغې نه درې څلورمنته وروسته بيا ماشومانو شور جوړکړ چې معلومات مو وکړل؛ نوپته ولگيده چې اډان اوس وشو، هغه خوشارتي ماشومان وو چې شوريې جوړکړې و، دا ابادي بالکل نوې وه اوخلک هم غريبان و، نه چاسره ريډيو وه او نه ساعت(گړی)، په ابادي کې بجلي نه وه ددې له وجې موږ پورې داډان اواز نه رارسیده.

ماقصدا روژه ماته نکره دالله تعالی ته پته ده، خوماپه خپله کم عقلي باندې افسوس کاو چې ارمان مالېر شان انتظارکړی وای ياداډان کيدومې دخلکونه تصديق کړی وای، ددې خبرې احساس ماته دماشومانوپه دويم ځل دشورجوړولوسره وشو، چې داماخه وکړل؟ ددې خبرې ذکرماخپلې مورته ونه کړ، زه ويريدم چې هغه به ما ورتي، خوزه په زړه کې دالله تعالی په وړاندې ډيره شرمنده شوم، مادالله تعالی نه معافي وغوښته، داهرڅه کولونه وروسته ماته

۱ [ومتی قدر قضی لان الاستمرار العجز شرط الخلفیة..... الخ. قوله ومتی قدر ای الفانی الذی افطرو لدی (شامی ج: ۲، ص: ۴۲۷، فصل فی العوارض المبیحة لعدم الصوم، کتاب الصوم).—

۲ [وقضوا لزوماً ما قدروا بلا فدية وبلا ولاء لانه علی التراخي... الخ (الدر المختار ج: ۲، ص: ۴۲۳، کتاب الصوم).

۳ [وان صام اوصلى عنه الولی لا، لحديث النسائی: لا يصوم احد عن احد ولا يصلى احد عن احد ولكن يطعم عنه ولیه (الدر المختار مع الرد ج: ۲، ص: ۴۲۵، فصل فی العوارض المبیحة لعدم الصوم).—

محسوسېږي چې ترڅو پورې ددې کفارو ادانکړای شي ماته به سکون ملاونه شي، تاسو راته ووايئ چې کفارو څنگه ادا کړل شي او دروژې قضا کيدای شي او که نه؟ ددې گناه سزما له پاره ده يا زما مورت به هم ددې ناکرده گناه سزاملوېږي؟

جواب: که غلطې سره د غروب افتاب نه مخکې روژه ماته شوه؛ نو قضا واجبيږي، کفارو نه^{۱۱} او که په تاباندې هغه وخت کې روژه فرض شوې وه؛ نو ته په خپله هم قضا روژه ونيسه او په خپلې مورهم ونيسه او که هغه وفات شوې وي؛ نو دهغې دروژې فديه ورکړه^{۱۲} او فديه داده چې چا محتاج باندې د دوو وختو ډوډۍ وخوره، يا د پياوکم دوو کيلو غنمو قيمت نغد ورکړه^{۱۳}!

په غلطې د وخت نه مخکې روژه ماتولو باندې قضا ده، کفارو نه شته

سوال: مسئله داده چې په څوارلسمه روژه باندې زموږ د محلي په مسجد کې پنځه منته مخکې د ماښام اذان وشو، تفصيل دادی چې په څوارلسمه روژه باندې په مسجد کې نيم اذان د مؤذن په غلطې سره وشو، حال دا چې په روژه ماتي کې پنځه منته باقي و، پنځه منته مخکې ټول خلک دسترخوان ته کيني، چې څنگه د اذان اواز راغی خلکو روژه ماته کړه، چې په هغوی کې زه هم شامل یم، د نيم اذان نه وروسته مولوي صاحب وويل چې: په غلطې سره اذان شوی دی، تاسو روژه مه ماتوئ، چا چې ماته کړې ده هغه دې ايسار شي، د ماښام د لمانځه نه وروسته مولوي صاحب وفرمايل: چا چې روژه ماته کړې ده هغه به د اختر نه وروسته روژه نيسي، يا به مسکيناتو ته ډوډۍ ورکوي او د خلکو دا وينا وه چې دا غلطې خو د مؤذن نه شوې ده، هماغه به يې کفارو ادا کوي، تاسو په تفصيل سره جواب راکړئ!

جواب: کومو خلکو چې له وخت نه مخکې روژه ماته کړه، د هغوی دا روژه نه ده شوې، وروسته دې د هغې قضاء راوړي، دوی داسې گڼل چې وخت شوی دی په غلطې سره يې روژه ماته کړه، له دې وجې ددې هيڅ فديه يا کفارو نه شته.^[۴]

۱ [اوتسحروا الفطر یظن اليوم ای الوقت الذی اکل فيه لیلا الحال ان الفجر طالع والشمس لم تغرب.... قضی فقط (الدر المختار مع الردج: ۲ ص: ۴۰۵، باب ما یفسد الصوم وما لا یفسده)

۲ [وان لم یوص وتبرع ولیه به جازان شاء الله ۰ وفي الشامیه: وان لم یوص لا یجب علی الورثة الاطعام لانها عبادة..... وان فعلوا ذلک جاز ویكون له ثواب..... لان الوصی انما تصدق عن المیت لاعن نفسه فیکون الثواب للمیت (رد المختار مع الدر المختار ج: ۲ ص: ۴۲۵، فصل فی العوارض المبیحة لعدم الصوم)۔

۳ [یعطی لكل صلاة نصف صاع من بر کالفطر وکذا حکم الوتر والصوم (قوله نصف صاع من بر) ای اومن دقیق اوسویق اوصاع تمر او زبيب اوشعیر اوقیمته وهی افضل عندنا لاسراعها بسد حاجة الفقیر (رد المختار مع الدر المختار، مطلب فی اسقاط الصلاة عن المیت ج: ۲ ص: ۷۲، ۷۳)۔

۴ [اذا شهد اثنان ان الشمس غابت وشهدان آخرا ن اثم لم تغب فالفطر ثم ظهر اثم لم تغب فعليه القضاء دون الکفارة کذا فی فتاوی قاضیخان (عالمگیری ج: ۱ ص: ۱۹۵، کتاب الصوم.... [بقیه حاشیه په راروانه صفحه.

د ساه بندي دوايي د روژې په حالت کې

استعمالولو سره روژه ماتېږي، قضاء لازمه ده

سوال: ماته د ساه تکليف دی، کومې ته چې په عام عرف کې دمه (ساه بندي) وايي، لهذا يوه ورځ د روژې په حالت کې په ما باندې د دمې دوره راغله، ډير سخت تکليف وراټه، لهذا ماته دې وخت کې ددې مرض علاج چې د هغه په استعمال سره فوراً آرام راځي، استعمال کړ، د هغه دوايي نوم "وينتولين انهيئر" دی چې هغه د اکسيجن نه ډک وي هغه گيس د خولې په ذريعه استعمالېږي، لهذا ددې په استعمال سره روژه ماته شوه او که نه؟ او د روژې د ماتيدو په صورت کې قضاء واجب ده او که كفاره؟ او د كفارې په صورت کې د كفارې پيسې يو مسكين ته ورکول جائز دي او که نه؟ او د پيسو به څومره مقدار وي؟

جواب: ددې دوايي په حلق کې پمپ کولو سره روژه ماتېږي، په تاسو باندې قضاء واجب ده، كفاره نه شته. [۱]

د ماشومتوب د ماتې کړې روژې قضاء نه شته، بله دا چې ترخوپورې

د دوه مياشتو د روژو نيولو طاقت وي، فديه ورکول جائز نه دي

سوال: زما د مخکې کلونو د رمضان څه روژې پاتې دي، کومې چې ما هغه وخت کې د خاصو ورځو له وجې ونه نيولې، زما د حساب د ټولو کلونو روژې چې يو ځای شي؛ نو دوه مياشتې جوړېږي او د دوه مياشتو نه پرته د رمضان هغه روژې دي چې کله زه وږه وم او روژې نيولو سره به مې د مالگې غږې کولې، زما والد صاحب وايي چې داسې روژه نه ماتېږي؛ نو اوس ماته معلومه شوه چې په مالگې سره خو روژه ماتېږي؛ نو اوس که زه د دې څلورو مياشتو د روژو نيولو په ځای که فديه ورکړم؛ ايا دا په اسلام کې جائز ده؟ او په ما باندې به په دويم ځل نيول خونه لږ مېږي؟ ځکه چې د ژوند هيڅ پته نه لگيږي او زه روژه هم نه شم نيولی، ځکه چې حامله يم، بل بچي ته به د پيدا کيدو نه وروسته دوه کاله پي ورکول وي او دريمه خبره دا چې زما مخکې اپريشن شوی و يو ماشوم مخکې ضائع شوی و؛ نو اوس ډاکټر وايي چې کيدای شي د هغه اپريشن له وجې، اوس هم اپريشن ته ضرورت راشي؛ نو که په اپريشن سره ماشوم وشو؛ نو مکمل صحت ياب کيدو کې او د زخم په جوړيدو کې ډيره موده لگيږي او په داسې اپريشن

...بقية د تير مخ [..الباب الاول في تعريفه) (۴) ومن اوجراواحتقنواستعطواقظراذنيه الفطر لوجود صب

الماء واللبن او الدواء في الفم..... او جرمکرها واناماً الفطر ولا كفارة عليه. (الجوهره النيرة ج: ۱ ص: ۱۴۵)

[۱] ومن اوجزواحتقنواستعطواقظراذنيه الفطر لوجود صب الماء او اللبن او الدواء في الفم.....

او جرمکرها واناماً اقظرو ولا كفارة عليه. (الجوهره النيرة ج: ۱ ص: ۱۴۵)۔

کې وینه ډیره ضائع کیږي، معلومه نه ده چې په څومره موده کې به طاقت بحال شي، په داسې صورت حال کې که زه فدیہ ورکړم؛ نو ایا څومره کاله وروسته چې طاقت بحال شي او زه د څلورومیا شتو د روژو قباله شم؛ نو ایا هغه به په دویم ځل نیول غواړي د فدیہ ورکولونه وروسته؟

جواب: ترڅو پورې چې ته د دوه میاشتو روژو نیولو قباله یې، فدیہ ورکول جائز نه دي، روژې نیول ضروري دي، په ماشومتوب کې چې تا کومې روژې ماتې کړې دي، د هغو قضاء ضروري نه ده.^[۱]

❖ د قضا روژو فدیہ ❖

کمزوری یا ناروغ کس د روژو فدیہ ورکولی شي

سوال: که یوکس کمزوری یا ناروغ وي چې روژې نیولوسره کمزوري محسوسه کړي؛ نو ایا هغه چابل چاته د مابنامي یا پیشمنی سامان ورکولوسره پرې روژه نیولی شي او ایا دغه شان به دهغه له سر نه د روژې کفاره کوزه شي؟ څه گناه خوبه نه وي؟

جواب: که دومره بوډا یا ناروغ وي چې روژې نه شي نیولی، نه د اتوقع وي چې اینده به یې ونیولای شي، دهغه له پاره فدیہ ورکول جائز دي^[۱] او دهرې روژې د فدیې له پاره دي په چامسکین باندې د دوه وختونو ډوډۍ و خوري یا دې د دوسیرو غلې قیمت ورکړي^[۲] باقی په بل چاباندې د ځان له پاره روژه نه شي نیولی^[۳] په شریعت کې د کمزوري کس له پاره د فدیې ورکولو حکم دی.

د ډیرې زیاتې ناروغې بنځې دروژو له پاره فدیہ ورکول جائز دي

سوال: زما موربې بي دناروغۍ له وجې شپږ روژې پرېښې وې، اوس هم ناروغه ده اود روژو

^۱ [مريض خاف بالاجتهاد او الطيب زيادة مرضه الكائن او امتداده او وجع العين او جراحة او صداع او غيره ..... افطروا ..... وقضوا ما افطروا قبل رمضان آخر او بعده بالقدية ..... الخ (جامع الرموز، فصل موجب الافساد ج: ۲ ص: ۳۶۸ طبع مكتبة الاسلامية ايران)

^۲ [فالشيخ الفاني الذي لا يقدر على الصيام يفطر ويطعم لكل يوم مسكيناً كما يطعم في الكفارة كذا في الهداية (عالمگیری ج: ۱ ص: ۲۰۷، وايضاً جوهرة النيرة ج: ۱ ص: ۱۴۷)، المريض اذا تحقق اليأس من الصحة فعليه القدية لكل يوم من المرض (شامي ج: ۲ ص: ۴۲۷، وايضاً جوهرة النيرة ج: ۱ ص: ۱۴۷)۔

^۳ [والقدية لكل يوم مدحظة كما في البدائع (شامي ج: ۲ ص: ۴۲۳) وجاز دفع القيمة في زكاة ..... ولفطرة الخ (الدر المختار ج: ۲ ص: ۲۸۶، وايضاً جوهرة النيرة ج: ۱ ص: ۱۴۷)۔

^۴ [وان صام او صلى عنه الولي لا، لحديث النسائي: لا يصوم احد عن احد ولا يصلي احد عن احد ولكن يطعم عنه وليه (الدر المختار ج: ۲ ص: ۴۲۵، فصل في العوارض المبيحة)۔

نيولو قابله نه ده، هغې درې وارې درسولۍ اېريشن كړې دي، هغې سره دافكردي چې دهغې روژې څنگه اداكړل شي؟ تاسوته درخواست دي چې ددې حل راته وښيي اوددې د اداكولو طريقه هم راته وښيي! څه شي سره اداكيدای شي؟ الله تعالى دې تاسوته جزا خيردرکړي. امين!

جواب: ستاموربي بي دروژونيو لوطاقت نه لري، ددې له وجې څومره روژې چې دهغې په ذمه دي دهغو فديه اداكړئ اوديوې روژې فديه دصدقه فطربرابره، يعنې دوه سيره غنم يادهغو د قيمت حساب سره دقضا شويو روژو فديه ورکړئ او اينده چې څومره روژې دهغې په ژوند کې راشي همدې حساب سره فديه ورکړئ!^(۱)

که د قضا اور لوطاقت نه لري؛ نوڅه وکړي؟

سوال: زماد مورخه په وړو کوالي کې ډيرې روژې پاتې شوې دي، (يعنې له کله چې روژې فرض شوي دي) چې لېشان به يې هم طبيعت خراب و؛ نو دهغې دکور مشرانوبه دروژونيو لونه منع کوله او هغې ته داسې ماحول ملاونه شو چې هغې ته معلومه شوې وای چې روژې نيول ضروري دي.

اوس مې مورته دټول حقيقت پته لگيدلې ده او هغه ډيره پريشانه ده، اوس هغه دتيرو روژو قضانيول غواړي، خو څنگه چې روژې نيول شروع کړي؛ نو درې څلورگنتې وروسته پرې داسې سخته يخني راشي چې دهېڅ کار قابل پاتې نه شي، ډير علاج مو ورته وکړ، خو هېڅ گزاره يې ونه شوه، اوس تاسونه دا پوښتنه ده چې موربي بي مې خپلې قضا روژې څنگه ونيسي؟ يا بيا دهغو فديه ورکړي؟ او که فديه ورکړو؛ نو ديوې روژې په سر څومره ورکړو؟

جواب: که هغه دخپل ضعف او مرض له وجې نه قضا روژې نه شي نيولې؛ نو فديه اداكړئ، دهرې روژې په بدله کې دصدقه فطربرابر مقدار کې نغډې يا غله ورکړئ!^(۲)

که چاته قی ورځي، روژو سره څه وکړي؟

سوال: دحمل په دوران کې پوره نهه مياشتې په ماته قی راځي اودکوشش باوجود هم هېڅ قسم نه کميږي، اوس زه ډير کوشش کوم چې خدای زما روژې پوره کړي راپاڅم او پيشمنی کوم او که

۱ [والشيخ الفاني الذي لا يقدر على الصوم يفطرو يطعم لكل يوم مسكيناً نصف صاع من بر..... الفاني الذي قرب الى الفناء او فئت قوته وكذا العجز مثله..... ان الاباحة في التغذية والتعشية والقيمة في ذلك جائز (الجهرة النيرة، كتاب الصوم، ج: ۱، ص: ۱۴۷، طبع مجتاهي دهلۍ).]

۲ [فان الشيخ الفاني الذي يعجز عنه في الحال بسبب الهرم ويزاد كل يوم..... وفي حكمه.... كل من يعجز عن الصوم في الحال وينس عنه في الاستقبال الفطرو اطعم تمليكا او اباحة..... لكل يوم الفطر فيه مسكيناً اى مصرفاً من المصارف كما اشرنا اليه، كالفطر نصف صاع من البر (جامع الرموز الرواية في شرح المختصر الوقاية، الفصل موجب الافساد، ج: ۲، ص: ۳۶۶، ۳۶۷، طبع مكتبة الاسلامية ايران، ايضاً جوهرة النيرة ج: ۱، ص: ۱۴۷).]

ونکړم؛ نوښه لاسوښنو کې مې زورنه وي اود ماشومانو له پاره کار روزگار کول هم ضروري دي مگر چې سهار شي؛ نوښه په ډکه خوله قی راځي اوبیارا کې دومره طاقت نه وي چې روژه ونیسم؛ نواوس مولانا صاحب! ایازه ډاکولی شم چې یومسکین ته خوراک روزانه ورکوم چې هغې سره زما د روژو کفاره پوره شي؟

جواب: د حمل حالت عارضي دی^{۱۱}، په دې حالت کې که ته روژې نه شي نیولی؛ نو د صحت په حالت کې ددې روژو قضا لزمه ده، د فدیې ورکولو حکم دهغه کس له پاره دی چې نه خوفي الحال روژې نیولی شي اونه اینده په پوره ژوند کې دا توقع وي چې هغه به د اقضاروژې ونیسي، تاسو بل وخت کې د اقضاروژې نیولی شئ ددې له وجې ستاله طرف نه دروژو فدیې ورکول صحیح نه دي^{۱۲}.

د روژې فدیې څومره، چاته او کله ورکړل شي؟

سوال: زه دناروغۍ له وجې روژې نه شم نیولی، اوس فدیې ورکول غواړم، فدیې په کوم حساب سره ورکول کېږي؟ تاسوراته دا ووايئ که روزانه په مسکین باندې خوراک خوړل ضروري وي؛ نو دا سهولت ماته حاصل نه دی، ددې له وجې د فدیې پوره رقم راته وښيي چې زه د پوره روژو پوره قیمت مسکین ته ورکړم او که څوک حق دار پیدا نه شو؛ نو ایا د فدیې دارقم یتیم خانې یا فلاخي ادارې ته ورکول کېدای شي؟ فدیې په رمضان شریف کې ورکول ضروري دي یا که مجبوري وي؛ نو د رمضان د تیریدونه وروسته هم ورکول کېدای شي؟

جواب: دهرې روژې فدیې د صدقه فطر برابر ده، یعنې پاوکم دوه کیلو غله یا ددې قیمت^{۱۳}، د فدیې رقم چیرته په دیني مدرسه کې دې جمع شي فدیې په رمضان المبارک کې ادا کول بهتر دي او که په رمضان کې مواذانه کړه؛ نو وروسته هم ورکول کېدای شي^{۱۴}.

د روژو فدیې خپل اولاد یا لمسیو ته ورکول جائز نه دي

سوال: د روژو فدیې خپلې لور، لمسي، لمسي اوزوم ته ورکول پکار دي او که نه؟

۱ [وقضوا لزوماً ما قدروا بلا فدية وبلا ولاء ..... الخ (الدر المختار ج: ۲ ص: ۴۲۳)، ويقضى ما افطر واطعم ان قدر على الصوم لانه يشترط لجواز الخلف دواذ العجز (جامع الرموز ج: ۲ ص: ۳۶۷ طبع ایران)۔
۲ [ومتى قدر قرضى لان الاستمرار العجز شرط الخليفة ..... الخ (الدر المختار ج: ۲ ص: ۴۲۷، كتاب الصوم)۔
۳ [وان عجز عن الصوم اطعم ستين مسكيناً كالفترة قوله: كالفترة اى نصف صاع من براوصاع من تمرا وشعير (رد المحتار ج: ۲ ص: ۴۷۸، وايضاً في جامع الرموز ج: ۲ ص: ۳۶۶، ۳۶۷ والجوهرة النيرة ج: ۱ ص: ۱۴۷)۔
۴ [ثم ان شاء اعطى الفدية في اول رمضان بمرة وان شاء آخره الى آخره كذا في النهار الفائق (عالمگیری ج: ۱ ص: ۲۰۷، كتاب الصوم، الباب الخامس في الاعذار التي تبيح الافطار، طبع رشيدية)۔

جواب: دروژوفديه خپل اولاد يا لمسيو ته ورکول جائز نه دي.^(۱)

د مدرسي غريبو طالبا نو ته د روژوفديه ورکړئ

سوال: زما موربي بي ضعيف العمره ده اوډيره زياته کمزورې ده چې د روژو نيولوطاقت په کې نه شته، هغه دازاد کشميرر اولاکوټ په يوکلي کې اوسيږي، زه دهغي دروژوپه بدله کې کفاره اداکول غواړم، زموږ په کلي کې څوک داسې مسکين نه شته چې په هغه باندې د دوو وختونو خوراک وخورل شي، زموږ په مرکز کې يو جومات او يوديني مدرسه ده، زه هغي مدرسي ته رقم ليرل غواړم، مهرباني وکړئ اوتفصيل سره جواب راکړئ چې زه د شپيتو روژو د پاکستاني حساب سره څومره رقم وليږم؟

جواب: د ديني مدرسي غريبو طالبا نو ته د ديني پيسې ورکول کيدای شي^(۲) د مدرسي په څه بل څه مدکې ددې پيسو استعمال جائز نه دی^(۳) اودهري روژې فديه د صدقه فطريبره ده. د شپيتو روژو فديه د شپيتو صدقه فطريبره شوه، په کومه ورځ چې ته فديه اداکوي دهغي ورځې د قيمت په لحاظ سره يې ورکړه.^(۴)

د قضا روژو فديه يومسکين ته په يووخت ورکول جائزي

سوال: درمضان المبارک د څو قضا شويو روژو فديه يو غريب يامسکين ته په يووخت کې ورکولی شو؟

جواب: د څو روژو فديه يومسکين ته په يووخت ورکول جائزي دي، مگر په دې کې اختلاف دی

۱ [ولا الى من بينهما ولاد..... الخ. وفي الشرح..... وفرعه وان سفل..... كالولاد الاولاد وشمل الولاد بالنكاح والسفاح..... الخ (شامي ج: ۲ ص: ۳۴۶، باب المصرف، طبع ايج ام سعيد).
۲ [مصرف الزكاة والعشر..... هو فقير..... ومسكين..... وعامل..... ولوغنيالا هاشيالا نه فرع نفسه لهذا العمل فيحتاج الى الكفاية والغنى لا يمنع من تناولها عند الحاجة..... وهذا التعليل يقوى مانسب للوقاعات من ان طالب العلم يجوز له اخذ الزكاة ولو غنيا اذا فرع نفسه لافادة العلم واستفادته لعجزه عن الكسب والحاجة داعية الى ما لا بد منه..... وفي سبيل الله (الدر المختار) وفي الشامية (قوله اي مصرف الزكاة) وهو مصرف ايضاً لصدقة الفطر والكفارة والنذر وغير ذلك من الصدقات الواجبة..... (قوله وقيل طلبة العلم) كذا في الظهيرية قد قال في البدائع: في سبيل الله جميع القرب فيدخل فيه كل من سعى في طاعة الله وسبيل الخيرات اذا كان محتاجاً (رد المحتار مع الدر المختار، كتاب الزكاة، باب المصرف، ج: ۲ ص: ۳۳۹ تا ۳۴۳، وايضاً في البحر، كتاب الزكاة، باب المصرف ج: ۲ ص: ۴۲۴).
۳ [ويشترط ان يكون الصرف تملكاً لا اباحة كما مر لا يصرف الى بناء..... الخ. وفي الشرح: نحو مسجد كبناء
۴ [وان عجز عن الصوم اطعم ستين مسكيناً كالفطرة اي نصف صاع من براوصاع من تمر او شعير (رد المحتار ج: ۲ ص: ۴۷۸، وايضاً في جامع الرموز ج: ۲ ص: ۳۶۶، ۳۶۷ والجوهرة النيرة ج: ۱ ص: ۱۴۷).]

ددې له وجې احتیاط خودادی چې دگڼو روژو فدیة دې یوته ورنکړل شي، خو د ورکولو گنجائش هم شته.^(۱۱)

د مرحومینو د قضا شویو روژو فدیة ورکول ډیر زیات ضروري دي

سوال: مسلمانان اکثریت بیلمازه او روژه خواره دي، کله چې هغوی مړه شي: نودهغوی دریمه، لسمه، څلویښتي او کال په عام ډول سره کیږي، قرآن خواني هم کیږي چې په هغه خلک په خوشالۍ سره شریکیږي، دگاوندو دجومات مدرسې طالبان هم ډیر په بیره قرآن پاک ختموي، د کجوروپه هډوکو باندې دکلمې طیبې وردهم کیږي، خوراکونه خوړل کیږي، څه خیر خیرات هم ورکول کیږي، خو مرحوم چې کوم بې شمیره روژې اولمونځونه قضا کړي دي دهغو دکفاري اداکولو ذکر چیرته هم نه وي، مالیدلي دي چې مرحوم په لکونو جائداد پریږدي اود مرحوم وارثان یعنې لویه زامن اوبڼځه وغیره ته خپلې خپلې برخې ملاوشي، خود مرحوم پلار د قضا روژو اوقضا لمونځونو بقایا څوک هم نه اداکوي، زه په ډیر شوق سره، اپ که مسائل اور ان کاحل،، د (۱۹۷۴ء) کال څخه لولم، هم ددې نه راته معلومه شوه چې د قضا روژو فدیة ورکول پکار دي، خوتاسو دیو سوال په جواب کې داهم لیکلي دي چې مرکیدونکی دې وصیت وکړي چې د قضا شویو لمونځونو او روژو فدیة دې وارثان اداکړي اوتاسو چیرته هم په دې زور نه دی ورکړی چې نالائقه وارثان دې په خپله دخپل مور وپلار د قضا شویو لمونځونو او روژو فدیة اداکړي، ما اوس اوس یو کتاب فتاوا قادریه لوستې ده چې دیو فرنگي محلي عالم لیکلي ده، په هغه کې دیرش څلویښت کاله مخکې چاسعادت مند وارث دخپل یو مرحوم دژوند ټولو لمونځونو فدیة معلومه کړې وه عالم صاحب ورته دوه څلور لکه رقم بنودلی و؛ نو دا خو ډیره اهمه مسئله شوه، اوس تاسو ووايي چې د مرحوم د قضا شویو لمونځونو او روژو د فدیې کار نه کیږي؛ نو ایافوت شوي لمونځونه او روژې به په ورځ حشر کې معاف شي؟

جواب: د مرحوم له طرف نه د فدیې څو مسائل ذکر کوم ټولو مسلمانانو ته ددې علم پکار دی:

اول: کوم کس چې په داسې حال کې وفات شي چې دهغه په ذمه روژې وي یا لمونځونه وي؛ نو په هغه باندې فرض دي چې هغه وصیت کولونه وروسته مړ شي چې دهغه د روژو او لمونځونو فدیة دې ورکړل شي، که هغه وصیت ونه کړ؛ نو گناهگاره وي.^(۱۲)

۱ [ولشېخ الفاني العاجز عن الصوم الفطروي فدی و جوباً ..... بالاعتد فقی کالفطر (قوله وبلا تعدد فقیر) ای بخلاف نحو كفارة اليمين للنص فيها على التعدد، فلواعطى هنا مسكيناً صائماً عن يومين جازلكن في البحر عن القية ان عن ابي يوسف فيه روايتين وعند ابي حنيفة لا يجزيه ..... الخ (رد المحتار ج: ۲ ص: ۴۲۷) ويجوز اعطاء فدية صلوات وصيام ايام ومحوها لواحد من الفقراء جملة (مراقی الفلاح مع الطحطاوی، فصل في اسقاط الصلاة والصوم ص: ۲۳۹، طبع مير محمد، وايضاً في مراقی الفلاح، فصل في الكفارة ص: ۳۶۷)۔

۲ [ولشېخ الفاني العاجز عن الصوم الفطروي فدی و جوباً ..... الخ ..... [بقیه حاشیه په راروانه صفحه ....

دويم:..... که مري دفدي ادا کولو وصيت وکړي؛ نودمري په وارثانو باندې به فرض دي چې دمري دکفن دفن او قرض ادا کولونه وروسته چې خومره جائداد پاتې شي دهغو په دريمه برخه کې دهغه د وصيت مطابق دهغه دلمونځونو او روزو فديه ادا کړي.^(۱۱)

دريم:..... که مرحوم وصيت ونه کړي، يا هغه مال پرې نښود، خو وارث له خپل طرف نه د مرحوم د لمونځونو، روزو، فديه ادا کړي؛ نو د الله تعالی درحمت نه طمع ده چې دافديه به قبوله کړي.^(۱۲)

خلورم:..... د يوې روزې فديه د صدقه فطر برابرده، يعنې تقريباً پاو کم دوه کيلو غله، د يو رمضان د روزو فديه دوه پنځوس نيم کيلو شوه او د دريو رمضانو (۹۰) روزو فديه (۱۵۷.۵) کيلو غله شوه، ددې مطابق دې نور حساب ولگول شي.^(۱۳)

همدغه شان دهر لمونځ فديه هم د صدقه فطر برابرده اوسره دوترپه شپه ورځ کې شپږ لمونځونه دي (پنځه فرض او يو واجب)^(۱۴) د يوې ورځې دلمونځونو فديه لس نيم کيلو شوه او د يوې مياشتې د لمونځونو فديه (۳۱۵) کيلو شوه او د يو کال دلمونځونو فديه (۳۷۸۰) کيلو غله شوه، د مرحوم په ذمه چې خومره لمونځونه او روزې پاتې کيږي دې حساب سره دې فديه ورکړل شي.

پنځم:..... کوم حکم چې درمضان د فرضي روزو دى هغه د نذر (منل شويو) روزو هم دى؛^(۱۵) که چاڅه د منښتې روزې منلې وي او هغه يې ادا نه شوې چې وفات شو؛ نو دهرې روزې فديه به

... بقيه د تير مخ]... و شرحه : لان عذره ليس بعرضى للزوال حتى يصيرالى القضاء فوجبت الفدية..... وعند العجز بالموت تجب الوصية بالفدية. (شامى ج: ۲ ص: ۴۲۷)۔

۱ [وفدى لزوماً عنه اى الميت وليه الذى يصرف فى ماله كالفطر قدرا بعد قدرته عليه اى على قضاء الصوم ..... بوصيته من الثلث..... الخ (قوله من الثلث) اى ثلث ماله بعد تجهيزه وتكفينه وايفاء ديون العباد (رد المختار على الدر المختار ج: ۲ ص: ۴۲۴، فصل فى العوارض المبيحة لعدم الصوم، كتاب الصوم)۔

۲ [وان لم يوص وتبرع وليه به جازان شاء الله ويكون الثواب للولى (الدر المختار مع الرد ج: ۲ ص: ۴۲۵)۔

۳ [وان عجز عن الصوم اطعم ستين مسكيناً كالفطرة قوله: كالفطرة اى نصف صاع من براوصاع من تمر او شعير (رد المختار ج: ۲ ص: ۴۷۸، وايضاً فى جامع الرموز ج: ۲ ص: ۳۶۶، ۳۶۷ والجوهرة النيرة ج: ۱ ص: ۱۴۷) (قوله نصف صاع من بر) اى من دقيقه اوسويقه..... او قيمته وهى افضل عندنا لاسراع سد حاجة الفقير (رد المختار، باب قضاء الفوائت ج: ۲ ص: ۷۳، مراقى الفلاح ص: ۳۶۷)۔

۴ [وفدية كل صلاة ولو وترا كمائى قضاء الفوائت كصوم يوم على المذهب ..... الخ (الدر المختار مع الرد ج: ۲ ص: ۴۲۶)، يعطى لكل صلاة نصف صاع من بر كالفطر وكذا حكم الترو والصوم (در مختار، باب قضاء الفوائت ج: ۲ ص: ۷۲، وكذا فى البحر، باب قضاء الفوائت ج: ۲ ص: ۱۰۶، وكذا فى رشديه ج: ۱ ص: ۱۲۵)۔

۵ [الصوم ضربان واجب ونفل والواجب ضربان ما يتعلق بزمان بعينه كصوم رمضان والنذر المعين (هداية ج: ۱ ص: ۲۱۱ كتاب الصوم)۔

دپورتني شرحي مطابق وي.^{۱۱}

شپږم: ..... که د وارث سره دومره مال نه وي چې د مرحوم له طرف نه د لمونځونو او روژو فديه پرې په يوځای ادا کړل شي؛ نو لږ لږ ادا کول يې هم جائز دي.

بې وزله مريض د روژې فديه څنګه ادا کړي؟

سوال: زما د زيا بيطس (شوگر) مرض دی، چې دهغه له وجې زه د رمضان فرض روژې نه شم نيولی ما کوشش وکړ؛ نو په ماچکر راشي اوزه ډيره زياته ناروغه شم، زما د کور خرچ هم ډيره مشکل سره پوره کيږي، لهذا کفاره ادا کولی نه شم، مهرباني وکړئ اوزما رهنمايي وفرمائي.

جواب: څنګه توره سپوره چې په خپله خورې هما غه شان چا محتاج ته دورځې دوه وخته ورکوه.^{۱۲}

او کوم کس چې روژه نه شي نيولی اود هغه سره د فديې ورکولو له پاره هم څه نه وي، هغه دې يوازې استغفار کوي اود انيت دې وکړي چې کله هم څه گنجائش ملاوشي؛ نو هغه به د دې روژو فديه ورکوي.^{۱۳}

ايا د مړي له طرف نه دهغه ولي روژه نيولی شي؟

سوال: ايا د مړي له طرف نه دهغه ولي روژه نيولی شي؟

جواب: د مړي له طرف نه لمونځ او روژه بل څوک نه شي کولی،^{۱۴} بلکې د لمونځونو او روژو فديه ورکول ضروري دي، د يوې روژې فديه د صدقه فطر برابر ده،^{۱۵} همدغه شان د هر لمانځه فديه د صدقه فطر برابر ده، په ورځ کې شپږ لمونځونه (د وترو سره) وي، د يوې ورځې

۱ [اذا نذران يصوم كل خميس ياتي عليه فافطر خميساً واحداً فعليه قضاؤه، كذا في المحيط. ولو آخر القضاء حتى صار شيخاً فانياً او كان النذر بصيام الابد فعجز لذلك او باشتغاله بالمعيشة لكون صناعة شاقة فله ان يفطر ويطعم لكل يوم مسكيناً على ماتقدم. (عالمگیری ج: ۱ ص: ۲۰۹، كتاب الصوم، الباب السادس في النذر)۔

۲ [والشرط اذا اباح الطعام ان يشبههم ولو بنحو البر من غير ادم (مراقی الفلاح، فصل في الكفارة ص ۳۶۷، طبع مير محمد)۔

۳ [كذا لو نذر صوم الابد فضعف عن الصوم لاشتغاله بالمعيشة له ان يفطر ويطعم لانه استيقن ان لا يقدر على قضاؤه فان لم يقدر على الاطعام لعسرتة يستغفر الله ويستقيلة..... الخ (فتح القدير ج: ۲ ص: ۸۳) فان لم يقدر من تجوز له الفدية على الفدية لعسرتة يستغفر الله سبحانه ويستقيله اي يطلب منه العفو عن تقصيره في حقه. (مراقی الفلاح على هامش الطحطاوی، باب ما يفسد الصوم ويوجب القضاء ص: ۳۷۶)۔

۴ [عن مالك بلغه ان ابن عمر كان يسأل هل يصوم احد عن احد او يصلي احد عن احد؟ فقال: لا يصوم احد عن احد ولا يصلي احد عن احد. (مشکوة، كتاب الصوم ص: ۱۷۸)

۵ [من مات عليه قضاء رمضان فارصى به اطعم عنه وليه لكل يوم مسكيناً نصف صاع من براوصاعاً من تمر او شعير (هداية ج: ۱ ص: ۲۲۲، باب ما يوجب القضاء والكفارة)

د لمونځونو شپږ فديې شوې. [۱]

ايا د وفات شوي له طرف نه د كفارې روژې نيول كېداى شي؟

سوال: په يو سړي باندې د روژو كفاره وه، ايا د هغه اولاد دا كفاره ادا كولى شي او كه نه؟ يا كه د هغه اولاد روژې ونيسي؛ نو كفاره به يې ادا شي.

جواب: د چا په ځاى لمونځ نه شي كيداى، نه د هغه په ځاى روژې نيول كيداى شي. [۲] خو اولاد كه د مور وپلار د روژو فديه ادا كړي؛ نو توقع ده چې قبوله به شي. [۳]

ايا د بل چا له طرف نه روژه نيول جائز دي؟

سوال: د ريډيو پاکستان نه ديني مسائلو باندې مبني پروگرام "آپ نه پوچا هې" نشر كيږي، په هغه كې يو ډاكټر صاحب د سائل د سوال جواب ور كولو كې وفرمايل چې: د رمضان فرض روژې يو سړى د بل سړي له طرفه نيولې شي او موږ ستاسو په شان جيد علماء كرامو نه اوريدلي دي چې څوك هم د يو بل له طرفه نه لمونځ كولى شي او نه روژه نيولى شي؛ نو ايا څوك د بل چا له طرفه روژه نيولى شي يا لمونځ كولى شي؟

جواب: بدني، عبادت، لمونځ روژه د بل چا له طرفه نه شي ادا كولى، كوم سړى چې خپله روژه نه شي نيولى شريعت د هغه له پاره د فديې حكم تجويز كړى دى، تاسو چې د ريډيو پاکستان د كومې مسئلې ذكر كړى دى، هغه غلطه ده. [۴]

روژې نيولو سره كه د كيس تكليف پيدا شي؛ نو ايا روژه ماتول روا دي؟

سوال: عرض دى چې زما تقريبا درې څلويښت كاله عمر دى او د ماشوم والي نه تراوسه پورې ما د رمضان شريف روژې نيولې دي، خو يو خاص خبره دلته ذكر كوم چې د رمضان په مياشت كې پوره تكليف كې اخته شم، ځكه چې د روژې نيولو له وجې معده گيس ونيسي، چې د هغه له وجې په دماغو باندې گيس راوخيژي، دماغ شليدو ته نژدې شي، سر راباندې گرځي، د خولې خوند مې خراب شي، مختصر الفاظو كې دا چې ځينې وخت خوقى محسوسوم، حال دا

[۱] ولومات وعليه صلوات فاته واوصى بالكفارة يعطى لكل صلاة نصف صاع من بر كالفطروكذا حكم الوتر والصوم _ (الدر المختار مع الردج: ۲ ص: ۷۲، باب قضاء الفوائت)

[۲] لا يصوم عنه الولي ولا يصلى لقوله عليه السلام: لا يصوم احد عن احد ولا يصلى احد عن احد (هندية ج: ۱ ص: ۲۲۳، باب ما يوجب القضاء والكفارة، وايضا مشكوة ج: ۱ ص: ۱۷۸ كتاب الصوم، طبع رشيديه)

[۳] فان لم يوص وتبرع عنه الورثة جاز _ (عالمگيرى ج: ۱ ص: ۲۰۷، كتاب الصوم، طبع رشيديه)

[۴] من مات وعليه قضاء رمضان فاوصى به اطعم عنه وليه لكل يوم مسكينا نصف صاع من براوصاع من تمر او شعير..... ولا يصوم عنه الولي ولا يصلى لقوله صلى الله عليه وسلم لا يصوم احد عن احد ولا يصلى احد عن احد (هداية مع فتح القدير ج: ۲ ص: ۸۳ تا ۸۵ طبع مصر)

چې کاروبار باقاعده کوم، صحت مند یم، خو په رمضان شریف کې د خولې د بندیدو له وجې راته پوره تکلیف وي.

جواب: که د روژې له وجې سخت تکلیف وي چې د هغو برداشت کول گران وي؛ نو تاسو د روژې په بدل کې د صدقه فطر مقدار یو محتاج ته ورکړئ، تاسو ته د روژې د نه نیولو رخصت دی، د صدقه فطر قیمت نن سبا اته روپۍ دی.^[۱]

د گردود ناروغ که روژه نه شي نیولی؛ نوڅه وکړي؟

سوال: زما مور بي بي چې د هغې عمر پنځه څلوېښت کاله دی، د رمضان روژې هميشه نيسي، خو د تیرو درې کلونو نه د گردود ناروغي له وجې روژې نه شي نیولی، اراده یې وه چې په صحت موندلو باندې به قضاء روژې ونيسي، خو صحت یې برابر نه شو، د دې روژو قضا یا كفاره څنگه ادا کيږي؟

جواب: ستاسو مور چې د کوم کال څومره روژې ونه نیولې، د هغې حساب کولو سره دې د یوې روژې فدیة د صدقه فطر مطابق ادا کړي، الله پاک دې قبول کړي، د معذوري او دناروغي له وجې چې کومې روژې نه شي نیولی د هغو فدیة ورکول پکار دي.^[۲]

په کټ باندې پرته بنځه دهغي نه پاتې شویو روژو

سره به څه کيږي ځکه چې هغه وفات شوې ده

سوال: زما مور په دې کال دومره ناروغي وه چې تقریباً شپږ میاشتې په کټ باندې وه او بیا له دې دنیا نه رخصت شوه، په دې دوران کې هغې د رمضان روژې ونه نیولې، تاسو بیان کړئ چې زه د هغې د روژو څومره فدیة ورکړم او که زه فدیة ورنکړم؛ نوایا په هغې باندې به د روژو بوج وي؟ د فدیې شرح راته هم بیان کړئ!

جواب: د خپلې مور له طرفه د هرې روژې په بدل کې دوه سپره غنم یا د هغو قیمت چا محتاج ته ورکړئ، انشاء الله د هغې د ذمي فرض به ادا شي.^[۳]

^[۱] وعلى الذين يطيقونه فدية طعام مسكين. (البقرة: ۱۸۴) فصل في العوارض الميحة لعدم الصوم ..... او مريض خاف الزيادة لمرضه وصحيح خاف المرض ..... الخ. وفي الشرح: قوله خاف الزيادة او ابطاء البرء او فساد عضو بحراو وجع العين او جراحة او صدا عا او غيره ..... الخ (الدر المختار مع الردج: ۲ ص: ۴۲۲)

^[۲] والشيخ الفاني الذي لا يقدر على الصيام يفطر ويطعم لكل يوم مسكيناً كما يطعم في الكفارات، والاصل فيه قوله تعالى وعلى الذين يطيقونه فدية طعام مسكين قيل معناه: لا يطيقونه. (هداية مع فتح القدر ج: ۲ ص: ۸۲، كتاب الصوم طبع دار صادر بيروت)

^[۳] ولوفات صوم رمضان بعد المرض ..... حتى مات لا قضاء عليه لكنه اوصى بان يطعم عنه صحت وصيته ..... فان لم يوص وتبرع عنه الورثة جاز (عالمگیری في الاعدار التي تبيح الافطار ج: ۱ ص: ۲۰۷)

که په روژه نیولو سره د گردې تکلیف

زیاتیري؛ نوایا پرینودل یې جائز دي؟

سوال: ماته د (۱۹۲۸ء) کال نه د گردې د درد تکلیف دی، د سختې پریشاني نه وروسته په مارچ (۱۹۷۱ء)، کې ما ددې له وجې اپریشن وکړ، له دې وروسته به مې چې په رمضان کې روژې نیولې؛ نو امتیازې به مې د ماسپینین نه وروسته بالکل سور رنگ کې راتلې او ډیره کمزوري به راته محسوسیده، خو په هر حال د روژو پابندي به مې کوله، بیا له دې وروسته معلومه نه ده چې څنگه مې په ښې-گرده کې هم غټ کانی و او هغه داسې وکړل چې د گردې په کارکردګي کې یې هم فرق پیدا کړ، د هغې اپریشن مې په ایمرجنسي کې په (۱۹۸۰ء) کې وکړ، دا دواړه اپریشنونه د واده نه مخکې وشول او له دې وروسته به هم کله په ښې-اوکله په ګسه (چپه) ګرده کې درد اوکله به تکلیف راته کیده، په هر حال دا تکلیف به ټول کال کله کله راته، بیا زما واده وشو، له دې نه وروسته به د حمل په دوران کې مستقل په ګرده کې تکلیف کیده، د دویم بچي د پیدائښ نه وروسته هم په ګرده کې مستقل تکلیف وي، یا خو درد او یا انفکشن، اوس جناب بیا روژې راروانې دي، د دې ټول تفصیل د بیانولو مقصد دادی چې زه تاسو نه دا معلومول غواړم چې زه روژې په پابندي سره نیولی شم او که نه؟ اوس که دا په دې تکلیف کې هم په ما باندې فرض وي؛ نو که هر څه وي زه به په هر حال روژې نیسم، خو که بل څه صورت وي؛ نو تاسو یې راته په تفصیل سره بیان کړئ، چې بیا د دې بدل څه دی؟

جواب: که تاسو د روژې طاقت نه لرئ یا ډاکټر مو د روژې نیولو نه منع کوي؛ نو د روژې په ځای فدیة ادا کوئ! یعنې د هرې روژې په بدل کې یو محتاج ته دوه وخته ډوډۍ ورکوئ، یا یو محتاج ته نغدې اووه روپۍ روزانه ورکوئ! [۱]

که د روژې نیولو نه وروسته یې دوايي وخوړه؛ نوایا کفار به هم وي؟

سوال: زما عمر اولس کاله دی، زما مسئله داده چې زما په زړه کې پیدائشي سوری دی، زما اپریشن نه دی شوی، ځکه چې په استخاره کې منع راغلې وه، زه د خپلې ناروغۍ له وجې یوه دوايي خورم، کومه چې د اکسیجن له پاره ده او زه هغه نه شم پرینودلی، چې د هغه له وجې زه روژې نه شم نیولی، یو کړت ما ضد کولو سره نیولې وې؛ نو په مینځ کې مې دوايي وخوړله او په ورځ کې څلور کرته خوړل ضروري دي، معلومات دا کول دي چې د دولسو نه اولس کلنو پورې د روژې نه نیولو به څومره کفار ادا کول وي؟ یا که دومره روژې به نیول غواړي؟ ایا زه د

[۱] کل من يعجز عن الصوم في الحال وينس عنه في الاستقبال افطر واطعم ..... لكل يوم افطرية مسكينة
مصرفاً من المصارف كما اشرنا اليه ، كالفطر نصف صاع من بر (جامع الرموز ج: ۲ ص: ۳۶۶، ۳۶۷، وايضاً في
الجوهرة النيرة ج: ۱ ص: ۱۴۷، كتاب الصوم، هداية مع الفتح)

روژې د نه نیولو په وجه گناهکاره یم؟ هغه روژې چې د هغې په مینځ کې ما دوايي خوړلې وه، ایا هغه ماتې شوې؟ که هغه ماتې شوې وي؛ نو د هغو کفارو څه ده؟ یو کړت ما روژې نیولې وې او په مینځ کې مې دوايي نه وه خوړلې؛ نو زه سخته بيماره شوې وم او تر یوې میاشتي پورې مې هسپتال کې ته تلو سره اکسیجن لگاؤ.

جواب: د روژې په دوران کې په دوايي خوړلو سره روژه ماتېږي، [۱] او د هغې کفارو داده چې روژه دې قضا هم وکړل شي او شپيته روژې دې متواتر پرته له عذر نه ونيول شي او ته یوه روژه هم په گرانه نیولې شي؛ نو شپيته روژې به څنگه نیسې، ددې په ځای شپیتو مسکینانو ته خوراک ورکړه [۲] اولس روپۍ د یو محتاج خوراک جوړېږي ته اولس روپیو ته په شپیتو کې ضرب ورکولو سره چې څومره پیسې جوړېږي هغه په یو دیني اداره کې جمع کړه.

۲: ستا له پاره روژه نیول مشکل دي، له دې وجې که په رمضان کې کومه روژه نیولې شي؛ نو وې نيسه، د باقي روژو فديه ادا کړه او فديه د یوې روژې هم هغه د صدقه فطر برابر اولس روپۍ ده. والله اعلم!

له چټ نه د ماشوم په غورځیدو سره د مور حالت خطرناک

شو، هغې روژه ماته کړه؛ نویوازې قضا واجب ده

سوال: ما دخپل زوی له پاره چې د دولسو کلونو وو په چټ باندې د پتنگ بازي په شوق کې راپریوتی و، هغه د رمضان میاشت وه او زما روژه وه، د سهار څه د ننه نیمو بجو وخت و، چې زما حال خراب شو؛ نو د کور خلکو زما روژه ماته کړه او کله چې زما حال څه گزاره وکړه؛ نو ما د منبستې په ډول لس روژې ومنلې، په دې لسو روژو کې مې شپږ روژې دوه دوه نیولې دي د اوس نه درې کلونو مخکې پورې، خو اوس ماته د دمې ناروغي هم ده، بله پریشر هم دی او ددې نه پرته نورې ناروغيانې هم دي او د دوايانو نه پرته څو گنتې هم نه شم پاتې کیدای، ایا زما زوی چې اوس ځوان دی هغه دا روژې نیولې شي؟ یا که کفارو به ادا کول غواړي، زه د رمضان فرض روژې هم نه شم نیولې دومره زما حالت خراب دی.

جواب: کومه روژه چې یې تاسو ماته کړې وه که ستاسو حالت خراب شوی و؛ نو د هغې

[۱] اکل او شرب غذاء..... او دواء..... عمداً..... قضی..... وکفر..... الخ. (الدر المختار ج: ۲ ص ۴۰۹، ۴۱۱، کتاب الصوم، باب ما یفسد الصوم وما لا یفسده، طبع سعید)

[۲] لیفتق اولاً فان لم یجد صام شهرین متتابعین فان لم یستطع اطعم ستین مسکیناً. (حاشیه رد المحتار ج: ۲ ص ۴۱۲) اذا اکل متعمداً ما یغذی به او یتداوی یلزمه الکفارة. (فتاوی هندیة، کتاب الصوم، النوع الثاني ما یوجب القضاء والکفارة ج: ۱ ص ۲۰۵، طبع رشیدیة کوئته)

یوازې قضاء واجب ده، کفار نه [۱] خو که ستاسو حالت صحیح و او پرته له ضرورت نه یې درته روژه ماته کړې وي؛ نو د هغې کفار هم واجب ده [۲] او د کفارې په ډول د دوه میاشتو مسلسل روژې واجب دي او که د هغې طاقت نه وي؛ نو شپیتو مسکینانو ته دې دوه وخته ډوډۍ ورکړل شي [۳]

د کومو روژو چې تاسو منښته کړې وه او اوس مو د روژو د نیولو طاقت پاتې نه شو، د هغو فدیة ادا کړئ، د یوې روژې فدیة د صدقة الفطر برابر ده، همدغه شان کومه روژه چې تاسو ماته کړې وه، که تر اوسه پورې مو هغه نه وي نیولې، د هغې فدیة هم ادا کړئ [۴]

د بلډ پریشراو شوگر مریض که روژې نه شي نیولې؛ نوڅه به کوي؟

سوال: زما عمر دا وخت تقریباً د (۷۲) کلونو څخه زیات دی، زه د بلډ پریشراو شوگر مریض یم، خودرمضان روژې به مې برابرې نیولې، کله به د زیات تکلیف له وجې روژې قضاء شوي، د هغو فدیة به مې ورکوله، خو اوس ډیر زیات کمزوری شوی یم، ایا زه د قضا روژو فدیة ورکولی شم؟

جواب: په ظاهر په دومره عمر کې روژې نیول گرانې دي، له دې وجې تاسو حساب کولو سره چې درنه په ژوند کې څومره روژې پاتې شوې دي د هغو فدیة ادا کړئ او نیت دا ساتئ چې که الله پاک توفیق راکړ؛ نو ان شاء الله دا روژې به نیسم [۵]

[۱] وفي الظهيرية رضيع مبطن يخاف موته من هذا الدواء وزعم الاطباء ان الظنر اذا شربت دواء كذا برى الصغير وتمائل وتحتاج الظنر الى ان تشرب ذلك نهراً في رمضان. قيل لها ذلك اذا قال الاطباء الحذاق وكذلك الرجل اذا لدغته حية فافطر بشرب الدواء قالوا ان كان ذلك ينفعه فلا بأس به. (البحر الرائق ج ۲ ص ۳۰۳، فصل في العوارض)

[۲] ومن جامع..... او اكل او شرب ما يتغذى به او يتداوى به فعليه القضاء والكفارة لكمال الجنابة بقضاء شهوة الفرج او البطن مثل كفارة الظهار..... الخ. (اللباب في شرح الكتاب، كتاب الصوم، باب ما يفسد الصوم ج ۱ ص ۱۵۷، طبع قديمي كتب خانه)

[۳] لمن لم يجد فصيام شهرين متتابعين من قبل ان يتماساً، فمن لم يستطع فاطعام ستين مسكيناً.. الآية (المجادلة: ۴)

[۴] اذا نذر ان يصوم كل خميس ياتي عليه فافطر خميساً واحداً فعليه قضاؤه، كذا في المحيط. ولو آخر القضاء حتى صار شيخاً فانما او كان النذر بصيام الابد فعجز لذلك او باشتغاله بالمعيشة لكون صناعة شاقة فله ان يفطر ويطعم لكل يوم مسكيناً على ما تقدم. (الفتاوى الهندية، كتاب الصوم، كتاب الصوم، الباب السادس في النذر ج: ۱ ص: ۲۰۹)

[۵] ويجوز الفطر لشيخ فان وعجز فانية سمي فانما لانه قرب الى الفناء او فنيته قوته وعجز عن الاداء و تلزمها الفدية... لكل يوم نصف صاع من بر او قيمته بشرط دوام عجز الفاني والفانية الى الموت. (مراقى الفلاح على هامش الطحطاوى، كتاب الصوم، فصل فيما يكره للصائم ص: ۳۷۶)

❖ د روژې ماتولو كفاره ❖

د روژې ماتونکي په باره کې د كفارې مسائل

سوال: مولانا صاحب! داراته ووايئ چې د قضا روژه په بدله کې يوازې د يوې روژې نيولو حکم دی خو د كفارې په صورت کې په شپيتو مسکينانو باندې چې کوم دډوډۍ خوړلو حکم دی ددې په باره کې وضاحت وکړئ چې په شپيتو مسکينانو باندې په يوځای دډوډۍ خوړلو حکم دی، يا د يووخت د ډوډۍ حساب لگولو سره هماغومره رقم په شپيتو مسکينانو باندې تقسيم کړل شي يا بيا د خوراک وړکولو حکم دی مثلاً: پنځه روپۍ في کس په حساب سره په شپيتو مسکينانو باندې رقم تقسيم کړل شي؟

جواب: د كفارې مسائل په لاندې ډول دي:

۱..... کوم کس چې د روژې نيولو طاقت لري دهغه له پاره د روژې كفاره دوه مياشتې پرله پسې روژې نيول دي، که په مينځ کې ترې يوه روژه پاتې شوه؛ نو په دويم ځل دنوي سر نه به روژې نيسي.^(۱)

۲..... که د سپوږمۍ د مياشتې د لومړي تاريخ نه يې روژې نيول شروع کړي وي؛ نو د مياشتې حساب سره دې دوه مياشتې روژې ونيسي، که مياشت د ۲۹، ۲۹ وي، يا د ۳۰، ۳۰ وي، خو که د مياشتې په مينځ کې يې شروع کړي؛ نو شپيته روژې پوره کول ضروري دي.^(۲)

۳..... کوم کس چې په روژو نيولو باندې قدرت نه لري هغه دې په شپيتو مسکينانو باندې د دوو وختو دډوډۍ وځوري، يا هر مسکين ته دې د صدقه فطر برابره غله يا دهغې قيمت ورکړي.^(۳)

[۱] ومن جامع في احاد السيلين عامداً فعليه القضاء..... والكفارة..... ولواكل او شرب ما يتغذى به او ما يتداوى به فعليه القضاء والكفارة..... والكفارة مثل كفارة الظهار لما رويناو لحديث الاعرابي رضى الله عنه وفي البناية: (ثم قال والكفارة مثل كفارة الظهار)..... وهي عتق رقبة فان لم يجد فصيام شهرين متتابعين، فان لم يستطع فاطعام ستين مسكيناً لكل مسكين نصف صاع من براوصاع من تمر..... الخ (البناية في شرح الهداية، كتاب الصوم ج: ۴ ص: ۳۰۰ تا ۳۰۸ طبع حقانية) (ككفارة المظاهر مرتبط بقوله وكفراى مثلها في الترتيب فيعتق اولاً فان لم يجد صام شهرين متتابعين فان لم يستطع اطعم ستين مسكيناً لحديث الاعرابي المعروف في الكتب الستة فلو افطروا لولعذرا ستانف الا لعذرا لحيض (شامي ج: ۲ ص: ۴۱۲، باب ما يفسد الصوم وما لا يفسده)

[۲] اذا صام المظاهر شهرين متتابعين بالاهلة اجزاه وان كان كل شهر تسعة وعشرين يوماً، وان صام بغير الاهلة ثم افطرت تمام تسعة وخمسين يوماً فعليه الاستقبال (عالمگیری ج: ۱ ص: ۵۱۲، الباب العاشر في الكفارة)۔

[۳] وللشيخ الفاني..... ومثله..... المريض اذا تحقق اليأس من الصحة فعليه الفدية لكل يوم من المرض (ج ۲ ص ۴۲۷) كل من يعجز عن الصوم في الحال وينس عنه في الاستقبال افطر واطعم..... لكل يوم افطره مسكيناً اى مصرفاً من المصارف..... كالفطر نصف صاع من بر (جامع الرموز ج: ۲ ص: ۳۶۷)۔

۴.....که دیورمضان روژې یې خوځله ماتې کړې؛ نوهم یوه کفاره لارمیري اوکه دجداجدا رمضانو روژې یې ماتې کړې وي؛ نودهرې روژې له پاره مستقل کفاره به اداکول کوي.^{۱۱}

۵.....که ښځه خاوند درمضان دمياشتې دروژې په مینځ کې صحبت وکړي؛ نوپه دواړوباندې جدا جدا کفاره لارمیري.^{۱۲}

درمضان د روژې په ماتولو باندې کفاره ده، له مسئلې ناحبري هیڅ عذر نه دی

سوال: که موږ ته د یوې مسئلې علم نه وي او مسئله موږ د شریعت خلاف وکړو، کله موږ ته د هغه مسئلې د خلاف شرع کیدو علم وشي؛ نو ایا ماته به د هغه مسئلې (کله چې ماته د مسئلې د خلاف شرع کیدو علم نه و، د خلاف شرع کیدو گناه وي اوکه نه؟ د مثال په ډول ما د رمضان په روژو کې یوه روژه قصدا ماته کړه او ماته یوازې دومره علم و چې د روژې د ماتولو نه وروسته به په یوه ورځ دا ونیسم، یا دا چې قصدا روژه ماتولو باندې به قضاء روژه نیول وي؛ نو زه به یې وروسته ونیسم، خو ماته دا علم نه شته چې په قصدا روژه ماتولو باندې کفاره ادا کول وي چې هغه شپيته روژې یا ۲۰ مسکینانو ته خوراک ورکول دي، اوس ماته قصدا د روژې د ماتولو نه وروسته د مسئلې علم وشو؛ نو ایا کفاره به ورکوم یا که یوازې د الله پاک نه معافي غوښتل کافي دي؟ اوس ماته د دې مسئلې علم وشو، لهذا اوس به زه کله هم قصدا روژه نه ماتوم.

جواب: د رمضان المبارک روژه قصدا ماتولو سره کفاره لارمه ده او هغه دي شپيته ورځې مسلسل روژې نیول او څوک چې په روژو نیولو باندې قادر نه وي، هغه دې شپيتو مسکینانو ته ډوډۍ ورکړي او چاته د مسئلې علم نه کیدل عذر نه دی،^[۳] له دې وجې ستاسو په ذمه شپيته روژې مسلسل نیول لازمي دي، اگر که په یخني کې یې نیسئ!^[۴]

۱ [فان افطري رمضان مرآة ان كان في يوم واحد كفته كفارة واحدة بالاجماع وان كان في رمضانين لزمه لكل يوم كفارة بالاجماع وان لم يكفر للاول في الصحيح وان كان في رمضان واحدا فافطري يوم ثم في يوم آخر فان كفر للاول لزمه كفارة للثاني بالاجماع وان لم يكفر للاول كفته كفارة واحدة عندنا (الجوهرة النيرة، كتاب الصوم ج: ۱ ص: ۱۴۵، وكذا في رد المحتار ج: ۲ ص: ۴۱۳، باب ما يفسد الصوم وما لا يفسده)۔

۲ [من جامع عمدا في احداث السبيلين فعليه القضاء والكفارة ولا يشترط الانزال في الحلين كذا في الهداية وعلى المرأة مثل ما على الرجل ان كانت مطاوعة... الخ (عالمگیری ج: ۱ ص: ۲۰۵، وكذا في الجوهرة ج: ۱ ص: ۱۴۴) ۳ [ومن جامع عمدا في احداث السبيلين او اكل او شرب ..... فعليه القضاء والكفارة لان الجنابة متكاملة لقضاء الشهوة ..... والكفارة مثل كفارة الظهار (الجوهرة النيرة، كتاب الصوم ج: ۱ ص: ۱۴۳، طبع بمبئی)

۴ [(والكفارة مثل كفارة الظهار) ..... وهى عتق رقبة فان لم يجد فصيام شهرين متتابعين فان لم يجد فاطعام ستين مسكينا، لكل مسكين نصف صاع من تمر... الخ (البنية في شرح الهداية ج: ۴ ص: ۳۰۸، كتاب الصوم طبع حقایة)

که چا قصدا درمضان روژه ماته کړه؛ نو قضا او کفارہ لازم ده

سوال: مولانا صاحب! که چا قصدا روژه ماته کړه؛ نو دهغې کفارہ څه ده؟ کفارہ به څنگه ادا کيږي؟ مسلسل روژې نيول ضروري دي؟

جواب: درمضان شريف روژې ماتولو باندې قضا لازمه ده او کفارہ هم، د رمضان شريف دروژې ماتولو کفارہ داده چې پرلپسې دې دوه مياشتې روژې ونيسي، په مينځ کې وقفه کول درست نه دي، که له څه وجې ديوې ورځې روژه هم پاتې شوه؛ نو په دويم ځل دې له سر نه شروع وکړي، تردې پورې چې دوه مياشتې پرته له وقفې نه پوره شي او څوک چې دې دواړو يې ياناروغې له وجې په روژو نيولوباندې قادر نه وي هغه دې په شپيتو مسکينانو باندې ډوډۍ وځوري.^(۱)

قصدا خوراک څښاک کولو سره قضا او کفارہ دواړه لازميږي

سوال: کوم کس چې درمضان دروژې په دوران کې قصدا څه وځوري وڅښي، ايا دهغه روژه ماتيږي؟ او که ماتيږي؛ نو يوازې قضا به وي يا کفارہ هم؟

جواب: که چا درمضان شريف روژه قصدا ماته کړه، مثلاً: قصدا خوراک څښاک يې وکړ، يا وظيفه زوجيت يې ادا کړ؛ نو په هغه باندې قضا او کفارہ دواړه لازم دي.^(۲)

د رانجاو تيل لکونکي په دې گمان چې

روژه يې ماته شوه خوراک او څښاک کول

سوال: زما روژه وه، او په سرمې تيل ولگول، چاراته وويل چې په سر کې تيل لگولوسره روژه ماتيږي، ما خوراک څښاک وکړ، اوس په ماباندې صرف قضا ده يا کفارہ هم؟

جواب: که چا په روژه کې سرمه ولگوله يا يې سر غوړ کړ او په دې گمان چې روژه يې ماته شوه او څه خوراک څښاک يې وکړ؛ نو په دې صورت کې قضا او کفارہ دواړه واجبېږي.^(۳)

۱ [ومن جامع عامداً في احداث السيلين او اكل او شرب ..... فعليه القضاء والكفارة لان الجنابة متكاملة لقضاء الشهوة ..... والكفارة مثل كفارة الظهار (الجوهرة النيرة، كتاب الصوم ج: ۱ ص: ۱۴۳، طبع بمبئي) (والكفارة مثل كفارة الظهار) ..... وهي عتق رقبة فان لم يجد فصيام شهرين متتابعين فان لم يجد فاطعام ستين مسكيناً، لكل مسكين نصف صاع من تمر... الخ (البنية في شرح الهداية ج: ۴ ص: ۳۰۸، كتاب الصوم طبع حقانية)

۲ [من جامع عمدًا في احداث السيلين فعليه القضاء والكفارة ..... اذا اكل متعمداً ما يتغذى به او يتداوى به يلزمه الكفارة ..... الخ (عالمگیری ج: ۱ ص: ۲۰۵) وايضاً ومن جامع عامداً في احداث السيلين او اكل او شرب ..... فعليه القضاء والكفارة لان الجنابة متكاملة لقضاء الشهوة ..... الخ (الجوهرة النيرة ج: ۱ ص: ۱۴۳) -

۳ [اذا اكتحل او ادهن نفسه او اشار به ثم اكل متعمداً فعليه الكفارة الا .... [بقية حاشيه په راروانه صفحه..

روژه ماتونکي کس به څومره کفاره اداکوي؟

سوال: په ماباندې ددو روژو ماتولو کفاره وه، چې ماد يوي روژې کفاره اداکړې ده. کومه چې شپيتو مسکينانو ته ددو وختو وډې يافي کس دوه سيره غله ده، اوس پوښتنه دا کوم چې ايا د دويمې کفاره به هم دغه شان اداکول وي، هرکله چې ما کفاره تقريباً ديرش کاله پس اداکړې ده اودا غله ماد اوړوپه شکل کې تقسيم کړې ده او په دې تقسيم کې راته ډير مشکلات راپېښ شوي وو، ځکه چې په خيرغوښتونکي او مسکين کې فرق کول ډير گران و، ايا دغلي په بدله کې ددې قيمت اداکولی شو؟

جواب: درمضان المبارک روژه ماتولوباندې چې کومه کفاره لارمه ده هغه داده چې دوه مياشتې پرله پسې روژې ونيسې، کوم کس چې دروژې طاقت لري دهغه له پاره شپيتو مسکينانو باندې وډې خوړل کافي نه دي^{۱۱}، هو! کوم کس چې دروژې نيولو طاقت نه لري، هغه دې په شپيتو مسکينانو باندې وډې وځوري، که دواړه روژې دې په يورمضان کې ماتې کړې وي نو ددواړو کفاره داشوه او که په بيل بيل رمضان کې دې ماتې کړې وي نو ددوېمې کفاره لارمه ده^{۱۲}. د مسکينانو د لټولو دې خامخا کوشش کولو په ځای ديني مدرسي ته به دې هغومره پيسې ورليږلې وي چې په طالبانو باندې خوړلې شوې وي.

روژه کې په کوروالي کفاره لازميږي

سوال: ديوکس واده وشو او رمضان راغی، د ورځې ښځې خاوند ته تخليه ملا وشوه، هغوی کور والی وکړ، او همدغه شان يې تقريباً څلور ورځې کوروالی وکړ، صورت مسئله کې به قضا او کفاره دواړه وي يا جدا جدا کيدې شي؟ اوس د کفارې په صورت کې هغوی لره ۲۴۰-۲۰x۴ مسکينانو باندې وډې خوړل وي يا همدغه شان دروژې په صورت کې به (۲۴۰) روژې نيول وي؟

جواب: الف: قضا روژې چې کله وغواړئ نونيولی يې شی^{۱۳}، مگر د کفارې روژې چې کله

...بقية د تير مخ].. اذا كان جاهلاً فافق له بالفطر فلا تلزمه الكفارة هكذا في فتاوى قاضيخان (الفتاوى الهندية

ج: ۱ص: ۲۰۶، وكذلك في فتح القدير مع الهداية ج: ۲ص: ۹۶)۔

۱ [ولو قدر على الصوم يبطل حكم الفداء لان شرط الخليفة استمرار العجز (فتح القدير ج: ۲ص: ۸۳)۔

۲ [فان افطر في رمضان مرراً ان كان في يوم واحد كفته كفارة واحدة بالاجماع وان كان في رمضانين لزمه لكل يوم كفارة بالاجماع وان لم يكفر للاول في الصحيح (الجوهر النيرة ج: ۱ص: ۱۴۵ شامي ج: ۲ص: ۴۱۳)

۳ [ثم اذا كان مخيراً في قضاء رمضان فالمتابعة مستحقة مسارعة الى اسقاطه عن ذمته كذا في السراج الوهاج (عالمگیری ج: ۱ص: ۲۱۵، الباب السابع في الاعتكاف)۔

شروع کړئ نوچې مسلسل وي، اوکه په مينځ کې ئې وقفه راغله نو بيا دنوې سر نه شروع کړئ؛ البته بنځې ته چې دحيض دوجې نه کومه وقفه کول وي، هغه معاف ده.^{۱۱}

ب:..... که دالومړۍ روژې کفار دې ورکړې نه وي؛ نودتولوله پاره يوه کفاره کافي ده، مگر شپيتو مسکينانو ته دخوراک ورکولواجازات په دې صورت کې شته چې بنده په روژه نيولوباندې قادر نه وي.^{۱۲}

د روژې په دوران کې که بنځې خاوند

صحبث وکړ، نوکفاره په دواړو لازميږي

سوال: دنن نه تقريباً پنځلس کاله وړاندې موږ بنځه خاوند دروژې په حالت کې وو، چې شيطان راباندې غالب شو او موږ صحبت وکړ، مولانا صاحب الله تعالى دې زمونږ گناهونه معاف کړي داسې يوځل نه بلکې درې ځل وشو، دويم ځل د ۹ بجونه مخکې شوي و، موږ پيشمنۍ نه پس نيت کړی و، مگر دکوروالي نه مخکې مودانيت وکړ چې نن زمونږ روژه نشته، بلکې ماخپلې بنځې ته دې پورې وويل چې ددې نيت کولوبيا وجود که گناه وشي، نودهغي کفاره به زه ورکوم اويوځل دغرمې په وخت کې داسې وشو، هغه دخوانۍ ورځې وې اوزموږ تنهايي هم وه، اوس داخيال زما او زما دنبځې له پاره سوهان روح جوړشوی دی، زه داهم واضحه کوم چې مونږ تراوسه پورې کفاره نه ده ورکړې اوس زه گناهگار او عاجز بنده تاسونه داپوښتنه کوم چې ددې گناه کفاره څه ده؟ آيا د دواړو دطرف نه به وی ياديو طرف نه؟ اوڅومره؟ اوددې کفاره څنگه چې مالوستلي دي مسکينانو باندې ډوډۍ خوړل دي؛ نودمسکينانو دنه موندلو په صورت کې اياهم دومره رقم ياخوراک يتيم خانې ته ورليږل کيداى شي؟

جواب: په تاسودواړو ددې روژوقضاهم لازمه ده او قصداً روژه ماتولو باندې کفاره هم لازمه ده،^{۱۳} که تاسودواړه دروژونيولوطاقت لرئ نود دواړوپه ذمه پرله پسې شپيته روژې نيول لازم دي. اوکه دروژې طاقت مونه وي نوتاسودواړه په شپيتوشپيتومسکينانوباندې ډوډۍ وخوړوئ.^{۱۴} اوکه مسکينان نه وي نومدرسه يايقيم خانه کې رقم جمع کړئ، اوهغوی باندې واضحه کړئ چې دادروژې کفاره ده.

۱ [فان لم يجد صام شهرين متتابعين فان لم يستطع اطعم ستين مسكيناً لحديث الاعرابي المعروف في الكتب الستة فلوافطرو لولعذر استأنف الا لعذر الحيض (رد المحتار ج: ۲ ص: ۴۱۲، باب ما يفسد الصوم وما لا يفسده)۔

۲ [ايضاً تيره شوى حاشيه (ولو قدر على الصوم يبطل حكم القضاء... الخ) او ورپسې حاشيه (فان افطر في رمضان مرراً ان كان في يوم واحد... الخ) او گورئ]۔

۳ [من جامع عمداً في احد السبيلين فعليه القضاء والكفارة ..... وعلى المرأة مثل ما على الرجل ان كانت مطاوعة ..... الخ (عالمگيرى ص: ۲۰۵، النوع الثانى ما يوجب القضاء والكفارة)۔

۴ [وللشيخ الفاني ..... ومثله ..... المريض اذا تحقق اليأس من الصحة ..... [بقية حاشيه په راروانه صفحه.

قصداً روژه ماتونکي باندې کفاره لازميږي

سوال: که ښه په پوهه سره (دلوبې تندې له وجې، روژه ماته کړل شي، ددې کفاره څنگه اداکيږي؟

جواب: که يوکس کمزروی وي اودلوبې تندې له وجې دهغه ژوندته خطر لاهق شي؛ نوروژه ماتول ورته جائز دي^{۱۱} او که داسې حالت نه و اوروژه يې ماته کړه؛ نو دهغه په ذمه قضاو کفاره دواړه لازميږي، کفاره داده چې دوه مياشتې پرله پسې روژې ونيسي، او که ددې طاقت نه وي؛ نو په شپيتو مسکينانو باندې دې ددو وختو وډۍ وځوري^{۱۲}.

د ناروغۍ له وجې که د کفارې روژې په مينځ

کې پاتې شي نو پوره روژې به بيا نيول وي

سوال: د چاپه ذمه د کفارې روژې وې، هغه د کفارې روژې شروع کړې، په مينځ کې ناروغ شو، اوس سوال دادې چې بيا به دنوې سره دوه مياشتې روژې پوره کول وي؟

جواب: که د ناروغۍ له وجې نه د کفارې څه روژې په مينځ کې پاتې شوې؛ نو درغيدونه پس به دنوې سره دوه مياشتې روژې پوره کوي، همدغه شان که د ښځې د نفاس دوجې نه څه روژې په مينځ کې پاتې شوې نو هغه دې هم دنوې سره روژې پوره کړي^{۱۳}.

ښځه به د کفارې روژې مسلسلې څنگه نيسي؟

سوال: ما يوه روژه نيولو سره ماته کړه، چې د هغې کفاره په ما باندې مسلسل شپيته روژې نيول دي، پوښتنه داده چې زه دا روژې څنگه ونيسم؟ ځکه چې په مينځ کې د روژو د ماتيدو ويره ده؟

جواب: که روژه مو د رمضان ماته کړې وي؛ نو شپيته روژې مسلسل نيول ضروري دي، که

... بقيه د تير مخ... فعليه الفدية لكل يوم من المرض (شامي ج: ۲ ص: ۴۲۷، فصل في العوارض الميحه)۔

۱ [اومريض خاف الزيادة لمرضه وصحيح خاف المرض ..... الخ، وفي الشرح: في القهستاني عن الخزانة مانصه ان الحراخادم .... وخاف الهلاك فله الافطار كحرة او امة ..... الخ (شامي ج: ۲ ص: ۴۲۲، طبع سعيد)
۲ [ومن جامع عامداً في احد السبيلين او اكل او شرب ..... فعليه القضاء والكفارة لان الجناية متكاملة لقضاء الشهوة (الجوهرة النيرة ج: ۱ ص: ۱۴۳) وفي البناية: (ثم قال والكفارة مثل كفارة الظهر) ..... وهي عتق رقبة فان لم يجد، فصيام شهرين متتابعين فان لم يستطع فاطعام ستين مسكيناً، لكل مسكين نصف صاع من براوصاع من تمر ..... الخ (البناية في شرح الهداية، كتاب الصوم ج: ۴ ص: ۳۰۰ تا ۳۰۸ طبع حقانية)۔

۳ [فان لم يجد صام شهرين متتابعين ..... فلو افطر ولولعذر استأنف الا لعذر الحيض ..... الخ (شامي ج: ۲ ص: ۴۱۲ باب ما يفسد الصوم وما لا يفسده)۔

په مینځ کې یوه هم پاتې شوه نو دوباره یې د نوی سر نه شروع کړی، تردې چې شپيته روژې پوره شي، او یوه روژه د قضاء هم ونیسئ، خوکه د حیض ورځې په مینځ کې راشي: نو مجبوری ده، دا مسئله خو د رمضان د روژې د ماتولو ده.^[۱] او که په عام روژو کې یې یوه روژه ماته کړه نو یوه روژه نیول کافي دي.^[۲]

❖ نفل او نذر روژې ❖

د نفلي روژې نیت یې د شپې نه وکړ، خود عذر

له وجې یې ونه شوه نیولی

سوال: د نفلي روژې له پاره یې که د شپې نه نیت وکړ، چې زه به سبا روژه نیسمو خو د پېشمېني له پاره راپورته نه شو یا راپورته شو خو طبیعت یې خراب شو، نو هغه روژه به وروسته نیول وي یا نه؟ مطلب دادی که پرېږدي نه نوڅه نقصان خونشته؟

جواب: که د شپې یې دانیت کړی و او ویده شوی و چې سهار به نفلي روژه نیسم؛ نو د صبح نه مخکې هغه ته دنیت بدلولو اختیار شته، که د صبح صادق نه یې مخکې سترگې وغړیدې او د روژې نه نیولو اراده یې وکړه؛ نو د هغه په ذمه هیڅ نه شته.^[۳] خو که د شپې نه یې دروژې نیت وکړ او ویده شو، بیا د صبح صادق نه پس یې سترگې وغړیدې؛ نو اوس د هغه روژه شروع شوې ده.^[۴] که داماته کړي، قضاء پرې لارمیري.^[۵]

د نذر روژو شرعي څه حیثیت دی؟

سوال: د نذر (منبستې) روژې که ونه نیول شي نوڅه نقصان خونشته؟ یا کله چې هغه کار وشي؛

^۱ [وکفرای مثلها فی الترتیب فیعتق اولاً فان لم یجد صام شهرین متتابعین فان لم یستطع اطعم ستین مسکیناً لحديث الاعرابی المعروف فی الکتب الستة فلو اطعم ولو لعذر استائف الا لعذر الحیض ؛ (شامی ج: ۲ ص: ۴۱۲، باب مایفسد الصوم وما لا یفسده)

^۲ [او افسد صوم غیر اداء رمضان بجماع او غیره لعدم هتک حرمة الشهر..... الخ (مراقی الفلاح مع غاشیه الطحطاوی ص: ۳۷۰، کتاب الصوم، طبع میر محمد کتب خانه)

^۳ [ولونوی من اللیل ثم رجع عن نیته قبل طلوع الفجر صرح رجوعه فی الصیامات کلها کذا فی السراج الوهاج (عالمگیری ج: ۱ ص: ۱۹۵، کتاب الصوم، الباب الاول فی تعریفه)۔

^۴ [ولوقال نويت ان اصوم غدا ان شاء الله تعالى صحت نیته هو الصحيح کذا فی الظهيرية (عالمگیری ج: ۱ ص: ۱۹۵) ولا تبطل بالمشیئة بل الرجوع عنها بان یعزم لیلاً علی الفطرونية الصائم الفطر لفو (الدر المختار مع الرد ج: ۲ ص: ۳۸۰ کتاب الصوم)۔

^۵ [او افسد غیر صوم رمضان ..... قضی ..... فقط ..... الخ (الدر المختار مع الرد ج: ۲ ص: ۴۰۴)۔

نور ورته نیول پکار دي؟ یا چې کله یې هم ونیسي؟

جواب: د نذر (منبستې) روژې واجب وي، دهغو ادا کول لازم وي^{۱۱} اونه ادا کول یې گناه ده، که د مشخصو ورځو د روژو نذر یې کړی و، نو بیا خو پرې هغه معینې ورځې روژې نیول واجب دي، په تاخیر کولو باندې به گناهگار وي. هغه له په تاخیر کولو باندې استغفار کول پکار دي، مگر تاخیر کولو سره هغه روژې معاف کیږي نه. بلکې هغومره روژې په نورو ورځو کې نیول واجب دي او که ورځې یې مقررې کړې نه وې، مطلقاً داسې یې ویلي و چې: دومره ورځې روژې به نیسم؛ نو چې کله هم یې ادا کړي ادا به شي، خو خومره چې بېره وکړي غوره ده.^{۱۲}

نفلي روژه ماتولوسره یوازې قضا لازمیږي

سوال: که چا نفلي روژه ماته کړه نو آیا کفاره به هم لازمیږي؟

جواب: کفاره یوازې درمضان شریف فرض روژه ماتولو باندې لازمیږي، که بله روژه یې ماته کړه نو صرف قضا به واجب شي، کفاره نه لازمیږي.^{۱۳}

که څوک د نذر روژې نه شي نیولی نوڅه وکړي؟

سوال: که چا د نذر روژې منلې وي چې فلانی کارمې وشي؛ نو دومره روژې به نیسم، بیا هغه کار وشي، مگر هغه د ضعیف العمرې له وجې یا د سختې گرمي له وجې هغه روژې ونه نیولی شي نو ددې په بدله کې په مسکینانو باندې ډوډۍ خوړلې شي؟

جواب: که د گرمي له وجې یې نه شي نیولی نو په یخني کې دې ونیسي، دهغه له پاره روژې نیول لازمي دي^{۱۴} او که بوډوالی داسې دی چې په یخني کې هم روژې نه شي نیولی نو دهرې روژې په بدله کې دې چا محتاج ته د صدقه فطر په مقدار کې غله یا قیمت ورکړي.^{۱۵}

۱ [وواجب وهو نوعان :معین كالنذر المعین وغير معین كالنذر المطلق ..... الخ (الدر المختار مع الرد ج: ۲ ص: ۳۷۳ کتاب الصوم)۔

۲ [وفي الشرح :قوله متتابعاً افاد لزوم المتابع. آن صرح به وكذا اذا نواه ما اذا لم يذكره ولم ينوه ان شاء تابع وان شاء فرق وهذا في المطلق اما صوم شهر بعينه او ايام بعينها فيلزمه التابع (شامی ج: ۲ ص: ۳۴۵، فصل في العوارض المبيحة)

۳ [اوافسد غير صوم رمضان .... قضی فقط (الدر المختار ج: ۲ ص: ۴۰۴) وايضاً : اوافسد صوم غير اداء رمضان بجماع او غيره لعدم هتك حرمة الشهر (مراقی الفلاح علی هامش الطحطاوی ص: ۳۷۰، کتاب الصوم)

۴ [اذا نذر شيئاً من القربات لزمه الوفاء به لقوله تعالى: وليوفوا نذورهم ، وقوله صلى الله عليه وسلم : من نذر ان يطيع الله فليطعه ..... الخ (مراقی الفلاح علی هامش الطحطاوی ، باب ما يلزم الوفاء به ص: ۳۷۸) ولولم يقدر لشدة الزمان كالخرفله ان يفطر وينتظر الشتاء فيقضى كذا في فتح القدير (فتاوى هندية الباب السادس

في النذر ج ۱ ص ۲۰۹)۔

۵ [ولو آخر القضاء حتى صار شيخاً فانياً او كان النذر بصيام الابد ..... [بقیه حاشیه په راروانه صفحه.

د مجبوري له وجې د نذر روژې پريښودل

سوال: مادڅه کار له پاره نذر منلی و، چې که زما فلانی کار وشو؛ نو شپږ روژې به نیسم، اوس زه هغه روژې نه شم نیولی، ځکه چې زه یوه نوکریښه اینجلی یم او دیر دمحت کارکوم، لهذا تاسو ماته ووايئ چې ددې به څه کفاره وي؟

جواب: که بنده دې دېوالي له وجې بې وسه شي او دروژې د نیولو طاقت په کې پاتې نه شي؛ نو بیا د روژې فدیو ورکولی شي، تاسو سره خوڅه داسې بې وسي نشته ددې وجې نه ستا په ذمه شپږ روژې نیول واجب دي، د دومره ورځو رخصتي واخله! ستاله پاره فدیو ورکول کافي نه دي.^(۱)

د نذر روژې په بل چا نیول جائز نه دي

سوال: یوکس نذر وکړ چې که زما فلانی کار وشو؛ نو زه به پنځلس روژې نیسم، کله چې هغه کار وشو، هغه کس هغه روژې په خپل کور والو باندې تقسیموي، هرکله چې د نذر منلو په وخت کې هیچاته ددې ذکر کړې نه و، چې که کار وشو؛ نو ټول کوروال به روژې نیسو، تاسو د قرآن او حدیث په رڼاکې دا وښايئ چې هغه داروژې په نورو باندې نیولی شي، که یوازې دی به یې نیسي؟ هرکله چې نور هم نیولو ته تیار دي.

جواب: داروژې به په خپله باندې نیسي^(۲)، په نورو باندې یې نه شي نیولی، ځکه چې لمونځ روژه خالص بدني عبادتونه دي او کومه وظیفه چې دکوم بدن له پاره تجویز کړل شي، دهغې نفع به خاص دهغې په کولو سره وي، بل باندې کولو سره به هغه خاص نفع هغه بدن ته حاصله نه شي، ددې وجې نه خالص بدني عبادتونه (مثلاً: روژه، لمونځ، کې نیابت جائز نه دی، یعنې دیوپه ځای بل کس دا نه شي ادا کولی^(۳) او که یوکس ددې بدني عبادتونوله کولونه عاجز شي؛ نو ددې په بدله کې شریعت فدیو تجویز کړې ده، یعنې دهر لمونځ او روژې په بدله کې دې د صدقه فطر برابر مقدار چا محتاج ته غله ورکړل شي (واضح دې وي چې د لمونځ نه

...بقیه د تیر مخ].. فعجز لذلك او باشتغاله بالمعيشة لكون ضاعته شاقة فله ان يفطر ويطعم لكل يوم مسكيناً على ماتقدم..... الخ (الفتاوى العالمگیری، الباب السادس فی النذر: ج ۱: ص ۲۰۹، وکذا فی الحاشیه للطحطاوی علی الدر المختار: ج ۱: ص ۴۶۵، کتاب الصوم، طبع مکتبه رشیدیه کوئته).

۱ [تیره شوی حاشیه (ومن جامع عامداً فی احد السیبلین او اکل او شرب.... الخ) او ورپسې حاشیه (اذا صام المظاهر شهرین متتابعین بالاهله اجزاه.... الخ) او گوری].

۲ [اذا نذر شيئاً من القربات لزمه الوفاء به لقوله تعالى: وليوفوا نذورهم، ولقوله صلى الله عليه وسلم من نذر ان يطعم الله فليطعه (مراقی الفلاح، باب ما يلزمه الوفاء به ص: ۳۷۸).]

۳ [وان صام او صلى عنه الولي لا، لحديث النسائي لا يصوم احد عن احد ولا يصلي احد عن احد ولكن يطعم عنه وليه (الدر المختار مع الرد ج: ۲: ص ۴۲۵ فصل فی العوارض المبيحة).]

د عاجز کیدو صورت یوازې مرګ سره کیدای شي او د روژې نه عاجز کیدل د بوډا والي له وجې نه هم کیدای شي او داسې بیماری چې د هغې نه درغیدو امیدنه وي،^{۱۱}

د نذر روژې نه نیول ګناه ده

سوال: زما یوه خور ده، چې د هنې د واده ډیره موده تیریدو سره هم څه اولاد نه و شوی، په دې وجه هغې نذر کړی و چې زه جوړه هم شم او زما اولاد هم وشي؛ نو زه به د هرې جمعې روژه نیسم، د الله پاک په مهرباني سره هغه جوړه هم شوه او اولاد یې هم وشو، اوس زما د خور درې زامن او دوه لوڼه دي، په کور کې د کارونو د ډیر والي له وجې د جمعې د ورځې روژه نه شي نیولی، په دې وجه تاسو ته درخواست دی چې د دې منل شوي نذر څه آسانه کفاره چې زما خور هغه ادا کولو سره د ګناه نه خلاصه شي، زما د خور مالي حالت هم کمزوری دی.

جواب: داسې کول نذر بالکل نه دی پکار چې هغه وروسته پوره کولی نه شي، د کور کارونه خو عذر نه دي چې د هغې د وجې نه روژه و نه نیول شي، په دې وجه د هغې په ذمه روژې نیول لارم دي، خو که داسې کمزورې شي چې د روژې نیولو طاقت یې نه وي؛ نو څنګه چې معذور انسان د رمضان د روژې فدیة ورکوي، هغه دې هم فدیة ورکوي، که د طاقت باوجود هغې د جمعې د ورځې روژې او نه نیولې نو د هغې قضاء د هغې په ذمه واجب ده، او د نه نیولو په وجه به یې چې کومه ګناه وي د هغې له پاره دې د الله پاک نه معافي هم غواړي. [۲]

د جمعې ورځ د روژې له پاره خاص کول

سوال: یو صاحب زموږ ورور ته وویل چې: رسول الله ﷺ به د جمعې په ورځ باندې نفلی روژه نه نیوله او منع یې فرمایله، ما ورسره بحث وکړ چې د عاشورې یا پنځلسم شعبان یا ایام بیض د قمری میاشتې په دیارلسم، څوارلسم او پنځلسم تاریخ باندې یا د عرفې روژه نیسي؛

[۱] وللشيخ الفاني العاجز عن الصوم الفطر ويفدي وجوباً، (قوله وللشيخ الفاني) وهو الذي كل يوم في نقص الي ان يموت..... واغل ايح له الفطر لأجل الحرج وعذره ليس بعرض الزوال حتي يصار الي القضاء فوجبت الفدية لكل يوم نصف صاع من بر..... كصدقة الفطر، بحر، وافاد القهستاني عن الكرمانى ان المريض اذا تحقق اليأس من الصحة فعليه الفدية لكل يوم من المرض. (حاشية الطحطاوي علي الدر المختار ۱/ ۴۶۵ / طبع رشيدية كونه)۔

[۲] اذا نذر ان يصوم كل خميس يأتي عليه فافطر خميساً واحداً فعليه قضاؤه كذا في المحيط ولو اخر القضاء حتي صار شيخاً فاناً او كان النذر بصيام الابد فعجز لذلك او باشتغاله بلمعيشة لكون صناعته شاقة فله ان يفطر ويطعم لكل يوم مسكيناً. (عالمگیری ۲۰۹/۱). ومتي قدر قضي لان استمرار العجز شرط الخلفية (قوله ومتي قدر) اي الفاني ومن في حكمه علي الصوم (قوله لان استمرار لعجز) اي الي الموت.... الخ. (حاشية الطحطاوي علي الدر المختار ۱/ ۴۶۵ / طبع رشيدية كونه)

نو آیا چې جمعه راشي؛ نو روژه نه دي نیول پکار؟

جواب: دا صحیح ده چې د جمعې ورځ د روژې له پاره د خاص کولو نه منع راغلې ده، [۱] هم په دې وجه فقهاء کرامو د روژې له پاره د جمعې د ورځې مخصوص کولو ته مکروه ویلي دي، خو که د چا له پاره په نورو ورځو کې د مشغولتیا د وجې نه روژه نیول گران وي؛ نو د اختر نه پس شپږ روژې د جمعې په ورځ هم نیولی شي.

آیا د جمعة المبارک روژه نیول یوازې په رمضان کې جائز ده؟

سوال: د ځینو خلکو وینا ده چې په جمعة المبارک کې روژې یوازې په رمضان کې نیول جائز دي او په عامو حالاتو کې د جمعې په ورځ باندې روژه نیول جائز نه دي، ځکه چې جمعة المبارک د اختر ورځ ده، او د اختر په ورځ روژه نیول حرام دي، دا خبره صحیح ده یا غلطه؟

جواب: د جمعې په ورځ روژه نیول بغیر د کراهت نه جائز دي [۲] د جمعې د ورځې د اختر د ورځې کیدو دا معنا نه ده چې په دې باندې د اختر ټول احکام نافذ شو.

آیا یواځې د جمعې په ورځ روژه نیول صحیح دي؟

سوال: زما یو دوست چې په مذهب کې خاص معلومات لري، هغه دیوې مسئلې په باره کې ویلي و چې که موږ د جمعې په ورځ باندې روژه نیول وغواړو؛ نو ورسره یوه ورځ مخکې یا وروسته یعنې زیارت یا هفتې په ورځ باندې روژه نیول ضروري دي آیا دا خبره صحیح ده؟

جواب: په حدیث کې د جمعې ورځ دروژې له پاره خاص کولو څخه ممانعت راغلې دی [۳] ددې وجې نه صرف د جمعې دورځې روژه نیول پکار نه دي، البته که یې ونیسي؛ نو مخکې وروسته ترې روژې نیول ضروري نه دي.

خاص د جمعې په ورځ روژه نیول موجب فضیلت نه دی

سوال: نبی اکرم ﷺ یواځې د جمعې دورځې دروژې نه منع فرمایلي ده، مگر ماته په نورو ورځو کې فرصت نه ملاوېږي، ځکه چې په نورو ورځو کې زه د الله تعالی د کار له پاره ځم، نو

[۱] عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: لا يصم أحدكم يوم الجمعة إلا أن يصوم قبله يوم أو بعده. (سنن أبي داود/۱/۳۲۹). عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: لا تختصوا ليلة الجمعة بقيام من بين الليالي ولا تختصوا يوم الجمعة بصيام من بين الأيام إلا أن يكون في صوم يصومه أحدكم. رواه مسلم (مشکوٰۃ/۱۷۹)

[۲] وصوم يوم الجمعة بانفراده مستحب عند العامة كالاثني والخميس. (البحر الرائق/۲/۲۷۸)

[۳] عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: لا يصم أحدكم يوم الجمعة إلا أن يصوم قبله أو يصوم بعده. (ترمذي/۱/۹۳/طبع دهلي). ومنها: تخصيص ليلة الجمعة دون غيرها وقد ورد النهي عن تخصيص يوم الجمعة بصيام وليلة بقيام. (حلي کبر/۴۳۳/تمتات من النوافل)۔

روژې سره کمزوری کیږم؛ نوزه یوازې د جمعې ورځ روژه نیولی شم؟
جواب: یواځې د جمعې روژه نیول مکروه دي، خو تاسو سره بله ورځ د نیولو گنجائش نشته
 نوڅه نقضان پکې شته، روژه نیسې، مگر خاص دا ورځ دې د فضیلت والا نه گڼل کیږي.^{۱۱}

د جمعۃ الوداع دروژو ثواب

سوال: درمضان المبارک داخري جمعې دروژې نیولو ثواب زیات ملاویږي یا د باقی ورځو په
 شان ثواب ملاویږي، ځکه چې په دغه ورځ د روژې نیولو په خاص طور سره اهتمام کیږي، په
 دغه ورځ په خصوصیت سره په ماشومانو باندې روژه نیول کیږي، ددې شرعي حیثیت څه دی؟
جواب: درمضان المبارک داخري جمعې دروژې خصوصي فضیلت ماته معلوم نه دی، کیدای
 شي چې په دې کې دا غلطه نظریه هم کارامد وي چې داخري جمعې روژه د ټول عمر دروژو قائم
 مقام وي مگر د امحض جاهلانه تصوری.^{۱۲}

آیا د جمعۃ الوداع روژه نیولو سره تیرې روژې معاف کیږي؟

سوال: ځینې خلک وایي چې د جمعۃ الوداع روژه نیولو سره تیرې شوې ټولې روژې معاف
 کیږي، آیا دا صحیح ده؟

جواب: بالکل غلطه او دروغ دي، د پوره رمضان روژې نیولو سره هم تیرې روژې نه معاف
 کیږي بلکه دهغو قضا واجب ده^{۱۳}، شیطان دا قسمه خیالات دخلکو په زړونو کې ځکه پیدا کوي
 چې دوی په فرض پوره کولو کې کوتاهي وکړي، دې خلکو ته خودومره سوچ کول پکار دي چې
 صرف د جمعۃ الوداع روژې نیولو سره د ټول عمر روژې معاف کیږي؛ نو هر کال درمضان
 دروژو فرضیت خو... نعوذ بالله... یوه فضول شان خبره شوه.

د جمعۃ الوداع دروژې حکم هم د نورو روژو په شان دی

سوال: که یوکس د جمعۃ الوداع روژه ونیسي او سخت ناروغ شي او دهغه له پاره روژه ماتول
 ضروري شي نو هغه څه وکړي؟ آیا روژه ماته کړي؟ او که روژه ماته کړي؛ نو دهغې دکفارې له

۱ [ایضا، نیز وایضا وفي الخاتمة ولا بأس بصوم يوم الجمعة عند أبي حنيفة ومحمد لما روي عن ابن عباس رضي
 الله عنهما انه كان يصومه ولا يفطره. وظاهر الاستشهاد بالاثار ان المراد بلا بأس الاستحباب... الخ.
 (شامي/۲/۳۷۵)۔

۲ [ولا ينبغي ان يتكلف لالتزام ما لم يكن في الصدر الأول: كل هذا التكليف لاقامة امر مكروه. (غنية المتولي
 شرح منية المصلي/۴۳۳/ طبع سهيل اكيدي لاهور). وهو..... فرض وهو نوعان: معين كصوم رمضان اداء
 وغير معين كصومه قضائ. (الدر المختار/۲/۳۸۳/ طبع ايج ايم سعيد)۔

۳ [المريض اذا خاف علي نفسه التلف او ذهاب عضو يفطر بالاجماع وان خاف زيادة العلة وامتداده فكذلك
 عندنا وعليه القضاء اذا افطر كذا في المحيط. (عالمگري/۱/ ۲۰۷/ الباب الثاني في الاعذار التي تبغ الافطار)۔

پاره به څه کول وي؟ که یوکس یوازې دگرمي له وجې قصداً روژه ماته کړي؛ نو دهغې کفار به دنورو روژو څخه زیاته وي؟ یا دهغې برابره وي؟ صحیح صورت حال نه موخبر کړئ!

جواب: په داسې حالت کې چې روژه ماتول ضروري شي؛ نوروژه دې ماته کړي وروسته دې دهغې قضا ونیسي، دهغې هیڅ کفار نه شته، یوازې قضا واجب ده.^[۱]

که یوکس قصداً درمضان المبارک روژه ماته کړي؛ نو په هغه باندې قضا او کفار دواړه لازم دي.^[۲] کفار دده چې پرله پسې دوه میاشتې روژې ونیسي^[۳] دجمعة الوداع دروژې هماغسې حکم دی څنگه چې دنورو ورځو د روژو دی.

د رجب، شعبان او رمضان د روژو نیولو عهد کول

سوال: د رجب، شعبان او رمضان درې واړو میاشتو روژې نیسم نو ماته د چا نه معلومه شوه چې دا روژې حرامې دي، اوس روژې خو نیسم خو په زړه کې مې ویره ده، او عهد مې کړی و چې درې میاشتې به نیسم، او اوریدلې مې دي چې زموږ خوږ نبي ﷺ به هم درې میاشتې روژې نیولې، الله پاک ماته دا طاقت راکړی دی چې زه درې میاشتې روژې ونیولې شم، د روژو د نیولو خاص وجه یو خو دا ده چې زه په هر حال کې ځان تهجد سره عادتوم، که زه د درې میاشتو روژې ونیسم؛ نو د تهجد د لمانځه عادت به مې هم کلک شي، او دغه شان به مې بیا همیشه د تهجد د مانځه له پاره سترگې غړېږي، که دا روژې نیولې کیدای شي، نو څومره ښه مخکې روژه بندول پکار دي، هسې خويي مونږ نیمه گنټه مخکې بندوو.

جواب: که تاسو د رجب، شعبان او د رمضان د روژو نذر کړی وي (لکه چې ستاسو د عهد کړیو الفاظو نه معلومېږي) نو ستاسو په ذمه د دې دوه میاشتو مسلسل روژې نیول واجب دي.^[۴] د رجب او شعبان د روژو په فضیلت کې هیڅ صحیح حدیث نه دی راغلی.^[۵] د شعبان

۱ [وفي الظهيرة رضيع مبطن يخاف موته من هذا الدواء وزعم الاطباء ان الظئر اذا شربت دواء كذا برئ الصغير وتماثل وتحتاج الظئر الي ان يتشرب ذالك فهاً في رمضان قيل لها ذالك اذا قال الاطباء الخذاق وكذلك الرجل اذا لدغته حية فافطر بشرب الدواء قالوا ان كان ذالك ينفعه فلا بأس به. (البحر الرائق/ ۲/ ۳۰۳/ فصل في العوارض).

۲ [ومن جامع عامداً في احد السيلين او اكل او شرب..... فعليه القضاء والكفارة لان الجنابة متكاملة..... الخ. (الجوهرة النيرة/ ۱/ ۱۴۳/ كتاب الصوم/ طبع بمبئی).]

۳ [(والكفارة مثل كفارة الظهر)..... وهي عتق رقبة، فان لم يجد فصيام شهرين متتابعين فان لم يجد فاطعام ستين مسكينا، لكل مسكين نصف صاع من بر او صاع من تمر.. الخ. (البنية في شرح الهداية/ ۴/ ۳۰۸/ طبع حقانيه)]

۴ [اذا قال الله علي صوم شهر لزمه ثلاثون يوماً وتعين الشهر اليه (عالمگیری/ ۱/ ۲۰۹/ الباب السادس في النذر)]

۵ [تفصيل دپاره اوگوری: اللآلی المصنوعة في الأحاديث الموضوعة. (۲/ ۱۱۴ تا ۱۱۷ طبع دارالفکر بیروت. ایضاً: تریه الشریعة المرفوعة/ ۲/ ۱۵۱/ طبع دارالکتب العلمیة/ بیروت.)]

د پنځلسم تاريخ د روژې فضيلت راغلي دي، [١] خو هغه روايت هم کمزوری دی، او د کوم مضمون چې تاسو حواله ورکړې ده په دې کې ليکل شوي اکثر روايات موضوع يا سخت ضعيف دي، د رجب او شعبان روژو سره که د خصوصي فضيلت اعتقاد و نه ساتل شي؛ نو د روژو د نيولو اجازت دی. خو په يو حديث کې دي چې د شعبان د نيماي نه وروسته روژه نه دي نيول پکار، [٢] (مشکاة)

د دې حديث په بناء باندې بعض اهل علم د شعبان د نصف نه پس روژو نيولو ته مطلقاً ممنوع وييلي دي، او ځينو دا ممانعت په شفقت او مهرباني باندې محمول کړی دی، چې د رمضان المبارک له پاره يې طاقت په خپل حال وي. [٣]

د رجب او د شعبان د روژو شرعي حيثيت

سوال: زه ستاسو کالم "ستاسو مسائل" هره جمعه مطالعه کوم د جمعې په ورځ (٨)، فروري باندې يو مسئله راغلې وه، د روژې فضيلت، دا داسې شروع کړل شوه: د رجب، شعبان او رمضان درې مياشتو روژې نيسم نو د چا نه معلومه شوه چې داسې روژې نيول حرام دي، نه خو تاسو دا وضاحت وکړ چې محترم رمضان المبارک سره يوځای ليکلو باندې غلطې کړې ده، ځکه چې د حرام لفظ خو ډيره لويه گناه ده، دهغه مياشتې له پاره چې دهغې فضيلت او زينت پخپله د هغې روژې دی، په هرحال کيدای شي چې د غلطې له وجې نه داسې ليکل شوې وي، زما اصل مسئله بله ده، تاسو په جواب کې ليکلي دي چې د رجب او شعبان په روژو کې هيڅ حديث نه دی راغلی، او د دې د فضيلت اعتقاد که و نه ساتل شي؛ نو دروژې نيولو اجازت دي، په (١٨) جنوري په جنگ اخبار کې ستاسو د کالم سره سره د جناب اقبال احمد اخري قادري صاحب مضمون هم و، چې په هغه کې هغوی د مختلفو احاديثو په حوالې سره د رجب المرجب فضيلت بيان کړی و، خاص طور د روژې د نيولو، تاسوپه وضاحت سره جواب وليکئ چې زموږ په شان خلک چې يوازې د علماء کرامو مضامين لوستلو سره استفاده کوي، هغوی به ستاسوپه جواباتو سره په ذهني اضطراب کې اخته کيږي، ما روژې نيول خو پرېښي دي، تاسو بلې جمعې ته جواب وليکئ چې څه صحيح دي او څه غلط؟

[١] عن علي رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: ان كانت ليلة النصف من شعبان فقوموا ليلها وصوموا يومها..... الخ. (مشکوٰۃ/ ١١٥/ ابن ماجة/ ١٠٠/ باب ماجاء في صلاة التسييح/ طبع مير محمد کتب خانه).

[٢] عن ابي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: اذا انتصف شعبان فلا تصوموا. (مشکوٰۃ/ ١/ ١٧٤). وفي المرقاة شرح المشکوٰۃ: (فلا تصوموا) اي بلا انضمام شيء من النصف الاول..... وفي رواية: فلا يصام..... والنهي للتعريه رحمة علي الأمانة ان يضعفوا عن حق القيام بصيام رمضان علي وجه النشاط..... الخ. (مرقاة شرح مشکوٰۃ/ ٢/ ٥٠٥/ طبع بمبئي).

جواب: د رمضان المبارک په روژو باندې خو هر مسلمان پوهیږي، د سائل مقصد د رمضان نه مخکې د رجب او د شعبان د روژو په باره کې پوښتنه کول و.

۲: تاسو چې کوم سوال اوچت کړی دی، که تاسو په غور سره لوستلې وې نو د هغې جواب زما په ذکر کړې مسئله کې مخکې راغلی و، ما لیکلي وو:

د کوم مضمون چې تاسو حواله ورکړې ده، په هغې کې لیکل شوي اکثر روایات ډیر سخت ضعیف دي. دا فقره راقم الحروف د هغو احادیثو د مفصل جانچ پر تال نه وروسته لیکلې وه. ستاسو دا خبره ډیره صحیح ده چې د اهل علم مختلف جوابات لوستلو سره ذهني اضطراب پیدا کیږي، د دې اضطراب حل دا دی چې تاسو ته د کوم عالم په تحقیق باندې اعتماد وی، هم د هغه مطابق دې عمل وکړل شي. د فضائلو په باب کې خلکو د ترغیب او ترهیب په غرض باندې ډیر روایات وضع کړي دي، د هغو نه ډیر دځینو بزرگانو په کتابونو کې هم نقل شوي دي، په اهل علم فرض ده چې یو څیز رسول الله ﷺ ته په منسوب کولو کې د احتیاط نه کار واخلي، که یو روایت د ځانه جوړ شوی وي، یا سخت کمزوری وي، هغه دې ذکر نه کړل شي، ځکه چې د رسول الله ﷺ طرف ته داسې خبره منسوبول کومه چې رسول الله ﷺ نه وي فرمایلي، ډیره سخته گناه ده. [۱]

د رمضان د روژو قضاء د نهم لسم محرم د نفلي روژو سره یوځای نیول

سوال: آیا د رمضان د روژې قضاء د نهم اولسم محرم د نفلي روژو سره په یونیت باندې کیدای شي؟

جواب: د رمضان د قضاء نیت وکړی، دوه نیتونه جمع کول صحیح نه دي. [۲]

رسول الله ﷺ له وحې پرته د عاشورا روژه ولې ونیوه؟

سوال: محترم (مولوی صاحب) چونکې زه هم د مطالعې ډیر شوق لرم په دې وجه زما په ذهن کې څو سوالات پیدا شوي دي، چې د هغو جوابات ستاسو نه غواړم.

اول سوال: دا دی چې په قرآن کریم کې الله پاک فرمایي چې زما نبي زما د وحې نه پرته خبره نه

[۱] عن عبدالله بن عمرو رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: بلغوا عني ولو آية، وحدثوا عن بني اسرائيل ولا حرج، ومن كذب علي متعمداً فليتبوأ مقعده من النار. رواه البخاري. (مشكوة ۳۲/ کتاب العلم/ الفصل الاول).

[۲] ومتي نوى شئين مکتلفين متساوين في الوكادة والفريضة ولا رجحان لاحدهما علي الآخر بطلا ومتي ترجح احدهما علي الآخر ثبت الرجح كذا في محيط السرخسي. واذا نوي قضاء بعض رمضان والتطوع يقع عن رمضان في قول ابي يوسف رحمه الله تعالى وهو رواية عن ابي حنيفة رحمه الله تعالى كذا في الذخيرة. (عالمگیری/ ۱/ ۱۹۶، ۱۹۷)

کوي، تاسو بيان کړئ چې رساله "يوم عاشورا د تاريخ په آينه کې" شائع کړده صديقي ترست کراچي په صفحه ۲ او ۳ باندې ليکل شوي دي چې: سيدنا ابن عباس رضي الله عنه فرمايي چې رسول الله ﷺ چې کله مدينې منورې ته تشریف راوړ، نو يهودو به د عاشورا د ورځې روژه نيوله، رسول الله ﷺ د هغوی نه تپوس وکړ چې: تاسو روژه ولې نيسئ؟ نو هغوی وويل چې زموږ له پاره ډيره د خوشحالي ورځ ده، سيدنا موسی عليه السلام او د هغوی قوم ته خلاصی ملاؤ شو، او فرعون غرق شوی و، نو سيدنا موسی عليه السلام د شکرانې روژه نيولې وه په دې وجه مونږ خلک هم روژه نيسو، نو په دې اوړيدو باندې رسول الله ﷺ وفرمايل چې بيا خو مونږ ستاسو په نسبت د سيدنا موسی عليه السلام د قرب زيات مستحق يو. لهدا رسول الله ﷺ روژه نيول شروع کړل او نورو ته يې هم د روژې د نيولو حکم وکړ. زه تاسو نه تپوس کوم چې رسول الله ﷺ چې د هغه له پاره دنيا جوړه وه د سيدنا موسی عليه السلام د واقعي نه (الله پاک دې معافي وکړي) بې خبر و چې يهودو هغه خبر کړ او دويمه دا چې آيا په رسول الله ﷺ باندې هغه وخت وحی نازل شوې وه چې ته هم روژه ونيسه او نورو ته هم حکم وکړه، چې هر کله رسول الله ﷺ بغير د وحی نه خبرې نه کولې، قرآن گواه دی؛ نو بيا رسول الله ﷺ داسې ولې وکړل؟ تاسو بيان کړئ بلکه ثبوت راکړئ چې وحی راغلې وه او که نه وه نازل شوې نو رسول الله ﷺ دا واقعه د کوم ځای نه رانقل کړه؟ يا خو د قرآن کریم نه جواب راکړئ او يا د حديث قدسی نه، ستاسو به ډيره مهرباني وي.

جواب: په دې کې دوه اشکالات ذکر شوي دي، يو دا چې د سيدنا موسی عليه السلام د واقعي رسول الله ﷺ ته مخکې نه علم ولې نه و؟ ماته نه ده معلومه چې دا څه اشکال دی؟ په قرآن کریم کې دي: تاسو نه پوهيدلئ چې کتاب څه دی او ايمان څه دی؟ [۱] که د کتاب او ايمان تفصيلات د وحی نه مخکې نه معلوميدل څه عيب نه دي، نو د يوې تاريخي واقعي د خبر ورکولو نه مخکې نه معلوميدل ولې عيب شو؟ او که دا عيب دی؛ نو هغه ولې عيب نه دی؟

دویم اشکال دا دی چې بغير د وحی نه رسول الله ﷺ روژه څنگه شروع کړه؟ د دې جواب دا دی چې په قرآن کریم کې رسول الله ﷺ ته د مخکې انبياء کرامو عليهم السلام د امور خير د اقتداء حکم ورکړل شوی دی. [۲] تر هغه وخته پورې چې د الله پاک په وحی کولو سره د هغې نه منع نه وکړل شي، په دې وجه د رسول الله ﷺ د موسی عليه السلام په موافقت کې د عاشورا روژه اختيارول د هغه آيت کریمه د لاتدي وو او د دې له پاره د نوې وحی ضرورت نه و، نه د دې د ثبوت پيش کولو حاجت، او که دا کار د الله پاک په نزد غوره نه وي، نو رسول الله ﷺ به يې د دې نه منع کړی و.

والله اعلم!

[۱] وكذا لك او حيناً اليك روحاً من امرنا ما كنت تدري ما الكتب ولا الايمان ولكن جعلته نورا هدي به من

ناء من عبدنا. (الشوري/۵۲)

[۲] اولئك الذين هدى الله فبهدم اقتده. (الانعام/۹۰)

❖ د اعتكاف مسائل ❖

د اعتكاف مختلف مسائل

سوال: اعتكاف ولې كيږي؟ او طريقه يې څه ده؟

جواب: درمضان په آخري لسو ورځو کې په جومات کې اعتكاف كول ډير لوی عبادت دی. ام المومنين حضرت عائشه رضي الله عنها فرمايي چې حضور ﷺ به هر کال درمضان په آخري لسو ورځو کې اعتكاف کولو (بخاری و مسلم) ^(۱)

ددې وجې نه که الله تعالی توفيق ورکړي نو هر مسلمان ته ددې سنت دبرکتونو نه فائده اوچتول پکار دي، جوماتونه دالله تعالی کورونه دي او دکریم مالک په درکې دسوال په شان کېناستل ډير لوی سعادت دی، دلته داعتكاف څو مسائل ليکلې كيږي مزید مسائل دعلماء کرامو نه معلوميدای شي.

۱.... درمضان المبارک د آخري عشرې اعتكاف كول سنت كفايه ده، كه دمحلې څه كسان داسنت ادا كړي؛ نو دجومات حق چې په محله والوباندې لارم دی به ادا شي او كه جومات خالي وي او هيڅ يو كس اعتكاف ونه كړي؛ نو ټول محلی والا به لائق عتاب وي، او دجومات د اعتكاف نه پرته پاتې كيدو وبال به پوره محله باندې وي. ^(۲)

۲.... په كوم جومات کې پنځه وخته دجمعي لمونځ ادا كيږي په هغه کې داعتكاف له پاره کېناستل پکار دي او كه جومات داسې وي چې په هغه کې پنځه وخته دجمعي لمونځ نه ادا كيږي نو په هغې کې دپنځه وخته دجمعي سره دمونځ كولواستظام كول په محله والوباندې لارم دی. ^(۳)

۱ [عن عائشة ان النبي صلى الله عليه وسلم كان يعتكف العشر الاواخر من رمضان حتي توفاه الله ثم اعتكف ازواجه من بعده.. متفق عليه. (مشكوة/ ۱/ ۱۸۳/ باب الاعتكاف/ الفصل الاول/ طبع قديمي).]

۲ [وسنة مؤكدة في العشر الاخير من رمضان اي سنة كفاية كما في البرهان وغيره..... الخ. وفي الشرح: نظيرها اقامة التراويح بالجماعة فاذا قام بها البعض سقط الطلب عن الباقي..... الخ. (شامي/ ۲/ ۴۴۲/ باب الاعتكاف/ وايضا في الفتاوي الهندية/ كتاب الصوم/ الباب السابع في الاعتكاف/ ۱/ ۲۱۱/ طبع رشيدية/ كونه).]

۳ [هو... لبث... ذكر ولوميزا في مسجد جماعة هو ماله امام ومؤذن ادبت فيه الخمس او لا وعن الامام اشتراط اداء الخمس فيه وصححه بعضهم..... الخ. (قوله في مسجد جماعة) انما شرط لقول حذيفة لا اعتكاف الا في مسجد جماعة... الخ. وينبغي ان لا يصح مسجد الحياض ومسجد قوارع الطريق وينبغي ان يصح في مصلي العيد والجنائز..... الخ. (حاشية الطحطاوي مع الدر المختار/ باب الاعتكاف/ ۱/ ۴۷۲، ۴۷۳/ وايضا هداية مع فتح القدير/ ۲/ ۱۰۹/ باب الاعتكاف/ وايضا في العالمگيري/ ۱/ ۲۱۱/ كتاب الصوم/ الباب السابع في الاعتكاف).

- ۳..... ښځه دې په کور کې دلمونځ له پاره يوځای مقرر کړي او هلته دې په اعتکاف کې کېږي،
نوهغې ته به په جومات کې اعتکاف کې دناستې ثواب ملاوشي.^{۱۱}
- ۴..... په اعتکاف کې دقرآن پاک تلاوت، درود شريف، ذکر او تسبيح، ديني علم زده کول او
نورو ته بنودل، دانبياء کرام عليهم السلام، صحابه کرامو او بزرگانو دين حالات لوستل او
اوريدل خپل معمول جوړول پکار دي، بې ضرورته خبرو نه دې ځان ساتي.^{۱۲}
- ۵..... اعتکاف کې بې ضرورته داعتکاف دځای نه ووتل جائزه دي، گڼي اعتکاف به يې مات
شي.^{۱۳}، واضحه دې وي چې داعتکاف دځای نه مراد پوره جومات دی په کوم کې اعتکاف
وکړل شي خاص ځای ترې مراد نه دی چې په جومات کې داعتکاف د پاره خاص کيږي.
- ۶..... متياز او غسل جنابت له پاره دجومات نه بهر تگ جائز دی، همدغه شان که دکورنه څوک
دډوډۍ راوړلو واله نه وي؛ نو ډوډۍ خوړولو له پاره کورته تگ هم جائز دی.^{۱۴}
- ۷..... په کوم جومات کې چې اعتکاف کوي که هلته دجمعي لمونځ نه کيږي؛ نو دجمعي دلمونځ
له پاره جامع مسجد ته تلل هم درست دي، مگر په داسې وخت کې لاړ شي چې هلته تحية
المسجد او سنت وکړل شي او دجمعي دمانځه نه فارغ شي نو فوراً دخپل اعتکاف واله جومات
ته واپس راشي.^{۱۵}
- ۸..... که په هيره سره دخپل اعتکاف دجومات نه ووت؛ نو اعتکاف مات شو.^{۱۶}
- ۹..... په اعتکاف کې بې ضرورته په دنيای کار کې مشغوليدل مکروه تحریمي دي. مثلاً: بې
ضرورته خريد و فروخت کول، او که څوک غريب سړی دې چې په کور کې يې دخوراک څه نشته

- ۱ [والمرأة تعتكف في مسجد بيتها اذا اعتكفت في مسجد بينها فتلك البقعة في حقها كمسجد الجماعة في حق الرجل لا يخرج منه الا حاجة الانسان كذا في شرح المبسوط للامام السرخسي. (عالمگري/ ۱/ ۲۱۱/ كتاب الصوم/ الباب السابع في الاعتكاف. وايضاً حاشية الطحطاوي علي الدر المختار/ ۱/ ۴۷۳/ باب الاعتكاف).]
- ۲ [ويلزم التلاوة والحديث والعلم وتدريسه وسير النبي صلى الله عليه وسلم والانبياء عليهم السلام واخبار الصالحين وكتابة امور الدين كذا في فتح القدير. (عالمگري/ ۱/ ۲۱۲. ايضاً فتح القدير/ ۲/ ۱۱۲).]
- ۳ [فلو خرج ولو ناسياً ساعة..... بلا عذر فسد..... الخ. (الدر المختار مع الرد/ ۲/ ۴۴۷). وايضاً: ولو خرج من المسجد ساعة بغير عذر فسد اعتكافه عند أبي حنيفة لوجود المنافي. (هداية مع فتح القدير/ ۲/ ۱۱۰).]
- ۴ [وحرم عليه اي علي المعتكف..... الخروج الا حاجة الانسان طبيعية كبول وغائط وغسل لواحتمل ولا يمكنه الاغتسال في المسجد. (الدر المختار مع الرد/ ۲/ ۴۴۵/ باب الاعتكاف/ وايضاً حاشية طحطاوي علي الدر المختار ۱/ ۴۷۴/ باب الاعتكاف/ طبع رشيدية).]
- ۵ [ويخرج للجمعة حين تزول الشمس..... يخرج في وقت يمكنه ان يأتي الجامع فيصلّي اربع ركعات قبل الاذان عند المنبر وبعد الجمعة يمكث بقدر ما يصلّي اربع ركعات اوستا علي حسب اختلافهم في سنة الجمعة كذا في الكافي. (عالمگري/ ۱/ ۲۱۲. وايضاً فتح القدير/ ۲/ ۱۱۰، حاشية لطحطاوي علي الدر/ ۱/ ۴۷۵).]
- ۶ [فلو خرج ولو ناسياً ساعة..... بلا عذر فسد..... الخ. (الدر المختار مع الرد/ ۲/ ۴۴۷). وايضاً: ولو خرج من المسجد ساعة بغير عذر فسد اعتكافه عند أبي حنيفة لوجود المنافي. (هداية مع فتح القدير/ ۲/ ۱۱۰).]

نوهغه په اعتكاف كې هم اخيستل خرڅول كولى شي، مگر داخيستلو خرڅولو سامان جومات ته راوړل جائز نه دي.^{۱۱}

۱۰..... دا اعتكاف په حالت كې بالكل چپ كېناستل درست نه دي. هو! كه ذكر او تلاوت كولو باندې سترې شي؛ نود آرام په نيت سره چپ كېناستل جائز دي.^{۱۲}

ځينې خلك دا اعتكاف په حالت كې بالكل خبرې نه كوي، بلكې مخ سر راونغاړي او دې چپ پاتې كيدو ته عبادت وايي دا غلطه ده، دېنو خبرو كولو اجازت شته، هو! بدي خبرې دې دخولي نه نه اباسي، همدغه شان بې ضرورته اوفضول خبرې دې نه كوي، بلكې په ذكر او عبادت او تلاوت كې دې خپل وخت تيروي، خلاصه داده چې چپ كېناستل عبادت نه دی.

۱۱..... درمضان المبارک لس ورځې اعتكاف پوره كول ضروري دي چې دشلم تاريخ دلمر پريوتلو نه مخكې جومات ته دې اعتكاف په نيت سره داخل شي ځكه چې دشلم تاريخ لمر پريوتو سره آخري عشره شروع شي، كه دلمر پريوتلو نه وروسته يې يوڅو لمخې هم اعتكاف دنيت نه بغير تيرې شوې نواعتكاف به مسنون نه وي.^{۱۳}

۱۲..... دا اعتكاف له پاره روژه شرط ده، پس كه خداى مه كړه دچاروژه ماته شوه، نواعتكاف مسنون يې مات شو.^{۱۴}

۱۳..... دمعتكف دچا بيمار پرسی (عيادت) له پاره دجومات نه وتل درست نه دي.^{۱۵} هو! كه دخپل څه ضرورت له پاره دجومات نه وتلې و او په تلوتلو كې يې بيمار پرسی هم وكړه؛ نوصحيح ده مگر هلته دې ايسار يې نه.^{۱۶}

۱ [وخص المعتكف..... عقد احتاج اليه لنفسه او عياله فلو لتجارة كره كبيع..... فلو خرج لاجلها فسد لعدم الضرورة وكره اي تحريماً..... احضار مبيع فيه كما كره فيه مبيعة غير المعتكف..... الخ. (الدر المختار مع الرد/ ۲/ ۴۴۸، ۴۴۹/ باب الاعتكاف، وايضاً حاشية طحطاوي علي الدر/ ۱/ ۴۷۶/ طبع رشيدية).
۲ [قال ولا يتكلم الا بخير ويكره له الصمت لان صوم الصمت ليس بقربة في شريعتنا لكنه يحتاج مايكون ماثماً (قوله ويكره له الصمت) اي الصمت بالكلية تعبداً فانه ليس في شريعتنا..... الخ. (فتح القدير مع الهداية/ ۲/ ۱۱۲، وايضاً (فتاوي شامي/ ۲/ ۴۴۹/ باب الاعتكاف).
۳ [واعلم ان الليالي تابعة للايام اي كل ليلة تتبع اليوم الذي بعدها..... فعلي هذا اذا ذكر المني او المجموع يدخل المسجد قبل الغروب، ويخرج بعد الغروب من آخر يوم. (شامي/ ۲/ ۴۵۲/ باب الاعتكاف).
۴ [(واما شروطه)..... ومنها الصوم وهو شرط الواجب منه رواية واحدة. (فتاوي عالمگیری/ الباب السابع في الاعتكاف/ ۱/ ۲۱۱/ طبع رشيدية كوله).
۵ [عنها اي عائشة قالت: السنة علي المعتكف ان لا يعود مريضاً. (مشكوة/ ۱/ ۱۸۳). وايضاً ولا يخرج لعيادة المريض كذا في البحر الرائق. (عالمگیری/ باب الاعتكاف واما مفسداته/ ۱/ ۲۱۲).
۶ [لو خرج لحاجة الانسان ثم ذهب لعيادة المريض او لصلاة الجنائز من غير ان يكون لذلك قصد فانه جائز..... الخ. (البحر الرائق/ ۲/ ۳۲۶/ باب الاعتكاف/ طبع بيروت).

۱۴: درمضان المبارک آخري عشرې اعتکاف کول خوسنت دی، هسې مستحب دادی چې بنده جومات ته لاړشي نوچې څومره وخت پورې په جومات کې وي؛ نو دا اعتکاف نیت دې وکړي.^(۱)

۱۵: دا اعتکاف نیت په زړه کې کول کافي دی څوکه په ژبې سره یې هم ووايي نو بهتره ده.^(۲)

د اعتکاف درې قسمه دی او د نیت الفاظ په ژبې ویل ضروري نه دی

سوال: اوس درمضان میاشت ده، زه به آخري لس ورځې په اعتکاف کې کېښم، پوښتنه داده چې: ۱: دا اعتکاف نیت څنگه کول پکار دي؟ ۲: دا اعتکاف څو قسمونه وي؟ ۳: که دا اعتکاف نیت وکړي او جومات ته لاړشي او که د متيازو ضرورت وي نو د حاجت پوره کیدونه پس دوباره نیت کول پکار دي یا نه؟

جواب: ۱: دا اعتکاف نیت دادی چې بنده دا اعتکاف په نیت سره جومات ته داخل شي، او که په ژبې سره هم ووايي مثلاً: زه دلسو ورځو د اعتکاف نیت کوم نو بهتره ده. ۲: درمضان المبارک داخري عشرې اعتکاف کول سنت دي، د باقی ورځو اعتکاف نفل دی، او که د څو ورځو د اعتکاف نذر یې کړی و؛ نو هغه اعتکاف واجب دی. نو د اعتکاف درې قسمونه دي: واجب، سنت او نفل.^(۳)

۳: که درمضان المبارک داخري لسو ورځو اعتکاف یې کړی وي؛ نو یو ځل نیت کول کافي دي او دخپل ضروري حاجات نه فارغ شي او جومات ته راشي؛ نو دوباره نیت کول ضروري نه دي.

د آخري عشرې نه پرته اعتکاف مستحب دي

سوال: رمضان مبارک کې دا اعتکاف له پاره آخري عشره خاص ده، آیا دلسم رمضان هم اعتکاف کیدای شي، حضور ﷺ غالباً په لسم هجري کې دلسم رمضان نه اعتکاف کړی و. **جواب:** درمضان المبارک د آخري عشرې اعتکاف کول سنت موکده علی الکفایه دي.^(۴) او

۱ [وسنة مؤكدة في العشر الأخير من رمضان.....واقله نفلا ساعة من ليل او نهار عند محمد وهو ظاهر الرواية. (الدرالمختار مع الرد ۲/۴۴۲، ۴۴۳/باب الاعتكاف/طبع سعيد).]

۲ [والنية معرفته بقلبه ان يصوم.....والسنة ان يتلفظ بها كذا في النهر الفائق. (عالمگیری/۱/۱۹۵).]

۳ [وينقسم الي واجب وهو المنذور تنجزاً او تعليقاً والي سنة مؤكدة وهو في العشر الأخير من رمضان والي مستحب وهو ما سواهما هكذا في فتح القدير. (عالمگیری/۱/۲۱۱/ كتاب الصوم/ الباب السابع في الاعتكاف)]

۴ [وسنة مؤكدة في العشر الأخير من رمضان اي سنة كفاية كما في البرهان وغيره لاقتراحها بعدم الانكار علي من لم يفعله من الصحابة، (قوله اي سنة كفاية) اذا قام بها البعض ولو فرد اسقطت عن الباقي ولم يتركه صلي الله عليه وسلم الا لعذر. (حاشية الطحطاوي مع الدرالمختار/ باب الاعتكاف/۱/۴۷۳، وايضاً في الشامية/۲/۴۴۲/ والهندية/۱/۲۱۱/ كتاب الصوم/ الباب السابع في الاعتكاف/طبع رشيدية)]

حضور ﷺ ددې فضائل بيان كړي دي^{۱۱} البته كه يو كس د ټول رمضان المبارك اعتكاف وكړي؛ نو دا اعتكاف مستحب دی،^{۱۲} بلكې په غير رمضان كې هم دروژې سره نفلي اعتكاف كيداى شي^{۱۳} حضور ﷺ په نهمه هجري كې داخري عشرې اعتكاف نه وكړى، لهخدي وجې يې په لسمه هجري كې د شلو ورځو اعتكاف وكړ^{۱۴}.

اعتكاف له پاره هر مسلمان كېناستى شي

سوال: دا اعتكاف له پاره هر كس په جومات كې كېناستى شي يا يوازې بزرگ؟
جواب: اعتكاف ته هر مسلمان كېناستى شي^{۱۵} خو كه نيك او عبادت گزار خلك اعتكاف وكړي نو دا اعتكاف حق زيات ادا كېږي.

د كوم عمر خلكو له اعتكاف كول پكار دي؟

سوال: عام تاثير د دې چې پوخ عمري او بوډاگانو كېناستل پكار دي په دې خيال كې تركوم حده پورې صداقت دى؟
جواب: اعتكاف ته بوډاگان او ځوانان دواړه كېناستلى شي، چونكې بوډاگانو ته د عبادت ضرورت زيات محسوسېږي، ددې وجې نه مشران ددې زيات اهتمام كوي او كول يې هم پكار دي.^{۱۶}

۱ [وعن ابن عباس رضى الله عنهما ان رسول الله صلى الله عليه وسلم قال في المعتكف هو يعتكف الذنوب ويجزي له من الحسنات كعامل الحسنات كلها. رواه ابن ماجة. (مشكوة/ باب الاعتكاف/ ۱/ ۱۸۳/ الفصل الاول/ طبع قديمي)

۲ [الحق ان يقال: الاعتكاف ينقسم الي واجب..... والي مستحب وهو ماسواهما..... الخ. (فتح القدير/ باب الاعتكاف/ ۱۰۶/ ۲)، وايضاً في الهندية/ باب الاعتكاف/ ۲۱۱/ ۱). وايضاً ومستحب في غيره من الأزمنة (قوله في غيره) اي غير المذكور من الواجب والمسنون. (حاشية طحطاوي مع الدر المختار/ ۱/ ۴۷۳).
 ۳ [قال رحمه الله: الاعتكاف مستحب يعني في سائر الزمان..... وهو اللبث في المسجد..... مع الصوم ونية الاعتكاف واما الصوم فشرط والصوم شرط لصحة الواجب رواية واحدة لصحة التطوع فيما روي الحسن عن ابي حنيفة لقوله عليه السلام لا اعتكاف الا بصوم فعلي هذه الرواية لا يكون اقل من يوم. (الجوهرة النيرة/ باب الاعتكاف/ ۱/ ۱۴۹، ۱۵۰).]

۴ [عن انس رضى الله عنه قال: كان النبي صلى الله عليه وسلم يعتكف في العشر الاواخر من رمضان فلم يعتكف عاماً فلما كان العام المقبل اعتكف عشرين. رواه الترمذي (مشكوة/ ۱۸۳/ باب الاعتكاف/ الفصل الاول/ طبع قديمي).

۵ [وشرعا اللبث في المسجد مع لبته فالركن هو اللبث والكون في المسجد والنية..... ومنها الاسلام والعقل..... واما البلوغ فليس بشرط حتى يصح اعتكاف الصبي العاقل..... الخ. (البحر الرائق/ ۲/ ۳۲۲).
 ۶ [ايضاً].

معتكف د تقرير له پاره بل مسجد ته تلل

سوال: آیا معتكف د يو مسجد نه بل مسجد ته د تقرير له پاره تللی شي، حال دا چې هغه په خپل دليل کې وايي چې دا تقرير کول د اعتكاف نه افضل دي؟

جواب: که خپل مسجد پرېږدي او بل مسجد ته لاړ شي؛ نو اعتكاف به يې ختم شي. [۱]

که معتكف بنځه د مجبوري له وجې په نهمه

ورځ پاڅي؛ نو قضاء به څنګه راوړي؟

سوال: زما مور د نن نه څلور پنځه کاله مخکې په خپل کور کې په اعتكاف کې ناسته وه، د مجبوري له وجې په نهمه ورځ پاڅیده، د هغې قضاء به څنګه کوي؟

جواب: د قضاء کولو ضرورت نشته، که کول يې غواړي؛ نو د روژې سره دې د يوې شپې او ورځې اعتكاف وکړي. [۲]

د اعتكاف په دوران د بنځو د حيض ورځې شروع کېدل

سوال: که د اعتكاف په دوران کې د بنځو خاصې (دحيض) ورځې شروع شي؛ نو په دې صورت کې هغوی ته څه کول پکار دي؟

جواب: اعتكاف به يې ختم شي، ی بهر دې راشي. [۳]

واده او ناواده دواړه قسمه بنځې اعتكاف ته کيناستلی شي

سوال: آیا واده کړې زنانه اعتكاف کې کيناستلی شي؟

جواب: واده کړې بنځه د خپل خاوند په اجازه اعتكاف ته کيناستلی شي. [۴]

[۱] فلو خرج ساعة بلا عذر فسد. (الدرا المختار مع الرد المختار / ۴۴۷/۱). وايضا: ولا يخرج المعتكف من المسجد الا لحاجة لازمة شرعية كالجمعة او لحاجة طبيعية كالبول والغائط..... ولا يعود مريضاً ولا يشهد جنازة فلو خرج المعتكف عن المسجد بغير عذر ساعة بطل اعتكافه في قول أبي حنيفة. (فتاوي قاضي خان علي هامش الهندية/باب الاعتكاف/۲۲۱/۱، ۲۲۲). واما مفسداته: فمنها الخروج من المسجد، فلا يخرج المعتكف من معتكفه ليلاً ونهاراً الا بعذر وان خرج من غير عذر ساعة فسد اعتكافه. (فتاوي عالمگيري/باب الاعتكاف/۲۱۲/۱)

[۲] واذا فسد الاعتكاف الواجب وجب قضاؤه فان كان اعتكاف شهر بعينه اذا افطر يوماً يقضي ذلك اليوم. (فتاوي عالمگيري/۲۱۳/۱/الباب السابع في الاعتكاف/طبع رشيدية).

[۳] واما شروطه..... الخ. منها الاسلام والعقل والطهارة من الجنابة والحيض والنفاس. (عالمگيري/۲۱۱/۱)

[۴] ليصح من المرأة والعبد ياذن المولى والزواج ان كان لها زوج. (عالمگيري/۲۱۱/۱/طبع رشيدية).

سوال: آیا ناواده ښځه په اعتکاف کې کیناستلی شي؟

جواب: ناواده کړې زنانه د خپل مور پلار په اجازه اعتکاف ته کیناستلی شي.

سوال: د پورته دواړه قسم ښځو اعتکاف کې د کیناستلو څه طریقي دي؟

جواب: صرف یوه طریقه ده چې د خپل کور څه برخه د خپل اعتکاف له پاره تجویز کړي، او له ضرورت پرته دهغه ځای څخه ونه وځي. [۱]

سوال: آیا دا پورته دواړه قسم ښځې په خپل کور کې اعتکاف ته کیناستلی شي؟

جواب: ښځه به په کور کې اعتکاف ته کيني. [۲]

آیا سړی په کور کې اعتکاف ته کیناستلی شي؟

سوال: آیا نارینه حضرات د مسجد په ځای کور کې اعتکاف ته کیناستلی شي؟

جواب: د سړیو له پاره په کور کې اعتکاف جائز نه دی. [۳]

د ښځو اعتکاف هم جائز دی

سوال: زه د زړه په صدق سره دا غواړم چې په رمضان کې په اعتکاف کې کېښم مهرباني وکړئ اود ښځو د اعتکاف شرطونه او طریقي نه مو خبر کړئ!

جواب: ښځې هم اعتکاف کولی شي، ددې طریقه داده چې په کور کې په کوم ځای کې لمونځ کوي، په هغه ځای کې یا په بل مناسب ځای وي؛ نو هغه دې مخصوص کړي اود لسو ورځو سنت اعتکاف نیت دې وکړي او په عبادت کې دې مشغوله شي، د شرعي حاجت نه پرته دې دهغه ځای څخه نه راپاڅي [۴]، که دا اعتکاف په دوران کې د ښځې خاص ورځې شروع شي؛ نو اعتکاف به یې ختم شی ځکه چې په اعتکاف کې روژه شرط ده. [۵]

[۱] والمرأة تعتكف في مسجد بيتها اذا اعتكفت في مسجد بيتها فتلك البقعة في حقها كمسجد الجماعة في حق الرجل لا تخرج منه الا حاجة الانسان. (عالمگیری/۱/۲۱۱/الباب السابع في الاعتكاف).

[۲] ولو لم يكن في بيتها مسجد تجعل موضعاً منه مسجداً فتعتكف فيه. (عالمگیری/۱/۲۱۱).

[۳] واما شروطه.....منها مسجد الجماعة فيصح في كل مسجد له اذان واقامة هو الصحيح كذا في الخلاصة. (عالمگیری/۱/۲۱۱). ومقتضاه انه يندب للرجل ايضاً.....اما الفريضة والاعتكاف فهو في المسجد كما لا يخفى. (ردالمختار/كتاب الصوم/باب الاعتكاف/۲/۴۴۱)

[۴] والمرأة تعتكف في مسجد بيتها اذا اعتكفت في مسجد بيتها فتلك البقعة في حقها كمسجد الجماعة في حق الرجل لا تخرج منه الا حاجة الانسان كذا في شرح المبسوط للامام السرخسي. (فتاوي عالمگیری/۱/۲۱۱/الباب السابع في الاعتكاف، وايضاً حاشية الطحطاوي علي الدرالمختار/۱/۴۷۳)۔

[۵] واذا فسد الاعتكاف الواجب وجب قضاءه.....سواء الفسده بصنعه.....او بغير صنعه كالحيض.....الخ. (عالمگیری/۱/۲۱۳/الباب السابع في الاعتكاف)۔

کوم جومات کې چې د جمعې لمونځ نه کېږي هلته هم اعتکاف جائز دی

سوال: په کوم جومات کې چې د جمعې لمونځ نه ادا کېږي هلته اعتکاف کېدای شي او که نه؟
جواب: په جامع مسجد کې اعتکاف کول بهتر دي، چې د جمعې د لمونځ له پاره بهر تلل نه وي^(۱)، که په دویم جومات کې اعتکاف وکړي؛ نو جامع مسجد ته دومره مخکې لاړ شي چې د خطبې نه مخکې تحية المسجد اوسنت وکړل شي، او د جمعې نه فارغ شي نو فوراً دې دخپل اعتکاف والا جومات ته راشي، په جامع مسجد کې دې زیات نه ایساريږي، خو که هلته زیات ایسار شو نو هم ورسره اعتکاف نه فاسدېږي^(۲).

قرآن شریف نه مکمل کولو والا هم اعتکاف کولی شي

سوال: یوکس چا چې د قرآن پاک ختم مکمل کړی نه دی، یو خوشپارې یې ویلي دي او بریښي یې دي دڅه مجبوري دوجې نه، آیا هغه کس په اعتکاف کې کېناستی شي؟
جواب: ضرور کېناستی شي، او هغه ته قرآن پاک هم مکمل کول پکار دي، په اعتکاف کې به ورته ددې موقعه هم ملاو شي.

په یو جومات کې چې څومره کسان وغواړي اعتکاف کولی شي

سوال: آیا په یو جومات کې یو اعتکاف کېدای شي، یا د یوه زیات هم؟
جواب: په یو جومات کې چې څومره کسان وغواړي اعتکاف ته دې کېني که ټول محلي والا وغواړي نو هم کېناستی شي.

معتکف په پوره جومات کې کېناستی او ځملاستی شي

سوال: دا اعتکاف په حالت کې په کوم خاص ځای چېرته چې په کونج کې پرده لگول شوې وي کېناستل پکار دي، یا د شپې یا ورځې که دهله نه راو وځي؛ نو د جومات د پکې لاندې

۱ [والاعتکاف في المسجد الحرام الفضل..... ثم المسجد الجامع. (فتاوي قاضي خان علي هامش الهندية، فصل في الاعتکاف/ ۱/ ۲۲۱/ وايضا: رد المحتار/ ۲/ ۴۱۱/ باب الاعتکاف/ طبع ايج ايم سعيد).
۲ [ولا يخرج المعتکف من المسجد الا لحاجة لازمة شرعية كالجمعة..... ويأتي الجمعة حين تزول الشمس فيصلي قبلها اربعاً وبعدها اربعاً او ستاً ولا يمكث اكثر من ذلك اما بعدها اربعاً او ستاً لان الآثار قد اختلفت بالسنة بعد الجمعة فكان هذا مبلغ سننها وقال ابو الحسن الكرخي رحمه الله تعالى ويأتي الجمعة في مقدار ما يصلي.... ورکعتان تحية المسجد وعن محمد رحمه الله تعالى اذا كان منزله بعيداً من الجامع.... وان قام في المسجد الجامع يوماً وليلة لا تفسد اعتکافه ويكره ذلك (فتاوي قاضي خان علي الهندية/ ۱/ ۲۲۱، ۲۲۲/ طبع رشيديه)

خملاستی شي يانه؟ معتكف څه ته وايي هغه خاص ځای ته په کومه کې چې ناسته کيږي پاپوره جومات ته معتكف ويل کيږي؟ دخيښي عالمانونه مو اوريدلي دي چې داعتكاف په دوران کې بغير ضرورت نه دگرمې لرې کولوله پاره غسل کول هم درست نه دي، ايا داصحيح دي؟ اوکه دمجبوري په حالت کې دجومات نه ووځي اوچاکس سره په خبروشي؛ نوآيا په داسې حالت کې به اعتكاف مات شي يانه؟

جواب: په جومات کې خاص ځای کوم چې دناستې له پاره مخصوص شوی په هغه کې ناسته څه ضروري نه ده، بلکې په پوره جومات کې دشيپې ياورځې چېرته چې کېناستل اوويده کيدای شي، ديځ والي حاصلولوله پاره دغسل په نيت سره دجومات نه وتل جائز نه دي^[۱] البته ددې گنجائش شته چې که چېرته داستنجا وغيره تقاضې له پاره دجومات نه بهرلاړشي نو داودس په ځای دې په بدن باندې دوه څلورلوتې اوبه هم واچوي، معتكف دضروري تقاضو نه پرته د جومات نه وتل پکار نه دي^[۲] بغير دضرورت نه که يوساعت هم دجومات نه بهرپاتې شو: نو د امام صاحب رحمته الله عليه په نزداعتكاف به يې مات شي اودصاحبينوپه نزدنه ماتيږي، دحضرت اهام صاحب رحمته الله عليه په قول کې احتياط دی اودصاحبينوپه قول کې وسعت اوگنجائش دی^[۳].

داعتكاف له پاره څادرونه لگول ضروري نه دي

سوال: ايا اعتكاف کې ناستې له پاره د څادرونو حجره شان چې جوړول ضروري دي يادهغي نه بغيرهم اعتكاف کيږي؟

جواب: څادرونه دمعتكف دتڼايي او آرام وغيره له پاره لگول کيږي گڼي اعتكاف ددې نه پرته هم کيدای شي^[۴].

- ۱ [باب الاعتكاف.....فهوالبث في المسجد مع نية الاعتكاف كذا في النهاية. (الفتاوي الهندية/۱/۲۱۱/ طبع رشيديه، وايضا: الباب في شرح الكتاب، باب الاعتكاف/۱/۱۶۲/ طبع قديمي كتب خانه)۔
- ۲ [(وحرّم عليه) اي علي المعتكف اعتكافاً واجباً.....الخروج الا لحاجة الانسان كبول وغائط وغسل لو احتلم ولايمكنه الاغتسال في المسجد كذا في النهر. (قوله الا لحاجة الانسان) ولايمكث بعد فراغه من الطهور.....وليس كالمكث بعد ما لوخرج لها ثم ذهب لعيادة المريض او صلاة جنازة من غير ان يكون خرج لذلك قصداً فانه جائز كما في البحر عن البدائع. (الدرالمختار مع الردالمختار/۲/۴۵/باب الاعتكاف، وايضا في الحاشية الطحطاوي علي الدرالمختار/باب الاعتكاف/۱/۴۷۴، ۴۷۵/ طبع رشيديه كوئته)۔
- ۳ [فان خرج ساعة بلا عذر فسد لوجود المنافي اطلقه فشمّل القليل والكثير وهذا عند ابي حنيفة وقالوا لايفسد الا باكثر من نصف يوم وهو الاستحسان لان في القليل ضرورة كذا في الهداية. (البحر الرائق/۲/۳۲۶/باب الاعتكاف، وايضا في الحاشية الطحطاوي علي الدر/باب الاعتكاف/ طبع رشيديه)
- ۴ [عن عائشة قالت: كان رسول الله صلى الله عليه وسلم اذا اراد ان يعتكف اي اذا نوي من اول الليل ان يعتكف وبات في المسجد صلى الفجر ثم دخل في معتكفه.....وتاولوا الحديث بانه صلى الله عليه وسلم دخل المعتكف وانقطع وتحلي بنفسه فانه كان في المسجد يتخلى عن الناس....[بقيه حاشيه په راروانه صفحه.

د اعتكاف په دوران كې خبرې كول

سوال: د اعتكاف په دوران كې خبرې كول سهي دي او كه نه؟ كه سهي وي نو د خبرو نوعيت ونښي!

جواب: اعتكاف كې ديني او د ضرورت په اندازه دنيوي خبرې كول سهي دي.^[۱]

د اعتكاف په دوران كې مطالعه كول

سوال: د اعتكاف په دوران كې د تلاوت كلام پاك نه پرته د سيرت او فقه سره متعلق د كتابونو مطالعه كيدلى شي؟

جواب: د ټولو ديني علومو مطالعه كيداى شي.^[۲]

د اعتكاف په دوران كې قوالي اوريدل،

تلويزون كتل او دفتري كار كول

سوال: مسئله داده چې زمونږ د خلكو جومات كوم چې په مهربان شوگر ملز تڼه واله يار ضلع حيدرآباد كې واقع دى په دې جومات كې هر كال په رمضان المبارك كې زمونږ د مل ريزيدنټ ډائريكتر صاحب (چې ظاهري طور سره ډير ديندار سړى دى) اعتكاف ته كېښي، خو دهغوى د اعتكاف طريقه داده چې په كوم گوټ كې كېښى هلته گاوتكيوسره قالين او تليفون هم لگوي، چې د اعتكاف د مكمل كيدو پورې هلته پروت وي او موصوف د اعتكاف په دوران كې د تليفون په ذريعه تمام كاروبار او دمل معاملات كنترول كوي. ددې نه علاوه تمام دفتري كاروايي فائلونه وغيره جومات ته راوغواړي او په هغې باندې نوټ وغيره ليكي، ددې نه علاوه موصوف تيب ريكارډ راووغواړي او په جومات كې پرې قوالي وغيره اوري، هر كله چې په قواليانو كې سازونه وغيره هم شامل وي آيا په جومات كې ددې اجازت شته، چې قوالى واوريدل شي؟ ددې نه علاوه موصوف جومات ته تلويزون سيټ هم راووغواړي چې په هغې تيلي كاسټ كيدونكې تمام ديني پروگرامونه په ډير شوق او ذوق سره گوري. اوزموږ ددې موصوف

... بقيه د تير مخ].. في موضع يستتر به عن اعين الناس كما ورد انه اتخذ في المسجد حجرة من حصير. (مرقاة المفاتيح/ ۵۷۰/ ۲/ باب الاعتكاف/ الفصل الثاني)۔

۱ [لا يتكلم الا بخير..... واما التكلم بغير خير فانه يكره لغيره المعتكف فما ظنك للمعتكف اه. و ظاهره ان المراد بالخير هنا مالا اثم فيه فيشمل المباح..... الخ. (البحر الرائق/ ۳۲۷/ ۲/ باب الاعتكاف). ولا بأس ان يتحدث بما لا اثم فيه كذا في شرح الطحاوي. (فتاوي عالمگيري/ ۲۱۲/ ۱/ الباب السابع في الاعتكاف)۔

۲ [التلاوة والحديث والعلم وتدريسه وسير النبي صلى الله عليه وسلم والأنبياء عليهم السلام واخبار الصالحين وكتابة امور الدين كذا في فتح القدير. (عالمگيري/ ۲۱۲/ ۱/ الباب السابع في الاعتكاف).]

سره ټول نوکران هم په خدمت کې موجودوي. زموږ د کالونۍ ډیرمونځ گزارد موصوف ددې حرکتونو دوجې نه جومات ته مانځه له پاره هم نه راځي، ایا ددې لمونځ گزارو دافعل صحیح دی؟

جواب: داعتکاف اصل روح دادې چې دومره ورځې خاص دالله تعالیٰ له پاره تیرې کړي. او ترخپل وس پورې تمام دنیاو یکارونه بند کړل شي، بیا هم د کومو کارونه نه بغیر چې گزاره گرانه وي دهغو کول جائز دي، خو جومات ته ددومره ورځوله پاره د فتر جوړول بې ځایه خبره ده^{۱۱}. اوبه جومات کې د گانو بجانو آلات تلویزون وغیره کتل حرام دي چې نیکی برباد او گناه لارم په شان دی، ستاسو ډاثرکتر صاحب ته پکار دي چې اعتکاف کوي نوشاهانه نه بلکې فقیرانه دې کوي. او د محرماتونه دې ځان ساتي گنې داعتکاف دهغه له پاره هیڅ فرض نه دی، دخدای کور دې معاف کړي، ددې تقدس دې نه پایمالوي.

معتکف د جومات په کونج کې کېناستل

اویوازې دسستی لرې کولوله پاره غسل کول

سوال: ایا داعتکاف په حالت کې معتکف (صرف دسستی او بدن ددروندوالي لرې کولو له پاره دجومات په کونج دپاکي په حالت کې غسل کولی شي؟ اوایا ددې سره سنت اعتکاف ماتېږي؟ هرکله چې داغسل دجومات په حدودو کې دننه وي اوایا دې دسره دجومات بې ادبي خونه کېږي؟

جواب: د غسل او اودس له پاره جومات ملوث کول جائز نه دي، که صحن پوخ وي او دهغه ځای نه اوبه بهر ته وځي؛ نو گنجائش شته، چې په کونج کې کېني او غسل وکړي او بیا ځای صفا کړي^{۱۲}.

آیا په اعتکاف کې غسل کولی شو؟

سوال: په اعتکاف کې د غسل په باره کې څه احکامات دي؟ مهرباني وکړئ ټول معلومات په ثبوت سره واضح کړئ د کتابونو حوالې هم ضرور ورکړئ!

۱ [واما محاسنه فظاهرة] فان فيه تسليم المعتكف كلية الى عبادة الله تعالى في طلب الزلفي وتباعد النفس من شغل الدنيا التي هي مالة عما يستوجب العبد من القربي واستغراق المعتكف او قاته في الصلاة اما حقيقة او حكما لان المقصد الاصلي من شرعية انتظار الصلاة بالجماعات وتشبيه المعتكف نفسه بمن لا يعصون الله ما امرهم ويفعلون ما يؤمرون وبالذين يسبحون الليل والنهار وهم لا يسأمون. (فتاوي عالمگیری/ ۱/ ۲۱۲/ الباب السابع في الاعتكاف)۔

۲ [فلو امكنه من غير ان يتلوث المسجد فلا بأس به بدائع اي بان كان فيه بركة ماء او موضع معد للطهارة او اغتسل في اناء بحيث لا يصيب المسجد الماء المستعمل، قال في البدائع: فان كان بحيث يتلوث بالماء المستعمل يمنع منه، لان تنظيف المسجد واجب. (شامي/ ۲/ ۴۴۵/ باب الاعتكاف/ طبع ايج ايم سعيد)۔

۲: بيت الخلاء او د اودس ځای د مسجد په حدود کې راځي او که نه؟ او موږ ته څومره حده پورې احتياط کول پکار دي؟ په تفصيل سره بيان کړئ!

جواب: په اعتکاف کې واجب غسل کولی شئ، د يخ والی له پاره يا د سنت غسل له پاره د مسجد نه بهر وتل جائز نه دي.

۲: بيت الخلاء او د اودس ځايونه د مسجد په حدود کې داخل نه دي، دې ځايونو ته يوازې د حاجت له پاره تلل جائز دي.^[۱]

د اعتکاف په دوران کې د علماء کرامو غيبت کول

سوال: په دې رمضان کې د روژې او اعتکاف په حالت کې رانه يو گناه شوې ده، اصل کې په خبرو خبرو کې د خوراک څښاک ذکر راغی؛ نو زما د خولې نه ووتل چې دا لوی لوی ملايان څه ډير زيات خوراک کوي، او د هغوی لويې لويې خيټې وي دا خو وه عام خبره، په دې کې د چا نوم شامل نه و چې خاص طور سره ستاسو نوم په ژبه باندې راغی چې تاسو هم په هغوی کې شامل یئ. د هغه وخت نه تر اوسه پورې زړه بې قرار دی چې تاسو نه معافي وغواړم، تاسو نه د معافني درخواست دی، او د کومو نورو علماء کرامو له پاره چې دا الفاظ استعمال شو د هغوی په باره کې د الله پاک نه د معافي طلب گار یم.

جواب: دا عاجز بنده خو دومره گناهگار دی چې تاسو کومې خبرې کړې دي د هغو نه شرم راځي، او کيدای شي چې تاسو ته معلومه نه وي چې زه خو د خپل عذر د وجې نه يو ډوډی هم نه شم خوړلی، په هر حال الله پاک دې ما هم معاف کړي او تاسو دې هم معاف کړي، تاسو اطمینان ساتئ چې زما د وجې نه به انشاء الله ستاسو مواخذه نه کيږي، خو دا خبره بيانول ضروري دي چې تاسو د علماء کرامو غيبت کولو سره خپل اعتکاف خراب کړ، په مسجد کې اعتکاف او د علماء کرامو غيبت !! «اِنَّ اللَّهَ وَاَنَا اِلَيْهِ رَاجِعُونَ» الله پاک دې ما او تاسو او ټول لمونځ کونکي او معتکفين معاف کړي. والسلام

آيا د جومات په خاص کونج کې اعتکاف

کونکي بل ځای کيनाستلی يا څملاستلی شي؟

سوال: زه د خپل کلي په مسجد کې اعتکاف کول غواړم، که زه د اعتکاف له پاره په مسجد کې يو ځای مخصوص کړم؛ نو آیا يوازې په هغه کونج کې کيनाستل ضروري دي؟ او که د ضرورت په وخت په بل ځای کې هم کيनाستلی يا څملاستلی شم؟ بله دا چې که بغير د حاجت

[۱] ولا يمكنه الاغتسال في المسجد.....فلو امكنه من غير ان يتلوث المسجد فلا بأس به. (حاشية ردالمحتار/۴/۴۴۵). وان خرج من غير عذر ساعة فسد اعتكافه في قول ابي حنيفة. (عالمگیری/۱/۲۱۲).

ضروريه نه د غسل په نيت د مسجد نه بهر لار شم؛ نو آيا اعتكاف به فاسد شي؟
جواب: د مسجد خاص ځای كوم چې د اعتكاف له پاره تجويز شوی وي، په هغې کې مقيد كيدل څه ضروري نه دي، بلکې په پوره مسجد کې چې چرته غواړئ د ورځې يا د شپې کيناستلی او ځملاستلی شئ. د يخوالي له پاره د غسل کولو په نيت د مسجد نه بهر وتل جائز نه دي، ی خو په دې کې گنجائش شته چې کله د استنجاء وغيره د تقاضې له پاره بهر وتل وي؛ نو د اودس په ځای کې دوه څلور لوتې اوبه په بدن واړوه. معتكف ته د ضروري تقاضو نه پرته د مسجد نه بهر ايساريدل نه دي پکار. [۱]

په مسنون اعتكاف کې په مسجد کې د ننه حجامت

سوال: په مسنون اعتكاف کې په مسجد کې د ننه حجامت جوړول سهي دي او که نه؟ بله دا چې د نامه نه لاندې وينېسته اخيستل (استنجاء خانې ته تلو سره) جائز دي او که نه؟
جواب: د غير ضروري وينېستو صفایي د اعتكاف نه مخکې کول پکار دي، په هر حال خط جوړول جائز دي، کپړه دې خوره کړې شي چې مسجد گنده نه شي. [۲]

د معتكف له پاره د غسل حکم

سوال: زمونږ د محلې په مسجد کې دوه سړي اعتكاف ته ناست وو، د زياتې گرمي د وجې نه به هغوی د مسجد په غسل خانه کې غسل کولو، يو صاحب دا وويل چې داسې غسل کولو سره اعتكاف ماتېږي؟

جواب: د يخيدو له پاره د غسل په نيت تلل د معتكف له پاره جائز نه دي، خو دا كيداى شي چې كله يې د متيازو تقاضه وي؛ نو د متيازو نه چې فارغ شي، دوه څلور لوتې دې په بدن باندې واړوي، په څومره وخت کې چې اودس كيږي د هغې نه دې هم په کم وخت کې په بدن باندې اوبه اچولو سره راشي، الغرض د غسل په نيت د مسجد نه بهر تلل جائز نه دي، د طبعي ضرورت له پاره که څي؛ نو په بدن باندې اوبه اچولی شي، او جامې دې هم په مسجد کې

[۱] (وحرَم عليه) اي علي المعتكف اعتكافاً واجباً..... الخروج الا لحاجة الانسان قبول وغانط وغسل لو احتلم ولا يمكنه الاغتسال في المسجد كذا في النهر. (قوله الا لحاجة الانسان) ولا يمكث بعد فراغه من الطهور..... وليس كالمكث بعد ما لو خرج لها ثم ذهب لعيادة المريض او صلاة جنازة من غير ان يكون خرج. لذلك قصداً فانه جائز كما في البحر عن البدائع. (الدرالمختار مع الرد المختار/ ۲/ ۴۴۵، وايضاً في الحاشية الطحطاوي علي الدر/ باب الاعتكاف/ ۱/ ۴۷۴/ طبع رشيديه/ كونه)

[۲] سئل ابوحنيفة رحمه الله تعالى عن المعتكف اذا احتاج الي القصد او الحجامه هل يخرج فقال: لا. (عالمگيري/ ۵/ ۳۲۰/ الباب الخامس في آداب المسجد والقبلة والمصحف وما كتب فيه شيء من القرآن..... الخ).

ويستلو سره ځي چې په غسل خانه کې د جامو ويستلو په مقدار هم ايسار نه شي. [۱]

له عذر پرته اعتكاف ماتونكي د عظيم دولت نه محروم شو مگر قضا نشته

سوال: كه يو كس درمضان په آخري عشره كې اعتكاف له پاره كېني، مگر بغير دڅه عذر نه يا د عذر د وجې نه پاڅي نوقضا پرې لار مه ده او كه نه؟

جواب: درمضان شريف داخري عشرې اعتكاف شروع كولونه پس كه په مينځ كې پاڅي نو په دې باره كې دې قولونه دي.

اول: دا چې د رمضان د آخرې عشرې اعتكاف كول سنت دي، كه يو كس د امانت كړي نو ددې قضا نشته. خو دا كمه ده چې ديو عظيم دولت نه محرومه پاتې شو؟ په عام كتابونو كې د اختيار كړل شوی دی.

دويم: دا چې نفل عبادت شروع كولوسره لارميرې اوچونكي دهرې ورځې اعتكاف كول يو مستقل عبادت دی ددې وجې نه دكومې ورځې اعتكاف يې چې مات كړ، يوازې دهغې ورځې قضا لار مه ده، ډيرو برزگانو داختيار فرمائيلي ده.

درېم: دا چې هغه د آخري عشرې داعتكاف التزام كړی و، چونكي هغه يې پوره نه كړ، ددې وجې نه دټولو ورځو قضا لار مه ده، دادشيخ ابن الهمام رايه ده. [۲]

[۱] (وحرّم عليه) اي علي المعتكف اعتكافاً واجباً..... الخروج الا لحاجة الانسان قبول وغانط وغسل لو احتلم ولايمكنه الاغتسال في المسجد كذا في النهر. (قوله الا لحاجة الانسان) ولايمكث بعد فراغه من الطهور..... وليس كالمكث بعد ما لو خرج لها ثم ذهب لعيادة المريض او صلاة جنازة من غير ان يكون خرج لذلك قصداً فانه جائز كما في البحر عن البدائع. (الدرالمختار مع الرد المختار/ ۲/ ۴۴۵/ باب الاعتكاف، وايضا في الحاشية الطحطاوي علي الدرالمختار/ باب الاعتكاف/ ۱/ ۴۷۴، ۴۷۵/ طبع رشيديه كوته).

[۲] ثم رأيت المحقق ابن الهمام قال: ومقتضي النظر لو شرع في المسنون: أعني العشر الاواخر بنيته ثم أفسده أن يجب قضاؤه تحريماً علي قول أبي يوسف في الشروع في نفل الصلاة ناوياً أربعاً لا علي قولهما هـ: أي يلزمه قضاء العشر كله لو أفسد بعضه كما يلزمه قضاء أربع لو شرع في نفل ثم أفسد الشفع الاول عند أبي يوسف، لكن صحح في الخلاصة أنه لا يقضي إلا ركعتين كقولهما، نعم اختار في شرح المنية قضاء الأربع اتفاقاً في الرتبة كالاربعة قبل الظهر والجمعة، وهو اختيار الفضلي، وصححه في النصاب، وتقدم تمامه في النوافل، وظاهر الرواية خلافه، وعلي كل فيظهر من بحث ابن الهمام لزوم الاعتكاف المسنون بالشروع، وإن لزم قضاء جميعه أو باقيه مخرج علي قول أبي يوسف، أما علي قول غيره فيقضي اليوم الذي أفسده لاستقلال كل يوم بنفسه، وإنما قلنا: أي باقية بناء علي أن الشروع ملزم كالنذر وهو لو نذر العشر يلزمه كله متابعاً، ولو أفسد بعضه قضى باقيه علي ما مر في نذر صوم شهر معين. والحاصل أن الوجه يقتضي لزوم كل يوم شرع فيما عندهما بناء علي لزوم صومه، بخلاف الباقي لان كل يوم بمنزلة شفع من النافلة الرباعية وإن كان المسنون هو اعتكاف العشر بتمامه تأمل. (فتاوي شامي/ باب الاعتكاف/ ۲/ ۴۴۴/ طبع ايج ايم سعيد).

د نذراعتکاف که پوره نه شي نوڅه کول پکار دي؟

سوال: مایوه منښته (نذر) کړې وه چې که زما مراد پوره شونوڅه به اعتکاف ته کېښم، مگر ما داسې ونه شو کړای، ماته دا وایي چې زه ددې په بدله کې څه وکړم چې زما نذر پوره شي؟ باقي د دوو روڼو نه نیولوپه باره کې وفرمایي چې په څومره فقیرانو باندې به ډوډۍ خوړل وي؟

جواب: تا چې د څومره ورځود اعتکاف نذر کړی و هماغومره ورځې په اعتکاف کېناستل په تاباندې واجب دي^(۱). او اعتکاف دروژې نه بغیر نه کیږي، ددې وچې سره ورسره روژې نیول هم واجب دي^(۲). ترڅو پورې چې ته دا واجب پوره نه کړې ستا په ذمه به وي او همدغه شان که بغیر د کولونه یې مړ شوی نو د قدرت باوجود دروژونه ادا کولو سزا به هم تیروي. اوستا په ذمه دروژو فدیة ادا کول به هم لازم وي^(۳).

۲..... د څومره ورځود روژو نذر چې دې کړې وه دهغومره ورځو روژې نیول ضروري دي، ددې فدیة ادا کیدای نه شي، خو که ته دومره بودا شوی یې چې روژه نه شي نیولی یا داسې دائمی مریض یې چې د شفا امید یې ختم شوی وي؛ نو ته دهرې روژې په بدله کې په چا محتاج باندې دوه وخته ډوډۍ وخوره، یا د صدقه فطریې برابر مقدار کې غله یا نغدې روپی وکړه^(۴).

۱ [ومن اوجب علي نفسه اعتكاف ايام بان قال بلسانه عشرة ايام مثلاً لزمه اعتكافها بلياليها وكانت متابعة..... الخ. (فتح القدير/ ۲/ ۱۱۴/ باب الاعتكاف/ طبع بيروت).]

۲ [والصوم من شرطه عندنا..... ولنا قوله عليه الصلاة والسلام لا اعتكاف الا بالصوم. (فتح القدير/ ۲/ ۱۰۷/ باب الاعتكاف).]

۳ [لان نحو المرض والسفر في عرصة الزوال فيجب القضاء وعند العجز بالموت تجب الوصية بالفدية. (شامي/ ۲/ ۴۲۷/ باب ما يفسد الصوم وما لا يفسده/ طبع سعيد، فتح القدير/ ۲/ ۱۱۵/ طبع بيروت).]

۴ [المريض اذا تحقق اليأس من الصحة فعليه الفدية لكل يوم من المرض. (شامي/ ۲/ ۴۲۷).]

❖ د روژې متفرق مسائل ❖

په رمضان کې د شپې د جماع د اجازې آیت نازلیدل

سوال: زموږ په دفتر کې یو صاحب وویل چې کله روژې فرض شوې وې نو ورسره دا شرط هم و چې په پوره رمضان شریف کې به ښځه خاوند صحبت نه کوي. مگر وروسته څه خلکو ددې حکم خلاف ورزي وکړه، چې دهغې په وجه په حضور ﷺ باندې وحی نازل شو او د ماسخوتن نه پس پيشمنی پورې اجازت ورکړل شو، ددې صاحب ویناده چې دا غلطی د حضرت عمر فاروق رضی الله عنه شوې وه، او په دې باندې وحی نازل شوه، ایا واقعي دا غلطی د حضرت عمر رضی الله عنه شوې وه.

جواب: پوره رمضان کې د ښځې خاوند په اختلاط باندې د پابندي حکم خو کله هم نه و شوی، البته دا حکم و چې د ویده کیدونه مخکې خوراک څښاک کول او صحبت کول جائز دي او یده کیدو سره روژه به شروع شي. او د بلې ورځې دروژه ماتې پورې به ددې پابندي لارم وي، ستاسو اشاره غالباً دې طرف ته ده.^(۱)

تاسو چې د حضرت عمر رضی الله عنه د کومې واقعي حواله ورکړې ده هغه صحیح ده. او په صحیح بخاری شریف کې ده^(۲). چې ددې قسمه واقعه د گڼو کسانو سره پېښه شوې وه، لیکن ددې واقعي سره د حضرت سیدنا عمر فاروق رضی الله عنه د یادونو وروسته صاحب کرامو رضی الله عنه باندې څه اعتراض کیدای نه شي، بلکې ددې حضراتو یو عظیم فضیلت او بزرگی ثابتیږي، ځکه چې دې حضراتو ته الله تعالی قوت قدسیه ورکړی و او د الله تعالی په توفیق سره د ضبط نفس نه یې کار

۱ [هذه رخصة من الله تعالى للمسلمين، ورفع لما كان عليه الأمر في ابتداء الإسلام، فإنه كان إذا أفطر أحدهم إنما يحل له الأكل والشرب والجماع إلى صلاة العشاء أو ينাম قبل ذلك، فمضى نام أو صلى العشاء حرم عليه الطعام والشراب والجماع إلى الليلة القابلة. فوجدوا من ذلك مشقة كبيرة..... فترلت هذه الآية. (تفسير ابن كثير ۴/ ۴۹۹/ ۱ / سورة البقرة: ۱۸۷)، وفيه أيضاً عن عبد الرحمن بن أبي ليلى، قال: قام عمر بن الخطاب، رضي الله عنه، فقال: يا رسول الله! إني أردت أهلي البارحة علي ما يريد الرجل أهله فقالت: إنما قد نامت، فظننتها تغفل، فواقعته، فبرل في عمر: (أحل لكم ليلة الصيام الرفث إلى نسائكم..... الخ). (تفسير ابن كثير ۵/ ۵۴۱/ ۱ / طبع رشديه كونه / تفسير قرطبي ۳/ ۳۱۴) -

۲ [عن البراء رضي الله عنه قال: كان أصحاب محمد صلى الله عليه وسلم إذا كان الرجل صائماً فحضر الإفطار فنام قبل أن يفطر لم يأكل ليلته ولا يومه حتى يمسي وإن قيس بن صرمة الأنصاري كان صائماً فلما حضر الإفطار أتت امرأته فقال لها أعندك طعام؟ قالت: لا ولكن أنطلق فأطلب لك وكان يومه يعمل فغلبته عيناه فجاءته امرأته فلما رآته قالت: خيبة لك، فلما انتصف النهار غشي عليه فذكر ذلك للنبي صلى الله عليه وسلم فترلت هذه الآية: أحل لكم ليلة الصيام الرفث إلى نسائكم، ففرحوا بها فرحاً شديداً ونزلت: وكلوا واشربوا حتى يتبين لكم الخيط الأبيض من الخيط الأسود من الفجر. (بخاري ۲/ ۲۵۶/ ۱ / باب قول الله: أحل لكم ليلة الصيام الرفث.... الخ. الآية / طبع نور محمد كراچي) -

اخيستی شو، خوتاسولې شان سوچ وکړې چې د حضور ﷺ په زمانه کې د داسې څه واقعې نه راپيښيدل او هم دغه قانون پاتې کيدل چې د ماسخوتن د مانځه نه پس خوراک څښاک او ښځې خواته تلل ممنوع دي، نو وروسته امت ته به څومره تنگي لاحقې شوې وه؟ دادالله تعالی عنایت او رحمت و چې د حضور ﷺ په مبارک دور کې داسې واقعات راپيښ شول، چې دهغې په وجه د ټول امت له پاره اسانۍ پيدا شوې، ددې وجې نه دا حضرات لائق ملامت نه دي، بلکې دپوره امت محسنان دي.

د کوم آيت چې تاسو حواله ورکړې ده هغه د سوره بقرې آيت نمبر (۱۸۷)، دی، په دې کې الله تعالی فرمايي: ^{۱۱}

” تاسو خلکوله پاره دروژې په شپه کې دخپلو ښځوسره ملاویدل حلال کړل شوي دي، هغوی ستاسو جامې دي او تاسو دهغوی، الله ته علم دی چې تاسو دخپل ذات سره خیانت کولو، نوالله تعالی په تاسو باندې عنایت وکړ او تاسو ته یې ستاسو غلطی معاف کړه...“
د قرآن پاک اصل الفاظ تاسو په قرآن پاک کې ولولئ، ستاسو توجه صرف دې طرف ته کول غواړم چې الله تعالی د صحابه کرامو دا غلطی، دخپل ذات سره خیانت، سره تعبیر کړه او د هغوی توبه قبولول، او دهغوی معاف کول، او په هغوی باندې نظر عنایت کولو اعلان کول یې وفرمایل چې ددې نه پس دا غلطی لائق ملامت نه ده...، بلکې ددوی د بزرګۍ او مقبولیت قطعې پروانه ده، امید دی چې دا مختصر شان اشاره به کافي وي، ګڼی په دې مسئلې باندې د یو مستقل مضمون لیکلو ګنجائش شته، چې دهغې له پاره افسوس کوم چې وخت راته نه ملاوېږي.

روژه دار دې فضولیات پریري

سوال: هسې خوپه رمضان المبارک کې د مسلمانانو لوی اکثریت روژې نیسي، خو څه خلک د روژې نیولونه پس غلط حرکتونه کوي. مثلاً چاروژه و نیوله او غرمه دیو لسو بجونه واخله تردوو بجو پورې یادري بجونه واخله تر ښځو بجو پورې سینما هال ته فلم کتو له پاره ولاړ، چاروژه او نیوله او ټوله ورځ ویده و، او چاروژه نیولونه پس ټوله ورځ تاش، کیرم، یاڅه نوره لوبه کوه، یا یې ټوله ورځ جاسوسي یا رومانوي ناول لوست او ددې ټولو خبرو دوجې نه هرکس بغیر دڅه شرم الهي نه دا ووايي چې وروره څه اوکړ؟ آخر تایم هم پاس کول دي، درې ګنټې فلم کتلو سره، ټوله ورځ تاش کولویا ویده کیدو وغیره سره وخت تیريږي او دروژې پته نه لګيږي.
محترم: دروژې نیولونه پس دروژې دوجې نه ګناه کولونه دا بهتر به نه وي چې بالکل روژه ونه نیول شي؟

۱ [احل لکم لیلۃ الصیام الرقت الی نساءکم هن لباس لکم وانتم لباس هن، علم الله انکم کنتم تختانون انفسکم فتاب علیکم وعفا عنکم..... الخ. (البقرة: ۱۸۷)۔

جواب: ستاسو د انظره خو صحيح نه ده چې روژه نيولوسره گناه كولونه د ابهتردي چې روژه دې ونه نيول شي، ۱... دا خبره د شريعت د حڪمت خلاف ده. شريعت دروژه نيونكونه د امطالبه كوي چې هغوى دې دخپلې روژې حفاظت كوي. او كله چې هغوى د الله تعالى درضا له پاره خپل خوراك څښاك پريښي دى؛ نو دې لذت گناهونونه دې هم ځان وساتي اود خپلې روژې ثواب دې نه ضائع كوي، مگر شريعت دانه وايي چې كوم خلك د گناهونو ارتكاب كوي، هغوى دې هلو روژه نه نيسي، تاسو چې د كومو امورو ذكر كړې دى د دروژې دروح نه خلاف دي، روژه دارته قطعي ددې پرهيز كول پكاردې، البته واقعه داده چې درمضان المبارك معمولات اود روژې دادبود پابندي سره دا مياشت مباركه تيره كړل شي، نو د بنده په ژوند كې انقلاب راتلى شي، د كوم طرف ته چې قرآن پاك د، **لعلكم تتقون**، په وروشان الفاظو سره اشاره كړې ده. حضور ﷺ روژه دارته د پرهيز ډير تاكيد فرمايلى دى، په يو حديث كې دي چې ډير په شپه كې دريدونكي داسې دي چاته چې دشوگيرې نه پرته نور هيڅ نه ملاويږي، او ډير روژه دار داسې دي چاته چې يوازې د لوږې تندې نه پرته نور څه نه ملاويږي،^(۱) په يوبل حديث كې دى چې كوم كس چې د دروغ ويلو نه او غلط كار نه منع كيږي؛ نو الله تعالى ته دهغه د خوراك څښاك پريښودو هيڅ ضرورت نشته^(۲)، دامت بزرگانو دروژې ډير زيات ادا ب بيان كړي دي د كومو خلاصه چې د حضرت شيخ مولانا محمد زكريا كاند ه لوي **رحمته الله** په رساله، فضائل رمضان، كې كتلى شى، په رمضان المبارك كه دارساله اود دې حصه، اكابر كا رمضان، ضرور مطالعه كول پكاردې.

يادونه: ستاسو د لغوياتو په ضمن كې د ويده كيدو ذكر كړى دى، خو دروژې په حالت كې ويده كيدل مكروه نه دي، ددې وجې نه ستاسو د سوال د الفاظ لائق د اصلاح دي.

په روژه كې تلويزون كتل

سوال: په رمضان المبارك دروژه ماتې سره نژدې چې كوم خلك په تلويزون باندې مختلف پروگرامونه گوري مثلاً: انگريزي فلمونه، د موسيقي پروگرامونه، وغيره نو آيا دې سره په روژه باندې څه فرق نه پريوځي؟ هر كله چې زموږ په ځاى اناونسران اكثر زنانه وي او په هر پروگرام زنانه هم ضروري، په دې ضمن كې دا خبره چې مولانا صاحب دروژه ماتې په وخت كې په تلويزون باندې تقرير كوي اود مسلمانانو خوندي لونه چې كله هغه ته گوري؛ نو آيا دهغوى روژه به برقرار پاتې شي؟ او به څه طريقې سره قابل گرفت نه وي؟

۱ [عن ابي هريرة رضى الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: كم من صائم ليس له من صيامه الا الظم، وكم من قائم ليس له من قيامه الا السهر. (مشكوٰۃ/ ۱۷۷/ باب تزيه الصوم/ الفصل الثاني)۔

۲ [عن ابي هريرة رضى الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: من لم يدع قول الزور والعمل به فليس لله حاجة في ان يدع طعامه وشرابه. رواه البخاري. (مشكوٰۃ/ ۱۷۶/ باب تزيه الصوم/ الفصل الاول)۔

جواب: روژه نیولوسره دگناه کار کول، دروژې ثواب او فاندوې باطلوي^(۱). د تلویزون اصلاح خود عام خلکو په وس کې نه ده، د کومو مسلمانانو په زړونو کې چې د الله تعالی ویره ده هغوی دې په خپله ددې گناه نه ځان بچ کړي.

ایا د ماشوما نوروژه نیول ضروري دي؟

سوال: اکثر مور پلار د دولسو کالونه کم عمر والا بچی دروژې نیولونه منع کوي، ځکه که هغوی روژه ونیسي نو په خاص طور سره لوړه تنده برداشت کولی نه شي. هر کله چې ماشومان شوقیه طور روژې نیولو باندې اصرار کوي، نور دا چې روژه په کوم عمر کې نیول پکار دي؟

جواب: لمونځ او روژه دواړه په بالغانو باندې فرض دي^(۲). که د بلوغ علامات ظاهر شوي نه وي؛ نو پنځلس کاله پوره کیدو باندې بنده بالغ گڼل کیږي^(۳). نابالغه ماشوم که دروژې برداشت کولی شي نو په هغه باندې روژه نیول پکار دي او که برداشت یې نه شي کولی منع کول درست دي^(۴).

د مازیګر او ماښام ترمینځه روژه نیول څنګه دي؟

سوال: زما یوه ملګرې د چاپه وینا باندې د مازیګر او ماښام په مینځ کې په مختصر شان وخت کې روژه نیسي، چې دهغې وجه هغې دا وښودله چې مرګ نه پس کله فرښتې په مړي باندې څه داسې شی و خوروی چې دمړي له پاره باعث عذاب وي، کوم کس چې په دې دوران کې روژه نیسي هغه به د خورولو نه انکار وکړي ایا دا مختصر روژه د شریعت مطابق ده؟

جواب: شرعي روژه خود سهارنه واخله تر ماښام پورې وي^(۵)، د مازیګر او ماښام ترمینځه روژه د شریعت نه ثابت نه ده. کومه وجه یې چې ښودل شوې ده دا چاځانه نه ویلې دي داسې عقیده ساتل گناه ده^(۶).

۱ [قال الطيبي: كل صوم لا يكون خالصاً لله تعالى ولا مجتنباً عن قول الزور والكذب والبهتان والغيبة ونحوها من المناهي يحصل له الجوع والعطش له الثواب..... الخ. (شرح الطيبي علي مشكوة المصابيح/ ٤/ ١٦٤).
 ۲ [اما شروطه لثلاثة انواع: شرط وجوبه الاسلام والعقل والبلوغ. (فتاوي عالمگیری/ كتاب الصوم/ ١/ ١٩٥).
 ۳ [فان لم يوجد فيهما شيء فحتى يتم لكل منهما خمس عشرة سنة به يفتي.... الخ. (درمختار مع الشامي/ ١٥٣/ ٦/ كتاب الحجر/ فصل بلوغ الغلام بالاحتلام/ طبع سعيد).
 ۴ [ويؤمر الصبي بالصوم اذا اطاقه (درمختار) وفي الشامية: قوله اذا اطاقه.... قلت يختلف ذلك باختلاف الجسم واختلاف الوقت صيفا وشتاء والظاهر انه يؤمر بقدر الاطاقة اذا لم يطق جميع الشهر. (رد المختار علي الدر المختار/ ٤٠٩/ ٢).
 ۵ [هو..... أمساك عن المفطرات..... في وقت مخصوص وهو اليوم (درمختار) وفي الشامية: قوله وهو اليوم اي اليوم الشرعي من طلوع الفجر الي الغروب..... الخ. (رد المختار علي الدر المختار/ ٣٧١/ ٢/ كتاب الصوم).
 ۶ [عن عائشة رضي الله عنها قالت: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم.... [بقية حاشيه په راروانه صفحه.

د مازيگر نه تر مابنام پورې د روژې نيولو شرعي حيثيت

سوال: ځينې بڼخې او سړي د مازيگر نه مابنام پورې روژه نيسي، او په دې دوران کې د خوراک څښاک د شيانو څخه نه ځان ساتي، ددې فعل د شرعي حيثيت نه مو خبر کړئ چې د دې حقيقت څه دی؟

جواب: د مازيگر نه مابنام پورې د روژې هيڅ شرعي حيثيت نشته، شرعا دا روژه نه ده. [۱]

د مازيگر او مابنام تر مينځه روژه اود لسم محرم روژه نيول څنگه دي؟

سوال: يو ځل يوې صاحبې وفرمايل چې ماروژه نيولې ده، موږ ترې ته د تفصيل تپوس وکړ، نو هغې وويل چې روژه د مازيگر د اذان نه واخله تر مابنام اذان پورې ده، کله چې موږ د داسې روژې د وجود نه انکار وکړ، نو هغې ډير زيات ورتلو او ويې ويل چې تاسو تعليم يافته ځنگليانې يئ، تاته داهم معلومه نه وه.

جواب: په شريعت محمديه کې خوهيڅ روژه د مازيگر او مابنام تر مينځه نشته [۲]، ددې صاحبې چرته خپل شريعت دی زه خوددې نه بې خبره يم.

سوال: بيا هغې مزید وفرمايل چې دلسم محرم الحرام روژه نيول جائز نه دي، ځکه چې د شمر مور منښته کړې وه چې شمرا مام حسين عليه السلام شهيد کړي نو زه به دلسم محرم روژه نيسم، او هغې دلسم محرم روژه نيولې وه.

جواب: عاشورا د محرم دلسم تاريخ نوم دی، د تيرو شويو انبياء د زمانې نه دا ورځ متبرکه راروانه ده. د اسلام په شروع کې ددې ورځې روژه فرض وه، بيا وروسته ددې په ځای د رمضان روژې فرض شوې، اود عاشورا روژه مستحب شوه [۳]، په هرحال ددې ورځې دروژې اود نورو

... بقیه د تیر مخ].. من احدث في امرنا هذا ما ليس منه فهو رد. متفق عليه. (مشکوٰۃ/باب الاعتصام بالكتاب والسنة/۱/۲۷). وعن جابر رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: اما بعد..... وشر الامور محدثاتها وكل بدعة ضلالة. (مشکوٰۃ/كتاب الايمان/باب الاعتصام/بالكتاب والسنة/۱/۲۷/ طبع قديمي).—

۱ [عن عائشة رضي الله عنها قالت: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: من احدث في امرنا هذا ما ليس منه فهو رد. (مشکوٰۃ/۱/۲۷/باب الاعتصام والسنة/الفصل الاول).—

۲ [عن عائشة رضي الله عنها قالت: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: من احدث في امرنا هذا ما ليس منه فهو رد. (مشکوٰۃ/۱/۲۷/باب الاعتصام والسنة/الفصل الاول).—

۳ [عن عائشة رضي الله عنها قالت: كان يوم عاشوراء تصومه قريش في الجاهلية وكان رسول الله صلى الله عليه وسلم يصومه فلما قدم المدينة صامه وأمر بنسيامه، فلما فرض رمضان ترك يوم عاشوراء فمن شاء صامه ومن شاء تركه (صحيح بخاري/باب صيام يوم عاشوراء/۱/۲۶۸/طبع قديمي/مختصر سنن ابي داود/۳/۳۲۲/طبع المكتبة الاثرية)

اعمالود حضرت امام حسين عليه السلام سره هيڅ تعلق نشته، اوددې خاتون چې دشمر دمور کومه واقعه بيان کړې ده هغه دخان نه ده.

پنځه ورځې روژې نيول حرام دي

سوال: زموږ په حلقه کې نن سبا ډيرې پټې پټې خبرې کيږي چې پنځه روژې حرامې دي. په کال کې، (۱) د وړوکی اختر لومړۍ ورځ، (۲) دوړوکی اختر دويمه ورځ، (۳) دلوی اختر دوړوکی، (۴) دلوی اختر په دريمه ورځ، حالانکه ترڅو پورې چې ماته پته ده دوړوکی اختر دويمې ورځ روژه جائز ده. اصل خبره واضحه کړئ!

جواب: دوړوکی اختر دويمې ورځې روژه جائز ده اولوي اختر د دريو واپو ورځو ايام تشریق روژه جائز نه ده، گویا د پنځو ورځو روژه جائز نه ده. وړوکی اختر، لوی اختر، اوددې نه وروسته دا ايام تشریق^{۱۱}

ايا امير غريب اورشته داربا ندي د روژه ماتي کولو ثواب برابر دی؟

سوال: امير، غريب، رسته دار په دې دريو واپو کې د ټولونه زيات فضيلت (ثواب) دچا دروژه ماتي دی؟

جواب: دروژه ماتي کولو ثواب خوښان دی^{۱۲}. د غريب خدمت اورشته دار سره دا حسان کولو ثواب جدادی.

د حضور صلی الله علیه و آله د روژه ماتي معمول

سوال: په رمضان المبارک کې به حضور صلی الله علیه و آله په څه شي باندي روژه ماتي کولو؟

جواب: عموماً کجورې سره.^{۱۳}

۱ [عن ابي سعيد الخدري رضي الله عنه قال: فلي رسول الله صلى الله عليه وسلم عن صوم يوم الفطر والنحر. متفق عليه. وعن نبشة الهذلي رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: ايام التشریق ايام اكل وشرب وذكر الله. رواه مسلم. (مشکوٰۃ/باب صيام التطوع ۱/۱۷۹). والمكروه تحريماً كالعيدين (درمختار) قوله كالعيدين اي وايام التشریق هم. (درمختار مع الشامي ۲/۳۷۵/كتاب الصوم).

۲ [عن زيد بن خالد رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: من فطر صائماً او جهز غازياً فله مثل اجره. (مشکوٰۃ/۱/۱۷۵/باب الفصل الثاني).

۳ [عن انس رضي الله عنه قال: كان رسول الله صلى الله عليه وسلم يفطر قبل ان يصلي علي رطبات فان لم رطبات فتميرات فان لم تكن فتميرات حسا حسوات من ماء. رواه الترمذي وابوداؤد. (مشکوٰۃ/۱/۱۷۵).]

د تماکو د کاروونکي د روژې حکم

سوال: زه دبیره (یو قسم سگریټ) کارېگریم، دبیره په کار کې تماکو استعمالېږي. څو کسانو ماته وویل چې ته په روژه کې داکار کوي، چونکې تماکو نشي والا شی دی، له د ستاسو روژه ورسره مکروه کیږي، آیا دا صحیح ده؟

جواب: د تماکو کار کولو سره روژه نه مکره کیږي ترڅو پورې چې د تماکو دوره حلق ته دننه لاړه نه شي.^(۱)

د روژه دارپه جومات کې ویده کیدل

سوال: ایادروژه دار د سهار د لمانځه نه وروسته په جومات کې ویده کیدل جائز دي؟

جواب: د غیر متعکف په جومات کې ویده کیدل مکروه دي، کوم حضرات چې جوماتونو ته ځي هغوی دې د اعتکاف نیت کوي، د دې نه پس د ویده کیدو گنجائش شته.^(۲)

د روژې په حالت کې بار بار غسل کول

سوال: ایادروژې په حالت کې په کور کې څو څو ځله لامبل اوددې نه پرته په نهر کې لامبل، خودنور ویدونه ځان ساتي، نو ایادروژې ثواب به پوره پوره ملاوشي؟

جواب: په روژه کې لامبلو سره څه نقصان نشته، خو داسې انداز اختیارول چې دهغې سره د ویرې او پریشانی اظهار کیږي د حضرت امام عليه السلام په نزد باندې مکروه دي.^(۳)

نایاک کس که پیشمنی وکړي نو آیا روژه به وشي؟

سوال: که په چاباندې د شپې په دوران کې غسل واجب شي، نو هغه د جنابت په حالت کې پیشمنی کولی شي او که نه؟

جواب: د جنابت په حالت کې یې که پیشمنی وکړ؛ نوروژه به یې اوشي، او په دې کې څه تردد نشته، خو بنده چې څومره زر کیدای شي پاکي دې حاصله کړي.^(۴)

۱ [ولو دخل حلقه غبار الطاحونة او طعم الادوية او غبار الهرس واشباههم او الدخان او ماسطع من غبار التراب بالريح او بجوافر الاواب واشباه ذلك لم يفطره (عالمگیری/ ۱/ ۲۰۳/ الباب الرابع فيما يفسد وما لا يفسد)]
 ۲ [يكره النوم والاكل في المسجد لغير المعتكف واذا اراد ذلك ينبغي ان ينوي الاعتكاف فيدخل..... الخ. (شامي/ ۲/ ۴۴۸/ باب الاعتكاف/ طبع سعيد)]

۳ [وكذا لا تكره..... اغتسال للتبرد..... الخ. (درمختار) ولي الشامية (تحت قوله وبه يفتي) وكرهها ابو حنيفة لما فيها من اظهار الظجر في العبادة..... الخ. (شامي/ ۲/ ۴۱۹/ كتاب الصوم، وايضاً في فتاوي قاضي خان علي هامش الهندية/ ۱/ ۲۰۵/ الباب الرابع فيما يفسد وما لا يفسد/ كتاب الصوم)]
 ۴ [ومن اصبح جنباً او احتلم في النهار لم يضرب كذا في محيط السرخسي. (هندية/ ۱/ ۲۰۰/ كتاب الصوم)]

د ناپاكي په حالت كې روژه نيول

سوال: زه ناروغ یم، چې دهغې په وجه په میاشت کې درې څلور ځله ناپاکه پاتې کېږم. اوس تاسو ته گزارش دی چې ایازه دنپاكي په حالت کې روژه نیولی شم؟ هرکله چې مادیولمانځه په کتاب کې لوستلې و چې که ناپاكي دبیماري له وجې وي؛ نو اودس کولوسره لرې کېږي؟ تاسو راته دا فرمایي چې ایا اودس کولوسره روژه نیولی شم؟ هسې خوزه روزانه غسل کوم، خو دروژې نیولوپه وخت کې دسهارمانځه نه مخکې غسل کولی نه شم، امیدلرم چې تاسوبه تسلي بخش جواب راکړئ!

جواب: دنپاكي په حالت کې مخ لاس وینځل سره روژه نیول جائز دي، غسل دې وروسته وکړل شي. هیڅ نقصان په کې نشته.^(۱)

سوال: که په چاباندې د شپې غسل واجب شو، خو هغه نه سحر غسل وکړ او نه یې ټوله ورځ وکړ، او روژه ماتی یې په دغه حالت کې وکړ، نو د داسې کس دروژې څه حکم دی؟

جواب: دروژې فرض خوبه اداسي^(۲)، خو بنده به دنپاكي دوجې نه گناهگاروی، په غسل کې دومره تاخیر کول چې لمونځ ورسره فوت شي سخته گناه ده.^(۳)

د شوال شپږ روژو سره به د رمضان قضا روژې ادا نه شي

سوال: ایادشوال شپږ روژې دویمې ورځې نه نیول پکار دي؟ (داختر شپږ روژې) روژه په هر حال کې په دویم تاریخ باندې نیول پکار دي؟ باقی روژې په پوره میاشت کې په څه ورځ هم نیول کېږي؟ ددې وضاحت هم وکړئ چې داروژې نیولوسره په رمضان کې قضا شوې روژې اداسي؟

جواب: دامسئله چې په عوامو کې مشهوره ده چې: د شش عیدله پاره د دویمې ورځې نه روژه نیول ضروري دي، بالکل غلطه ده، داختر د دویمې ورځې نه روژه نیول ضروري نه دي، بلکه د داختر په میاشت کې، کله چې هم شپږ روژې ونیول شي، که پرله پسې ونیسئ یا په متفرق طور سره، پوره ثواب به درته ملاوشي، بلکې بعضې اهل علم خوداختر د دویمې ورځې نه روژه

۱ [ولا بأس للجنب ان ينام.....وان اراد ان يأكل او يشرب فينبغي ان يتمضمض ويغسل يديه.....الخ. (هندية/كتاب الطهارة/۱/۱۶/طبع رشيدية)]

۲ [ولا بأس للجنب ان ينام.....وان اراد ان يأكل او يشرب فينبغي ان يتمضمض ويغسل يديه.....الخ. (هندية/كتاب الطهارة/۱/۱۶/طبع رشيدية)]

۳ [وعن علي رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: لا تدخل الملائكة بيتاً فيه صورة ولا كلب، ولا جنب. رواه ابو داؤد والنسائي (مشكوة/۱/۵۰، كتاب الطهارة/باب مخالطة الجنب/الفصل الثاني). وفي المرقاة: (ولا جنب) اي الذي اعتاد ترك الغسل قانوناً حتى يمر عليه وقت صلاة فانه مستخف بالشرع، لا اي جنب كان. (مرقاة المفاتيح شرح مشكوة المصابيح/۱/۳۳۵/طبع بمبي هند)]

نيولوته مكرهه ويلي دي، مگر صحيح دادی چې ددويمې ورځې نه هم شروع كولى شي.^[۱] دشوال شپږ روژې نيولوسره به درمضان قضا شوې روژې ادا نه شي، بلكې هغه به خاتمه نيول وي، ځكه چې دا دنفلې روژې دى اودرمضان فرض روژې دي، ترڅو پورې چې درمضان دقضا روژونيت ونكړل شي هغه به ادا نه شي.^[۲]

بنځې خپلې قضاء روژې په شوال كې نيولې شي

خود شوال د روژو ثواب به ورته نه ملاوېږي

سوال: د رمضان په مياشت كې چې زموږ كومې روژې قضاء شي، هغه د شوال په شپږو روژو كې نيولې شو؟ يا كه د شوال به بيلې نيسو او قضاء روژې وروسته؟

جواب: د بنځوچې كومې روژې قضاء شي، هغه په شوال كې هم نيولې شي، خود شوال د شپږو روژو نيولو چې كوم فضيلت دى، هغه به په هغه صورت كې حاصلېږي چې كله د فرض روژو نه پرته د شوال شپږ نفلي روژې ونيسي.^[۳]

داسې علاقه چې شپږ مياشتې ورځ او شپږ

مياشتې شپه وي روژه څنگه ونيول شي؟

سوال: په دنيا كې يوځاى داسې دى چې شپږ مياشتې شپه وي او شپږ مياشتې ورځ، نو هلته به مسلمانان پوره روژې څنگه نيسي؟

جواب: هغوى به دخپل قريب ترين ملك چهرته چې دشپې ورځې نظام دمعمول مطابق وي دهغي دطلوع اوغروب په اعتبار سره روژې نيسي.^[۴]

۱ [وعن ابي يوسف كراهته متتابعاً لا متفرقاً لكن عامة المتأخرين لم يرو به بأساً هكذا في البحر الرائق والأصح أنه لا بأس به كذا في محيط السرخسي.. (عالمگیری/۱/۲۰۱/كتاب الصوم/كذا في الشامي/۲/۴۳۵)۔

۲ [وفي التنوير والشرط للباقي تثبيت النية وتعيينها (درمختار) وفي الشامية: والشرط للباقي من الصيام..... وهو قضاء رمضان والنذر المطلق..... الخ. (شامي/۲/۳۸۰/كتاب الصوم)۔

۳ [واذا نوي قضاء بعض رمضان ولا تطوع يقع عن رمضان في قول ابي يوسف رحمه الله تعالى وهو رواية عن ابي حنيفة رحمه الله تعالى كذا في الذخيرة. (عالمگیری/۱/۱۹۷/كتاب الصوم/الباب الاول في تعريفه وتقسيمه.... الخ)۔

۴ [قال الرملي في شرح المنهاج: ويجز ذلك فيما لومكث الشمس عند قوم مدة... الخ. قال في امداد الفتح قلت: وكذلك يقدر لجميع الآجال كالصوم والزكوة والحج والعدة وآجال البيع والسم والاجارة. وينظر ابتداء اليوم فيقدر كل فصل من الفصول الاربعة بحسب مايكون كل يوم من الزيادة والنقص كذا في كتاب الائمة الشافعية ونحن نقول بمثله اذا ضل التقدير مقول به اجماعاً في الصلوات. (شامي/قبيل مطلب في طلوع الشمس من مغربها/۱/۳۶۵)۔

پيشمني نه وروسته ويده كيدل

سوال: دپيشمني كولونه وروسته ويده كيدل مكروه دي او كه نه؟ مااوريدلي دي چې د پيشمني نه وروسته ويده كيدل مكروه دي.

جواب: دپيشمني په آخري وخت كې خوراك كول مستحب دي^(۱). اود پيشمني نه پس ويده كيدل كه دسهار دجمعي لمونځ دفوت كيدو ويره وي نومكروه دي، گني نه دي.

د لاوډ سپيكر په ذريعه دپيشمني او روژه ماتي اطلاع ور كول صحيح دي

سوال: زموږ په ښار كې درمضان په مياشت كې عموماً دپيشمني په وخت كې په لاوډ سپيكر باندې اعلان كيږي او په دې سلسله كې كله دقرآن پاكي تلاوت هم كيږي چې خلك په صحيح وخت باندې دپيشمني انتظام وكړي شي شرعاً ددې جواز شته؟

جواب: دپيشمني او روژه ماتي په وخت كې اطلاع ور كولو كې هيڅ نقصان نشته، ليكن په لاوډ سپيكر باندې دومره شور كول چې دعامو خلكو سكون ورسره برباد شي او هغې سره يو كس په اطمينان سره لمونځ هم ونه كړي شي ناجائز دي^(۲).

موذن دې روژه ماته كړي او اذان دې وكړي

سوال: موذن ته روژه ماتول او بيا اذان كول پكار دي، كه د اذان نه وروسته روژه ماتول پكار دي؟

جواب: روژه دې ماته كړي او اذان دې وكړي^(۳).

د عرب ملكونو په راتلو باندې دير شونه زياتې روژې نيول

سوال: كه يو كس چې په عرب ملكونو كې كار كوي، اودرمضان روژې د عرب ملكونو په حساب سره نيسي، يعني دپاكستان نه دوه ورځې وړاندې روژې شروع شي، لهذا داكس درمضان په آخره كې په په رخصتي باندې پاكستان ته راځي، نوددغه كس اختربه زمونږ نه دوه ورځې مخكې وي؛ نو دا كس داختر دلمونځ په سلسله كې څه وكړي ايا دې دپاكستاني وخت مطابق اختر وكړي، يا دوه ورځې انتظار وكړي ځكه چې په پاكستان كې اختر دوه ورځې پس دی؟

۱ [ثم تأخير السحور مستحب كذا في النهاية. (هندية/ ۱/ ۲۰۰/ كتاب الصوم/ الباب الثالث)۔

۲ [لا يقرأ جهراً عندا المشتغلين بالأعمال..... الخ. (عالمگیری/ ۵/ ۳۱۶/ طبع رشیدیہ)۔

۳ [هو لغة امساك عن المفطرات..... في وقت مخصوص وهو اليوم (درمختار) وفي الشامية: قوله وهو اليوم اي اليوم الشرعي من طلوع الفجر الي الغروب..... والمراد بالغروب زمان غيوبة جرم الشمس..... الخ. (ردالمحتار علي الدرالمختار/ ۲/ ۳۷۱/ كتاب الصوم/ طبع ايج ايم سعيد)۔

جواب: داکس خوبه اختر د پاکستان مطابق کوي او ترڅو پورې چې په پاکستان کې رمضان دی داکس دې روژې هم ونیسي، ددې دیر شو نه زیاتې روژې به په نفلو کې شماريږي.^[۱]

آیا پاکستان والا به هم د سعودی عرب په حساب روژې نیسي؟

سوال: د سعودی عرب او د پاکستان تر مینځه همیشہ د یوې روژې فرق راځي، زمونږ د لته د یو عالم وینا ده چې چا د سعودی سره روژه ونه نیوله په هغه باندې کفارہ واجب شوه او د نورو علماء کرامو وینا ده چې چونکه یې مونږ پاکستانیان یو، زمونږ رؤیت هلال کمیټی شته لهدا د هغوی د اعلان مطابق مونږ ته روژه نیول پکار دي. په دې حالت کې موږ د سعودی عرب په لحاظ سره روژې ونیسو یا د پاکستان په لحاظ سره؟

جواب: زمونږ په ذمه زمونږ د حساب مطابق روژې لارم دي، د هغه مولوی صاحب په ذمه به د سعودی عرب په حساب سره روژې لارمې وی، آیا هغه مولوی صاحب لمونځونه هم د سعودی عرب په لحاظ سره کوي؟^[۲]

چې په سعودی عرب کې روژه شروع کړي او اختر په

کراچی کې ولما نځي نو آیا زیاته روژه به نیسي؟

سوال: د زید دفتر په طهران سعودی عرب کې دی، او مستقل رهائش یې په کراچی کې دی، هغوی روژه په سعودی عرب کې شروع کوي او اختر په کراچی کې کوي، په دې حساب سره کله یو دیرش او کله دوه دیرش روژې راشی، آیا هغوی په کراچی کې د دیرشو روژو په حساب سره افطار کولی شي حال دا چې میاشت ورځ دوه پس په نظر راځي؟ یا هغه ته تر هغه وخته پورې روژې نیول پکار دي ترڅو چې میاشت ښکاره شوې نه وی، د قرآن او حدیث په حوالې سره وضاحت وفرمایئ!

جواب: چونکې په کراچی کې رمضان وي، په دې وجه هغوی ته روژه خو نیول پکار دي، خو د هغوی زیاتې روژې به نفل شي.^[۱]

[۱] (تنبیه) لو صام رائي هلال رمضان واكمل العدة لم يفطر الا مع الامام لقوله عليه الصلاة والسلام: صومكم يوم تصومون، وفطرکم يوم تفطرون. رواه الترمذي. والناس لم يفطروا في مثل هذا اليوم فوجب ان لا يفطر. (ردالمحتار علي الدر المختار/مبحث في صوم يوم الشك/۳۸۴/۲/طبع سعيد).

[۲] (تنبیه) لو صام رائي هلال رمضان واكمل العدة لم يفطر الا مع الامام لقوله عليه الصلاة والسلام: صومكم يوم تصومون، وفطرکم يوم تفطرون. رواه الترمذي. والناس لم يفطروا في مثل هذا اليوم فوجب ان لا يفطر. (ردالمحتار علي الدر المختار/مبحث في صوم يوم الشك/۳۸۴/۲/طبع سعيد).

درمضان په ختمیدو باندې چې کوم ملک ته ورسېږي دهغه ځای پیروي کوي

سوال: موږ په بحري جاز کې نوکران یو، تیر شوی رمضان زموږ په جده کې شروع شوی وه، مختلف ملکونو ته د تلونو پس موږ په دیرشمه ورځ د اندیابنار، وزاگایتم، ته ورسیدو، هلته زموږ یو کم دیرشمه روژه وه، زموږ په ملگرو کې یو دوکسانو د صباروژه و نیوله او اکثر ملگرو په جهاز کې بله ورځ اختر لمونځ وکړ، هرکله چې په دغه ښار کې په دغه ورځ دیرشمه روژه وه. دا راته ووايي چې په موږ کې د چاموقف صحیح دی؟ موږ ددغې ورځې روژه نیول پکار وو یا د اختر لمونځ، لمونځ کول پکار و؟

جواب: د اصورت حال بې شمیره خلکو ته راپېښیږي چې پاکستان یا سعودي عرب وغیره کې ملکونو کې رمضان شروع کړي اود اختر نه مخکې پاکستان یا هندوستان ته راشي، ددې له پاره حکم دادی چې هغوی پاکستان یا هندوستان ته راشي نو ددې ځای د رمضان شمیردې پوره کړي او یو دیرشمه روژه دې هم ونیسي دا زیاته روژه به ددوی په حق کې نفل وي، خو د پاکستان یا هندوستان د دیرشمې روژې په ورځ ددوی له پاره اختر کول جائز نه دي. یو صورت ددې برعکس داراپېښیږي چې ځینې خلق په پاکستان یا هندوستان کې د رمضان د شروع کیدونه پس سعودي یا نورو ملکونو ته لاړ شي. دهغوی اته ویشتمه روژه وی او هلته اختری هغوی له پکار دی چې سعودي د مطلع مطابق اختر وکړي او کومه روژه چې پاتې شوې ده د اقصا دې وکړي.^[۲]

د وړوکی اختر خوشحالی ولې لمانځل کیږي؟

سوال: درمضان ختمیدو سره اختری ولې لمانځل کیږي؟

جواب: رمضان المبارک یو ډیر لوی نعمت دی او یو نعمت نه دی، بلکې د ډیر نعمتونو یوه مجموعه ده، د الله تعالی نیک بندگان په دې میاشت کې شپه ورځ عبادت کوي. دورځې روژه نیسي او شپې قیام کوي او ذکر و تسبیح او کلمه درود شریف لولي، ددې وجې نه روژه دارته په روژې پوره کولو باندې ډیره زیاته خوشحالی ملایږي په حدیث شریف کې فرمایل شوي دي چې روژه دارته دوه خوشحالی ملایږي، یوه خوشحالی چې هغه ته دروژه ماتي په وخت کې

[۱] (تنبيه) لو صام رائي هلال رمضان واكمل العدة لم يفطر الا مع الامام لقوله عليه الصلاة والسلام: صومكم يوم تصومون، وفطرکم يوم تفطرون. رواه الترمذي. والناس لم يفطروا في مثل هذا اليوم فوجب ان لا يفطر. (فتاوي شامي/مبحث في صوم يوم الشك/۲/۳۸۴).

[۲] (تنبيه) لو صام رائي هلال رمضان واكمل العدة لم يفطر الا مع الامام لقوله عليه الصلاة والسلام: صومكم يوم تصومون، وفطرکم يوم تفطرون. رواه الترمذي. والناس لم يفطروا في مثل هذا اليوم فوجب ان لا يفطر. (فتاوي شامي/مبحث في صوم يوم الشك/۲/۳۸۴).

ملاوېږي او دويمه خوشحالي چې هغه ته په دخپل رب سره دملاوېدو په وخت کې ملاوېږي^(۱۱) همدغه وجه ده چې رمضان شريف ختم شي: نو دهغې دويمه ورځ دوړو کي اختروړځ شوه، هره ورځ خوبه يو يو روژه ماتې کيده، او په هغې به خوشحالي وه، مگر عيد الفطر د ټولې مياشتې روژه ماتې شو، او ټولې مياشتې روژه ماتې په يوځای شو

نور قومونه خپل تهوارونه په لوبو ټوکو او فضول کارونو کې تيروي، مگر په اهل اسلام باندې خو الله تعالى خاص انعام دی چې دهغوی د خوشحالي ورځ هم د عبادت جوړه کړه. چنانچې د رمضان شريف په خير او عافيت سره ختميدو باندې اوږد پريه شوق سره عبادات کولوله پاره الله تعالى درې عبادتونه مقرر وفرمايل: يو داختر لمونځ، دويم صدقه فطر، او دريم حج بيت الله. (حج اگر چې په ذی الحجه کې ادا کيږي مگر درمضان ختميدوسره يکم شوال نه د حج موسم شروع شي،

که روژه ماته شي نو بيا دې هم ټوله ورځ دروژه دارپه شان اوسېږي

سوال: ... د يو کس روژه ماته شوه، ايا خوراک څښاک کولی شي؟

جواب: که په رمضان المبارک کې د چاروژه ماته شوه، نو بيا هم دهغه له پاره دوړځې څه خوراک څښاک کول پکار نه دي، ټوله ورځ دروژه دارپه شان اوسيدل واجب دي.^(۱۲)

د ناروغ تراويح او روژه

سوال: که يو کس دناروغۍ له وجې نه درمضان المبارک روژې ونه نيولې شي نو هغه څه وکړي؟ اوداهم وفرمايئ چې د داسې کس د تراويح به څه کيږي؟ هغه به تراويح کوي او که نه؟

جواب: کوم کس چې دناروغۍ له وجې دروژې نيولو طاقت نه لري؛ نو هغه ته دروژې نه نيولو اجازت شته، د تندرست کيدونه وروسته دې دغه قضا روژې ونيسي^(۱۳) او که بيماري داسې وي چې دهغې نه د رغيدو اميد نه وي؛ نو دهرې روژې په بدله کې د صدقه فطر برابر صدقه ورکړي^(۱۴) او که د تراويح کولو طاقت لري نو ضرور کول پکار دي. تراويح مستقل عبادت دی. دانه ده چې څوک روژې نيسي هغه دې تراويح کوي. [څلورم جلد ختم شو].....

۱ [وعنه (اي ابي هريرة رضى الله عنه)..... للصائم فرحتان فرحة عند فطره وفرحة عند لقاء ربه..... الخ. (مشکوٰۃ/ ۱۷۳/ کتاب الصوم/ الفصل الاول)۔

۲ [وكذا كل من وجب عليه الصوم لوجود سبب الوجوب والأهلية ثم تعذر عليه المضي بان افطر متعمدا..... فإنه يجب عليه الامساك. (شامي/ مطلب في جواز الافطار بالتخري / ۴۰۸/ ۲)۔

۳ ["فمن كان منكم مريضاً او علي سفر فعدة من ايام آخر". (البقرة: ۱۸۴). (ومنها المرض) المريض اذا خاف علي نفسه التلف او ذهاب عضو يفطر بالاجماع وان خاف زيادة العلة وامتداده فكذلك عندنا وعليه القضاء اذا افطر كذا في المحيط. (عالمگيري/ ۲۰۷/ ۱/ الباب الخامس في الاعذار التي تبين الافطار)۔

۴ ["وعلي الذين يطبقونه فدية طعام مسكين". (البقرة: ۱۸۴). ومنها كبر السن فالشيخ الفاني الذي لا يقدر علي الصيام فيفطر ويطعم لكل يوم مسكيناً كما يطعم في الكفارة كذا في الهداية (عالمگيري/ ۳۰۷/ ۱/ الباب الخامس)

د اول جلد اجمالي فهرست

ایمانیات او عقائد،
د تقدیر مسائل، محاسن اسلام،
نبي کریم ﷺ نور دې که بشر،
عقیده حیات النبی، انبیاء کرام
سره ملاقات، دمعراج مسائل، په
خوب کې نبي کریم لیدل، صحابه او
صحابیات، حضرت حسین او
یزید، د اجماع او تقلید مسائل،
د سنت او بدعت تعریف، مروجہ
میلاد، اصلاح مفاهیم، د ډارون
نظریه اعتقاد او اسلام

د دویم جلد اجمالي فهرست

د کفر، شرک او دارتداد تعریف او احکام،
قادیانی فتنه، کافرانو سره تعلقات،
د ختم نبوت عقیده او د عیسیٰ ﷺ نزول،
د قیامت نښې، د گناهونو نه توبه، د برزخ
حالات، د جنت بحث، تعویذ کوډې او
جادو، پیریان، رسومات او رواجونه، په
اسلام کې د فال مسائل، متفرق مسائل،
داودس مسائل د غسل مسائل، داوبو
احکام، د تیمم مسائل، دموزو مسائل،
د حیض او نفاس مسائل، دنوکانو درنگ
کولو مسائل، بغیر د اوداسه نه دعا او
اذکار کول، دنجاست مسائل، دمانځه
مسائل، دجماعت مسائل.

د دریم جلد اجمالي فهرست

د جماعت متعلق باقي مسائل، د آذان
او اقامت مسائل، د مانځه شرطونه،
دمونځ ادا کولو طریقه، د لاؤډ
سپیکر مسائل، د صف جوړولو
مسائل، د امام مسائل، دمقتدي
مسائل، په کور کې مونځ کول،
د مانځه نه پس دعا او اذکار،
دمسبوق اولاحق مسائل، د ښځو
د مانځه مسائل، دمغذورا احکام، د
وترو مونځ، د سنت مونځ ادا کول،
دمسافر مونځ، د جمعې مونځ

د څلورم جلد اجمالي فهرست

د خطبو متعلق باقي مسئلې،
داخترونو د مونځ مسائل، د تراویحو
مسائل، نفلي مونځونه د سجدہ تلاوت
مسائل، د مانځه متفرق مسائل، اوراد
او وظائف، د مسرې حکمونه، د
اندامونو پیوند کاري، د جنازې مونځ،
د قبرونو زیارت، ایصاب ثواب کول،
د قرآن کریم فضائل او مسائل، دروژې
فضائل او مسائل، درویت هلال
مسائل، د اعتکاف مسائل،
د تکبیرات تشریح مسائل

د پنځم جلد اجمالي فهرست

د زکاة مسائل، د عشر مسائل، د صدقه
فطر مسائل، دنظر مسائل، نفلي
صدقه، د فقیرانو متعلق مسئلې،
د حج او عمرې فضیلت او فرضیت، په
حرامو پیسو حج کول، د عمرې
مسائل، د حج بدل مسائل، دمحرم نه
پرتنه حج کول، د قربانې مسائل،
د حاجی د قربانې مسائل، مدینې
منوره ته حاضري، د عقیقې مسائل،
د ښکار مسائل، د ترخي، لري او دهگو
حکم، د سپي ساتلو مسائل

د شپږم جلد اجمالي فهرست

د کوژدن مسائل، دنکاح طریقه، شرعي
مهر، د طلاق مسائل، د واده نه مخکې
طلاق، د طلاق اقسام، خلعه کول،
د حاملې طلاق، دظهار مسائل، دنکاح
د تنسیخ مسائل، طلاق نه انکار کول،
د عدت مسائل، داو لاد تربیتي حق،
غیر مسلمو سره کاروبار کول، معاملاتو
کښې د هوکه کول، ذخیره کول، بیانه
ورکول، د حصو کاروبار کول،
دمضاربت مسائل، کور، زمکه او دکان
په کرایه ورکول

د اووم جلد اجمالي فهرست

د کور او ځمکې په کرایه ورکولو باقي مسئلې، د قسطنونو
کاروبار، د قرض مسئلې، امانت، رشوت، داخستلو او خرڅولو
متفرق مسئلې، معاملات، د سود حکم، د بینک نه سود
اخیستل، د سود د پيسو مصرف، د بینک نوکري، دبیمه
کمپنی مسئلې، جواړي (قمار) کول، د بانډ حکم، کمیشن،
دمیراث مسائل، لونه له میراث محرومول، د وصیت مسائل،
د جهاد او شهید حکمونه، د سیاست مسائل

د اتم جلد اجمالي فهرست

د پردې مسائل، اخلاقیات، سلام او مصافحه، د تعلیم
مسائل، د دین تبلیغ مسئلې، د تصوف مسائل، دخوب
حقیقت او تعبیر، دنومو نوسره متعلق مسائل، د بریرې مسائل،
د جسماني وضع قطع، د جامو متعلق مسائل، دخوراک او
څاکاک شرعي احکام، لوبې کول، موسیقي او گډا، فلم کتل،
د تصویر حکم، خاندانې منصوبه بندی، د نعتونو متعلق
مسائل، دموریلار او خپلوانو سره تعلقات